

شرف خان بدليسى

تأليف

الأمير شرف خان البدليسى

قال في كشف الظنون تاريخ شرفخان البدليسى المعروف بـ شرف
ذكر فيه أمراء الأكراد وحكامهم الخ * وقال في موضع
آخر : تواريخ الأكراد كثيرة * منها مفرج الكروب
في بنى ايوب وسيرة صلاح الدين ، وتاريخ شرفخان
واللوائح السلطانية والمنائح السلطانية

ومن الأدلة على قيمة هذا الكتاب تنويه الغربيين بجلالة قدره وعظمة
شأنه حيث قالوا انه أول نور للاح في سماء تاريخ آسيا فقاموا بترجمته
وطبعه والتعليق عليه . مع اننا معشر الشرقيين كنا اولى بنشره
والاقتباس من فيض نوره * لهذا قمنا بطبعه ونشره بعد
تصحيحه على ثلاث نسخ معتبرة بكمال الاعتناء ووضعنا
الحواشي التي كتبها الفاضل (محمد علي عوني)
على الاعلام الواردة فيه ما عدا التي تفرد
المؤلف بذكرها . راجع التفصيل في المقدمة

(حقوق الطبع محفوظة لناشره بيوسطة الازهر بمصر)
الكردي

مقدمة وتمهيد

لما كان كتاب « شرفنامه » من أجل الكتب التي تبحث بأسهاب
ليس له نظير، عن ماضى الأكراد وتاريخ شعوبهم وقبائلهم، وعن الامارات
الوطنية التي قامت بكردستان من صدر الاسلام لغاية تاريخ التأليف سنة
(١٠٠٥) هجرية

ولما كان الشعب الكردي ذو التاريخ المجيد والصفات الممتازة في
الجاهلية والاسلام، قد اعمله اهمالا كبيرا كثير من الكتاب والباحثين
الشرقيين في العصور الاخيرة التي هي بحق عصر النهضة القومية والوثبات
الوطنية، رغما من أن له اثرا كبيرا في تأسيس الحضارة الاسلامية وتدعيم اركان
الثقافة العربية التي هي تراث جميع الامم الاسلامية بقدر ما لها من الآثار
والتأليف في عالم الفنون العربية والمعارف الاسلامية

واظن أن هذا لا يخفى على كل منصف بحاث ومتأمل دقيق في مصادر
الحضارة الاسلامية، وفي دواوين ما يقال عنه « الثقافة العربية » كالتواريخ
السكبرى المؤلفة في القرون الوسطى في الاسلام، لاسيما كتب التراجم التي هي
في الحقيقة تاريخ للفنون والعلوم وسجل عام للخدم العجلى التي قام بها أبناء
الامم الاسلامية في سبيل الحضارة الاسلامية وللثقافة العربية

ونظراً لاصطباح النهضة الشرقية كلها بل وتشبعها بالروح القومية البهتة
ليس من الناحية السياسية فقط بل من جميع النواحي والجوانب، بحيث
يقتصر كتاب كل قوم وادباؤهم على نشر فضائلهم دون الاقوام الآخرين من
اخوانهم في الدين والوطن

وانظروا لعدم انتباه علماء الاكراد ومشايخهم وذوى الراى والفضل فيهم الى هذه النقطة مع اكثرهم من التأليف والنشر فى مواضيع مختلفة بلغات غير لغتهم كالعربية والفارسية والتركية بل الفرنسية والانجليزية، مما أدى الى نسيان ما الاكراد من تاريخ مجيد وما لهم من خدم جلى للحضارة الاسلاميه كما انه أفضى الى تقلص ظل اللغة الكردية الجميلة ذات الانعام الموسيقية الحساسة فى اغلب المدن الكبيرة بكردستان كالموصل ودياربكر وسنجار وماردين التى تسود فيها اللغات غير الوطنية، مما يجعل السائح غير المدقق يعتقد بعدم كردية هذه البلاد الكبيرة، ويطلق لفظ الكرد على العشائر وسكان القرى فقط، دون أهالى هذه المدن التى اغلبيتها الساحقة اكراد وما ولغة وعادات بالرغم من انتشار اللغات العربية والفارسية والتركية بجانب اللغة الكردية (فبناء على هذه الاسباب)

تولدت لدى رغبة قوية فى البحث عن تاريخ الاكراد وجغرافية بلادهم فى بطون الكتب الخطية الملقاة فى زوايا الاهمال والنسيان فى دور الكتب بالقاهرة والآستانه وغيرها . فعمرت ذات يوم فى (كشف الظنون) على بعض اسماء فى تواريخ الاكراد مثل مفرج الكروب فى اخبار بنى أيوب ، وتاريخ شرنغان البديسى ، والروضتين فى أخبار الدواتين (النورية والايوبية) والسيرة الصلاحية ، الى غير ذلك من الكتب المؤلفة فى القرون الوسطى فى الاسلام بالعربية والفارسية لغى الفنون والعلوم حينذاك

ثم علمت من بعض العارفين ان كتاب « شرفنامه » مطبوع فى روسيا منذ سبعين عاما اى سنة (١٨٦٠م) وانه ترجم من الاصل الفارسى الى اللغة الفرنسية، وهو كتاب قيم متداول بين المستشرقين لا يستغنى عنه المشتغلون

بتاريخ الشرقين الأدنى والاعوسط وجغرافيتهما لانه فضلا عن كونه تاريخا خاصا بالاكراد ، فانه دائرة معارف تاريخية وجغرافية للشرقين المذكورين اللذين صاروا مسرحا لكثير من الوقائع والحوادث الكبرى كهجرات التتار والتركمان المدمرة التي ادت الى سقوط الخلافة العباسية وقيام دويلات وطوائف ملوك نحتت حماية التتار وآل سلجوق كالاتق قوينلية والقره قوينلية

وفي صيف سنة ١٩٢٢ سافرت الى حلب الشهباء فبينما ابحث مع احد اصدقائي الفضلاء المتشبهين بروح احياء القومية الكردية من الوجهتين العلمية والاجتماعية ، حول هذا الموضوع الهام تذكرت هذا الكتاب فذكرت له انه مطبوع في روسيا . واذا به يبشرني هو بدوره بوجود نسخة خطية في مكتبة المدرسة العثمانية بحلب . فاستعرتها حالا وشرعت في نسخ القسم الاكبر الالهم الذي يتعلق بالاكراد وكردستان ، تاركا القسم الاقل الاخير الذي سماه المؤلف (خاتمة) في تواريخ آل عثمان وملوك ايران وطوران

ولما رجعت في اواخر السنة المذكورة الى مصر اطلعت حضرة الاستاذ الفاضل الشيخ فرج الله زكي الكردي ناشر الكتب العالية الاسلاميه على ما نقلته من النسخة الحلبية من كتاب شرفنامه طالبها منه طبعه فأخبرني بأنه كان من مدة متشوقا لطبع هذا السفر النفيس وأحضر النسخة المطبوعة بروسيا لاجراء الطبع عليها مع نسخة الامير ثريا بك بدرخان الخطية فلما سمع بوجود نسختنا الخطية ايضا زاد شوقه وقوى عزمه . واعتمد على الشروع في طبعه .

(خططنا في المقابلة والمراجعة)

سبق ان قلنا اننا حصلنا على ثلاث نسخ من الكتاب . ولما تكرم الاستاذ الفاضل الشيخ محي الدين صبري الكردي المتضلع في اللغة الفارسية

وآدابها القديمة والحديثة واشترك معنا في المقابلة والمراجعة ، فقد شرعنا نحن الثلاثة في مقابلة النسخ الثلاث على بعضها بمجد ونشاط متخيرين الكلمات والجلل الزائدة عن النسخة المطبوعة ، الموجودة بأحدى النسختين الخطيتين أو في كليهما أو في (كشف اختلاف النسخ) المطبوع مع النسخة الروسية *
 ثم ان الشيخ فرج الله زكي الكردي المشار اليه فضلا عن تبرعه بطبع هذا الكتاب على نفقته الخاصة فقد قام ايضاً بالتصحيح المطبعي . واما انا فقد تكفلت ايضاً بتحقيق الاعلام الواردة في الكتاب من مظانها لاشتغالي السابق بالجغرافية التاريخية لتركيا اسيا ولا سيما لولاياتها الشرقية * وهكذا استمررنا مدة سنة كاملة في المراجعة والمقابلة والبحث والتنقيب مع الاجتماع كل اسبوع مرة واحدة في منزل حضرة الشيخ فرج الله زكي الكردي . فرج الله عنه وعنا جميعا . وهما كم القاعدتين اللتين جرينا عليهما اثناء المقابلة

(١) - اعتبرنا الاصل الذي يطبع عليه الكتاب النسخة الروسية المطبوعة فما كان متفقاً على فائدته من الزيادات في النسختين الخطيتين اثبتناه في الصلب وما لم يكن كذلك جعلناه حاشية مشيرين الى النسختين أو الى الواحدة منها حسبما يوجد

(٢) - وكذا أدرجنا في الصلب جميع ما اتفقنا على فائدته من الزيادات في (كشف اختلاف النسخ) المذكور مشيرين اليه في الحواشي . فمن ذلك أننا أدخلنا في صلب الكتاب الفصل الخاص (بأمراء كلباغى) بالرغم من أنه ليس من الكتاب بدليل عدم وروده في البيان الذي ذكره المؤلف في مقدمة كتابه عن الابواب والفصول .

هذا وإنا اعترافاً بفضل خالد الذكر الميؤ (ف . فيليانوف زرنوف)

العالم المستشرق الروسي صاحب الفضل الاوفر في طبع كتاب « شرفنامه » ونشره لأول مرة في الغرب ، ثبت هنا ترجمة المقدمة الفرنسية التي كتبها المبرور المشار اليه اثناء قيامه بطبع الكتاب بسان بطرسبورج في يناير سنة ١٨٦٠ حاذفين منها ما يتعلق بترجمة حياة المؤلف المأخوذة من السيرة التي كتبها المؤلف بنفسه (صفحة ٥٧٣) ليعلم مقدار المجهود الطويل الشاق الذي بذله هذا العالم وغيره من زملائه المستشرقين من علماء الغرب في البحث عن هذا الكتاب ، والحصول على نسخته المتعددة من بلاد الشرق ومكاتب عواصم الغرب ، وفي طبعه باللغة الفارسية التي ألف بها الكتاب ثم في ترجمته الى الفرنسية ونشرها في عالم البحث والتنقيب

وليعلم ايضا اولو الفضل والادب من الشرقيين ، وذوو الجهد والنشاط في احياء ما للآباء والاجداد من المآثر من مواطني الاكراد ، خصوصا الاعضاء المؤسسين لجمعية الارتقاء الكردية (اويانهى سر كوتن) ببغداد كيف يكون البحث والتنقيب عن تراث الامة الكردية النعيسة بابنائها ، المظلومة بعلمائها وادبائها ومشايخها الذين تركوا الغتهم الوطنية الاصليه في التراسل والتخاطب والتأليف وعكفوا على لغات الامم التي تنكر اليوم حق الحياة على اممهم البائسة ، يؤلفون فيها الكتب والمؤلفات في مواضيع مختلفة

وعسى أن يكون طبع هذا الكتاب باعثا لروح الكردية في نفوس القوم فينشطوا لترجمته الى اللغة الكردية وغيرها من اللغات التي يفهمها الآن المتنوردون من الاكراد

كما اني آمل أن تكون هذه المقدمة المترجمة من الفرنسية مثالا للجهد والنشاط يحثني به في البحث والتحقيق للجمعية المحترمة المذكورة فيما

اعتزمت عليه من احياء الآداب الكردية وتعميم اللغة ونشرها بين المتعلمين في التخاطب والتراسل وفي عالم المطبوعات والتأليف ، والعمل على توحيد اللهجات الكثيرة المختلفة باختلاف القبائل والشعوب من الامة الكردية في الشمال والجنوب والغرب حتى اللورستان ، وفي طريقة البحث عن المخطوطات التي تخص الاكراد وكردستان في الشرق والغرب الملقاة في ايزوايا الاهمال والنسيان

وانا اذا ما اقمنا تمضيدها من القراء وتشجيعها من ذوى الجاه والعلم من الاكراد وغيرهم من محبي الشرق والشرقيين من قراء اللغة العربية ، سننتقل على ترجمة هذا الكتاب القيم النادر الى لغة المضاد ليرتشف الناطقون بها من صافي بحاره الفياضه

على أنا مستعدون لتقديم ما يمكن تقديمه من المساعدة والمعاونة من الوجهتين الادبية والعلمية لمن يقوم بترجمته الى العربية من أعضاء الجمعية المذكورة الافاضل . وذلك كالتجارب والمعلومات التي حصلنا عليها اثناء المقابلة والمراجعة والاشراف على الطبع ، واثناء تنقيبنا عن الاعلام التاريخية والجغرافية التي كتبنا عن اغلبها تعليقات بقدر الامكان . ثم اعدنا فهرسين لهما حالت بعض الموانع في آخر ساعة دون الحاقهما لهذه الطبعة الفارسية هذا واننا كنا نود ، تنميها للفائدة وارشاداً للباحثين في الكرد وكردستان اثبات الكشف الافرنجي المحتوى على ١٧٣ اسما من أسماء السكتب والمؤلفات الباحثة عن الكرد وكردستان بلغات غربية وشرقية مع الاشارة لسنى طبعها ومحل نشرها تكريم برسالة حضرة الامير نريا بدرخان فناسف على عدم تيسر ذلك الآن ونشكره على ذلك كما نشكر شقيقه حضرة جلالت بك بدرخان على اشتراكه معنا في المقابلة مدة من الزمن في صيف سنة ١٩٢٦ (م.عوني)

(ترجمة المقدمة الفرنسية لكتاب شرفنامه الفارسي)

المطبوع في روسيا في يناير سنة ١٨٦٠ م

(شرفنامه) كتاب يبحث عن تاريخ قبائل وأسر كردية مختلفة منذ
الازمنة القديمة لغاية سنة ١٠٠٥ هـ (١٥٩٦ م) .

أما مؤلف هذا الكتاب فهو شرف خان ابن شمس الدين أمير ايلة بدليس
التي هي بالرغم من صغرها من أجل امارات كردستان قدرا وأرفعها شأنًا
(هنا ذكر المرحوم صاحب المقدمة تفاصيل حياة المؤلف ووالده وجده نال ذلك
حرفيا من السيرة التي كتبها المؤلف بنفسه تحت عنوان (ذيل) ضربنا صفحا
عنها كتفاء بما هنالك . راجع صفحة ٥٧٣)

أكل شرف تاريخه عن الاكراد في سنة (١٠٠٥ هـ) في عهد خضوعه
للسلطان التركي . وهو نفسه يذكر هذا التاريخ في عدة مواضع من كتابه .
أما الوقت الذي بدأ فيه (شرف) التأليف فمن الصعب تعيينه بصورة قطعية
وإذا حكمنا على ذلك بما أورده في المقدمة فيجب أن تكون الرغبة في التأليف
عنده قد وجدت قبل ذلك بزمان طويل حيث ساقه ميله الطبيعي للتاريخ
الذي درسه درسا عميقا ، الى أن يؤلف مؤلفا تاريخيا في موضوع لم يسبق
لاحد غيره أن عالجه من قبله . ولكن خطة التنفيذ التي لم تكن قد تقررت في
ذلك الوقت ، والمشاكل التي كانت لا تفارقه قط منعتاه من التفكير في ذلك
تفكيراً جدياً . فلم يبدأ العمل ويختار تاريخ قومه أي تاريخ الاكراد
موضوعا لتأليفه المنشود الا بعد ذلك بزمان طويل ، حينما أخذ يذوق طعم
الراحة والسكون .

ويلوح لي أنه يوجد مسوغ للظن مع المسمو (وويلكو) بأن (شرف)

لم يباشر العمل الا بعد أن أعاده السلطان مراد الى منصب اجداده .
وقد ألف كتاب شرفنامه من المعلومات المستقاة من مصادر شرقية متعددة
ومن روايات الشيوخ الثقة واخيرا من مذكراته ومحفوظاته .
أما القيمة العلمية لهذا التاريخ الكردي فليست محلا للزاع قط ، ومع أنه
قد مضى عليه ثلاثمائة سنة وهو موجود فلم يعمل في الشرق عمل منذ ذلك
التاريخ يمكن أن يقارن به . واذا وضعنا كتاب شرف جانبها لم يعد لدينا في
الحقيقة من تاريخ الاكراد الا شذرات مشتتة في كتب مؤلفين من مختلف
البلدان في مختلف العصور . وهذه الشذرات بالرغم عن كونها كثيرة حقا ،
لا تعطى شيئا كاملا بحسن السكوت عليه . ولا يمكن قط بهذه القصص المتفككة
الوصول الى تجديد بناء تاريخ متسلسل الحوادث لشعب كالاكراد يتشعب الى
قبائل كثيرة متعددة لكل منها تاريخها الخاص

وقد أورد شرف في كتابه ، علاوة على الحوادث التي امكنه جمعها من
التواريخ العربية والفارسية والتركية ، جانبا كبيرا من الحوادث الجديدة باسماء
لا بأس به . ورتب الجميع على حسب القبائل حيث سد بذلك فراغا كبيرا
في تاريخ شعوب آسيا . وهنا يظهر فضله العظيم .

أما المعلومات الخاصة بالجغرافيا وبعلم طبائع الامم واوصافها التي عرف
المؤلف كيف يدخل قسما صالحا منها في مجرى تاريخه ، فقد افادت في رفع قيمة
التأليف الادبية

وأما الانتقادات التي يمكن أن نتوجه بها الى شرف بصفته مؤلفا فمنها
اثنان اساميان فالاول يتعلق باصل التأليف وقواعده والثاني يتعلق بالاسلوب .
وكل الحوادث والوقائع التي ورد ذكرها في تاريخ الكرد كان يجب أن ترتب

على طبعتين تمتاز احدهما عن الاخرى تمام الامتياز. فاحدها الجديدة
 بالاعتبار تحتوي على التفصيلات التي لا توجد مذكورة في أى مكان آخر، وهى
 الروايات والقصص التاريخية التي جمعها المؤلف من افواه الاكراد، ووصف
 الوقائع التي شاهدها بنفسه. فكتاب شرفنامه من هذه الجهة معين لا ينضب.
 والثانية تشمل الحوادث المستقاة من مؤلفات الكتاب والمحربين الآخرين.
 وقد كان شرف قليل الاحتياط والتيقظ عند سرد حوادث هذا القسم.
 ففي بعض الاحايين كان يخلط الوقائع ويغلط في ضبط الاعلام ويقع في فوضى
 لا مفر منها وهنا لا يمكن قط الاعتماد عليه، هذا من جهة الاساس. واما
 الاسلوب فمع انه بسيط - اذا استثنينا استعماله لكثير من الاشعار وقليل
 من الجمل المفخمة المطنطنة المقبولة لدى الذوق الشرقى مع انه بعيد عن ان
 يكون جيد الصنائه - تصادف فيه غالبا على عبارات قليلة الصحة. فعند
 طبعي للاصل اعتنيت بان ارمز بنقطة استفهام (?) الى الفقرات والكلمات
 التي ظهري فيها شك من أى نوع كان. وسأورد عنها شروحا وافيه في
 التعليقات التي سأدرجها في آخر الكتاب (تأليف)

ولا يجب مع ذلك تعليق اهمية كبيرة على الانتقادات التي قمت بها
 الان لان التفريط القليل في التدقيق الكامل الذي وقع فيه شرفخان اثناء
 سرده للحوادث هو عيب شائع لدى اكثر المؤلفين الشرقيين الذين ليس
 عندهم في الحقيقة الشعور بالدقة التي لا بد منها في جميع المباحث العلمية، حيث
 يكتبون غالبا من الذاكرة التي يعتمدون عليها كثيرا. اما من جهة الاسلوب
 فان الاهمال البارز فيه يمكن التجاوز عنه بالنسبة لرجل كشرنخان قضى معظم
 حياته في مزاولة المناصب العاليه وممارسة فنون الحرب والقتال *

ونسخ شرفنامه في الشرق على العموم منتشرة قليلا . والسبب في ذلك بسيط جداً . وذلك لان تاريخ الاكراد، وهي الامة التي لم تحدث تأثيرا كبيرا جدا في تاريخ آسيا، لا يفيد الشرقيين الا فائدة ضئيلة ومع ذلك فشرفنامه حاز مكانا لا بأس به في قاموس اسماء الكتب والفنون للحاج خليفة الشهير بكتاب جلبي (انظر كشف الظنون طبع فلورجل رقم ٢١٣٥ — ٢١٤٤) . فهذا المؤلف الكبير لدى تأليفه كتاب (جهانما) في الجغرافيا وكذلك زين العابدين الذي الف (كتاب رياض السياحة) استقيا من شرفنامه معلومات كثيرة تتعلق بالاكراد

وقد ترجم شرفنامه ايضا في آسيا ويعرف له ترجمتان تركيتان قام باحدهما رجل يدعى (سامي) باشارة امير كردي يسمى مصطفى بك (راجع مورلي الفهرست التوصيفي للمخطوطات التاريخية العربية والفارسية المحفوظة في مكتبة الجمعية الاسيوية الملكية لبريطانيا وايرلاندة) . ويسمى الحاج خليفة كتاب شرفنامه (بتاريخ شرف خان بدليسي)

اما في اوربا فاول من ذكر هذا التاريخ الكردي فهو (ديربلو) قد تكلم عنه في مكتبته الشرقية في مقالتي عنوان احدهما تاريخ (شرفخان البتليسي) والاخرى (تاريخ اكراد) (راجع ما يسترخت) هاتان المقالتان ليستا لترجمة حرفية من قاموس الكتب والمؤلفين للحاج خليفة المشهور

السيرجان مال كولم هو على ما يظهر اول أوربي كان يملك نسخة من كتاب شرفنامه اخذها من زعيم كردي من قبيلة محيزي (تحت اسم تاريخ الاكراد ويعرف بكوردن كورونيك لفون شرف) وهذه النسخة موجودة الان في الجمعية الملكية الاسيوية لبريطانيا العظمى وايرلاندة انظر الفهرست

ومن الغريب جدا أنها تحتوي على تكملة ، بشكل ملحق لتاريخ حاكم
اردلان مكتوبة سنة ١٢٢٥ هـ (١٨١٠ م) (انظر كسألوج مودلى وماريلو) .
وقد اكثر مالكولم من ذكر شرفنامه فى تاريخه الفارسى المنتشر سنة (١٨١٥)
حتى أخذ عنها بعض مقتطفات قصيرة بدون ان يوجه اليها اهمية خاصة ولا
يعطى تفصيلات صحيحة عن محتويات هذا التأليف . (١)

ولم تضطر اوربا للاعتراف بقيمة شرفنامه العلمية حيث لم يكتسب هذا
الكتاب اهمية فى نظر الفئة المتنورة فيها ، الا فى سنة ١٨٢٦ . وانى اسمح
لنفسى هنا باعلان هذه الحقيقة وهى أن فضل أداء هذه الخدمة للعلم راجع الى
روسيا وعلمائها الباحثين (انظر دورن المجموعة الاسيوية الجزء الثانى)
وكان المسيو فراش أول من رفع صوته لصالح هذا التاريخ الكردى
سنة ١٨٢٦ فقد نشر عنه تحليلا قصيرا ختمه بتمنيه أن يرى ظهور ترجمة

(١) يسمى هذا الكتاب الانجليزى شرفنامه (تواريخ اكراد)
ويسمى المؤلف (شرف الدين) أما عنوان (تواريخ اكراد) فهو العنوان
المعطى للكتاب فى اوربا وآسيا . وكذلك يسميه مسيورينخ الذى زار
کردستان بعد مستر مالكولم بعشر سنين (راجع وصف اقامته فى كردستان
ومنظر نينوى القديمة طبع لندن سنة ١٨٣٦ جزء أول ص ١٠٩ ، ٢٤٧ ،
٣٠٢ ، ٣٨٠) أما اسم (شرف الدين) فلا يمكن اعتباره غير صحيح رغم أن
كون المؤلف نفسه فى كل مجرى كلامه يسمى نفسه شرف فقط فما الاسم
الأول الا جزأ من الثانى فاذا نطقنا بكلمة شرف فتحتهى كلمة (الدين)
مستترة . ويتابع مودلى فى فهرسته مالكولم فيسمى المؤلف الفارسى دائما
شرف الدين والشئ نفسه يتكرر فى فهرست سان بطرسبورج .

مثل هذا الكتاب المهم في تاريخ آسيا حيث قال (ان بترجمة هذا الاثر النفيس يصبح لدينا نافذة تنير لنا تاريخ آسيا) . وفي هذه السنة نفسها نشر المسيو وولكو مذكرته على التاريخ الفارسي المعنون أيضاً بشرفنامه مصحوبة ببعض معلومات عن المؤلف (الجريدة الاسيوية جزء ٨ سنة ١٨٢٦ ص ٢٩١ ، ٢٩٨) وبعد ذلك بمدة فكر المسيو شارموا الاستاذ بمعهد اللغات الشرقية في سان بطرسبورج ، بناء على نصيحة المسيو فراش (فرايهين) في الشروع في نشر وترجمة شرفنامه (انظر فراش . حياة الشيخ صفى اردبيلي) ولم يمنع هذا العالم المستشرق الا أسباب صحية ، من أن يخرج للناس عملاً لو أنه لكان بلا شك لفت انظار العلماء اليه

وفي هذه الايام الاخيرة لما لقيت دراسة لغة وتاريخ وجغرافية كردستان تقدماً عظيماً بفضل مجهودات العلماء والسياحين لم يلبث شرفنامه ان صار موضوعاً للمباحث الخاصة وزاد عدد الذين استفادوا من هذا الكتاب المهم زيادة عظيمة وظهر له تحليلات ذات سعة كافية .

أورد المسيو كاتمر في (تاريخ منقول ، فارسي . باريس ص ٣١٩ - ٣٢٩) بعض فقرات من شرفنامه . كما ان مقالة مستقلة خصصت لهذا التاريخ الكردي في فهرست المخطوطات الشرقية بالمكتبة القيصريّة في سان بطرسبورج (انظر سان بطرسبورج سنة ١٨٥٢ ص ٢٩٥) وذكر الدكتور برب في اثنين من تعليقاته المنشورة في زايت زونجس برختي في فلسفة التاريخ خلاصة وجيزة من كل محتويات شرفنامه لغاية خاتمه التي تتعلق في الاصل بتاريخ تركيا وفارس . ويمكن أن يعتبر التعليق الثالث الذي كتبه المؤلف المذكور وظهر أيضاً في (زايت زونجس) انه تكملة لما كتبه

أولاً وهو (تاريخ خمس أسر كردية) يحتوى على ترجمة كاملة لكل الجزء الأول . وقد حلل المسيو مورلى فى فهرسته لشرفنامه مضيفاً اليه صحة أسماء القبائل والاعلام المحرفة منقولة من الترجمتين التركيتين لنفس الكتاب الموجودتين فى المتحف البريطانى .

وكتب المسيو ليرسن فى مباحثه عن الاكراد تعليقا صغيراً على تاريخ الكرد ذكر فيه معلومات غريبة استعارها من هذا الكتاب وقد صرح أخيراً المسيو كونيك بهذا الرأي (ونشر المخطوط المذكور ليسد فراغا كبيراً ويدفع احتياجا حقيقيا .

واقصد فكرت طويلاً فوجدت أن طبع شرفنامه ليس يكون فقط عملاً مفيداً بل سيكون عملاً ضرورياً للعالة التى عليها الآن علم التاريخ بالنسبة للاكراد ، فانهيت أخيراً الى مباشرة هذا العمل عازماً على نشر النسخة الفارسية (الاصل) مع ترجمة لها مضافاً الى ذلك تعليقات وشروح فلسفية تاريخية وجغرافية . والجزء الذى أصدره الآن يحتوى على كل كتاب شرفنامه ما عدا الخاتمة . وهو القسم الاكبر قدراً والاعظم شأناً فى التاريخ الكردى لاشتماله على تاريخ كل قبيلة على حدى وينتهى بتاريخ حياة المؤلف الذى كتبه بنفسه .

اما الخاتمة فستدخل فى الجزء الثانى وها أنى أوضح فى بضع كلمات الطريقة التى اتبعتها فى نشر الاصل .

حصلت على أربع مخطوطات من الكتاب المذكور .

(١) - مخطوط المكتبة القيصريّة فى سان بطر سبورج المنسوخ سنة (١٠٠٧) هـ (بعد تأليف الكتاب بسنتين) والذى اطلع عليه المؤلف نفسه

(١) هذا المخطوط القيم ذكره المسيو فراش (انظر دورن) كما هو مذكور وموصوف في فهرست المخطوطات . غير أنه يوجد فيه نوعا ما نقص كبير . لانه يبدأ من وسط الفصل الذى يبحث عن تاريخ قبيلة (محمودى) وينتهى عند الفصل الذى يختص بالبحث عن تاريخ قبيلة (سياه منصور) (انظر الجزء الاول من الاصل ص ٣٠٤ - ٣٢٤)

(٢) - مخطوط مسيوخا نيكوف . وقد اشتراه هذا العالم المستشرق سنة ١٨٥٤ أثناء اقامته بفارس بصفته قنصلا عاما لروسيا من بلدة ديلسكان (مركز ولاية سلماص) وراجعته على مخطوطين آخرين جاء بهما من مكتبة (يحيى خان) الخانى حاكم اكراد آذربيجان ، هذا وقد تفضل المسيو خا نيكوف الذى يعترف الكل له بالهمة المستنيرة فى سبيل العلم باعارتى مخطوطه هذا طيلة مدة الطبع . ونسخة خانيكوف هذه كتبت فى ديلسكان من مخطوط منسوب للمؤلف بتاريخ سنة ١٠٠٧ هـ بقلم رجل يدعى محمود رضا بن صابر على الكر بلائى بامر المسدعوروشن افندى قائما فى ١٩ شعبان سنة ١٢٥٢ هـ (١٨٣٧ م) وهاك صورة جانب من القصة الموجودة فى نهاية المخطوط

* قل المؤلف قد فرغ من تحريره وتصحيحه وتنقيحه على يد مؤلفه الفقير ومصنفه الحقير المحتاج الى رحمة الله الملك الجليل البارى شرف بن

(١) وهذه الدعوى تؤيدها الحكاية الآتية الموجودة فى نهاية المخطوط المذكور . * وقع تصحيحه وتنقيحه على يد مؤلفه ومصنفه أدام الله تعالى أيام دولته ورفعته فى أواخر شهر شوال سنة سبع وألف من الهجرة النبوية صلى الله عليه وآله وسلم ببلدة بدليس حفظها الله عن تاليس الابليس *

فممس الدين الروجكي الاكاسرى حفظه الله تعالى عن زلات القلم ومقولات
الرقم في أواخر شهر محرم الحرام سنة ١٠٠٧ من الهجرة النبوية ﷺ
ببلدة بدليس حفظها الله عن التلبيس . وقد وقع الفراغ من هذا
الكتاب بعون ونصر الله الملك الوهاب على يد اضعف العباد واقصر عن
الجماد محمد رضا بن كربلائى صابر على الساكن في قرية ديلمكان يوم الثلاثاء
في قرب الضحى في التاسع عشر من شهر شعبان المعظم (١)

ويوجد في أمكنة كثيرة من هذا المخطوط آثار لختم روشن افندى والكتابة
المنقوشة على هذا الختم مكونة من عبارة فارسية هذا نصها : (تجلى الله
نا كاه آيد * اما يردل آ كاه آيد) التعجيلات الآلهية تآنى عفوا ولكن
تآنى للقلب اليقظ . وفي وسط الختم يوجد اسم روشن وسنة ١٢٥١ . أما مخطوط
خانيكوف فعدد أوراقه ٢٥٠ ومنسوخ جميعه بيد واحدة ويمتاز بوضوح
الخط وقارب السطور .

(٣) — مخطوط المتحف الاسيوى للمجمع العلمى القيسى بسان بطرسبورج
نمرة ٥٧٦ على أساس روسوالقديم . هذا المخطوط عدد أوراقه ٦٠٥ وخطه

(١) من الصعب أن يقرر بناء على كلام محمد رضا هذا ، ما اذا كان نقل
صورته عن نسخة خط المؤلف نفسه أو عن مخطوط آخر على صورتها أو
عن أخرى منقولة عن الأصل . وعلى كل حال فإن المخطوط الذى ذكره رضا
لا يمكن أن يكون هو نفس الموجود فى المكتبة القيصريية بالرغم عن —
الامر الذى يستحق الملاحظة — ان الاثنى كتب فى سنة واحدة (١٠٠٧)
الا أنه فضلا عن اختلاف التاريخ فى الشهر الذى كتب فيه المخطوطان
يجب أن يلاحظ أن تراجم النسختين ليستا مطابقتين لبعضهما غالبا

قليل الجودة ولكنه يقرأ تماماً . كان قد أرسل الى الميسوروسو كما يدل على ذلك تعليق مكتوب بخط يده على الصحيفة الأولى (من بادا خان حاكم ساوجبلاق بقرب بحيرة وان ؟) ولكن لم يذكر به لا تاريخ النسخ ولا اسم الناسخ . حتى ان المخطوط نفسه غير كامل ففي آخره أربعة سطور ناقصة . وهذه هي النسخة التي قدمت الى الميسو « وواكو » ليكتب تعليقه الذي أدرجه في الجريدة الاسيوية .

(٤) — مخطوط المتحف الاسيوي نمرة ٥٧٦ أحضره من فارس البارون بود وهو عبارة عن مقتطفات مكونة من مائة صفحة ويبدأ بهذه الكلمات : كه ايوان كيوان با وجود علومكان (انظر الجزء الاول المقدمة ص ٤) وينتهي بهذه الكلمات : سبجان بيك وسليطان احمد بك (انظر تاريخ أمراء سويدي جزء اول ص ٢٥٧) والمخطوط على جانب كبير من جمال الخط الجيد وفي حالة سيئة من الحفظ جدا ويظهر أنه قديم والتعليقات التي بالهامش في أول الكتاب وآخره مملوءة بالاحاديث وبشذرات تبحث في مواضيع دينية . وتوجد سورة حديثة جداً للفصل المشتعل على تاريخ حكم اردلان (وهذا الفصل موجود قبل ذلك في المخطوط مجلداً مع الورقة الاخيرة) ويوجد في هذه النسخة نقص في موضعين على جانب كبير من الامة والاعتبار : أولها ، يبدأ بهذه الكلمات : محمدى خان الشهير . الى هذه الكلمات : وشايسته رفعت آن كس است . (انظر الجزء الاول ص ١٢٩ - ١٥٩) والثاني يبدأ بهذه الكلمات آثار شجاعتش : الى كلمات وبنج بسر داشت (انظر الجزء الاول ص ١٨٩ - ١٩٧) وغير ذلك فليست جميع الاوراق مثبتة في مكانها .

وأظن أن نسختين من هذه المخطوطات الأربعة فقط كاملتان : نسخة
 المسيو خانيكوف ونسخة المتحف الاسيوى رقم ٥٧٦ بالرغم عن أنهما
 تنقصهما أربعة فصول « إذا أخذنا في ذلك بفهرست المواد التى أوردتها
 المؤلف فى المقدمة » وبما أن هذه الفصول التى تتعلق بوجه خاص بتاريخ
 حكام (زرزا ، استونى ، طاسنى ، طرزا) مذكورة فى المقدمة ولكنها لا
 توجد فى صلب المخطوطات التى وصفناها أو التى هى معلومة لنا ، فيمكن كما
 يظهر لى أن المؤلف لم يؤلفها قط ، إما لعدم حصوله منها على مواد كافية . وإما
 أن الزمن لم يسمح له فعديل عن كتابتها بل قد ذكر أسماؤها على نية إدراجها فى
 مؤلفه فيما بعد إلا أنه لم يتمكن من ذلك . وهذا هو أقوى الاحتمالات . لأن
 شرف خان لم يقيد نفسه على العموم باتباع الطريقة التى وضع نظامها فى المقدمة
 تماماً . وهذا ما يمكن الحكم به عند مقارنة فهرست المواد الموجودة فى
 المخطوطات مع الفهرست الذى وضعته بناء على النص فى أول الكتاب .

يحتوى مخطوط المتحف الاسيوى رقم ٥٧٦ فى القسم الثانى (فرقة
 دوم) من الباب الثالث (صحيفة سيم) بعد الفقرة الباشة عن (أمراء
 ماهى دشت) الى المكان الذى يجب أن يوجد فيه تاريخ أمراء بانه وأمراء
 طرزا (الذى ينقص من جميع المخطوطات) على تعليق مستقل على أمراء
 كلباغى (راجع نسخة السيرجان مالكولم فهرست مورلى صحيفة ١٤٩)
 هذه التغييرات والأحوال عززت اعتقادى بأن هذا المكان من
 الكتاب طرأ عليه أخيراً تغييرات من جانب المؤلف نفسه حيث لم يكن
 كاملاً ومع ذلك فإن كل هذا لم يكن إلا فرضاً . ولا يمكن أن تحمل هذه
 المسئلة حلاً يرتاح اليه الضمير إلا عند ما يعثر على مقدار كبير من نسخ

كتاب شرفنامه .

وانى لا أتوسع فى الكلام على الاربع مخطوطات التى عندى أكثر من هذا لانى سأكتب عما فيها من الاختلاف فى آخر الجزء الثانى من الكتاب . أما التعليقات التى ستظهر بعد ذلك فستساعد أيضا على تقدير قيمة كل مخطوط تقديرا عادلا .

هذا وقد اخترت لنشر هذا الكتاب مخطوط المكتبة القيصريّة ولم يكن هذا الاختيار صعبا لانه من الطبعين أن نرجح الرواية التى صححها المؤلف نفسه . وفضلا عن ذلك فقد حصلت على اذن من جانب مدير المكتبة المذكورة بمنحنى بكل لطف الاستعانة بهذا المخطوط ، وبما أن اللامحة الداخلية للمكتبة لا تسمح بإعادة الكتب لاي شخص فى منزله فقد وجدت نفسى مضطرا لمراجعة مخطوط خانيكوف على مخطوط المكتبة فى نفس المكتبة واتمام الدقة راجعت كل بروقة على الاصل . والنقص الذى فى مخطوط المكتبة القيصريّة أكلته من مخطوط خانيكوف الذى هو — كما تولدت لدى القناعة — أصح وأتم جدا من مخطوط المتحف الاسيوى ويمتاز عنه امتيازاً كبيراً بكونه روجع مرتين .

وأمكنة النقص مشار إليها بعلامة ( ) حيث استعملت هذه العلامة على العموم للدلالة على جميع الكلمات التى لا توجد فى نسخة المكتبة وتوجد فى النسخ الأخرى وهى إما عبارة عن حذف بسيط من النسخ أو هى بعض كلمات ضرورية لاستقامة المعنى والمبنى . ومخطوط خانيكوف هو الذى ساعدنى بالأكثر بمعظم الكلمات المذكورة .

وها أنى أقدم الكتاب للطبع كما هو بدون تغيير فى الرسم والاملاء .

فلذا لا يوجد إلا قليل من اشارات الاملاء في طبعى هذه . ولم اتمتع بعمل
همزة الاضافة في (٤) إلا في الامكنة التى وضعت فيها في الاصل المخطوط
وقد كنت محترماً بنوع خاص عند قيد الاعلام التى يفيض بها كتاب
شرفنامه والتى أحدثت مشكلة عظمى للطابع . ولكنى أكون محافظاً بقدر
ما يمكن على هذا المبدأ فقد فضلت أن أحافظ على رسم الكتابات
المختلفة في الاسماء الخاصة التى استعملها المؤلف أو الناسخ ، هذا هو السبب في
اننا نرى اختلافاً كبيراً في كتابة اسم قبيلة كقبيلة « روزكى » فتارة تكتب
هذه الكلمة هكذا وأخرى هكذا « روزكى » وطورا « روجكى »

هذا وانى احفظ لنفسى الفرصة لان أوضح في تعليقاتى التى سأصدرها
فيما بعد صور الكتابات التى يترأى لى أنها غير صحيحة . والتغيير الوحيد الذى
سمحت لنفسى باجرائه هو أن أضع مكان التاء المربوطة أو المدورة في الجمل
الفارسية البعثة تاء طويلة مفتوحة مثل رسم (حيات) بدلا عن (حياة)^(١)
وصححت أيضا أخطاء الناسخ البديهيّة جدا . و يوجد منها احيانا في مخطوط
المكتبة حيث خطه لم يكن جيداً دائما ففيه صحائف كاملة كتبت بسرعة
و بدون عناية . وفي هذا التصحيح جعلت رائدى المخطوطات الاخرى .
وكانت معاونة مخطوط خانيكوف لى في ذلك معاونة لا تقدر بثمن .

أما التصحيحات التى يمكن أن تحدث بعض الشك في نفوس القراء
فسأبينها في التعليقات (٢) هذا وان بعض العلامات التى استعملتها اثناء النشر
والطبع نحتاج الى بعض ايضاح : فالبياض هكذا ترك في المحلات
التي وجد هكذا في الاصل . أما البياض بالنقط . . . فتدل على أنه يوجد

(١) ومع ذلك فقد بقي بعضها سهواً كما ترى ان كلمة جهت كتبت
في بعض المحلات (جهه) (٢) قد علمنا بعد البحث أنها لم تنشر

حذف في بعض الجمل والعبارات . وقد استعملت هذه العلامة في المحلات التي لا يوجد فيها بياض في الاصل ولكن المعنى يدل بالضرورة على وجود حذف على أنى لم أتمكن من إكمال النقص بمعاونة أى مخطوط آخر أما علامة القوس المربع فتدل اما على الكلمات التي أضفتها واما على البياض الذي ملأته باجتهادى اعتمادا على مؤلفين غير شرنفان مثل ابن خلكان ، وعبد الرزاق وغيرهما الذين اعترف المؤلف نفسه روايته وقصصه من مؤلفاتهم . ولم أعمل ذلك إلا نادراً جداً في الاحوال التي يظهر لى فيها أن الكلمات المضافة ضرورية لا بد منها سواء لاجل استقامة المعنى أو لتصحيح عبارة مغلوطة ربما تكون نشأت من يد الناسخ . أما التصليحات الاخرى المفصلة والشروح المدعمة بالاسباب والادلة التي قمت بعملها فقد أبقيتها لتعليقاتى العامة .

وقبل اتمام هذه المقدمة التي أرجو من القارئ ان لا يتلقاها الا كنظرة عامة تخطى في طبع الكتاب ونشره - أرى من الواجب الضرورى أن اضيف هنا من باب المعلومات قائمة ببيان النسخ الخطية لهذا الكتاب الموجودة في أوروبا والتي أعلم بوجودها .

يوجد بخلاف النسخ الاربع المذكورة التي ساعدتني على نشر هذا الكتاب على هذا الشكل والتي تملكها روسيا أى موجودة بها - ثلاثة مخطوطات أخرى واحد في فيينا (النمسا) ملك الدكتور بارب وآخر بلوندره ملك السير جان مالمكولم وهو جزء من مجموعة الجمعية الاسيوية الملكية لبريطانيا وارلاندة (انظر كتالوج مورلى ص ١٥١) وثالث في في باريس وهو مكتوب بخط جميل جدا وجزء من مجموعة (انظروا لىكو تعليقات جرنال ازمانك سنة ١٨٢٦ جزء ٨ ص ٢٩١ تعليق ٢ تاريخ المغول والفرس لىكاترمر ص ٣٠١)

والمتحف البريطاني لا بد أن يوجد فيه نسخة من كتاب شرفنامه وهي نسخة المسيو رتيش التي تحصل عليها في كردستان حيث أنها انتقلت إليه مع سائر مخطوطاته (انظر حكاية رتيش عن اقامته بكردستان جزء أول ص ٢٤٧ وحاشية الناشر بارب ص ٥) والمتحف البريطاني كما قلنا سابقا يملك أيضا ترجمتين تركيتين اشرفنامه وقد عمل عنهما تحليل قصير بواسطة المسيو ديو (انظر كتالوج مورلي ١٤٥ و ١٤٦ وحاشية ٣)
سان بطرسبورج يناير سنة ١٨٦٠ الامضاء ف. ف. ليامينوف زرنوف

﴿ مقدمة علمية ﴾

(احداث الآراء والمباحث في الكرد وكردستان)

« كردستان - أو مملكة الاكراد » قطر كبير واقليم واسع يقع معظمه في تركيا ، وقسم غير قليل منه في ايران ، والاقل منه يكون القسم الشمالى لبلاد العراق الحالية . مى باسم المنصر الغالب من السكان وهم الكرد . وانك لانجد الآن هذا الاسم الجغرافى الواقعى بين الاسماء الجغرافية والادارية التى احدثتها أهواء السياسة بتركيا .

كما أن الولاية التى كانت تدعى (كردستان) بتركيا وكذا (ايلة كردستان) الحالية بيران ، لاتشمل كل البلدان والمدن الآهلة بهذا الشعب القديم الكبير ولا تحيط بجميع أجزاء الحدود القومية لكردستان الحقيقى . ومن الصعب جداً تحديد هذا القطر الشاسع تحديداً قومياً دقيقاً لجملة اسباب . منها استيطان عدد غير قليل من التركان والفرس والعرب فى مختلف أدوار التاريخ بكردستان واختلاطهم بالشعب الكردى . ومنها انتشار الاكراد انفسهم فى غير كردستان من الاقطار المجاورة مختلطين بالعناصر الاخرى

اختلاطاً كبيراً . ومنها ما أحدثته التقسيمات الادارية والسياسية التي جرت عليها الدول الاسلامية الكبرى من الخلط والمزج بين العناصر وتغيير معالم الحدود القومية والوطنية . ومنها ، وهو الاعم ، عدم قيام المتعلمين من الكرد بانماء العاطفة القومية بمفهومها الحديث المطابق للعلم والمنطق ، وعدم تهديم اللغة الكردية بالتغذية بالتأليف والنشر واستعمالها في التراسل والتكاتب مما أدى الى تقلص ظل اللغة الوطنية في أغلب المدن الكبرى بكردستان وانكماشها إلى الجبال والوهاد قاصرة على من يتحدث بها دون غيرها من سكان القرى ورحل السهول والوديان .

وعلى كل حال فيمكننا - استناداً على معرفة غالبية السكان باللغة الكردية الوطنية والتحدث والتخاطب بهادون التراسل والمخاطبة - ان نحدد كردستان تحديدا قوميا تاريخيا دقيقا فنقول :

ان كردستان يمتد شمالا من جبل آراراط الفاصل بين الحدود الايرانية والروسية والتركية الجغرافية والسياسية ، والحدود الوطنية والجنسية للكرد والفرس والارمن ، إلى جبال حرين الفاصلة بين العراق العربي (ولايتي بغداد وبصرة) وبين العراق الكردي أو كردستان العراقي (ولاية الموصل القديمة) جنوبا . ومن اقصى لرستان ببيلاد المعجم شرقا الى ولاية ملاطية بتركيا غربا .

فعلى هذا تكون جميع الولايات الشرقية من تركيا اسيا ماعدا ولاية طرابزون وجزء من ولاية ارضروم كردية داخلية في حدود كردستان . كما أن القسم الجنوبي من ولاية تبريز الحالية ، وجميع ايالة كردستان ولرستان ببيلاد المعجم ايضاً داخلية في هذا القطر الواسع لان الاغلبية الساحقة من قطان المدن وسكان الجبال ورحل السهول والوديان في هذه البلاد المحددة تقريبا من العنصر الكردي دما ولغة وتقاليده وعادات ، بالرغم من انتشار

اللغات التركية والفارسية والعربية بجانب اللغة الكردية الوطنية في كبريات مدن وعواصم كردستان المقسوم بين ثلاث دول شرقية : تركيا، العجم، العراق (الحدود)

وعلى هذا التقدير يكون تحديد كردستان بالضبط والتفصيل كما يأتي : من الشمال ، جمهورية أرمنية الخاضعة لروسيا ، ومقاطعات أرضروم وقارص وطرابزون التابعة لتركيا * ومن الشرق ، ولاية آذربيجان الإيرانية والعراق المعجم ومقاطعة فارس * ومن الجنوب ، ولاية خوزستان الإيرانية والعراق العربي وبادية الشام (لواء دير الزور) * ومن الغرب نهر الفرات وبعض الولايات الشرقية من الانضول .

(طبيعة الارض والمناخ)

تحيط بكردستان الجبال الشاخنة من كل الجهات سوى القسم الجنوبي الغربي فهذا القسم لا يحوى إلا هضاباً كثيرة تجرى فيها العيون الدافقة وسهولاً غير قليلة تروىها الأنهر . وأكثر الجهات صلاحاً للزراعة هي القسم الجنوبي والجنوب الشرقي حيث حوض الدجلة والفرات وروافدهما مثل الزاب الاكبر والاصغر ونهر الخابور .

وأعلى الجبال الشاخنة في كردستان هي الواقعة في الشمال الاقصى وهي مكسوة بالغابات الكثيفة الغنية ومحاطة بوديان خصيبة غير قليلة فلذا تراها دائماً أهلة بالسكان صيفاً وشتاء وحافلة بالقرى والمدن ، بخلاف سلسلة الجبال الفاصلة بين الحدود التركية والإيرانية فانهجرداء لاغابات بها ولا كلاً حيث تتكون من صخور صلبة بركانية ذات أخاديد وهوات سحيقة مما يجعل اقتحام هذا القسم الجبلي شتياً مستحيلاً على أشد الجيوش بأساً واقداماً ومع ذلك فإن أكثر الأنهار والمياه تنبع من هذه الجهات كالفرات

و فرعيه والدجلة وروافدها ، فكل هذه الانهار تجري نحو الجنوب ماعدا
نهر القطور فرع نهر الكر الذي يصب في بحر قزوين . وهناك بعض مياه
ونهرات عديدة تصب بعضها في بحيرة وان الشهيرة والبعض الآخر تصب
في بحيرة أورمية الكائنة ببلاد المعجم على شرقي البحيرة الاولى .

(الكرد في خارج كردستان)

بالرغم من أن تحديد كردستان وتعيينه عن غيره من الاقطار والبلدان
هو بحسب المنصر الكردي السائد من السكان ، فان هناك قبائل عديدة
وطوائف كثيرة من الاكراد تعيش في خارج كردستان بصورة جماعات
منعزلة مستقلة . فمثلا توجد في سورية الشمالية بين الاسكندرونة وحلب
سهل عمق الخصيب جماعات كبيرة من الاكراد يبلغ عددهم مائة الف نسمة
تقريبا . وكذا توجد بعض قرى كردية بحة في شرقي حلب . وتوجد أيضا
في جهات كثيرة من الانضول جماعات كردية كبيرة في سهول قونية وهضبة
سيواس وجورم وجبال و سهول أذنه ، كما أن الولايات الجنوبية من القفقاس
تسكنها جماعات كبيرة من الاكراد يقدر بعض العارفين عددهم بنصف مليون
هذا وان أكثر قبائل مقاطعتي خراسان وسجستان الواقعتين في شرقي
ايران من المنصر الكردي الخالص حتى أن بلاد الافغان والبلوج أيضا
تحتوي على جماعات كبيرة من الاكراد الرحل .

(تعداد السكان)

اختلفت الآراء وتضاربت التقديرات في عدد الاكراد عموما وسكان
كردستان خصوصا . نظراً لعدم وجود أي احصاء نزيه دقيق قامت به
الحكومات التي تولت الامر في كردستان من قديم الزمان .

فمثلا ذكر المرحوم شمس الدين سامي الارناؤطي في كتابه التركي (قاموس

(الاعلام) عدد الاكراد ٢٠٠٠٠٠٠ تقريباً . كما أن الانسكلوبيديا الانجليزية ذكرت في بحث شائق عن الاكراد وكرديستان عدد عموم الاكراد بما يقارب ثلاثة ملايين . وورد في دائرة المعارف الاسلامية باللغة الفرنسية أن عدد عموم الكرد كان قبل الحرب العامة سنة ١٩١٤ يقدر بثلاثة ملايين أيضاً .

ولا شك في أن كل هذا بعيد عن الحق والحقيقة بعد السماع عن الارض والسبب في ذلك كله هو أن اغلب السياحين والكاتبين عن الكرد وكرديستان أى عن هذه البلاد الواسعة الأرجاء المحددة آنفاً تحديداً قومياً دقيقاً ، لم يعتبروا سكان المدن والعواصم الكبيرة في هذه البلاد من الاكراد . لا انتشار اللغات التركية والفارسية والعربية فيها بجانب اللغة الوطنية الكردية ، ولا ظهار القاطنين بالامركردستان ما يوجب اعتقاد الغرباء عن البلاد والجاهلين بالتاريخ من أهلها ذلك واقعين تحت تأثير الدعاية التي كانت ولا تزال تنشر تحت اسماء مختلفة ووسائل عديدة .

وهكذا اعتبروهم من أبناء هذه اللغات غير الوطنية ، قاصرين اطلاق لفظ الكرد على سكان الجبال ورحل السهول من القرويين ورجال العشائر دون هؤلاء المتوطنين في المدن والبنادر الحاملين أصول وقواعد ثلاث مدنيات كبيرة من أقدم المدنيات الشرقية وهي مدنيات الآشوريين والميديين والكيانين الذين هم العناصر الاولى للشعب الكردي الحالي .

فلذا جاء تقديرهم لعدد الكرد ناقصاً وتحديدهم لتخوم كردستان صغيراً غير متفق مع الحقائق التاريخية والاثولوجية وسائر الادلة والاعتبارات القومية

فلذى تؤيده المصادر الكردية القديمة وتعضده المباحث التاريخية الدقيقة المدعمة بالسياحات الطويلة المتغلغلة في أنحاء جميع البلاد التي انتشر

فيها الشعب الكردي ابتداء من انقرة لغاية خراسان . هوان سكان كردستان حسب التحديد السابق لا يقل عن ٨ ٢٠٠٠٠٠٠ ثمانية ملايين نسمة بما فيهم الاور في لورستان والكاكر في كرمنشاه وهمدان * واذا حسبنا ابناء الجنسيات الاخرى القاطنين بكردستان على أكثر تقدير بمليون نسمة يكون صافي عدد الاكراد في كردستان وخارجه سبعة ملايين تقريبا واليك البيان :

١٢٥٠٠٠٠٠	في بلاد المعجم
٢٥٠٠٠٠٠	في روسيا (جنوبي القفقاس)
٤٢٥٠٠٠٠٠	في تركيا كلها
٥٠٠٠٠٠٠	في العراق
٢٥٠٠٠٠٠	في سورية كلها
٧٢٠٠٠٠٠٠	سبعة ملايين

(الاصل واللغة)

اختلف العلماء في أصل الكرد ، شأنهم في كل ما يتعلق بهذا الشعب الشرقي القديم ، فذهب طائفة من علماء الاجناس البشرية (اثنولوجيا) إلى أن الكرد من حيث السلالة قبائل آرية سكنت في فجر التاريخ بكاردوكيا (منطقة وان ، بدليس) واعتصمت بالجبال المطلة على آشورية القديمة حرصا على الحرية والاستقلال اللذين يعشقهما هؤلاء الجيليون بالفطرة .

ودليل هذه الفكرة هو ما ذكره المؤرخ اليوناني القديم (ايكسينفون) في كتابه عن تقهقر العشرة آلاف يوناني سنة ٤٠١ قبل الميلاد من بلاد المعجم إلى الشمال من انهم مروا في طريقهم إلى البحر الاسود في المنطقة الممتدة من جبال رواندز لغاية جبال درسيم وارزنجان بامية ذات بطش وجلادة تسمى كاردوخ . ولا شك في أن هذه الكلمة حرفها اليونان من كلمة

الكرد . فالشعب الكردي اذن موجود في هذه الجهات من نحو ثلاثة آلاف سنة بنفس هذه الصفات والسجايا التي امتازت بها القبائل الكردية من القديم . وهناك فكرة أخرى احدث من الاولى وهي أن الكرد ليسوا هؤلاء الكردوكيين فقط بل هم أقدم منهم ومن اليونان بكثير وذلك لان البحث العلمي الحديث ادى إلى انه كان يوجد في فجر التاريخ في الجبال المشرقة على آشورية وفي ميديا القديمة أمة تدعى بالجنوتو ومعناها المحارب فنقلها الاشوريون إلى لغاتهم بلفظ جاردو أو كاردو وهو نفس الاسم الذي استعمله استرابون الجغرافي القديم لتوضيح اسم كارداسيس وانه وان كانت هذه الامة (على ما يظن) في الاصل تورانية إلا انها اندمجت في فجر التاريخ في الامم الآرية المحيطة بها فأصبحت من أقدم الآريين الذين كانت لهم مدنيات وآثار امتازت بين سائر المدنيات الآسيوية الغربية كمدنيات الاشوريين والحثيين والسوزيين ، والعميلامين ، والبابليين .

ويظهر أن هذه الامة التي احتفظت نوعاً ما باستقلالها السياسي اثناء قيام الامبراطورية الاشورية قد انحدرت بعد سقوط نينوى مع الميديين الذين هم إحدى شعوب هذه الامة المحاربة التي امتدت سلطتها إلى الجنوب أيضاً لغاية إقليم فارس وخوزستان ، لان المدنية التي قامت في جهة كرمشاه وهمدان هي من نوع المدنية التي خلقتها الجنوتو في الشمال في كاردوكيا وميديا وفي آشورية أيضاً . وذلك لان قبيلة الكهر الحالية تعتقد ، وتؤيدها الآثار التي وجدت في بلادها ، بانها من نسل (جودرز) التي تترجم بزعم الجنوتو كما أن الجوران « كوران » (أي اكراد العراق وبلاد المعجم) يعتقدون أيضاً بأنهم من ذرية « جودرز بن كيو » الذي كان له ابن يسمى « رحام » أرسله بهممن الكياني لتخريب القدس وأسر اليهود . ورحام هذا هو الذي

اشتهر في الكتب العربية ببخت نصر الذي تولى العرش فيما بعد وسمى من خلفوه من سلالاته من الملوك بالجوران . ومنقوش على بعض الاحجار في يستون بقصر شيرين ان جودرز بن كيو هذا كان شخصا حقيقيا (راجع مجلة الجمعية الآسيوية ٩ - ١١٤)

فعلى كلا التقديرين فالامة الكردية بشعوبها الاربعة (كرمانج ، كوران لور ، كلهر) من اقدم الامم الآرية التي انشأت حضارة زاهية في هضبة ايران والبلاد المحيطة بها وسادت على سائر اخواتها من القبائل الآرية الاولى واصبحت بذلك اللغة الكردية لغة عامة تتكلم بها جميع تلك القبائل الآرية في امبراطوريتهم الممتدة من منابع الدجلة والفرات لغاية خليج فارس وكانت عاصمة هذه الامبراطورية (اكباتان) في جهة كرمانشاه . وسميت هذه اللغة بلغة البهلوان أو البهلوانان أي لغة الابطال . ولا شك في أن هذا ترجمة كلمة الجوتو أو الجاردو بمعنى المحارب والبطل . ويؤيد هذا أيضا معنى كلمة البطل في الفارسية وهو (كرد) كما ورد في شهنامه ، وأيضا لا يزال بين القبائل الكردية في كل الأنحاء اعتقاد عام بان لفظ الكرد لم يطلق على هذا الشعب الا لفرط الشجاعة والبسالة اللتين امتازوا بهما في كل ادوار التاريخ

فاللغة البهلوية هذه هي أصل اللغة الكردية الحالية المتشعبة إلى اللهجات الاربعة وهي الكرمانجية والجورانية واللورية والكلمرية ، وأقرب هذه اللهجات إلى البهلوية هي اللورية نظرا لقرب مكان الالوار من مركز البهلوية الاولى ولعدم تأثر الالوار كثيرا من السكديانيين والاشوريين . ثم تليها الكلمرية فالجورانية والكرمانجية إلا أن الأخيرتين تأثرتا كثيرا من اللغتين الاشورية والكلمية لمجاورتها لهما .

ولتوضيح هذه المسئلة العويصة نقل هنا خلاصة ما كتبه صاحب جغرافية مطبرون منذ مائة سنة تقريباً في بيان معنى كلمة (ايران ، يران) حسباً هو شائع في الشرق (ايرانه ، آريانه) كما هو معروف في الغرب وفي تطور اللغات الايرانية التي استعملت بين الامم الآرية ذات المدنات الكبيرة قال (ان الاقدمين كانوا يفرقون بين الآريين والاسقوثيين (التتار) كما كانوا يميزون بين كلتي تودان ، وايران حيث أنه مكتوب على مبانى اصطخر كلمة (آريانه) وهي عين اسم آريانه الذي كان معروفاً لليونان ، غير أن بعضاً من علماء اليونان لم يكونوا يطلقون هذا اللفظ إلا على شرقي ايران الحالي (خراسان وافغان) ولكن أبا التاريخ هرودوت نص على عموم اطلاق لفظ ايران على جميع البلاد شريقها وغربها حيث ان أهل ميديا كانوا يسمون آريين بلا شك .

وان اقدم لغات آريانه هي لغتا زند وبهلوان . أما اللغة الزندية فهي كانت لسان الكتب الدينية الايرانية القديمة المسماة زنداوستا حيث كانت تسود هذه اللغة في المناطق الشمالية من هضبة ايران ابتداء من بخارى لغاية اذربيجان ولا مانع من أن تكون هذه اللغة مقدسة عند المجوس في هذه العصور الاخيرة كافة السنسكريت التي هي مقدسة عند علماء الهند ويؤيد هذا أن بين هاتين اللغتين القديمتين كثيراً من الاصول المشتركة .

وأما اللغة البهلوية أي لغة الابطال والمجاربين فالظاهر أنها كانت مستعملة في العراق المعجمي وميديا الكبرى وعند البرثة أيضاً (اقليم فارس) وذهب بعضهم الى أن هذه اللغة هي اللغة الوحيدة التي كانت تستعمل في قصور ودواوين الملوك الذين هم من نسل قيروس . نعم أن فيها كثيراً من الكلمات الكلدية والاشورية بفعل الجوار والسلطان . ثم ان كتب المجوس ترجمت

من القديم من الزندية الى البهلوية .

وتوجد بهذه اللغة أيضاً كتابات منقوشة من عهد الساسانيين . وهذا دليل بانها كانت مستعملة في الدواوين في عهد الساسانيين أيضاً الا أنهم رفضوا تدريجاً من سنة ٢١١ م لغاية سنة ٦٣٢ م استعمال لغة البهلويين الذين ورثوهم في المجد والحضارة . فذهبوا الى جبال البرنة وادخلوا في جميع البلاد الايرانية الخاضعة لهم حينذاك بأمر ملوكي وقوانين صريحة اللغة الفارسية (لغة اقليم فارس) وهذه أسهل من البهلوية كما أن الاخيرة أسهل من الزندية . ولما استولى العرب على البلاد الايرانية كلها وقضوا على دولة فارس بها في القرن السابع الميلادي فقدت هذه اللغة بهجتها وورثتها في سنة ٩٧٧ م في عهد الديلم لما أرادوا أن يحيو احدى اللغات الايرانية القديمة ذات الحضارة الزاهية وقع اختيارهم على اقربها اليهم عهداً وأحدثها نشواً وهي لغة فارس السابق ذكرها . الا أنهم وجدوها قد تغيرت أحوالها ومسخت مسخاً كاملاً باختلاط كثير من الكلمات العربية الدخيلة ولكن الشعراء وارباب الخطابة والبيان انتخبوا من هذه اللغة وغيرها من اللغات الايرانية القديمة مثل الزندية والبهلوية (الكردية القديمة) لهجة سهلة الالفاظ كثيرة الكلمات عذبة الاصوات ومحوها باللغة الفارسية الحديثة وهذه هي الشائعة الآن في بلاد المعجم . وأما الفارسية القديمة فقد بقيت بفضل كتاب شهنامه للفردوسي وكتب المجوس الدينية محفوظة في الكتب القديمة وبين رجال الدين من المجوس فقط (راجع المقالة الخامسة والخمسين من تخطيط آسيا من كتاب ترجمة جغرافية مطبرون العربية ص ١٢١)

يتلخص من هذا كله أن الامة الكردية من أقدم الامم الايرانية التي أسست حضارة زاهية في هضبة ايران الكبرى قامت سلطاتها من وادي

السند شرقاً ، الى وادى الدجلة والفرات غرباً . وسادت لغتها الكردية باسم اللغة البهلوية أو البهلوانان أى الابطال والمحاربين فى جميع بلدان الامبراطورية الايرانية الاولى التى قضى عليها الاسكندر المقدونى . فاعقبها بعد مدة من الزمن ملوك الطوائف الذين يقال لهم فى التواريخ الفارسية الاشكانيين الذين هم أخذوا حينئذ من الدهر يتطاحنون ويتنازعون السيادة الايرانية العليا الى أن تغلب ملك إقليم فارس (مقاطعة شيراز) على سائر ملوك الطوائف الايرانية فارس امبراطورية ايرانية ثانية دعيت فيما بعد بالساسانية . وأصبحت كلمة فارس مترادفة مع كلمة ايران تطلق على كل ما هو ايراني قديماً وحديثاً مما أدى الى وصف الامبراطورية الايرانية الاولى بالفارسية مع أنها كردية بهلوية . لأن (الامة الفارسية) مع عراقها فى الحضارة الايرانية والمجد الفارسي فانها أحدث عهداً من شقيقتها (الامة الكردية) التى سبقتها فى تأسيس الحضارات الايرانية الاولى .

محمد على عوني

مترجم تركى وفارسي بديوان

جلالة الملك بمصر

وها هى أسماء المصادر التى استعنت بها فى جمع هذه المعجالة وكتابة التعليقات على الاعلام الواردة فى شرفنامه

مسالك الابصار - التعريف بالمصطلح الشريف - صبح الاعشى - معجم البلدان - مرصد الاطلاع - قاموس الاعلام التركى - الانسكلوبيديا الانجليزية - دائرة المعارف الاسلاميه بالفرنسيه - وغيرها من الكتب التاريخية والجغرافية التركيه والفارسية وبعض مذكرات ورحلات كردية خصوصية

شرف خان

تأليف

الأمير شرف خان البدليسي

قال في كشف الظنون تاريخ شرف خان البدليسي المعروف بغير شرف
ذكر فيه أمراء الأكراد وحكامهم الخ * وقال في موضع
آخر : تواريخ الأكراد كثيرة * منها مفرج الكرب
في بني أيوب، وسيرة صلاح الدين ، وتاريخ شرف خان
واللوائح السلاحية والمنايح الصلاحية

ومن الأدلة على قيمة هذا الكتاب تنويه الغربيين بجلالة قدره وعظمة
شأنه حيث قالوا انه أول نور للاح في سماء تاريخ آسيا فقاموا بترجمته
وطبعه والتعاليق عليه . مع اننا معشر الشرقيين كنا أولى بنشره
والاقتباس من فيض نوره * لهذا قمنا بطبعه ونشره بعد
تصحيحه على ثلاث نسخ معتبرة بكمال الاعتناء ووضعنا
الحواشي التي كتبها الفاضل (محمد علي عوني)
على الأعلام الواردة فيه ما عدى التي تفرد
المؤلف بذكرها . راجع التفصيل في المقدمة

(حقوق الطبع محفوظة لناشره) ببومستة الأزهر بمصر
الكردي

بسم الله الرحمن الرحيم

افتتاح سخن حمد و ثنای پادشاهی باید که ثنای ستایش
از ضمیر منیر چون خورشید جهان گیر تا مدارج سپهر برین
برآید • و اختتام کلام شکر و سپاس مالک الملکی را شاید که
انهای اعتلایش از سکنه سینه تا معارج صعود صعود نماید
(الحمد لله فی الآخرة والاولی)

سلطانی که از صدای خطبه (وجعلناکم خلائف فی
الارض) اعزاز و احترام بنی آدم را در نه پایه کرسی عرش
بادا رسانید • و حاکی که تقدحشمت انسا را در دار الضرب
عنایت بیغایت بسکه (ولقد کرّمنا بنی آدم) تمام عیار
گردانید • توانائی که لوای رفعت سلاطین شوکت آیین
بشر را در دار السلطنه (ورفعناه مکانا علیا) مرتفع
ساخت • قادری که رایت اقتدار خواقین کامکار را در امصار
واقطار عالم باوج فرمان دهی و کشور ستانی برافراخت
ذو الجلالی که قدم فرقدان سای خوانین معدلت کزین را

بر سر پر سلطانت (وفضلنام علی کثیر ممن خلقنا) بقانون
عدالت قاعده جلوس ارزانی فرمود * بیزوالی که صفحه
شمشیر پادشاهان جهانکشائی را آینه چهره نمای عروس
فتح و نصرت نمود * و بمقتضای حکمت شامله اش نظام مهم
عالم و انتظام امور بنی آدم را بوجود فایض الجود سلاطین
عدالت آیین منوط و مربوط گردانید * و بر حسب مشیت
کامله اش گروهی را در میانه عشایر و قبایل بخلعت فاخره
(وجعلناکم شعوبا و قبائل) ممتاز ساخته و بمنصب جلیل القدر
امارت رسانید، و بفراخورد قابلیت و استعداد هر یکی مراتب
پادشاهی و ملکی و امیری تعیین نمود (نظم)

ای خاص بقوم منصب شاهنشاهی * موجود بحکم توزمه تاماهی
چون هست ترا از همه کس آگاهی * شاهی تو کرم کنی هر کس خواهی
و فهرست اوراق سخن رانی و دیباچه مجموعه نکته دانی
صلوات صلوات عالمقداری باید که نظام تاریخ نبوتش
از خوای (کنت نبیا و آدم بین الماء و الطین) پیدا است * و نفاذ
مناشیر رسالتش از مقتضای (وما ارسلناک الا رحمة للعالمین)
هویدا * سلطانی که در نهضت همایون (سبحان الذی اسری)
براق برق سرعت تا آن مقام راند که روح الامین با همه احترام
از او باز ماند * عالیشانی که هنگام خلوت خاص حدیث

اختصاص (لی مع الله وقت) بر زبان اخلاص چنان گذرانید
که ملك مقرب و نبی مرسل را در حریم احترامش مجال
کنجایش نماند (یدت)

ز سیر و سلوک تو جبریل و اماند * که یارد که باتو کند همعنائی
ماه بارگاه رسالت سلطان ایوان جلالت مهر ختم نبوت در درج
فتوت نور حدقه ینائی (مازاغ) و نور حدیقه ینائی ابلاغ
سر دفتر کارخانه کائنات و دیباچه نسخه مکونات سرخیل
انبیا و سلطان اولیا (محمد المصطفی صلی الله علیه و آله و صحبه
وسلم) (نظم)

رسول عرب شاه یثرب حرم * طفیل رهش هم عرب هم عجم
چه فرخنده مهری سپهر شرف * چه در یتیمی قریشی صدف
بدو شد کتاب نبوت تمام * بدو افتتاح و بدو اختتام
هزاران هزار آفرین و درود * ز جان آفرین خالق هست بود
بر او باد و بر آل و اولاد او * بر اصحاب و احفاد و امجاد او
(بعد) از ادای حمد خالق جبار ، و درود سید ابرار دعا
و ثناء پادشاهی را سزا است که ایوان کیوان با وجود علو مکان
کینه زینه آستان اوست * و سلطان ایوان چهارم با آنکه
عطیه بخش جهانست کمترین حاجب و پاسبان او دره التاج
اعاظم سلاطین فلك اساس * دره التاج اکارم خواقین نور

اقتباس * ملاذ افخم القياصره * ومعاذ اعظم الاكاسره *
 (تعظم الخواقين بتقبيل عتبه العليه * وتعزز السلاطين بتلثيم
 سده السنيه * حامى اهل السنة والجماعه * وماحى آثار البدعة
 والضلالة وهو السلطان الاعظم المطاع * والحاقان الاعدل الاكل
 الواجب الاتباع * رافع رايات الخلافة بالعدل والاحسان * راقم
 آيات الرحمة والرافة على صحايف الامكنة والازمان * المؤيد
 بالرياستين الموفق بالسعادتين * سلطان البرين والبحرين * خادم
 الحرميز الشريفين * ثالث عمرين * وثانى اسكندر ذى القرنين
 باسط بساط الامن والامان * المنظور بانظار الطاف الملك
 المنان ابو المظفر ﴿ سلطان محمد خان ﴾ ^(١) خلد الله تعالى
 ملكه وسلطانه * وافاض على العالمين بره واحسانه (نظم)
 خدایا برحمت نظر کرده * که این سایه بر خلق کسترده
 چکوم در اوصاف این سرفراز * که هست آفتاب از صفت بی نیاز
 دعا کوی این دوام بنده وار * خدایا تو این سایه پاینده دار
 ﴿ اما بعد ﴾ بر ضمیر منیر اکسیر تاثیر ناظمان در در بلاغت
 وخاطر مهر تنویر راقمان غرر فصاحت * مختفی ومستتر نماید

(١) هو محمد خان الثالث ابن السلطان مراد الثالث . والثالث

عشر من سلاطين آل عثمان * تولى السلطنة من سنة ١٠٠٣ لغاية

سنة ١٠١٤ . م . عوفى

که علماء دانشور * و فضلاء فضیلت کسرت را اتفاق است
 که علم تاریخ که نصوص آیات و فصوص روایات موضوع
 از فن شریف تواند بود فرائد فواید * و مواید عواید آن زیاده
 از آنست که بشیرین زبانی قلم و شکر فشانی رقم حکایت
 حسن تقریر ، و حدیث لطف تحریر آن توان گفت * و لهذا
 صاحب تاریخ روضة الصفا (محمد بن خواند شاه ^(۱) بن محمود)
 المشهور بمیر خواند در (مقدمه) کتاب خود آورده که دانستن علم
 تاریخ متضمن ده فائده است (اول) آنکه بنی آدم را معرفتست
 (دوم) خرمی و بشارت از و حاصل می شود (سیم) با وجود
 فوائد سهل المأخذ است و در استحصال آن چندان کلفت
 و مشقت نیست و مبنی بر قوت حافظه است (چهارم) چون
 بر اقوال مختلفه اطلاع یابد کذب و صدق آنرا داند و امتیاز

---

(۱) هو مولانا میر خواند بن سید خواند شاه من مشاهیر
 ادباء المؤرخین ومن اعیان بلخ * الف تاریخا کبیرا من بدء الخلیفة
 الی تاریخ وفاته سنة ۹۰۴ و قد اتم نجله خواند میر (صاحب تاریخ
 حبیب السیر) الفصل الاخیر من التاریخ الکبیر الذی سماه
 « روضة الصفا » . و کان مولانا میر خواند هذا معاصرا لمولانا
 الجامی و دولتشاه صاحب التذکرة فی عهد السلطان حسین بایقرا . اه
 قاموس الاعلام لمؤلفه شمس الدین سامی *

حق از باطل نماید (پنجم) آنکه عقلا گفته اند که تجربه در امور از فضائل بنی آدم است و حکماء عقل تجربه را داخل عقول عشره کرده اند و از خواندن او تجربه بسیار حاصل میشود (ششم) آنکه مستحضر علم تاریخ در واقعه که سأنح شود احتیاج بمشوره عقلا ندارد (هفتم) ضمایراصحاب اقتدار در وقوع قضایای هائله و حوادث مشکله بسبب مطالعه تاریخ مطمئن و برقرار باشد (هشتم) شعور بعلم تاریخ سبب زیادتى عقل و وسیله ازدیاد فضل و صحت رای و تدبیر است (نهم) اگر شخصی مطلع بر اخبار تواریخ بود بحصول مرتبه صبر و رضا رسد (دهم) سلاطین را بر قدرت قاهره حضرت مالک الملك عظم شانه اطلاع زیاده شود تا از تعاقب اقبال مغرور نگردند و از توائب ادبار محزون و ملول نشوند و از اینجاست که در کلام معجز نظام ملک علام تنبیه است بر عبرت و فکرت در این باب که (لقد کان فی قصصهم عبرة لاولی الالباب) لاجرم مسوّد این اوراق المفتقر الی الله الملك الهادی ﴿ شرف بن شمس الدین ﴾ اوصله الله الی سعادة الدنیا و الدین در ریعان جوانی و عنفوان زندگانی بعد از تحصیل علوم دینیّه و تکمیل معارف یقینیّه و اشغال خطیر دیوانی و کسب کمال نفسانی گاه گاه بمطالعه کتب اخبار خلف و حالات سلاطین سلف

اوقات صرف مینمود تا در آن علم شریف و فن لطیف فی
 الجملة مهارت * و در ضبط آن حسب الامکان جسارت بهم
 رسانید * بخاطر فاتر رسید که در آن علم منیف کتابی تالیف
 نماید که پرتو شعور ماهران علوم تواریخ بر آن نتافته باشد
 و فکر عمیق مستخبران احوال سلاطین متقدم و متأخر بدان
 نرسیده : اما بواسطه عوایق روز کار و حوادث لیل و نهار آن
 معنی در حجاب استتار مانده بود ، و آن صورت از نقاب
 انتظار بهیچ وجه روی نمی نمود * و از هر طرف باد مخالف
 می وزید * و از هر گوشه گرد فتنه با آسمان میرسید (نظم)
 احوال جهان ز فتنه یکسر * چون طره دلبران مشمر
 دهر از متکبران جبار * در سلسله بلا گرفتار
 هم لشکر فتنه فوج در فوج * هم جبهه غصه موج در موج
 خلائق در مضایق حیرانی و رعایا در زوایای سرگردانی مانده
 و همه دست نیاز بدرگاه کار ساز بنده نواز برداشته * و روی عجز
 و اضطراب بر زمین انکسار نهاده * و زبان بمضمون (ربنا لا
 تحملنا ما لا طاقة لنا به) کشاده که ناگاه نسیم عنایت ربانی
 و فروغ اشعه الطاف سبحانی بر سینهای افکار مستمندان
 و دلهای مجروح دردمندان وزیدن و درخشیدن گرفت و بپایان
 عدل و احسان این سلطان عالیشان حجاب ظلم مرتفع گشته

ضعیفان و مسکینان در اماکن و اوطان فارغ بآل و مستقیم
احوال آسودند * و رعایا و زیردستان در مهاده امن و امان بکمال
رفاهیت و فراغت غنودند. فقیر حقیر را باز شمع جلوده خاطر
آغاز کرده و طوطی شکر مقال قلم بشیرین زبانی دهن باز کرد
و فکر بکر در آینه خیال جمال نمود * و ماه روی دلکشای
معانی از چهره جان فزا نقاب کشود * باین وجه که چون
مشاط کائنات عروس سخن * و طوطیان شکرستان اخبار نو
و کهن در هیچ عصر و زمان احوال و حالات کردستان و چگونگی
حالات ایشانرا بیان نکرده بودند و در این معنی نسخه مرتب
نوشته * بخاطر فاتر این ذره بیمقدار ساقط از درجه اعتبار
خطور کرد که نسخه در شرح حالات و مجموعه در اوضاع
و اطوار ایشان بقدر الوسع و الامکان رقم زده کلام بیان
نماید * و آنچه در تواریخ عجم دیده و از مردمان مسن صحیح
القول شنیده و معاینه و مشاهده کرده و اطلاعی بر آن حاصل
شده در قید تحریر و صورت تقریر در آورده موسوم
(بشرف نامه) سازد تا احوال خانوادهای عظیم الشان کردستان
در حجاب ستروکتمان نماید * مأمول از مکارم اخلاق اعظم
آفاق آنکه بنظر امعان در این نسخه بی سامان ملاحظه کنند
و چون بر سهو و نسیان که لازمه ذات انسانست وقوف

یابند بقلم در دربار وخامه کوه رنثار اصلاح فرمایند * و آنرا
بسو اعتبار کرده از جهل نشمارند (قطعه)

پیش اگر بخطائی رسی و طعنه مزن * که نفس هیچ بشر خالی از خطا نبود
در آفتاب نظر کن که با بصارت خویش * مرا و همه بر خط استوان بود
و بنای این کتاب بر یک مقدمه و چهار صحیفه و خاتمه است *

مقدمه

در بیان انساب طوائف اکراد که از کجایدا شده اند
و شرح اوصناع و اطوار ایشان که بچه عنوان بوده اند *

(صحیفه اول) در ذکر ولات کردستان که علم
سلطنت برافراشته اند، و مؤرخان ایشانرا داخل سلاطین
کرده اند * و آن مشتمل بر پنج فصل است *

(فصل اول) در ذکر ولات دیار بکر^(۱) و جزیره^(۲)
(فصل دوم) در ذکر ولات دینور و شهره زول که
اشتهار دارند بحسنویه (فصل سیم) در ذکر ولات فضلویه

(۱) اسم مقاطعة کبیره فی شمالی الجزيرة مرکزها مدینه و قلعة

(آمد) القدیمة و الشهيرة الآن باسم دیار بکر عاصمة کردستان ترکی

(۲) هی جزیره ابن عمر مدینه قدیمة تقع علی الدجلة من الناحية

الغربية بین الموصل و دیار بکر (آمد) . م . عونی

که مشهورند بلربزرگ (فصل چهارم) در ذکر ولات لر^(۱)
 کوچک (فصل پنجم) در ذکر سلاطین مصر و شام که
 مشهورند بآل ایوب *

﴿ صحیفهٔ دوم ﴾ در ذکر عظمای حکام کردستان که
 اگر چه استقلالاً دعوای سلطنت و ارادهٔ عروج نکرده‌اند
 اما در بعضی اوقات خطبه و سکه بنام خود نموده‌اند * و آن
 نیز مشتمل بر پنج فصل است *

(فصل اول) در ذکر حکام اردلان^(۲) فصل دوم در
 ذکر حکام حکاری^(۳) که مشهورند بشنبو^(۴) (فصل سیم)

(۱) إحدى شعبات الأمة الكردية تقطن الولاية المهمة
 باسمهم بالبلاد الإيرانية وهي مقاطعة لرستان *

(۲) مقاطعة كردية في غربی بلاد ایران وهي تؤلف الجزء
 الشرقي من بلاد الكرد « کردستان » مراكزها مدينة سنه

« سنندج » ومن مراكزها الشهيرة کرمانشاه و ساوجبلاغ و مریوان

(۳) أو هكاري مقاطعة صغيرة في ايلة (وان) مراكزها بلدة
 (جولامرك) ومن بلادها المشهورة بوهتان ، جمال ، آلبان ومنها

ينبع نهر الزاب الاعلى إحدى روافد نهر الدجلة . ومن بلادها
 المعروفة كوار ، شمدينان ، محمودی ، بیت الشباب

(۴) وفي نسختين مخطوطتين اخريين « شنو » م . عوفی

درد کر حکام عمادیه ^(۱) که اشتهار دارند بپها دینان ^(۲) فصل
چهارم درد کر حکام جزیره که مشهورند بیختی و آن مشتمل
بر سه شعبه است *

(شعبه اول) درد کر حکام جزیره (شعبه دوم) درد کر
امراء کورکیل (شعبه سیم) درد کر امراء فنیک (فصل پنجم)
درد کر حکام حصنکیفا ^(۳) که معروفند بملکان *

(صحیفه سیم) درد کر سایر حکام و امراء کردستان
و آن مبنی بر سه فرقه است (فرقه اول) مشتمل بر نه
فصل است (فصل اول) درد کر حکام چمشکزک ^(۴)

(۱) مدینه شهیره فی ولایة الموصل ولها قلعة قديمة بناها
عماد الدین زنکی مؤسس الدولة الاتابکیة بالموصل تحيط بها من
جوانبها الاربع حدائق غناء وبساتین السکروم وهي مسقط
رأس کثیر من العلماء والفضلاء منهم أبو السعود العمادی المشهور
بفتی الثقلین شیخ الاسلام بعهد السلطان سلیمان القانونی *

(۲) او بهدینان اصلها بهاء الدینان ای المنسویین الی بهاء الدین

(۳) قال فی معجم البلدان حصن کیفا او کبیا وأظنها أرمنية

بلدة وقلعة عظيمة مشرفة علی الدجلة بین آمد وجزیره ابن عمر
من دیاربکر وهي كانت ذات جانبین وعلی دجلتها قنطرة الخ.

والان بلدة صغيرة بها طول و آثار لا یزید سکنها عن ألف نفس

ویکتب حسنکیف محرفا . (۴) بلدة بمقاطعة درسم بایالة خربوط

علی مسافة ۱۲۰ کیلومترا من مدینه خربوط . م . عونی

وآن مشتمل بر سه شعبه است (شعبه اول) در ذکر امراء
 مجنکرد^(١) شعبه دوم در ذکر حکام پرتک^(٢) شعبه سیم
 در ذکر امراء سقمان (فصل دوم) در ذکر حکام
 مرداسی وآن مشتمل بر سه شعبه است (شعبه اول)
 در ذکر حاکمان اگیل^(٣) (شعبه دوم) در ذکر حاکمان
 پالو^(٤) شعبه سیم در ذکر امراء چرموک^(٥) فصل سیم
 در ذکر امراء صاصون^(٦) که آخر بحاکمان حزو^(٧)

(١) بلدة بين أرض روم «ارزن الروم - قالقلا» وبين مدينة
 قارص بشمالی کردستان (٢) بلدة صغيرة على الساحل الشمالی
 لنهر الفرات بينها وبين خربوط ١٢ كيلومترا من جهة الشمال وهي
 مركز قضاء چارسنجق التابع للواء درسم في ايلة خربوط .
 (٣) بلدة صغيرة بمقاطعة أرغنی على مسافة ٣٢ كيلو متراً
 من دیار بكر من الشمال الغربي على مقربة من ملتقى فرعی نهر الفرات
 (٤) بلدة على مسافة ٩٥ كيلو متراً من دیار بكر على الساحل
 الايمن من نهر الفرات مركز قضاء پالو (٥) أوجرميك بلدة لطيفة
 تقع بشمالی دیار بكر على مسافة ٥٠ كيلو متراً منها ولها قلعة
 قديمة وحمامات معدنية شهيرة ساخنة كبريتية يؤمها خلق كثيرون
 (٦) مقاطعة صغيرة في لواء موش بولاية بدليس على جانبها
 الغربي جبل صاصون الذي يرتفع عن سطح البحر ٢٦٠٠ متراً
 (٧) حزو (حظو) بلدة صغيرة الآن وكانت فيما مضى مدينة كبيرة
 تبلغ سكانها أكثر من ٦٠٠٠٠ وهي الآن مركز المقاطعة المسماة بها . عوني

شهرت کرده اند (فصل چهارم) در ذکر حاکمان خیزان^(۱)
و آن مشتمل بر سه شعبه است (شعبه اول) در ذکر حکام
خیزان (شعبه دوم) در ذکر امراء مکس^(۲) (شعبه سوم)
در ذکر امراء اسپارد^(۳) (فصل پنجم) در ذکر حکام
کلید^(۴) (فصل ششم) در ذکر امراء شیروان^(۵) و آن مشتمل
بر سه شعبه است *

(شعبه اول) در ذکر امراء کفرا^(۶) (شعبه دوم)

(۱) بلدة فيها شجر وبساتين كثيرة بجوار اسعد بمقاطعة
ديار بكر لا يوجد في غيرها من المدن والبلاد ثم الشاهبلوط
(۲) بلدة على نهر في لواء وان على مسافة ۹۹ كيلو متراً منها
ويقول ياقوت الحموي إنها واقعة بجوار قاليقلا .
(۳) أو «سپارد» اعله ناحية اسپاروت بولاية بدليس كما
ضبط هذا اللفظ الاخير الاطلس الجغرافي للولايات العثمانية ولا
يخفى ما بين هذه الكلمات من التقارب .

(۴) بلدة بشمال حلب الشهباء على مسافة ۵۰ كيلو متراً
منها ضبطها في معجم البلدان «كلز» قائلانها احدى قرى اعزاز
نظراً لصغر الاولى في زمنه بخلاف اعزاز القرية الصغيرة الان
فانها كانت مدينة كبيرة في زمن مؤلف المعجم .

(۵) مركز ناحية شیروان بولاية بدليس وهي بلدة لطيفة .

(۶) ناحية كبيرة في مقاطعة اسعد التابعة لولاية بدليس ومن

عشائرها الشهيرة محمدیان واستورکان الكردیتان م . عونی

در ذ کر امراء ايرون^(١) (شعبة سيم) در ذ کر امراء
کرتي^(٢) (فصل هفتم) در ذ کر امراء ذرقي^(٣) و آن مشتمل
بر چهار شعبه است (شعبة اول) در ذ کر امراء دوزيني^(٤)
(شعبة دوم) در ذ کر امراء کردکان (شعبة سيم) در ذ کر
امراء عتاق^(٥) (شعبة چهارم) در ذ کر امراء ترجيل^(٦)
(فصل هشتم) در ذ کر امراء سويدي (فصل نهم) در ذ کر
امراء سليمانی و آن مشتمل بر دو شعبه است شعبه اول در
ذ کر امراء قلب^(٧) و بطمان شعبه دوم در ذ کر امراء
ميا فارقين^(٨) (فرقه دوم) مشتمل بر دوازده فصل است

(١) « ايرون » أو « ايروان » لم نعثر عليهما في المعاجم
المعروفة . وفي الاطلس العثماني المذكور « ارده » وهي بليدة
بمقاطعة اسمرد على خمس ساعات منها من الشمال الشرقى .
(٢) وفي نسخة « کرتى » ولم نعثر عليها في كتب المعاجم التركية
والعربية والفارسية (٣) اسم قرية وناحية الآن في اسمرد
تقطنها عشيرة الورقية وسلوقى وعظمانكى وهويدي وژنكانه .
(٤) لم نعثر عايه في كتب المعاجم (٥) عتاق أو آتاق اسم ناحية
بولاية ديار بكر (٦) ترجيل أو ترجيل لم نعثر على هذين
اللفظين وقال في معجم البلدان « ترجمه » قرية بين أربل والموصل
بها عين كثيرة المياه الكبرى تية . (٧) قلب ، قولب اسم قضاء الان
في لواء بدليس بمجنوبى قضاء كنج (٨) مركز قضاء سلوان بولاية

(فصل اول) در ذ کر حا کمان سهران (فصل دوم) در ذ کر
 حا کمان بابان (فصل سیم) در ذ کر حا کمان مکری (فصل
 چهارم) در ذ کر حکام برادوست^(۱) که مشتمل بر دو
 شعبه است (شعبه اول) در ذ کر امراء وشنی^(۲) (شعبه
 دوم) در ذ کر امراء صومای (فصل پنجم) در ذ کر
 امراء محمودی^(۳) (فصل ششم) در ذ کر امراء دنبلی
 (فصل هفتم) در ذ کر امراء زوزا (فصل هشتم) در ذ کر
 امراء استونی^(۴) (فصل نهم) در ذ کر امراء طاسنی (فصل دهم)
 در ذ کر امراء کلهر* و آن منحصر بر سه شعبه است (شعبه
 اول) در ذ کر حکام پلنکان (شعبه دوم) در ذ کر حکام
 در تنک (شعبه سیم) در ذ کر امراء ماهی دشت^(۵) (فصل

دیار بکر علی ۷۰ کیلو متراً بشمالی شرقی دیار بکر وهی قلعة
 قدیمة مشهورة . (۱) مقاطعة صغيرة فی اقلیم شهرزور بجنوبی
 حکاری (۲) وفی نسخة اخرى روشنی قال فی معجم البلدان «اشنة»
 بلدة فی طرف اذربيجان بينها وبين ارمية يومان و بین اربیل خمسة
 أيام (۳) مقاطعة بولابة وان مرکزها بلدة «سرای» علی
 مسافة ۹۰ کیلو متراً الی شرقی وان فی التخوم الايرانية العثمانية .
 (۴) استونی وفی نسخة اخرى استوانی (۵) ماهی دشت أو
 مایدشت اسم قلعة و بلدة قدیمة بجوار خاتقین فی ولاية الموصل

یازدهم) در ذکر امراء بانه (فصل دوازدهم) در ذکر امراء ترزا
 (فرقه سیم) در ذکر امراء اگر اداوران که مشهورند بگوران
 و آن مشتمل بر چهار شعبه است (شعبه اول) در ذکر امراء
 سیاه منصور (شعبه دوم) در ذکر امراء چکنی (شعبه سیم)
 در ذکر امراء زنکته (شعبه چهارم) در ذکر امراء بازوکی
 (صحیفه چهارم) در ذکر امراء و حکام بدلیس^(۱) که آبا واجداد
 مسود اوراق اند و آن مشتمل است بر فاتحه و چهار سطر و ذیلی
 (فاتحه در بیان) شهر بدلیس که بانی او کیست و باعث عمارت شهر
 و قلعه چیست (سطر اول) در بیان عشیرت روزکی و سبب وجه
 تسمیه ایشان (سطر دوم) در ذکر (حکام بدلیس) که نسب ایشان
 بکجا منتهی میشود و ببدلیس چون افتاده اند (سطر سیم)
 در ذکر اعزاز و احترامی که سلاطین ماضی نسبت بحکام بدلیس
 نموده اند و آن مشتمل بر چهار فصل است (فصل اول) در ذکر
 ملك اشرف (فصل دوم) در ذکر حاجی شرف بن ضیاء الدین
 (فصل سیم) در ذکر امیر شمس الدین بن حاجی شرف (فصل چهارم)
 در ذکر امیر ابراهیم بن امیر حاجی محمد^(۲) (سطر چهارم)

(۱) بدلیس أو بتلیس اسم مدینه و مقاطعة کبیره فی القسم الشمالی من
 کردستان علی غربی بحیره وان الشهیره تنقسم الی أربعة مراکز بدلیس ،
 موش کنج ، سمر د (۲) هکذا فی النسخة المطبوعة. وفي نسختین خطیتین

در بیان آنکه باعث رفتن حکومت بدلیس از دست ایشان چه بوده و آن مشتمل بر چهار وجه است (وجه اول) در ذکر منازعت امیر شرف و امیر ابراهیم (وجه دوم) در ذکر متمکن شدن امیر شرف بجای امیر ابراهیم در حکومت بدلیس (وجه سیم) در بیان گرفتن امیر شرف قلعه بدلیس را از طایفه قزلباش (وجه چهارم) در بیان احوال امیر شمس الدین بن امیر شرف ﴿ذیل﴾ در بیان احوال فقیر حقیر شکسته بال از زمان تولد تا حال که تاریخ هجری دوسنه خمس و الف است ﴿خاتمه﴾ در ذکر سلاطین حشمت آیین آل عثمان و پادشاهان ایران ^(۱) و توران ^(۲) بل اکثر جهان که معاصر ایشان بوده اند *

﴿مقدمه﴾

﴿در بیان انساب ^(۳) طوایف اکراد و شرح اطوار ایشان﴾

محرران نامه تدبیر (وهو علی کل شیء قدیر) صورت این

امیر ابراهیم بن امیر شمس الدین بن حاجی شرف (۱) هی البلاد الواقعة

فیما بین نهري الدجلة والسند عرضا ومن بحر القزوين الى خليج فارس طولا

(۲) هی البلاد الواقعة فیما وراء ایران من الشمال یعنی ترکستان

(۳) راجع المقدمة التي جمعها من كتب مختلفة ودوائر معارف افرنجية

القائم بالتعليقات والخواشي *

مقدمه بر لوح بیان چنان عیان کرده اند که در انساب طایفه
 ا کراد اقوال مختلفه بسیار است * از انجمله بعضی بر آنند که
 در زمان ضحاک ماران که پنجم سلاطین پیشدادیانست^(۱) و بعد از
 جمشید^(۲) بر سر بر سلطنت ایران و توران بل اکثر جهان متمکن
 شد * اما چنان ظالم و یبدین بوده که برخی از مؤرخان شداد از او
 تعبیر کرده اند و لهذا یکی از فضایل بلاغت آنها در بیان ظلم
 وی گوید ﴿ نظم ﴾

چو جمشید ازین وحشت آباد رخت * بیرون برد بگرفت ضحاک تخت
 قضا کرد ملک اقالیم سبع * مقرر بضحاک شداد طبع^(۳)
 اساسی که آن دشمن دین نهاد * نه بر وضع شاهان پیشین نهاد
 در ایام او این سخن عام بود * که ایام او شر ایام بود
 وبا وجود طبیعت ظلم اتفاقا دورک از اکتفای او مانند مار
 سر بدر کرده بوده است که در اصطلاح حکما او را سرطان
 گویند و از ظهور این علت غریبه درد و وجع بر ضحاک مستولی
 شده چنانچه او را طاقت صبری و تاب توانایی نمانده و هر چند
 اطبای حاذق و حکمای مدقق در ازاله علت واسترداد صحت

(۱) پیشدادیان اسم لا قدم اسرة ملكية حکمت ایران فی العصور الغابرة

(۲) رابع الملوك الی پیشدادیان (۳) أحد ملوک حمیر المشهورین وهو ابن

عاد بن عملاق بن حام بن نوح م . عوفی

سعی موفور و جهد مشکور نمودند اثری بر آن مترتب نشده
 تا شیطان لعین بر ایشان بدورت طیبی ظاهر شده و بضحاك گفته
 که علاج وجع تو منحصر در مغز سر آدمی جوانست که بر سر
 سرطان طلا کنند * اتفاقاً چون بقول آن ملعون باین امر شنیع
 عمل نمودند موافق افتاده و وجع يك صرته تسکین یافته و راحتی
 پیدا شده * بنابر آن هر روز دو جوان مظلوم بقیغ بیداد آن ظالم
 بقتل رسیده مغز سر ایشان دوی آن درد ییدرمان میشده * و چند
 مدت این ظلم و ستم و این قاعده تا فرجام در میانه خاص و عام شایع
 میبوده و شخصی که بر سر مقتولان موکل بوده بغایت مرد کریم
 طبع رحیم و سلیم القلب بوده. از این اوضاع نا پسند متحسر و متالم
 گشته * هر روز يك شخصی را بقتل آورده مغز سر کوفتند
 داخل مغز او مینمود * و شخص دیگر را پنهانی آزاد میکرد بدان
 شرط که ترك اوطان نموده در قلال جبال که اصلاً آثار آبادانی
 و علامت معموری نداشته باشد توطن کرده ساکن باشند آهسته
 آهسته جمعی کثیر از مردم هر دیار بزبان مختلف در يك محل و مکان
 مجتمع گشته و ازدواج نموده * اولاد و اتباع و احفاد ایشان
 زیاده گشته آن گروه را کرد^(۱) لقب کردند * و چون مدت مدید

(۱) شعب کبیر من أقدم الشعوب الآریة الاسیویة تتألف من أربعة
 عناصر کرمانج ولر وکهر وکوران و هم الآن سكان الولايات العثمانية الشرقية

وعهد بعید از اختلاط مردمان و تردد بلدان معرض و متوحش بودند برای خود لسانی و اوضاعی پیدا کرده در جنگل و جبال در میانه یشه و قلال آثار عمارت و زراعت و آبادانی کردند و بعضی از ایشان صاحب اموال و اغنام گشته بصحاری و بیابانها متفرق شدند * و بروایتی از وفور شجاعت و تهور که لازمه ذات این طایفه است ملقب بکرد گشتند و بقول بعضی^(۱) از حکما که گفته اند (الا کراد طائفة من الجن) کشف الله عنهم الغطاء *

و غربی ایران و شمالی العراق با کثرتی ساحقة و فی بلاد اخرى مجاورة بالقلية .
 (۱) (قوله و بقول بعضی از حکماء که گفته اند الا کراد طائفة من الجن الخ) هذا مبني على ما هو المشهور من أن الجن والشیاطین أرواح مجردة قائمة بذاتها تصدر منها الأفعال بدون قيامها بالمادة * وهذا باطل لما سیتلی عليك عقلا و نقلا . اما نقلا فقد قل ابن مسكويه في الصفحة الرابعة من المجلد الأول من تجارب الامم عند ذكر محاسن سياسة الملك (أوشهنج) . وكان من حسن سياسته أن نفى أهل الفساد والدعارة من البلدان الى البراري وألجأهم الى رؤس الجبال وجزائر البحار وطهر منهم الممالك وستخدم من كان يستصلحه منهم وسامهم الشیاطین والعفاريت . ثم ذكر أيضاً حسن سياسة ولده طهمو مرت . وقال سلك سيرة جده الى قوله . وطلب الدعارونف الشیاطین اعني الأشرار . انتهى نص عبارة ابن مسكويه الصريحة بأن الشیاطین عبارة عن النفوس الشريرة وموضوعة لها لا للأرواح المجردة * واما عقلا . فقد قال استاذنا العلامة أبو الفضائل الجرفادقانی فی کتاب درر البهية فی جواب

وبروایت برخی از مؤرخان دیو با انسان ازدواج کرده طایفه
اگراد از ایشان پیدا شده * العلم عند الله على كل تقدير *

الأسئلة الهندية في صفحة (٢٢) في جواب سؤال معنى مناظرة الملائكة
مع الله تعالى في استخلاف آدم . ان هذه المسئلة لها ارتباط كل بمسئلة
معرفة الأرواح المجردة والنفوس الفلكية وفهم معنى تجردها الذاتي عن المواد
واحتياجها الفعلي اليها . ولعلم أولا أن الفلاسفة والمحققين من أهل العلم عرفوا
الروح ووصفوها بمحدود وتعريفات شتى أحسنها وأتقنها وأبينها للفراد (انها
جوهر مجرد مفارق عن المادة ذاتا لا فعلا) الى قوله فيعرف من هذا الحد أن الروح
من حيث الذات مبين عن المادة والماديات فلا توصف بوصافها من قبيل
الخروج والدخول والتعيز والحلول والمواجهة والاستدبار والتحرك والاستقرار
فلا تدرك بالابصار ولا يغيرها من الحواس ومحتاج الى المادة في كل الافعال
وغير مفارق عنها في جميع الأحوال إذ لا يتصور التعطيل فلا يمكن أن يتصور
منها فعل إلا بها . ولا يعقل أن يظهر منها أثر إلا بآليتها . مثلا لا يعقل أن
تصدر أفعال الرؤية والاستماع والكتابة والتفكر منها إلا بآلية العين والأذن
واليد والدماغ . وهلم جرا . ولا فرق في هذه الاوصاف بين الأرواح القدسية
الفلكية والناطقية البشرية والحساسة الحيوانية والسافاة الشيطانية فان هذه
كلها اعتبارات واطلاقات بحسب الآثار والادِّصاف والملكات لا بحسب
التجرد الذاتي والاحتياج الفعلي . والى هذه النكتة التي غفل عنها الاكثرون
اشير في الآية الكريمة . (ولو جعلناه ملكا لجعلناه رجلا وللبسنا عليهم
ما يلبسون) فان التائبين في مفاز الأوهام والغافلين عن حقائق ما وعد به

وطايفه اكراد چهار قسم است وزبان وآداب ايشان مغاير
يكديكر است (أول) كرمانج (دويم) لر (سيم) كلهر (چهارم)

المليك العلام لما رؤا في الكتب السماوية وخصوصاً الانجيل ان السيد الرسول
أو الرب المزمع للنزول . يأتي وبين يديه قبيل من الملائكة المقر بين وينزل
ومعه جنود من الملائكة العالين وينصر بلفيف من المسومين والمردفين . فلما
ظهر الرسول المكرم صلى الله عليه وسلم رأوه رجلاً بسيطاً يأكل الطعام . ويمشي
في الاسواق ويمجالس الاعراب . ويجلس على التراب فلا ملائكة تطير حول
رأسه . ولا جنوداً من الأرواح المزعومة الموهومة تمشي من قدامه وخلفه
انتقدوا على الرسول بعدم تحقق النزول بفقدان شرط غير معقول . فنادوا
واسمهموا وصخبوا واطنبوا (وقالوا ما هذا الرسول يأكل الطعام ويمشي في
الاسواق لولا أنزل اليه ملك فيكون معه نذيراً) فانزلت الآية المذكورة
سابقاً تبكيثاً وافحاماً لهم ودحضاً لحججهم ودفعلاً وهامهم مشعرة بأن الروح
لا تتجلى إلا في الصورة البشرية والملك لا ينزل إلا بالهيئة الجامعة الانسانية
يعنى الجوهر المجرد لا يعقل أن يؤثر إلا بآلية الابدان فالملك اذا نزل ليس
إلا انسان . الى قوله فالانسان هو المقصود من أمثال هذه الاسماء والصفات
والباقي أوهام وأحلام . الى قوله نعم كثيراً ما حاول بعض الفلاسفة ان يثبتوا
عقولا مجردة على الاطلاق مبينة عن المواد من حيث الذات والفعل الا أنه
كبا في اثباتها جواد براهينهم ونسكت أعلام أدلتهم فقالوا وأطالوا واكثروا
وأطنبوا وما أتوا بشئ . الى قوله قدس الله روحه . وقد علم أولوا النهي ان
الله تبارك وتعالى خلق في العالم بحكمته البالغة وقدرته المحيطة قوتين متضادتين

کوران * وابتدای ولایت کردستان از کنار دریای هرمز^(۱)
 است که بر ساحل دریای هند^(۲) واقع شده و از آنجا بخط
 مستقیم کشیده می آید تا بولایت ملاطیه^(۳) و مرعش^(۴) منتهی
 میگردود در جانب شمالی این خط ولایت فارس^(۵) و عراق عجم^(۶)

و روحین متباینین . الاولی الروح القدسی فاعل الخیر و مفیض الرحمة و ملهم
 السداد و الحکمة * و عبر عنه الانبیاء بجبریل و روح الامین و الفلاسفة بالروح
 العلوی أو العقل السکلی و الصادر الاول و النفس الفلکیة و أمثالها . و الثانية
 الروح الشریر . فاعل الشر و مثير النقمه و ملهم الزلة و الضلالة . و عبر عنه
 الانبیاء بشیطان و ابلیس و فی الانجیل بالوحش الهائل و التنین الکبیر .
 و الفلاسفة بالروح السفلی و النفس المطلق انتهى *

و قد اتضح مما ذکر معنی الشیاطین و الجن و بطلان قول بعض الحكماء
 (الا کراد طائفة من الجن الخ) فهم کسائر البشر فیهم الاخیار و الاشرار . بل
 لو راجعنا التاریخ لوجدنا انه قد ظهر فی الا کراد کثیر من الملوك العادین أمثال
 السلطان صلاح الدین و العلماء العاملين و الاولیاء الصالحین مما يطول ذکرهم
 و أما تفصیل نسب الا کراد فسیأتی ذکرها فی المقدمة فرج الله ذکی
 الکردی

(۱) و هو الخلیج الفارسی حیث لا یزال المضیق الموجود به یسمى بوغاز هرمز

(۲) هو البحر المحیط الهندی (۳) مدینة فی ولایة خربوط بکردستان

الشمالی (۴) بلدة کبيرة بشمالی حلب و جنوبی الاناضول

(۵) اقليم کبیر بجنوبی بلاد ایران مرکزها شیراز (۶) و يقال لها

وآذربایجان^(۱) و ارمن صغری و ارمن کبری است^(۲) و طرف
جنوبی او عراق عرب^(۳) و موصل^(۴) و دیار بکرا فتاده *
و شعبات این طائفه از اقصای ولایت مشرق تا بنهایت دیار
مغرب رسیده و اکثر این طائفه شجیع و مهوور و با صروت و سخی
و متکبر و باغیرت می باشند چنانچه از کمال تهود و شجاعت و کثرت
مردانکی و غیرت اسم دزدی و قطاع الطریق بر خود می نهند و در
این وادی سربازی کرده خود را بکشتن میدهند و دست کدایی
بجهت يك نان بدونان و لثیمان دراز نمی کنند * و از مضحوت
بلاغت مشحون این بیت اندیشه ندارند * ﴿ بیت ﴾

بلاد الجبل وهي إحدى مقاطعات بلاد ایران المتاخمة للعراق العربي
(۱) إحدى الولايات الإيرانية الشمالية مركزها مدينة تبريز الشهيرة
(۲) أرمينية الصغرى هي البلاد الممتدة بولاية اذنه « كلیمکیا » وأرمينية
الكبرى كانت تطلق على البلاد المحصورة فيما بين بحيرة وان من الشمال وبين
جبال القفقاس وعاصمتها مدينة اران ويسمى الآن « آریفان »
(۳) إقليم كبير في غرب جنوبی بلاد ایران يشمل الآن ولايتی بغداد
وبصره يبتدأ من الشمال من بلدة تكريت وجبال حرين وينتهي في بحر
فارس عند مصب شط العرب ومقاطعة الحسا (۴) مقاطعة كبير بشمال
العراق . مركزها مدينة الموصل سميت بذلك لانها توصل بين البلاد العربية
وكرستان الشمالية * وهي على نهر الدجلة * م . عونی

دست دراز از پی یک حبه سیم به که به برند بدانکی ونیم
و بمقتضای (من تفکر فی العواقب لم یشجع) در اکثر
امور دنیوی و شغل مهمات و معاملات آن بی فکر و بی تأمل اند
و بالتام طوایف اکراد شافعی مذهبند در شرایع اسلام و سنن حضرت
خیر الانام علیه الصلاة والسلام و متابعت صحب و خلفای عظام
و مطاوعت علماء کرام و ادای فرائض صلاة و زکوة و حج
و صیام جید و جهد تمام و اقدام مالا کلام دارند مگر طایفه چند از
الوسات^(۱) که تابع موصل و شام مثل طاسنی و خالدی^(۲) و بسیان
و بعضی از بختی و محمودی و دنبلی که مذهب یزیدی دارند^(۳) و از

(۱) الوسات ، جمع اولوس و هو فی اللغة المغولایة والترکیة القديمة بمعنى
العشيرة مثلاً عشيرة قجار - الوس من اولوسات التركمان الضاربة بشمالی ایران
(۲) اسم عشيرة فی ولاية بدایس (۳) الیزیدية هم طائفة من
الاكراد من الوجهة العنصرية یقطنون جهات جبل سنجار و جزيرة ابن
عمر و حکاری بجنوبی رستان لایزید عددهم الآن عن مایقی الف نسمة
و هم مسلمون فی الظاهر الا ان لهم عقائد خاصة تخالف عقائد الجمهور من
المسلمین و سموا بالیزیدية نسبة الى یزید بن معاوية لانهم كانوا من
انصار الامویین و علی ما یفهم من نص شرفنامه و من أقوال العارفين بتلك
الجهات و بهؤلاء الناس ان عدة من قبائل الاكراد المشهورین بالشجاعة
و الفروسية هاجرت فی عهد الامویین الى جهات الشام اللاتحاق بخدمة
الخلفاء فاستوطنت هنالك مدة ثم عادت الى موطنهم الاصلی عند سقوط

جملة مریدان شیخ عدی^(۱) ابن المسافرند که یکی از تابعان خلفای
سلسله مروانیه بوده^(۲) و خود را بدو منسوب ساخته اند و اعتقاد
باطل ایشان آنست که شیخ عدی که مرقد او در کوه لالش^(۳) من
اعمال موصل دارد صوم و صلوٰة مارا در عهده خود گرفته در روز
قیامت بی آنکه مارا در معرض عتاب و خطاب در آورند بیہشت
خواهند برد و با علماء ظاهر بغض و عداوت بلا نہایت دارند و اما
در ولایت کردستان علی الخصوص در دیار عمادیہ علماء و فضلا
بسیار است در تحصیل علوم عقایہ و تکمیل فنون تقلیہ بتخصیص
حدیث و فقہ و صرف و نحو و کلام و منطق و معانی و اکثر
متداولات این علوم کمال اہتمام بجای می آورند و در مطالعہ جہد
بسیار دارند و بمحتمل کہ در بعضی علوم تالیفات و تصنیفات هم داشته

دولة الامويين واعتصامهم مع اتباعهم بالجبال والبلاد الحصينة وهكذا
المذهب السياسي أدى الى مذهب ديني مخالف لدين الجمهور من المسلمين
(۱) هو الشيخ عدی بن المسافر الحکاري أحد المشايخ العظام
المشهورين بالكرامات مؤسس الطريقة العدوية أخذها من المشايخ السادات
عبد القادر الشهرزوري والجيلي وغيرها توفي بجبال حکاري ودفن بضريح
له في زاوية بناها لنفسه فيها سنة (۵۵۷) وكان ميلاده ببیت قار بجوار بعلبك .
(۲) الخلفاء المروانية هم أحد عشرة من الخلفاء الامويين نسبة الى
أولهم مروان بن الحکم (۳) أحد جبال حکاري م . عوني

باشند^(۱) اما شهرت ندارند و در مطالعه کد بسیار دارند و از فضایل و حیثیات رسمی و عرفی مثل شعر و انشا و حسن خط و طرز اختلاط که باعث تقرب حکام و سلاطین و سبب ازدیاد مناصب علیه که در نزد سلاطین ایران و پادشاهان توران میباشند چندان بهره ندارند و عوام الناس ایشان در حقوق و الدین و وظیفه اکرام الضیف و در مهمانداری و شرایط ایمان و طریق جانسپاری و حق کذاری در راه ولی نعمت خود دید طولی دارند و ظاهر اللفظ (کرد) تعبیر از صفت شجاعتست چرا که اکثر شجاعان روزگار و پهلوانان نامدار ازین طایفه برخاسته اند و لهذا پهلوان ییلتن و دلاور تهمتن رستم زال^(۲) که در ایام حکومت پادشاه کیقباد بوده^(۳) از

(۱) بل لهم مؤلفات شهيرة وآثار نفيسة أ كثرها متداول بين الأيادی كالأحكام للآمدی الجاری تدریسه الآن فی الازهر وكافیة وشافیة لابن الحاجب المتداولین فی عموم البلاد وتاریخ ابن اسیر الجزری كذلك ومصلحات ابن الصلاح وكشف الغمة فی مناقب الأئمة لعلى بن عيسى الأربلی فان هؤلاء المؤافین كلهم من الأئمة المتقدمین من الاكراد واما المتأخرون منهم فكثيرون أيضاً مثل العلامة (الشیخ عبدالقادر) المهاجر شارح تهذیب الكلام والعلامة الزهاوی والحیدری والیحوری والپنجوینی والبیتوشی وغيرهم ممن بطول ذكرهم (فرج الله ذكی الكردي)

(۲) أو رستم زابلی بطل ایران الشهیر (۳) مؤسس الاسرة الكیانیة الایرانیة وأول ملك من ملوكها م . عوفی

طایفه اکراد است * چون تولد او در سیستان بوده ^(۱) برستم
 زابلی اشتهار یافته و صاحب شاهنامه فردوسی طوسی رحمة الله
 علیه صفت او را (رستم کرد) کرده و در زمان ملوک عجم هر مرز
 ابن انوشیروان سپهسالار نامداو و پهلوان روزگار بهرام چوین ^(۲)
 که در ترکستان ^(۳) و خراسان ^(۴) نشو و نما یافته و نسب ملوک
 کرت ^(۵) و پادشاهان غور ^(۶) بدو میرسد او نیز از طبقه اکراد
 است * و کرکین میلاد که یوفور شجاعت و فرط جلالت
 معروف و مشهور است کرد بوده * و الحال قریب چهار هزار سال
 است که اولاد و احفاد و امجاد او در ولایت لار ^(۷) بامر حکومت

-
- (۱) مقاطعة بجنوبی خراسان مقسومة الآن بين حكومتی ایران و افغان
 (۲) بهرام جوین أحد قواد هرمرز الرابع من ملوك الساسان الایرانیین
 (۳) قطر شاسع و اقلیم واسع فی آسیا الوسطی و هو المشهور بما وراء النهر
 فی کتب التاریخ القدیمة (۴) مقاطعة کبيرة ایران و الآن مقسومة بین
 حكومتی ایران و افغان (۵) الملوك الكرتیة هم الذین تولوا الملك فی
 جهات الغور و هرات و سیستان و بلوچستان بعد الدولة الایلخانیة بفرمان
 من منکواقان . أولهم ملک شمس الدین محمد تولى ولاية غورستان سنة (۶۴۳)
 (۶) هم السلاطین الذین تولوا السلطنة فی أفغانستان و خراسان و بلاد
 الغور (غزنه و هرات) فی منتصف القرن السادس أولهم علاء الدین حسن
 ابن حسین بن سام . (۷) ولاية لار . مقاطعة باقلیم فارس سابقا و تقع

باستقلال مبادرت میکنند که اصلاً تغییر و تبدیل در اوضاع
حکومت ایشان نشده و گاهی صاحب خطبه و سکه بوده سلاطین
ذی شوکت عجم باندک تقبل و پیشکش راضی و متسلی گشته
متعرض ولایت ایشان نشده اند و مولانا تاج الدین الکردی^(۱)
که در اوایل در بروسا^(۲) مدرس بود آخر وزیر اعظم اورخان
گشته^(۳) بخیر الدین پاشا اشتهاو یافت و اعجوبه دوران و نادره
زمان سر حلقه عاشقان جفا کیش و سر خیل وفا کیشان محنت
اندیش *

متنوی

فی اقلیم کرمان الآن سمیت باسم المدينة التي هي مركز المقاطعة (۱) مولانا
تاج الدین الکردی قل فی تاج التواریخ المولی تاج الدین الکردی هو من أعظم
العلماء فی عصر السلطان أورخان العثماني أخذ العلوم من العلامة الارموی صاحب
المطالع فاشتهر بنبوغه فی العلوم العقلية والنقلية حتی عينه السلطان أورخان مدرساً
لمدرسة أرنیق الشهيرة حينذاك اه هذا ولم أعثر علی شیء یفید ان مولانا تاج
الدین الکردی صار وزيراً للسلطين وانه اشتهر باسم خير الدین پاشا . بل
الذي يؤخذ من كتاب التاريخ المذكور هو ان الذي تعین وزيراً للسلطان
أورخان العلامة خليل الجندری الشهير فی تواریخ الترك بجندری قره خليل
الذي هو أيضاً من أعظم علماء ذلك العصر حيث اشتهر بعد تولیه الوزارة
باسم خير الدین پاشا (۲) مدينة كبيرة فی غربی الانضول ومركز لولاية
خداوندكار مشهورة بمصنوعاتھا الحريرية وحماماتها المعدنية الساخنة

(۳) هو ثاني السلاطين العثمانيين م . عونی

متواری راه دانوازی زنجیری کوی عشقبازی
 طبال نفیر آهنین کوس رهبان کلیسای افسوس
 کیخسرو بی کلاه و بی تخت دل خوش کن صد هزار بدبخت
 قانون مغنیان بغداد بیاع معاملان بیداد
 اعنی نهنگ دریای محنت و پلنگ کوهسار مشقت (فرهاد)^(۱)
 که در زمان خسرو^(۲) پرویز ظهور کرده از طایفه کلهر است
 و طوایف اکراد متابعت و مطاوعت همد یکر نمی کنند
 و اتفاق ندارند چنانچه جناب فضایل مآبی مولانا سعد الدین^(۳)
 که معلم پادشاه مرحوم مغفور سلطان مراد خان است * در
 تاریخ ترکی خود که وقایع آل عثمان را نوشته در آن تالیف داد
 سخن وردی داده و در صفت اکراد میگوید هر يك بدعوای
 انفراد رایت استبداد برافراشته اند و در قبال جبال باستقلال
 مجبول گشته بغیر از کلمه توحید در هیچ امور اتفاق ندارند •

(۱) بطل حکایه «فرهاد و شیرین» الا برانیه و رقیب خسرو پرویز عشیق شیرین
 الفاتنة . واسم أربعة من ملوك الاشکانین الا برانیین (۲) خسرو پرویز بن
 انوشروان العادل هو الثاني والعشرون من ملوك الساسان (۳) هو خواجه
 سعد الدین ابن حسین کان من رجال السلطان سلیم الأول و کان معلم السلطان
 مراد خان أيام أمارته علی مغنیسا سنة ۹۷۲ و تولى المشیخة الاسلامیة سنة ۱۰۰۶
 وهو صاحب کتاب تاج التواریخ ترکی المشهور بین التواریخ التریکیة

وسبب اتفاق این طایفه را چنین روایت می کنند که چون صیت و صدای نبوت محمدی و آوازه و کلبانک رسالت احمدی صلی الله علیه و سلم در اطراف و اکناف عالم غلغله افکند خواقین جهان و سلاطین عالیشان را داعیه آن شد که حلقه بندگی و مطاوعت آن سرور را در کوش کنند و غاشیه اطاعت و فرمان برداری آن مهتر بر دوش نهند (اوغوز خان)^(۱) که در آن زمان از عظمای سلاطین ترکستان بود از اعیان اکراد (بغدادی نام)^(۲) کریه منظر دیو پیکر زشت چهره سیه چرده را بطریق رسالت باستان اقبال آشیان خواجه کونین رسید ثقلین علیه افضل الصلوات و اکمل التحیات ارسال نموده اظهار صفای عقیدت و خلوص طویت کرد چون ایلچی کریه منظر بنظر سعادت اثر حضرت خیر البشر درآمد از هیئت و ماهیت او متنفر و منزجر گشته از عشار و قبایل او سوال فرمودند گفت از طایفه اکرادم • آنحضرت فرمودند که حق سبحانه و تعالی این طایفه را موفق باتفاق

بمخوجه تاریخی (۱) اوغوزخان هو من أقدم ملوک الترك بحسب الخرافات التاريخية والظاهر أنه من الرجال المتخیلین مثل جمشید عند ایرانیین و هرقل لدى اليونان و ذی القرنین عند العرب و يقال انه أبو الترك والتر •

(۲) بغدادی او بغدادی زامن او بغدادی زامن لم نثر علی هذا الاسم فی کتب

التاریخ والتراجم ولا فی القوامیس والمعجم م . عوفی

نکرداند^(۱) والا عالمی در دست ایشان تباه خواهد شد دیگر از آن روز دولت عظمی و سلطنت کبری میسر این طایفه نشده مگر پنج گروه را که دعوی سلطنت و عروج نموده اند و گاهی سکه و خطبه هم بنام خود نموده و ایام سلطنتشان بقدری امتداد یافته که ذکر حالات هر يك از ایشان انشاء الله تعالی در محل خود مذکور خواهد شد * و چون در میانه طایفه (اکراد) فرمان فرمایی نافذ الحکم نیست اکثر سفاک و بی باک و خونریز می باشند چنانچه باندك جرایبی فساد بسیار میکنند و دیت نفس کامله بدختری یا اسبی یا دوسه راس چاروا معمول شده و دیت سقط دست و پا و چشم و دندان چندان معتبر نیست *

اما بمقتضای سنت نبوی صلی الله علیه وسلم چهار زن بنکاح درمی آورند اگر قوت و قدرت داشته باشند چهار جاریه دیگر بدان ضم میکنند و بحکمت الهی اولاد و اتباع فراوان از ایشان پیدا میشود که اگر قتل یکدیگر در میانه ایشان نمی بود محتمل که از کثرت اکراد قحط و غملا در مملکت ایران بلکه در جمله جهان می افتاد و یفعل الله ما یشاء و یحکم ما یرید * ﴿ نظم ﴾

(۱) هذه الرواية من الروایات الخرافية اذ الانبياء لا ينظرون الى الصورة بل الى السيرة فان وظيفتهم ارشاد الخلق الى الخالق والدعاء لهم لا عليهم فرج الله لكی

آفرینش بطریقی که نهادست نکوست *

نظر هر که خطا دیدم از عین خطاست *

در ما بین حکام کردستان آن کسانی که عشایر و قبایل ایشان

بکثرت و قوتست آن حاکمان را بنام عشیرت میخوانند * مثل حکاری

و سهران و بابان و اردلان * و حاکمانی که صاحب قلعه و قصبه اند

موسوم بآن قلعه و قصبه شده اند چون حاکم حصنکیفا و حاکم

بدلیس و جزیره و جزو و اکیل و علی هذا القیاس * و چون ولایت

کردستان و لرستان و کوهستان و چنگستانست در آنجا آن مقدار

چیزی حاصل نمیشود که بخرج سکنه و متوطنانش وفا کند لاجرم

نسبت بمردم ولایات دیگر طوایف اکراد اوقات بمشقت

و ریاضت میگذرانند و بی شایسته تکلف و غایله تصالف فی نفسه طایفه

قانعند چنانچه اکثر عوام الناس ایشان اوقات بنان جاورس و ارزن

میگذرانند و بطلب نان کندم و بهم رسانیدن مال و جاه بدر خاته

ارباب دول و اصحاب امل نمیروند و سلاطین عظام و خواقین گرام

فیز طمع در السکا و ولایت ایشان نمکرده محضا به پیشکش

و اطاعت و متابعت که بچار و سفر ایشان حاضر باشند راضی

گشته مقید بتسخیر نشده اند * و اگر اخیانا بعضی از سلاطین

در فتح و تسخیر بلاد کردستان جد و جهد تمام نموده اند زحمت و مشقت

مالا کلام کشیده اند * آخر الامر نادم و پشیمان شده باز بصاحبان

داده اند مثل ولایت کرجستان^(۱) و شکی^(۲) و شیروان^(۳) و طوالش^(۴) و کیلانات^(۵) و رستم دار^(۶) و مازندران^(۷) و استرآباد^(۸) که در شمال ایران و محاذی کردستان واقع شده * و اکثر ولایت کردستان داخل اقلیم ثالث و رابع است مگر قصبه چند از انتهای آن که حکما داخل اقلیم خامس شمرده اند * چون خامه راستی خرام بامداد مداد مشکین فام از تحریر مقدمه کتاب که موقوف علیه شروع در آن شی^{*} است فارغ گردید بموجب قرارى که در فهرست داده شده بر سر شرح حالات صحیفه اول در آمد

(مصراع) مقبول خاص وعام جهان باد * والسلام *

(۱) کرجستان اقلیم کبیر بمجنوبی جبال القافقاس من الجهة الغربية على شاطئ البحر الاسود مرکزها تفلیس وميناءها مدينة باطوم الشهيرة (۲) شکی بلدة باقلیم کرجستان (۳) شیروان مقاطعة بمحوالی أریوان بالقافقاس الجنوبی علی شرقی کرجستان (۴) طوالش بلدتی مقاطعة آذربيجان الفارسية أى فی جیلان القديمة نسبة الى قبيلة طالش الضاربة بها . (۵) کیلانات لعلمها کیلان التي هی مقاطعة بشمال ایران بمجنوبی بحر القزوين وشرقی ولاية آذربيجان مرکزها مدينة رشت وميناءها الوحيدة على البحر المذكور هي « انزلی » الشهيرة (۶) رستم دار ناحیه واسعة بين مقاطعة جیلان و مازندران (۷) مازندران اسم مقاطعة بشمالی ایران محصورة بين جبال البرز وبين بحر القزوين بشرقی ولاية کیلان (۸) استرآباد بلدة كبيرة بشمالی ایران بشرقی ولاية

صحیفه اول

در ذکر ولات کردستان که علم سلطنت برافراشته اند و مؤرخان

ایشانرا داخل سلاطین نموده اند و آن مشتمل بر پنج فصل است

﴿فصل اول﴾

(در ذکر حکام دیار بکر و جزیره)

بر سرآت ضمایر مهر تنویر دانشمندان صافی ضمیر صورت
این معنی عکس پذیر خواهد بود که اول کسی که از طایفه اکراد
در دیار بکر و جزیره دعوی سلطنت نموده و بمسند حکومت
متمکن گشته ﴿احمد بن مروانست﴾ و در زمان قادر عباسی^(۱)
کار و بار او عروج تمام یافته * چنانچه قادر او را ملقب بنصرالدوله
کردانید * مدت هشتاد سال زندگانی کرده * از آنجمله پنججاه
و دو سال بسطنت بلاد دیار بکر و جزیره در کمال تنعم و کامکاری
قیام نمود * ایامچی بسطان طغرل بیک^(۲) ساجوقی ارسال نموده

مازندران و مرکز مقاطعة طبرستان (۱) هو القادر بالله احمد بن اسحق بن
المقتدر بالله جعفر الخامس والعشرون من خلفاء العباسيين كان طول مدة
السلطان محمود الغزنوي خليفة توفى سنة ۴۲۲ (۲) هو طغرل بک بن میکائیل
ابن سلاجوق مؤسس الدولة الساجوقية في ایران حيث اتخذ أولا مدينة الري
عاصمة لها *

اظهار صفای نیت و خلوص طویت کرد * و از جمله تنسوقات که
 بدو فرستاده یکقطعه یاقوت بود که از سلاطین^(۱) دیلمه بمبلغ
 خطیر خریده بود * و نخر الدولة^(۲) بن جهر که آخر وزیر خلفاء
 عباسیه شد و ابو القاسم مغربی^(۳) نیز از جمله وزراء او بودند * آخر
 در سنه ثلاث و خمسين و اربعماية باجل موعود در گذشت *
 روایت است که سیصد و شصت و شش جاریه محبوبه داشته که
 هر شب با یکی از ایشان معاشرت مینمود چنانچه در سالی دونوبت
 با یکی از ایشان مباشرت واقع نمیشده * نصر بن نصر الدولة احمد *
 بعد از فوت پدر متصدی امر حکومت گشته * بیست
 و یکسال تمام باهتمام ابن جهر و زبوسلطنت نمود و میانه او و برادرش
 سعید محاربات واقع شده وی در میافارقین و سعید در آمد^(۴)

(۱) سلاطین دیلمه هم ملوک آل بویه الذین أسسوا سلطنة اسلامیة کبری
 فی عهد الخلافة العباسیة فی ایران و اتخذوا اصفهان عاصمة لدولتهم العظيمة
 (۲) هو نخر الدولة أبو نصر الموصلی التغلبي المشهور بابن جهر ولد بالموصل سنة
 ۳۹۸ وتولى الوزارة لامباسيين فی بغداد و لحکومة آل مروان الكردية بديار
 بکر و میافارقین (۳) أبو القاسم المغربي هو وزیر المالك شرف الدولة أحمد ملوک
 آل بویه توفى سنة ۴۱۸ عند أبي نصر بن مروان صاحب میافارقین (۴) آمد اسم
 المدينة المشهورة الآن بديار بکر و هي احدى مدن الجزيرة من الجهة الشمالية قال
 فی معجم البلدان « آمد » قلعة حصينة و مدينة رصينة محاطة بسور قديم متين

بجای پدر بحکومت نشستند. آخر در ذی الحجه سنه اثنین و سبعین و اربعه مائه وفات یافت ﴿سعید بن نصر الدوله احمد﴾ مدتها والی آمد بود و در باره فقر و وضعفا کمال شفقت و مرحمت بظهور میرسانید و رعیت و سپاهی در زمان او در مهلاد امن و امان بودند. آخر در شهر سنه خمس و ستین و اربعه مائه فوت شد ﴿منصور بن نصر بن نصر الدوله احمد﴾ قائم مقام پدر شد آخر در جنگ نخر الدوله بن جهیر وزیر شکست یافته. بعد از آن در دست جکرش صاحب جیش موصول گرفتار گردید و او را در جزیره در خانه جهودی مقید داشته. در محرم سنه تسع و ثمانین و اربعه مائه وفات یافت و چهار نفر ازیشان نود و یک سال حکومت نموده اند دولت آن طایفه بدو منقرض شد.

﴿فصل دوم﴾

(در ذکر حکام دینور و شهره زول که اشتهار دارند بحسنویه)

بر الواح ضمایر مستخبران احوال اوایل و اواخر و خراطیر مهر کردار مستحفظان قضایای اکابر و اصاغر مختلف و مستتر نماید که

من اکبر مدن الجزیره کلها وأعظمها شانا. وهی الآن عاصمة کردستان الشمالی بترکیا.

حسنویه بن حسین باتفاق مؤرخان بارکن الدوله ^(۱) بن بویه دیلمی
معاصر بوده و در زمان او کار و بار حسنویه عروج تمام یافته باوجود
این که فرات نعمت نموده بارکن الدوله طریقه عصیان اظهار کرده
بنابراین او وزیر خود ابن العمید را ^(۲) با لشکر کران در شهر سینه
تسع و خمسين و ثلثمایه بر سر او فرستاده حسنویه کسان در میان انداخته
آن لشکر را بصلح باز گردانید و گویند او را اموال و اسباب بی
نهایت بوده * از آنجمله هر ساله مبلغ کلی در رضاع حق سبحانه و تعالی
تصدق نمودی * و وفات او در روز شنبه سیم شهر ربیع الاول سنه
تسع و ستين و ثلثمایه واقع شده ^(۳) بعد از پدر بحکومت
رسید و در سنه ثمان و ثمانین و ثلثمایه عظیم الشان شده چنانچه از
دیوان بغداد او را ناصر الدوله لقب نهادند و او از دینور تا اهواز ^(۴)

(۱) هو رکن الدولة حسن بن بويه ثاني ملوك آل بويه تولى السلطنة بعد
أخيه عماد الدين علي بن بويه سنة ۶۳۸ باصفهان . (۲) ابن العمید هو
أبو الفضل محمد بن حسين وزير ركن الدولة بويه تولى الوزارة سنة ۳۲۸
من انبغ الكتاب والمنشئين حيث قال الثعالبي ان فن الانشاء ابتداء
بعبد الحميد الكاتب و انتهى بابن العميد صاحب أي الوزير و كان أبوه
كاتب نوح بن سامان و الى خراسان (۳) اهواز مدينة بمجنوب ايران من
الجهة الغربية كانت فيما قبل مركز مقاطعة خوزستان و بجواره اطلال مدينة
سوسة عاصمة الدولة الساسانية *

وخوزستان^(١) و بروجرد^(٢) و اسدآباد^(٣) و نهاوند^(٤) از قلاع و جبال و صحاری آنجا را در تصرف داشت * آخر در سنه خمس و اربعمایه بر سر قلعه کوسجد رفته * حسین بن منصور آنجا را محاصره کرده و چنان زمستان صعب روی داد که لشکرش هر چند خواستند که ترك محاصره نمایند تمکین نداد آخر بی تاب شد درین اثنا طایفه از جوزقان^(٥) قصد او نموده بالضرورة فرار کرد * (هلال بن بدر) * میانه او و پدر چندان صفائی نبود هم در سنه خمس و اربعمایه در میان ایشان جنگ و عماربه واقع شده * آخر الامر هلال در جنگ نثر الماک و وزیر در بغداد گرفتار گشته بمبوس گردید و چون جلال الدوله^(٦) بن بهاء الدوله بن عضد الدوله بن دکت

(١) خوزستان أو عربستان مقاطعة بمنتهی الجنوب الغربی من ایران مرکزها الآن شوستر و کان سابقا اهواز التي اسمها القديم سوسیانه (٢) بروجرد بلدة واقعة على مسافة ١٨ فرسخا من همدان بلاد ایران مشهورة بفواکهها الكثيرة (٣) اسدآباد مقاطعة صغيرة بین همدان و لرستان و اسم لمركز هذه المقاطعة (٤) نهاوند مدينة قديمة بعراق المعجم على مسافة ٦٠ كيلومترا بمجنوبی همدان يبلغ تعداد سكانها ٥٠٠٠ نسمة الآن و كانت مدينة كبيرة بصدر الاسلام (٥) جوزقان أو جوزقن جیل من الاكراد يسكنون اطراف حلوان ينسب اليهم أبو عبد الله الحسين الجوزقانی و اسم قرية من قرى همدان كما نص على ذلك في المعجم (٦) هو أبوطاهر فیروز خسر و شاه جلال الدوله بن

الدوله که در آن حین حاکم بغداد بود شنید که شمس الدوله بن نخر الدوله بن رکن الدوله حسن بن بویه صاحب همدان طمع در السکای بدر کرده هلال را از قید بیرون آورد بالشکر واسلحه معاونت نموده او را روانه السکاء مورد وثی ساخت * میانه او و شمس الدوله در ذی الحجه سنه خمس و اربعه ماه جنک عظیم واقع شده هلال در آن معرکه تاب لمه تیغ شمس الدوله نیاورده در افق زوال بدست دایران خون آشام قتال بشام ادبار رسید ﴿ طاهر بن هلال ﴾ هنوز پدرش در شهره زول مقید بود که او از هراس جسد خود بد اینجا پناه برده بود * بعد از چند وقت بر سر السکاء جسد آمده بر دست شمس الدوله گرفتار گشته در سنه ست و اربعه ماه خلاص شده و هم در آن سال در دست ابوالشولک بقتل رسید ﴿ بدر بن طاهر بن هلال ﴾ در سنه ثمان و ثمانین و اربعه ماه بحکم ابراهیم نیال حاکم باستقلال قومش ^(۱) و دینور گردید ﴿ ابو الفتح محمد بن عیسار ﴾ مدت بدست سال در حلوان ^(۲) حکومت کرد * در شهر سنه احدی

بهاء الدوله بن عضد الدوله بن رکن الدوله ثالث انجال والده والرابع عشر من ملوک آل بویه تولى السلطنة ببغداد سنة ٤١٨ بدلا عن أخيه كاليجار بن سلطان الدوله الذى نارا لاتراك عليه فخلعه (١) قومش مقاطعة بشمالی ایران علی سفوح جبال طبرستان مرکزها الآن بلدة دامغان (والظاهر ان هذا ليس غرض المؤلف هنا)
(٢) حلوان بلدة قديمة على مسافة ١٩٠ كيلومترا بالشمال الشرقى من بغداد

واربعمایه از دار فنا بدار بقا رحلت نمود و او از قبیلهٔ اکراد دیگر
 است از نبار و نتایج حسنویه نیست * اما مؤرخان او را نیز
 از جملهٔ حکام دینور و شهره زول عد کرده اند و دارالمکش
 قومش ^(۱) و شهره زول بوده * ابو الشوک بن محمد بن عیار *
 لقبش حسام الدولة است * در سنه احدى و عشرين واربعمایه بر
 ولایت قوما استیلا یافت و پیوسته میان او و برادران نزاع بود
 آخر در سنه سبع و ثلاثین واربعمایه در گذشت * مهمل *
 برادرش المسکنی بابو الماجد در سنه اثنی واربعمین واربعمایه بخدمت
 طغرل بیک سلجوقی رفته باستخلاص برادرش سرخاب که
 محبوس بود سعی بلیغ کرده التماس او بعزاجابت مقرون گردید
 * سرخاب بن محمد * بعد از خلاص از قید طغرل بیک بحکومت
 ماهکی رفته اوقات در آنجا بسر می برد و قبل ازین بنا برفته افکیزی
 اقوامش او را در سنه تسع و ثلاثین واربعمایه گرفته به نزد ابراهیم
 نیال ^(۲) بردند * ابراهیم بیک چشم او را از نور بصر عاقل ساخت

علی الطریق الموصل الی کرمانشاه و واقعه علی احدى روافد نهر الدیاله مشهوره
 بحماماتها الکبریّیه (۱) و فی نسخهٔ آخری قوماش و الظاهر هی نفس قومش
 المتقدم ذکرها (۲) هو ابراهیم نیال أو ابراهیم ایال الأخ الصغیر لطغرل
 بک السلجوقی مؤسس الدولة السلجوقیه بفارس * نار علی أخیه بجهة همدان
 سنه ۴۵۰ * قتل هو و نشئت جماعته *

﴿ سعدی بن ابو الشوك ﴾ بدست عمش سرخاب گرفتار شده در
 قلعه او محبوس بود تا آنکه ابو العسکر ولد سرخاب او را بعد از
 واقعه پدر خلاص کرد و او در سنه اربع و اربعین و اربعمائه بالشکر
 کران از جانب طغرل بيك بمراق عرب رفته هم خود مهمل
 را بگرفت ﴿ سرخاب بن بدر بن مهمل ﴾ المکنی بابی الفوارس
 المعروف بابن ابی الشوك مدتی والی ولایت شهره زول و قوما بود
 در شهر سنه خمس و تسعين و اربعمائه بر قلعه جقند كان که مدتی
 بود از تصرف ایشان بدر رفته بود دست یافت و او را اموال
 و اسباب بی نهایت بود • وفاتش در شوال سنه خمسماية
 واقع شد ﴿ ابو المنصور ﴾ بعد از پدر بحکومت
 رسید و مدت صد و سی سال امارت
 در آن دودمان بود •

﴿ فصل سیم ﴾

(در ذکر حکام فضاویه که اشتهار دارند بلر بزرگ)
 در زبدة التواریخ ^(۱) مذکور است که اطلاق لر بر آن قوم بوجهی گویند

(۱) زبدة التواریخ ثلاثة اثنان منها بالفارسية والثالث بالتركية . الاول لنور
 الدين لطف الله المروى الشهير بحافظ ابر المتوفى سنة ۸۳۴ الفه ابا یسنقر مرزا
 والثانی لأبی القاسم جمال الدين محمد بن علی الکاشی المتوفى سنة ۸۳۶

بدان واسطه است که در ولایت مانرود قریه ایست که اودا
 کرد خوانند و در آن حدود در بندیست که آنرا بزبان لری کول
 خوانند * در آن در بند موضع است که آنرا لر گویند و چون
 در اصل ایشان از آن موضع برخاسته اند ایشانرا لران گفته اند
 و درین باب چند روایت دیگر نیز نقل گنند و چون باعتقاد فقیر
 اقوال ضعیف بود درین نسخه رقم نموده * و ولایت لرستان دو
 قسم است لر بزرگ و لر کوچک باعتبار آنکه دو برادر در قریب
 سنه ثلثمایه هجری معاصر یکدیگر حاکم آنجا بوده اند حاکم لر
 بزرگ بدر نام داشته و حاکم لر کوچک ابو منصور و مدت دراز
 بدر در حکومت روزگار گذرانید و چون اودر گذشت حکومت
 به پسر زاده اش نصیرالدین محمد بن هلال بن بدر رسید او منصب
 وزارت خود را بمحمد خورشید مفوض گردانید * و در شهر سنه
 خمسهایه قریب چهار صد ^(۱) خانه وار کرد از جبل السماق ^(۲) شام
 که ایشانرا با مهتر قوم خود نزاعی افتاده بود جلاء وطن اختیار
 کرده بلرستان آمدند و بر سبیل رعیتی در خیل احفاد محمد خورشید

وَأَمَّا الثَّالِثُ فَلَمَوْلَى مُصْطَفَى افندی بن ابراهیم الرومی الشهیر بصافی کتبه
 ذیلًا علی التاریخ التُرکی المسعی بتاج التواریح بامر السلطان احمد و بلغ الی
 سنه ۱۰۲۴ (۱) و فی نسخه آخری (صد .) بدل چهار صد (۲) جبل
 السماق اسم للجبل والحضبة الواقعة فی غربی حلب بجوار اسکندرونه

نزول نمودند* روزی نبیره محمد خورشید که وزیر مملکت بود
و کردان در حشم او بودند ایشانرا طلب داشته ضیافتی نمود و در
وقت کشیدن آتش کله کاوی در پیش ابو الحسن فضالوی که
رئیس ایشان بود نهادند آنرا بفال نیکو گرفته با تا بعانش گفت
ما سردار این قوم خواهیم شد* ابو الحسن پسری داشت علی نام
روزی بشکار رفت سکی با خود همراه داشت جمعی در راه بدو باز
خورده مناقشه دست داد و آنجماعت چندان علی را لت زدند که
بیهوش افتاد و بمظنه آنکه مرده است از پایش کشیده بفاری
انداختند* و سگ علی در عقب آن قوم شتافته چون شب درآمد
و همه بخواب رفتند خایه مهتر آن قوم بخایید تا بمرد و سگ بخانه
خویش باز گشته چون نوکران علی دهن سگ را خون آلود دیدند
دانستند که واقعه پیش آمده* سگ روی براه آورده ایشان از پی
او روان شدند تا بدان غار رسیدند که علی افتاده بود او را برداشته
بخانه آوردند و علاج کردند تا صحت یافت* چون علی در گذشت
پسرش محمد بمخدمت ساغریان^(۱) که در آن وقت در فارس حاکم
بودند اما هنوز اسم پادشاهی نداشتند شتافت و بواسطه شجاعت
بغایت معتبر گشت* و بعد از فوت وی ولدش ابوطاهر که جوانی

(۱) ساغر اسم لثلاثة من سلاجقة ایران* أولهم جداتا بك سنقر بن
مودود مؤسس الحكومة السلجوقية بإيران وتسمى أيضا سلغرية و سلغریان.

بود شجاعت آثار ملازمت اتابك^(۱) سنقر اختیار کرد * در آن وقت اتابك سنقر با حکام شبانکاره مخالفت مینمود * ابوطاهر را با سپاهی کران بمدد ایشان فرستاد * ابوطاهر بر مخالفان ظفر یافته دوستانم بفارس معاودت نمود * اتابك سنقر او را تحسین نموده گفت از من چیزی طلب نمای * ابوطاهر يك مراسب خاصه التماس نمود اتابك سنقر ملتزم او را مبذول داشته گفت چیزی دیگر طلب کن ابوطاهر داغ اتابكي در خواست نمود * این التماس او نیز باجابت مقرون گشته * اتابك فرمود التماس دگر کن ابوطاهر گفت اگر اجازت باشد بلرستان روم آن ولایت را جهت اتابك مستخلص گردانم * اتابك این سخن را نیز بسمع رضا اصفا کرده لشکر کران مصحوب او روانه لرستان گردانید ﴿ ابوطاهر بن محمد بن علی بن ابوالحسن فضلوی ﴾ چون بامداد اتابك سنقر مستظهر گشته بمحدود لرستان رسید بصاح و بجنك و لطاف و عنف بر آن دیار مستولی گردید و هوس استقلال در دماغش جای گرفته حکم فرمود که مردم او را اتابك گویند * فرزندان او نیز همین سنت مرعی داشته * برین تقدیر ابوطاهر و فرزندان او

(۱) اتابك سنقر هو سنقر بن دود بن ساغر مؤسس دولة الاتابكية السلجوقية بفارس سنة ۵۴۳ کان من امراء السلطان مسعود السلجوقی استمرت حکومتهم بفارس الى سنة ۶۶۲ مدة ۱۲۰ عاما وعدد ملوکهم ۱۰ *

اتابکان جمعی باشند نه واقعی چه اتابکان حقیقی جمعی از امرای سرحد
 بوده اند که ملوک سلاجوقیه فرزندان خود را بدیشان می سپرده اند
 و آن شهزاده کان ایشان را اتابک می گفته اند * یعنی پدر میر
 منزلت * القصه چون لرستان بجز تسخیر ابو طاهر در آمد در سینه
 خمسین و خمسایه با اتابک سنقر که تربیت کرده او بود مخالفت نموده
 بعد از آن مدتی از روی استقلال حکومت کرده عاقبت روی
 بعالم عقبی آورده * پنج پسر یادگار گذاشت (اول) هزار آسف
 (دویم) بهمن (سیم) عماد الدین پهلوان (چهارم) نصره الدین
 ایلوا گوش (پنجم) قزل اتابک هزار آسف بحکم وصیت ابوی و باتفاق
 برادران و اعیان حاکم باستقلال لرستان گشت و در عهد او مملکت
 لران رشک خلد جنان شد * بنابر آن اقوام بسیار از جبل السحاق
 شام بدو پیوستند چون گروه عقیلی از نسل عقیل بن ابی طالب
 و طایفه هاشمی از نسل هاشم بن عبدمناف و دیگر طوایف متفرق
 چون ^(۱) استرکی ^(۲) و ^(۳) ماکویه ^(۴) و ^(۵) بختیاری ^(۶) و ^(۷) جوانکی ^(۸)
 و ^(۹) بیدانیان ^(۱۰) و ^(۱۱) زامدیان ^(۱۲) و ^(۱۳) علانی ^(۱۴) و ^(۱۵) لوتوند ^(۱۶) و ^(۱۷) بتوند ^(۱۸)
 و ^(۱۹) بوازیکی ^(۲۰) و ^(۲۱) شنوند ^(۲۲) و ^(۲۳) وراکی ^(۲۴) و ^(۲۵) خاککی ^(۲۶) و ^(۲۷) هارونی ^(۲۸)
 و ^(۲۹) اشکی ^(۳۰) و ^(۳۱) کوی ^(۳۲) و ^(۳۳) لیراوی ^(۳۴) و ^(۳۵) مونی ^(۳۶) و ^(۳۷) بحسفوی ^(۳۸)
 و ^(۳۹) کمانکشی ^(۴۰) و ^(۴۱) مماسی ^(۴۲) و ^(۴۳) اوامکی ^(۴۴) و ^(۴۵) توانی ^(۴۶) و ^(۴۷) کداوی ^(۴۸)
 و ^(۴۹) مدیحه ^(۵۰) و ^(۵۱) اکورد ^(۵۲) و ^(۵۳) کولارد * و دیگر عشایر و قبایل

که انساب ایشان معلوم نیست* چون این جماعت بهزار اسف و برادران پیوستند ایشانرا قوت و شوکت زیاده شده شولستان را نیز بتحت تصرف در آورده کار هزار اسف عروجی تمام یافته* هر موضعی که قابل عمارت و زراعت دید دهها ساخت و درو مردمان نشاند و هیچ محلی را از لرستان و شولستان تا مزدروع نکذاشت و ابواب عدل و احسان بر روی برایا و رعایا کشود و خلیفه بغداد جهت او منشور و خلعت فرستاد* و چون پیک اجل در رسید روی بجهان جاودانی آورد ﴿ انا بك تكاه بن هزار اسف ﴾ که نسب مادرش بساغریان میرسید بعد از وفات پدر برمسند شهریاری نشست و چون خبر وفات هزار اسف بفارس رسید انا بك^(۱) سعد سلغری بنابر کدورتی که از وی و پدرش در خاطر داشت سه نوبت لشکر بدان دیار فرستاد و در تمامی آن معازك تكاه ظفر یافت در سینه خمس و خمسين و ستایه که هلا کوخان متوجه بغداد بود تكاه بطریق مطاوعت بمخدمت هلا کوخان^(۲)

(۱) انا بك سعد سلغری ، هو سعد بن أبي بكر سابع الملوك الاتابكية بفارس تولى الملك وهو صغير تحت وصاية والدته تركان خاتون التي ارادت الانفراد بالملك بعد وفاة ابنها المذکور فخار بها محمد شاه (۲) هلا کوخان بن تولى خان بن جنکیر خان مؤسس الدولة الاياخانية الحاكمة بایران تعین من قبل أخيه (منکوقا آن) الجالس على عرش الجشکیز لاجتياح غربی آسیا

رفته هلا کو اورا در تومان کیتموقا نوین جای داد * و بعد از فتح بغداد بسمع هلا کو خان رسید که تکاه بر قتل خلیفه و شکست اهل اسلام تأسف و تحسیر میخورد * و هلا کو ازین معنی رنجیده قصد تکاه نمود * او از اندیشه هلا کو خان خبردار گشته بی رخصت عنان عزیمت بلرستان تافت و هلا کو خان کیتموقا نوینرا با امرای دیگر بکرفتن تکاه بجانب لرستان ارسال داشت و ایشان برادر تکاه الب ارغون را ^(۱) که متوجه او ردو بود در اثنای راه گرفته بند کرده بدان ولایت در آمدند * تکاه تاب مقاومت ایشان نیاورده در قلعه مانخواست (?) تحصن نموده * امرا هر چند بوعده و وعید او را مستظهر و مستمال گردانیده دلالت آمدن کردند فایده بر آن مترتب نشد * آخر الامر هلا کو خان انکشتار خود را بطریق زینهار و امان بنزد او فرستاده تکاه بآن اعتماد کرده از حصار بیرون آمده امرا او را در تبریز ^(۲) بخدمت هلا کو خان

سنة ٦٥٢ فاجتاز نهر الجیحون الى ايران وقضى على دولة ملاحدة الاسماعيلية وأطلق نصير الدين الطوسي الذي كان في سجنه واتخذ له وزيراً له وهو الذي أشار عليه بفتح بغداد (١) هو شمس الدين الب ارغون رابع الملوك الاتابكية الحاكمة بلرستان الكبير. أولهم ابوطاهر بن محمد الذي نال لقب الاتابكية من اتابك سنقر الآف ذ كره أيام ما كان أحد امرائه فأنس الامارة بلرستان سنة ٥٤٥ وعدد ملوكهم ٩ آخرهم مظفر الدين افراسياب * (٢) تبريز، مدينة شهيرة بالشمال الغربي من بلاد ايران ومركز مقاطعة

آوردند بعد از پرسیدن پرغو و ثبوت گناه او را بقتل آورده مردمان
اونعشش را پنهانی بلرستان بردند و در قریه زرده^(۱) بخاک سپردند
﴿ اتابك شمس الدين الب ارغون ﴾ چون برادرش بعز شهادت
رسید تفویض حکومت لرستان بموجب فرمان هلا کوخان بدو
ارزانی شد مدت پانزده سال بعد داد آن ولایت را معمور
و آبادان ساخت بوقت حلول اجل طبیعی علم حکومت بعالم
آخرت برافراشت و از دو پسر ماند یوسف شاه و عماد الدین پهلوان
﴿ اتابك يوسف شاه بن الب ارغون ﴾ بعد از فوت پدر فرمان ابقاخان^(۲)
بن هلا کوخان حاکم لرستان شد و او پیوسته با دو لیست سوار
ملازم درگاه ابقاخان بن هلا کوخان می بود نوابانش بضبط
مملکت و حفظ ولایت قیام میکردند و اتابك یوسف شاه
در بعضی معارك و اسفار نسبت با ابقاخان خدمات پسندیده بجا

اذر بیجان الایرانیة یبلغ سكانها ۱۷۰ الف وكانت مدينة كبيرة زاهية
زاهرة بالسكان والعلوم حتى في زمن المغوليين غير أن الخراب خيم عليها ابتداء
من تصادم العثمانيين والصفويين عدة مرات بها (۱) اوردزوه ، دروه ،
کاوردتا فی نسختن خطیتین (۲) ابقاخان بن هلا کوخان ، تولى السلطنة
بمراغه بدل أخيه الذي مات سنة ۶۶۳ كان أحسن من والده ثم توفي سنة
۶۸۱ بهمدان مسموما فتولى مكانه اخوه احمد خان بمراغه وهو الذي تزوج
بنت قيصر القسطنطينية التي كان طلبها والده هلا کو قبل وفاته م . عونی •

آورده • منظور نظر عنایت والتفات کشت وایالت خوزستان وکو هکیلویه و شهر فیروزان و جربادقان^(۱) نیز تعلق بوی گرفت چون ابقا خان وفات یافت اتابک در ملازمت احمد خان^(۲) بسر می برد بعد از شهادت احمد خان ارغون نیز نسبت بیوسف شاه طریق التفات مسلوک میداشت و او را با صفهان^(۳) فرستاد که خواجه شمس الدین^(۴) محمد صاحب دیوان را باردو آورد و او در راه که

(۱) جربادقان ، بلدة بجوار همدان من جهة اصفهان و کنایه قصبة طبرستان بین استرآباد و بین جرجان (۲) احمد خان هو السلطان احمد خان بن هلا کو خان بن جنکیز خان • تولى السلطنة بعد وفاة أخيه ابقا خان سنة ۶۸۱ و كان اسمه نكودار قبل ان يظهر اسلامه ويشجع اتباعه على اعتناق الديانة الاسلامية مما أدى اخيراً الى نفور التتر منه ومحاولتهم تولية ارغون خان بن ابقا خان بدله بعد محاربة طويلة قتل باحدى الممارك الثورية (۳) اصفهان ، مدينة شهيرة ومركز للمقاطعة المسماة باسمها ببلاد ايران على مسافة ۳۳۵ كيلومتر من جنوبي طهران ويمثل هذه المسافة تبعد عن خليج فارس وهي واقعة بهضبة لطيفة على نهر زنده رود . واتخذت عاصمة مرارا عديدة لدول متعددة ويقال أنها محرفة عن كلمة سپاهان لكونها بادی الامر قرا العساكر السوارية ومذكور بجغرافية بطليموس بعنوان « اصبدانه » (۴) خواجه شمس الدین محمد صاحب الديوان هو الوزير الشهير الذي تولى الوزارة ۳۰ عاماً بعد هلا کو خان وابنيه ابقا خان والسلطان احمد من الملوك الايلخانية . قتل هو بتبريز مع أربعة من

خواجه متوجه اردو بود بدو رسیده هر دو باتفاق بار دو رسیدند
 و ارغون خان خواجه را بدرجه شهادت فائز گردانید و یکی از فضلا
 در مرثیه وی گوید

(نظم)

از رفتن شمس از شفق خون بچکاید *

مه روی بکند وزهره کیسو بیرید *

شب جامه سیه کرد در آن مانم و صبح *

برزد نفس سرد و کربیان بدرید *

واتابك يوسف شاه در اواخر ایام حیات با جازه ارغون خان
 بلرستان رفته از انجا بکو هکیلو به شتافت و در اثناء راه خوابی
 هولناک دیده باز گشت و هم در آن نزدیکی که سنه اربع و ثمانین
 و ستایه هجری بود در گذشت از وی دو پسر ماند افراسیاب و احمد
 ﴿ اتابك افراسیاب بن يوسف شاه ﴾ بموجب یرایغ ارغون خان قائم
 مقام پدر شد و برادر خود احمد را در خدمت ارغون خان گذاشته
 بلرستان رفت و طریق نا پسند ظلم و عدوان پیش گرفته بهر يك
 از نواب اسلاف خویش رایبانه مؤاخذ و مصادره منجر گردانید
 و عاقبت آنجماعت را بتیغ ستم بکذرائید و طایفه از اقربا و منتسبان
 ایشان پناه باصفهان بردند اتابك افراسیاب عم زاده خود پدر قزل را

اولاده سنه ۶۸۳ بامر ارغون خان . و کان عالما قضا و شاعرا مجید آوه و مؤلف
 الرسالة الشمسية فی المنطق .

با صفهان روان ساخت تا هر که از کریختکان بدست در آید
 بیاویزد * در آن حین خبر فوت ارغون خان شیوع یافت و قزل
 باتفاق سلغر شاه خروج کرده (بایدو) نام شخصی که شحنة
 اصفهان بود بکشت و خطبه بنام افراسیاب خواند و اتابک افراسیاب
 خود را پادشاه با استقلال پنداشته * طایفه از خواص خویش را
 بحکومت بلاد عراق نامزد فرمود و عزم استخلاص دارالملک
 مغول جزم کرده * جلال الدین پسر اتابک تکله را بر سبیل یزک
 بالشکری کران بدربند کرهرود ^(۱) فرستاده اران در آن سرحد
 با صدهای مغول دوچار خورده دست بچنگ بازیدند و مغولان
 انهرزام یافته اران در خانهای ایشان فرود آمدند و بعیش و عشرت
 مشغول گشتند تا گاه مغولان از غایت غیرت و حمیت مراجعت
 نموده دمار از روزگار سپاه اران برآورده * کویند که در آن جنگ
 یک زن مغول ده مرد از اران کشته بود چون این خبر باردو
 رسید و کیخاتو خان بر طغیان افراسیاب وقوف یافت امیر
 طوای ای یداجی را بایک تومان لشکر مغول و حکام ارکوچک
 که مجموع ده هزار سوار بودند بدفع افراسیاب فرستاد و امیر

(۱) کرهرود ، کرمرود ، لمله کوهرود و هی سلسله جبال نمند من
 کردستان بین فارس و کرمان الی جبال پشتیام ببلوچستان حیث یمناغ
 علوها فیما بین اصفهان و کاشان ۳۰۰۰ مترام . عونو

طولدای بعد از مجادله و محاربه افراسیاب را گرفته نزد کیخاتو خان
برد و بشفاعت اردوک خاتون و پادشاه خاتون^(۱) کرمانی کیخاتو خان
رقم عفو بر جرایم او کشیده نوبت دیگر لرستان را بدو ارزانی
داشت و افراسیاب برادر خود احمد را در خدمت کیخاتو خان
گذاشته بجانب لرستان شتافت و بی جهتی پسر عم خویش و طایفه
از امرا و اعیان را بقتل رسانید و چون غازان خان^(۲) فرمان فرمای
جهان کشت افراسیاب بشرف بساططبوسی او استعداد یافت
بدستور معهود حکومت لرستان بدو مفوض گشت * و در سنه
خمس و تسعین و ستمایه که غازان خان متوجه بغداد بود اتابک
افراسیاب در حدود همدان کره دیگر بعز ملازمت رسید بشرف

(۱) پادشاه خاتون کرمانی ، هی سادس ملوک القره خطائیه الذین تولوا
الملک بکرمان فی عهد الجنکیز بین وهی بذت السلطان قطب الدین و زوجة
باید و خان من ملوک الایلیخانیه تولت الحکم بکرمان سنه ۶۹۱ بهرمان من
باید و خان بعد نزل أخیه سیورغتمش . (۲) غازان خان بن آرغون
خان بن هلاکو خان بن تولى خان بن جنکیز خان ، سابع ملوک الایلیخانیه
التي تولت الحکم فی ایران اعتنق الديانة الاسلامیه سنه ۶۹۴ وسمى نفسه
محمود خان و حارب ابن عم والده باید و خان الذي كان جالساً على عرش ابائه
و أجده في هزمه في نخبجوان واستولى على السلطنة و بعد تسع سنين مضت
من حكمه توفي سنه ۷۰۳ بجوار قزوین و نقل نعشه الى تبریز و دفن بالمدفن
المسمى « یشنب غازان » و كان رجلاً عادلاً . م . . عونی *

التفات خسروانه مخصوص گشته بطرف لرستان معاودت فرمود
اما در اثنای راه امیر هور قوداق^(۱) که از فارس باز گشته بخدمت
غازان خان میرفت بدو دو چار خورده طوعا و کرها او را باز گردانید
و بعد از وصول بدرگاه غازان خان اطوار نا پسندیده افراسیاب را
بتفصیل عرضه داشت کرد * و در آن باب آن مقدار مبالغه نمود که
افراسیاب بسیاست رسید ﴿ انا بك نصره الدین احمد بن یوسف شاه
ابن الب ارغون ﴾ بعد از قتل برادرش بموجب فرمان غازان
بلرستان رفته بر مسند ایالت نشست و ابواب معدلت و انصاف
باز کرده * گرد ظلم و اعتساف از چهره اهالی آن حوالی فرو شست
و در ترویج امور شریعت مطهره مساعی جمیله بتقدیم رسانید *
و مدت سی و هشت سال در ملک موروثی بدولت و کامرانی
ککذرانید * و در شهر سمنه ثلاث و ثلاثین و سبعماه باجل
طبیعی در گذشت * و ولد صدقش (یوسف شاه) در لرستان
پادشاه گشت ﴿ انا بك رکن الدین یوسف شاه بن احمد ﴾ مدت
شش سال در لرستان حکومت نمود و طریقه عدل و انصاف
صرعی داشته با رعایا و بر ایا بوجه احسن معاش فرمود و فاش در
ششم شهر جمادی الاول سنه اربعین و سبعماه اتفاق افتاد و ملازمانش
نعلش او را در مدرسه که بر کن آباد مشهور است مدفون گردانیدند

﴿ مظفر الدین افراسیاب احمد بن یوسفشاه ﴾ بعد از فوت پدرش در لرستان افسر حکومت بر سر نهاد * و در ایام دولت او ماهچه رایت امیر تیمور کورکان^(۱) بر تو تسخیر بر معموره جهان انداخت و لرستان را نیز مانند سایر بلاد ایران مسخر و مفتوح ساخت * در روز دوشنبه بیست و سیم جمادی الآخر سنه خمس و تسعین و سبعمایه ولایت او را بدو اوزانی داشت * و بعد از آن وفات یافت ﴿ اتابک پشنگ بن یوسفشاه ﴾ پس از عم بحکومت رسیده چون چند سال از حکومت او در گذشت وفات یافت و بعد از فوت او ولد صدق او ﴿ اتابک احمد ﴾ تاج خلافت بر سر نهاد اما در زمان او لرستان خراب و ویران شد * و پسر احمد ابو سعید بعد از پدر چند سال حکومت کرده در سنه سبع و ثمانیایه وفات یافت ﴿ اتابک شاه حسین بن ابو سعید بن احمد بن پشنگ یوسفشاه ﴾ مدتی سروری کرده * در سنه سبع و عشرين و ثمانیایه بر دست غیاث الدین بن کاوس بن هوشنگ بن پشنگ کشته شد و میرزا سلطان ابراهیم بن میرزا شاهرخ لشکری بر سر غیاث الدین فرستاد و او را از آن مملکت آواره ساخت و دیگر از آن

(۱) امیر تیمور کورکان الیهیر بتیمور لنگ ولد سنه ۷۳۶ بقریه کش بجوار مدینه سبز بما وراء النهر * يقال انه بمت بنسب الى الجنکيز بين ولا غرابه في ذلك فان اعمالهم متحدة في القسوة والفظاعة م . عونی

طبقه کسی روی حکومت ندید ﴿ نظم ﴾

دل درین پیرزن عشوه گر دهر میند *

کین عروسیست که در عقد بسی داماد است *

فصل چهارم

﴿ در ذکر ولایت لر کوچک ﴾ سابقا ذکر مقام لران

و سبب وقوع اسم لری بر ایشان یاد کرده شد که در کول مانرود
بوده اند و چون در آن کول مردم بسیار شدند هر گروهی بموضعی

رفتند و ایشانرا بدان موضع باز خواندند چنانکه در آن کول

جنکروی و اوتوری بودند * و هر قبیله از لران که در آن کول مقام

ندارند لر اصلی نیستند و شعب ایشان بسیار است چون ^(۱) کرسکی

^(۲) ولینکی ^(۳) وروز بهانی ^(۴) و ساکی ^(۵) و شادلوی ^(۶) و داود

عیانی ^(۷) و محمد کجاری * و گروه جنکروی که اصراء لر، کوچک

و خلاصه ایشانند از شعبه سلجوری اند و از شعب دیگر این

اقوام اند ^(۱) کارانه ^(۲) زرهنگری ^(۳) و فضلی ^(۴) و ستوند ^(۵) الانی ^(۶)

کاهکاهی ^(۷) و رخوارکی ^(۸) و دری ^(۹) و برارند ^(۱۰) مانکره دار ^(۱۱)

وانارکی ^(۱۲) ابوالعباسی ^(۱۳) علی ماماسی ^(۱۴) کیجای ^(۱۵) سلکی ^(۱۶)

خودکی ^(۱۷) ندروی و غیر هم که منشعب شده اند اما قوم سایی ^(۱)

واسبان ^(۲) و سهی ^(۳) و ارکی ^(۴) اگر چه زبان لری دارند اما لر اصلی

نیستند و دیگر از قریای لر نیستند روستای اند و این طوایف

تا شه و سینه خمین و خمسایه هرگز سردار علی حده نداشته اند و مطیع
دار الخلافه بوده اند * و چون بدیوان سلاطین عراق متعلق شدند
حسام الدین شوہلی از ترکان افشری تابع سلجوقیان حاکم آن دیار
و بعضی از خوزستان بود و از قوم جنکروی محمد و کرامی پسران
خورشید بخد مت حسام الدین شوہلی مبادرت نمودند و مرتبہ
بلند یافتند و از اولاد ایشان فرزندان رشید و قابل پیدا شدند
از جمله شجاع الدین خورشید که احوالش رقم زده کلمک بیان خواهد
شد * و درین وقت سرخاب بن عیار که بمحلی از احوال او قبل ازین
نوشتہ ہم خدمت حسام الدین شوہلی میکرد ناگاہ میانہ شجاع
الدین خورشید و سرخاب بن عیار در شکار بر سر خرکوشی مخاسمت
افتاد چنانکہ دست بتیغ کردند و بر یکدیگر چہرہ شدند حسام
الدین شوہلی ایشانرا از یکدیگر جدا کرد اما منازعت در میانہ
ایشان ماند بعد از مدتی حسام الدین شوہلی شهنکی بعضی ولایت
لر کوچک را بشجاع الدین خورشید داد و بعضی را بسرخاب بن
عیار رجوع کرد و در آن وقت ظلم تمام از حکام عراق بر آن ولایت
رفتی رعیت خواستند کہ بدفع او قیام نمایند شجاع الدین خورشید را
حکم ساختند کہ از فرمودہ او تجاوز نمایند تا او آن ظلم را دفع
کند و برین موجب خط دادند * و در اثنای این حال حسام الدین
شوہلی در گذشت و شجاع الدین خورشید باستقلال حاکم آن

موضع شد و بتدریج ملک از تصرف سرخاب بن عیار بیرون میگرد
تا سرخاب را بدان پایه رسانید که از قبل او بشحنکی مانرود قانع
شد و ملک لر کوچک یک بار کی برو قرار گرفت ﴿ شجاع الدین
بن خورشید بن ابو بکر بن محمد بن خورشید ﴾ چون حق سبجانه
و تعالی ولایت لر کوچک را مسخر او گردانید و او را در آن ملک
قرار و استقرار بهم رسید پسران خود بدر و حیدر را بجنک گروه
جنکروی بولایت سمها فرستاد * و پسران چون با آنجا رفته قلعه
دزسیاه را محاصره کردند و در ایام محاصره یک پسر او که حیدر
نام داشت بقتل رسید و او بانتقام خون پسر هر کرا از آن قوم
می یافت میکشت تا آن گروه از او منزعج شده تمامی مانرود را باو
کذاشته بعد از مدت از دارا خلافه شجاع الدین خورشید و برادرش
نور الدین محمد را طلب داشته * قلعه مانکره را از ایشان در
خواستند و ایشان ابا نموده بنابرین هر دورا محبوس گردانیده نور
الدین محمد در حبس فوت شده به برادر وصیت کرده که زینهار
آن سنک را از دست ندهی شجاع الدین بوصیت برادر هم چند وقت
حبس کشیده آخر دید که تا قلعه را ندهد خلاصی از قید ممکن
نیست بالضروره در دادن قلعه راضی گشته در عوض آن از دار
اخلافه قلعه دیگر طلب نمود ولایت طرازك^(۱) از توابع خوزستان

(۳) ولایة طرازك، هی مقاطعة خوزستان نسبة الى البندر والقصة المسماة بطرازك

از دیوان خلافت در بدل قلعه مانکره بدو ارزانی داشتند و او
 بلرستان آمده مدت سی سال دیگر بحکومت آنجا قیام نموده
 وبغایت پیر و معمر گشته خرف شده چنانچه نیک از بد فرق
 نمی توانست کرد و هموراه پسرش بدر و برادر زاده اش سیف
 الدین رستم بن نور الدین محمد بملازمت او قیام و اقدام نمودندی در
 آن وقت ملک بیات که از طایفه اترک بود بولایت لرستان
 ترکتازی کرده اموال متوطنان آنجا را نهب و غارت نمود * بدر
 و سیف الدین رستم بالشکر لرستان بر سر او رفته * بعد از محاربه
 و مقاتله او را مقهور گردانیدند و ولایت بیات^(۱) نیز بتصرف لوان
 در آمد و شجاع الدین پسرش بدر و برادر زاده اش سیف الدین
 رستم را ولی عهد خود گردانید اما سیف الدین بر عم خود غدر
 کرده مزاجش را بر پسر منحرف ساخت که چه از بازن تو متفق
 شده قصد تو دارند او از خرفی این سخن قبول کرده بکشتن
 پسرش اجازت داد سیف الدین رستم از و انکشتی نشانی ستاده
 بدر را بقتل رسانید * و از بدر چهار پسر ماند حسام الدین خلیل
 و بدر الدین مسعود و شرف الدین تهمتن و امیر علی * چون مدتی از

(۱) ولایة بیات ، لعلها نسبة الى بید رهی مدینة فی مقاطعة مکران

کشتن بدر گذشت . روزی شجاع الدین پرسید که بدر بجاست
 که اورا غی ینم جمعی از محرمان قصه را باو باز گفتند اندوه برو
 مستولی شد برو رنج کران سرایت کرد تا در سنه احدی و عشرين
 و ستایه بجوار رحمت حق پیوست * گویند عمرش از صد سال
 در گذشته بود و گورش بسبب عدالت مزار متبرک لرانست
 ﴿ سیف الدین رستم بن نور الدین محمد بن ابو بکر بن محمد بن
 خورشید ﴾ بعد از فوت شجاع الدین خورشید چون حاکم
 باستقلال لر کوچک شد و زمام مرام آن ولایت بقبضه تصرف
 او در آمد پسر بزرگ بدر حسام الدین خلیل بدار الخلافه رفته در
 آنجا مقام کرد و سیف الدین رستم در ولایت لرستان بمشابه طریقه
 عدل و داد سرعی داشت که زنی در آن عهد در قریه واشجان جو
 در تنور بعوض هیمه بسوخت و نان پخت چون این سخن بسیف
 الدین رستم رسید از آن زن باز خواست این معامله نمود که بچه
 واسطه این عمل نمودی گفت بواسطه آنکه بروز کاران گویند
 که در زمان تو رفاهیت و ارزانی بر تبه بود که زنان بجای هیزم جو
 در تنور میسوختند و نان می پختند سیف الدین رستم را اداء کلمات
 آن ضعیفه خوش آمده اورا بانعام و احسان خوشدل گردانید *
 و هم آورده اند که هم در عهد او از دلاوران لران شصت مرد قطاع
 الطریق بوده اند که راهها از ایشان مخوف و منقطع گشته بود

وهر چند حکام و سلاطین عراق در دفع ایشان سعی نموده اند
 بجای نرسیده سیف الدین رستم تمامی ایشانرا بعد از محاربه اسیر
 گردانید و هر يك را از ایشان بشت استر يكر نك ميخریدند
 فروخت و گفت در اوراق لیل و نهار بصحایف روزگار یادگار
 بماند که سیف الدین رستم دزد فروشی کرده و همه را بقصاص
 رسانید و چون اران این عدل و داد بر نمی داشتند برادرش شرف
 الدین ابو بکر متفق گشته قاصد جان او گشتند و او ازین مقدمه
 در حمام واقف گشته سرنا تراشیده بیرون دویده بایک مرد کریزان
 شد قوم سر در پی او نهادند چون اندك بکوه کلاه بالا رفت
 آن شخصی که با او همراه بود با دشمنان اتفاق داشته او را پیکرد
 سیف الدین رستم از پای در آمده بر سر سنك نشست برادرش
 شرف الدین ابو بکر تیری بر وزد و بامیر حلی بن بدر که همراه بود
 گفت تا بقصاص بدر سرش برداشت ﴿ شرف الدین ابو بکر
 بن نور الدین محمد ﴾ چون در کوه کلاه برادر را بقتل رسانید
 و نزد قوم آمد متکوحه بدر مادر حسام الدین خلیل بدان واسطه
 که بقصاص شوهرش برادر را گشته بود بدو کاسه شربت داد
 مسموم بود او را بیمار گردانید چون مزاجش اندك بنهج استقامت
 آمد عازم شکار شد برادرش عز الدین کرشاسف امیر علی بن بدر را
 بقتل آورد و گفت اگر برادرم برادر را میکشت تو چه کار

داشتی که در میانه فضولی میکردی چون این خبر پیفداد رسید
 حسام الدین خلیل بن بدر بلرستان آمد شرف الدین ابو بکر
 باتابعان خویش قرار داد که چون خلیل بعیادت من آید هر وقت
 که من جامه در سر کشم او را هلاک کنی چون حسام الدین
 خلیل بعیادت او آمد او بقرار موعود عمل نموده . باتابعانش در
 کشتن خلیل تهاون ورزیدند . بعد از رفتن خلیل از آن مجلس
 از ایشان باز خواست نمود که چرا در کشتن او تقصیر کردید
 گفتند ای امیر تو بر بستر هلاکت افتاده و کار ملک بوجود او
 تمام خواهد گشت بدین واسطه تقصیر کردیم . او ازین سخن بیشتر
 آزرده گشته در صد قتل خلیل در آمد و خلیل باز از ترس او بدار
 الخلافه رفت و شرف الدین در آن بیماری از سرای غرور بدار
 السرور رحلت نمود . و برادرش عز الدین کرشاسف بجای او
 بر سر سلطنت متمکن شد . عز الدین کرشاسف بن نور
 الدین محمد . در همان روز که برادرش فوت کرد متکفل امور
 امارت و متصدی مهام حکومت گشت و ملکه خاتون خواهر
 (سلیمان شاه ابوه) که زن برادرش بود بحباله نکاح در آورد چون
 این خبر در بغداد مسموع حسام الدین خلیل شد بعزم استخلاص
 لرستان متوجه خوزستان شد و از آنجا بالشکر کران آهنگ جنگ
 عز الدین کرشاسف کرده عازم لرستان شد اما عز الدین کرشاسف

دغدغه جنك کردن نداشت میخواست که بلا مجادله و مقاتله
و مناقشه ملك را تسلیم او نماید خواهرانش برین قضیه راضی
نکشته گفتند اگر تو بجنك او نروی ما با وجود زنی کار مردان
کنیم و بجنك او رویم * عز الدین کرشاسف بسخن عورات عمل
نموده آماده جنك و مستعد قتال و حرب شد چون در نواحی یکی
از قریای آنجا تلافی فریقین بهم رسیدا کثری لران جانب حسام
الدین خلیل را گرفته شکست بر عز الدین کرشاسف افتاد اراده
رفتن بقلعه کربت^(۱) کرد که منکوحه اش ملکه خاتون آنجا
بود حسام الدین خلیل ازین مقدمه واقف گشته جماعتی را بفرستاد
تا راه قلعه بگرفتند او را بقلعه راه ندادند تا حسام الدین خلیل از
عقب رسیده او را دستگیر کرده بجان امان داد و قلعه کربت را
محاصره گردانید چون ایام محاصره سه روز متبادی شد حسب
الامر عز الدین کرشاسف ملکه خاتون در قلعه را بکشادند
و فتحها آرام یافت و حکومت آن مملکت بحسام الدین خلیل قرار
گرفت ﴿حسام الدین خلیل بن بدر بن شجاع الدین خورشید﴾
چون بر سریر حکومت لورستان جلوس نمود عز الدین کرشاسف را
در آن ولایت ولی عهد خود نمود و بعد از یکسال روزی او را

(۱) اعابها قلعة كربه أو كربخ أو كربق وهي موضع قريب من الأهواز دون
سوقها بثمانية فراسخ من جهة البصرة م . عونی *

بخدمت خود طلب داشته زنش ملکه خاتون برقتن او رضا نداد
 و او کوش بسخن زن نکرد و بی تمناشی بخدمت حسام الدین خلیل
 مبادرت نمود و او در حق عز الدین کرشاسف بی مروتی نمود و همان
 لحظه بکشتن او اشارت فرمود ملکه خاتون پسران عز الدین
 کرشاسف و شجاع الدین خورشید و سیف الدین رستم و نور الدین
 محمد را که از او متولد شده بودند در همان ساعت که شوهرش را
 بقتل آوردند پنهان به نزد برادرش سلیمان شاه ابو فرستاده بدین
 واسطه میان حسام الدین خلیل و سلیمان شاه خصومت قائم بود
 تا مرتبه که در عرض یکماه سی و یک نوبت بایکدیگر جنگ کردند
 و عاقبت آنهازم با سلیمان شاه افتاد و قلعه بهار^(۱) و بعضی از ولایت
 کردستان بتصرف لران درآمد و بعد از مدتی دیگر باز سلیمان شاه
 لشکر بهم رسانید و در موضعی که مشهور است بدهلیز با حسام
 الدین خلیل مصاف داده او را شکست داد و از آنجا معاودت
 نمود و حسام الدین خلیل بانتقام از عقب او رفته برادر او عمر بیگ را
 با جمع کثیر از اقربای ایشان بقتل آورد و سلیمان شاه بطلب مدد
 بدار الخلافه رفته از آنجا با شصت هزار مرد بجنگ او آمد و حسام
 الدین خلیل بسه هزار سوار و بنه هزار پیاده در صحراء شاپور^(۲)

(۱) قلعه بهار ، بلدة حصينة فی کردستان الايرانية كانت عاصمة هذه
 الايالة فی عهد سلیمان شاه (۲) صحراء شاپور — هی هضبة شاپور الواقعة

با او جنگ کرده در اول شکست باشکر سلیمان شاه افتاد اما او پای ثبات و وقار فشرده از جای خود نجنبید تا لشکر کریخته او معاودت کردند و بمحاربه باز ایستادند * حسام الدین خلیل بطلاق سو کند خورده بود که از آن معرکه روی برتابد تا بر خصم ظفر یابد یا کشته شود * و خصمان او را در میان گرفته بقتل رسانیدند و سرش را بنزد سلیمان شاه آورده چنه اش بسوختند سلیمان شاه گفت اگر او را زنده پیش من آوردندی او را بجان امان دادمی و همانکه چنین می بایست و این رباعی در بدیهه انشا کرد * (رباعی)

بیچاره خلیل بدر حیران کشته * تخم هوس بهار در جان کشته
دیو هوشش ملک سلیمان میجست * شد در کف دیوان سلیمان کشته
و این قضیه در شهر سنه اربعین و ستایه اتفاق افتاده

﴿ بدر الدین مسعود بن بدر بن شجاع الدین خورشید ﴾

چون برادرش در صحراء شاپور کشته شد او بنزد منکوقا آن^(۱) رفته عرضه داشت که چون از قدیم دولتخواه این خاندانیم از دار الخلافه

بین فارس و ارستان (۱) منکوقا آن ، هو رابع الملوك الجنکیزیة وحفید جنکیز خان تولى السلطنة سنة ٦٤٨ اخو هلاکو خان کفه بالاستیلاء علی غرب آسیا و اخاه الاخر (قبلا اقان خان) علی شرقیها . وفى عهد هذا التتري ارسل لويس التاسع من ملوك فرنسا وفدا الى البلاط الجنکیزی بعرض علیه أن یعتقد الخان المسيحية وأن یتحالف معه ضد العالم الاسلامی . فلم یلتفت الى هذا الوفد

مدد خیم ما کردند التماس لشکر نمود او را در خدمت هلا کو خان
 بایران فرستادند * بوقت توجه بغداد از هلا کو خان درخواست
 نمود که سلیمان شاه را بدو بخشند هلا کو خان گفت این سخن بزرگست
 او را خدای بهتر میداند چون بغداد مسخر شد و سلیمان شاه بدرجه
 شهادت فایز کشت بدرالین مسعود درخواست نمود که خانکیان
 و متعلقان سلیمان شاه را بدو بخشید * التماس او باجابت مقررین کشته
 آنجماعت را بلرستان آورد و در رعایت خاطر ایشان کما ینبغی
 کوشیده و دقیقه از لوازم خدمتکاری نافرعی نکذاشت تا آن
 وقت که باز بغداد روی بآبادانی نهاد ایشانرا مخیر گردانید که هر گرا
 هوس آرزوی بغداد باشد رخصت است و هر گرا میل بودن
 لرستان است او را باقریای خود نکاح میکنم * بعضی بطرف
 بغداد رفته چندی آنجا را اختیار کرده مقیم شدند و بشکاح فرزندان
 و خویشان او درآمدند و چون حکومت بدرالدین مسعود بشانزده
 سال رسید در سنه ثمان و خمسین و ستایه باجل موعود در گذشت
 و اما بغایت حاکم عالم عادل بود مشهور است که چهار هزار مسئله
 در مذهب حضرت امام شافعی رضی الله عنه در خاطر داشته
 و هرگز در ایام عمر زنا نکرده * بعد از فوت او پسرانش جمال
 الدین بدر و ناصر الدین عمر بر سر حکومت با تاج الدین شاه پسر
 حسام الدین خلیل مغازعت کردند و باردوی ابقاخان رفتند و بموجب

برایغ ابقاخان پسران او بیاسا رسیدند و حکومت لرستان بتاج
الدین شاه مقرر شد ﴿ تاج الدین شاه بن حسام الدین خلیل بن
بدر بن شجاع الدین خورشید ﴾ بموجب برایغ ابقاخان حاکم
لرستان کشته مدت هفده سال حکومت نمود * آخر در سنه سبع
وسبعین و ستمایه فرمان ابقاخان بقتل رسید و کار ملک بر پسران
بدر الدین مسعود (فلك الدین حسن و عز الدین حسین)

قرار گرفت ﴿ فلك الدین حسن ﴾ حاکم ولای شد
﴿ عز الدین حسین ﴾ حاکم ینجو و ولی عهد برادر کشت * مدت
پانزده سال فرمان روائی کردند و کار و بار لرستان بایشان رونق
تمام یافته بسیاری از دشمنان را مقهور و منکوب گردانیدند و بر ملک
بیات و بشر و نهانند تاخن آورده * اکثر اوقات آن ولایت را
در تحت تصرف آوردند * و فلك الدین حسن بغایت زیرک و دانا
و متدین بوده * اما بلا نهایت مزاج دوست داشتی ^(۱) و عز الدین حسین
جبار و قهار و کینه ور بوده بر مجرم البته رحم نکردی و از ولایت
همدان تا شوشتر و از حدود اصفهان تا نواحی مملکت عرب در
قبضه تصرف ایشان بوده * و در عدل و داد بمرتبه مبالغه میکرده اند
که از برای خیاری خیاری را بر باد دادندی ^(۲) و هر دو برادر

(۱) وفی نسخه مزاج درشت داشتی (۲) وفی نسخه برای خیاری را

وفی نسخه اخری از برای خیاری جبار را

پیوسته با یکدیگر در مقام صرافقت و موافقت بوده اند و عدد
لشکر ایشان از هفده هزار متجاوز بوده و پادشاهان ایران از ایشان
راضی و شاکر بوده آزار بر ایشان نرسانیده اند اتفاقاً هر دو برادر
دوسنه اثنی و تسعین و ستمایه در زمان کینخاتو خان در گذشتند و از فلك
الدین پسری ماند بدرالدین محمود نام و از عزالدین حسین نورالدین
محمد نام پسری ماند *

﴿ جمال الدین خضر بن تاج الدین شاه بن حسام الدین خلیل
ابن بدر الدین بن شجاع الدین خورشید ﴾ بفرمان کینخاتو خان
متصدی امر حکومت گشته اما حسام الدین عمر بیك بن
شمس الدین بن شرف الدین تهمتش بن بدر بن شجاع الدین خورشید
و شمس الدین لبکی مانع حکومت او بودند و سر در ربقه
اطاعت او نمی نهادند تا بامداد لشکر مغول که در آن سرحد
یورت داشتند ^(۱) قریب بخرم آباد برو شبیخون بردند و او را
با چند نفر از اقربایش بقتل آوردند چنانچه نسل حسام الدین خلیل
یکبار منقطع شد * و این قضیه در سنه ثلث و تسعین و ستمایه
اتفاق افتاده ﴿ حسام الدین عمر بیك ﴾ بتغلب حاکم لرستان
گشته ملك زادگان صمصام الدین محمود بن نور الدین محمد و عز
الدین محمد با او درین معنی مخاصمت نمودند و امیر دانیال که از

تخمه کوشاسنی بود و بعضی امراء دیگر درین امر بدو متفق گشته طالب خون پسران تاج الدین شاه شدند و گفتند ملکی را عمر بیک سزاوار نیست چرا که در آن تخمه تا بغایت امیری نبوده است شایسته مسند حکومت صمصام الدین محمود است زیرا که آباء واجداد او حاکم و امیر لرستان بوده اند و صمصام الدین محمود جوانی بود در غایت شجاعت و مردانگی و نهایت سخاوت و فرزانیکی با سپاه کران از خوزستان بحدود خرم آباد آمد و شفعا در میان افتاده * بدان قرار دادند که شهاب الدین الیاس لنیکی با برادران که مایه آن فساد بودند از آن ولایت بیرون روند * حسام الدین عمر بیک نیز از حکومت فراغت نماید تا کار ملک بر صمصام الدین محمود قرار گیرد از جانبین بدین معامله راضی شده * صمصام الدین محمود حاکم مستقل لرستان شد *

﴿ صمصام الدین محمود بن نور الدین محمد ﴾ بعد از عزل عمر بیک بغرور تمام بمشکاء امارت تکیه زده * در کار و بار ولایت رونق و رواجی تمام داده مدتی بدین وتیره گذشت * روزی قصد شهاب الدین الیاس لنیکی و برادران او کرده تنها بر ایشان حمله آورد و ایشان در برابر بحرب باز ایستاده * صمصام الدین محمود را پنجاه و چهار جا زخم زدند و او رخ از ایشان بر نتافت تا ایشانرا بر بالای کوه پر برف کرد و بزجر از آنجا فرود آورده بقتل رسانیده بعد ازین نیره شیخ

گاهویه بقصد عمر بیک و صمصام الدین محمود متوجه اردوی غازان شد
 و قصاص جمال الدین خضر و شهاب الدین الیاس طلب نمود * بموجب
 یرایغ خانی هر دو را در اردو حاضر گردانیده * غازان خان از عمر
 بیک پرسید که چرا جمال الدین خضر را بقتل آوردی گفت بواسطه
 آنکه او مرا بقتل نیاورد * گفت پسر طفل او را چرا کشتی
 در ماند او را بدست وارثان جمال الدین خضر داده بقتل رسانیدند
 و صمصام الدین محمود را بقصاص شهاب الدین الیاس بکشتند
 و این قضایا در سنه خمس و تسعین و ستمایه واقع شد *

✽ عز الدین محمد بن امیر عز الدین حسین بن بدر الدین مسعود ✽
 بعد از قتل عمر بیک و صمصام الدین محمود در صفر سن ۶۰۰
 حکومت لرستان متمکن گشت * و بدر الدین مسعود پسر فلک
 الدین حسن که عم زاده وی بود و ازو بزرگتر معارض وی شد و در
 زمان سلطان محمد خدا بنده فرمان شد که بدر الدین مسعود حاکم
 ولای شد و لقب اتابکی او را دادند * و عز الدین محمد حاکم اینجو
 بعد از مدتی کار ولای و اینجو تمام بر عز الدین محمد مقرر شد و مدتی
 مباشر این امر خطیر گشته عاقبت باجل موعود ازین جهان دورنگ
 بسر ای جاودانی در شهر سنه ست و عشر و سبعمایه رحلت فرمود
 ✽ دولت خاتون زوجه عز الدین محمد ✽ بعد از وفات او ملکه
 آن ملک شده * در زمان او خلفا در کار حکومت افتاد و رونق

ملکی از آن خانواده برخاست * و بیشتر اوقات در ایام او حکام از دیوان سلاطین مغول بضبط آنجا قیام مینمودند عاقبت الامر کاری نساخته * امور حکومت را برادر خود تقویض نمود *

﴿ عز الدین حسین برادر دولت خاتون ﴾ مقلد قلاده حکومت لرستان گشته * مدت چهارده سال اهالی آن دیار از رهگذار او صرفه و خوشحال و فارغ البال بودند ﴿ شجاع الدین محمود ﴾ پسرش بجای او نشسته خلائیق از سلوک وی بتنک آمدند و در شهر سنه خمین و سبعماه او را بقتل آوردند ﴿ ملک عز الدین بن شجاع الدین محمود ﴾ قایم مقام پدر شده سلاطین عراق با او پیوند کردند و مرتبه بلند یافته عالیجاه شد * آخر امیر تیمور کوردگان از قلعه و امیان که نیم فرسخی بر و جرد است او را بعد از محاصره در سنه تسعین و سبعماه بیرون آورده بسمرقند فرستاد * و سیدی احمد پسر او را باندگان بردند بعد از سه سال ایشانرا تربیت کرده بحکومت لرستان فرستاد و بار دیگر بر سر بر امارت متمکن گردید اما عاقبت بشومی جلالت و سماجت پسرش سیدی احمد بدست محصلان مغول گرفتار گشته بتهمت عصیان در سنه اربع و ثمانماه او را پوست کیندند و تا یک هفته در بازار سلطانیه آویخته بود ﴿ سید احمد ﴾ در زمان امیر تیمور بدترین صورتی در کوهستان لرستان میکشت و بعد از واقعه امیر تیمور تا سنه

خمس وعشر وثمانمائه بحکومت اشتغال داشت ﴿ شاه حسین
 بن ملک عز الدین ﴾ وی حاکم آن قوم شده همواره الکاء همدان
 و جر پادقان و نواحی اصفهان تاخت میکرد * آخر در وقت فترات
 سلطان ابو سعید کورکان همدان را گرفته بقشلاق شهره زول
 رفت والوس بهار لورا بتاخت کور پیر علی ولد علی شکر که صاحب
 الوس بود سر راه بروی گرفته در سینه ثلث و سبعین و ثمانمائه او را
 بقتل آورد ﴿ شاه رستم بن شاه حسین ﴾ مدتها بحکومت
 آن طایفه قیام نموده آخر بملازمت شاه اسمعیل صفوی آمده بعنایات
 پادشاهانه و نوازشات خسر وانه مفتخر و سرافراز گشت و بعد از
 آن باندک فرصتی باجل وعود در گذشت ﴿ اغور بن شاه رستم ﴾
 پسر ارشد شاه رستم بود * قائم مقام پدر گشت * و در شهر
 سسنة اربعین و تسعمائه که شاه طهماسب بمدافعه عمید الله خان
 اوزبک * توجه خراسان شد در رکاب ظفر انساب شاهی بوده
 برادر کوچک خود جهانگیر را بنیابت خود در میان قوم گذاشت
 و در عقب برادر سرداران الوسات و احشامات را دلداری داده
 طریق عصیان پیش گرفته حاکم آن قوم شد * و در حین معاودت
 اردوی کیهان پوی شاهی این خبر ناخوش باغور رسید بعد از
 رخصت از اردو پیشی گرفته چون بحوالی نهاوند رسید بعضی از
 اجامره و اجلاف لرستان بدو ملحق شدند اما رؤسای اقوام و پیشوایان

وقایدان الوس واحشام همچنان در دوستی جهانگیر راسخ دم
و ثابت قدم بوده اصلا التفات باحوال او نکردند بعد از محاربه
و مجادله اغور گرفتار گشته بقتل رسید *

﴿ جهانگیر بن شاه رستم ﴾ بعد از آنکه برادر را بقتل آورد حاکم
باستقلال ارستان شده * مدت نه سال در حکومت کامرانی و فرمان
روایی نمود * آخر در شهر سسنة تسع و اربعین و تسعمایه حسب
الفرمان شاه طهماسب بقصاص رسید ﴿ شاه رستم بن جهانگیر ﴾
چون شاه طهماسب جهانگیر را بقتل آورد ابو مسلم کو درزی که
لاله شاه رستم بود بنابر دوات خواهی شاه طهماسب شاه رستم را
خواه و ناخواه بر داشته بخدمت شاه آورد * فی الفور فرمان بقید
شاه رستم نافذ گشته او را در «قلعه الموت» محبوس گردانیدند
و در تقابل این نیکو خدمتی بامیر مسلم کو درزی منصب میر آخوری
خاصه خود را ارزانی داشته * او را بین الاقران ممتاز و سرافراز
ساخت و پسر دیگر جهانگیر که محمدی نام داشت خورد سال
بود لیاقت و استعداد حکومت نداشت لزان او را بچنگله نام محلی
مستحکم برده مخفی نگاه میداشتند و شخصی که وارث حکومت
باشد در ارستان نمانده * مدتی عشایر و قبائل بی سروسردار ماندند
آخر الامر شخصی از لثام ارستان که مشابیه تمام بشاه رستم
داشت با استدعای آنکه من شاه رستمم و از قلعه الموت فرار کرده ام

بی محابا بخانه شاه رستم آمده و منکوحه شاه رستم که چند
 سال میان او و شوهر مفارقت واقع شده بود این معنی را فوزی
 عظیم دانسته با او بنیاد معاشرت و مباشرت نمود * و این قضیه را
 طوایف لر چون معاینه و مشاهده نمودند غبار شک از لوح خاطر
 ایشان محو شده همه گفتند بلا دغدغه این شاه رستم است بطوع
 و رغبت تمام مطیع و منقاد او شده * سر در ربه اطاعت او نهادند
 این اخبار عجیب و فعل غریب در قزوین بمسمع جلال شاهی رسید
 شاه رستم را از قید اطلاق داده منشور حکومت خرم آباد که
 دار الملك ایشانست با سرداری لرستان بدو ارزانی داشت
 و بر سبیل استعجال بدان صوب ارسال نمود و شاه رستم بتمجیل هر
 چه تمامتر ﴿ ع ﴾ دو منزل را یکی میکرد و میرفت *
 تا خود را بمیانة الوس رسانید شاه رستم مزور قرار برقرار داده سالک
 طریق کرنز گشت که یکبار ملازمان شاه رستم بدو رسیده او را
 دستگیر کردند و بدار عبرت کشیده بضرب سنگ و کوب مغز از دماغ
 پرغورش بر آوردند * درین اثنا برادر شاه رستم محمدی بحد شد و تمیز
 رسیده بود باراده حکومت مورد وثیقه بمنازعت برادر که عداوت
 بر میان بست چنانچه کار باستعمال سیف و سنان رسید * بعد از
 مقاتله و مجادله مصلحون در میان افتاده قرار بر آن دادند که چهار
 دانك ولایت لرستان در دست شاه رستم * و دو دانك در دست

محمدی بوده بشرکت در حکومت زنده گانی کنند هر دو برادر
 باین صلح راضی گشته * چند وقت باین وتیره با یکدیگر سلوک
 فرمودند تا در شهر سینه اربع و سبعین و تسعمایه که امیر خان موصلو
 حاکم همدان حسب فرمان شاه طهماسب جهة تحصیل تقبيلات لر
 بزرگ که مشهور اند به بختیاری که بعد از انقطاع نسل حکام ایشان
 که سابقا ایمانی بآن رفته بود شاه طهماسب سرداری الوسات را
 بتاج امیر استرکی که عمده عشایر آن قوم بود تفویض کرده بود
 که هر سال مبلغ خطیر بر وجه تقبل دیوان او میداده باشد و تاجیر
 در اداء آن مبلغ عاجز آمده بدین سبب بدست شاه طهماسب
 بقتل رسید * بعد از قتل او شاه طهماسب پیشوای آن قوم را بمیر
 جهانگیر بختیاری که او نیز از جمله متعینان آن الوس است ارزانی
 داشت که بکفالت شاه رستم هر سال موازی ده هزار استر تسلیم
 عمال و نواب دیوان او نماید * و همچنان در اخذ مالوجهاات بعضی
 ولایت خوزستان که در ته مرفاء ارباب مشعشع بود بجانب دزفول
 و شوشتر روانه شد * و شاه پرور نام عورت دختر اغور که منکوحه
 شاه رستم بود در خفیه حکم در باب گرفتن محمدی بنام امیر خان
 حاصل کرده که هرگاه فرصت باشد امیر خان محمدی را گرفته بدرگاه
 شاهی ارسال دارد *

و بمحل این مفصل آنکه چون امیر خان بنواحی خرم آباد

رسید محمدی بدیدن او آمده * یکروز او را بتقریب ضیافت با
 معدودی چند بخانه خود طلب داشته * در آن مجلس او را با موازی
 صد نفر از اعیان لرستان که همراه آورده بود گرفته مقید بدرگاه
 شاهی ارسال نمود و حسب فرمان پادشاهی در قلعه الموت محبوس
 گشتند و مال حال محمدی و شاه رستم در ضمن قضایای آینده ذکر
 خواهد شد انشاء الله تعالی ﴿ محمدی بن جهانگیر ﴾ چون در
 قلعه الموت مدت ده سال محبوس بود درین مدت پسرانش علیخان
 و اسلمز و جهانگیر و شاهوردی در لرستان عناد و تمرد و عصیان
 کرده عیش را بشاه رستم عم خود منقص گردانیدند بلکه آغاز
 سرکشی کرده دست تطاول بولایت شاهی دراز کرده * همدان
 و جر پادقان و نواحی اصفهان را نهب و غارت کرده * هر چند شاه
 رستم و امراء سرحد قزلباشیه در دفع و رفع ایشان سعی تمام و کوشش
 مالا کلام بجای آوردند اثری بر آن مترتب نگشت * آخر الامر
 امرا و ارکان دولت بعرض شاه طهماسب رسانیدند که علاج این
 فتنه منحصر در آنست که محمدی را بامید نوید حکومت از قلعه
 بیرون آورده یکی از امرای عمده قزلباشیه می باید سپرد تا پسران
 خود را بدرگاه معلى طلب داشته شعله آتش فساد ایشان تسکین
 یابد و محمدی نیز باین سخن راضی گشته قرار دادند که موازی سی
 هزار اسب و استر و کوسفند بطریق جایزه بنواب شاهی داده

پسران خود را بدرگاه معلی آورده * بعد از آن حکومت لرستان
 بدو مفوض گشته روانه لرستان کرد * و پسران خود را بطریق
 رهن در درگاه معلی نگاه دارند * شاه طهماسب حسب الصلاح
 امرا و ارباب دولت محمدی را از قلعه الموت بیرون کرده بقزوین
 آوردند و بحسین بیك استاجاوسپردند و در ساعت مکتوبی باولاد
 خود ارسال نمود که موازی سی هزار اسب و اغنام که برای حکومت
 لرستان تقبل شده بود تدارك کرده علی التعمیل برداشته متوجه
 دار السلطنه قزوین شوند چون مکتوب بدیشان رسید موازی
 ده هزار رأس اسب و دواب بهم رسانیده با دو نفر از پسران او
 برداشته بر سبیل استعجال بقزوین آمدند چون در قریه شرف
 آباد که در يك فرسخی قزوین واقع شده نزول کردند محمدی بعرض
 حسین بيك رسانید که بنده زادهها چون بشرف آباد آمده اند
 بنده را مرخص سازید که بدانجا رفته ملاحظه دواب و اغنام
 نموده * اگر لیاقت آن دارد که بنظر پادشاهی در آورد خوب
 و اگر استعداد آن ندارد چند روز موقوف باشد تا بقیه آنچه
 تقبلات شده متعاقب رسیده بنظر شریف در آورد * حسین بيك
 ملتزم او را مبذول داشته چند نفر از ملازمان عمده خود همراه
 محمدی نموده بقریه شرف آباد ارسال داشت * چون نزدیک بشام
 گشت محمدی بر فغان خود گفت که شب در آمد و ملاحظه

دواب نمیتوان کرد امشب در اینجا توقف کرده از صحبت فرزندان
 که مدتی هجران ایشان کشیده ایم محظوظ شده • هنگام صبح که
 محل فوز و نجاح است باتفاق شما ملاحظه دواب و اغنام نموده
 بقزوین معاودت نمایم * قزلباشانرا سخن محمدی معقول افتاده آن
 شب قرار بر بودن شرف آباد دادند چون شب در آمد محمدی
 پسران بر اسبان آزموده جنك کرده که بر باد صبا و شمال سبقت
 می گرفتند سوار گشته راه لرستان پیش گرفتند بامداد چون این
 خبر در قزوین شایع شد شاه طهماسب امیرخان حاکم همدان را
 بابعضی از امرای اعیان در عقب ایشان روانه ساخت اما چون اسبان
 این طایفه جام بود هر چند ایلمار کردند بگردایشان نرسید چاروای
 بسیار هم ضایع شد و محمدی و پسران در عرض چهار روز ده روزه
 راه را طی کرده خود را بمیان لرستان رسانیدند * و شاه رستم چون
 از آمدن برادر خبردار گشت عروس ملك را سه طلاق گفته
 در همان سال متوجه قزوین شده بقیه عمر بفلاکت گذرانیده
 دیگر مستقلا حکومت لرستان نتوانست کرد تا اجل موعود
 بر سر او تاختن آورده بلا مضایقه جان عزیز بقایض ارواح سپرد
 و محمدی در لرستان رایت حکومت برافراشته صدای انا و لاغیری
 بکوش هوش مستمعان افلاک رسانید * و فی الجمله طریق مدارا
 و مواسا با شاه طهماسب و شاه اسمعیل ثانی مسلك داشته ایشانرا از

خود راضی گردانید و بعد از فوت آن پادشاهان اظهار اطاعت
و اتقیاء بدرگاه سلطان مغفرت پناه سلطان مراد خان علیه الرحمة
والرضوان کرده موازی درازده خروار زر عثمانی که ششصد
تومان رایج عراق است از خواص همایون دار السلام بغداد و ناحیه
مندلی و جسان و بادرانی و ترساق است الحاق ایالت او کردند مادامی
که درجاده عبودیت بوده در خدمات پادشاهی ثابت قدم و راسخ
دم بوده باشد ایالت موردی مع ملحقات در تصرف او بوده تغییر
و تبدیل نشود * درین باب منشور ایالت لرستان و خلعت فاخره
و کرشمه شیر طلا مؤکد بتأیید ارزانی داشته ارسال کردند * چون
چند سال باین وتیره گذشت و بواسطه آنکه بمیر میران بغداد
چندان سلوک مستحسن نمی نمودند و بیکار بیکیان از ایشان
ناراضی و متشکی بودند و بخدمات مرجوعه قیام نمی کردند در خفیه
حکم همایون در باب قید و بند او حاصل کردند * محمدی ازین مقدمه
واقف گشت * میر میران بغداد در صدد قید و بند او شده همیشه
متعرض میبود * آخر الامر یکی از بیکار بیکیان قصد گرفتن او
کرد محمدی نیز قطع نظر از محصول و منافع خواص بغداد کرده
من بعد پیرامون حوالی و حواشی بغداد نکشت شاهوردی
و جهانگیر نام پسرانش که بطریق رهن در بغداد بودند در روز
سواری پاشا فرار کرده از کنگاره بغداد روی بوادی و صحرا

نهادند که باد صرصر بکرد ایشان نویسد * و در خلال این احوال
 شاه سلطان محمد ولد شاه طهماسب دختر او را بجهت سلطان حمزه
 میرزای ولد خود خواستگاری نموده * در صلح و صلاح زده او را
 باطاعت خود ترغیب نمود * او نیز قبول این معنی کرده تکرار
 ملازمت قزلباش اختیار نمود و بعد از چند سال بعالم آخرت رحلت
 فرمود * (شاهوردی بن محمدی) * بعد از فوت پدر بامداد
 اعیان لرستان بر سر پر فرمان روانی متمکن گشته از دیوان شاه
 سلطان محمد منشور ایالت بدو عنایت شد و چون زمام مهام سلطنت
 ایران بقبضه اقتدار شاه عباس درآمد خواهر اعیانی شاهوردی را
 که منکوحه سلطان حمزه میرزای برادرش بود بعقد نکاح
 در آورده دختر عمزاده اش را که نبیره بهرام میرزا بود بحباله نکاح
 شاهوردی در آورده در میانه ایشان کمال خصوصیت و اتحاد منسلک
 بود تا آنکه از دیوان شاه عباس ایالت همدان باغورلو بیات
 تفویض شد * در میانه اغورلو و شاهوردی در سر ناحیه بروجرد
 عداوت قدیمه که در میانه بیات و لر می بود بحرکت آمده بتجدید
 منازعت افتاده کار باستعمال سیف و سنان رسیده هر دو قوم عشایر
 و قبایل خود را جمع ساخته در ناحیه بروجرد در مقابل یکدیگر
 صف آرا گشتند قضا را اغورلو بیات در آن معرکه بقتل
 رسید و جمع کثیر از طوایف بیات مقتول گشتند اموال و اسباب

ایشان بدست لران افتاد * همه را بیغما بردند و شاه قلی بیك برادر
اغورلو بیك بر سهیل داد خواهی در قزوین بخدمت شاه عباس
آمده احوال قتل برادر و اعیان بیات و نهب و غارت اموال و اسباب
ایشانرا بتفصیل معروض پایه سریر اعلی کردانید و از استماع این
خبر شاه عباس را شعله آتش غضب سر بر افلاك کشیده
در همان روز با معدودی چند که در پایه سریر حاضر بودند ایلغار
بر سر شاهوردی آورد چون شاهوردی از آمدن شاه عباس خبردار
گشت * با چند نفر از مخدومان و اهل و عیال خود از آب سمیره
بفلاکت تمام عبور کرده خود را بجبل کلاه رسانید و باقی الوسات
واحشامات او درین طرف آب مانده بدست لشکر یان شاه عباس
در آمده * و ناحیه خرم آباد که مقر دولت و مرکز سعادت حکام
لرستان است شاه عباس بمهدی قلی سلطان شاملوی پسر زاده
اغزوار سلطان ارزانی داشت و او را امیر الامرای آن سرحد
کردانید و بواسطه حفظ و حراست و ضبط و صیانت الوسات
واحشامات آن نواحی چند نفر از امراء قزلباشیه را تابع او ساخته
عنان عزیمت بجانب دار السلطنه قزوین معطوف داشت
و شاهوردی بعد از معاودت شاه عباس جمعی از طایفه کوران
و مردم الوسات و احشامات و سایر طوایف بر سر رایت خود جمع
ساخته متوجه دفع مهدی قلی سلطان شد یجرات تمام از آب سمیره

گذشته در ظاهر خرم آباد مستعد قتال و جدال گشته از طرفین
تلاقی فریقین دست داد * بعد از کوشش و کشتن بسیار شکست
بر لشکر لران افتاده سلاک جمعیت شاهوردی چون بنات النعش
از هم فرو ریخته سالك طریق فرار گشت و بعد از آن متوجه بغداد
شده در مقام اطاعت درگاه عرش اشتباه سلاطین شوکت آیین
آل عثمان شده چون شاه عباس برین قضایا واقف گشت از سر
جرایم او در گذشته منشور ایالت خرم آباد و حکومت لرستان
بدستوری که در تصرف آبا واجداد او بوده بدو ارزانی داشت
و او را بکمر شمشیر مرصع و خلعت پادشاهانه بین الاقران سرافراز
ساخته * رایت حکومت او را در آن ولایت باوج ذروه مهر و ماه
برافراشت و حالا که تاریخ هجری در سنه خمس و الف است
کامران بحکومت لرستان مبادرت مینماید *

فصل پنجم

در ذکر سلاطین مصر و شام که مشهور اند بآل ایوب *
والیان مصر خبر و حامیان ملك سیر شرح ولایت این حکایت را
بدین روایت فتح نموده اند که جد ملوک مصر شادی بن مروان
در اصل از اکراد رونده دوین اذربایجان است که اکنون ویران
گشته و بقریه آرنی چغندر سعد اشتهار دارد * در زمان سلطان

مسعود سلجوقی یکی از نواب مسعودی شادی را کتوال قلعه
 تکریت ساخت * چون شادی در آنجا بکربت موت غمکین
 گشت وجیب حیاتش بچنک اجل چاک شده در گذشت * ولد
 بزکش نجم الدین ایوب بجای پدر نشست * ونجم الدین ایوب روزی
 باتفاق برادر خود اسد الدین شیرکوه براهی میرفت ناگاه زنی
 کریان بدیشان رسیده معروض گردانید که فلانی بیجهتی متعرض
 من شد * اسد الدین آن شخص را پیدا کرده و حربه که در دست
 داشت از وی ستانده بر مقتلش زد * نجم الدین ایوب چون این حال را
 مشاهده فرمود برادر خود را مقید گردانیده و صورت واقعه را
 بنایب سلطان مسعود عرضه داشت نمود و آن امیر در جواب
 نوشت که میان من و آن شخص مقبول اساس مودت و قواعد
 محبت استحکام تمام داشت هرگاه بشما ملاقات کنم می تواند بود که
 خون او را طلب نمایم * پس مناسب آنست که از شهر من بیرون
 روید تا من بعد یکدیگر را نه بینیم * چون این خبر به نجم الدین
 ایوب رسید باتفاق برادرش اسد الدین بصوب موصل در حرکت
 آمدند * پس از وصول بدان منزل اتابک عماد الدین زنکی با ایشان
 در طریق یکزنکی سلوک نموده چون بعلمک را مفتوح ساخت
 زمام ایالتش را در قبضه اقتدار نجم الدین ایوب نهاد * ونجم الدین
 امیری بود بغایت نیکو صورت و پاکیزه سیرت * بصفت عقل

و دیانت موصوف و بزور عدل و امانت معروف در ایام حکومت
 بعلبک از برای طبقه صوفیه خانقاهی بنا کرده آنرا موسوم بنجمیه
 گردانید * و در آن ولایت آثار نصفت و رعیت پروری بظهور
 رسانید * و بعد از فوت عمادالدین زنکی باتفاق برادر خود اسدالدین
 نزد نورالدین محمود رفت * و هر دو برادر منظور نظر تربیت اثر
 نورالدین محمود شده منصب سرداری سپاه و لشکر کشی با حکومت
 حمص باسدالدین متعلق شد و عاضد اسماعیلی والی مصر در دفع
 فرنك متوسل بنورالدین گشته * وی سه نوبت اسدالدین را
 بالشکر کران بمدد عاضد فرستاد و در کربت آخر اسدالدین شاپور
 وزیر عاضد را حسب الرضاء او بقتل آورده بجای او وزیر شد اما
 هنوز کل از بوستان وزارت نچیده بود دست اجل خار غم در
 دلش شکسته و بعد از شصت و پنج روز که در آن منصب دخل
 داشت در روز شنبه دوم جمادی الاخر سنه اربع و ستین و خسمایه
 رایت عزیمت بصوب عالم آخرت برافراشته * برادرزاده اش صلاح
 الدین بن نجم الدین ایوب بجای او متکفل امر وزارت گشت *
 (صلاح الدین یوسف بن نجم الدین ایوب) از غایت وقوف و کاردانی
 باندك زمانی ارکان دولت عاضد را بی اختیار ساخته * ملك ناصر
 لقب یافت و بعد از تمکن در مصر قاصدی بنورالدین محمود فرستاده
 التماس نمود که پدر او را رخصت نماید تا بمصر آید نورالدین محمود

ملتئم اورا بعز اجابت مقرون گردانید * ونجم الدین ایوب را
 رخصت رفتن مصر ارزانی داشت در بیست و چهارم رجب سنه
 خمس و ستیز و خمسایه بظاهر مصر رسیده عاصد خلیفه اورا استقبال
 نمود ونجم الدین ایوب دیده را که در بیت الاحزان هجران صفت
 و ایضت عیناه من الحزن گرفته بود بیدار صلاح الدین یوسف
 روشن گردانید * و صلاح الدین در تعظیم و تکریم پدر بزرگوار
 شرایط مبالغه بجای آورده خواست که منصب وزارت را بوی
 باز گذارد اما نجم الدین قبول ننمود و صلاح الدین بتمشیت مهمات
 مصر قیام و اقدام فرمود * در اوایل شرم سنه سبع و ستیز و خمسایه
 مزاج عاصد فاسد شده در روز عاشورا قاصد سفر آخرت کشت
 و صلاح الدین خزاین اسماعلیه را که از تقود نامعدود و جواهر
 زواهر و اقمشه نفیسه مالا مال بود تصرف نمود و من حیث الاستقلال
 بضبط امور مملکت و مال پرداخته رعیت و سپاهی را مستظهر و مستمال
 گردانید و در تاریخ یافعی مسطور است که از جمله تنسوقاتی که
 از خزینه عاصد بدست صلاح الدین افتاد عصای بود از زمره و از
 کتب نفیسه بخطوط جیده صد هزار مجلد بود * در مبادی ایالت
 صلاح الدین بنابر بعضی اسباب نور الدین محمود از ورنجیده خواست
 که بمصر رود و دیگری را بعوض صلاح الدین بعزت سلطنت
 رساند چون این خبر بصلاح الدین رسید پدر و خال و اقربا و امرای

خود را جمع ساخته جهت دفع آن واقعه فرعه مشورت در میان
 انداخت * تقی الدین که برادر زاده صلاح الدین بود برخاسته گفت
 صلاح دوات در آنست که اگر نور الدین محمود بدینجانب شتابد
 با جنود نامعدود روی بمیدان کارزار آوریم * و زمام اختیار این
 مملکت را بقبضه اقتدار او باز نگذاریم * نجم الدین ایوب زبان
 بدشنام نبیره کشوده برین سخن انکار بلیغ فرمود و صلاح الدین را
 مخاطب ساخته گفت که من که پدر توام و شهاب الدین که خالتست
 با آنکه از تمامی اینجماعت باتو محبت بیشتر داریم هرگاه که نور الدین را
 به بینیم امکان ندارد که بدستور سابق بساط جلالت مناط او را
 تقبیل نماییم و اگر ما را بخرب عنق اشارت فرماید البته حسب
 الفرموده بتقدیم رسانیم * حال پدر و خال تو که همچنین باشد نسبت
 بدیکر امرا و ارکان دوات چه گمان میبری این مملکت در سلك
 ممالك محروسه نور الدین انتظام دارد و ما بحقیقت مملوک اوئیم و هر
 وقت که نور الدین ما را عزل کند بغیر از اطاعت و انقیاد چاره
 نداریم اکنون صلاح در آن است که بنور الدین عریضه نویسی
 مبنی بر آنکه چنان استماع افتاد که خاطر هایون بر آن قرار یافته
 که رایات ظفر آیات جبهه استخلاص این ولایت نهضت فرماید
 و حال آنکه حاجت بآن نیست که آنحضرت بواسطه این مهم
 مرتکب تعب سفر شوند * زیرا که من قدم از جاده عبودیت

ملازمان پایه سریر سلطنت بیرون نهاده ام * و هر حکمی که
از موقف عدالت صدور یابد قبول دارم * ﴿ نظم ﴾
بهر چه حکم کنی بنده ایمن و فرمان بر * بهر چه امر کنی چاکریم و خدمتگذار
و اگر غیاری از عمر این بنده بر ضمیر انور نشسته مناسب آنکه یکی
از غلامان خاصه را ارسال فرمایند تا غلی در کردن بنده نهاده
بدرگاه عالم پناه آورد ﴿ ع ﴾ چه آئند بنده که کردن نهد فرمان را
صلاح الدین نصیحت حضرت ابوی را بسمع رضا اصفا
نموده مردم متفرق گشتند آنکه نجم الدین ایوب باپسر
خلوت کرده گفت تو بواسطه غرور جوانی و عدم تجربه بر صلاح
و فساد امور اطلاع نداری زیرا که این جماعت بر ما فی الضمیر
تو وقوف می یافتند و بنور الدین اعلام میکردند که تو میخواهی
اورا از دخول در مصر مانع آیی * نور الدین بهمی همت متوجه
دفع ماکشته * تمامی سپاه شام و موصل را مجتمع میساخت و رایت
نهضت بدین طرف می افراخت حالا که خبر این مجلس را بشنود
و گمان برد که ما مطیع و منقاد اویم خاطر جمع کرده بهم دیگر
مشغولی نماید و ما از قضیه اوفارخ البال باشیم * و فی الواقع این تدبیر
نجم الدین ایوب موافق تقدیر افتاده چون عرضه داشت صلاح
الدین بمضمون گفت و شنود مجلس مذکور بعرض نور الدین رسید
بار دیگر نسبت بصلاح الدین در مقام عنایت آمده صلاح در آن

دانست که او را بحال خود باز آکذارد و بهیچ نوع تعرضی باو نرساند
و در سنه ثمان و ستیز و خسمایه نجم الدین ایوب از اسب افتاده چند
روز متالم بوده بعد از آن در گذشت و صلاح الدین بر نهج سنت
سید المرسلین او را تجهیز و تکفیز کرده در موضع مناسب مدفون
ساخته و کما ینبغی بلوازم تعزیت داری پرداخت و از نجم الدین
ایوب شش پسر ماند ^(۱) صلاح الدین ^(۲) سیف الدین محمد ^(۳) شمس
الدول تورانشاه ^(۴) سیف الاسلام طغرل تکین ^(۵) شهنشاه ^(۶) تاج
الملوک بوری و در سنه تسع و ستین و خسمایه نور الدین محمود فوت
شده صلاح الدین استقلال تمام یافت و باندک زمانی مملکت شام را
فیز بتحت تصرف در آورده انوار عدالتش بر متوطنان آن بلدان
تافت و بیت المقدس و قدس خلیل الرحمن را از تصرف نصاری
بیرون آورده برادر زاده خود قراقوش را بفتح بعضی از بلاد
مغرب مامور گردانید و قراقوش لشکر بدان جانب کشیده بلده
طرابلس که در تصرف فرنگیان بود باهتمام او مفتوح گردید
و هم مطابق این حال آفتاب اقبال برادر صلاح الدین شمس الدوله از افق
مملکت (یمن) طالع شد و زندقی که عبد النبی نام داشت و بتغلب
بر آن ولایت استیلا یافته بود در برابر شمس الدوله آمده و بعد از
مجادله و مقاتله بقتل رسید و در سنه سبعیز و خسمایه چنانکه گذشت
بلده دمشق با اکثر بلاد شام در حیز تسخیر صلاح الدین درآمد

وملك صالح اسماعيل بن نور الدين محمود بحکومت حلب قناعت
 نمود * و در سنه اثني وسبعين و ختمسايه صلاح الدين فرمان داد که
 سوری بطول بیست و نه هزار و سیصد ذرع از جانب بیابان در
 کرد مصر و قاهره بناتایند و استادان بنیادکار کرده تا اواخر حیات
 صلاح الدين بآن عمارت مشغول بودند * و در سنه ثلث و سبعين
 و ختمسايه صلاح الدين لشکر بمسقلان کشیده بسی درباب نصاری
 و اخذ اموال ایشان قیام نمود * و از آنجا بطرف رمله رفته ناگاه
 سپاهی از فرنك بد آنجا رسید و مقاتله صعب دست داده هر یک
 بجانب (اهل) اسلام افتاد و پسر تقي الدين که نبیره برادر صلاح
 الدين بود و در سن بیست سالگی با بسیاری از سپاه مصر بدرجه
 شهادت رسید و صلاح الدين در کمال پریشانی بمصر شتافته نصاری
 بمحاصره رفتند و مدت چهار ماه آن بلاد را محاصره نمودند و در اواخر
 همین سال قلعه حلب بی تعب بتصرف صلاح الدين در آمد و ایالت
 آن ولایت را بملك ظاهر پسر خود ارزانی داشت * و در سنه اربع
 و سبعين و ختمسايه فرخشاه که برادر زاده صلاح الدين بود و بنیابت
 او در دمشق حکومت مینمود بجنك جمعی از اهل فرنك که بیلاد
 شام در آمده بودند رفت و ایشانرا منہزم ساخته سر دار لشکر کفار را
 بکشت * و درین سال خال صلاح الدين شهاب الدين که در حماه
 علم حکومت می افراشت وقت یافت و ملك مظفر تقي الدين عمر

ابن شهنشاہ بن نجم الدین ایوب قایم مقامش شد و تا سنہ سبع و سبعین
 و خمسایہ در آن ولایت بدولت گذرانیدہ وفات یافت و در سنہ
 ست و سبعین و خمسایہ شمس الدولہ بن نجم الدین ایوب کہ سابقا
 یمن را بضرب شمشیر در حیرت سخر آورده با سکنندریہ رفته بود از
 عالم فانی رحلت نمود * و جسد او را بشام نقل کرده در مدرسہ
 خواہرش کہ در ظاہر دمشق ساختہ بود مدفون گردانیدند و پس
 از فوت شمس الدولہ ایالت یمن بہ برادر دیگر صلاح الدین سیف
 الاسلام تعلق گرفت و در روز جمعہ از ایام ربیع الاول سنہ ثلث
 و ثمانین و خمسایہ در سطح طبریہ میائہ صلاح الدین و فرنگان لعین
 محاربه عظیم اتفاق افتاد و عنایت الہی شامل حال امت حضرت
 رسالت پناہی گشتہ کلا تر نصاری اسیر کردید و بسیاری از
 لشکریان او بقتل رسید آنکاه صلاح الدین بعکہ رفته آن قلعہ را
 از تصرف نصاری بیرون آورده و قریب چہار ہزار کس از مسلمانان
 کہ اسیر کافران بودند مطلق العنان گردانید و برین قیاس از فتح
 دیگر بلاد و قلاع کہ در دست فرنگان بود مراسم سعی و اجتہاد
 مصرعی داشتہ نابلس و حیفا و قیساریہ و ناصرہ و عسقلان را مفتوح
 ساخت و بعد از آن لشکر بہ بیت المقدس کشیدہ بر جانب غربی
 آن بلکہ نزول اجلال فرمود و بعد از چند روز از آنجا بطرف شرقی
 شتافت و آغاز محاصرہ و محاربه کرد در آن زمان زیادہ بر شصت

هزار از نصاری در آن شهر اقامت داشتند * و در باب مدافعه
 و مقابله مسلمانان علم جد و اهتمام می افراشتند و در روز جمعه بیست
 و هفتم ماه رجب سنه مذکوره صلاح الدین بغرب سنک منجنیق
 در تضییق نصاری کوشیده آثار فتح و نصرت بر صفحات احوال
 اهل اسلام ظاهر گشت * و خوف و رعب تمام در قلوب اصحاب
 کفر و ضلال فتاده فریاد الامان باوان کیوان رسانیدند * و صلاح
 الدین فرنگان را از قتل و اسیری امین گردانید * فتح بیت المقدس
 دست داد و مسلمانان صلیبی را که نصاری در قبه صخره مسجد
 اقصی نصب کرده بودند در هم شکسته * همان روز آنجا نماز جمعه
 قائم شد و غافله تکبیر صغیر و کبیر بچرخ اثیر رسید و حال آنکه
 بلده بیت المقدس از شهرور سنه اثنی و سبعین (?) و اربعه ماه تا آن
 غایت در تصرف ارباب ضلالت بود * و قاعده صلح میانه صلاح
 الدین و فرنگان لعین در آن روز برین وجه موکد شد که هر یک
 از رجال کفار بیست دینار و هر فردی از نصوان ایشان پنج دینار
 صوری تسلیم متابعان ملت محمدی نمایند و جهت هر یک از اطفال
 خود یک دینار دهند و هر کس از عهده آنچه او را باید داد بیرون
 نتواند (آمد) در دست اهل اسلام اسیر باشد و صلاح الدین این
 اموال را مستخلص گردانیده در میانه لشکریان و غنا و زهاد
 تقسیم کرد و روی بصوب صور آورد و بسبب آنکه سور صور

در غایت استحکام بود صورت فتح روی نمود و لشکر از سرما
 و بارندگی دست به پیداد برآورده امرا صلاح در مراجعت دیدند
 و سلطان باستصواب نیک اندیشان از آنجا کوچ فرموده بطرسوس
 شتافت و آن بلاد را جبراً و قهراً مسخر گردانیده جمیع اموال فرنگار را
 بغنیمت گرفت و هر کس از نصاری که آنجا بود اسیر کرد و آتش
 غضب بر طرسوس زده متوجه دیگر بلاد اهل ضلال شد و بلده
 بعد از فتح بلده مسخر میگردانید تا بظاهر برزیه رسید با وجود
 آنکه آن حصار در حصانت ضرب المثل بود و ارتفاع او با دیوارش
 از پانصد و هفتاد ذرع زیاده می نمود بضرب شمشیر و تیر در حیز
 تسخیر مصریان در آمد و آنگاه صلاح الدین بانطاکیه شتافته مهم
 مردم آنجا بر مصالحه قرار یافت و کافران اسیران مسلمانان را که
 در شهر داشتند گذاشته و صلاح الدین بنابر التماس پسر خود ملک
 ظاهر از انطاکیه بحلب رفت و مدت سه روز در آنجا توقف نموده
 ملک ظاهر چنانچه باید و شاید بمراسم ضیافت و پیشکش قیام نمود
 و سلطان صلاح الدین از حلب بمحماه رفت حاکم آنجا تقی الدین بدانچه
 در حیز قدرت او بود لوازم خدمت بجای آورد و سلطان برادر
 زاده را نواخته جبله^(۱) و یکدو فصبه دیگر اضافه السکاء او نمود
 پس صلاح الدین بدمشق رفته چند روز در آن بلده باستراحت

پرداخت و از دمشق بیلده (صفد) شتافته آنجا را بمصالح مفتوح
 ساخت و آنگاه کرک و کوب را بمصالحه گرفت و از آنجا بقدر
 خرامید و نماز عید اضحی در آن مقام متبرکه گذاوده بمشقلان
 رفته و آن خطه را از برادر خود ملک عادل ستانده کرک را در
 عوض بدو داد * پس بعکّه منزل گزیده بعمارت سوار آن بلده
 فرمان داد و بعید از آن بنفس شریف بشقیف تشریف برد
 و آن قلعه را که در کمال متانت و حصانت بود محاصره فرمود چون
 حاکم شقیف که در سلاک عقلا و اعیان فرنگ انتظام داشت علامات
 فتح و ظفر در جانب اهل اسلام مشاهده نمود * تنها از قلعه بیرون
 آمده بدرگاه آن پادشاه عالی جاه رسید و سلطان او را بار اده اعزاز
 و احترام نزدیک خود بنشاند بنابر آنکه بلغت عربی مهمان عزیز
 دانا بود بعرض رسانید که عرض من از تصدیق ملازمان آستان
 سلطنت ایشان آنست که اشارت علیه صدور یابد که بنده بدمشق
 رفته آنجا ساکن باشم و از دیون اعلی سال بسال مرا آنمقدار غله
 و زر دهند که با اهل و عیال بفراغت بگذرانم * و هرگاه این ملتئم
 من درجه قبول یابد قلعه را تسلیم خدام عالی مقام نمایم و سلطان صلاح
 الدین التماس او را بعز اجابت اقتراان داده حاکم شقیف بقلعه باز
 گشت و لشکر اسلام ترک محاصره و محاربه کرده دل بر مصالحه
 نهادند * بعد از چند روز بوضوح پیوست که آن کافر پیاپی خدعه

و فریب از قلعه بیرون آمده و غرضش از آن سخنان آن بوده که
مصریان دست از تضییق اهل شهر بردارند تا او مرمت برج و باره
نموده ذخیره بقعه در آورد لاجرم سلطان در غضب رفته کثرت
دیگر سپاه ظفر پناه را اشاره محاصره حصار فرمود و دایران آغاز
کارزار کردند و روی بترتیب آلات و ادوات قلعه گیری آوردند
در خلال این احوال خبر رسید که لشکر بی کران و حشر فراوان
از فرنگان بمکه آمده آن بلده را محاصره می نمایند و ملوک عادل بدان
راضی گشت که با کافران شقیف مصالحه نماید بدینموجب که
شهر را با تمامی آلات و اسلحه و مراکب و دو بیست هزار دینار
زربدیشان دهد و صد نفر از اسیران متعین و پانصد کس از مجاهیل
اساری مطلق العنان گرداند تا ایشان مسلمانان را رها کنند که
بسلامت از آنجا بیرون آیند و سلطان از شنیدن این سخنان متأثر
گشته برین صالح انکار بلیغ نموده آنگاه باستصواب و باب رای
و تدبیر ترک محاصره شقیف داده بتخریب عسقلان فرمان داد
زیرا توسعید که در غیبت رایت ظفر آیت کفار فرنگ بر آنجا
استیلا یابند و باستظهار اموال عسقلانیان بیت المقدس را بحوزه
تسخیر در آورند و ملک افضل که در سلسله اولاد و امجاد صلاح الدین
انتظام داشت و حاکم دمشق بود متصدی تخریب آن بلده گشته
حکم فرمود که متوطنان عسقلان روی بسایر بلاد شام آورند

و ازین جهت حزن تمام و مصیبت مالا کلام بر ضمایر اهل عسقلان
 مستولی گشته در یع چیزها که قابل ثقل نبود شروع نمودند و چیزی
 که ده درم می ارزید بیک درم می فروختند و کسی نمی خرید *
 در مرآت الجنان مسطور است که عسقلانی دوازده مرغ بیک درم
 می فروخت از آنی سایر اشیا ازین قیاس باید کرد * القصه از بیستم
 ماه شعبان تا غره رمضان جمعی کنیز بتخریب آن بلده پرداختند
 و بالاخره آتش در بیوتانش انداختند و همچنان بلده (لد) و قلعه
 (رمله) را خراب کردند مقارن آن حال از نزد ملک عادل خبر
 آمد که مردم فرنگ بدین معنی راضی شده که اگر بلاد سواحل را
 بایشان گذاریم بامام مصالحه نمایند و دیگر بهیچ طریق تعرض
 ببلاد اسلام نرسانند * و سلطان صلاح الدین او را اجازه صلح داده
 قاعده عهد و پیمان میان مسلمانان و فرنگیان بنیاد یافت
 و از جانبین تجار آغاز آمد و شد نمودند * آنکه سلطان دین پناه
 به بیت المقدس شتافته ملک ظاهر و ملک افضل را رخصت داد که
 ببلاد خود روند و بنفس نفیس روزی چند در بیت المقدس اقامت
 فرموده بعد از آن بدمشق شتافت * و در روز بیست و هفتم شوال
 سنه ثمان و ثمانین و خمسمایه بدارالملك شام رسیده جمیع اولاد او
 با سایر حکام شام در خدمتش مجتمع گشتند و چند ماه بسور و سرور
 اوقات گذرانیدند و در روز جمعه پانزدهم شهر صفر سنه تسع و ثمانین

و خستمایه سلطان جهت ملاقات قافله حج سوار شده • چون از نزد
 حاجیان مراجعت نمود به تب محرق گرفتار گشته • در پیست
 و هفتم همان ماه بجوار رحمت و مغفرت الهی پیوست و فرق انام
 از خواص و عوام آغاز فغان و زاری و ناله و یققراری کردند • و در
 وقتی که چشم خلایق بر جنازه آن پادشاه عادل افتاد آواز ناله و زاری
 بلند کردند که زیاده بر آن تصور نتوان نمود • و سلطان صلاح
 الدین پادشاهی بود بصفه نصفت موصوف و بوفور شجاعت
 معروف • علما و افاضل را دوست داشتی و همواره همت بر ترفیه
 احوال ایشان کماشتی • و در همان سال که در مصر پادشاه گشت از
 شراب و از جمیع منہیات در گذشت • و در ایام دولت او بقاع
 خیر در بلاد مصر و شام بسیار طرح انداخت و مستغلات خوب
 و مزدوعات مرغوب بر آن ابنیه رفیعہ وقف ساخت •
 و تفصیل بعضی از آن عمارت اینست که نوشته میشود • مدرسه
 قرافه کبری و صغری که نزدیک بقبر امام شافعی رضی الله عنه
 واقع است و مدرسه قاهره معزیه قریب بمزاری که منسوب است
 بامام حسین رضی الله عنه فی الدارین • و خانقاه بجای مرای سعید
 السعدا که از جمله خلفای اسماعیلیه بوده ^(۱) بنا نمود و مدرسه

(۱) خلفای اسماعیلیه هم الخلفاء الفاطمیون الذین تولوا الحکم فی المغرب و مصر
 من سنة ۲۹۷ لغایة سنة ۵۶۷ نسبة الى احدى فرق الشيعة الذین يقولون

حنفیه که بموضع سرای عباس بن سلاست تعمیر فرمود و مدرسه شافعیه که در مصر معروف است بزمین التجار و مدرسه مالکیه در قاهره معزیه و دارالشفائی که داخل قصر او بود و مدرسه و خانقاهی که در قدس خلیل بنا نموده و با تمام رسانید * و گویند سخاوت سلطان صلاح الدین بمنابه بود که با وجود بسطت مملکت و فسحت ولایت و وفور مداخل و کثرت غنایم در روز وفات در خزانه او زیاده از چهل و هفت درم نقره نبوده * والعلم عند الله الودود *

﴿ در ذکر ابو الفتح عثمان بن صلاح الدین یوسف ﴾

سلطان صلاح الدین در زمان حیات ایالت ولایت مصر را به پسر بزرگتر خود عثمان تفویض نموده او را ملقب بملك عزيز گردانیده بود و چون خبر فوت آن عزیز مصر معذات بعزیز مصر رسید قدم بر مسند سلطنت نهاده اکابر و اشراف آن بلده بتجدید بیعتش پرداختند * و ملك عزيز بعد از آنکه خاطر از ضبط آن مملکت فارغ گردانید قصد برادر خود ملك افضل نموده ^(۱) باتفاق عم خویش ملك عادل سه نوبت لشکر بدمشق کشیده و در ماه رجب سنه اثنی و تسعین و ختمایه آن بلده را بعد از محاصره و محاربه گرفته * ملك افضل فرار بر قرار

بإمامة اسماعیل بن جعفر الصادق . (۱) ملك أفضل - هو الملك الافضل علی ابن صلاح الدین یوسف اکبر اولاده علی ما هو المشهور

اختیار کرده * عزیز سلطنت دمشق را بملك عادل تفویض نموده
خود بمصر معاودت نمود * و در سنه ثلث و تسعين و خمسمایه سیف
الاسلام طغرل تکین^(۱) بن نجم الدین ایوب که حا کم بن بود از
عالم فانی رحلت نمود و بعد از وفات او پسرش فتح الدین^(۲) اسمعیل که
اورا ملك معز می گفتند در یمن پادشاه شد و در سنه خمس و تسعين
و خمسمایه ملك عزیز در مصر وفات یافت و او جوانی بود در غایت
حلم و حیا و نهایت عفت و سخا * و بعد از فوت او مصریان متفرق
بدو فرقه شدند * طبقه بر سلطنت پسر عزیز^(۳) که موسوم بعلی
و ملقب بمنصور بود اتفاق نمودند و زمره دیگر کسی بطلب ملك
افضل فرستاده * اورا اقیاد فرمودند *

﴿ در ذ کر سلطنت ملك افضل بن صلاح الدین یوسف ﴾
چنانکه از سیاق کلام گذشته بوضوح می پیوندد که ملك
افضل در زمان حیات پدر حا کم دمشق بود و چون سلطان

-
- (۱) طغرل تکین ؛ هو الملك العزيز سيف الاسلام أبو الفوارس طغتكین
ابن نجم الدین ایوب بن شاذی الکردی أخو السلطان صلاح الدین یوسف
القائد الاسلامی الشهير توفی بمدينة المنصورة التي بناها فی الیمن أيام حکمه بها
- (۲) فتح الدین اسمعیل الشهير بالملك المعز ، هو ابن سيف الاسلام
طغتكین بن نجم الدین ایوب . (۳) پسر عزیز ، هو الملك المنصور علی
ابن الملك العزيز عثمان بن صلاح الدین یوسف .

صلاح الدین بهالم آخرت انتقال نمود برادرش عزیز باتفاق عم خود
 ملك عادل سه كرت لشكر بدمشق كشيده آن ملك را از ملك
 افضل انزاع فرمود و صرخدرا^(۱) بوی ارزانی داشته او در صرخد
 بسر میبرد تا وقتی كه ملك عزیز وفات یافت آنكاه بمصر شتافت
 و روزی چند بر مسند عزت تكیه زده آنكاه عمش ملك عادل
 باسپاه پر دل بمصر رسیده باده شمشاط را^(۲) بملك افضل ارزانی
 داشته سلطنت مملكت مصر بر ملك عادل قرار گرفت * و ملك
 افضل بشمشاط رفته مدت حیات در آنجا بسر میبرد * در سنه
 اثنی و عشرين و ستایه در آنجا بجوار رحمت ایزد متعال پیوست
 و در تاریخ یافعی^(۳) مسطور است كه ملك افضل را فضل و كمال بسیار
 بود و از علماء زمان خود استماع حدیث فرموده در جودت كتابت
 ید بیضای نمود * و در تعظیم و تكريم اصحاب دانش مراسم مبالغه
 بتقدیم میرسانید و در تاكید قواعد عدل و كرم از خود بتقصیر

(۱) صرخد ؛ قلعة قديمة بالشام فيما بين الحوران وجبل الدروز والآن قرية
 صغيرة بها آثار وطلول (۲) شمشاط ؛ قلعة قديمة على نهر الفرات بكرستان
 بشمالی الرها وجنوب حصن منصور ذكرها الاطلس العثماني التركي باسم
 صامساد (۳) یافعی ؛ هو عبد الله بن أسد الشهير بقطب مكة ونزيل الحرمين
 لطول اقامته بهما توفي سنة ۷۵۵ وله مؤلفات قيمة أشهرها تاريخه المذكور
 المسعى بمرآة الجنان في حوادث الزمان المطبوع بحيدرآباد الدكن

راضی نمیشد و در انشا و رسایل و مکاتیب و قوف تمام داشت
و در نظم و اشعار رایت مهارت می افراشت * در آن اوان که برادرش
عزیز که موسوم بعثمان بود و عمش عادل که او را ابو بکر می گفتند
ولایت دمشق را از وی گرفتند این چند بیت نظم کرده بنزد
ناصر خلیفه^(۱) فرستاد * ﴿نظم﴾

مولای ان ابا بکر و صاحبه عثمان قد غصبا بالسيف حق علی
وهو الذی قد ولاء والده علیهما فاستقام الامر حیزولی
نخالفاه و حمالا عقد بیعتهم والامر ینهما والنص فیه جلی
فانظر الی حظ هذا الاسم کیف لقی من الاواخر ما لاقی من الاول
و ناصر خلیفه این سه بیت در جواب بدو فرستاد ﴿نظم﴾

وافی کتابک یا بن یوسف معلنا بالود یخبر ان اصمک طاهر
غصبوا علیا حقّه اذ لم یکن بعد النبی له یشرب ناصر
فاشر فان غدا علیه حسابهم واصبر فتامرک الامام الناصر
و وزیر ملک افضل نصر الله بن ابی الکرم ضیاء الدین محمد
بن عبد الکرم الشیبانی الجزری بود و نصر الله نیز مانند برادران
خود عز الدین علی و محمد الدین ابو السعادات مشهور است به این

۱ ناصر خلیفه هو الناصر لدین الله أحمد بن المستفی الرابع والثلاثون
من الخلفاء العباسیین ببغداد تولى الخلافة بها من سنة ۵۷۵ لغاية سنة ۶۲۱
حیث تولى بعده ابنه الظاهر بامر الله محمد بن الناصر *

اثیر جزری • وابن اثیر در فنون فضایل و صنوف علوم سرآمد علما و فضلاء زمان خود بود • و در فن انشا و نوشتن رسایل آتقدیر مهارت داشت که فوق آن مرتبه متصور نیست و او در جزیره ابن عمر^(۱) متولد شده • و هم آنجا نشو و نما یافته • در اوایل ایام صبی بحفظ کلام ملک علام فایز شده • کویند قوت حافظه اش بمشابه بوده که تمام دیوان ابی تمام و بختری و متنبی را یاد داشته و در تاریخ یافعی از ابن خلکان^(۲) مرویست که چون ابن اشیر از کسب فضایل باز پرداخت بملازمت سلطان صلاح الدین شتافت و منظور نظر تربیت گشته وزارت ملک افضل بوی تعلق گرفت • و ابن اثیر من حیث الاستقلال بدان امر مشغولی می نمود تا وقتی که عزیز و عادل دمشق را از ملک افضل انتزاع کردند آنکاه ابن اثیر بنابر توهمی که از آن دو عزیز داشت در گوشه متواری گردید • یکی از حجاب ملک او را در صندوق نشانده و در صندوق را مقفل ساخته بر اشتری بار کرده و پرا از دمشق بیرون آورده همراه بمصر برد و ابن اثیر در آن دیار بنیابت

(۱) و بانی آن جزیره عمر بن عبد العزیز بوده لذا بجزیره عمریه شهرور است
(۲) ابن خلکان ، هو أبو العباس شمس الدین أحمد بن ابراهیم من كبار العلماء و مشاهیر المؤرخین ولد بمدينة أربل سنة ۶۰۸ توفی بدمشق سنة ۶۷۱ وله مؤلفات قيمة أشهرها تاریخه الشهیر « وفيات الاعیان و انباء أبناء الزمان »

ووزارت ولد عزیزیام نمود * وچون عادل مصر را نیز مسخر نمود
 ابن اثیر از آنجا گریخته بحلب رفت و روزی چند بخدمت ملک
 ظاهر پرداخته از حلب روی بموصل آورد از موصل بسنجار شتافته
 باز بموصل عودت کرد تا آخر ایام حیات آنجا مقیم بود * و از تصانیف
 داله بر وفور فضیلت ابن اثیر یکی کتاب مثل السایر است ^(۱) و آن
 نسخه اشتمال دارد بر آدابی که شعرا و کتاب و اهل انشا را ضروریست
 و ایضا کتاب الوشی المرقوم فی حل المنظوم و کتاب المعانی المختصرة
 فی صناعة الانشا از جمله منشآت آن وزیر فضیلت انماست و فائش
 در سنه سبع و ثلثین و ستمایه روی نمود او از برادران خود عزالدین
 علی ^(۲) و محمد الدین ابو السعادات خورد تر بود

﴿در ذکر سلطنت ملک عادل بن نجم الدین ایوب﴾ در تاریخ

(۱) المثل الصائر - هو کتاب المثل الصائر فی أدب الکاتب و الشاعر
 لمؤلفه الشهير بـ ابن الاثير ضياء الدين أبي الفتح نصر الله بن السكرم الجزري
 الاخ الثالث لمحمد الدين مبارك الملقب بابي السعادات صاحب کتاب النهاية
 فی غريب الاحاديث (۲) عز الدين علي - هو أبو الحسن عز الدين علي
 ابن أبي السكرم الجزري أخو أبي السعادات محمد الدين مبارك بن أبي السكرم
 الجزري الشهير بـ ابن الاثير صاحب کتاب النهاية فی غريب الاحاديث . وله
 مؤلفات قيمة فی التراجم و التاريخ منها الكامل فی التاريخ و أسد الغابة فی
 معرفة الصحابة ولد فی جزيرة ابن عمر سنة ۵۵۵

یافعی مسطور است که ملک عادل بصفه عقل و تدبیر موصوف بود بنابر آن برادرش صلاح الدین یوسف در سوانح امور باوی مشورت میفرمود و بصیام نهار و قیام لیل میل بسیار داشت و در زمان سلطنت برادر در بعضی از بلدان شام مثل عک^(۱) و کرك^(۲) رایت حکومت می افراشت و بعد از فوت برادر زاده خود ملک عزیز بر مملکت مصر و شام مستولی شده و ولد عزیز علی را که ملقب بمنصور بود بمدينه رها^(۳) فرستاد و زمام رتق و فتق و قبض و بسط آن ولایت را بقبضه اختیار پسر خود ملک کامل داد

(۱) عکا - مدينة على ساحل البحر الابيض المتوسط ولها قلعة قديمة حصينة كان لها شأن عظيم في التاريخ في عهد الصليبيين وحملة الفرنسيين بقيادة نابليون وفي حروب ابراهيم باشا المصري • ويكون له أيضا شأن أعظم حيث وردت في فضله أحاديث كثيرة وبشارات عظيمة. منها الحديث المشهور « طوبى لمن رأى عكة » وحديث عين البقر وغيره مما يطول شرحه وفي كتاب البواقيت والجواهر ان وزراء المهدي سبعة ينزلون بمرج عكا كلهم يشككون بالعربية الخ الخ (۲) كرك - هي قلعة السكرك الحصينة الواقعة على وادي السكرك الذي يصب في بحيرة لوط بشرقي الاردن وبها آثار قلاع وحصون متخلفة من عهد الصليبيين وغيرهم (۳) رها - هي المدينة المشهورة الآن باسم « أورفا » واقعة بشرقي الفرات في شمالي الجزيرة على مسافة ۱۹۰ كيلو متراً من مدينة ديار بكر عاصمة كردستان التركي وهي مدينة قديمة جداً بها طول و آثار يرجع تاريخها الى عهد السككديين •

و حکومت دمشق را به پسر دیگری خود ملک معظم
تفویض نمود و جزیره را به فرزند دیگر ملک اشرف ارزانی
فرمود * ایالت اخلاط را^(۱) پسر چهارم خود ملک اوحد که
ایوب نام داشت مفوض گردانید و بفرارغ بال در مصر نشسته
رایت سلطنت با یوان کیوان رسانید و در ماه رجب سنه ثمان
و تسعین و خمسمایه ملک معز اسماعیل بن سیف الاسلام طغتكین
ابن نجم الدین ایوب که در مملکت یمن باظهار شعار ظلم و ضلال می
پرداخت و بشرب مدام اشتغال نموده دعوی میکرد که نسب من
به بنی امیه می رسد در موضع زبید^(۲) بدست امراء خود بقتل
رسید و پسرش ملک ناصر^(۳) که در صغر سن بود قائم مقام پدر شد
و از جمله افاضل ابو الغنائم^(۴) مسلم بن محمود شیرازی با ملک معز
معاصر بود * و کتاب عجایب الاسفار و غرائب الاخبار بنام او تصنیف
نموده در سنه تسع و ستمایه ملک اوحد ایوب بن ملک عادل که حاکم

(۱) اخلاط - قلعه و مدینه قدیمه حصینه بولایه بدلیس علی الشمال
الغربی من بحیره وان بکردستان الشمالی لا یزید مکانها الآن عن ۴۰۰۰ نسمة
(۲) زبید - بلدة شهيرة باليمن فی الجنوب الشرقي من ميناء الحديدة
الشهيرة تخرج منها علماء كثيرون (۳) الملك الناصر بن الملك المعز اسماعیل
ابن سیف الاسلام طغتكین (۴) أبو الغنائم مسلم بن محمود شیرازی صاحب
کتاب عجایب الاسفار و غرائب الاخبار *

اخلاط بود و بظلم و ستمك دما اشتغال مینمود و وفات یافت و حکومت
 به برادر دگرش ملك اشرف داد * و در سنه اثنی عشر و ستمایه
 ملك عادل نبیره ملك مسعود بن ملك كامل را بایالت ولایت یمن
 سرافراز ساخته بدان جانب ارسال داشت و چون ملك مسعود
 بمحدود آن مملکت رسید اعیان و اشراف در طریق اطاعت سلوك
 نموده مراسم استقبال بجای آوردند او را در یمن به یمن و سعادت
 بر تخت نشاندند * و در سنه خمس و عشر و ستمایه ملك عادل ازین عالم
 آب و گل بصد حسرت دل برکنده بعالم آخرت پیوست و پانزده
 پسر یادگار گذاشت * و از آن جمله پنج پسر نيك اختر بسلطنت
 رسیدند كامل و معظم و اشرف و صالح و شهاب الدین غازی *
 ﴿ در ذكر ملك اشرف موسی بن ملك عادل ﴾ در زمان سلطنت
 ملك عادل پسرش ملك اشرف که موسوم بود بموسی در مدینه
 روه با بحکومت مشغولی می نمود بعد از چندگاه ایالت حران^(۱) نیز
 تعلق بوی گرفت و چون ملك او حد فوت شد حکم اشرف باخلاط
 نیز سمت نفاذ پذیرفت و در سنه خمس و عشرین و ستمایه ملك معظم
 شرف الدین عیسی که در دمشق علم سلطنت مرتفع گردانیده بود
 وفات یافت و پسرش ملك ناصر که داود نام داشت قائم مقام شد

(۱) حران — بلدة قديمة بجنوبي الرها الشهيرة بأورفا على مسافة ۳۵

كيلو متراً منها بجنوبي كردستان

و در سنه ست و عشرين و ستمایه ملك كامل از مصر بعزیمت فتح دمشق نهضت نمود و ملك اشرف در صدد مدد ادر در آمده ملك ناصر طالب صلح كشت و بعد از ارسال رسایل و رسل مهم بر آن قرار گرفت كه ملك ناصر بایالت كركوشوك^(۱) و نابلس^(۲) قناعت نماید و ملك اشرف در دمشق بر تخت سلطنت نشسته حران و روهاورقه^(۳) و راس المین^(۴) را بملك كامل باز كذار و آنكه ملك كامل بمصر باز كشته ملك اشرف دمشق را یمن مقدم شریف مشرف ساخت و باستمالت سپاهی و رعیت پرداخته رایت عدالت بر افراخت و او پادشاهی بود در غایت حلم و كرم رافع اساس عدل و قانع بنای ظلم و ستم بصحبت اهل خیر و صلاح بسیار مایل و الطاف عمیمش اصحاب علم و فضل را شامل و در زمان دولت خود در دمشق دار الحدیثی بنا نهاد و تدریس آن بقعه شریف را بشیخ ابی عمرو ابن صلاح^(۵) داد و اولادت ملك اشرف در سنه

(۱) شوبك - اسم قلعة قديمة خربة بوادی موسى بين عمان والبحر الاحمر بشرق الاردن على الشمال الغربی من عمان .

(۲) نابلس - مدينة شهيرة بفلسطين بشمالی القدس

(۳) رقه ، بلدة على نهر الفرات فيما بين حلب ودير الزور بشمالی الجزيرة

(۴) رأس المین - بلد بشمالی الجزيرة بالجنوب الشرقي من مدينة أورفا

الشهيرة . (۵) الشيخ أبی عمرو بن صلاح هو أبو عمرو عثمان بن عبد الرحمن الشهير بابن الصلاح من أعظم علماء الاكراد الشافعية ولد بشهر زور سنة ۵۷۷

سبعین و خستمایه اتفاق افتاده و وفاتش در سنه خمس و ثلثین و ستمایه
 روی نمود * امرا و ارکان دولت جسدش را بعد از تجهیز و تکفین
 نخست در قلعه دمشق دفن کردند و پس از چندگاه او را از آن قبر بیرون
 آورده به مارتی که در طرف مسجد جامع دمشق ساخته بود بخاک سپردند
 ﴿ در ذکر ملک کامل محمد بن ملک عادل ﴾ ملک کامل پادشاهی
 بود بجلالت قدر و نباهت شان موصوف و بتقریر رأیت عدل
 و احسان معروف لطافت طبع ذکر جمیلش بر السنه و افواه مذکور
 و حسن تدبیرش نزد اقامی و ادانی مشهور بر جاده سنن سنیه نبویه
 ثابت قدم و در محبت مقویان ملت علیه مصطفویه راسخ دم * در
 لیالی جمعه مجلس شریفش بوجود عام و فضالامت چون بودی و بنفس
 نفیس با آن طایفه مباحثه نموده تفتیش مسایل نمودی * در ایام دولت
 خود در قاهره معزیه داو الحدیثی در کمال فسحت طرح انداخت
 و بر سر قبر حضرت امام شافعی رضی الله تعالی عنه قبه در غایت
 رفعت بنا کرده تمام نمود و ملک کامل در ایام حیات پدو متعهد حل
 و عقد و رتق و فتق مهمات ممالک مصر بود و بعد از فوت ملک عادل
 در سنه خمس و عشر و ستمایه ^(۱) استقلال یافته باندک زمانی حجاز
 و یمن و شام را تسخیر نموده * بنابرین خطبای هرگاه بنام آن پادشاه

و توفی سنه ۶۴۳ وله مؤلفات قیمه فی الحدیث و اللغة و الادب .

(۱) هکذا فی النسخة المطبوعة بروسیا و فی نسختین خطیتین خمس و ستمائة

عالیجاه میرسیدند می گفتند که صاحب مکه و عبیدها و الیمین و زبیدهها
و مصر و صعیدهها و الشام و صنادهها و الجزیره و وایسدها سلطان
القبلتین و رب العلامتین و خادم الحرمین الشریفین ناصر الدین
خلیل (ولی) امیر المومنین^۱ و وفات ملک کامل در آخر روز چهار
شنبه بیست و یکم ماه رجب سنه خمس و ثلاثین و ستمایه در قلعه دمشق
روی نمود * و مدت عمر آن پادشاه عادل قریب به چهل سال بود
(که فتار در بیان وفات سلاطین مصر و شام و یمن *)

در تاریخ یافعی مسطور است که در سنه ست و عشرين و ستمایه ملک
مسعود یوسف بن ملک کامل که در اثنی و عشر و ستمایه بموجب
فرموده جد خود لشکر بیمن کشیده آن مملکت را بتحت تصرف
در آورده بود و بلاد حجاز را نیز مسخر کرده حکومت می نمود
در مکه معظمه وفات یافت و در مرض وصیت فرمود که از متملکاتش
چیزی در تجهیز و تکفین او صرف نکنند و جسدش را بشیخ
صدیق که در سلك اعظم صلحا انتظام داشت تسلیم نمایند تا از
وجه حلال بر نهج ساد حضرت رسالت پناه صلی الله علیه وسلم
تجهیز و تکفین کند * امرا و ارکان دولت او بموجب وصیت عمل
نموده شیخ صدیق کفن آن پادشاه نیکو اعتقاد را از ردا و ازاری

(۱) هکذا فی النسخة المطبوعة و فی النسختین الخطیتین لم یوجد

که بآن حج و عمر گذارده بود ترتیب کرد و او را در میانه قبور مسلمانان مدفون گردانید * و چنانچه وصیت نموده بود فرمود که بر سر قبرش نوشتند که (هذا قبر الفقير المحتاج الى رحمة الله تعالى يوسف بن محمد بن ابي بكر بن ايوب) و چون خبر فوت ملك مسعود بمصر رسید ملك كامل بغایت محزون و غمگین گشته بر اسم تعزیت قیام نمود * و در سنه اثنی و ثلاثین و ستمایه مقدم الجیش ملك كامل صواب خادم که در شجاعت ضرب المثل بود وفات یافت * از و صد غلام ماند که بعضی از ایشان بمرتبه امارت رسیدند و هم درین سال ملك زاهر بن سلطان صلاح الدین یوسف که مکنی و موسوم بابو سلیمان داود بود و در قلعه بیره ^(۱) حکومت می نمود بعالم آخرت نهضت فرمود * و بعد از فوت او ملك عزیز بن ملك ظاهر که برادر زاده ملك زاهر بود آن قلعه را تصرف نمود * و در سنه ثلث و ثلاثین و ستمایه ملك محسن بن سلطان صلاح الدین در گذشت * و او در علم حدیث و سایر علوم معقول و منقول ماهر بود * و در تواضع و زهد مبالغه بلا نهایته میفرمود * و در سنه اربع و ثلاثین و ستمایه ملك غیاث الدین محمد ابن ملك زاهر بن صلاح الدین یوسف در حلب بعالم آخرت انتقال کرد و او بعد از فوت پدر خویش ملك ظاهر در سن چهار سالگی

(۱) قلعه بیره - هی قلعه بیره جک الواقعة علی الجانب الشرقي لنهر الفرات بغربی مدینة أوردق بمجنوبی کردستان ترکی .

بر سر پر فرمان دهی نشسته بود * و در سنه خمس و ثلاثین و ستمایه ملک
 اشرف در دمشق وفات یافت و برادرش ملک صالح که اسمعیل نام
 داشت قائم مقام او شد و ملک کامل لشکر بدمشق کشیده اسمعیل
 در شهر متحصن گشت و ملک کامل آغاز محاصره نموده بالاخره
 بین الجانیین مصالحه بوقوع انجامید و چنانکه قبل ازین رقم زده
 ملک بیان شده دو ماه که ملک کامل در دمشق بدولت و اقبال بگذرانید
 مریض گشته بسفر عقبی خرامید * دو روز فوت او مخفی مانده روز
 سیم که یوم الجمعة بود قبل از صعد خطیب بر منبر شخصی برخاست
 و گفت (اللهم ارحم علی الملك الكامل و خلد ظلال سلطنة الملك
 العادل) از استماع این کلام یکبار مردم در خروش آمده آغاز کریه
 وزاری کردند * امرا و ارکان دولت چنان مصاحت دیدند که برادر
 زاده اش مظفر الدین یونس که ملقب بود بملک جواد در دمشق
 بنیابت ولد ملک کامل ملک عادل حاکم باشد بعد از آن در جوار
 مسجد جامع جهة ملک کامل مقبره ترتیب نموده جسد او را از قلعه
 بدانجا نقل کردند * در ذکر سایر سلاطین آن دودمان عالیشان و بیان
 زوال دولت و اقبال آن خاندان * در تاریخ یافعی مسطور است
 که بعد از فوت ملک کامل پسرش ملک عادل در مصر بر مسند
 سلطنت نشسته ملک جواد در دمشق نایب او گشت در سنه سبع
 و ثلاثین و ستمایه امرا و اعیان مصر بواسطه خورد سالکی که از عهده

امور ریاست بیرون نتوانست آمد برادرش ملک صالح را که ایوب
 نام داشت پادشاهی برداشتند و ملک عادل را در محفه نشانده از
 قصر امارت بیرون کردند و جمعی کثیر از لشکریان بکرد محفه
 در آمده او را بقاعه بردند و محبوس گردانیدند و ملک صالح بعد از
 حبس برادر از روی استقلال افسر دولت بر سر نهاده بدست
 مرحمت بساط نصفت بر مفارق رعیت بکسترد مساجد و بقاع
 خیر را معمور ساخته با کافه برایا بر وجه احسن زندگانی کرد و چون
 از ضبط مملکت مصر فارغ گردید لشکر بدمشق کشیده جواد را
 از حکومت آنجا معزول گردانید و امارت اسکندریه را بوی
 تفویض نمود و خود سوار شده فرمود که تا جواد غاشیه او را
 بردوش افکنده چند قدم در رکاب او برود و بعد از ارتکاب این
 بیحرمتی از کرده پشیمان گشته بطرف غور توجه کرد و عم خود
 اسماعیل را که ملقب بملک صالح بود از بعلبک طلب داشته اسماعیل
 مصلحت در اطاعت برادر زاده ندید از مجاهد که حاکم حمص بود
 استعانت جست و بامداد او مستظهر گشته از راه غیر معهود متوجه
 دمشق شد و بیکبار خود را در آن بلده افکنده امرا و ملازمان
 ملک صالح چون این خبر شنیدند او را تنها گذاشته روی بملازمت
 ملک صالح آوردند و جمعی از لشکریان ملک نامر حاکم کرک بملک
 صالح باز خورده فی الحال او را گرفته و بنزد پادشاه خود برده در

قلعه كرك بند کردند و چون این خبر بسمع ملك عادل که در غیبت برادر از قلعه بیرون آمده در مصر پادشاه شده بود رسید قاصدی نزد ملك ناصر فرستاده * صد دینار تقبل نمود که ملك صالح را بوی سپارد ملك ناصر اینمعنی را قبول نکرد و دست بیعت بملك صالح داده بمراقبت او روی بجانب مصر آورد بعد از وصول بمحدود آن مملکت امراء کاملیه مایل بسطنت ملك صالح گشته نوبت دیگر ملك عادل را گرفته در قلعه محبوس کردند و آنکاه ملك صالح را بدار الملك مصر در آورده ملك ناصر بطرف كرك مراجعت فرمود و در سنه ثمان و ثلثین و ستمایه پادشاه دمشق اسماعیل بنابر غرضی که داشت قلعه شقیف را بکفار فرنك باز گذاشت * و عز الدین عبدالسلام و ابو عمرو بن الحاجب که از جمله علماء شام بودند برین حرکت انکار بلیغ نمودند * و اسماعیل در غضب رفته عز الدین عبدالسلام را از خطابت دمشق معزول ساخت * و او را بمراقبت ابو عمرو بن الحاجب بزندان فرستاد * و در سنه احدی و اربعین و ستمایه ملك جواد که بعد از ملك کامل چند روزی حکومت دمشق نمود بعالم آخرت توجه فرمود و در سنه خمس و اربعین و ستمایه مدت حیات ملك عادل بن ملك کامل در حبس بنهایت رسید * و از وی عمر نام پسری ماند ملقب بملك مغیث * او را نیز بعد از فوت پدر در قلعه محبوس گردانیدند و بعد از وقوع مزبور چند نوبت میانه ملك صالح ابوب

که حاکم مصر بود و ملک صالح اسماعیل که در دمشق سلطنت
 می نمود و ملک ناصر در کرک اقامت داشت محاربات اتفاق افتاد و در
 اکثر اوقات اسماعیل مغلوب گشته و در دمشق و بابه و غلایی عظیم
 دست داد و در منتصف شعبان سنه سبع و اربعین و ستمایه ملک
 صالح ایوب در منصوره وفات یافت * و قطایا که مملوک ملک صالح
 ایوب بود باتفاق دیگر امرا مدت سه ماه فوت او را نهان داشته
 کسی بطلب ولدش ملک معظم که در بعضی از بلاد شام بود فرستادند
 و تا زمان وصول ملک معظم بظاهره معزیه رسید فوت پدرش
 ظاهر شد و خطبه و سکه بقبش موشح و مزین گشت * و در سنه
 ثمان و اربعین و ستمایه کفار فرنک قصد مصر نمود * ملک معظم
 بمقابله ایشان توجه فرمود و در منزل منصوره محاربه عظیم دست
 داده نسیم فتح و نصرت بر پرچم علم معظم وزید و از معظم سپاه
 فرنک کریزان کشته هفت هزار کس از ایشان عرضه تیغ بیدریغ
 گشتند * و ملک افرنج در پنجه تقدیر اسیر و دستگیر شده در قلعه
 منصوره مقید کردند آنگاه ملک معظم آغاز خفت و طیش کرده
 غلامان پدرش بروی خروج کرده او را گرفته گشتند * عز الدین
 توکمانی را که هم از ایشان بود مقدم سپاه ساختند و از منصوره علم
 عزیمت بصوب قاهره معزیه افرختند و ملک افرنج چون خود را
 پانصد هزار دینار باز خریده و بلده دمياط را نیز بمسلمان گذاشته

مطلق العنان شد * در خلال این احوال ملک ناصر که حاکم کرک بود بدمشق لشکر کشیده آن بلاد را مفتوح گردانید آنکاه سپاه شام را فراهم آورده بطرف مصر نهضت فرمود و امراء مصر او را استقبال نموده در منزل عباسیه تلاقی فریقین دست داد و انهمزام بجانب مصریان افتاده شامیان بقاهره معزیه در آمدند و خطبه بنام ناصر خواندند * و عز الدین و قطایا با سیصد سوار جرار از غلامان صالحیه بطرف شام کریمخته در اثنای راه بطایفه از لشکر ملک ناصر باز خوردند که خزینه و طبل و علم او را همراه داشتند و بضرب تیغ و تبر ایشانرا منهزم گردانیده شمس الدین لؤلؤ را که نایب ناصر بود اسیر کردند و نشان کوسفتند رانده ذبح کردند طبل ملک ناصر را درهم شکسته خزینه او را بیاد نهیب و تاراج بردادند تا غزه رانده ولد سلطان صلاح الدین یوسف را و ملک اشرف موسی ابن العادل (؟) که حاکم حمص بود و ملک صالح اسماعیل بن عادل را که شبهه از حال او سبق ذکر یافت باز مره از امرا السیر کرده همه را از میان برداشتند * و چون این اخبار محنت آثار بملک ناصر رسید در مصر مجال اقامتش نمانده * لاجرم عروس مملکت را بر وجهی که رجعت امکان نداشت طلاق داده بمحدود بعضی از ولایت شام شتافت * و این وقایع در سنه ثمان و اربعین و ستمایه سمت حدوث یافت * و در سنه تسع و اربعین و ستمایه طواشی که از قبل ملک ناصر

والی کرک بود * ملک مغیث عمر بن ملک عادل بن ملک کامل *
از حبس بیرون آورده پادشاهی برداشت و حقوق نعمت
ناصر را نابوده انگاشت * و در سنه احدى و خمسين و ستمايه ملك
صلاح الدين بن ملك ظاهر بن ملك صلاح الدين بن نجم الدين
ايوب وفات يافت * و در سنه اثني و خمسين و ستمايه امرا و اعيان مصر
عز الدين تركمانى را كه مملوك ملك صالح ايوب بود بسلطنت برداشته
ملك معز لقب دادند * و از آن تاريخ باز پادشاهی مصر تعلق بعلامان
گرفت * و نفاذ فرمان آل ايوب از آن دیار صفت انقطاع پذیرفت
و چون بعضی غلامان آل ايوب كه بعد از انقطاع نسل وی در مصر
بر سر بر عزت و حكومت نشسته اند با سلاطين آل عثمان معاصر بوده
اند ذكر ایشان بتقریب در خانۀ برتوالی سنين در ضمن قضایای آن
سلاطين شوكت آيين بتوفیق رب العالمين مذکور خواهد شد *
اما ملك ناصر داود بن معظم بن عادل كه ازو هم عز الدين هر روز
در منزلی بسر میبرد در شهر سنه ست و خمسين و ستمايه عالم
فانی را بدرود كرد * و او طبع سليم و ذهن مستقیم داشت * و مدتی
بتحصیل علوم اشتغال نموده * از مؤید طوسی استماع حدیث
فرموده بود * و شعر در کمال جودت میگفت و جواهر معانی
بالماس فكرت میسفت * و ملك مغیث عمر بن عادل بعد از آنكه
چند سال در كرک بحكومت گذرانید در سنه اثني و ستين و ستمايه

لشکر از مصر بتسخیر آن بلده مامور گشت * و ملک مغیث عمر
در شهر تحصن نموده * پس از امتداد ایام محاصره مهم او باضطرار
انجامید لا جرم امان طلبیده نزد سلطان مصر شتافت و بحقیقه هلاک
شده * بعد از وی هیچیک از اولاد نجم الدین ایوب را سلطنت
میسر نشد * دست تقدیر مالک الملک علی الاطلاق عظم شانه بساط
حکومت آن طبقه را در نور دید * يفعل الله ما يشاء و بحکم ما پرید

صحیفهٔ دوم

﴿ در ذکر عظمای حکام کردستان که اگر چه ﴾

﴿ استقلالاً دعوی سلطنت و ارادهٔ عروج ﴾

﴿ نکرده اند اما در بعضی اوقات خطبه ﴾

﴿ و سکه بنام خود نموده اند ﴾

و آن مشتمل بر پنج فصل است

فصل اول

﴿ در ذکر حاکمان اردلان ﴾

تقلهٔ اخبار حاکمان کردستان و جملة آثار اتابکان لرستان در

نسب حکام اردلان بقلم دوزبان بر لوح بیان چنین رقم کرده اند

که از اولاد ولایهٔ دیار بکر از بنابر احمد بن مروان^(۱) که از سیاق

(۱) هكذا في النسخة المطبوعة وفي النسختين الخطيتين بابك بن سامان

کلام گذشته احوال او مشروح بوضوح می پیوندد بآیا اردلان
 نام شخصی مدتی در میانه طایفه گوران ساکن گشته * در اواخر
 دولت سلاطین چنگیزی بر ولایت شهره زول که در آخر بشهر
 زور اشتهار یافت مستولی گشت و خود را قباد بن فیروز ساسانی
 ساخت * وجه تسمیه شهر زور بقول حمدالله مستوفی آنست که
 پیوسته حکامش اگر ادب بوده اند هر کس را که زور بیشتر بوده حاکم
 انجامی شده و مستولی گشته و بحکم تدبیر و رای آن ولایت را بحیطه
 تصرف در آورده حاکم باستقلال شده و چون چند وقت حکومت
 نموده بنا کام دل از ولایت شهره زول برکنده روی بشهرستان
 عدم نهاد * و بعد از فوت وی کلول نام پسرش والی آن ولایت
 گشت * او نیز باجل موعود که قابل تقدیم و تاخیر نیست روی
 در عالم عقبی آورد * و بعد از انتقال او ازین جهان گذران اولادش
 برین ترتیب که مذکور خواهد شد در آن ولایت متصدی امر
 حکومت گشته اند * (۱) خضر بن کلول (۲) الیاس بن خضر (۳)
 خضر بن الیاس (۴) حسن بن خضر (۵) بابلو بن حسن (۶) منذر
 بن بابلو * اما چون احوال این جماعت که مذکور شد نزد راقم حروف
 محقق نبود و از کسی معتمد القول نیز چیزی نشنیده بود که بر آن
 اعتماد توان کرد لاجرم بمساعجه و اغماض از آن در گذشت و شروع
 در احوال جمعی ازین طبقه نمود که بکرات از ثقات قدسی سمات

احوال ایشان استماع افتاده و بتواتر بصحت رسیده و بعضی را
معاینه و مشاهده نموده چه قرار باخامه دو زبان درین نسخه بی سامان
آنست که اصل قصه و داستان را بلا زیاده و نقصان در عبارت
مختصر رقم نماید * و از اقوال مختلفه بیمزه که سبب استنکار ارباب
عقول گردد معرض و مستوحش باشد * والسلام علی من اتبع الهدی
﴿ گفتار در ذکر مامون بن منذر بن بابلو بن حسن بن خضر ﴾
﴿ بن الیاس بن خضر بن کلول بن بابا اردلان ﴾

بعد از فوت پدر حا کم آشته * مدت مدید باستقلال در حکومت
آن دیار بمسند امارت متمکن شد * بعد از آن بعالم آخرت روانه
گشت و ازو سه پسر ماند (۱) بیکه بیک (۲) و سرخاب بیک (۳)
و محمد بیک * ﴿ بیکه بیک بن مامون بیک ﴾

چون پدرش ازین عالم فانی رحلت نمود والی ولایت پدر
گشت اما مملکت موردوثی در زمان حیات پدر در میانه فرزندان
قسمت شده بود و ناحیه ضلم و تغسو و شمیران و هاوار و سیان
و راودان و کل عنبر در دست بیکه بیک مانده بود و بقیه ولایت در
تصرف برادرانش بود که در ذیل احوال ایشان مذکور خواهد
شد * و چون از ایام حکومت بیکه بیک چهل و دو سال متمادی
شد درخت ازین جهان فانی بعالم جاودانی کشیده * دو پسر بیادکار
گذاشت اسمعیل و مامون * ﴿ مامون بیک بن بیکه بیک ﴾

بحسب قابلیت چون بر مسند حکومت پدر تمکن گرفت
 و یکسال تمام از ایام حکومت او متمادی شد سلطان سلیمان خان
 علیه الرحمة والغفران سلطان حسین بیك حاکم عمادیه را با بعضی از
 امراء کردستان بتسخیر ولایت شهره زول مامور گردانید و سلطان
 حسین بیك حاکم عمادیه حسب فرمان قضا جریان متوجه استخلاص
 آن ولایت شده مامون بیك را در قلعه ضلم محاصره نمود * و بعد
 از کوشش بسیار بطریق صلح مامون بیك را بیرون آورده روانه
 آستانه سلیمانی نمود * و بعد از گرفتاری مامون بیك عمش سرخاب
 ولایت او را ضمیمه الكاء خود که لوی و مشیله و مهر وان و تنوره
 و کلوس و نشکاش بود نموده اظهار اطاعت بدوگاه شاه طهماسب
 کرد * و چون سلطان سلیمان خان بر بیکناهی مامون بیك واقف
 شد او را از قید و بند بیرون آورده سنجاغ حله من اعمال دارالسلام
 بغداد را بطریق ملکیت بقید حیات بدو ارزانی داشت و تا حال
 که سنه خمس و الف است سنجاغ مزبور در تصرف مامون بیك
 است * و مدتیست در آنجا شادکام و عشرت ران بلا ممانعت باصر
 حکومت قیام و اقدام می نماید * و سنجاغ سروجک از دیوان آل
 عثمان به برادر او اسمعیل بیك مفوض گشته * مدتی در تصرف
 داشت * و بعد از آن بصوب عالم آخرت نهضت فرمود *

﴿ سرخاب بيك بن مامون بيك ﴾

چنانچه از سياق كلام گذشته بوضوح مي پيوندد كه بعد از گرفتاري برادرزاده خود مامون بيك بحكومت شهره زول و ضلعم نشسته حاكم باستقلال كرديد * و حصه برادر خود محمد بيك را نيز متصرف شده ضميمه ولايت مورد وثي كر دانيد تا در تاريخ سنه ست و خمسين و تسعمايه كه القاص ميرزاي برادر شاه طهماسب باراده سلطنت التجا بدرگاه سلطان سليمان خان برد * و بعد از چند وقت از سلطنت مزبور بواسطه بعضي تقصيرات متوهم گشته سرخاب بيك را شفيع ساخت كه در خواست گناه اورا از شاه طهماسب نمايد * و بدین وجه ميانه ايشان اصلاح فرمايد كه شاه طهماسب ولايت شيروانرا بدستور سابق بدو گذاشته من بعد متعرض احوال او نشود * چون سرخاب اين قصه را پايه سرير شاهي عرض نمود شاه طهماسب اين خبر را فوز عظيم دانسته شاه نعمت الله قهستاني را با بعضي از امرا و اعيان قزلباشيه بطلب القاص ميرزا فرستاد * و امرا و اعيان حسب فرمان روان گشته القاص ميرزا را پايه سرير شاهي حاضر كر دانيدند * في الفور فرمان بقيد او نافذ گشته اورا بقلعه قهقه برده مقيد كردند * و بعد از يكسال حسب الامر پادشاهي اورا از قلعه انداخته هلاك ساختند * و در مقابل اين نيك و خدمتي شاه طهماسب هر ساله موازي يك هزار

تومان از خزانه عامره در وجه انعام بپرخاب مقرر فرمود *
 و چندانکه در قید حیات بود مبلغ مذکور را بلا قصور می گرفت
 و عمر طویل یافته * پاشاه طهماسب طریق مصادقت و مخالفت
 می سپرد و مدت شصت و هفت سال حکومت کرده * بعد از آن
 رخت هستی بعالم نیستی برد * و یازده پسر نیکو اختر در صفحه *
 روزگار ییادگار گذاشت (۱) حسن (۲) واسکندر (۳) و سلطان
 علی (۴) و یعقوب (۵) و بهرام (۶) و بساط (۷) و ذوالفقار (۸) و اسلمش
 (۹) و شمسوار (۱۰) و سارو (۱۱) و قاسم *

﴿ محمد بیک بن مامون بیک ﴾

بعد از فوت پدر بحکومت سروجک و قرا طاق و شهر بازار
 و الان و دمهران که حصه او بود نشسته باستدعای حکومت
 موردونی روانه آستانه سلطان سلیمان خان گشته بامداد رستم پاشایی
 وزیر اعظم و عثمان پاشایی میرمیران بغداد را با امراء کردستان
 بتسخیر ولایت اردلان مامور گردانیدند و امراء مذکورده حسب
 فرمان قضا جریان بسر ولایت مزبوره آمده شروع در محاصره
 قلعه ضلم که استوارترین قلاع ولایت است و در مقامت و حصانت
 پهلوی بر حصار کیوان میزند کردند و ایام محاصره دو سال امتداد
 یافته اتفاقا محمد بیک بضرب تفنگ هلاک گشته برخاک بوار افتاد
 و از جانب شاه طهماسب نیز بمعاونت محصوران عسکر رسیده

عثمان پاشا ترك محاصره نموده بجانب شهره زول توجه فرمود و در آنجا باجل موعود عالم فانی را بدرود کرده بدارالقرار نهضت نمود درین اثنا متحصنان قلعه ضلم را خالی گذاشته ندای الفرار در دادند و در سینه تسع وستین و تسعمایه بالتجی محمد پاشا فرصت غنیمت دانسته خود را بمیانۀ قلعه انداخت و بقیۀ قلاع و نواحی آن ولایت را نیز بحسن تدبیر و رای مسخر ساخت * و از آن تاریخ ولایت شهره زول داخل ممالك محروسه شهر یاری و از جمله ملحقات ولایت مکتسبه عثمانی شد ﴿سلطان علی بن سرخاب﴾

بعد از فوت پدر حاکم اردلان کشت و چون سه سال از ایام حکومت او متمادی کشت دبیر دفتر خانۀ قضا و قدر طومار حیات او را در نور دید و از وی تیمورخان و هلوخان دو پسر در سن طفولیت مانده و مآل حال ایشان چنانچه بر راقم حروف معلوم کشت انشاء الله مرقوم خواهد شد * ﴿بساط بیك بن سرخاب﴾

چون برادرش سلطان علی وفات کرد متصدی قلادۀ حکومت اردلان کشت * و فی الجمله در حکومت استقرار بهم رسانید پسران سلطان علی بیك که دختر زادگان منتشاس سلطان استاجلو بودند بارادۀ حکومت مورد وثی پناه بدرگاه شاه اسمعیل ثانی آوردند * و بعد از فوت شاه اسمعیل تیمورخان پسر بزرگ سلطان علی دست قطاوول بنهب و غارت الکاء بساط سلطان دراز کرده * در میانۀ

ایشان اعلام خصومت و عداوت مرتفع بود تا هنگامی که بساط
سلطان بعالم آخرت رحلت فرمود *

﴿ تیمورخان بن سلطانعلی ﴾

بعد از آنکه بساط حکومت بساط سلطان در نور دیده شد
برادر زاده اش تیمورخان متقلد امر حکومت اردلان شده *
در شهر سمنه ثمان و ثمانین و تسعمایه اطاعت درگاه پادشاه جهان سلطان
مراد خان مرحوم نموده * صدهزار اقچه عثمانی از خواص هیایون
تابع شهره زول از عواطف علیه خسروانی بدو عنایت گشته
سمنه و حسن آباد و قزلبه قلعه بطریق سنجاب به پسر بزرگ او
سلطانعلی و قره طاغ به پسر دیگرش بوداق و مهروان (مربوان)
بفرزند دگرش مراد و شهر بازار به پسر کوچک ترش مفوض گردیده
احسان شد * همچنان از ولایت قزلباش دینور نام ضمیمه ایالت
وی گشته * او را در سلاک میرهیران عظام آل عثمان انتظام داده
موسوم به تیمورخان پاشا گشت * عاقبت بواسطه کثرت نخوت
شیطانی و وفور غرور نفسانی آرزوی سلطنت کرده * کاهرومی و گاه
قزلباش می بود * و علی الدوام امر او حکام اطراف جوانب خود را
از خود رنجانیده * با ایشان طریق مخالفت می پیمود * و دست
تغلب از آستین تجلد بیرون کرده * الکای ایشان را نهب و غارت
میکرد * تا آنکه قصد تاخت و تاراج ولایت پسر عمر بیک کاهر

کرده * شاهوردی حاکم لرستان بمعاونت پسر عمر بیگ آمده باتفاق
 سر راه بروی گرفته در وقتی که ولایت کلهر را یغما کرده سالماً
 وغانماً عودت کرده بود از کینکاه بیرون آمده * و اکثر امرا
 واعیان او را بقتل آورده * تیمورخان را در خسر نام محلی دستگیر
 کردند و چند روز او را در قید نگاه داشته * بعد از آن از روی
 مرحمت اطلاق نمودند و با وجود این متنبه نگشته * (شعر)
 خوی بد در طبیعتی که نشست * نرود تا بروز مرگ از دست
 باز باراده تسخیر الکاء زرین کمر و توابع او که از دیوان (قزلباشیه)
 بدولت یار سلطان سیاه منصور متعلق بود توجه فرمود * و ما
 بین ایشان مقاتله و مجادله واقع گشته * در شهر سنه ثمان و تسعین
 و تسعمایه تیمورخان بقتل رسید و هلوخان برادرش قائم مقام او شد *
 ﴿ هلوخان بن سلطانعلی بن سرخاب ﴾

چون بجای برادر متصدی امر حکومت اردلان گشت
 اظهار اطاعت و اقیاد بدرگاه پادشاه جمجاه غفران پناه سلطان مراد
 خان علیه الرحمة والرضوان نمود * و با سلاطین قزلباشیه نیز طریق
 مدارا و مواسا مسلوک داشته * در حکومت استقلال
 و استبداد مالا کلام او را میسر شد * و حالا که تاریخ
 هجری در سنه خمس و الف است بلاممانعت
 و منازعت بدارایی آنجا مبادرت می نماید *

فصل دوم

در ذکر حکام حکاری که اشتهار دارند بشنبو

بر ضمیر منیر اکسیر تاثیر جوهریان سخن شناس و خاطر
تصویر پذیر صافی رأیان نور اقتباس صورت این قصه در پرده التباس
نماند که نسب جلیل القدر حکام حکاری بخلفای بنی عباس منتهی
میکردد * اما چون سلسله نسب ایشانرا کسی مضبوط نگاه
نداشته بود که بکدام یک از خلفا میرسد عنان جواد خامه خوش
خرام از تقریر ارتباط این طبقه ذوی الاحترام بخلفای عظام کرام
منعطف گردید * و الحق این طایفه عالیشان در مابین حاکمان
کردستان بعلو حسب و سمو نسب معروفند * و باطوار و اوضاع
مستحسنة موصوف * و همواره سلاطین عظام و خواقین کرام در
اعزاز و احترام ایشان کوشیده اند و طمع در الکاء و ولایت ایشان
نکرده اکر احیانا بعضی از سلاطین ولایت ایشانرا گرفته باشند
بعد از تصرف باز بطریق ملکیت بدیشان داده اند و لهذا صاحب
تاریخ ظفر نامه مولانا شرف الدین علی یزدی آورده که امیر تیمور
کورکان در شهر سنه سبع^(۱) و ثمانین و سبعمایه بعد از فتح قلعه
بایزید متوجه وان و وسطان گشته و عز الدین شیر حاکم حکاری که

(۱) هكذا في النسختين الخطيتين وفي النسخة المطبوعة بروسيا سنة ۷۸۹

والی ولایت آنجا بود در قلعهٔ وان متحصن شد و همگی همت
بر مخالفت امیر تیمور گماشته مستعد جنگ وجدال و آماده حرب
و قتال گردید * امیر تیمور فی الفور قلعهٔ وان را سرکزار در میان
گرفته کار بر محصوران مضیق گردانید * و چون عزالدین شیر دید
که تاب مقاومت و تحمل خدمت سر پنجهٔ صاحبقرانی ندارد که
گفته اند *

﴿ نظم ﴾

هر که با پولاد بازو پنجه کرد * ساعد سیمین خود را رنجه کرد
لاجرم بعد از دو روز بقدم تجز و انکسار از قلعه بیرون آمده بعقبه
بوسی صاحبقران ذوی الاقتدار فایز کشت و ناصرالدین نام شخمی
از اقبای او سر از ربنهٔ اطاعت و انقیاد تیموری کشیده در حصار
وان را استوار کرده آغاز جنگ وجدال کرده چون بیست و هفت
روز بدین وتیره گذشت دلیران رزم آزمای و بهادران قلعه کشای
بقهر و غلبه آن قلعهٔ کیوان آسار اسخر گردانیدند و اکثر متحصنان
آنها با تیغ بران و خنجر خون آشام از هم گذرانیدند و یکی از فضلا
تاریخ فتح و انرا باین عنوان یافته *

﴿ نظم ﴾

شاهی که بتیغ ملک ایران بگرفت * ماه علمش سرحد کیوان بگرفت
تاریخ گرفتن حصار و انرا * کر پرسندت بکو که کیوان بگرفت
و امیر تیمور بعد از تسخیر امیر یادگار اندودی را بتخریب
آن قلعه مامور گردانید * و چون قلعهٔ مزبور از بناهای شداد عاد

است و سنکهای عظیم که در دیوار او نهاده اند در هیچ ابنیه واقع نشده هر چند در انهدام اوسعی تمام و اهتمام مالا کلام بجای آوردند فایده بر آن مترتب نکشت • عاقبت الامر باندك خرابی راضی گشته موکب تیموری بجانب خوی و سلماس در حرکت آمده چون قرقریاس^(۱) گردون اساس و قبه شاذروان^(۲) فلک مماس در صحرای سلماس باوج مهر و ماه رسید امیر تیمور ملک عز الدین را منظور نظر عاطفت اثر گردانیده ملک مورد وثی و ایالت ارثی را بدستور ملکیت بدو ارزانی فرمود و منشور حکومت و فرمان ایالت با آل تمغای تیموری عز اصدار یافته رخصت معاودت عنایت نمود • و در سنه اربع و عشرين و ثمانمائه ملک محمد بن ملک عز الدین باتفاق والی ولایت بدایس و اخلاط امیر شمس الدین برهنایی بخت و دولت بیکران بعز بساط بوسی میرزا شاهرخ بن امیر تیمور کورکان مستعد گشتند و مشمول عواطف شاهانه و منظور عوارف بیکرانه خسروانه شده • تجدید امضا مناشیر حکومت کردند و قبل از آنکه معرکه قتال و جدال میرزا شاهرخ با اولاد امیر قرا یوسف ترکان در حدودالشکر دمنعقد کردد ایشانرا رخصت انصراف ارزانی فرمود که بولایت خود عودت گردند و از سلاطین چنگیزی نیز ملک نامه بخط ایغوری در خانواده ایشان هست که

(۱) فی النسختین الخطیتین قه کر یاس (۲) فی نسخه (شاذروان)

بنظر راقم حروف رسیده غرض که همیشه پادشاهان مالیشان در
اعزاز و اکرام این طبقه دقیقه تا صریح نکذاشته اند * و ولایت
ایشانرا بملکیت بدیشان ارزانی فرموده اند * و جماعتی که بترتیب
از آن طایفه حکومت نموده اند شروع در شرح

احوال ایشان میشود بعمون الله تعالی *

(گفتار در ذکر اسد الدین بن کلابی بن حماد الدین)
از ثقات قدسی سمات بکرات حاوی اوراق را استماع افتاده
که از فترات زمان از اولاد حاکمان حکاری اسد الدین بن کلابی
بدیار مصر افتاده ملازمت سلاطین چرا کسه اختیار نمود * و در
غزاء کفار بخار ازو بدفعات آثار شجاعت و علامت شهامت
بظهور آمده * اتفاقا در یکی از معارک یکدست او ضایع شده
پادشاه آن عصر بدل دست او از طلا ساخته بجای دست او نصب
کرد و بغایت در اعزاز و احترام او کوشیده او را ملقب باسد الدین
زرین چنک گردانید * چون حسن بیک آق قوینلو متصدی امور
سلطنت ایران کشت انحراف باحکام کردستان پیدا کرده صوفی
خلیل و عربشاه بیک را که از عمده امرای ترکان آق قوینلو بودند
بتسخیر ولایت حکاری مامور گردانید * و صوفی خلیل مدتی
منتظر فرصت می بود که روزی فرصت یافته ایلغار بر سر حاکم
حکاری برده قضا را روز چهارشنبه بود و عز الدین شیر که در آن

وقت حاکم آنجا بود هر چند مستحفظان حدود و طرق اخبار
رسیدن لشکر عدو بدو رسانیدند گفت امروز چهار شنبه است
و روز فرقه نیست و جنگ با دشمن ین ندارد و دولت خواهان
و ناصحان هر چند او را بوجنگ تحریض کردند فایده بر آن مترتب
نشد که یکبار صوفی خلیل و عرب شاه ینک بر سر وقت او
رسیده او را بقتل آوردند * و ولایت حکاری بالسکایه از ید تصرف
ایشان بیرون آورده متصرف گشتند * حفظ و حراست و ضبط
وصیانت آن ولایت را بعهده اهتمام عشیرت دنبلی کردند *
و مدتی از نیابت آق قوینلو ولایت حکاری در تصرف عشیرت
دنبلی می بود * جمعی از رعایای ناحیه دز از کفره نصرانی که
ایشانرا آسوری گویند بعبادت معهود بجهت کسب و کار بجانب مصر
و شام رفته بودند * چون ملاحظه اوضاع و اطوار اسد الدین زرین
چنگ کرده بخود قرار اینمعنی میدهند که این شخص لیاقت
حکومت حکاری دارد * صلاح در آنست که این شخص را
فریفته برداشته بجانب ولایت حکاری برده بمحکومت آنجا
نصب سازیم * و بعد از قرار این مقدمات را بعرض اسد الدین
رسانیده * او نیز قبول اینمعنی نموده بدلالات طایفه آسوری
متوجه ولایت موروئی میشود * و مدتی مخفی در میانه طایفه
آسوری اوقات گذرانیده منتظر فرصت می باشد * و عادت کفره

آن ناحیه چنان بود که روز شنبه که از کار و بار خود فارغ میشده‌اند ذخیرهٔ قلعهٔ دز را از هیمه و سایر ما یحتاج بقلعه می کشیده‌اند تا روز شنبه از شبهای مبارک اسد الدین را با جمعی از دلیران عشیرت لباس کفره پوشانیده اسلحه و ادوات جنگ را در میانهٔ علف و هیمه تعبیه کرده پشتها بسته بطریق معهود توجه بطرف قلعه میکنند * چون بالتمام داخل قلعه می‌گردند علفها و هیمها را انداخته * اسلحه و ادوات جنگ را برداشته * با تیغهای خون آشام دلیران بهرام انتقام روی مردم قلعه نهاده * بعضی از طایفهٔ دنبلی را بضرب تیغ بیدریغ بر خاک بوار افکنده * و فرقهٔ از آنجماعت را به پیکان زهر ابدار دمار از روزگار برآوردند * القصه بهادران جلادت آثار درون قلعه را از وجود مخالفان پریشان روزگار بصیقل تیغ آینه کردار چون درون خلوت نشینان پا کیزه اطوار و قلوب محرمان سر پردهٔ اسرار و صدور مشغولات آیه کریمهٔ یستغفرون بالاسحار مصفی ساختند * و ندای فاعتبروا یا اولی الابصار را بکوش هوش اقامی و ادانی رسانیده * مجدداً خیم حکومت عباسیانرا در سر قلعه دز باوج مهر و ماه برافراختند * و اسد الدین روز بروز آن ولایت را از وجود معاندان پاک کرده * پلاس سو کواری سپاه را بلباس عباسی مبدل ساخت * و زبان روزگار مناسب این قصه غرابت آثار این طرفه ایات انشافر مود نظم

روز شنبه که در شامی خیمه زد در سواد عباسی
 جمع بدخواه را پریشان ساخت بفرارغت بساط عیش انداخت
 و ابتداء دولت حکام حکاری در دفعه ثانی چنانچه مذکور
 شد چون روز شنبه بود و شنبه را در اصطلاح آن قوم شنبو
 میخوانند بدان واسطه بحاکمان شنبو شهرت کردند • و اسد الدین
 چون مدتی بسر داری و فرمان روایی طایفه حکاری قیام نمود بعد
 از آن دست از دامان دنیای فانی کوتاه کرده و چنگ در کریبان
 عالم باقی زده بدار البقا انتقال فرمود • ﴿نظم﴾
 کدام دوحه اقبال سر بچرخ کشید *

که سر سر اجلش عاقبت زیخ نکند •
 ﴿ملاک عز الدین شیر بن اسد الدین زرین چنگ﴾
 بعد از فوت پدر متصدی امور حکومت و متکفل مهام
 امارت شده • مدتی دارایی آنجا متعلق بدو بود • آخر باجل
 موعود بعالم آخرت نهضت فرمود • بغایت مرد
 عادلی پسندیده فعال نیکو خصال خیر بوده •

﴿زاهد بیک بن عز الدین شیر﴾
 چون پدرش وفات کرد حاکم باستقلال گشته • ایام حکومتش
 قریب شصت سال امتداد یافت • و درین مدت در آن ولایت
 فرمان روایی و حکم رانی کرده • اطاعت شاه اسمیل صفوی نمود

و منظور نظر شاهانه گشته * از عنایت بیغایت خسروانه منشور
ایالت مورد وثی بدو اوزانی داشت و گاهی او را خطاب بلفظ عمی
میکرده * و در میان ایشان طریقه محبت و اتحاد و وظیفه اخلاص
و اعتقاد بدرجه اعلی و مرتبه قصوی بوده * از وی دو پسر نیکو
اختر ماند (ملک ییک و سید محمد ییک) * در آخر ایام حیات
مملکت خود را به پسران قسمت کرده * بدارالقرار رحلت فرمود
﴿ ملک ییک بن زاهد ییک ﴾

بجای پدر در قلعه بای بامر حکومت متمکن گشت *
در کمال عدل و داد با رعایا سلوک نمود * او را هفت پسر یا کیزه
کوهر بود (۱) زینل ییک (۲) بایندر ییک (۳) بوداق ییک (۴)
بازید ییک (۵) حسین ییک (۶) بهاء الدین ییک (۷) رستم ییک *
از آنجمله رستم ییک در زمان حیات پدر بمحفظ و حراست ناحیه
کواش و قلعه اختار مبادرت می نمود بواسطه زاعی که با عشیرت
روز کی در سر ناحیه کواش نمود بقتل رسید * و زینل ییک باتفاق
محمود اغای سلجی دزدان قلعه بای و اعیان عشیرت با پدر طریق
عصیان پیش گرفت * و قلعه بای را بتصرف خود در آورده *
بعد از مجادله و مقاتله پدر بدست پسر گرفتار گردید * و زینل ییک
قصد قتل پدر نموده * آخر الامر از وادی قتل او گذشته قرار
بر آن شد که پدر را مکفوف البصر گرداند * عاقبت بسیعی حسین

بیک پسر دیگرش از آن ورطه خونخوار خلاص گشته فرار
 نمود * والتجا بسید محمد بیک برادرش که حاکم و سلطان بود آورد
 در آنجا نیز توقف نموده به نزد شرف بیک حاکم بدلیس رفت
 و شرف بیک باقصی الغایه باعزاز و احترام او کوشیده دقیقه از
 دقایق عزت و حرمت نامرعی نگذاشت * وزینل بیک که ارشد
 اولاد او بود بعد از سید محمد عمش باستقلال تمام والی ولایت
 حکاری شد * و احوالش مشروح بعد ازین مذکور خواهد شد *
 و احوال سایر اولادش برین منوال است که ذکر میشود * بایندر
 بیک نام پسرش فرار کرده بخدمت شاه طهماسب رفته * و در آنجا
 نیز چندان رعایت و حمایت ندیده باز بوان مراجعت کرده باجل
 موعود در گذشت * و از و سه پسر ماند زاهد بیک و محمد بیک
 و حاجی بیک * و بوداق بیک نام پسر دیگرش احرام زیارت بیت
 الله بسته در آن راه فوت شد * و از و دو پسر ماند میر عزیز
 و سلطان حسین * و بایزید بیک پسر دیگرش در سلاطین زعمای دیار
 بکر منخرط بود همراه مصطفی پاشای سردار بسفر شیروان رفته
 در محاربه جلد در دست امراء قزلباشیه گرفتار گشته * چون در
 قزوین بنظر شاه سلطان محمد رسید حسب الامر شاه سلطان محمد
 او را بدست برادرزاده اش زاهد بیک داده بقتل آورد * و حسین
 بیک پسر دیگرش بعضی اوقات بحکومت الباقی مبادرت می نمود

آخر باجل موعود برفت ازو اسمعیل نام پسری ماند * و بهاء الدین
 ییک نام پسردیکرش درضمن قضایای زینل ییک احوال او بیان
 خواهد شد انشاء الله تعالی * ﴿ سید محمد بن زاهد ییک ﴾
 بمعاونت و اهتمام عشیرت پنیانشی بر زینل ییک برادر زاده اش
 مسلط گشته * اورا از ولایت حکاری بیرون کرد * و عموما
 ولایت موروثی را بتحت تصرف درآورده * زینل ییک التجا
 بسطان حسین ییک حاکم عمادیه بود * و بوسیله عرض و امداد
 سلطان حسین ییک متوجه درگاه عرش اشتباه سلطان سلیمان
 خان گشته * وزیر عصر رستم پاشا نسبت باو در مقام التفات
 درآمده * فرمود که قبل ازین تو از جفای بنی عمان ترك اوطان کرده
 بطرف آذر بایجان رفته اطاعت شاه طهماسب نموده خاطر از مر
 تو دغدغه ناک است * اگر چنانکه اهل و عیال و فرزندان خود را
 از سرحد قزلباش باینحدود می آوری خاطر از وادی تو بالسکلیه
 جمع گشته تفویض ایالت حکاری از عواطف علیه شهر یاری بتو
 مرحمت خواهد شد * زینل ییک قبول این سخن فرموده باستدعای
 آوردن اهل و عیال از آستانه سلیمانی متوجه ولایت حکاری گشت
 در اثنای راه گذرش بر ولایت بختی افتاده * بدرییک حاکم جزیره
 بواسطه عداوت قدیمه که باطایفه حکاری داشت بلکه بنابر دوستی
 سید محمد که برومنت می نهاد چند نفر از دلیران بختی را مسلح

و مکمل نموده بر سر راه زینل بیک فرستاد * بعد از مقاتله و مجادله
 جماعت بختی زینل بیک و رفقاء او را از پای در آورده برخاک هلاک
 افکندند * و سر رفیقان او را از تن جدا کرده * سر او را رعایه
 نبریده بجای گذاشتند * چون سرهای مقتولان بنظر بدر بیک
 رسید و سر زینل بیک را در آن میانه ندید از احوال او استفسار
 کرد گفتند او را بزخم تیرو سنان خسته و بیجان انداختیم و رعایت
 بزرگی او نموده سر او را از تن جدا نکردیم * چون این اخبار در
 جزیره شایع شده بسمع حرم بدر بیک رسید از شوهر خود التماس
 نمود که جسد زینل بیک را بشهر در آورده بموجب سنن شرعی
 تکفین و تجهیز کرده دفن سازند * حسب الرضاء خاتون چند نفر
 از ملازمان جهت آوردن نعش او مامور گردانیده * فرستادگان
 بر سبیل استعجال خود را بر سر مقتولان رسانیده * رمقی حیات
 در زینل بیک تفرس کرده * او را نیم جان برداشته توجیه بحزیره
 کردند * چون خبر بقیه حیات او بسمع خاتون رسید جراحی
 چند جهت او تعیین و ده ادویه و اغذیه و اشربه و سایر ما یحتاج که
 لازم آن خسته ناتوان بود از سر کار خود مقرر فرمود * اگر چه
 بدر بیک در قتل نمودن جد تمام داشت اما خاتون با الحاح و ابرام در
 استخلاص او کوشیده شعله غضب شوهر را بزال و وعظه و نصایح
 فرو نشانید * و مرهم راحت بجراحت جان آن مستمند رسانید

و چون حق سبحانه و تعالی او را شفای عاجل کرامت فرمود خاتون
 او را باعزاز و اکرام تمام بجانب ولایت او روانه ساخت • و زینل
 بیک بصحت و سلامت بدیار حکاری آمده • مآل حال او و اولادش
 عنقریب مذکور خواهد شد • اما چون سید محمد را در حکومت
 استقرار بهم رسید اسکندر پاشای میرمیران وان بدو تقار خاطر
 پیدا کرده ایالت حکاری را از آستانه علیه جهت زینل بیک التماس
 نموده • فرمان همایون بنفاز پیوست که هرگاه فرصت یابد سید
 محمد را بقتل آورده ایالت حکاری را بزینل بک مفوض سازد •
 اسکندر پاشا کسی بطلب سید محمد فرستاده • او را بوان دعوت
 کرد • و او نیز ازین مقدمه واقف گشته • با جمع کثیر بواسطه
 ملاقات پاشا متوجه وان گشت • و بیهانه آنکه چون در وان آثار
 و با و طاعونست داخل شهر نمیتوانیم شد • اگر چنانچه حضرت
 پاشا لطف نموده قدم رنجه کرده در بیرون شهر علی جهت ملاقات
 تعیین فرمایند ضمیمه سایر الطاف عمیمه آنحضرت خواهد بود
 اسکندر پاشا بالضروره از وان بیرون آمده در مکان موعود با او
 ملاقات فرمود • و سید محمد بعد از تلاقی شدن پاشافی الفور بجانب
 و سلطان معاودت کرد • چون خاطر بالکلیه از کید اسکندر پاشا
 فارغ ساخت مردمان خود را رخصت انصراف داده • از روی
 فراغت و اطمینان خاطر چند روز در و سلطان رحل اقامت انداخت

اسکندر پاشا چون بر اوضاع او مطلع گشت آغای غلمان وان را
 با جمع کثیر بر سر او فرستاده * پیغام داد که بعضی اخبار تا ملایم
 از طرف قزلباش شایع گشته * آمدن شما بوان بوجه مسارعت
 لازم است * و آغای غلمان وان را متنبه ساخت که بهر عنوان که
 میسر است او را بوان می باید آورد * آغای غلمان چون بوسطان
 رفت هر چند سید محمد در آمدن تکاهل و تکاسل نمود فایده
 بر آن مترتب نشده * او را جبراً و قهراً برداشته بوان آورد *
 و اسکندر پاشا سید محمد را حبس کرد * و یعقوب بیگ پسر او
 باراده حکومت یحانب ولایت خود فرار کرد * اسکندر پاشا
 حسن بیگ محمودی را که محرك سلسله این قصه بود باطایفه از
 غلمان وان در عقب یعقوب بیگ فرستاده * و یعقوب بیگ از
 آمدن اشکر خبر دار گشته خود را در میانه عشیرت پنیانشی
 انداخت که بمعاونت شاهقلی بلیلان حاکم حکاری گردد * چون
 در میان شاهقلی و حسن بیگ محمودی طریقه اتحاد و قرابت ثابت
 بود در قلع و قمع خاندان سید محمد یکدل و یکجهت بودند * حقوق
 خدمتکاری سابق را بر طاق نسیان نهاده * ولی نعمت زاده خود را
 تسلیم حسن بیگ نموده باتفاق روانه وان شدند * و اسکندر
 پاشا سید محمد و یعقوب بیگ را بقتل آورده * زینل بیگ را بدارایی
 و حکومت حکاری نصب کرد * و از یعقوب بیگ سه پسر ماند

اولامه و سلطان احمد و میرزا * اولامه ییک را ا کرچه از ولایت
 موروثی بهره نرسید اما از دیوان سلطان مراد خان مرحوم
 حکومت خوی بدو مفوض گشته * چند سال بطریق سنجاق
 مقصر ف شد * آخر از سنجاق معزول شده متوجه درگاه عالی
 شد * و در دار السلطنه استنبول با پسر خود عمر عزیز را بیاد فنا
 داده رخت بآنجهان برد * ﴿ زینل ییک بن ملک ییک ﴾
 سابقا مذکور شد که زینل ییک بعضی اوقات با پدر خود در
 مقام مخالفت و عصیان بود * و گاهی با عم خود منازعت میفرمود
 تا آنکه قضایای که قبل ازین گذشت بر سر او آمده * حرم حاکم
 جزیره اورا از آن بلیه خلاص داده بدیار حکاری ارسال نمود *
 از آن روز در تهیه اسباب سفر استنبول میبود که یکبار خبر
 عزل رستم پاشای وزیر اعظم شنیده از رفتن مایوس گردید * اورا
 نه روی عودت و نه تاب فرار و سکونت در آن دیار ماند بالضروره
 فرار کرده روی توجه باستانه شاه طهماسب آورده * و شاه طهماسب
 بواسطه رعایت خاطر سید محمد چندان التفات باو نکرد * مدتی
 متحیر و سرگردان میگردید تا وقتی که خبر وزارت رستم پاشا که
 تکرار از جانب سلطان سلیمان خان بدو مفوض گشته در دیار
 قزلباش شایع شد * زینل ییک بعزم عتبه بوسی سلیمانی از آن دیار
 عودت کرد * و رستم پاشای وزیر نیز چندان مقید باحوال او نشده

زعامتی در ولایت بوسنه من اعمال روم ایلی بمدد معاش او تعیین
 نموده * زینل بیک را بآن صوب ارسال نمود * و بعد از تسخیر
 قلعه وان که سید محمد حاکم حکاری را بواسطه تهمت قصه سلطان
 مصطفی شاهزاده که یعنی در میانه او و شاه طهماسب سید محمد
 واسطه گشته طریق اتحاد مسلوک است و بعضی مقدمات دیگر
 که مذکور شد اسکندر پاشا بقتل رسانید و رستم پاشا از وزارت
 معزول گشت * اسکندر پاشا زینل بیک را باوراده حکومت
 حکاری بعرض سلیمانی رسانیده * از ولایت روم ایلی بوان آورد
 او را اسکندر پاشا بواسطه زبانگیری بر حید قزلباش فرستاد *
 اتفاقا در ناحیه سلماس برادر خود بایندر بیک که او نیز از جانب
 قزلباش زبانگیری آمده بود دوچار بهم خورد * در مابین ایشان
 مقاتله و محاربه اتفاق افتاد * آخر الامر بایندر بیک را شکست داده
 چند نفر از رفیقان او را گرفته نزد اسکندر پاشا آورد * و این قصه
 سبب ترقی احوال زینل بیک گشته * پاشای مرزبور یکجہتی
 و اخلاص زینل بیک را واستدعای حکومت حکاری بجهت او
 و واجب القتل بودن سید محمد را معروض پایہ سرپر خلافت مصیر
 پادشاهی گردانید * و فرمان سلیمانی بقتل سید محمد و تفویض ایالت
 حکاری بزینل بیک بنفاذ پیوست که حسب فرمان باستقلال
 حکومت و دارایی آنجا قیام نمود * و ایام حکومتش قریب بچهل

سال امتداد یافت • و بعضی اوقات ایالت ولایت مزبوره به برادرش
 بهاء الدین بیک مقرر شد • اما آخر بدست زینل بیک و پسرش
 سیدی خان بقتل آمد • و بلا منازعت حکومت باو قرار گرفت
 و چهار پسر نیکو سیر داشت زاهد بیک و سیدی خان و زکریا بیک
 و ابراهیم بیک • اما زاهد بیک بعضی اوقات با پدر طریق عداوت
 و مخالفت می ورزید تا حسب فرمان قضا جریان او را بدیار بوسنه
 بجای پدر اخراج کردند • و زینل بیک حکومت حکاری را بحسن
 ارادت پسر دگر خود سیدی خان فراغت کرده • منشور ایالت
 بنام او از پایه سر بر خلافت مصیر حاصل گردانید • اما سیدی
 خان در عنوان جوانی و عنفوان زنده گانی از اسب افتاده • جان
 بجهان آفرین سپرد • و زینل بیک منشور ایالت بنام زکریا بیک نام
 پسر دیگرش کرده • ناحیه الباق را بطریق سنجاق باسم ابراهیم
 بیک نموده • در تاریخ سنه ثلث و تسعین و تسعمایه که عثمان پاشا وزیر
 اعظم بفتح و تسخیر آذربایجان حسب فرمان سلطان مراد خان
 مامور گشت • حکم هایون بنام زینل بیک نوشته ارسال نمود که
 بنهب و غارت ولایت قزلباشیه مبادرت نماید • اتفاقا در آن حین
 شاه سلطان محمد با سلطان حمزه میرزای پسر خود در تبریز توقف
 داشت • چون خبر آمدن زینل بیک بالسکای مرند مسموع شاه
 و شهزاده گشت امرا و قورچیان ترکاثر ابدفع او فرستاده • در

وقتی که لشکریان زینل بیك از تاراج السكای کر کر و زنوز و مرند
 سالم و غنم عودت کرده بودند و زینل بیك با معدودی چند در
 حوالی کاروان سرای السکی بادی نماز عصر مشغول بود طایفه
 ترکمان بسر وقت او رسیده * میانه* ایشان مجادله و محاربه واقع شد
 زینل بیك با آقایان خود بدرجه شهادت فایز گشت * و پسر او
 ابراهیم بیك اسیر و دستگیر گردید * سادات و اهالی مرند جسد
 زینل بیك را در آنجا دفن کرده بعد از فتح تبریز بچولا مرك نام
 محل نقل نموده در مدرسه که خود بنا کرده بود مدفون گردانیدند
 و از دیوان سلطان مراد خان ایالت حکاری بموجب نشانی که در
 زمان حیات پدر بزرگاریا بیك داده بودند باز بدو عنایت شد *
 و ابراهیم بیك را بمبلغ خطیر از قید قزلباش خلاص گردانیده
 بقاعده اول بحکومت ناحیه الباق مبادرت مینماید *

﴿ زاکریا بیك بن زینل بیك ﴾

چون مدت دو سال از حکومت اوتمادی شد جعفر پاشای
 وزیر که بایالت وان و بمحافظت آذربایجان قیام و اقدام مینمود
 بتحریک بعضی مردم فرمود که ایالت حکاری بحسب شرع
 مصطفوی و قانون و آداب عثمانی حق زاهد بیك پسر بزرگ زینل
 بیك است و تفویض این امر بدو لایق و مناسب است فی الفور
 این مضمون را معروض آستانه علیه و سده سنیه گردانید *

از دیوان عثمانی ایالت حکاری بزاهد بیک مفوض گردید * حسب
 الاشاره جعفر پاشا زاهد بیک بحفظ و حراست و ضبط و صیانت
 ولایت مبادرت نمود * اما چون میلان خاطر اکثر عشایر و قبایل
 بجانب زکریا بیک بود کردن اطاعت بزاهد بیک نهاده کار بسرحد
 مجادله و مقاتله انجامید * و عاقبت زاهد بیک با پسر خود بقتل رسید
 چون این احوال مسموع جعفر پاشا کشت ایالت حکاری را بجهت
 ملك بیک نام پسر زاهد بیک عرض نمود * و منشور ایالت بنام او
 از درگاه همایون آورده * جمع کثیر از لشکر وان و تبریز همراه ملك
 بیک نموده بضبط ولایت فرستاد * این مرتبه زکریا بیک را تاب
 مقاومت نمانده التجا بسیدی خان حاکم عمادیه برد * باتفاق مومی
 الیه گماهی احوال خود را معروض پایه سریر اعلی کردانید * و از
 دیوان همایون ایالت حکاری بدستور سابق بشرط آنکه صد هزار
 فلوری بطریق تقبل بدیوان عثمانی ادا کند * بامداد و معاونت سنان
 پاشا وزیر اعظم بدو مفوض شد * و زکریا بیک بولایت خود عودت
 کرده ملك بیک را از ولایت اخراج نموده * و ملك بیک باستدعای
 حکومت باستنبول رفته بمرض طاعون از پای درآمد * و در اوایل
 سنه خمس و الف بفساد نقرالدین نام شخصی که چند سال از نیابت
 زکریا بیک در درگاه پادشاهی توقف داشت * ابو بکر اغای
 کشمخدای زکریا بیک که بزور راستی و دیانت آراسته بود بقتل رسید

وشرح این قصه آنست که سنجاق خوی را که اولاد شاهقلی
 بلیلان بواسطهٔ امیر سیف الدین نام برادر زادهٔ خود بشروط
 چند گرفته بودند نخر الدین مزبور خوی را علی رغم ایشان بجهت
 حسن ییک ولد سیدی خان ییک برادر زادهٔ زکریا ییک گرفته *
 از آستانهٔ سلطان کیتیستان محمد خان غازی منشور ایالت آورد *
 و عداوت قدیمه که میانهٔ زکریا ییک و اولاد شاهقلی بلیلان بود
 و بواسطهٔ ابو بکر آقا بدوستی و اتحاد مبدل گشته بود باز بر سر
 حکومت خوی آن خصومت منعقد گردید * دوستی و محبت
 بنزاع و کدورت انجامید * و ابراهیم ییک چند دفعه بارادهٔ ضبط
 خوی آمد * امیر سیف الدین با او در مقام مجادله و مقاتله در آمده
 او را بخوی نکذاشت * عاقبت جمع کثیر از طرفین بقتل رسیده
 هر چند ابراهیم ییک درین باب از زکریا ییک امسداد و استعانت
 طلب کرد اگر چه بحسب ظاهر بعضی از مردم عشایر و قبایل
 بمدد او ارسال داشت اما ضمناً چون ابو بکر آقای وکیل او بفساد
 راضی نبود معاونت کلی ننمود تا محلی که ابو بکر آقا بتهنیت سنان
 پاشای میرمیران با تحف و هدایا از طرف و سلطان آمد نخر الدین
 نام مفسد چون میدانست که سنان پاشا مرد یقید طماع و جبار
 است محل آنست که ابو بکر آقا را از پا در آورم * باتفاق حسن
 ییک ولد سیدی خان در عقب او روان آمد * عرضی چند از زبان

زکریا یک بدروغ بنظر پاشا آورده • مضمون آنکه از تغلب
و تصرف ابو بکر آقا بتنگ آمده ام • اگر چنانچه حضرت پاشا
اورا گرفته بقتل آورد سه خروار زر بطریق هدایا بخزینۀ پاشا
ارسال می نمایم • پاشای طماع این سخن را فوز عظیم دانسته فی
الحال اورا گرفته بقتل رسانید • و حالا که تاریخ هجری در سنه
خمس و الف است زکریا یک بحکومت جولاسرک که مقر
دولت خانواده ایشانست و ابراهیم یک بداری الباق مبادرت
می نمایند امید که بافعال مستحسنه موفق باشند •

﴿ فصل سیم ﴾

﴿ در ذکر حکام عمادیه که اشتهار دارند بهادینان ﴾
نعمه پردازان کاستان غرایب اخبار و داستان سرایان
بوستان عجایب آثار آورده اند که نسب حا کمان عمادیه بزعم ایشان
بمخلفای عباسیه منتهی میگردد • و پروایت بعضی از قله متقدمین
بعباس نام شخصی که در سلك مشاهیر و اعیان منخرط بوده
میرسد • العلم عند الله بهر تقدیر بینی عباس اشتهار دارند • اما
در اصل از ولایت شمس الدینان بهمدیه آمده اند • و قبل از آمدن
بهمدیه آبا و اجداد ایشان بحکومت قلعه طارون من اعمال شمس
الدینان مبادرت مینموده اند • و آن شخص که از طارون بهمدیه

آمده بهاء الدین نام داشته بدان سبب حکام عمادیه در ما بین حا کان
وامراء کردستان بیهادینان مشهورند * و برویتی اصح الحال
قریب به چهار صد سال است که اولاد بهاء الدین در آن دیار بامر
حکومت اشتغال دارند * و قلعه عمادیه از بناهای جدید است که
در زمان سلاطین سلاجقه عمادالدین زنکی بن اقسنقر والی موصل
و سنجار بنا کرده است * قلعه و شهر در بالای سنگی واقع شده
که شکل مدور دارد * و تخمینا بعضی محال او صد ذرع و بعضی
پنجاه و شصت ذرع و بعضی بیست ذرع از زمین مرتفع است *
و دو چاه در درون قلعه حفر کرده بآب رسانیده اند که مدار آب
حمام و مدرسه و سایر لوازمات بر آن آبست * و آب ضروری را
مردمان بچاروا از بیرون شهر می آورند * و اطوار و السنه مردم
آن دیار بکردی و تازی ممزوج است * صغیر و کبیر ایشان
صالح و متدین بخیرات و مبرات راغب و مایل اند * حکام عمادیه
در اینجا مدارس و مساجد ساخته اند * علما و فضلا بتحصیل علوم
دینی و تکمیل معارف یقینیه افاده و استفاده می نمایند * از عمده
عشایر عمادیه اولاد عشیرت مزوریست و ثانیاً زیباریست * وزی
نام رودخانه است در ولایت عمادیه * و چون این طایفه در کنار
آن رودخانه واقع شده اند ایشانرا زی باوی گفته اند * و اسم
دیگر آن رودخانه نهر الجنون است که بواسطه تندروی ملقب

بآن اسم شده • و دیگر عشیرت رادکانیست که در السنه ا کراد
 بریکانی تغییر یافته و بقیه عشایر ایشان بر روی و محل و سیاب روی
 و نیلی و بهلی • بهل در اصطلاح مردم آن دیار دره را میخوانند
 و یکی از قلاع مشهوره عمادیه قلعه عقره است که قصبه دارد و تا
 موازی یک هزار و دویست خانه وار از اسلامیه و جهودیه در آنجا
 ساکن است • و دیگر قلعه دهوک و قلعه در است که امیر
 زادکان و بنی عمان حاکمان عمادیه بحکومت آنجا قیام می نمایند
 و دیگر قلعه بشریست که در تصرف عشیرت رادکان است ^(۱)
 و دیگر قلعه قلاده و قلعه شوش و قلعه عمرانی و قلعه بازرانست
 که بطایفه زیباری تعلق دارد • و دیگر از جمله نواحی عمادیه
 یکی ناحیه زاخو است و عشیرت او مخصوص بدو طایفه است
 سندی و سلیمانی در بین الناس زاخورا ولایت سندیان نیز می نامند
 اکثر عامه و فضلاء کردستان از آنجا برخواسته اند • و از قدیم
 الایام اوجاق غیر بوده • و حاکمان علیحده داشته و تابع عمادیه
 نبوده است • آخر که حکام آنجا ضعیف شده حاکمان عمادیه آنجا را
 داخل ولایت خود گردانیده اند • و بالفعل یوسف بیگ نام
 شخصی از اولاد حاکمان زاخو مانده که بخدمت حاکمان جزیره
 می کرد • و حاکمانی که از نسل بهاء الدین در عمادیه بحکومت

نموده اند بعضی را اصلا احوال معلوم نیست و برخی را که
 فی الجمله احوال معلوم بود بترتیب * نوشته می شود بعون
 الملك الصمد * (امیر زین الدین)

در ایام جهانپانی حضرت صاحب قران امیر تیمور کوردکان و ولد
 ارشد آنحضرت شاهرخ سلطان بایالت ولایت عمادیه سرافراز
 بوده * اوقات خجسته ساعات بکام دل میگذرانید * و چون
 آن امیر دوست نواز و دشمن کداز بریاض رضوان خرامید پسر
 فرخنده اخترش (امیر سیف الدین) قائم مقام پدر گردیده جناح
 عدل و احسان بر فرق ایشان گسترانید * و چون آن امیر نیکو
 اعتقاد بریاض جنت خرامید ازو حسن و بابرک نام دو پسر مانده
 پسر بزرگش (حسن) قائم مقام پدر شده * در زمان او سلاطین
 آق قوینلو سلیمان بیك بیژن اوغلی را بتسخیر ولایت عمادیه مامور
 گردانیدند * و سلیمان بیك قلعه عقره و قلعه شوش را مسخر
 گردانیده اما هر چند سعی و اهتمام در گرفتن قلعه عمادیه نموده
 اثری بر آن مترتب نشد * آخر کار برو تنك آمده * از سر قلعه
 برخاسته و امیر حسن بعد از استیصال خاندان سلاطین آق قوینلو
 بخدمت شاه اسمعیل صفوی آمده اعزاز و احترام تمام یافت *
 و قلعه دهوك را از تصرف طائفه طاستی مستخلص گردانیده داخل
 مضافات ولایت موردونی ساخت * و ناحیه سندی را نیز از طایفه

سندی که حاکم علیحده داشتند گرفته ضمیمه مضافات عمادیه کرد
 وبعد از آن فوت گشته * ازو هفت پسر ماند (۱) سلطان حسین
 (۲) وسیدی قاسم (۳) و مراد خان (۴) و سلیمان (۵) و پیر بوداق
 (۶) و میرزا محمد (۷) و خان احمد * سلطان حسین بیک که اسن
 وارشد برادران بود قایم مقام پدر گشت * و عنقریب احوال او
 و فرزندانش مذکور خواهد شد * و از سیدی قاسم علیخان نام
 پسرى مانده * و از مراد خان اولاد ذکور نمانده * خودش در
 قضیه قباد بیک بقتل رسید * و از سلیمان شاه رستم نام و از پیر
 بداق نیز پسرى مانده و از میرزا محمد سلطان محمود نام پسرى
 ماند و از خان احمد شاه یوسف نام پسرى مانده و از بابرک بن
 سیف الدین پسرى دیوانه و شمانده که باعث قتل و فساد قباد بیک
 او شد * اما (سلطان حسین) خلاصه دودمان وزیده خاندان
 بنی عباس است * بعد از فوت پدر بموجب نشان عالیشان سلطان
 سلیمان خان غازی والی ولایت عمادیه گشت * بغایت عالم و متشرع
 بوده * و علما و صلحاء آن ولایت را رعایت بی نهایت میکرده *
 سپاهی و رعیت را بعدل و داد مقضی المرام نموده * صغیر
 و کبیر و غنی و فقیر ازو راضی و شاکر بوده اند * و بنوعی در رعایت
 خدمات پادشاهی قیام و اقدام مینموده که مزیدی بر آن متصور
 نتواند بود و بواسطه اطاعت و انقیاد و نیکو خدمتی ممتاز اقران

وامثال گشته که جملة امرا و حکام کردستان را بدو مراجعت بوده
 و از سخن و صلاح او بیرون نمی رفته اند * و هر نوع قضیه که در
 باب کردستان و سایر امور ممالک محروسه عثمانی معروض درگاه
 سلیمانی می کرده دست رد بر سینه مطالب و مقاصد او نمی نهاده اند
 و مدت بی سال بدین وتیره حکومت ولایت عمادیه مع
 مضافات و ملحقات نمود * و در شهر سنه و تسعمایه باجل
 و عود به عالم آخرت نهضت فرمود * و ازو پنج پسر یادگار ماند (۱)
 قباد یک (۲) و پیرام یک (۳) و رستم یک (۴) و خان اسمعیل (۵)
 و سلطان ابو سعید ﴿ قباد یک بن سلطان حسین یک ﴾
 بعد از فوت پدر حسب فرمان سلطان سلیم خان متصرف
 ایالت ولایت عمادیه شد * و او مرد درویش و شصت صوفی منش
 بوده و بغایت طبع سلیم و قلب رحیم داشت * و در اوقات صلوة
 خمس بتکالیف شرعیه شاغل و روز و شب بصید و شکار مایل
 اما در تدبیر امور دنیوی و تدارک مملکت داری بیوقوف و جاهل
 چنانچه بجرم اندک انتقام و سنیاست بسیار و از کنا، کبار عفو
 و اغماض پشمار ازو ظهور می یافت بدین سبب عشایر و قبایل ازو
 متمفر و گریزان شده * میل بطرف پیرام یک برادر او نمودند *
 و پیرام یک را تاب مقاومت او نبوده فرار نموده * و در قزوین
 بخدمت شاه اسمعیل ثانی رسیده * بمواعد بیکرانه پادشاهانه

سرافراز کشت * واز عمده قبایل او که طایفه مزوری بود بقباد
 بیک عصیان نموده * اورا از حکومت خلع کردند * واز بنی
 اعمام او سلیمان بن بایرک بن سیف الدین را بظرافت حاکم خود
 گردانیدند * وچون زینل بیک حاکم حکاری را تقار خاطر از قباد
 بیک بهم رسیده بود کسی بطلب پیرام بیک فرستاده * اورا از
 حبس شاه سلطان محمد اطلاق داده بنزد خود آورد قباد بیک را
 قوت و اعمه زیاده کشته ترك حکومت نموده بجانب موصل
 وسنجار فرار کرد * وپیرام بیک باستدعای حکومت متوجه
 عمادیه شد * و سردار نامدار و سپهسالار کردون اقتدار فرهاد
 پاشای وزیر برین قضیه مطاع کشته * ناحیه زاخورا بطریق سنجاق
 به پیرام بیک تفویض نمود * وقباد بیک همچنان متوهم از موصل
 بآمد آمده * از آنجا روانه استنبول شد * وبامداد ومعاونت
 وزیر اعظم سیاوش پاشا تجدید برات حکومت کرده بهمدیه
 عودت کرد * وچون بقلعه دھوک رسید باراده آنکه مفسدان
 عشایر که باعث فتنه وفساد کشته اند بدست آورده بقتل رساند
 وبعده از آن فارغبال متوجه عمادیه گردید وتوقف نمود * سابق
 الذکر سلیمان بن بایرک باتفاق میر ملک مزوری فسیده واهل
 شناعت ولایت را جمع نموده ایلغار برسر قباد بیک آوردند * وقلعه
 دھوک را مرکز وار در میان گرفته وبا اهالی قلعه مقدمه ساخته

در قلعه مفتوح گردانیدند * قباد ییک را با یکی از پسرانش و چند نفر از رفقاء او بقتل آورده * اموال و اسباب ایشانرا نهب و غارت کردند . و چون پیرام ییک برین قضیه مطلع گشت از زاخو ایلغار کرده در میانه عشایر و قبایل درآمده * سلیمان ییک و میر ملک او را بحکومت عمادیه نصب کردند * او نیز از صلاح و صواب بدید عشایر و قبایل بیرون رفته طوعا و کرها مرتکب امر ایالت شده گردن بقلاده حکومت نهاد * و سیدی خان ییک و سلطان ابو سعید پسران قباد ییک کریان و نالان روانه آستانه سلطان مراد خان شدند * و اکثر خلق عمادیه از صغیر و کبیر و غنی و فقیر و کفره و اسلامیة و رعیت و سپاهی میل بجانب پیرام ییک نموده آغاز شادی و خرمی کردند و صدقات و نذورات بمزارات متبرکه داده * رفع قباد ییک را فوز عظیم دانستند

﴿ پیرام ییک بن سلطان حسین ییک ﴾

سابقا رقم زده کلك بیان کردید که پیرام ییک از ترس برادر بمخدمت شاه اسمعیل ثانی رفته اعزاز و احترام تمام یافت * و چون شاه اسمعیل فوت شد برادرش شاه سلطان محمد رعایت و حمایت پیرام ییک را کما یذنبی مرعی نداشته * بواسطه عجز و انکسار او را در قلعه الموت محبوس گردانیدند * وزیر ییک حاکم حکاری برین قضیه چون واقف گشت در استخلاص او کوشیده *

درین باب با امیر خان والی تبریز مطارحه کرده قرار بر آن شد که
 پنج هزار فلوری بطریق جائزه و پیشکش بشاه سلطان محمد و امیر
 خان داده • بعد از آن بیرام بیك را از قلعه الموت اطلاق کرده
 تسلیم زینل بیك نمایند • حسب القرار زینل بیك مبلغ مزبور را
 تسلیم ملازمان امیر خان نموده • ایشان بیرام بیك را تسلیم
 او نمودند • و بیرام بیك بعد از وقوع قضایای که مذکور شد
 حاکم عمادیه گشته با رعایا و متوطنان آن دیار بنوعی سلوک نمود که
 فوقش متصور نیست • و چون رغبت خلق عمادیه و اخبار عدل
 و داد بیرام بیك مسعود عثمان پاشای وزیر اعظم و سردار عجم شد
 از قسطنطنیه منشور ایالت عمادیه بنام بیرام بیك نوشته ارسال
 نمود اما چون سیدی خان بیك ولد قباد بیك باستانه مراد خان
 رفته بود حقیقت احوال قتل پدر و تمرد و عصیان عشایر و قبایل
 و حکومت بیرام بیك را معروض پایه سربر اعلی نمود • از عنایت
 بیغایت پادشاهانه تفویض ایالت عمادیه بدو شده • تفتیش احوال
 بیرام بیك و دفع مفسدان عمادیه بسردار کبوان و قار فرهاد پاشا
 مفوض گردید • و احکام مطاعه و فرامین منیعہ درین باب عز
 اصدار یافت • و سردار بواسطه آنکه بیرام بیك را بدست
 آورد بوعده ایالت عمادیه سنجاف حسنکیف را علاوه حکومت
 زاخو کرده به بیرام بیك عنایت فرمود و مکتوب استمالت بدو

نوشت که طریق آنست که حکومت عمادیه را بموجب فرمان
 همايون بسیدی خان بيك وا گذاشته متصرف سنجباغ زاخو
 و حسنکيف گردد * و درين سال همراه عساكر نصرت مآثر روانه
 سفر کرجستان شده بمخدمات پادشاهی قیام نماید تا بعد از مراجعت
 از سفر نیکو بندگی و یکجبهتی او را معروض پایه سرپر کردن
 مصير نموده انشاء الله ایالت عمادیه بدو ارزانی خواهد شد * پیرام
 بيك ساده لوح باین وعده فریب خورده چون مدت هشت ماه
 از ایام حکومت او متمادی شد عنان اختیار ایالت عمادیه را بقبضه
 اقتدار سیدی خان بيك نهاده بسنجباغ حسنکيف قانع شد و همراه
 جنود انجم شمار سردار ظفر شعار روانه سفر کرجستان گشته *
 بعد از مراجعت از آن سفر سردار مزبور او را در قلعه ارض
 روم مقید گردانید * و مآل حالش در قصه آینده بشرح
 مذکور خواهد گردید بعون الله الملك الحميد المجيد *

﴿ سیدی خان بيك بن قباد بيك ﴾

چون از آستانه سعادت آشیانه تفویض ایالت عمادیه و منصب
 جلیل القدر پدر بموجب منشور قضا و قدر بدو عنایت شد احکام
 مطاعه مؤکد بنام میرمیران بغداد و شهره زول و سایر امرا و حکام
 کردستان بنفاذ پیوست که اگر پیرام بيك در تسلیم نمودن قلعه
 عمادیه و ایالت آنجا مسامحه و مساعدت نماید باتفاق بر سر آورفته او را

از ولایت عمادیه جبراً و قهراً اخراج نمایند و حکومت آنجا را
بتصرف سیدی خان بیک دهند. و چون سیدی خان بیک بموصل
رسید بیرام بیک اطاعت حکم پادشاه کرده قلعه و ولایت را خالی
گذاشته بیرون رفت و سیدی خان بیک بمعاونت سلیمان بیک حاکم
سهران که خال او بود در اواسط شهر ذی الحجه سنه ثلث و تسعین
و تسعمایه داخل عمادیه شده بامر حکومت قیام نمود چنانچه قبل
ازین مذکور شد. چون فرهاد پاشا از سفر کرجستان عودت
فرمود بیرام بیک را حسب الموعود مقید گردانید و کسی بطلب
سیدی خان بیک فرستاده او را بارض روم آورده. بعد از آنکه
مبلغ خطیر بطریق جائزه از سیدی خان بیک گرفته بیرام بیک را
با او مرافعه شرع شریف فرموده قتل قباد بیک والدش را بر او
ثابت نمود. حسب الشرع بیرام بیک را تسلیم سیدی خان بیک
نموده. در شهر سنه اربع و تسعین و تسعمایه بقصاص پدر بقتل
آورده. و الحال یازده سال حاکم مستقل عمادیه گشته ضبط و ربط
و قبض و بسط آن ولایت بلا منازعت و مشارکت در حیطه تصرف
اوست. اگر چه چند روزی طایفه مزوری با او اندک تعدی
و زوری کرده در مقام مخالفت و عناد بودند. آخر الامر بعضی را
بقتل آورده و برخی را بدالالت و استمالت مطیع و منقاد خود
ساخت. فی الواقع جوانیست بحلیه قابلیت پیراسته و زیور

شجاعت و سخاوت آراسته رعایا و سپاهی از عدل و انصاف او
راضی • سکنه و متوطنان از حسن خلقش شا کر
امید که با طوار پسندیده موفق باشد

✽ فصل چهارم ✽

✽ در ذکر حکام جزیره که آن منشعب است بر سه شعبه ✽
از عبارت دلکشای ثقات و مسودات نورافزای رواة بصحت رسیده
و بتحقیق انجامیده که سلسله نسب حکام جزیره از صحابه کرام
بخالد بن ولید میرسد و اول کسی که از اجداد ایشان بحکومت
جزیره مبادرت نموده سلیمان بن خالد نام داشته . و مدتی روش
و آداب ایشان بسلوک طایفه شومیه یزیدیه بوده . آخر توفیق الهی
رهین حال ایشان کشته از آن بدعت رجعت کرده اند و طریق
شعار اسلام پیش گرفته داخل طبقه عالیه اهل سنت و جماعت
گشته اند . مساجد و مدارس بنا کرده اند قرایای خوب و مزرعهای
مرغوب بر آن وقف نموده اند و عشیرت بختی در مابین کردستان
بسمت دلاوری و شجاعت موصوف و بصفت سپاهگری و سواری
معروف اند و همیشه اسلحه جنگ و آلات و ادوات نبرد و اسبان تازی
علی الخصوص شمشیر مصری و تیغ دمشق را به قیمت اعلی میخرند
و در میانه خود اعتبار کلی میکنند و در روز جنگ و مصاف با اتفاق

در برابر دشمن ایستاده پای ثبات و وقار میدارند ازینجهت در
 میانه کردستان از امثال و اقران ممتازند و شهر جزیره از بناهای
 قدیم است در سال هفدهم از هجرت در زمان خلافت عمر رضی الله
 عنه بسمی ابو موسی الاشعری و سعد عیاض بن عثمان (۱) بصلح
 فتح شده جزیه قبول نمودند مگر از توابع جزیره عرب بنی تغلب
 که احشامات بودند جزیه قبول نکردند فرار نموده بجانب ملك
 روم رفتند و پیغام فرستادند که اگر بطریق صدقه باشد قبول داریم
 چون بعرض عمر رضی الله عنه رسید فرمودند که صدقه هم از
 جزیه است قبول نموده عودت کردند و قلعه جزیره از بناهای
 عمر بن عبد العزیز است که هشتم خلفاء بنی امیه بوده که او را در
 عدل و داد و انصاف ثانی عمر بن خطاب رضی الله عنه میگیرند قریب
 صد سال که در زمان خلفاء بنی امیه لعن و طعن حضرت علی کرم الله
 وجهه و امامین هم امین امیری المؤمنین الحسن و الحسین رضی
 الله عنهما بر منابر و مساجد میکرده اند او بر طرف نموده و مردم
 عالم را از آن وبال و نکال رها نیده قلعه و بلده جزیره دو ساحل رود
 خانه شط العرب واقع شده چنانچه در هنگام طغیان آب شط دو
 حصه کشته قلعه و شهر را میان گرفته میرود . و سدی عظیم از

(۱) هکذا فی النسخ التي بایدینا * والذي فی التواریخ العربیة عیاض بن غنم
 بناء علیه ینبغی أن تكون العبارة (وبسمی عیاض بن غنم) فرج الله زکی

سنگ و آهك در بالای قلعه بسته اند که آب ضروری بعمارت و ابنیه آنجا میرساند و همیشه تردد مردم از آنجا بجزیر است بدین واسطه موسوم بجزیره عمریه گشته و جزیره را قلاع خوب و نواحی مرغوبست * از آنجمله چهارده قلعه و ناحیه درین نسخه یاد کرده میشود که باعث کلال و ملال ارباب فضل و افضال نشود (۱) آن ناحیه کورکیل است که جبل جودی . . که سفینه حضرت نوح علی نبینا وعلیه السلام میگویند که بر آن جبل قرار گرفته و عشیرت آن ناحیه منحصر بهفت قبیله است چهار قبیله حسینی اند (۱) شهریوری (۲) شهریلی (۳) کورکیل (۴) استودی و سه قبیله دیگر یزیدی اند (۱) نیوید کاون (۲) شورش (۳) وهیودل (۴) قلعه و ناحیه بر که است که بنام عشیرت اشتهار یافته قلعه و ناحیه مذکور مخصوص بدان عشیرتست (۳) ناحیه و قلعه اروخ است که در تصرف قبیله اروخست و از قلاع استوار و معتبر اردستان است (۴) ناحیه و قلعه پروز است که مخصوص بقبیله پروز است و ایشان سه فرقه اند (۱) جاستولان (۲) نرم (۳) کرافان (۵) قلعه و ناحیه بادانست که بعشیرت کارسی تعلق دارد (۶) ناحیه طنزی است که قلعه او را کلهورک میخوانند و او نیز در تصرف عشیرت کارسیست (۷) قلعه و ناحیه فنیك است و منحصر بچهار قبیله است که تعداد قبایل او در احوال امراء فنیك می آید (۸) ناحیه

طور است (۹) ناحیه هیم است که اکثر رعایا و سکنه آن
 ارامنه و نصاری اند * حاصل و محصول حاکمان جزیره از آن
 ناحیه پیدامی شود و قبیله جلکی در آن ناحیه است (۱۰) ناحیه
 و قلعۀ سناخ است که در ولایت جزیره انارخوب در آنجا میشود
 و رعایا آنجا نیز ارامنه و نصرانی اند و قبیله شیلدی در آنجا ساکن
 اند (۱۱) قلعه نش اتل است (۱۲) قلعه ار مشاط است که قبیله
 براسبی متصرف اند که عمده عشیرت بختی بکثرت اعوان و انصار
 می شمارند (۱۳) قلعه کیور است که آرا قیز نیز می نامند و در
 تصرف قبیله کارسی و قرشی است (۱۴) قلعه دیرده است
 از نواحی طنزی که بعضی رعایا و سکنه آنجا اعرابند چون
 ظهیری و صفان و بنی عباده و اکثر ارامنه آنجا بتازی تکلم میکنند
 و عشیرت والوسات ایشان برین وجب است (۱) دنبلی (۲) ونوکی
 (۳) و محمودی (۴) و شیخ بزنی (۵) و واسکی (۶) و رشکی (۷) و مغ
 نهران (۸) و پیکان (۹) و بلان (۱۰) و بلاستوران (۱۱) و شیرویان
 (۱۲) و دوتوران * و قول اصح آنست که عشیرت دنبلی و محمودی
 در اصل از ولایت جزیره رفته اند و ذکر ایشان را در صحیفه سیم
 بقراری که فهرست داده بتفصیل رقم خواهد نمود بعون
 الله الملك المعبود اکنون شروع در شرح حالات حاکمان
 جزیره مینماید بتوفیق واهب الخیر و اجود *

﴿ در ذکر سلیمان بن خالد ﴾

قبل ازین مذکور شد * که اول کسی که از اجداد حاکمان
جزیره بحکومت آنجا مبادرت نموده سلیمان بن خالد بوده *
و چون مدتی در آن دیار بکامرانی و فرمان رسانی گذرانیده از
جزیره فنا روی بشهر بقا آورده و سه پسر نیکو سیر بیادگار
گذاشته میر حاجی بدر و میر عبد العزیز و میر ابدال * اما ارشد
اولاد بحسب قابلیت و استعداد میر عبد العزیز بود و کوی تفوق
و رجحان از سایر برادران در میدان عدالت بچوکان سخاوت
می ربود * روز بروز آثار دولت و علامت شہامت از ناصیه
احوالش پیدا و ساعت بساعت شمعش نور و اقبال از جبهه آمالش
هویدا * ﴿ نظم ﴾

بالای سرش ز هوشمندی   می تافت ستاره بلندی

بنابرین میر عبد العزیز بعد از وفات پدر بحکومت جزیره
قیام نمود ناحیه کورکیل برادرش میر حاجی بدر و ناحیه فنیک
برادر دکرش میر ابدال مقرر شد * و برادران باتفاق در
حفظ و حراست و ضبط و مصیانت * ولایت و شرایط
ملکیت داری و قانون عدالت کستری بجا
آوردند و با یکدیگر موافقت
و متابعت کردند *

❦ شعبه اول ❦

❦ در ذکر حاکمان جزیره که اشتهار دارند بعزیزان ❦
 چون مدتی از ایام حکومت میر عبد العزیز متبادی شد
 هادم الذات دست تصرف او را از جیب شهرستان ملکی و مالی
 کوتاه گردانید و بای تغلبش را از طی مسافت باغستان دنیای فانی
 در کشید * و ازو امیر سیف الدین و امیر مجد الدین نام
 دو پسر مانده پسر بزرگتر قایم مقام پدر گردید *

❦ امیر سیف الدین بن عبد العزیز ❦

چون زمام مهام حکومت جزیره را بقبضه تصرف درآورد
 قاعده و قانون سنت پدر را کما ینبغي رعایت کرد * و در رعایت
 رعیت و حمایت سپاهی و عشیرت کوشیده جمله را از خود راضی
 و تسلی گردانید * و چون ایام حیاتش بنهایت انجامید قابض ارواح
 روز نامچه عمرش را در نور دیده بر طاق نسیان نهاده * و بعد از
 فوت آن امیر پاك اعتقاد برادرش امیر مجد الدین بومسند حکومت
 جزیره نشسته * بهتر از پدر و برادر رواج و رونق مملکت داد
 و مدت مدید کامرانی و فرمان روایی نموده عاقبت آفتاب عمر
 و دولتش بمغرب زوال رسید و صبح اقبال حیاتش بشام اختلال
 ممات انجامید * خلف صدق او ❦ امیر عیسی ❦

قایم مقام پدر گردید و مضمون این مصرع را که ❦ ع ❦

بعدل گوش که عادل همیشه معتبر است * کار بسته ابواب عدل
 واحسان بر روی عالمیان مفتوح گردانید و در ایام حکومت خود
 بطریق مدارا و مواسا با رعایا و برایا سلوک نموده * هیچ کس را بی
 سبب نرنجانید * و چون دنیای فانی را وداع نموده بعالم جاودانی
 رحلت فرمود ثمره شجره او ﴿ امیر بدر الدین ﴾ بر سریر
 حکومت جلوس نمود و در ماده رعیت پروری بمنابه اهتمام کرد
 که فوقش متصور نبود و بصیقل شمشیر زهر ابدار زنگ ظلم
 و غبار ستم از آینه خاطر صفار و کبار زدود و ابواب بذل و احسان
 بر رخ کافه اهل ایمان کشود و همواره طالب ملاقات فایض
 البرکات اصحاب کشف و ارباب ایقان بود * و چون عازم عالم آخرت
 شد پسرش ﴿ امیر ابدال ﴾ جانشین پدر گشته طریقه اجداد
 بزرگوار را در همه وادی مرعی داشت تا هنگامی که رایت
 حکومت در ریاض جنت برافراشت * و بعد از فوت او پسرش
 ﴿ امیر عز الدین ﴾ ببرداری عشایر و قبایل پرداخت
 و در زمان او ماهیچه رایت امیر تیمور کورگان پرتو تسخیر
 بر معموره جهان انداخت چنانچه مولانا شرف الدین علی یزدی
 در تاریخ ظفر نامه آورده که چون صاحب قران زمان امیر تیمور
 کورگان در شهر سته ست و تسعین و سبعه ماه بعد از فتح دارالسلام
 بغداد و تخریب قلعه نکریت و تسخیر سایر قلاع و بلاد آن نواحی

متوجه ماردین گشت در موضع چملیک که در هفت فرسخی ماردین
 واقع است امیر عزالدین حاکم جزیره بدرگاه عالم پناه آمده شرف
 بساط بوسی دریافت و پیشکشهای لایقه کشیده منظور نظر
 عاطفت اثر صاحبقرانی کردید و خراج و تنار که عبارت از ازوقه
 و ذخیره است قبول کرده بولایت خود معاودت فرمود * و از
 سلطان عیسی حاکم ماردین نسبت بملازمان تیموری بعضی اوضاع
 نامالایم که شرح او درین مقام مناسب نیست صدور یافت
 و خواست که بمحاصره قلعه ماردین اشتغال نماید اما چون کثرت
 لشکر و انبوهی سپاه بسیار بود و در آن حوالی عاف یافت نمیشد
 رای ممالك آرا در این ولا ماردین را محاصره کردن مصلحت ندید
 و در روز سه شنبه هشتم ربیع الآخر سنه مزبوره از آنجا عودت
 نموده بجانب موصل روان شد و در آن منزل صاحبقران دریا دل
 جمعی را بابسی تحف و هدایا جهت خوانین و شهزاده کان بجانب
 سلطانیه روان نمود و شیخ نام کردی از طایفه بختی که در موضع
 چملیک با امیر عزالدین بشرف بساط بوسی رسیده بود و بنوازش
 شاهانه مخصوص گشته تا آن وقت در اردوی کیهان پوی بود در
 اینولا رخصت انصراف حاصل کرده بهمراهی جماعتی که تحف
 و هدایا میبردند روان شد * و چون بحوالی جزیره رسید پای از راه
 صواب بیرون نهاده دست جسارت بآن تنسوقات دراز کرد

و همه را بر گرفته بجزیره در آورد * و امیر عز الدین حاکم آنجا عہدی
 کہ با بندگان حضرت صاحب قرآن بسته بود شکسته بآن شور بخت
 ہمدستان شد * و صاحب قرآن کردون اقتدار الزام حجت رادو
 نوبت قاصد بامیر عز الدین فرستاد اورا پیغام داد کہ شیخ را گرفته
 بنزد ما فرست تا از سر گناہ تو در گذریم و اگر نہ تمام قلاع
 و نواحی و خیل و حشم تو در زیر ستم ستور ناچیز خواہد شد *
 امیر عز الدین بر حصانت قلعه و وفور آب شط اعتماد کردہ از
 امتثال امری کہ در باب ارسال شیخ صادر شدہ بود ابا نمود *
 بنا بر آن حضرت صاحبقران در روز دوشنبہ سیزدہم جمادی
 الاول سنہ مزبورہ آفرق را گذاشتہ ایلغار فرمود و با تمام لشکر
 از دجلہ گذشتہ شبگیر کرد * و در وقت سحر لشکر فیروزی
 اثر چون بلای ناگہان و دریای بیکران بر اطراف جزیرہ محیط
 شد * و در ساعت قلعه و شہر را مسخر ساختہ * تمام ولایت
 و احشامات ایشان عرضہ غارت و تاراج گشت * و امیر عز الدین
 در آن آشوب بدست یکی از لشکریان افتادہ اورا شناخت
 بشکنجہ و عقوبت بسی چیزها از وستادہ اورا رها کرد * و بہزار
 مشقت بعد از زجر و اہانت نیم جانی بسلامت از آن مہلکہ
 بیرون برد * و درین باب روایت مردم جزیرہ آنست کہ امیر
 تیمور بغایت در اعزاز و احترام امیر عز الدین کوشیدہ حتی با او

بالمب شطرنج مشغولی نمود * و مصاحبت او موافق مزاج امیر تیمور افتاده اورا توغیب سفر شام کرد که در آن یورش در رکاب ظفر انتساب بوده باشد * چون هر سال مبلغ خطیر از سلاطین شام بوظیفه امیر عز الدین مقرر بود از رفتن عربستان ابا نمود * بدین سبب امیر تیمور بدو انحراف مزاج پیدا کرده حکم بنهب و غارت جزیره فرمود * و امیر عز الدین در میانه عشیرت اروخی مختفی شد * اوقات ریاضت و مشقت میگذرانید تا فوت کرد *

﴿امیر ابدال بن امیر عز الدین﴾

بعد از وفات پدر بر سر بر حکومت جزیره متمکن گشته بر سر داری عشایر و قبایل قیام و اقدام نمود اما بزودی بصوب عالم آخرت نهضت فرمود * ﴿امیر ابراهیم بن امیر ابدال﴾

چون پدرش از دار فنا بدار بقا رحلت نمود بحسب استحقاق بر مسند حکومت ولایت جزیره بجای پدر جلوس فرمود و مدتی حکومت آنجا نموده فوت کرد * و از و سه پسر ماند امیر شرف و امیر بدر و کک محمد * اولاً

﴿امیر شرف﴾

قایم مقام پدر گشته * مدتی که از ایام حکومتش متمادی شد باجل موعود در گذشت * و بعد از و برادرش ﴿امیر بدر﴾

جانشین او شد * و مدتها بحکومت و فرمان روائی قیام نموده * بعد از آن فوت کرد و از و سه پسر ماند امیر شرف و میر محمد و شاه

علی بیك * ﴿ كك محمد بن امیر ابراهیم ﴾ بعد از فوت
 برادران متصدی حکومت جزیره شد * و در زمان او حسن
 بیك آق قوینلو بر آن دیار مستولی گشته * خرابی بسیار باحوال
 آن ولایت راه یافت * و اعیان بختی اکثر بقتل رسید * كك محمد را
 با برادر زادگانش میر محمد و شاه علی بیك گرفته مقید بطرف
 عراق بردند * و آن دیار بالکایه بید تصرف ترا گنه آق قوینلو در
 آمده * حکومت آنجا بجای بك نام شخصی که بالفعل اولاد او
 در میانه طایفه ترکان بجای لو اشتهار دارد تفویض شد * و جای
 بیك بنوعی در حفظ و حراست و ضبط و صیانت ولایت جزیره
 اهتمام نمود که فوقش متصور نیست * و مدتی آن ولایت در
 تصرف او بود تا وقتی که امیر شرف بن امیر بدر از طایفه آق
 قوینلو آن ولایت را مستخلص گردانید *

﴿ امیر شرف بن امیر بدر ﴾

در تاریخی که عمش كك محمد و برادرانش میر محمد و شاه علی بیك
 در دست طایفه آق قوینلو گرفتار گشتند او فرار کرده * در گوشه
 مخفی بسر میبرد تا آفتاب دولت سلاطین آق قوینلو بسرحد زوال
 رسید و صبح اقبالشان بشام اختلال انجامید که گفته اند * نظم
 تا غیرد یکی بنا کامی دیگری شاد کام نشیند

روز بروز آثار اقبال از جبهه آمال امیر شرف طالع وساعت بساعت

ستاره طالعش در اوج رفعت لامع میشد تا بقیة السیف بختی را بدلا لت واستمالت بر سر رایت خود جمع نموده * هوای حکومت جزیره را در نظر خود جلوه داد * و مدت سی سال که در پس زانوی یاس و نومیدی نشسته منتظر فرصت می بود که ناگاه بدستیاری بخت بلند و رهنمونی طالع از جند باراده حکومت از کنج عزلت اسب همت بمیدان جرات رانده ولایت موروثی را بضرب شمشیر صاعقه کردار مستخلص ساخت و حاکم باستقلال کشته * درین اثنا عمش کلک محمد و برادرانش شاه علی بیگ و میر محمد از قید ترا که خلاص شده بدو پیوستند * و چون شاه اسمعیل صفوی خروج کرده ولایت عراقین و آذربایجان را از طایفه ترا که مستخلص گردانیده پادشاه شد ولایت دیار بکر و موصل و سنجار را نیز بید تصرف در آورده باراده تسخیر جزیره لشکر بدان طرف فرستاد و بدفعات در میانه طایفه قزلباش و امیر شرف مجادله و مقاتله واقع شده * هر دفعه امیر شرف غالب آمده چنانچه یکدفعه هزار و هفتصد کس بقتل رسیده * گروه انبوه اسیر و دستگیر شد * و مرتبه دیگر خان محمد استاجلو که میر میران دیار بکر بود با برادرش قراخان بعزم تسخیر جزیره بر سر امیر شرف فرستاده باز فتح میسر نشده * بی نیل مقصود عودت نمود و در دفعه ثالث یکان بیگ تکاوی قورچی باشی را از همدان

باقورچیان فامدار و لشکریان جرار شجاعت آثار بعزم رزم امیر
شرف و فتح ولایت جزیره روان گردانید و امیر شرف متوسل
بعون عنایت الهی کشته بمضمون آیه کریمه (کمین فئۃ قلیلة غلبت
فئۃ کثیرة باذن الله) دایران نبرد آزما و هزبران بیشه و غاراجمع
کرده * و در برابر یکان ییک صف آرا گشته بعد از کوشش
و کشتن بسیار یکان ییک را شکست داده * از ولایت جزیره
بیرون کرد و دیگر از آن روز لشکر قزلباش متعرض جزیره
نشده * و امیر شرف بعد ازین قضایا بچند وقت رخت هستی
از عالم فنا بدار بقا کشید * (شاه علی ییک بن امیر بدر)

بعد از فوت برادرش امیر شرف باستصواب عشایر و اعیان بختی
متصدی امر حکومت جزیره شد * و قاعه و نواحی فنیک را
ببرادرش میر محمد داد * و در فرصتی که امراء کردستان باتفاق اراده
ملازمت شاه اسمعیل صفوی نموده روانه خوی و تبریز شدند * شاه
علی ییک نیز فریب خورده * و ایذا و اهانتی که از طایفه بختی
بقزلباش رسیده بود بر طاق نسیان نهاده * بهمراهی دوازده نفر
از امراء و حکام کردستان متوجه خدمت شاه اسمعیل شد و شاه اسمعیل
ذخیره خاطری که از امیر شرف داشت هضم نتوانست کرد
اورا نیز همراه امراء و حکام کردستان در قید حبس و زنجیر کشید
و بعد از مدتی که امراء و حکام مزبور هر یک بنوعی از قید خلاص

شده شاه علی بیك نیز از آن قید و بند رهایی یافته بجزیره آمد
 و در آن حین ولایت جزیره از نیابت شاه اسمعیل پید تصرف
 اولاش بیك برادر خان محمد استاجلو والی دیار بکر بود در میانه
 ایشان مجادله و مقابله واقع شده * اولاش بیك ترك حكومت جزیره
 نموده فرار کرد * و قلاع و نواحی جزیره بتجدید پید تصرف شاه
 علی بیك درآمد * و بعد از آن بامیر شرف حاکم بدایس عهد
 اخوت بسته اظهار اطاعت بدرگاه سلطان سلیم خان نمودند *
 و پادشاه مزبور را ترغیب بتسخیر و فتح دیار بکر و آذربایجان
 وارمن کردند * و چون چند سال از حكومت شاه علی بیك
 در گذشت باجل موعود عالم فانی را بدرود کرد * و ازو چهار پسر
 ماند * بدر بیك و ناصر بیك و كك محمد و میر محمد * بعد از فوت
 پدر بدر بیك قائم مقام او شد * و اولاد ناصر بیك و كك محمد که
 حكومت جزیره نموده اند احوال هر يك بتفصیل مذکور خواهد
 شد * و از امیر محمد سلیمان بیك نام پسر شجاع دلاور مانده در قید
 حیاست * ﴿ بدر بیك بن شاه علی بیك ﴾

بعد از فوت پدر بر مسند حكومت نشسته آن دیار را بعدل و داد
 معمور و آبادان گردانید و قریب به هفتاد سال حكومت به استقلال
 کرده در دور سلطنت و ایام حشمت سلطان سلیمان خان غازی من
 اوله الی آخره بمخدمات مبروره پادشاهی و اشارات ماموره سلطانی

قیام و اقدام نموده در سفر وان و تبریز و فتح بغداد و سایر بلاد عراق عرب ملازم رکاب ظفر انتساب می بود * اما بواسطه دو امر شنیع که از روی تهور و اعتماد بنیکو خند متی که از نسبت بعقبه علیه ساطعانی بظهور آمد پادشاه زمان و وزیر عصر رستم پاشا را از انحراف مزاج بهم رسید یکی آنکه در دیوان هایون هنگام رخصت امرا و حکام در آخر سفر اعجام در محمل دستبوسی چون سلطان حسین بیک حاکم عمادیه را بر و تسدر فرموده بودند بدر بیک قبول اینهمی ننموده و مقید بدستبوسی پادشاهی نشده از دیوان بیرون رفت و بی آنکه از پادشاه و وزیر مرخص گردد از دار السلام بغداد متوجه جزیره شد * و دوم آنکه در هنگامی که زینل بیک حاکم حکاری بامداد و معاونت رستم پاشای وزیر براراده حکومت از استانه سلیمانی عودت کرده چون بولایت جزیره رسید چنانچه قبل ازین بتفصیل مذکور شد بدر بیک معدودی چند از سفاکان و بیباکان بختی بر سر راه او فرستاده همراهان زینل بیک را بالتمام بقتل آورده او را زخم بسیار زده بر خاک بوار انداختند * چون این خبر مسموع رستم پاشا کشت علاوه ذخیره خاطر او شد * و در دفعه ثانی چون بر مسند صدارت جلوس فرمود میر ناصر برادر بدر بیک را تحریک نمود که طالب حکومت جزیره شود متوجه

آستانه پادشاهی گردد و ناصر بیک حسب الامر موده توجه بدوگاه
 سلیمانی نموده بامداد حضرت آصف جاه حکومت جزیره از دیوان
 پادشاه بناصر بیک عنایت شده بجزیره عودت نمود بمجرد رسیدن
 او بد آنجا بدر بیک بطرف سنجار رفته حکومت را تسلیم برادرش
 نمود * بعد از دو سال بدر بیک روانه آستانه پادشاهی شده ناحیه
 طور و هیم را از ایالت جزیره تفریق کرده حکومت جزیره
 تکرار به بدر بیک مقرر شد * و مدته الحیات بموجب نشان
 مکرمت عنوان حاکم ذی شوکت جزیره گشته بدارایی آنجا
 قیام نمود * اما بوعلانیه در مجالس و محافل اسرار میکرده
 چنانچه هر روز در مجلس او پانصد درم اسرار خرج میشده
 و قریب بصد درم خود بنفسه صبح و شام میخورده و دایم الاوقات
 وکیل خرج خود را تنبیه مینموده که قیمت اسرار را از وجه
 حلال داده از زری که شبهه داشته باشد ندهی * اما در سایر امور
 شرعیه و احکام دینیه بغایت می کوشیده و رعایت و حمایت فضلاء
 و علما را کما ینبغی مرعی داشته و علما و فضلاء که در زمان او در
 جزیره مجتمع گشته اند در هیچ عصر و زمان نبوده اند مثل مولانا
 محمد برقلعی و مولانا ابو بکر و مولانا حسن سورجی و مولانا زین
 الدین بی که در علم ظاهر و باطن سرآمد علمای زمان و خلاصه
 مشایخ دورانست * و مولانا سید علی و غیر هم که مصنفات ایشان

بین العلما متداول است * وروایتست که نوبتی مولانا ابوبکر از
 بدر بیک آزرده خاطر گذشته از جزیره اراده بیرون رفتن کرد * بدر
 بیک با اشراف واعیان نزد مولانا رفته و او را بانعامات و خلع
 فاخره سرافراز ساخته * و دلداری بینهایت کرده باز بجای خود
 آورد * و چون ناصر بیک برادرش فوت کرد ناحیه طور و هیتم را
 بدستور اول ضمیمه ایالت مورد وثی ساخت و عمر طویل یافت و در
 آخر که عمرش از حدود نود گذشته و نزدیک بسرحد صدر رسیده
 انحطاط در عقل و فراست او پیدا شده * کارهای دور از عقل
 میکرد چنانچه از ثقات استماع افتاده که یکبار شخصی از دست
 قصاب شهر نزد بدر بیک آمد شکایت کرد که مرا اهانت کرده
 است بدر بیک تصور کرده که آن شخص قصاب است که بر آن
 مرد ستم کرده فی الحال استاد قصاب را حاضر گردانید چوب
 سیاست زدند * قصاب بعد از خوردن چوب سوال کرد گناه بنده
 چه بود که سزاوار این سیاست گشتم بدر بیک در جواب فرمود
 که بواسطه آنکه بفلان شخص اهانت کرده * قصاب گفت
 یا امیر شخصی که او را اهانت کرده است قصاب است و من قصابم
 بدر بیک در جواب فرمود که قصاب و قصاب یک است اشتراك
 لفظی دارند این قدر سهو را تلافی سهل است و چون باجل موعود
 اجابت حق را لبیک گفت ازو میر محمد نام پسر می ماند *

﴿ امیر محمد بن بدر بیك ﴾

در زمان حیات پدر مدار الملك بوده بجمع مال و منال حرص تمام داشته * منقولست که دوازده هزار کوسفند بره دار داشته که هر سال مبلغهای کلی از نتایج آن حاصل میکرد * و دیگر صد هزار قطعه مرغ برعایا و مزادعان سپرده بود * و از هر مرغی هر ساله چند دانه بیضه قرار داده میکرد * غرض که در کفایت مال و جمع منال ید طولی داشته * و بعد از فوت پدر باستقلال تمام حاکم جزیره گشته * چون هفت سال از ایام حکومت او متبادی شد در تاریخ سنه ست و ثمانین و تسعمایه که قره مصطفی پاشای لالا وزیر ثانی بموجب فرمان سلطان مراد خان بتسخیر ولایت کرجستان و شیروان مامور شد * میر محمد نیز بهمراهی جیوش نصرت فرجام اسلام قیام می نمود * چون عسکر قیامت اثر داخل کرجستان شد محمدی خان الشهیر بتوقیق پسر زاده قازق حمزه استاجلو میر میران چقور سعد و امام قولی سلطان قجار میر میران قرا باغ و کنجه اران با موازی ده هزار سوار جرار قزلباش در جادر نام محلی سر راه بر مصطفی پاشا گرفته * دو چار لشکر ستاره شمار شده * اتفاقا در آن روز درویش پاشای بیکار بیك دیار بکر با امر قراولی مامور گشته پیشرو عسکر اسلام بود * و در جادر نام مکان بعد از عصر قریب بغروب آفتاب ملاقات هر دو

گروه در دامن کوه اتفاق افتاد گردان گردان آن گروه انبوه را
 شی^۱ قلیل دانسته * از روی تهود و غرور موفور غافل از مکر
 سنین و شهر بر آن قوم حمله آوردند * ﴿نظم﴾

مبین گرچه شیری عدو را حقیر   بیندیش از و گو بود شیر گیر
 مناز ز بهی ای زخیل بهان   که باشد به از به بسی در جهان
 بسر پنجه آهنینت مناز   که آهنک را اند آهن کداز
 گروه قزلباش بعضی از مردمان پیشرو تا موازی دوسه
 هزار را در برابر لشکر روم نمایان ساخته * دلیران رزم دیده
 و هزبران کار آزموده در کینکاه کوه آرمیده بودند چون آن زمره
 بی شکوه بنظر عسکر انبوه در آمد دلیران گردان چون شیر
 غران بر آن جمع پریشان قزلباشان زور آورده آنجماعت را که
 چون عقد ثریا فراهم آمده بودند مانند بنات النعش پریشان
 ساختند که یکبار قریب شش هزار مرد تازی سوار نیزه گذار از
 کریوه کوه چون سیل روان واژدهای دمان آتش فشان بیرون
 آمده بهیئت مجموعی حمله بر لشکر پراکنده گردان آوردند و آواز
 دار و کبر و ناله کرنا و نفیر بفلک اثیر رسانیدند * از شبهه باد پایان
 در آن معرکه ستیز علامت روز دستخیز ظاهر گشت * دشت
 و هامون از خون دلیران مانند شفق کاکون شد * و صبح اقبال

خواص و عوام در آن وادی هولناک بشام رسید * ﴿ نظم ﴾

صدای سم و شبهه باد پای در آورد ماهی و مه را از جای

نمایان شد از هر طرف چوب تیر چور کهای غیرت بتن جای گیر

زخونی که تیرك زد از فرقگاه یلان را بر افراخت پر کلاه

تبر زین بخون یلان کشته غرق چو تاج خروسان جنگی بفرق

القصة میر محمد باتفاق صارو خان بیک حاکم جزو و دومان

بیک زرقی و میر محمد فنیکی در آن معرکه بقتل رسید و آخر الامر

شکست بر اشکر قزلباش افتاده موازی سه چهار هزار کس

از طرفین در معرض تلف درآمد * و در محلی که میر محمد بقتل

رسید مقدار دویست هزار التون سرخ سکه سلطانی بغیر از

اقشه و اجناس امتعه مرصع و آلات در خزینه او موجود بود

و اولادش منحصر بسلطان محمد نام پسر در سن پنج سالگی

و چهار دختر وارثی دیگر نداشت * و درین عصر کسی از

حکام کردستان باین مقدار خزینه مالک نشده بود *

﴿ سلطان محمد بن امیر محمد ﴾

وی از دختر ملک محمد بن ملک خلیل حاکم حصن کیف متولد

شده در صفر سن از پدر باز ماند * و عادت کردستان آنست که

چون پسر خورد سال از پدر یتیم ماند او را ملقب و مخاطب باسم

پدر می کنند و یحتمل که بواسطه علم سلطان که در اول اسم واقع

شده غنایم کرده نام او را محمد گذاشته باشند العلیم عند الله *
اما چون مادر او عورت عاقله بود و مبلغ خطیر از پدر و پسر بدو
میراث مانده بود و ازمان (۱) ملك و آقایان عشیرت بختی را بانعام
و احسان تسلی و خوشنود گردانیده بارعایا و متوطنان آنجا بطریق
رفق و مدارا سلوك نمود * و دختران خود را بمیر ناصر و شرف بيك
اولاد خان ابدال داده رفق و فتق مهمات جزئی و کلی آن دیار را
در كیف كفايت اولاد خان ابدال گذاشت * وفي الواقع بنوعی
در حفظ و حراست و ضبط و صیانت و لایت جزیره قیام و اقدام
نمود كه مزیدی بر آن متمسور نبود * و يك دفعه پسر خود را برداشته
باستانه سلطان مراد خان باستنبول برد ارکان و اعیان آنجا را
بتحف و هدایا و تنسوقات کران بها خوشدل گردانیده و از جانب
پادشاه بخلامت فاخره و تجدید برات ایالت مفتخر و سرفراز
گردانیده * رخصت انصراف حاصل نموده بجزیره نمودت کردند
چون مدت پنج سال از ایام حكومت او منقضی گشته والده
خیره اش وفات کرد او نیز بعد از چند روز مریض گشت * در
تاریخ سنه احدی و تسعین و تسعمایه مرغ روح قدسی آشیانش از
قفص بدن پرواز کرده بر شاخسار طوبی جا گرفت * و بروایتی
وارثان ملك و معاندان سمیات در طعام او كرده او را

گردانیدند و از اولاد بدر بیك کسی دیگر نمانده منقطع النسل شد
 ﴿ ناصر بیك بن شاه علی بیك ﴾

در زمان سلطنت سلطان سلیمان غازی در ایام وزارت رستم
 پاشای وزیر اعظم ندیم مجلس شریف سلطانی و مدبر امور آصف
 برخای ثانی درویش محمود کله چیری بود * و این درویش محمود در
 اصل از عشیرت روز کیست . و در طرز اشعار و اسلوب انشا از
 شاگردان مولانا ادریس است * و مدتی منصب انشای شرف
 بیك حاکم بدلیس بدو متعلق بود * بعد از قتل شرف بیك بدیار
 روم افتاده معلم دختر سلطان سلیمان خان که منکوحه رستم پاشا
 بود شد * و در ثانی الحال منصب وزارت و وکالت شرف بیك بدو
 قرار گرفت . و آهسته آهسته کار و بار او بجایی رسید که مراجعت
 اکثر حکام کردستان بدو بود ازینجهت رستم پاشای وزیر برکاهی
 احوال کردستان واقف شده * تغییرات و تبدیلات در حکام
 آنجا واقع شد * غرض از تمهید این مقدمات آنست که سابقا
 مذکور شد که رستم پاشای وزیر اعظم ناصر بیك را تحریک
 فرمود که با برادر خود بدر بیك مخالفت نموده طالب حکومت
 جزیره گردد * و او حسب الاشاره روانه آستانه ملک آشیانه
 سلیمانی گشته . تفویض ایالت جزیره بدو شد * چون دو سال از
 داوائی او مرور کرد بدر بیك نیز متوجه درگاه پادشاهی شده

ناحیه طور و هیتم را از ایالت جزیره تفریق کرده بطریق سنجاق
 بامیر ناصر تعیین نمود و ایالت جزیره را بخود مقرر کرد . و بعد از
 اندک فرصتی ناصر بیک در طور و هیتم وفات نموده * بدر بیک
 نواحی مزبور را بدستور سابق الحاق ولایت خود کرد . غرض که
 باعث تغییرات و تبدیلات و غیر هم که در حکام کردستان واقع شده
 باعتقاد بعضی از اکابر از اثر استادی درویش محمود کله چیر است
 (القصه) چون ناصر بیک وفات کرد خان ابدال پسر او باز برآده
 سنجاق طور و هیتم در زمان سلطان سلیم خان ووزات محمد پاشای
 وزیر اعظم روانه درگاه پادشاهی شده بلکه دیو غرور سودای
 حکومت جزیره در کاخ دماغ او نهاده در تلاشی ایالت ساعی
 بود . و محمد پاشای وزیر بواسطه دوستی بدر بیک بلکه بجهت نظام
 و انتظام عالم و محبت خاندان حکام عظام در صدد زجر و اهانت
 خان ابدال شده * رأی او بر آن قرار گرفت که خان ابدال را
 محبوس گردانیده کوشمال بسزا دهد . بنابراین محمد آغای چاوش
 باشی را با چند نفر از چاوشان درگاه عالی بطلب خان ابدال
 فرستاد اتفاقا خان ابدال با جمعی از امیر زادهای بختی و چند نفر از
 ملازمان خود که بجامع ادرنه بگذارند فریضه عصر رفته بود
 بعد از ادای نماز چاوش باشی با جمعی از چاوشان بدو رسیده . او را
 بدیوان وزیر اعظم دعوت کردند طایفه اگراد میگویند که چون

درین وقت چاوش باشی پادشاه با چند نفر از چاوشان بطلب خان ابدال آمده اند ظاهرا علامت خوب نیست بمحتمل که قصد او کرده اند که او را بقتل آورند * بمجرد مظنه شیخ شیخان نام کردی از ملازمان خان ابدال از عقب چاوش باشی در آمده خنجری در میان دو کتف او فرو برد که سر از سینه او بدر آورد چاوشان رفیق او چون اینحال مشاهده کردند پراکنده گشته نزد وزیر اعظم رفتند * و اوضاعی که از آن کرد بظهور آمده بود بعرض وزیر رسانیدند * و خان ابدال و رفقای او ازین قضیه سراسیمه گشته تفرقه و پریشانی برایشان راه یافت و بالتام در شهر ادرنه پراکنده گشته در گوشها متواری شدند . و بعضی از شهر بیرون آمده روی در صحرا نهادند و مردمان شهر حسب فرمان وزیر و پادشاه بگرفتن خان ابدال و بدست آوردن ملازمان مأمور گشته * دلالتان در کوچه و محلات ادرنه منادی کرده . اطراف وجوانب را تفحص نموده فی الفور خان ابدال و اکثر تابعان او را گرفته و در دیوان حاضر گردانیده و همان لحظه فرمان قضا جریان پادشاهی بقتل خان ابدال و تابعان او نافذ گشته او را با موازی صد نفر از اعیان بقتل آوردند * و اموال و اسباب او را ضابطان بیت المال ضبط کرده داخل خزینه عامره نمودند * و ازو هفت پسر نیکو سیر در صفحه روز کار یادگار ماند (۱) امیر ناصر (۲) و امیر

شرف (۳) و امیر محمد (۴) و شاه علی (۵) و امیر سیف الدین (۶) و امیر عز الدین (۷) و امیر ابدال * و امیر ناصر از نیابت سلطان محمد حاکم جزیره بسفر روان ^(۱) رفته بود و در هنگام مراجعت از آن سفر در سر قلعه قارص خبر فوت سلطان محمد بسمع فرهاد پاشای وزیر سردار رسید و رای صوابنمای سردار نصرت شعار بر آن قرار گرفت که حکومت جزیره را یکی از وادنان ملک که همراه عسکر ظفر عنان بودند تفویض نماید * اعیان بختی اتفاق بمحکومت امیر ناصر نموده بتزدد راقم حروف آمدند که فقیر احوال ایشانرا بعرض سردار رسانیده قبول فرمودند که حکومت ایالت جزیره بدو مرحمت نمایند * اما امیر عزیز ولد کلک محمد بوساطت بانی چاوش در خفیه بعرض سردار میرسانند که از سلطان محمد موازی صد هزار سکه سلطانی و اسباب و اموال بقیاس مانده و بغیر از دو همشیره و ارث دیگر ندارد. و من از امیر ناصر بامر حکومت اقریم اگر ایالت جزیره بمن تفویض شود موازی صد هزار فلوری سلطانی از مال سلطان محمد و دوازده هزار فلوری از مال خود بخزینه پادشاهی عاید میسازم * سردار کفایت شعار این سخن را فوزعظیم دانسته روز دیگر که موعد دستبوسی امیر ناصر بود باتفاق امیر عزیز هر دو را در دیوان

حاضر گردانیده سردار توجه باعیان بختی کرده گفت که از امیر ناصر و میر عزیز کدام يك بسططان محمد متوفی نزدیکترند. اعیان جزیره گفتند که امیر عزیز يك واسطه نزدیکتر است • سردار فرمود که ایالت جزیره بحسب ارث بامیر عزیز میرسد باو ارزانی داشتن اولی و انسب می نمایند. باز اعیان جزیره در جواب فرمودند که اگر چه میر عزیز بسططان محمد نزدیکست و بحسب ارث حکومت بدو میرسد اما بالتام عشایر و قبایل و اعیان ولایت خواهان میر ناصرند • و او از برای حفظ و حراست و ضبط و صیانت مملکت از حکام سابق نیز بهتر است • سردار گفت هر چند همچنین است اما من حکومت را بامیر عزیز میدم شخصی از اعیان بختی در جواب مبادرت نموده گفت که حکم سلطان سلیمان غازی هست که هر کس را که عشایر و قبایل قبول داشته باشند در میانه خود حاکم سازند ما حکومت میر عزیز را قبول نداریم • سردار ازین کلمات آشفته گشته جلاد طلب کرد و در درخیمه دیوانخانه میر ناصر را در روز پنجشنبه یست و نهم شهر رمضان المبارک سنه احدى و تسعين و تسعمایه بقتل آورده و لوله قیامت اثر و علامت فزع اکبر بعالمیان اشکارا نمود و سیلاب اضطراب از دیده شیخ و شاب بر یکناهی اوروان ساخت و بصابر صغار و کبار اولو الابصار را خیره و تیره ساخت • (نظم)

بگردید عالم از آیین خویش   که آمد عجب مشکل سخت پیش
 زانده آن ماتم جان کسل   روان گشت از دیده خون دل
 بعد از آن تفویض ایالت جزیره بمیر عزیز نموده او را بمخلعت
 پادشاهانه و نوازشات خسروانه مفتخر و سرافراز کرد و بآلی چاوش را
 همراه او نموده بضبط جزیره فرستاد * و امیر شرف با سایر اخوان
 واجبا در ناحیه طنزی منزوی شد * و مال حال ایشان عنقریب
 مرقوم قلم شکسته رقم خواهد شد بعون الله الملك الحمید المجید *
 ﴿ امیر عزیز بن کلک محمد ﴾

چون بامداد و معاونت فرهاد پشای وزیر متصدی امر
 حکومت جزیره شد * و یکسال و چهار ماه از حکومت او
 منقضی گشت عثمان پشای وزیر اعظم حکومت جزیره را بمیر
 محمد بن خان ابدال مفوض نمود و میر عزیز معزولا در سفر تبریز
 همراه عساکر نصرت فرجام اسلام بمخدمات مرجوعه پادشاهی
 قیام و اقدام کرده بعد از آن از جزیره بیرون آمده در سنجار
 اوقات میگذرانید * چون عثمان پشا در تبریز وفات کرد و دفعه
 دیگر فرهاد پشا سردار کشته متوجه دیار عجم شد * میر عزیز
 در ارضروم بمخدمت سردار آمده بشرط آنکه سی قریه از قرای
 کفره تابع جزیره داخل خواص هایون پادشاهی بوده باشد و هر
 سال موازی شصت هزار فلوری از حاصل قرای مزبوره داخل

خزینه عامره نماید ایالت جزیره بدو ارزانی شد * و امیر محمد از
 استماع این خبر روانه آستانه سلطان شد * و چون زمام مهام
 وزارت بکف کفایت سنان پاشا درآمد حسب الاستدعای میر
 عزیز میر محمد را که در میانه فتنه و فساد واقع نشود بطرف روم ایلی
 فرستادند * و ناحیه طیزی که محل سکونت و مدد معاش امیر
 شرف و برادران او بود امیر عزیز بطریق سنجاق بحاجی بیک
 نام پسر خود نامزد کرد . و رفع و دفع اولاد خان ابدال را پیشنهاد
 همت ساخت * از روی رفاهیت و فراغت بلا ممانعت و مشارکت
 غیری بمحکومت و دارایی قیام نمود * و چون چند روز بدین وتیره
 گذشت امیر شرف بن خان ابدال باتفاق برادران خود امیر
 عزالدین و امیر سیف الدین و امیر ابدال که هر یک نهالی بودند در
 بوستان ایالت رسیده * و سروی بودند در کلستان حکومت سر
 بمیوق کشیده که عشایر و قبایل شیفته لطافت شمایل و فریفته
 حسن الطاف ایشان بصد دل شده بودند . بعزم منازعت میر
 عزیز کمر عداوت در میان جان بسته باواده باز خواست خون
 میر ناصر برادر ایشان متعرض کاشتگان او شدند . بلکه دست
 تصرف میر عزیز را از ولایت جزیره کوتاه ساخته بغیر از شهر
 و قلعه محلی دیگر در تصرف او نماند * امیر عزیز بالضروره حفظ
 و حراست شهر و قلعه را در عهده اهتمام حاجی بیک پسر خود

و میر هاوند برادر زاده خود نموده بعزم انتقام اولاد خان ابدال
 روانه درگاه کیتی پناه پادشاهی شد * و امیر شرف با برادران
 اطراف وجوانب فرا و نواحی جزیره را ضبط نموده * اکثر
 طوایف بختی با او اتفاق کرده بر سر قلعه آمده . شروع در محاصره
 نمودند * و چون ایام محاصره بچهل روز امتداد یافت و از میر عزیز
 امداد و معاونت بدیشان نرسیده کار ایشان بسرحد اضطراب
 رسید . قضا را درین اثنا حاجی بیگ که بجهت امداد و طلب معاونت
 بنزد ابراهیم پاشای میر میران دیار بکر رفته بود فوت کرده
 میر هاوند با معدودی چند اهل و عیال میر عزیز را در قلعه گذاشته
 در نصف الیل در قلعه را کشاده بیرون رفت . و امیر سیف الدین
 برادر امیر شرف ازین مقدمه واقف گشته سر راه برو گرفت
 در میانه ایشان محاربه و مجادله واقع شده * امیر سیف الدین در آن
 معرکه در دست امیر هاوند بقتل رسید * و میر هاوند جان
 سلامت از آن ورطه بدر برد . اما امیر شرف و امیر عزالدین بقلعه
 جزیره در آمده * اموال و اسباب میر عزیز و سایر احبای او را
 نهب و غارت کردند * و اهل و عیال او را بطریق اسیری بدست
 طایفه اکراد داده جاریهای مطربه مدخوله او را در میانه احبای
 خود قسمت کرده متصرف شدند . و پسر خورد سال میر عزیز
 نیز در میانه ضایع گردید * چون این احوال در آستانه شایع گشته

بسمع همایون اعلی رسید * حسین پاشای میرمیران موصل را همراه
 امیر عزیز نموده * فرمان واجب الاذعان بنام امرا و حکام کردستان
 نافذ کردید که باتفاق حسین پاشا بوسر جزیره رفته آن ولایت را از
 دست منازعان بیرون آورند و بتصرف میر عزیز داده . میر شرف
 و برادران او را که بتغلب در جزیره نشسته اند بدست آورده . اعمال
 ناصواب ایشانرا در کنار ایشان نهند و بنوعی در تأدیب ایشان
 اقدام نمایند که سایر متمردان از آن عبرت گیرند * و حسین پاشا
 بامتنال امر مبادرت نموده باتفاق محمد یك حاکم جزو و اشکر
 موصل در زمستان سنه تسع و تسعین و تسعمایه متوجه جزیره
 شده * چون امیر شرف و برادران از توجه او خبر دار گشته قلعه
 و شهر را خالی گذاشته بطرف طنزی رفتند . و از آنجا اهل و عیال
 خود را برداشته بجانب خیزان و مکس رفتند * و حسین پاشا
 میر عزیز را در درون قلعه جزیره گذاشته عودت نمود * و بعد از
 معاودت پاشا امیر شرف باتفاق برادران و اکثر اعیان متوجه
 محاصره قلعه جزیره شد * و میر عزیز را تاب مقاومت و تحمل
 صدمت ایشان نبود * قلعه و شهر را خالی گذاشته با امیر هاوند
 سالک طریق فرار گشت * و امیر شرف او را تعاقب نموده . میر
 هاوند در اثنای تکامش در دست امیر شرف بقتل رسید و میر عزیز را
 بعد از چند روز در صحاری و بیابان مرده و بیجان یافتند * (نظم)

چنین است دستور چرخ کهن   که چون سر بر آری بر آرد زین
 درین لاجوردی سرای دو در   زد نبال مطرب رسد نوحه کر
 ﴿امیر محمد بن خان ابدال﴾

چون در تاریخ سنهٔ احدى و تسعين و تسعمایه فرهاد پاشای
 وزیر اعظم میر ناسر برادر میر محمد را بقتل آورد. تفویض ایالت
 جزیره بمیر عزیز نموده. بالی چاوش را بضبط اموال سلطان محمد
 فرستاد و امیر محمد عورت و فرزندان برادر مقتول خود را برداشته
 برسم داد خواهی متوجه درگاه عرش اشتباه پادشاهی شد * اتفاقا
 فرهاد پاشا از سرداری عسکر دیار عجم بواسطهٔ بعضی تقصیرات
 رفع شده * سرداری بعثمان پاشا مفوض گشت * امیر عزیز را
 از حکومت معزول کرده * تفویض ایالت جزیره بمیر محمد نمود
 و چون عثمان پاشا در تبریز فوت شد و دفعهٔ دیگر سرداری دیار
 عجم بفرهاد پاشا مفوض گردید چنانچه قبل ازین گذشت میر
 عزیز در ارضروم بخدمت فرهاد پاشا آمده بشرط آنکه سی
 قریه ارامنه از ولایت جزیره داخل خواص همایون پادشاهی بوده
 باشد * و هر سال مبلغ شصت هزار فلوری از محصول قراای
 مزبوره تسلیم خزانهٔ عامره نماید ایالت بدو ارزانی گشت * و میر
 محمد معزول متوجه درگاه خاقان جمجاه شد * و بنا بر مقدمات چند
 حسب الاشارهٔ فرهاد پاشا میر محمد روانه ولایت بدون شد (؟) که

در آن ولایت جهة او وظیفه تعیین گشته که مدة الحیوة در آنجا ساکن باشد و امیر شرف و سایر برادران او در سفر کرجستان در رکاب ظفر انتساب سردار نصرت شعار بودند • و بعد از معاودت سردار نصرت قرین ظفر شعار از جهاد و غزای کفار امیر شرف مع برادران بناحیه طنزی رفته منزوی شدند • اما آن ناحیه را نیز میر عزیز بدیشان نکذاشته • از دیوان پادشاهی بطریق سنجاق باسم پسر خود حاجی بیک برات گذرانید • و چون میر عزیز بجزیره آمد درین دفعه همگی همت بقلع و قمع اولاد خان ابدال گماشت اما تدبیرش موافق تقدیر نیفتاد • و همچنانکه از سیاق کلام گذاشته بوضوح می پیوندد میر عزیز و پسرش حاجی بیک و برادر زاده اش میر هاوند و سایر اولاد ذکور وانات ایشان بر طرف کشته منقطع النسل شدند • و امیر شرف بحسب رشد و تمیز متصدی امر حکومت گشته • برادرانش را بضبط قلاع و نواحی مامور گردانید • چون این خبر در آستانه اقبال آشیانه سلطانی مسموع اعیان و ارکان شد کسی باستعجال بجانب بوسنه فرستاده • امیر محمد را از آنجا بدار السلطنه اسلامبول آوردند و ایالت جزیره را باستدعای ابراهیم پاشای وزیر بدو عنایت کرده محمد پاشای بوسنوی میر میران دیار بکر را با امرای کردستان مامور گردانیدند که میر محمد را بجزیره آورند • و آن ولایت را

از برادران او مستخلص نموده بدو سپارند * محمد پاشا چون باتفاق
 امرای دیار بکر متوجه جزیره کشت امیر شرف بلا منازعه
 و مناقشه قلعه و ولایت را تسلیم برادر خود میر محمد نموده . خود
 متوجه ناحیه طنزی شده در آنجا ساکن گشت * و بعد از چند
 روز اعیان بختی در میانه افتاده * امیر شرف را بجزیره آوردند
 برادران یکدیگر ملاقی گشته کرک آشتی نموده ناحیه شاخ را
 و بعضی قرا و مواضع دیگر قریب بنصف ولایت جزیره
 بوظیفه امیر شرف و سایر برادران و تابعان ایشان مقرر داشت
 و نفس شهر و بعضی نواحی دیگر را بخود گذاشت . مشروط
 بآنکه ادای مبلغ يك صد و پنجاه هزار فلوری که پادشاه و وزیر
 تقبلات شده میر محمد ادا نماید . از جانبین باین قرار راضی گشتند
 چون چند روز برین وتیره گذشت جمله اعیان بختی میل بطرف
 امیر شرف کردند * چون امیر محمد از عشایر و قبایل این اوضاع
 مشاهده کرد و دانست که از عهده تقبلات که مبلغ خطیر است
 بیرون نمی آید جزیره را گذاشته بیرون آمد * چون استحقاق
 و قابلیت امیر شرف معلوم اشرف و اعیان دولت و ارکان سعادت
 پادشاه مغفرت پناه سلطان مراد خان شد ایالت جزیره باو ارزانی
 گشته منشور ایالت و نشان حکومت بنام میر شرف عز اصدار
 یافته بجزیره فرستادند * میر محمد از استماع این اخبار فرار نموده

ملتجی محمد بیك حاكم عزو شد . چون منكوحه میر محمد شمشیر
محمد بیك بود اهل و عیال خود را در حزو گذاشته . بامداد و معاونت
او روانه درگاه پادشاهی شده . از مرحمت یدهایت خسروی سنجاق
حسنکیفا بدو ارزانی شده * در هنگام فتح و تسخیر قلعه اگری
و محاربه کفار بخار چون فتح و ظفر در رکاب نصرت او سلطانی
بود و حالت تحریر حکومت جزیره از دیوان سلطان محمد خان
غازی خلعت خلافت بدو مقرر گشته . اما از میر شرف
واحه پیدا کرده جرات آمدن نمیتواند کرد *

﴿ امیر شرف بن خان ابدال ﴾

زبده دودمان و آزیده خاندان حاکمان جزیره است در میدان
سختی و مردانگی بچوکان مروت و فرزانی کوی تفوق
ورجیحان از امتال و اقران ربوده . و در معرکه دلاوری و شجاعت
و هنگامه بهادری و شهامت بقوت بازوی کامکار و ضرب شمشیر
صاعقه کردار دستبردهای مردانه نموده * ﴿ نظم ﴾

بود بروز سخایش ز جود حاتم نك بود بگاه و غایش ز رزم رستم عار
والحق رعیت و سپاهی از عدل و انعام او برخوردار و آشنا
و یگانه از حسن خلق او ممنون و منتدار . و دور و نزدیک از جان و دل
هواخواه و دوست و دشمن از اطوار پسندیده و اخلاق حمیده اش
دولتخواه * ﴿ نظم ﴾

طرز خلاق سالی او نوع انسانرا کمال

جود کف کافی او نخل احسانرا ثمر

گردد از حسن نصارت رشك بستان ارم *

گر بشورستان سحاب لطف او ریزد مطر *

بعد از قضایای که میانه امیر عزیز و امیرهاوند و امیر شرف

و برادران واقع شد چنانچه در احوال امیر عزیز بتفصیل مذکور گشت

زمام مهم امور حکومت جزیره در قبضه اقتدار امیر شرف آمد

در حفظ و حراست و ضبط و صیانت آن ولایت کمال اهتمام بجا

آورد. در خلال این احوال وزیر عصر میر محمد برادر میر شرف را

از بوسنه آورده ایالت جزیره را بدو مفوض گردانید. و چنانچه قبل

ازین گذشت میر محمد بواسطه عدم قابلیت و استحقاق در

حکومت کاری نساخته باز از دیوان سلطانی ایالت جزیره بامیر

شرف عنایت کردند. چون چند روز از ایام حکومت او منمادی

شد برادرش امیر عزالدین راهوای حکومت جزیره در سر افتاده

مرغ آرزو دو کفکره کاخ دماغ او آشیان نهاد. هر روز اطراف

و جوانب جزیره را نهیب و غارت کرده. جمع کثیر از اجامره

و اجلاف رفود و او باش بر سر رایت او مجتمع گشته. شرف يك

ازو خایف و خاسر می بود قارووزی او را بنزد خود طلبیده با چند

نوک مرعند خود مقدمه ساخت که چون امیر عزالدین درون

خانه شود کار او را تمام سازند. و ایشانرا در درون خانه پنهان کرده کسی بطلب میر عز الدین فرستاد * چون امیر عز الدین قدم در درون خانه نهاد متواریان از کمینگاه بیرون آمده کاخ دماغ او را از باد نخوت و غرور خالی کردند * و دیگر از آن روز حاکم باستقلال گشته . بحکومت جزیره مبادرت مینماید و بحسن عدل و داد آن ولایت را معمور و آبادان گردانیده * امید که موفق باشد

« شعبه دوم »

« در ذکر امراء کورکیل »

سابقا مذکور شد که اولاد ساجیان بن خالد که ولایت جزیره را در میانه خود تقسیم کردند . ناحیه کورکیل بمیر حاجی بدر تعلق گرفت . و امرای کورکیل بالتام از نسل اویند و کورکیل را در اول جرد قیل میخواندند . آخر بکثرت استعمال کورکیل شده . و کوه جودی که کشتی حضرت نوح علی نبینا وعلیه السلام بر آن کوه قرار گرفته در آن ناحیه واقع شده * و آن ناحیه قریب بمصد پاره قریه معمور از اسلامیة و ارامنه دارد که هم قشلاق و هم ییلاق دارد که الوسات و احشامات آنجا اوقات میگذرانند * القصه میر حاجی بدر در آن ولایت وفات کرده * از نبایر او حاجی محمد بن شمس الدین نام شخصی قائم مقام او شد * و چون مدتی بحکومت آن

ولایت قیام و اقدام نمود او نیز فوت کرد میر شمس الدین نام
پسرش بداری آن ناحیه مبادرت نمود • چون او نیز فوت کرد
ازو سه پسر ماند . امیر بدر و امیر حاجی محمد و امیر سید احمد هر سه
برادر متعاقب یکدیگر حکومت کور گیل کرده اند .

اما میر بدر و میر حاجی محمد را اصلا احوال معلوم

نیست باین راقم حروف شروع بر آن ننمود •

﴿ امیر سید احمد بن امیر شمس الدین ﴾

بغایت مرد شجاع و دلاور بود همواره در معارك جدال و قتال
دستبردهای مردانه می نمود و در هنگام اطاعت امرای کردستان
باستانه سلطان سلیم خان مقرب پادشاه کشته بر سبیل طیبیت
سخنان ظرافت آمیز و حکایات لطافت انگیز می گفته • و بعد از
فوت سلطان سلیم خان با سلطان سلیمان غازی نیز همین قاعده
مرعی میداشت و همیشه اوضاع و اطوار او مقبول طبع پادشاهان
کشته بعضی اوقات موصل و سنجان را علاوه کور گیل نموده بدو
ارزانی داشته منشور حکومت داد • و روایت است که در محلی که
سلطان سلیمان خان از دارالسلام بغداد عودت کرد میر سید احمد
خود را در میانه تابوت نهاده او را بر سر راه سلطانی گذاشتند
پادشاه از احوال آن تابوت سوال کرد گفتند میر سید احمد است
و میگوید که سنجان موصل بمثابه روح منست • پادشاه او را

دیگری عنایت فرموده اند . تن من یسروح شده * و مثل میت
 در میانه تابوت مانده ام اداء او پادشاه را خوش آمده و باز سنجاق
 موصل را علاوه کورکیل نموده بدو اوزانی داشت و بدن مرده
 او را جان تازه و حیات بی اندازه مرحمت نموده * میرسید احمد عمر
 طبیعی یافته مدّة احیاء نزد پادشاهان معزز و محترم بوده * و قلعه
 کورکیل از قلاع مستحکم بلاد کردستان است چنانچه روایت
 میکنند در فرصتی که سلیمان یک بیجن اوغلی قلعه عمادیه را محاصره
 کرد فصل زمستان رسید فتح میسر نشد بجهت قشلاق بناحیه
 بشری عودت کرد * در آن وقت عز الدین شیر حاکم حکاری
 در قلعه بای از اعمال ولایت خود متحصن شده بود و سایر قلاع
 و ولایت او بتصرف کماشتکان آق قوینلو در آمده بود . سلیمان
 یک پیغام فرستاد که هرگاه قلعه کورکیل و قلعه عمادیه و قلعه بای
 و قلعه سوی من اعمال بتایس در دست ماست اصلاً از شما بیم
 و هراس نداریم و خیمهای شما در نظر اکراد حکم سرکین کاومیش
 دارد * القصه چون میرسید احمد مدتی باستقلال حکومت
 کورکیل مع الحاق موصل نمود وفات یافت . بعد
 از آن برادر زاده اش والی آن ولایت شد *

﴿ امیر شمس الدین بن امیر بدر ﴾

بعد از فوت عمش میرسید احمد مقصدی امر حکومت

کور کیل شده * واورا سه برادر دیگر امیر ابراهیم و امیر عمر
و امیر حاجی محمد بود * چون امیر شمس الدین بعد از چند
سال حکومت کرده بجوار از دمتعال پیوست برادرش
میر ابراهیم بجای او بمسند امارت نشست *

﴿ امیر ابراهیم بن امیر بدر ﴾

بجای برادر حاکم کور کیل شد * در زمانی که میان بدر بیک
حاکم جزیره و برادرش ناصر بیک بر سر حکومت آنجا منازعه
و مناقشه واقع شد بنوعی که در احوال بدر بیک بتفصیل مذکور
شده میر ابراهیم بنابر دوستی ناصر بیک بوان رفت که از فرهاد
پاشای میرمیران وان عرض تربیت نامه جهت میر ناصر گرفته
از آنجا متوجه آستانه اقبال آشیانه ساداتان سایمان خان شود * اتفاقا
شاه طهماسب بالشکری زیاده از قطرات امطار نواحی وان و سایر
آن دیار را فرو گرفت و میر ابراهیم بمذحون (من بجا براسه فقد
ربح) (۱) خواست که خود را از طرف بارگیری یتلیس اندازد .
طایفه قزلباش در ما بین بارگیری و ارجیش بدور رسیدند * میر
ابراهیم بزور بازو و مردانکی خود را در میانه قلعه ارجیش انداخت
و شاه طهماسب بنفسه متعاقب او بر سر قلعه ارجیش آمده

هذا جزء من الشطر الثاني من البيت الآتي :

فقلت للقلب تسل واسترح   ومن نجی برأسه فقد ربح

فی الفور شروع در محاصره کرد * چون ایام محاصره قریب بچهار ماه امتداد یافت کار بر محصوران مضیق گشته . قرار دادند که قلعه را بطریق عهد و میثاق تسلیم شاه طهماسب نمایند که بجان امان یابند * اما امیر ابراهیم و جماعت بختی که همراه ایشان بودند بدین صلاح راضی نمی شدند * آخر الامر مردم قلعه با شاه طهماسب زبان یکی کرده در جوف اللیل موازی پا نهادند و نفر قزلباش در آمدنی را بدرون قلعه در آورده * علی الصبح باتفاق قزلباش تیر و تفنگ ، نیزه و شمشیر را حواله طایفه بختی کرده * میر ابراهیم در آن دار و گیر اسیر پنجه تقدیر گشته بقتل رسید * برادر زاده اش زخم دار با پنجاه و شصت نفر دیگر گرفتار گشته بنظر شاه طهماسب در آمد * همان لحظه فرمان شاهی بنفاد پیوست که همچنان زنده پوست از سر ایشان کنند تا بدان سختی جان بجهان آفرین تسلیم کردند * (میر احمد بن امیر ابراهیم)

بعد از قتل پدرش بموجب منشور سلطان سلیمان خان منصب امارت کورکیل بدو مفوض شد و مدت سی سال حکومت آنجا کرده * چون میر محمد نام پسر ناخلف ازو پیدا شد و چون بسرحد رشد و تمیز رسید در قترات میر عزیز و اولاد خان ابدال که میر احمد حمایت اولاد خان ابدال میکرد و پسرش رعایت میر عزیز می نمود بامداد و معاونت میر عزیز پدر را از امارت خلع

کرده بجای او والی کورکیل شد * و میر احمد برسم داد خواهی
متوجه درگاه سلطان مراد خان شده در راه باجل موعود فوت
کرد * ﴿ امیر محمد بن امیر احمد ﴾

بعد از خلع پدر متصدی امارت کورکیل شد * اما از عقل
و کیاست و فهم و فراست چندان بهره نداشت و چند روز بامداد
و معاونت میر عزیز اگر چه نشو و نمای نمود لکن عاقبت در
دست اولاد عمش میر عمر و میر محمد و میر محمود بقتل رسید *
﴿ امیر احمد بن امیر محمد ﴾

بعد از قتل پدر خود سال مانده بود و الحال که تاریخ هجری
در ثالث شهر رمضان سنه خمس و الف است بمعاونت امیر شرف
ابن خان ابدال راه حکومت کورکیل بدو تعلق دارد *

شعبه سیم

﴿ در ذکر امراء فنیك ﴾

ناحیه فنیك منحصر بچهار عشیرت است (۱) بجنوی (۲) شقاقی
(۳) میران (۴) کوینه * و امرای او از نسل امیر ابدال بن سلیمان
ابن خالدند * چنانچه سابقا مذکور شد که چون سلیمان بن خالد در ولایت
جزیره فوت گشت اولادش آن ولایت را در میانه خود قسمت
کردند و از آنجمله ناحیه فنیك بمیر ابدال رسید * و مدتها امیر ابدال

بمحکومت آن ناحیه قیام و اقدام نموده . چون وفات یافت محکومت آن ناحیه باولاد و باتباع او قرار گرفت تا زمانی که ترا که آق قوینلو بر آن ولایت مستولی گشت . و در آن عصر هرج و مرج تمام در آن ولایت واقع شده حتی قریب بیک قرن آن ولایت در دست ترا که آق قوینلو بود . بعد از آنکه دولت آق قوینلو روی با انحطاط آورد و بار دیگر ولایت مورد وثیقه تصرف وارتاناش درآمد . دیگر از آن روز کسی متعرض ولایت ایشان نشده مگر که چند روز در زمان محکومت شاه علی بیک حاکم جزیره آن ناحیه در تصرف میر محمد برادر شاه علی بیک بوده . بعد از آن باز بامداد و معاونت حکام جزیره آن ناحیه بدست وارتان او در آمده تا امروز که تاریخ هجری در سنه خمس و الفست آن ناحیه در تصرف ایشانست .

فصل بنجهر

در ذکر حکام حنفی که اشتها دارند بملکان شعر
 بهر مدتی کردش روز کار بطرز دیگر خواند آموز کار
 سر آهنگ پیشینه کر و و کنند نوای دیگر در جهان نو کنند
 نقله اخبار و حمله آثار آورده اند که چون دست تسلط آل
 ایوب در تاریخ سنه اثنی و ستین و ستمایه بالکلیه از محکومت

مصر و شام کوتاه گردید و فراش قضا بساط امارت آن طبقه عالیها را از آن ولایت در نوردید و یکی از اولاد ایشان مدتی در بلده حمانحنفی بسر میبرد بعد از آن برخواسته روی توجه بجانب ماردین آورد و بخدمت حاکم آنجا رفته او را در سلك امرا و اعیان خود منخرط گردانید * و آن حاکم دوست نواز دشمن کداز از عواطف عالیه حکومت ناحیه صاور را بدو اوزانی داشت * اما آن جوان چند روز که در صاور رحل اقامت انداخت در آنجا دلگیر گشته روی بجانب رأس القول (۱) که بالفعل بحصن کیف اشتهار دارد آورد در آنجا توطن و تاهل اختیار کرده آب و هوای آن دیار موافق مزاج او افتاده موافقت و موافقت با اهالی آنجا نموده صغیر و کبیر غنی و فقیر آن دیار کردن باطاعت و اتقیاد او نهادند و او را بحکومت خود قبول نموده، شروع در تعمیر قلعه آنجا کردند قضا را در آن حین سلطان ماردین را تخیل تمام و تزلزل مالا کلام باینیه قصر دولت راه یافته بود * و از عمارت قلعه حصن کیف بغایت متوهم شد کسی بطلب بانی قلعه فرستاد و او از آمدن ابا کرده قدم در وادی مخالفت نهاد * بنابرین حاکم ماردین لشکر خود را جمع نموده، باراده تسخیر قلعه حصن کیف

(۱) الظاهر أنه رأس القول بالغین المعجمة سمیت به قلعة حصن کیف

متوجه راس القول شد • وبانی قلعه در مقام محاربه و مجادله در آمده ثابت قدم و راسخ دم یای شجاعت در میدان جلادت نهاده • حاکم ماردین بن نیل مقصود معاودت کرد • و از آن روز باز ماهچه رایت دولت آل ایوب بتجدید پرتو تسخیر بر اطراف و نواحی حصنکیفا انداخت • و باندك فرصتی آنحدود را مفتوح و مسخر ساخت • و املاء آنجارا حسنکیف در بعضی احکام سلاطین و نسخ متقدمین بسین هم نوشته اند و درین باب از ثقات روایت است که در حین حکومت خود بانی قلعه حسن نام شخصی را از اعیان اعراب گرفته در قلعه محبوس نمود • و چون حبس حسن امتداد یافت و مقصودی که حاکم قلعه را ازو بود بحصول نیوست کار بد انجام رسید که حسن را در معرض تلف در آورد • حسن شخصی را نزد حاکم قلعه فرستاد و پیغام داد که الحال کار و بار من از دست رفته و دل بر هلاک نهاده ام • از ملك التماس دارم که يك لحظه عنایت کرده مرا از قید حبس بیرون آورده آن مادیان نامی که همراه من بود بمن دهد که ساعتی در میان قلعه سوار گشته در نظر ملك بجلوه در آورم تا طرز سواری و اسلوب بهادری بنده و حرکات و سکنات چستی و چالاکی مادیان بر ملك واضح و لایح گردد • بعد از آن بهر چه اشاره عالی صادر شود راضیم • ملك التماس حسن را بحسن رضا مبذول داشته فرمود که مادیان او را

حاضر گردانیده * حسن را تکلیف سواری کردند حسن نیز زمین
خدمت بوسیده بر مادیان کوه پیکر خود سوار شد که مانند
برق بر روی هوا بی آرام بود * و بسان آب بخوش خرامی بساط
خاک می پیمود *

(نظم)

تکاوری که ندارد زمین خبر ز شمس *
که از برش یکی پای رفت با بچار *
بسان قطره اشکی که از مژه بچکد *
آذر کند بتکی تار موی در شب تار *
بخوش خرامی بر آب بگذرد چو حباب *
بکرم تابی ز آتش بیرون جهد چو شرار *
سوی نشیب شتابان چو قطره در نوروز *
سوی بلندی تازان چو ابر در اذار *
رمنده همچو مراد و رسنده چون روزی *
جهنده همچو نسیم و خورنده آتش وار *
هزار دایره بر نقطه پدید آرد *

مکر قوایمش از آهن است چون پرگار •
و چون لحظه حسن اسب خود را بهر طرف جولان داد
و چستی و چالاکی خود را بر ملک ظاهر ساخت یکبار اسب را
مهمیز زده نهیب داد از شرفه قلعه که زیاده از صد و پنجاه گز

معماری مرتفع است خود را در میانه آب شط انداخت که از کنار
 که قلعه روانست و شکم اسب پاره گشته حسن خود را بشناوری
 از آن بحر زخار و لجه خونخوار بساحل نجات رسانید * و چون از
 نظر ملك غایب شد فریاد حسن کیف از مردمان برآمد * گویند
 ازین قضیه عجیب نام آن قلعه بحسن کیف اشتهار یافت (ع)
 باشد سخن غریب اگر راست بود *

و بروایتی بانی قلعه کیف بن طالون نام داشته از آن جهة بمحسن
 کیفا مشهور گشته العلم عند الله * و عمده عشایر و قبایل حصن کیفا
 سیزده قبیله است (۱) آشتی (۲) محلی (۳) مهران (۴) یجنوی
 (۵) شقاق (۶) استورکی (۷) کوردلی کبیر (۸) کوردلی صغیر
 (۹) رشان (۱۰) کیشکی (۱۱) جلکی (۱۲) خندقی (۱۳) سوهانی
 و بیدیان * و نواحی معتبره حصن کیفا قصبه اسفرد و ناحیه
 بشیری و ناحیه طور و ناحیه دکر ارزنت که بتصرف حکام
 حزو است و دوازده هزار نفر کفره خراج گذار دارد از آنروز که
 بانی قلعه با حاکم ماردین طریق مخالفت سپرد تا هنگامی که جیب
 حیاتش بچنک اجل چاک شد . بحکومت قلعه و اطراف و نواحی
 آن و سرداری عشایر و قبایل قیام و اقدام نموده * بعد از فوت او آنچه
 در السنه و افواه مشهور است ﴿ ملک سلیمان ﴾

نام شخصی از اولاد او بر سر بحکومت جلوس فرموده مدتها

بحکومت حسنکیفا قیام نموده تا او خرد دولت چنکیزیه
 که سنه ست و ثمانین و سبعمایه است آن ولایت در تحت تصرف
 او می بود * بعد از آنکه سلیمان باجل موعود بعالم آخرت رحلت
 نمود پسرش * ﴿ ملک محمد ﴾

قایم مقام پدر گشت و او در وادی ملک داری و سرداری
 خیل و حشم و رعایت رعیت و تربیت خدم بی نظیر حکام عظام
 بوده . همواره با سلاطین و خواقین ایران طریق مدارا و مواسا
 مسلوک میداشت تا آن وقت که عالم فانی را بدرود کرد *
 ﴿ ملک عادل بن ملک محمد ﴾

بموجب وصیت پدر بدارایی حسنکیف مبادرت نموده بحسن
 عدالت و رای موافقت آن ولایت را معمور و آبادان گردانید
 و مرتبه جاه و جلال از آبا و اجداد خود گذرانیده تا در شهرور سنه
 احدی و ثمانین و سبعمایه بجوار رحمت حق پیوست *

﴿ ملک اشرف بن ملک عادل ﴾

بعد از فوت پدر قایم مقام او شد و او معاصر با امیر تیمور
 کورکان بود . چنانچه صاحب ظفر نامه مولانا شرف الدین علی یزدی
 آورده که در تاریخ سنه ست و تسعین و سبعمایه صاحبقران زمان
 امیر تیمور کورکان بعد از فتح بغداد و تسخیر قلعه تکریت
 متوجه ماردین شد * چون پیاده روحا رسید و الی حسنکیف در آن

بلده بجز بساط بوسی فایز کشت و بچین عجز و انکسار زمین
 عبودیت فرسوده و ظایف نیکو بندگی بتقدیم رسانید و میامن
 مراحم بیدریغ خسروانه شامل حال او گشته بولایت خود
 عودت نمود بعد از آن مدت‌ها در حیات بود آخر باجل
 موعود بعالم آخرت نهضت فرمود *

﴿ ملك خليل بن ملك اشرف الملقب بملك كامل ﴾

چون پدرش فوت کرد باستصواب عشایر و قبایل بدارایی
 حسنکیف قیام نمود * در تاریخ سنه ۴۰۴ و ۴۰۵ و ۴۰۶ که
 میرزا شاهرخ بن امیر تیمور کورکان بدفع و دفع اولاد قرا یوسف
 ترکان بحدود وان و وسطان آمده ملک خلیل استقبالی موکب
 شاهرخی نموده بشرف عتبه بوسی استسعاد یافت و در حینی که
 میرزا شاهرخ حکام و امرای کردستان مثل امیر شمس الدین
 بدایسی و ملک محمد حاکم حکاری و پسر سلطان سلیمان خیزانی را از
 حدود الشکر در خصت انصراف ارزانی داشت او نیز با حکام
 مزبوره مرخص شده بولایت خود معاودت نمود و بقیه حیات
 بفرغت و کامرانی در آن دیار اوقات گذراند سپاهی و رعیت را از
 انعام و احسان خوش حال و مرفه البال ساخت * و در شهر سناهانی
 وستین و ثمانمایه بریاض رضوان خرامید *

﴿ ملك خلف ﴾

المشهور به پاف سرخ در اصطلاح اگراد یعنی خلف چشم

سرخ * و او پسر ملك سليمان برادر ملك خليل است بعد از فوت
 عم بحکومت و دارایی حصنکیمفا و سرداری عشایر و اقوام قیام
 و اقدام نمود و بواسطه منازعه و مجادله که باطایفه بختی او را واقع
 شد و در آن محاربات داد مردانگی داده جنگهای رستمانه نموده
 بین الناس بابو سیفین مشهور گشت * و در تاریخی که حسن بیک
 بایندوری آق قوینلو اراده تسخیر ولایت کردستان نمود جماعتی
 از ترکمانان بفتح حصنکیمف مامور گردانیده چون بر سر قلعه
 آمده هر چند مبالغه در محاصره کردند و زور بسیار آوردند تسخیر
 میسر نشد و شخصی از بنی عمان ملك خلف بامید نوید حکومت
 آنجا بتحریر ترکمانان فریب خورده قصد قتل عمش کرد * اتفاقاً
 روزی او را در حمام تنها یافته بتخیلات نفسانی و تسویلات شیطانی
 عصابه عصیان بر پیشانی بیجایی بسته قطع صلاه رحم کرده بتیغ
 بیدریغ رشته حیات آن خلف دودمان ملوک را قطع کرد *
 و بالکلیه حکومت آن خاندان از تصرف وارثان او بیرون رفته
 بدست طایفه ترکمان درآمد * و شخص قاتل بجز ندامت و پشیمانی
 چیزی حاصل نکرد * ﴿ نظم ﴾

نخم وفا و مهر درین کهنه گشت زار *

آنکه شود عیان که رسد موسم درو *

شکل هلال در سرمه میدهد نشان * از افسر سیامک و فر کلاه زو *

﴿ ملك خليل بن ملك سليمان ﴾

در فقرات ترا که در بلده حمانتقی می بود چون هرج و مرج
در سلسله ترا که آق قوینلو واقع شد بامداد و معاونت میر شاه
محمد شیروی که از قدیم الایام منصب وزارت ملکان حسنکیفا
بامرای شیروی متعلق بوده از بلده حمان آمده * طوایف حسنکیف
بر سر او مجتمع گشتند و باتفاق بر سر اسعد رفته بضرب شمشیر
آن قصبه را از طایفه آق قوینلو مستخلص گردانیدند و از آنجا
متوجه قلعه حسنکیف شده آنجا را نیز با حسن وجه از طایفه
توکان گرفته متصرف شدند * و بعد از آن ملک خلیل در حکومت
استقلال تمام بهم رسانیده * فی الواقع کسی از حکام کردستان در آن
عصر بمظمت و حشمت او نبوده و اوضاع و اطوار پادشاهانه داشته
خواهر اعیانی شاه اسماعیل صفوی را در وقتی که از تعدی سلطان
یعقوب جلای وطن کرده بعزم زیارت بیت الله الحرام بدیار
بکر آمده . چون بحوالی حسنکیف رسید بعقد نکاح خود در
آورد * و در روز سور جمعیت ملوکانه و جشن پادشاهانه ترتیب داده
امرا و حکام و خواص و عوام کردستان در آن معرکه حاضر گشتند
و بساط عشرت گسترده * ساقیان ماه رخسار و شیرین گفتار
بادهای تلخ خوشکوار در دادند . و مثنیان خوش آواز نغمه
پرداز و مطربان شیرین لهجه بر بط نواز زبان بهجت باین سرود

برکشادند * ﴿ نظم ﴾

آسمان ساخت در آفاق یکی سور چه سور *

که از آن سور شد اطراف ممالك معمور *

اجتماعیست منور قری را با شمس *

اتصالیست مقرب ملکی را با حور *

مهد باقیس زمان داشته است ارزانی *

بسر آورده جم دولت تشریف حضور *

و چون ارکان دولت و بنیان حشمت آق قوینلو روی در اختلال

آورد و آفتاب دولت شاه اسمعیل صفوی از مشرق بدایت سر

زد امرا و حکام کردستان به زم آستان بوسی او متوجه تبریز گشتند

و بمجرد رسیدن مرید انجا شاه اسمعیل ملک خلیل را با سایر امرا

در قید و بند کشیده برینل خان شاملوسپرد و تکلیف اهل و عیال

خود آوردن به تبریز بملك خلیل نمود ملك خلیل حسب فرمان

خواهر شاه اسمعیل را که از ویك پسر و سه دختر داشت به تبریز

آورد و مدت سه سال در قید شاه اسمعیل مانده بالکلیه ولایت

حسنکیف بتصرف قزلباش درآمد * و در هنگام فترات چالدران

ملك خلیل فرصت غنیمت دانسته باتفاق باشی بیوک با یکی ^(۱)

مستحفظان خود را بقتل رسانید و از آنجا فرار کرده بر سبیل

(۱) وفی نسخه آخری خطیه ، باشی بیوک بیك

استعجال متوجه دیار بکر شد * چون بحوالی وان رسید طایفه
مجودی سر راه برو گرفته قصد گرفتن او نموده. ملک خلیل محاربات
مردانه نموده جان از آن ورطه مهلکه سلامت بیرون برد * و از راه
دره بتلیس متوجه حسنکیف شد * اما باشی بیوک در آن معرکه
اسیر پنجه تقدیر گشت * و در آن اثنا طایفه شیروی و ذرقی باتفاق
قبایل و عشایر حسنکیف ملک سلیمان پسر ملک خلیل را بحکومت
آنجا نصب کرده بودند. بر خلاف عشیرت رشان که ایشان زمام
حکومت آن دیار را در قبضه اقتدار یکی از بنی اعمام ملک خلیل
نهاده بودند * و در خلال این احوال طایفه بختی نیز بواسطه تسخیر
اسعد اشکار بد آنجا کشیده اراده نمودند که از طایفه قزلباش
مستخلص سازند که بیکبار خبر آمدن ملک (خلیل) مسموع
اهالی آن دیار شد * فرزندان بقدم اطاعت نزد پدر آمده بختیان
ترك محاصره قلعه اسعد کردند و ملک خلیل بعد از چند روز قلعه
اسعد را از قزلباش مستخلص گردانیده بید تصرف در آورد
و چون قزلباش در وقت گرفتن قلعه حسنکیف را بامداد و معاونت
عشیرت بجنوی گرفته بود حفظ و حراست قلعه مزبوره را در
عهده اهتمام ایشان نموده بودند * و عشیرت مزبوره مرتبه مرتبه
فریفته قزلباش شده در وقت خبر آمدن ملک خلیل بجهت ذخیره
قلعه بناحیه طور من اعمال ولایت بختی رفتند که آذوقه فراوان

آورده قلعه را بعبث از دست ندهند * ملك خليل برین قضیه واقف گشته مردم عشایر و قبایل خود را جمع نموده بر سر آن طایفه ایلغار برد و ایشان بقدّم اطاعت پیش آمده وعده تسلیم قلعه نمودند * ملك خليل از سر خون ایشان در گذشته با حسین بك بجنوی مصالحه نمود و بواسطه خون پدر و برادرانش که بشرح بعد ازین در مجلس مذکور میشود بالی نام قریه را بطریق ملکیت ارزانی داشت و بعد از آن آنجماعت قلعه را تسلیم ملك خليل کردند از ثقات روست از احوال طایفه بجنوی چنان روایت کرده اند که بجن و بخت دو برادر بوده اند از اولاد حاکم جزیره عمریه بواسطه حکومت آنجا منازعه در میان برادران افتاده حکومت جزیره بخت نام برادر قرار گرفت و بجن بجانب حسنیف افتاد و ملکان حکومت آنجا را از طایفه بجنوی گرفته اند و روایت دیگر آنست که طوایف اگر اجمله از اولاد بجن و بخت است العلم عند الله * اتفاقا در حینی که امیر شرف بن امیر بدر حاکم جزیره بود از طایفه بجنوی بنا بر عداوت قدیمه نسبت بامیر شرف بعضی اوضاع نامالیم بظهور آمده * امیر شرف در مقام انتقام در آمده میر محمد بجنوی را از ملك خليل طلب نمود تا او را کوشمال بسزا دهد ملك خليل محمد را با پانزده نفر از اولاد و اتباعش بواسطه خاطر امیر شرف بقتل آورده حسین بك نام پسرش از آن

معركة فرار کرد و اموال و ارزاق و بقیهٔ عشایر و قبایل او بیاد نهب و غارت رفت. الحال زبان زدهٔ مردم اینست که موافقت حسین بك در غیبت ملك خلیل با طایفهٔ قزلباش بنابرین جهت بوده . و ملك خلیل قریهٔ بالی را بحسین بك دادن و با او مصالحه کردن باعث این قضیه است * القصه ملك خلیل بعد از آنكه طایفهٔ بجنوی قلعهٔ حسنكیف را تسلیم او کردند مدتی بر سریر حكومت و كامرانی و فرمان روائی قرار گرفت تا عاقبت از هاتف غیبی ندای (ارجعی الی ربك راضیه مرضیه) بكوش هوش استماع فرموده بعالم جاودانی انتقال نمود * و ازو چهار پسر یادگار ماند (۱) ملك سلیمان (۲) ملك علی (۳) ملك محمد (۴) ملك حسین *

﴿ ملك حسین بن ملك خلیل ﴾

چون ملك حسین جوانی بود بعلم و همت موصوف و بسمو انعام و احسان معروف چنانچه جملهٔ عشایر و قبایل حسنكیف شیفتهٔ جمال با کمال و فریفته کمال با جمال او گشته . هنوز مرهوق نشده بود که او را در میانهٔ خود بحكومت نصب کردند *

﴿ نظم ﴾

آترا که نشان ضرب عشق است * از چهرهٔ او چو نور پیدا است
اما چون بجای پدر بر مسند حكومت نشست ملك محمد
و ملك علی نام برادرانش را محبوس گردانید . و ملك سلیمان برادر

دیگرش از ناحیهٔ ارزن فرار کرده . بمخدمت خسرو پاشای
میرمیران (آمد) رفته طالب حکومت پدر شد * خسرو پاشا نیز
بواسطهٔ رفع نزاع برادران کسی بطلب ملک حسین فرستاده
برادرانش را که محبوس بودند نیز در دیوان (آمد) حاضر
کردانیده * بعد از آنکه ملک حسین را پاشای مزبور بقتل
آورد تفویض ایالت حصنکیفابه برادر او ملک سلیمان کرد *

﴿ ملک سلیمان بن ملک خلیل ﴾

بزرگان دین و روئنده کاذراه یقین باتفاق گفته اند که سزاوار دولت
وشایستهٔ رفعت آن کسی است که در جمیع احوال (وأحسن کما
احسن الله الیک) از حسن اشفاق او خورد و بزرگ بهره مند گردند
و بموجب (واولوا الارحام بعضهم اولى ببعض) جماعتی که فضیلت
صله رحم را در جمیع امور منظور دارند باندک زمانی محسود
اقران شوند *

﴿ نظم ﴾

دو دوست با هم اگر یکدلند چون مقراض *

برند از همه عالم زیکدیگر نبرند *

غرض از تمهید این مقدمات آنست که چون ملک سلیمان

بموجب نشان قضا جریان سلطان سلیمان خان غازی و بحسن

معاونت خسرو پاشای میرمیران والی ولایت دیار بکر حاکم

حصنکیف شد * و چون بدار الملك خود معاودت نمود برادرانش

ملك محمد و ملك علي با او در مقام مخاصمت و منازعت در آمده
 چند روز که از حکومت او سرور کرد ملك علي تاب مقاومت او
 نیاورده بجانب شرف خان حاکم بتلیس رفت و بالتمام عشایر و قبایل
 بواسطه قتل ملك حسين از ملك سليمان متنفر و متضجر گشته
 با او موافقت نکرد و بلکه طریق مخالفت گرفتند * بنابرین و هم
 وهراس بر ضمیر او مستولی گشته بجانب (آمد) رفت و برضا
 و رغبت از حکومت حسنکیف فراغت کرده مفاتیح قلاع تسلیم
 خسرو پاشا کرد که در عوض آن از ولایت دیگر محلی بطریق
 ایالت بدو عنایت شود * خسرو پاشا حقیقت احوال او را معروض
 پایه سر بر اعلای سلیمانی گردانیده * از مرحمت پادشاهانه روحا (۱)
 با هفتصد هزار اقچه بطریق ایالت در عوض حسنکیف بملك
 سليمان ارزانی شد * و سیصد هزار اقچه دیگر بطریق زعامت
 برادرش ملك محمد و دو بیست هزار اقچه بملك علي نام
 برادر دیگرش از ولایت روحا عنایت کردید *
 و مدتی ملك سليمان در روحا بامر حکومت
 اشتغال نموده * آخر در وحش از قفس بدن
 به پرواز آمده . در اعلای علین
 آشیان گرفت *

(۱) هی مدینه الرها الشهيرة الآن باورده .

﴿ ملك محمد بن ملك خليل ﴾

بعد از فوت برادرش سنجاغ روحارا از و گرفته سنجاغ
عربگیر (۱) بطریق امارت از دیوان سلیمانی بدو ارزانی شد
بعد از آن بتلیس بطریق سنجاق بدو مرحمت گشته * در آنجا
نیز قرار نگرفت . آخر از کثرت تردد و تفرد و تغیر و تبدیلات
عاجز گشته از غوغای سنجاق تاب درد سر نیاورده . چون
بابدر یک حاکم بختی طریق خلت و اتحاد پیدا کرده بود و دختر
خود را بتیر محمد ولد بدر یک داده * از قدیم الایام نیز حقوق
همسایگی و جیرانی در میانه ایشان مسلوك بود . بنابراین کنج
انزوا اختیار کرده در جزیره منزوی شده . بقیه الحیوة در آنجا
بوده اجابت حق را لیک گفته بجوار رحمت حق پیوست * و ازو
یازده پسر ماند (۱) ملك خلف (۲) ملك سلطان حسین (۳) ملك
اشرف (۴) ملك علی (۵) ملك سلیمان (۶) ملك خليل (۷) ملك
ظاهر (۸) ملك عادل (۹) ملك محمود (۱۰) ملك حسن (۱۱) ملك
احمد * اما ملك خلف در ریعان جوانی و عنفوان زندگانی وفات کرده
ملك حمزه نام پسرى دارد ملك سلیمان و ملك ظاهر و ملك حسن
هر سه برادر در عین جوانی فوت کرده بجهان جاودانی رفتند
و سنجاغ پدر را ملك سلطان حسین طالب گشته * از دیوان سلطان

سلیم خان بدو مفوض شد • باقی برادران ملازمت امرای

کردستان اختیار کرده • در کردستان تردد میکنند *

﴿ ملك سلطان حسين بن ملك محمد ﴾

چون سنجاع پدر بدو تفویض شد چند نوبت در آن منصب

تردد کرده او نیز از آن شغل خطایر فراغت نمود • الحال که تاریخ

هجری در سنه خمس و الف است در کردستان اوقات میگذارند

واندك تقی از زواید اوقاف آبا واجد بدو عاید میگردد . امید که

چون بزرگ زاده است حق سبحانه و تعالی توفیق رفیق

حاله و مال او ساخته بدولت عظمای آبا واجد ادرساند *

صحیفهٔ سیم

﴿ در ذکر سایر امرا و حکام کردستان ﴾

و آن مبنی بر سه فرقه است

فرقهٔ اول

مشمول بر نه فصل است

فصل اول

﴿ در ذکر حکام چمشکزك ﴾

و آن مشتمل بر سه شعبه است بر دای جهان آرای و ضمیر

منیر مشکل کشای ماهران علم تواریخ پوشیده نماند که نسب
 حکام چمشکزک بزعم ایشان بملکیش نام شخصی از اولاد
 خلفای بنی عباس میرسد و بروایت بعضی از اکابر آنست که امیر
 سلیق بن علی بن قاسم که از فروع سلاطین سلاجقه است و در
 زمان سلطنت الب (۲) ارسالان سلجوقی صاحب ارزن الروم
 و توابع بود تا در شهر سنه ست و خمین و خسمایه در میانه او
 و حکام کرجستان قتال صعب دست داده (با) معارف لشکرش
 در دست ارجیان گرفتار شد * اما چون خواهرش منکوحه شاه
 ارمن بود تحف و هدایا بکرجستان فرستاده او را از قید حبس
 خلاص کرد * و بعد از فوت او حکومت به پسرش ملک محمد قرار
 گرفت بعد از ارتحال ملک محمد ازین دار فناء امارت بجاقدش (۱)
 انتقال یافت و بعد از فوت جاقدش ملک شاه بن محمد بر سر حکومت
 نشست و او اراده خروج و دعوی سلطنت کرده * عاقبت در
 شهر سنه ثمان و تسعین و خسمایه در دست سلیمان بن قلیچ ارسلان
 سلجوقی گرفتار گشته بقتل رسید * و از آن تاریخ ارزن الروم
 بتصرف سلاجقه روم درآمد * یحتمل که حکام چمشکزک از اولاد
 آن ملک شاه باشند که ملک شاه بکثرت استعمال طایفه اکراد
 بملکیش تحریف یافته باشد * و اسامی حکام چمشکزک نیز

(۱) فی النسخین الخطیین بحفیدش بدل جاقدش . فلیحرر .

دلالت بر آن میکند که از نبار و نتایج طایفه اتراک باشند، زیرا که
 اسامی ایشان اصلاً مناسبت با اسم اعراب و اکراد ندارد
 و روایتست که ملکیش نام شخصی از نبار آن ملکیش بود که
 جمع کثیر بر سر رایت خود جمع نموده سی و دو قلعه و شانزده
 ناحیه که بالفعل در تصرف حکام چمشکزک است تسخیر نمود
 و عشیرت ایشانرا ملکیش خواندند. و آن جماعت مشتمل بر سه
 قسم اند و بکثرت عشایر و قبایل و ازدحام اعوان و انصار در ما بین
 کردستان مشهورند و تا موازی هزار خانه وار از ایشان خدمت
 سلاطین ایران کرده جمعی در سلاک ملازمان پادشاهی منخرط
 بودند. و حاکم علیحده در میان ایشان نصب شده است و وسعت
 ولایت ایشان در میانه کردستان بمثابه ایست که خواص و عوام
 بمخصوص خواقین گردون احتشام در پروا نجات و احکام اطلاق لفظ
 کردستان بر ولایت ایشان میکنند هرگاه در میانه اکراد ولایت
 کردستان مذکور سازند مراد از چمشکزک است و از آن تاریخ
 که ملکیش سی و دو قلعه و شانزده ناحیه که قبل ازین مذکور شد
 بتحت تصرف در آورد بعد ازو بترتیب اولاد و احفاد ایجاد او
 حکومت قلاع و نواحی چمشکزک نموده اند و از ید تصرف ایشان
 در قترات پادشاهان عالیشان مثل چنگیز خان و امیر تیمور

کورکان و شاهرخ میرزا و قرا یوسف ترکان بیرون رفته (۱) تا زمانی
 که زمام مهام حکومت آن ولایت در قبضه اقتدار شیخ بن امیر
 یلمان (۱) در آمد * و پادشاهی ایران بحسن بیک بایندوری قرار
 گرفت همگی توجه بر استیصال خانوادهای کردستان کماشت
 بتخصیص بر آنان که طریق مصادقت واتحاد با سلسله سلاطین
 قرا قوینلو سپرده بودند * از آنجمله در قلع وقع حکام چمشکزک
 کوشیده طایفه خربنده لورا که از عمده او یماقات آق قوینلو بود
 بتسخیر ولایت چمشکزک مامور گردانید * و طایفه مزبور آن
 ولایت را بزور و تعدی از امیر شیخ حسن که فی الواقع جوانی
 بوده بسمت شجاعت موصوف * و بصفت سخاوت معروف
 ظهور کرد * و چون بسرحد رشد وتمیز رسید شب و روز توجه
 خاطر بر دفع و دفع اعدا کماشت * و تسخیر مملکت را پیشنهاد
 همت عالی نهمت ساخت و جمعی از دلیران و متهوران دیار بر سر
 رایت خود مجتمع ساخته توکل بر خالق جزء و کل کرده بر سر طایفه
 خربنده لو آمد و آنجماعت را جبراً و قهراً از ولایت موردنی اخراج
 کرده متصرف گشت * و چون ایام حکومت او بسر آمد پسرش
 سهراب بیک قائم مقام پدر شد * و چند وقت که حکومت نمود

(۱) وفی النسختین الخطیتین رفته .

(۲) وفی بعض النسخ الخطیة (امیر بلان)

روی بعالم بقا نهاده * ولد ارشد او حاجی رستم بيك بر مسند
حکومت پدر نشست * و در زمان او شاه اسمعیل صفوی ظهور
کرده * نور علی خلیفه نام شخصی را از امراء قزلباشیه بتسخیر
ولایت چمشکزك فرستادند . و حاجی رستم بيك بقدم اطاعت
و اتقیاد پیش آمده بلا منازعه و مجادله قلاع و نواحی تسلیم نور علی
خلیفه نمود . و خود متوجه درگاه شاه اسمعیل شده * چون بعز عتبه
بوسی فایز گشت و بانعامات پادشاهانه مفتخر و سرافراز گشته
الکائی از توابع عراق در عوض چمشکزك بدو ارزانی شد . و نور
علی خلیفه طریق ظلم و عدوان پیش گرفته * جمع کثیر از عشایر
و امیر زادهای ملکیشی را بقتل آورده * بنابرین بزرگ و کوچک آن
طایفه آهنگ مخالفت نموده آوازه سرکشی بدایره چرخ چنبری
رسانیدند . و سلاح جنگ برتن خود راست کرده . مسرعی بعالم
حاجی رستم بيك بجانب عراق و اصفهان ارسال داشتند * اتفاقا
در آن اثنا شاه اسمعیل بعزم رزم سلطان سلیم خان با لشکر عراق
و فارس و آذربایجان متوجه چالدران شد * حاجی رستم بيك در آن
سفر در رکاب شاهی موجود بعد از شکست و انهزام شاه اسمعیل
سلطان سلیم خان عنان (۱) عزیمت بعزم تسخیر تبریز معطوف
داشت و حاجی رستم (در یام) نام محلی من اعمال مریند بعز رکاب

(۱) وفي نسخة خطية عنان بکران بدل عزیمت .

بوسی سلطان مشرف کشته در همان روز با پسر زاده اش و چهل
 نفر از آقایان و متعینان ملکیشی حسب فرمان قضا جریان
 سلطانی بیاسا رسیدند و در افواه و السنه مشهور است که سبب
 قتل او اینست که در تاریخ سنه ثمان و سبعین و ثمانمیه که سلطان
 محمد خان والی روم متوجه تسخیر قلعه کماخ شد * و حسن بیک
 بایندوری با او مصاف داده هزیمت کرد و حاکم قلعه کماخ اراده
 تسلیم قلعه بکاشتکان سلطان محمد خان نموده * حاجی رستم بیک
 مانع شد * و بعد از آن بمدتی قلعه کماخ را بتصرف کاشتکان شاه
 اسمعیل صفوی داد و فرخشاد بیک بایندوری این احوال را معروض
 پایه سریر خلافت مصر سلطانی گردانید که حاجی رستم بیک
 در تسلیم قلعه کماخ بحد بزرگوار شما تهاون ورزید و الحال بلا
 مضایقه و مناقشه بتصرف کاشتکان شاه اسمعیل باز گذاشت این
 احوال در خاطر پادشاه صریح انتقام مانده * چون حاجی رستم
 بیک بنظرش در آمد جزای اعمال نا صواب او را در آنگار او نهاد
 آری (ع) با پادشه هر آنکه کند بد آشد جزا * چون خبر قتل
 حاجی رستم بیک در عراق مسموع پسر او پیر حسین بیک (۱)
 شد از عراق برخاسته باراده ملازمت سلاطین چرا کسه متوجه
 مصر گردیده در اثنای راه بمای بیک حاکم ملاطیه که از نیابت

(۱) وفي النسختين الخطيتين ، میر حسین بیک ، بدل پیر حسین .

سلاطین چرا کسه بحکومت آنجا قیام مینمود ملاقی شده * شمه
از حال پر اختلال خود باو باز گفت و بمقتضای خوای آیه کریمه
(وشاورهم فی الامر) عمل نموده * درباب رفتن مصر نیز بدو مشاوره
کرده * چون نمای بیک مرد جهان دیده کار آزموده کرم و سرد
چشیده بود و زبان روز کار در وصف او باین ترانه میسرود * نظم
خرد پیشه پیری ز کار آکهان * چو شمعش ز آب و آتش دهان
بعد از تأمل بسیار در جواب فرمود که حالا عظمت و شوکت
قوت و قدرت سلاطین آل عثمان بر جمله پادشاهان زمان ترجیح
دارد و صیت جهانگیری و آوازه مملکت داری ایشان باطراف
و اکناف عالم رسیده و احوال سلاطین چرا کسه ثباتی ندارد چرا که
کار و بار ایشان از قانون عدالت انحراف یافته * سر رشته دولت
از چنگ عدالت بیرون رفته * عنقریب است که دود بیداد از آن
دودمان بر آید . مملکت بتصرف دیگران خواهد رفت *
صلاح در آنست که احرام عتبه بوسی سلطان سلیم
خان بسته * عنان عزیمت بصوب روم معطوف داری *

﴿ پیر حسین بیک بن حاجی رستم بیک ﴾

خلاصه آن خاندان وزیده آن دودمانست * بعد از ملاقات
بمهای بیک و قبول نصیحت بی غرض او که گفته اند * نظم

نصیحت که خالی بود از غرض * چو داروی تلخ است دفع مرض
 پای همت بر رکاب عزیمت در ست کرد و مضمون بلاغت
 مشحون (فاذا عزمتم فتوکل علی الله) را بر ذمت همت خود لازم
 و متحتم گردانیده از روی صدق و اخلاص متوجه درگاه عرش
 اشتباه سلطان سلیم خان شد * و در اماسیه بعز بساط بوسی فاز
 گشته * چون بنظر کیمیا اثر سلطانی در آمد بر قوت و جرأت
 دایرانه او تعجب کرد که با وجود آنکه پدر و پسر او را با چهل
 نفر از آغایان مملکتی بقتل آورده ایم اصلا و قطعا وهم و هراس
 نکرده التجا بدرگاه عرش اشتباه ما آورد * بنابراین سلطان سلیم
 خان مضمون این بیت *

﴿ نظم ﴾

آنکه کار چون عذر خواست بود * گناهی نبخشی گناهت بود
 کار بسته بعنایات پادشاهانه و نوازشات خسروانه او را بین
 الاقران مفتخر و سرافراز گردانیده * و ولایت چمشکزک را
 بدستوری که در تصرف آبا و اجداد عظام او بوده بدو ارزانی
 داشته * فرمان واجب الاذعان عز اصدار یافت که محمد پاشا بیغلو
 میرمیران مرعش همراه پیر حسین یک متوجه چمشکزک گردد
 و اوجاق موردی او را از تحت تصرف قزلباشیه بیرون آورده
 تسلیم او نماید * محمد پاشا بامتثال امر مبادرت نموده متوجه چمشکزک
 گردید * اما پیر حسین یک پیش دستی نموده قبل از وصول لشکر

محمد پاشا عشایر و قبایل خود را جمع نموده بعزم رزم نور علی خلیفه
بر سبیل استعجال متوجه شد. نور علی خلیفه نیز او را استقبال نموده
در موضع تا کر ییلاغی تلافی فریقین دست داد * بعد از مقاتله
و مجادله بسیار شکست بر لشکر قزلباش افتاده. و فی الفور گردان
نور علی خلیفه را سر از تن و جان از بدن جدا ساخته * پیر حسین
بیک گلستان اوطان از خار مغیلان سرخ سر پاک گردانیده بلا
ممانعت و منازعت بحکومت و دارایی آنجا قیام و اقدام نموده * بعد
از آن مدت سی سال در حکومت و فراغت اوقات گذرانیده
بعالم آخرت انتقال نمود * و شانزده پسر در صفحه روزگار بیادگار
گذاشت (۱) خالد بیک (۲) محمدی بیک (۳) رستم بیک (۴) یوسف
بیک (۵) پیلتن بیک (۶) کیقباد بیک (۷) بهلول بیک (۸) محسن
بیک (۹) یعقوب بیک (۱۰) فرخشاد بیک (۱۱) علی بیک (۱۲)
کلابی بیک (۱۳) کیخسرو بیک (۱۴) کیکاوس بیک (۱۵) پرویز
بیک (۱۶) یمان بیک (۱) بعد از وفات پدر برادران کردن باطاعت
یکدیگر نهادند و مضمون این بیت را ندانسته که * ﴿ نظم ﴾

دولت همه از اتفاق خیزد * بیدولتی از تفاق خیزد

جمله در بیدولتی اتفاق کرده و روانه آستانه سلطان سلیمان
شده استدعای محرر ولایت نمودند که قصبه چمشکزک و خراج

(۱) فی نسخه خطیه سلیمان بیک و فی آخری یمان بیک

کفره وعادت اغنام آن ولایت مع چند قریه و ناحیه که لیاقت
خاصه پادشاهی داشته باشد داخل خواص همایون سازند. و سایر
ولایت منقسم بدو سنجاغ و چهارده زعامت و تیمار گردد * حسب
الاستعدادی ایشان نشان مکرمت عنوان سلطانی عز اصدار یافت
که بغیر از خواص همایون ولایت چمشکزک منقسم بدو سنجاغ
و چهارده زعامت و تیمار گشته در تصرف اولاد و احفاد پیر حسین
بیک بوده باشد مشروط بر آنکه اگر محلول شود سنجاغها و زعامتها
و تیمارها باز با اولاد و احفاد آن سلسله توجیه شده بمردم بیکانه
ندهند و همچنان اولاد و اولاد ایشان اراده منصب
دیگر از ممالک محروسه پادشاهی نمایند *

شعبه اول

﴿ در ذکر امراء مجنکرد ﴾

ناحیه مجنکرد بموجب نشان مکرمت عنوان سلطان سلیمان
خان بطریق سنجاق بمحمدی بیک پسر بزرگ پیر حسین بیک
عنایت گشته * چون یکسال از ایام حکومت او متمادی شد وفات
یافته از و چهار پسر ماند اما خورد سال بودند و هیچکدام را لیاقت
امر حکومت نبود بنابر آن سنجاغ مزبور را از دیوان سلیمانی
به برادرش فرخشاد بیک ارزانی گشت * و بعد از چند سال برادران

برو حقد و حسد ورزیده نسبت خیانت مال پادشاهی بدو کردند
 و این احوال را معروض پایه سرپر معذلت مصیر سلطانی
 گردانیده . حسب فرمان سلطان سلیمان خان بیاسا رسید * و ازو
 خلیل بیک و حسین بیک دو پسر ماند و از سنجاغ مجنکر د زعامتی
 بطریق مشارکت پسران داده سنجاغ را بقاسم بیک برادر سنان
 پاشای ارناود میرمیران ارضروم مفوض کردند و چهار پسر محمدی
 بیک را بزعامت و قمار رعایت کرده راضی و متسلی گردانیدند
 و بعد از آن رستم بیک حاکم یرتک بعرض پادشاه سلیمان مکان
 رسانید که اگر از فرخشاد بیک افعال قبیحه بظهور رسید بقر
 و غضب پادشاهی گرفتار کردید اکنون التماس بنده از درگاه
 اشتباه پادشاهی آنست که بموجب معاهده همایون اوجاق موروئی را
 به پیلتن بیک ولد پیر حسین بیک عنایت فرموده بمردم بیکانه
 ندهد حسب التماس رستم بیک سنجاغ مجنکر د بدو ارزانی گشته
 در هنگام معاودت مصطفی پاشای سردار از سفر شیروان پیلتن
 بیک رخصت انصراف حاصل کرده متوجه مجنکر د شد . و چون
 بناحیه ترجان رسید تقد جان بقابض ارواج سپرد و ازو علی بیک
 و جهانگیر و عثمان و کل احمد بیک چهار پسر ماند * سنجاق مجنکر د
 از جانب مصطفی پاشای سردار بموجب نشان عالیشان سلطان
 مراد خان به پسر بزرگش علی بیک مرحمت گردیده و برادرانش

بزعامت و تیمار رعایت یافته بدان قناعت کردند * و چون علی بیک
چند روز بحکومت و دارایی آنجا قیام و دندای (یا ایتها النفس
المطمئنة ارجعی الی ربك راضیه مرضیه) از ساکنان ملکوت
استماع نموده بهام آخرت انتقال فرمود * و ازو حیدر بیک و الله
و پردی و پیانی نام سه پسر ماند. از دیوان سلطان مرادخان توجیه
سنجاق به پسر بزرگش حیدر بیک مفوض گردید * هنوز تصرف
در سنجاق نمیکرده قابض ارواح دست تسلط او را از شهرستان
بدن کوتاه ساخت * ازین جهان بقرار بدار القرار رحلت نمود
و سنجاق بمنکر کرد بدستور موعود به برادرش الله و پردی بیک
مقرر شد * و حالا که تاریخ هجری در روز دوشنبه هجدهم رمضان
سنه خمس و الف است سنجاق بمنکر کرد در تحت تصرف اوست *

شعبه دوم

﴿ در ذکر حکام پرتک ﴾

بعد از فوت پیر حسین بیک بنوعی که مذکور شد ولایت
چمشکزک بدو سنجاق و زعامت چند در میانه برادران قسمت
شد * از آنجمله ناحیه پرتک برستم بیک پسر دوم پیر حسین بیک
از دیوان سلطان سلیمان خان ارزانی شد * چون مدتی بطریق
عدالت بحکومت آنجا قیام نمود امارت عالم عقبی را بر منصب

جهان فانی ترجیح داده کوس رحلت فرو گرفت • وازو بایسنقر
 و محمدی و علی سه پسر ماند • بموجب وصیت پدر و بحسب ارث
 واستحقاق بایسنقر یک متصدی قلاده حکومت گشته قائم
 مقام پدر شد • و الحاق او سر دیست بزور فهم و فراست آراسته
 و بحلیه عقل و کیاست پیراسته • در حفظ و حراست ولایت
 و ضبط و صیانت عشیرت از امثال و اقران ممتاز و متفرد • در امور
 جهانداری و تدبیر دنیا داری در میانه حکام کردستان بر همگان
 سر افراز • و از حیثیات جبلی در فن موسیقی از علمی و از عملی
 پیشتر و راست کار و سر حلقه عشاق دایره ادوار است • و در فنون
 سخاوت و اقسام فتوت و مروت و شجاعت یگانه اعصار و ثانی حاتم
 و اسفندیار • با خورد و بزرگ بطریق مدارا و مواسا سالک و بجمیع
 ادوات و آلات ظروف و ادواتی حکومت مالک • بالفعل مستقلا
 بحکومت پر تک و توابع اشتغال می نماید • پیشوا و مقتدائی
 بنی عمان و عشیرت و طوایف چمشکز کیان بدو
 مخصوص است • همگی کردن باطاعت او نهاده
 از سخن و صلاح او تجاوز نمی کنند
 امید که بدولت عظمی و حکومت
 کبری بدستور آباء و اجداد
 عظام موفق باشد •

شعبه سیم

﴿ در ذکر حکام سقمان ﴾

در حالتی که ولایت چمشکزک با استدعای اولاد پیر حسین بیک
در زمان سلطان سلیمان خان غازی منقسم بدو سنجاق و چهارده
زعامت گشت ناحیه سقمان با قصبه چمشکزک داخل خواص
همایون پادشاهی شده بود چنانچه سابقا مذکور شد * در ثانی الحال
کیخسرو بیک و کیکاوس بیک و پرویز بیک پسران پیر حسین بیک
که هر سه از یک مادر متولد شده بودند و از پدر خورد سال مانده
و بجزئی زعامت و تیار قانع گشته * چون بسر حد رشد و تمیز
رسیدند برادران باتفاق بطالب حکومت موردی بعزم آستان
بوسی سلطان روانه شدند *

﴿ نظم ﴾

بود بچه شیر چندان زبون که ناورده چنگال و دندان بیرون
چون حقیقت احوال خود را بوساطت عظماء و وزرا معروض
حاجیان عتبه خلافت تزیین و مسموع ساکنان سده جلادت آیین
گردانیدند از مراحم بیکرانه خسروانه و عواطف بی اندازه
پادشاهانه ناحیه سقمان که داخل خواص همایون شده بود بدستور
سنجاق بکیخسرو بیک عنایت فرمودند و نشان مرحمت عنوان
سلطانی شفقت گشته برادرانش نیز بزعامت کلی رعایت یافتند

و چون مدتی کینخسرو بیک در آن ناحیه اوقات بعیش و عشرت
 بگذرانید تند سوار اجل دواسبه تاخت بسر وقت او آورده
 سلطان روح قدسی صفاتش را از نواحی کشور بدین اخراج
 ساخت * ﴿ نظم ﴾

کدام دوحه اقبال سر بچرخ کشید *

که سر در اجلش عاقبت زیخ نکند *
 و از و صالح بیک و قاسم بیک و عمر بیک سه پسر ماند * صالح بیک
 بحسب ارث و استحقاق والی ملک پدر شد * و برادرش قاسم بیک
 مرد دیوانه و شش شوریده حال و مجذوب احوال بود لیاقت منصب
 نداشت درویشی اختیار کرده در کنج قناعت غنود * اما برادر
 دیگرش عمر بیک چندان بحکومت او راضی نشده خفیه بغض
 و عداوت برادر در دل گرفته بلکه در صدد قتل او در آمده . منتظر
 فرصت می بود * عاقبت الامر روزی فرصت یافته بزحم تیغ
 بیدریغ برادر حقیقی خود را از پای در آورده * متصدی امر
 حکومت و متکفل شغل امارت شد * و بعد از آن اراده کرد که
 منکوحه صالح بیک را خواستگاری نموده بحال نکاح در آورد
 تا متصرف اموال و اسباب او شود * این راز را با خاتون در میان
 نهاده . او نیز بظاهر طوعا و کرها باین قضیه رضا داده اما ضمنا
 در مقام بغض و عداوت می بود تا بحیله و خدعه و فریب آن بوالهوس

بر شکیب را در انتقام خون شوهر از پای در آورد • آن شیرزن
 این مقدمه را با چند نفر از خدمتکاران وفادار و امکداران را زدار
 صالح بیک مرحوم در میان نهاده • ایشان نیز بسمع رضا اصفا نموده
 قرار بدان دادند که آنجماعت را در روز زفاف مسلح و مکمل
 در درون خانه نگاه داشته چون عمر بیک بخلوت خانه در آید
 مأموران از کینگاه بیرون آمده مهم او را فیصل دهند • چون وعده
 شب زفاف رسید موکلان عقوبت در محل موعود متواری شده
 چون عمر بیک با صد گونه آرزو و هوس با باد غرور و نخوت
 هم نفس داخل حرم سر آمد موکلان مانند شیر زیان و هزبر دمان
 از کینگاه بیرون آمده برو حمله ور شدند • و فی الفور قالب پر غرور
 و دماغ پر نفور او را از باد نخوت خالی کرده دمار از نهادش بر آوردند
 و از صالح بیک کیخسرو بیک و محمود بیک و محمد بیک سه پسر مانده
 بود آن شیرزن بغیرت و ناموس پسر بزرگ خود کیخسرو بیک را
 برداشته روانه آستانه سلطان مراد خان شد و قضایای که برو
 سانح شده بود بوسیله عظماء و وزراء بموقف عرض حجاب بارگاه
 عرش اشتباه سلطانی رسانید • از مرآحیم پیدریغ خسروانه سنجاق
 پدر پسر ارزانی گشته و نشان پادشاهی عنایت شده مقضی المرام
 عودت کرد • و الحال که تاریخ هجری در سنه خمس و الف است
 سنجاق سقمان در تحت تصرف کیخسرو بیک است بلا ممانعت

و مشارکت غیری بمحکومت و دارائی آنجا قیام می نماید * و احوال سایر اولاد پیر حسین بیک بنوعیست که در ذیل این قضیه مذکور خواهد شد (اول) یوسف بیک بن پیر حسین بیک است که در هنگام قسمت ولایت موردی بانعام هفتاد هزار اقچه زعامت سرافراز گشته * بعد از وفات چون اولاد ذکور نداشت زعامت او را بمصطفی بیک و ذو الفقار بیک و سهراب بن القاص نام اولاد محمدی بیک عنایت کردند (دوم) محسن بیک بن پیر حسین بیک است او نیز بهفتاد هزار اقچه زعامت از ولایت موردی ممتاز گشته * بعد از فوت او زعامتش بر پنج پسر او ابراهیم و جعفر و شیخ حسن و مراد بیک و ابیه سلطان در فراخور حال تقسیم شد (سیم) یعقوب بیک بن پیر حسین بیک را چهل هزار اقچه زعامت دادند و بعد از فوت او زعامتش را به پسرانش فرخ و دوندار و بابر بیک دادند (چهارم) کیقباد بیک بن پیر حسین بیک را پنجاه هزار اقچه زعامت دادند از روی شهامت بهور ذاتی که در جیلتش سرگوز بود قبول نکرده ترك برادران و دیار نموده بجانب یمن رفت * و بعد از آنکه در آنجا از خدمات شایسته ظهور کرده بامید حکومت ولایت موردی باستنبول عودت کرده * در آنجا بجوار رحمت الهی پیوست * و ازو حسین بیک و مسیح و زاهد و اسلام بیک نام چهار پسر ماند (پنجم) کیکاوس بن پیر حسین بیک را باندك

زعامت رعایت کردند و بعد از وفات زعامتش را بمنصور بیک نام
 پسرش ارزانی داشتند (ششم) پرویز بیک بن پیر حسین بیک بعد از
 وفات زعامتش بمحیدر بیک نام پسرش انتقال یافت (هفتم) بهلول
 بیک ابن پیر حسین بیک را چهل هزار اقچه زعامت مقرر شده
 بعد از فوت او زعامتش بمحمدی بیک نام پسرش رسیده * و بعد
 ازو زعامتش در میانه پسرانش الوند و اروج و احمد قسمت گشت
 (هشتم) کلایی بیک بن پیر حسین بیک او را نیز بزعامت چهل
 هزار اقچه راضی کرده در هنگام توجه مصطفی پاشای سردار
 بطرف شیروان در محاربه جلدی که با قزلباش واقع شد با امرا
 واعیان اکراد بقتل رسید و زعامتش را بمحمد بیک نام پسرش
 دادند و چون محمد بیک فوت کرد زعامت به پسرزاده اش علیخان
 بیک منتقل گشت (نهم) یلمان بیک بن پیر حسین بیک به بیست
 هزار اقچه زعامت قائل شده حق سبحانه و تعالی او را
 عمر طویل کرامت کرده * و حالة التحریر که تاریخ
 هجری در سنه خمس و الفست در قید حیات است

فصل دوم

﴿ در ذکر حکام مرداسی ﴾

و آن مشتمل است بر سه شعبه * از چمن اخبار حکام کامکار

و کاشن آثار امرای نامدار نکبت این خبر بمشام جان راقم این
نسخه ابتر رسیده که نسب عالی تبار حکام مرداسی بعم بزرگوار
سید ابرار بحضرت عباس رضی الله عنه میرسد و اول ایشان پیر
منصور بن سید حسین اعرج است و او شخصی زاهد عابد متقی
بود و گاه بکوش هوش سر الهامات غیبی می شنیده .
و بموجب شجره که حالا در دست اولاد اوست بهفده بطن
بسید علی بن عبد الله بن عباس رضی الله عنه میرسد و پیر منصور
در اوایل حال در ولایت حکاری بسر میبرد . و از آنجا متوجه
ولایت اکیل شده و در نواحی قلعه اکیل در قریه پیران ساکن
گشته و در آن قریه عبادت خانه جهت خود ترتیب داده و در
آنجا بطاعت و عبادت مشغول شده و شب و روز بریاضات
و مجاهدات قیام و اقدام مینمود و خلق آن دیار را بطاعت و عبادت
توغب میگرد . چنانچه اهالی و اعیان آن ولایت را نسبت باو
اخلاص و اعتقاد تمام پیدا شده و اکثر مرید و معتقد او گشتند
و چون پیر منصور ازین دار غرور بسرای سرور رحلت کردند
پسرش پیر موسی بجای پدر بر سجاده ارشاد نشسته خاتقاهی
در آن قریه بنا کرده . در تربیت مریدان و تقویت ایشان جد و جهد
لایع و لایحی بتقدیم میرسانید تا جمع کثیر از عشار و قبایل
مرداسی فریفته حسن اوضاع و اطوار و شیفته لطف گفتار

و کردار او گشته. مردم از اطراف و نواحی رو بخدمت او نهادند
یوماً فیوماً آوازه تقوی و عبادت وصیت ورع و صلاحیت او
زیاده و بلند آواز شد * خواص و عوام آن ولایت حلقه عبودیت
او در کوش و سجاده رقیب او بر دوش کشیدند * و چون پیر موسی
بعالم جاودانی نهضت فرمود پسرش پیر بدر متصدی مسند
ارشاد گشت و او اعتقاد و اخلاص عشیرت مرداسی را نسبت
بسلسله خود در درجه اعلی و مرتبه قصوی یافته. اراده خروج
وداعیه عروج کرده * سلطنت صور را ضمیمه حکومت معنوی
گردانیده زور بازو قلعه اکیل را بتحت تصرف در آورده و اکیل
قلعه ایست بر سر کری رفیع واقع شده * و آن کمر بنابه کج
شده که از دیدن او وهم و هراس بر آن کس از حد قیاس مستولی
میکردد * روایت مشهور در افواه و السنه مذکور است که یکی
از اولیاء الله بد آنجا رسیده * و بلفظ ترکی اشارت بآن کمر کرده
و آن کمر بقدرت کامله پرور دکار کج شده * العلم عند الله اما
عشیرتی که در آن قلعه و ولایت ساکن است ملقب بمرداسی اند
و مرداس بن ادیس (بن نصیر) بن نصر بن جمیل (۱) مقدم
بنی کلاب بوده و ایشان در اصل در حوالی حلب مقام داشتند در آن
زمان حلب در تصرف سلاطین اسمعیلیه مصر بود اتفاقاً امرای
مصر با یکدیگر در مقام عداوت و خصومت درآمده. اضطراب

تمام باحوال ساکنان آن دیار راه یافت * و این معنی بر صالح بن مرداس
 ابن ادريس ظاهر گشته باراده حکومت قلعه آنجا را محاصره نموده
 باندك فرصت کار بر محصوران تنك شده * قلعه تسلیم او کردند
 و چون این خبر در مصر بسمع ظاهر بن حاکم اسمعیلی رسید کسی
 بدفع او فرستاد . او را با پسرش در شهر دسمنه ^{عشرین} واربعمایه
 بقتل آوردند * عشایر او جلای وطن کرده بطرف اکیل آمدند
 و از آن تاریخ در آن ولایت ساکن شدند * القصه چون پیر بدر
 بامداد و معاونت عشیرت مرداسی قلعه و ولایت اکیل را بتحت
 تصرف در آورده * مدتی بحکومت و دارایی آنجا برخلاف آبا
 و اجداد خود قیام و اقدام کرد * یکی از سلاطین

سلاجقه طمع در ولایت او کرده . بالفرورده

از آنجا فرار نموده * شرح این قصه را در

ضمن حکایت آینده بتفصیل بیان

خواهد شد بعون الله الملك المستعان

شعبه اول

﴿ در ذکر حکام اکیل که ملقب اند بیلدوقانی ﴾

بکرات حاوی اوراق را از ثقات استماع افتاد که وجه تسمیه

بیلدوقان آنست که چون پیر بدر از دست تحکم سلاطین سلاجقه
 فرار کرده بجانب مفرقین رفته * ملتجی بامیر حسام الدین حاکم
 آنجا شد * مدتی در آن دیار مخفی اوقات میگذرانید تا سلطان الب
 ارسلان سلجوقی امیر ارتق را که از نیابت او والی ماردین و آمد
 بود و آخر اولاد او تا حلب و بغداد متصرف شده اند * و مؤرخان
 ایشانرا داخل سلاطین فروع سلاجقیه عد می کنند * و هفت تن
 از ایشان پایه حکومت رسیده اند * و در اوایل دوات حسن بیک
 بایندوری و آق قویونلو ملک ناصر الدین که آخر آن طبقه بود
 در دست او بقتل آمده . دولت ارتقیه بدو منقرض گردید * القمه
 امیر ارتق بتسخیر قلعه مفرقین مأمور گشته . بامثال امر مبادرت
 نموده . قلعه را سرگزار در میان گرفته . کار بر محصوران بتنگ آورد
 اتفاقاً از فضای آسمانی و تقدیر ربانی تیر چرخ از دست لشکریان
 امیر ارتق بمقتل امیر حسام الدین حاکم قلعه آمده . او را بجهان جاودانی
 فرستاد * و تابعانش را تاب مقاومت بامیر ارتق ننماده * روز بروز
 آثار ضعف و فتور و علامت عجز و قصور بر صفحه احوال و جبهه
 آمال ایشان ظهور میکرد . ناشی امیر ارتق جبراً و قهراً قلعه را
 مسخر گردانیده * تیغ بیدریغ بر اهالی آنجا نهاده متنفسی را
 از رعیت و سپاهی در آن قلعه و نواحی زنده نگذاشت . و پیر بدر
 نیز در آن معرکه شربت شهادت چشیده * کسی دیگر از حاکمان

اکیل در قید حیات نماند مگر عورت پیر بدر که حامله بود و شب و روز چشم طایفهٔ مرداسی بر آن وضع حمل می بود که حق سبحانه و تعالی از خزینهٔ غیب کوهری و از درج رفعت جوهری و از برج شرف اختری کرامت فرماید که احیای خانوادهٔ قدیمه نماید * همه روز اعیان و هواخواهان بدر خانهٔ آن ضعیفه آمده تفحص احوال او میکردند تا روزی که موعد وضع حمل بود بطریق عادت بدر خانه آمده آنچه مطالب و مقاصد آنجماعت بود شخصی بیرون آمده بوضع دمن بزبان ترکی گفت که چوق شکر خدایه که « استدو کزی بولدوق » بنابر آن نام آن پسر سعادت اثر بامیر « بولدوق » اشتهار یافت و حا کمان اکیل بولدوقانی ملقب شدند * (نظم)

چنین آمد از هوشیاران روم	که زاهد زنی بود زان مرز و بوم
ز آبستنی روز بیچاره شد	ز شوی (۱) و ز شهر خود آواره شد
بویرانهٔ بار بنهاد و مرد	غم طفل میخورد و جان می سپرد
وزانش خبر نه که پرورد کار	چگونه و را پرورد وقت کار
چه کنجینهازیر بارش کشد	چه اقبالها در کنارش کشد
قصه چون امیر بولدوق از مادر متولد شد والده اش فوت کرده *	
اورا اعیان مرداسی مانند در گرا نمایه در کنار جان پروریدند	
تا بسرحد ز شد و تمیز رسید *	آنکاه عموما اقوام و عشایر سر

در ربه اطاعت او نهاده حلقه بندگی او را در گوش کردند • و امیر
بولدوق نیز بجای پدر بر سر بر حکومت نشسته . سایه عدل و احسان
بر فرق ایشان مبسوط گردانیده . ابواب ظلم و طغیان بر رخ عالمیان
مسدود گردانیده • جناح عاطفت بر سر مسلمانان گسترانید •
و بعد از مدتی که بحکومت و دارائی اکیل و سرداری اقوام قیام
نمود رخت هستی بعالم آخرت کشید و پسر کلاتر ش •

﴿ امیر ابراهیم ﴾

بحسب قابلیت و استعداد قائم مقام پدر گردید و او در حکومت
کاری نساخته زودی عروس ملک راسه طلاق بر گوشه چادر
بست و کتخدائی سرای آخرت اختیار کرد • در آن مقام فرح
و خوش بعیش نشست • بعد از فوت او پسر ش •

﴿ امیر محمد ﴾

جانشین پدر گشته • چون مدتی حکومت نمود باجل موعود
بعالم آخرت رحلت فرمود • و او راسه پسر خجسته فر بود • (اول)
امیر عیسی • و او بعد از فوت پدر قائم مقام شده بحکومت اکیل
مبادرت نمود • (دویم) امیر تیمور تاش است که او در زمان حیات
پدر والی قلعه باغن و آن نواحی بود و حکام پالو از نسل او یقند
و احوال ایشانرا در شعبه دویم بتفصیل بیان خواهد فرمود
(سیم) امیر حسین است که او نیز در زمان حیات میر محمد والی

قلعه بردنچ (۱) و ناحیه جرموك بود . و حکام جرموك از نسل
 اویند . اما بقول بعضی از اکابر میر حسین پسر میر محمد نیست
 یکی از بنی عمان اوست که در ایام حکومت خود میر محمد دارائی
 ناحیه جرموك و قلعه بردنچ بدو تفویض کرده بود . بهر
 تقدیر احوال امیر حسین با سایر اولادش در شعبه نسیم
 مذکور خواهد گردید بعون الله الملك المجید .

﴿ امیر عیسی بن امیر محمد ﴾

بعد از فوت پدر حاکم اکیل گشته . با برادران و سایر اقربا
 بطریق مدارا و مواسا سلوک نمود . رعیت و سپاهی از عدل
 و انعام او راضی و شاکر بود . بعد از مدتی اجابت
 حق را الیک گفته بعالم آخرت نهضت فرموده .

﴿ دولتشاه ییک بن امیر عیسی ﴾

بموجب وصیت پدر بامداد و معاونت عشیرت مرداسی حاکم اکیل
 گشت . و چون چند وقت حکومت نمود فوت کرده . پسرش

﴿ امیر عیسی ﴾

بر سر پر امارت نشست و در رعایت رعیت کما ینبغی کوشیده
 در زمان او ولایت اکیل معمور و آبادان گشت . و چون
 فوت کرد ازودو پسر ماند اسفندیار و شاه محمد .

﴿ شاه محمد بيك بن امير عيسى ﴾

بحسب استحقاق قايم مقام پدر شده • بزودی عالم فانی را بدرود کرد. و از و پنج پسر ماند • قاسم بيك. و عيسى بيك. و منصور بيك و اصفهان بيك و اميران بيك •

﴿ قاسم بيك بن شاه محمد بيك ﴾

بفضل و دانش و شجاعت و مكارم اخلاق و محاسن آداب از ابتدای زمان منفرد و ممتاز بود • در امور مملكت داری و تدبير و رعيت پروری در میانه حکام گردستان بر امثال و اقران سرافراز • در زمان حكومت سلاطین آق قویونلو درجه اعتبار و مرتبه اختیار یافته اورا بالله کی یکی از فرزندان خود مقرر گردانید بدان واسطه بین الناس بالله قاسم اشتهار دارد • و مشهور است که در تاریخ سنه ثلاث و عشر و تسعمایه که شاه اسمعیل صفوی بر دیار بکر استیلا یافت لله قاسم اطاعت او نکرده اظهار مخالفت نمود • بنابرین خان محمد استاجلو لشکر بر سر اکیل کشیده. آن ولایت را از تصرف او بیرون آورده بمنصور بيك نام شخصی از طوایف قزلباشیه داده مدتی هفت سال اکیل در تحت تصرف و تغلب ایشان بود و بعد از جنگ چالدران لله قاسم بامداد سلطان سلیم خان ولایت موردونی را از ید تغلب قزلباش بیرون کرده • تکرار بر مسند حكومت متمكن شد • و بروایتی شهر آمد را در زمان قراخان

هم او بطریق حیلله از تعریف قزلباش بیرون آورده تسلیم محمد
پاشای میرمیران آنجا نمود. و همچنان در زمان آل عثمان پایه اعتبارش
روز بروز در ترقی و تزايد بود تا آخر بأجل موعود بعالم آخرت
رحلت فرمود * اولاد ذکور نداشت * حکومت را برادر
زاده اش مراد بیك وصیت نمود *

﴿ مراد بیك بن عیسی بیك ﴾

بوجب وصیت عمش حکومت اکیل از دیوان سلطان سلیمان
خان بدو مفوض شد * او مرد صالح و متدین و حاکم عادل رعیت
پرور خیر بود با اعلی و ادنی از بیگانه و آشنا بطریق مدارا و مواسا
سلوك مینمود و عمارت عالی در سر قبر عمش قاسم بیك ساخته
در جنب او خان و رباط بنا کرده هر روز نان و آش جهت آینده
ورونده تعیین نموده دایم الاوقات مترددین از آن منتفع می شوند
و این منازل در يك منزلی شهر آمد واقع شده * بخان شربطین
اشتهار دارد * چون چند سال از ایام حکومت او متبادی شد ازین
رباط فانی بسر منزل جاودانی شتافت و ازو علیخان و قاسم بیك
دو پسر مانده هر دو برادر متعاقب یکدیگر حکومت اکیل
کردند * اما زمان ایشان چو عهد کل و موسم سنبل چندان بقائی
نداشت و بزودی ازین دنیای فانی رفتند و از قاسم بیك جعفر بیك
و غضنفر بیك دو پسر ماند *

﴿ جعفر بیك بن قاسم بیك ﴾

بعد از فوت پدر حسب فرمان سلطان سلیم خان دوصفر
سن حکومت اکیل بدو ارزانی شده . حالا که تاریخ هجری در سنه
خمس والفست از یست و پنج سال متجاوز است که بحکومت
آنجا مبادرت نموده کما کان متصرف است *

شعبه دوم

﴿ در ذکر حاکمان پالو ﴾

چنانچه قبل ازین در احوال اکیل مذکور شد که حاکمان پالو
از نسل امیر تیمور تاش بن امیر محمد بن امیر ابوالهیم بن امیر
بولدوق اند . و امیر تیمور تاش امیری بود بصفت سخاوت
و فرزانیکی موصوف * و بسمت شجاعت و مردانگی معروف
آثار فتوت و مروت او در اطراف و اکناف عالم ظاهر * باشعه
انوار لطف و احسان در بین الاقران باهر * و برآی صایب و تدبیر
ثاقب . در ربیع مسکون مشهور * محصل کلام از تاریخی که پدر زمام
حکومت پالو در قبضه اقتدار او نهاد تا هنگام وفات بارعایا و برایا
و سایر متوطنان آنجا بوجه احسن سلوک نمود * و چون فوت شد
ازو میر حمزه نام پسری مانده باستصواب عشایر و اقوام قایم مقام

پدر کردید * و چون او نیز بریاض رضوان خرامید ازو چهار پسر
ماند حسین و یغمور و علی و رستم *

﴿ حسین بیک بن میر حمزه ﴾

بجسب ارث واستحقاق بجای پدر متصدی امر حکومت
شد و در آن اثنا از فترات آق قوینلو هرج و مرج و صرح در دیار بکر
واقع شده حسین بیک باراده فتح قلعه ارغنی بر سر طایفه ترکان
رفته بقتل رسید * هنوز از جام حکومت جرعه نوش نکرده که
ساغر حنظل از دست ساقی اجل (و ظن أنه الفراق) در کشید
چون اولاد ذکور نداشت حکومت پیرادر زاده اش جمشید
بیک انتقال یافت *

﴿ جمشید بیک بن رستم بیک ﴾

منقواست که جمشید بیک در اوائل حال که عمش در قید
حیات بود ملازمت خالد بیک پازوکی اختیار کرد * روزی در اثنای
شکار جانوری شکاری خالد بیک آغاز سرکشی نموده با طائر
فلک همراه گشت چنانچه همه کس قطع امید از آن جانور کردند
که من بعد میل مراکز خاک نخواهد کرده در اثنای تصورات مردم
از اعلی علین میل حفیض نموده آن جانور بر سر جمشید بیک
نشست خالد بیک واعیان آنرا بفال نیکو گرفته گفتند که این مرد
عنقریب بدولت عظمی خواهد رسید * چون چند روز باین قضیه

سایح کشت که بمصداق * ﴿نظم﴾

هر آن فالی که از بازیچه برخاست *

چو اختر میکندشت آن فال شد راست *

بظهور آمده حکومت پالو از عمش بدو انتقال یافت و او

مرد جهان دیده کار آزموده کرم و سرد دوران چشیده در تدبیر

مهمات و تمشیت معاملات و حل نکات مشکلات ید بیضا نمود

در محلی که امراء و حکام کردستان اطاعت آستان سلطان سلیم خان

نمودند او نیز حلقه بنده کی سلطان مزبور در کوش و غاشیه *

فرمان برداری او بر دوش نهاده ولایت پالو را که در ید تغلب

قرلباشیه بود ضبط و صیانت و حفظ و حراست آن دیار در عهده *

اهتمام عربشاه بیک ترکان نموده بودند * بامداد و استعانت سلطانی

نرور بازوی خود که چند دفعه جنگهای مردانه و رزمهای رستمانه

بآنجماعت نموده ملک مورد وثقی خود را مستخلص گردانیده بتحت

تصرف خود در آورد * و از غرائب احوال آنکه غلام مملوک

جدهشید بیک در آن معارك شمشیری از دست لشکریان ترا که

بر سر خورده نصف استخوان کله او جدا شده * چنانچه مغزش

آشکارا نموده * جراحان پارچه کدوی خشک را برابر استخوانی که

جدا شده بریده بدانجا بستند برور ایام کوش و پوست با کدو

التیام یافته مدت چند سال دیگر در قید حیات بوده * بروایتی

چند اولاد دیگر ازو پیدا شد * این قضیه اگر چه مناسبت باین احوال و موافقت باین مقال نداشت اما استادان این فن نیکو کردار هرگاه قصه غرائب آثار واقع شود رقمزده کلك بدایع نکار فرموده اند * القصه چون جمشید يك زمام مهام ولایت پالو را بكف کفایت خود در آورد بحسن تدبیر در تراضی خاطر امیر و وزیر آل عثمان کوشیده ارکان دولت و اعیان حضرت را از خود متسلی گردانیده سلاطین حشمت آیین و خواقین معدلت گزین عثمانی را اعتقاد و اخلاص و اختصاص تمام و رسوخ مالا کلام بدو پیدا گشت چنانچه سلطان سلیمان خان غازی چند مرتبه که بعزم تسخیر ایران عبور از کردستان نمود شخصی از امراء و حکام کردستان که ایافت مشاوره و استحضار سلطانی داشته باشد * قرعه قابلیت و استعداد این کار بنام جمشید يك زدند * (نظم) پسندیده آنکه پسندیده خرد را دل و عقل را دیده صدف و ار خاموش و زنکته پر بیرون استخوان و درون پر زدر بنابرین چند دفعه در سفر ایران در مشاوره با سلطان زمان چون ظفر و اقبال همنان می بود * و اکثر سخنان او که در هر وادی بمسامع هایون میرسید مقبول و مستحسن افتاده دست رد بر سینه مطالب و مقاصد او نمی نهاد * و فی الواقع در خیرات و مبرات در امور دنیا داری و رعیت پروری در عقل و فراست و در

ادراك و كياست ثانی خود نداشت * از آنجمله مشهور است که هر سال سه هزار بز سه ساله از کله و رمه خاص خود جهت بیع و شرا بجانب حلب فرستاده * و سه هزار اینچنین نعل اسب و استر که قریب به چهل خروار شتری میشد * هر اینچنین را در کردن يك رأس بز بسته بواسطه فروختن بحلب میفرستاد * و موازی ده هزار کوسفند نتاج داشت عوامل و زراعت و سایر مویشی او ازین قیاس توان کرد در آن عصر در کردستان از امراء و حکام کسی بجمعیت و سامان او نبود * قلعه و مدرسه در پالو ساخته بود و از مسافه بعیده چمشه آب قریب بقلعه و قصبه آورده * و در دموور قپو نام محل و باطنی در غایت وسعت و فسحت ساخته که آینه و در و در زستان و تابستان از آن محظوظند و عمرش از صد سال تجاوز کرده و بسر حد طبیعی رسیده * از آنجمله شصت سال باستقلال حکومت پالو نمود و از سلطان سلیمان خان غازی برات عالیشان بقید ملکیت بخود و اولادش قرنًا بعد قرن و بطناً بعد بطن مؤکد بلعنت نامه حاصل کردانید و در حین حیات حسینجان (۱) يك نام پسر خود را ولی عهد ساخته ازین سرای سپنج و منزل عناء ورنج بدار راحت و مقام استراحت خرامید ﴿ نظم ﴾

(۱) وفي النسختين الخطيتين حسينخان بدل حسينجان .

بهر چند روزی سرای دودر بود خانه کتخدای دیگر
 رباطیست این دیر دیرین بساط نبندد خردمند دل در رباط
 بود رسم این عالم بیوفا که پیش آوردشهد وزهر از قفا
 وازو حسینجان بیک وحسن بیک و حمزه و تیمور تاش و دولتشاه
 نام پنج پسر ماند * از آنجمله حسینجان بیک وحسن بیک
 پسرانش بعد از حکومت رسیده اند * احوال ایشان بعد ازین
 مذکور خواهد شد * اما احوال حمزه بیک نام پسر سیمش آنست
 که در اوایل منصب متفرقکی درگاه پادشاهی با چهل هزار افجه
 زعامت بدو مفوض شد بالاخره بواسطه بعضی اوضاع ناملایم
 که ازو نسبت به پدر صدور یافت خط یزاری داده سلب نسب
 او کرد * و بعد از فوت او رستم بیک نام پسر از او مانده بشرط
 آنکه همراه عثمان پاشای وزیر در محافظه شیروان باشد حکومت
 پالو از جانب مدظفی پاشای سردار بدو مقرر شد * و در محاربه
 شماخی با ارس خان در دست قزلباش بقتل رسید * و تیمور تاش
 نام پسر چهارمش در حین حیات پدر بسنجاخ خربود (۱) من اعمال
 دیار بکر متصرف بود و هم در آن زودی لوای حکومت بصوب
 آخرت برافراشته . طبل رحیل فرو کوفت وازو الله وپودی واصل
 (۱) وفي نسخة خطیة سنجاخ (جزیره) بدل خربود الذي يكتب
 الآن خربوط .

نام دو پسر ماند * دولتشاه بیک نام پسر پنجمش در حین حیات پدر
چهل هزار اقچه زعامت بطریق متفرق کی پادشاه متصرف بود
و هم در آن اوقات وفات یافته * از او یوسف و احمد نام دو پسر ماند
﴿ حسینجان بیک بن جمشید بیک ﴾

چنانچه قبل از این مذکور شد * پدرش در زمان حیات حکومت
خود را بدو فراغت کرده بود * نشان عالیشان سلطان سلیمان خان
بدین مضمون حاصل گردانید * و بعد از وفات پدر حاکم باستقلال
پالو گشته * صدای « انا ولا غیر » بکوش اقصای و ادانی
رسانید * و بساط عدالت گستری و رونق رعیت پروری گسترانید
خورد و بزرگ آن ولایت را از خود تسلی گردانیده * آوازه
محبت با آشنا و بیگانه از دور و نزدیک رسانیده * قانون معدلت
و ارغنون مودت را ساز کرده * صدای آهنگ نیک نامی از پرده
دایره چرخ چنبری بگذرانید . و مانند پدر پیشرو اهل سخاوت
و هنر گشته * مرد قرار داده گردستان بلکه عراق و حجاز
و باخلاق حمیده در میانه اقرا و امثال ممتاز گشت * بعد از آنکه
مدتی در حکومت بعیش و فراغت بافعال نیکو اوقات گذرانید
باجل موعود بریاض جنان خرامید * و ازو محمود نام پسر مجذوب
مانده بود چون ایافت و استعداد حکومت نداشت باتفاق رؤسای
عشایر و اقوام حکومت به برادرش حسن بیک قرار یافت *

﴿ حسن بيك بن جمشيد بيك ﴾

بعد از وفات برادرش حسينجان بيك بموجب فرامين سلطان
مراد خان باتفاق عشاير و اعيان متصدي حكومت پالو شد * چون
سه سال حكم راني نموده اهالي و سكنه آن ديار را از خود راضي
گردانيد * در تاريخ سنه ست و ثمانين و تسعمايه در هنگام عودت
قره مصطفى پاشاي سردار از سفر شيروان بجوار رحمت پروردگار
پيوست * و از او سليمان بيك و مظفر بيك دو پسر ماند *

﴿ سليمان بيك بن حسن بيك ﴾

بعد از فوت پدرش حسن بيك حكومت ايالت پالو از جانب
مصطفى پاشاي سردار سليمان بيك تفويض گشت . و از آستانه
سعادت آشيانه سلطان مراد خان بامداد واستعانت محمد پاشاي
وزير اعظم بشرطي چند ييوسف بيك ابن دواتشاه بيك بن جمشيد
بيك عنايت شد * و چند سال على الاتصال درميانه يوسف بيك
و سليمان بيك بر سر حكومت نايبه فتنه و شعله فساد درميانه
مشتعل بود از طرفين گروه انبوه در معرض تلف درآمدند . و هر
دفعه اهالي پالو جانب سليمان بيك را مصري داشته . يوسف بيك را
دخل در حكومت نميدادند باوجود آنكه يوسف بيك جواني
بود بزور فهم و فراست و فتوت و حليه عقل و كياست پيراسته *
و بزينت قابليت و حياء و علم و عفت و سخا آراسته * آثار شجاعتش

چون رستم در جهان ظاهر * و انوار استعداد و فتوتش چون حاتم
طائی بر همکنان باهر * ﴿نظم﴾

فلک بمردم نادان دهد زمام مراد *

تو اهل دانش و فضلی همین کنهات بس *
آخر در طلب حکومت در در خانه دونان کم بضاعت و تردد
ملازمت جمع لثیمان بی صروت جانش بلب رسیده * بصد حسرت
و درد از این جهان ناجوانمرد بدار القرار انتقال کرد * و بعد از او
حکومت پالو پیرادرش احمد بیک با شرطی چند که با او کرده
بودند مقرر شد * و احمد بیک نیز بر سر حکومت با سلیمان بیک
منازعه و مناقشه بسیار کرده و خلق بیشمار بواسطه دوستی طرفین
از اقوام و عشایر پالو بقتل آمدند. هر چند سعی موفور و جهد
مشکور نمود طالع یآوری و بخت یاری نکرد * ﴿نظم﴾

کار بدولت نه بتدیر ماست   تا بجهان مایه دولت کراست
مرد زبیدولتی افتد بجاك   دولتیانرا بجهان درجه باك
ملك بدولت نه مجازی بود   دولت کس را نه بیازی بود
آخر الامر چون دولت یاری و اقبال یآوری نمود در تاریخ
سنه احدى و الف باستدعای التفات شهنشاهی و مرحمت پادشاهی
روانه استنبول گشته. هم در آن چند روز بمرض طاعون از پای
در آمده * حکومت پالو بلا ممانعت و منازعت در ید تصرف

سليمان بيك ماند *

شعبهٔ سيم

﴿ در ذكر امراء چرموك ﴾

سابقاً رقم زدهٔ كلك بيان شد كه امير محمد قلعهٔ باغن به پسرش
امير تيمور تاش ارزانی داشت * و قلعهٔ بردنج را با امير حسين كه
بروايت بعضی از بنی عمان اوست . و بقولی پسر اوست عنايت
فرمود * بهر تقدير چون مير حسين مدتها بحفظ و حراست آن
قلعه قيام نموده فوت کرده پسرش

﴿ امير سيف الدين ﴾

قايم مقام پدر گردید * و چون او نیز بعالم جاودانی خرامید خلف صادق او

﴿ شاه يوسف ﴾

متعهد امور امارت گشت . چون او نیز رخت هستی خانه از این

خرابهٔ ویرانه بر بست ﴿ ولایهٔ بيك نام ﴾

پسرش بجای او بر مسند امارت نشست * بعد از فوت او

﴿ شاه علی بيك ﴾

بسر داری اقوام و عشایر نصب گشته * او نیز طی این بیابان

بی نهایت نموده . متکفل آن امر خطیر ﴿ اسفندیار بيك ﴾

شد * و بعد از فوت او زمام مهام امارت بكف كفايت

﴿ بایندور ییک ﴾

در آمد • بعد از وفات او از این محل فانی بکمان جاودانی تنسیق
 امور امارت و تمشیت احوال حکومت ﴿ بمحمد ییک ﴾
 قرار گرفت و ناحیه چرموک را که طایفه قزلباش متصرف شده
 بودند از ید تغلب آن طایفه بیرون آورده بطریقی که در تصرف
 آبا و اجداد او بود ید تصرف در آورد • در حین فتح دیار بکر
 ملك نامه هایون از سلطان سلیم خان گرفته سلطان سلیمان خان
 غازی امضا کرده از آن تاریخ چرموک از جمله ملحقیات او جاق
 موردنی ایشان شد • اما خراج کفره آنجا تعلق بدیوان دیار
 بکر دارد • ۴۴ ساله مخزیه آمد تسلیم میکنند • و بالفعل حکومت
 و دارائی آنجا در ید تصرف محمد ییک است *

فصل سیم

(در ذکر حکام صاصون که آخر بحاکمان حزو اشتهاور یافته اند)

فرازندگان اعلام نکته دانی • و برازندگان آیات سخن دانی
 بر این دقیقه عارف • و ازین قضیه واقف خواهند بود که نسب حکام
 صاصون بملوک اکاسره منتهی میگردد • و بروایت صحیح
 باحکام بدایس بنی عمان اند • و اصل ایشان عز الدین و ضیاء الدین

دو برادر بوده که از دار الملك ارمن که اخلاط است بدلیس
افتادند * و قلعه صاصون را از تاویت نام شخصی کرجی گرفته
بعزالدین دادند * چنانچه تفصیل این اجمال در احوال حکام بدلیس
ایراد خواهد یافت و چون طایفه (۱) کراد عزالدین را عززین (۱)
میخوانند حکام آنجا بعز زانی مشهورند * و از عشیرت روژکی
در حین تسخیر قلعه صاصون بآن دیار افتاده اند * و اقوام قدیمی
آن دیار منحصراً بچهار قبیله اند (۱) شیروی (۲) بابوسی (۳) سوسانی
(۴) طموقی و در محلی که ناحیه ارزن را باوجاق موردوثی خود ملحق
ساختند از طوایف حسنکیف که در آن ناحیه ساکن بودند *
چون عشیرت خالیدی و دیر مغاری و عزیزان و غیره تابع اقوام
خود گردانیدند * و حاکمان صاصون در مابین حکام کردستان
بصفت سخاوت و شجاعت و سمعت دلاوری و شهامت اشتهار
دارند و در معارك و مهالك بر امثال و اقران خود سبقت میگیرند
همواره با حکام و سلاطین ذی شان طریق مدارا و موااسا مسلوک
میدارند * از جمله چند مرتبه که سلاطین آق قویونلو و قزلباش
و آل عثمان متعرض ولایت کردستان شده اند * ایشان دست
در جبل متین مدارا زده * ولایت خود را از سطوت قاهره
سلاطین گرام و خواقین عظام سالم نگاه داشته اند و بلکه انواع

(۱) وفی نسخه آخری عزز دین . (۲) وفی نسخه خطیه شیروینی .

رعایت واصناف حمایت یافته اند * واول شخصی که از حاکمان ایشان اسم و رسم او در السنه وافواد مشهور است (میر ابو بکر) است و او دو پسر نیکو سیر داشته . خضر بيك و علی بيك *

﴿ خضر بيك بن میر ابو بکر ﴾

بعد از فوت میر ابو بکر قائم مقام پدر شد * چندان در حکومت استقرار نگرفته بزودی عنان عزیمت بصوب عالم آخرت تافت چون اولاد ذکور نداشت حکومت برادرش انتقال یافت *

﴿ علی بيك بن میر ابو بکر ﴾

بعد از فوت برادرش باستصواب عشایر و قبایل بر مسند حکومت جد بزرگوارش نشست * صبح و شام بلسکه علی الدوام با جوانان کلفام بتجرع شرب مدام مداومت می نمود . همواره اوقات را بلهو ولعب و عیش و ضرب مصروف داشته با آواز چنگ و رباب و ناله نای و کباب زنك غم از دل شیخ و شاب میزدود * و در زمانی که امرا و حکام کردستان بملازمت شاه اسمعیل صفوی مبادرت نمودند شاه مزبور اکثر امرا را مقید گردانیده ولایت ایشانرا متصرف شد * علی بيك در آن معرکه بلباس سلوك و مدارا متلبس گشته . اوضاع و اطوار او موافق مزاج شاهی افتاده * شب و روز داخل مجلس خاص و محفل اختصاص شده بانواب شاهی بشرب مدام

علی الدوام مشغول می بود و با شرف بیک حاکم بدلیس طریقه
مواصلت و مصادقت مرعی داشته . دختر خود را بعقد نکاح
او در آورد . و وظیفه پدر و فرزندی مسلوك داشته * بایکدیگر
کمال محبت و خصوصیت میکردند تا عاقبت علی بیک باجر
موعود عالم فانی را بدوود کرد * از سه پسر ماند
محمد بیک و خضر بیک و شاه ولی بیک *

﴿ خضر بیک بن علی بیک ﴾

چون علی بیک در ملازمت شاه اسمعیل در تبریز وفات یافت
و پسر بزرگش محمد بیک همراه پدر در تبریز بود * عشایر واقوام
باتفاق خضر بیک را در میانه خود بحکومت نصب کردند . و از
جانب شاه اسمعیل تفویض امارت صاصون بمحمد بیک شده
منشور ایالت بنام او نوشتند * و مال حال هر دو برادر بعد از این
مذکور خواهد شد * و شاه ولی بیک پسر سیم علی بیک در زمان
جوانی و عنفوان زنده گانی در ایام حیات پدر خود وفات یافته *
و میر دیادین (۱) پسرش حالیا در قید حیات است *

﴿ محمد بیک بن علی بیک صاصونی ﴾

چون برادرش خضر بیک بعد از فوت پدر بامداد و معاونت

(۱) وفی نسخه آخری . میر زیادین . و علی کل فالسکامة محرفة

عشایر و قبایل حاکم شد * محمد بیک بالضروره بامعدود چند بملازمت
 سلطان سلیم خان رفته * در هنگام توجه تسخیر قاهره مصر چون
 فتح و ظفر در رکاب نصرت انتساب سلطانی می بود در محاربه
 چرا کسه از او مردانگیها مشاهده نموده چنانچه در روز شکست
 چرا کسه محمد بیک را بعد از دو روز مجروح و ناتوان بلکه مرده
 و بیجان در میانه مقتولان یافتند * و وزراء و اصراء این قصه را بعرض
 سلطانی رسانیده ، جراحان چابک دست را به بستن زخما و تیار
 او مقرر گردانیده * ما محتاج از خزینه عامره جهت او تعیین نموده
 وزراء عظام در مقام رعایت او در آمده از مدعیاتش استفسار
 نمودند تا بانجام رسانند * او ایالت صاصون را با الخاق ناحیه ارزن
 که بواسطه آن در مابین حاکمان حسنکیف و ایشان منازعه و مناقشه
 بود استدعا نمود * و برای عظام ملتمسات او را بعز اجابت
 مقرون گردانیده * فرمان واجب الاذعان عز اصدار یافت *
 و خضر بیک برضا و رغبت خود را از حکومت خلع کرده وظیفه
 جهت او از ولایت جزو تعیین شد * مدت ها بآب وظیفه اوقات
 گذرانید * بعد از فوت خضر بیک از او چهار پسر ماند . سلطان
 محمود و احمد و یعقوب و محمد * سلطان محمود باجل موعود بعالم
 آخرت نهضت فرمود * و یعقوب بیک در سفر کرجستان
 در شهر سنه اثنی و تسعین و تسعمایه در محلی که محمد پاشا میران

آمد در (کلیسای موخرات) من اعمال قفلیس از لشکریان
 قزلباش و سماعون کرچی شکست یافت. در هنگام عودت در در بند
 طوماناس بقتل رسید * و احوال احمد بیك و محمد بیك در ضمن
 قضایای آینده بتفصیل مذکور خواهد شد * القصة محمد بیك والی
 و حاکم باستقلال صاصون شد * أما ملک خلیل حاکم حسنکیف
 در تسلیم ناحیه ارزن تهاون ورزیده * قلعه ناحیه ارزن را تعمیر
 فرموده . مردمان خود را بمحافظت آنجا نصب کرده در حفظ
 و حراست او سعی بلیغ نمود * آخر الأمر محمد بیك بامداد
 و معاونت شرف خان حاکم بدایس و شاه علی بیك والی ولایت
 جزیره لشکر بدانجا بکشیده - قلعه ارزن را خراب کرده دست
 کماشتکان ملک خلیل را از ناحیه ارزن کوتاه گردانیده متصرف
 شد . و چون مدت هفده سال از ایام حکومت او میگذشت دنیا
 فانی را وداع کرده بعالم عقبی شتافت * و از او سلیمان بیك و بهاء
 الدین بیك و صارو خان بیك و خان بوداق بك و حسین بیك و علی
 بیك شش پسر مانده * سه پسرش بتربیب متعاقب یکدیگر
 حکومت نمودند * و از حسین بیك حسن بیك نام پسر مانده بود
 در تاریخ که بعد از قتل صارو خان بیك حکومت پسرش محمد
 بیك ارزانی شد او نیز طالب امارت گشته با محمد بیك آغاز
 سرکشی کرد بامداد و استعانت فرهاد پشای سردار حسن بیك را

گرفته بدست محمد بيك دادند * باسه پسرش بقتل آمد و از بوداق
بيك مراد خان نام پسرى مانده بود . در سفر كرجستان نا پديد
شد از و بهاء الدين و بوداق نام دو پسر مانده است . و على بيك نام
پسرش در زمان حيات پدر وفات يافت و از او فرزندى نماند *

﴿ سليمان بيك بن محمد بيك بن على بيك ﴾

بعد از فوت پدر در تاريخ سنه سبع و ثمانين و تسعمائيه بموجب
نشان عاليشان سلطان سليمان خان امارت صاصون بدو مفوض
گشت . و ناحيه ارزن بطريق زعامت پيرادرش بهاء الدين بيك
عنايت شده . سليمان بيك مردى بود سلاطين منش و بزرگ بينش
بعلومت و وقار آراسته و بسمو سخاوت و شجاعت پيراسته . در محلى
كه سلطان سليمان خان بعد از فتح بغداد و بدليس از در بند
كيغندور عبور كرده سر اداكات فلك تماس و كرياس كردون اساس را
در دشت ارزن زده * از مهايت او لرزه بر زمين و زمان و ولوله
و غوغا بر كوه و آسمان افتاد * سليمان بيك چون كوه آهن پاى ثبات
و وقار افشرده در صاصون نشسته ذخيره و آذوقه بدرگاه پادشاه
سليمان شأن اسكندر مكان فرستاده بعز عتبه بوسى نيامد * و بلكه
شمس الدين بيك را از رفتن ملاطيه نيز مانع آمد * و او مردى
بود كه صبح و شام بلكه على الدوام براح ريحاني و شراب ارغوانى
باختلاط جوانان سرو قد و محبوبان لاله خد ميكندرانيد * و لحظه

از نوشیدن شرب و نغمه چنك و رباب فارغ نبود * درین جهان
گذران اوقات بعیش و کامرانی گذرانیده عاقبت بمرض آبله فرنگ
وداع زمانه دورنگ نموده بعالم آخرت رفت * ﴿ نظم ﴾
گجا رفت آیا جم و جام او   چه شد حال آغاز و انجام او
ندیده کسی تا ابد زندگی   خدای جهانراست پایندی
وازو اولاد ذکور نماند *

﴿ بهاء الدین بیك بن محمد بیك بن علی بیك ﴾

بعد از وفات برادرش بموجب نشان مكرمت نشان و فرمان
واجب الاذعان سلطان سلیمان خان بجای سلیمان بیك بر سر
حکومت صاصون نشست * و اطلاق اسم حکومت و القاب
در احکام و فرامین در زمان او شده ایشانرا حاکم جزو نوشتند *
و بهاء الدین بیك مرد ابدال روش دیوانه و ش بوده * در آن عصر
در مابین حکام کردستان کسی بشجاعت و سخاوت او نبوده
در خدمات پادشاهی ازو بالدفعات آثار پسندیده بظهور رسیده
در زمان حکومت برادرش سلیمان بیك او را دخل در زعامت ناحیه
ارزن نداده عوض آن صدهزار آقچه عثمانی از حاصل محال دیگر
جز و بدو داده * بهاء الدین بیك ترك یار و دیار کرده قریب پانزده
سال گاهی پیاده و گاهی سوار در رکاب نصرت آثار سلیمانی درصید
و شکار در استنبول و ادرنه بسر می برد * سلطان سلیمان خان او را

موسوم بدلو بهاء الدین گردانیده * دایم الاوقات تفقد احوال او
 بانعامات پادشاهانه میگرد. و بعضی اوقات میرلوا بوده سنجاغ
 سیورک (۱) و غیره متصرف بود * فاما سخاوتش از حد اعتدال
 تجاوز کرده بود که اگر شخصی موری بنظر او می آورد فیلی
 در عوض بدو میداد * و اگر کربه می آورد شتری می گرفت *
 بنابراین جراران عالم و طامعان بنی نوع آدم بر سر او هجوم و ازدحام
 آورده. با وجود آنکه هر سال شصت هفتاد هزار فلوری حاصل
 ولایت حزو بدو عاید میشد بیست هزار فلوری دیگر استقراض
 کرده صرف کدایان و جراران نموده * ازین اوضاع بغایت خرسند
 بود * بعد از وفات سی هزار فلوری دین بی وجه بوارثان گذاشت
 و از اقوال عاقلان غفلت می ورزید که گفته اند * ﴿ نظم ﴾
 آن خور و آن پوش چو شیر و پلنگ   کاوری آنرا همه روزه بچنگ
 و پنج پسر داشت. اما چون از پدر مدیون و مفلس ماندند و هم
 قابلیت جیلی در ایشان نبود حکومت حزو چند روزی نامزد
 سلیمان بیك نام پسرش گشته. آخر پیرادرش صاروخان
 انتقال یافت * و ایام حکومتش از سی سال متجاوز
 گشته اولاد ذکور از پسرانش نماند *

(۱) وفی نسخه خطیه آخری سورک بدل سیورک و هی بلدة کردیه واقعه
 بین دیار بکر و اورفه مشهوره بکثرة مواشها و وفرة انواع العنب.

﴿ صارو خان بيك بن محمد بيك ﴾

در زمان حكومت بهاء الدين بيك ترك ولايت حزو کرده
اوقات در ديار غربت بفلاكت ميگذرانيد * و گاهي سنجاق بار کيري
وشيروى و کسان و موش و سيورك از ديوان پادشاهي بدو عنايت
کشته متصرف شده و اوقات بسير و تردد ميگذرانيد * هجده سال
که بدین وتيره گذرانيد * چون بهاء الدين بيك فوت شد برادره
حكومت متوجه آستانه سلطان سليم خان شد * و بحسن امداد
و معاونت محمد پاشاى وزير المستريح فى جوار الملك الكبير که
بی شايبه تکلف و غاييله تالف بتدبير صايب و فکر ثاقب در اتمام
مهام خواص و عوام کوشيده * على الدوام رعايت خانوادهاى قدیم
و حمايت مردم زادهای سليم بر ذمت همت و الانهت خود لازم
و متحتم ميدانست *

﴿ نظم ﴾

هزار آفرين بر وزير چنين که او مهر جويد بهنكام کين
واز افواه استماع کرده بود که همواره بهاء الدين بيك در حین حیات
ميگفته که فرزندان من لياقت امارت و استعداد حكومت ندارند
با وجود آنکه مخدوم زاده عظام آن وزير مرحوم حسن پاشاى
ميرميران ديار بكر بود * و از پدر الناس حكومت حزو بجهت
سليمان بيك پسر بزرگ بهاء الدين بيك کرده * و قبول اينمعنى ننموده
ايالت حزو و بداروخان بيك ارزاني داشته او را بنوازشات خسروانه

گرفته بدست محمد بیک دادند * باسه پسرش بقتل آمد و از بوداق
بیک مراد خان نام پسرى مانده بود . در سفر گرجستان تا پدید
شد از و بهاء الدین و بوداق نام دو پسر مانده است . و علی بیک نام
پسرش در زمان حیات پدر وفات یافت و از او فرزندی نماند *

﴿ سلیمان بیک بن محمد بیک بن علی بیک ﴾

بعد از فوت پدر در تاریخ سنه سبع و ثمانین و تسعمایه بموجب
نشان عالیشان سلطان سلیمان خان امارت صاصون بدو مفوض
گشت . و ناحیه ارزن بطریق زعامت پیرادرش بهاء الدین بیک
عنایت شده . سلیمان بیک مردی بود سلاطین منش و بزرگ بینش
بعلومت و وقار آراسته و بسمو سخاوت و شجاعت پیراسته . در محلی
که سلطان سلیمان خان بعد از فتح بغداد و بدلیس از در بند
کیغندور عبور کرده سر ادقات فلک مماس و کریاس کردون اساس را
در دشت ارزن زده * از مهابت او لرزه بر زمین و زمان و ولوله
و غوغا بر کوه و آسمان افتاده سلیمان بیک چون کوه آهن پای ثبات
و وقار افشوده در صاصون نشسته ذخیره و آذوقه بدرگاه پادشاه
سلیمان شأن اسکندر مکان فرستاده بعز عتبه بوسی نیامد * و بلکه
شمس الدین بیک را از رفتن ملاطیه نیز مانع آمد * و او مردی
بود که صبح و شام بلکه علی الدوام براح ریحانی و شراب ارغوانی
باختلاط جوانان سرو قد و محبوبان لاله خد میگذرانید * و لحظه

از نوشیدن شرب و نغمه چنك و در باب فارغ نبود * درین جهان
گذران اوقات بعیش و کامرانی گذرانیده عاقبت بمرض آبله فرنگ
وداع زمانه دورنگ نموده بعالم آخرت رفت • ﴿نظم﴾
کجا رفت آیا جم و جام او   چه شد حال آغاز و انجام او
ندیده کسی تا ابد زندگی   خدای جهانراست پابندی
وازو اولاد ذکور نماید •

﴿بهاء الدین یك بن محمد یك بن علی یك﴾

بعد از وفات برادرش بموجب نشان مكرمت نشان و فرمان
واجب الاذعان سلطان سلیمان خان بجای سلیمان یك بر سر
حکومت صاصون نشست * و اطلاق اسم حکومت و القاب
در احکام و فرامین در زمان او شده ایشانرا حکم جزو نوشتند *
و بهاء الدین یك مرد ابدال روش دیوانه و ش بوده * در آن عصر
در مابین حکام کردستان کسی بشجاعت و سخاوت او نبوده
در خدمات پادشاهی ازو بالدفعات آثار پسندیده بظهور رسیده
در زمان حکومت برادرش سلیمان یك او را دخل در زعامت ناحیه
ارزن نداده عوض آن صدهزار آقچه عثمانی از حاصل محال دیگر
جز و بدو داده * بهاء الدین یك ترك یار و دیار کرده قریب پانزده
سال گاهی پیاده و گاهی سوار در رکاب نصرت آثار سلیمانی در صید
و شکار در استنبول و ادرنه بسر می برد * سلطان سلیمان خان او را

موسوم بدلو بهاء الدین گردانیده * دایم الاوقات تفقد احوال او
 بانعامات پادشاهانه میکرد . و بعضی اوقات میرلوا بوده سنجاغ
 سیورک (۱) و غیره متصرف بود * فاما سخاوتش از حد اعتدال
 تجاوز کرده بود که اگر شخصی موری بنظر او می آورد فیلی
 در عوض بدو میداد * و اگر کربه می آورد شتری می گرفت *
 بنا برین جراران عالم و طامعان بنی نوع آدم بر سر او هجوم و ازدحام
 آورده . با وجود آنکه هر سال شصت هفتاد هزار فلوری حاصل
 ولایت حزو بدو عاید میشد بیست هزار فلوری دیگر استقراض
 کرده صرف کدایان و جراران نموده * ازین اوضاع بغایت خرسند
 بود * بعد از وفات سی هزار فلوری دین بی وجه بوارنان گذاشت
 و از اقوال عاقلان غفلت می ورزید که گفته اند * ﴿ نظم ﴾
 آن خور و آن پوش چو شیر و پلنگ   کاوری آنرا همه روزه بچنگ
 و پنج پسر داشت . اما چون از پدر مدیون و مفلس ماندند و هم
 قابلیت جلی در ایشان نبود حکومت حزو چند روزی نامزد
 سلیمان بیك نام پسرش گشته . آخر پیرادرش صاروخان
 انتقال یافت * و ایام حکومتش از سی سال متجاوز
 گشته اولاد ذکور از پسرانش نماند *

(۱) وفي نسخة خطية أخرى سورك بدل سیورک وهي بلدة كردية واقعة
 بین دیار بکر واورفه مشهورة بکثرة مواشها ووفرة أنواع العنب .

﴿ صارو خان ييك بن محمد ييك ﴾

در زمان حکومت بهاء الدين ييك ترك ولايت حزو کرده
اوقات در دیار غربت بفلاکت میگذرانید * و گاهی سنجاق بارگیری
و شیروی و کسان و موش و سیورک از دیوان پادشاهی بدو عنایت
گشته متصرف شده و اوقات بسیر و تردد میگذرانید * هجده سال
که بدین وتیره گذرانید * چون بهاء الدين ييك فوت شد برادره
حکومت متوجه آستانه سلطان سلیم خان شد * و بحسن امداد
و معاونت محمد پاشای وزیر المستریش فی جوار الملك الکبیر که
بی شایبه تکلف و غایله تعلف بتدبیر صایب و فکر ثاقب در اتمام
مهام خواص و عوام کوشیده * علی الدوام رعایت خانوادهای قدیم
و حمایت مردم زادهای سلیم بر ذمت همت و الانهت خود لازم
و متعتم میدانست *

﴿ نظم ﴾

هزار آفرین بر وزیر چنین که او مهر جوید بهن کام کین
وازا فواه استماع کرده بود که همواره بهاء الدين ييك در حین حیات
میگفته که فرزندان من لیاقت امارت و استعداد حکومت ندارند
با وجود آنکه مخدوم زاده عظام آن وزیر مرحوم حسن پاشای
میر میران دیار بکر بود * و از پدر التماس حکومت حزو بجهت
سلیمان ييك پسر بزرگ بهاء الدين ييك کرده * و قبول اینمعنی ننموده
ایالت حزو و بدارو خان ييك ارزانی داشته او را بنوازشات خسروانه

بین الاقران سرافراز ساخته روانه^۱ عزو نمود^۲ . او نیز بطریق عدل
 و انصاف با اعیان و اشراف آن دیار سلوک نموده . چون مدت پنج
 سال از ایام حکومتش میگذشت بمادی شد بواسطه^۳ استیلائی تناول افیون
 که مدتها طبیعت خود را بدان معتاد ساخته بعضی امراض مزمنه
 نیز اضافه^۴ علت شده^۵ . در آن اثنا عسکر ظفر اثر پادشاهی
 سرداری مصطفی پاشا بتسخیر ولایت کرجستان و شیروان مامور
 گشته بود^۶ . صارو خان بیك در موضع جلدر من اعمال کرجستان
 باتفاق لشکر دیار بکر و کر دستان فراول عساكر اسلام بود که
 یکبار جمعی از قزلباشان بر ایشان حمله آورده هنگام غروب آفتاب
 مهر سپهر حیاتش از افق زوال بشام اختلال رسیده^۷ و خفتن
 خواب مرگ از کینکاه اجل بیرون آمده با او دست در آغوش
 کرد^۸ . و محمد بیك نام پسرش در آن معرکه همراه بود بعد هزار
 مشقت جان از آن جه^۹ خونخوار و بحر زخار بساحل نجات رسانید
 و بعد از مراسم تعزیت داری و شرایط سوگواری قائم مقام پدر
 شد . و پسر دیگرش علی بیك نام هنوز مرهوق نشده بود که عازم
 سفر آخرت شد^{۱۰} . (محمد بیك بن صارو خان بیك)

از قتل پدرش در شهر سینه ست و ثمانین و تسعمایه بامداد مصطفی
 پاشای سردار در سن هجده سالگی متصدی امر حکومت گشته
 حفظ و حراست لشکر و ضبط و صیانت قشون و عسکر بدو

مقروض شد . و نفس الامر جوانی بود ستوده خصال نیکو منظر
 پا کیزه فعال حمیده سیر * بر خلاف آبا و اجداد خود تقلید و تتبع
 آداب مردم روم کرده . اوضاع و اطوارش بر آن قاعده مصروف
 بود * در بزرگی میل خواندن و نوشتن کرده * فی الجمله سواد فارسی
 و خط شکسته بسته بهم رسانید * گاهی بمقراض تقلید مقطعات
 خطوط استادان کرده در کمال زیبایی قطع میفرمود * از فنون
 همین را ورزیده . اگر چه طالب سایر حیثیات می بود اما میسر نشده
 بوضع رومیان در تلوت ملبوسات و تکلف ما کولات و تلذذ
 مشروبات کوی تفوق و رجحان از امثال و اقران ر بوده * در شهر
 سنهٔ احدى و الف بصدق و نیاز عزیمت سفر حجاز نموده . بعزم
 طواف بیت الله الحرام و زیارت مرقد نبی علیه السلام توجه فرموده
 بعد از قطع منازل و طی مراحل و رفع جبال و خفض دمال بحرم
 شریف مکه معظمه و کعبه مکرمه که محیط (رجال لا تلهیهم تجارة
 ولا بیع عن ذکر الله) است رسید * و احرام (فول وجهک شطر
 المسجد الحرام) بسته * در سلك زمرة (و من دخله کان آمناً) منخرط
 گردید * و فاتحه (و لله على الناس حج البيت من استطاع اليه سبيلاً) را
 بخاتمه (فاذا قضيت مناسککم فاذا کروا الله) پیوسته * در بحر جمع
 الجمع (کل الینا راجعون) مستغرق کشت * ذلك هو الفضل الکبیر
 اما در امور حکومت و سیاست و قانون سلطنت و ریاست چندان

تقید نمی کرد زمام حال و عقد و قبض و بسط و لایت جزو رادر کف
 کفایت شمس الدین بن فریدون آگاهانده بود * بلکه او بزور بازو
 جمله امور حکومت و ضبط مملکت را بقبضه اقتدار خود درآورده
 یکدینار و یکمن باری مشاوره و اراده او داد و ستد نمی توانست
 کرد ما دام که رضای او نبودی هیچ فردی از افراد اختلاط
 نمی توانست کرد * ازین جهت اقوام و عشایر و بنی عمان و امکداران
 او که با شمس الدین در مقام منازعت می آمدند از ولایت خود
 اخراج کرده بلکه در صدد قتل او می آمد * در محلی که از بنی
 اصنام خود حسن خان و پسرش خان غازان را بقتل آوردند دختر
 حسن خان را با همشیره اش که در حبالة نکاح خان غازان بود بمقد
 نکاح شمس الدین درآورد * بنوعی دماغ پر غرور او مخبط شد که
 با حاکمان عالیشان دعوی همسری کرده عسکر بر سر جزیره کشید
 که میر شرف را از حکومت معزول کرده برادرش میر محمد را بجای
 او نصب سازد * و علی الدوام بعشیرت روزکی و زرقی و سلیمانی که
 هم جوار ایشان بود عداوت و خصومت می ورزید * در تاریخ
 سنه اربع و الف بجوار رحمت از دی پیوست از و اولاد
 نماند . و ایام حکومتش هجده سال امتداد یافت *

﴿ احمد بیك بن خضر بیك و محمد بیك برادرش ﴾

چون محمد بیك ولد صاروخان بیك ازین سرای غرور بدار

البقا رحلت فرمود * شمس الدین کدخدا که رکن رکن آن سلسله
ومدار الملك آن طبقه بود احمد بيك را بحکومت حزو و نصب
کرد * و جمله عشایر و قبایل بقدم اطاعت پیش آمده . درین معامله
یکدل و یکجهت شدند . و حقیقت این احوال بوسیله مراد پاشای
میرمیران دیار بکر معروض پایه سرپر خلافت مصیر نمودند *
و محمد بيك ولد خضر بيك که از ابتداء دولت محمد بيك بن صاروخان
و تغلب و تسلط شمس الدین در ایالت حزو ترك دیار و جلای وطن
اختیار کرده . بطرف ولایت بختی رفته . ملازمت امراء بختی
بخود قرار داده . آنجا توطین کرده . در آن حین در قصبه اسعرد
توقف داشت * از استماع فوت محمد بيك و حکومت برادرش احمد
بيك باتفاق بهاء الدین بيك و لدمراد خان که او نیز از جور و تعدی
شمس الدین قریب دو سال باتفاق بعضی آغایان حزو و خصوصاً
شاهمراد و حسین آغای سوسانی و بهرام آغا ترك حزو نموده . اوقات
در بدلیس و شیروان میگذرانیدند باتفاق متوجه حزو شدند *
و شمس الدین از اتفاق ایشان متوهم گشته احمد بيك را بر آن داشت
که قصد محمد بيك برادر خود نماید * محمد بيك از کید و مکر شمس
الدین واقف گشته بمضمون « العود احمد » باتفاق آغایان سوسانی
فرار کرده بجانب قلعه صاصون رفت . و اعیان آنجا که از کردار
و گفتار شمس الدین بتنگ آمده بمخالفت او موافقت نموده . یکدل

ویک زبان شده بودند استقبال نموده او را بدرون قلعه در آوردند و نفس الامر آن قلعه ایست که مرغ از فراز کهسار آن دشوار میگذشت و صبا از مساحت قلال جبال او عاجز میگشت . نظم ز آسب چنبر فلک اندر فراز او * بر کنکره حمیده رود مرد پاسبان از صدور این قضایا تهور آن مخدول زیاده گشته احمد ییک را از لباس عاریتی حکومت عریان کرده . بقید زنجیر و بند کشیده . بقعر چاه زندان در آورد . بهاء الدین ییک را بجای او بحکومت نصب کرد . و جمع کثیر از طوایف بختی و شیروی و زررقی قریب سه چار هزار پیاده و سوار بر سر رایت خود جمع کرده * بعزم تسخیر قلعه صاصون و بدست آوردن محمد ییک و تابعان او پای سرعت در رکاب استعجال آورده . عنان عزیمت بآنصوب حرکت داد در طرف غربی قلعه فرود آمده اراده مجادله و محاربه کرده . محمد ییک و اهالی صاصون در اضطراب افتاده . روز سه شنبه چهاردهم شهر شعبان سنه اربع و الف کسی بنزد حاکم بدلیس فرستاده . از و امداد و استعانت طلب داشتند و حاکم بدلیس نیز تا موازی دوسه هزار پیاده و سوار از عشیرت روژ کی از دو طرف بمعاونت ایشان فرستاده * شمس الدین از استماع این اخبار سراسیمه گشت . فی الفور در نصف الیال ندای الفرار داده بجانب جزو معاودت کرده و محمد ییک باتفاق آغایان روژ کی مثل علاء الدین آغای بلباسی و الوند آغای قوالیسی

و عشیرت مودکی و زیدانی او را تعاقب نموده * شمس الدین چون بحزو رسید بمقتضای «الخائن خائف» همگی طوایف پراکند شده اهل و عیال خود را برداشته باتفاق میرشاه محمد شیروی اراده توجه بجانب زینل بیک شیروی که دختر او را بعقد نکاح پسر خود در آورده نسبت قرابت بود نمود * و پسر خود حسین آقارا باندرون قلعه حزو فرستاد که احمد بیک را در زندان بقتل آورده بهاء الدین را همراه آورده باو ملحق سازند * چون حسین آقا بقلعه در آمد و خبر آمدن محمد بیک با عسکر و روزی که از صاصون و فرار نمودن شمس الدین بجانب شیروان در قلعه شایع گشت بهاء الدین بیک احمد بیک را از قید حبس خلاص کرده هر دو باتفاق حسین آقارا گرفته بجای احمد بیک در چاه حبس انداختند و شمس الدین از وقوع این حادثه کریان و دل بریان سالک طریق فرار شد * احمد بیک و بهاء الدین بخدمت اطاعت محمد بیک را استقبال نموده قلعه را تسلیم محمد بیک کرده . او را بحکومت نصب کردند * وظیفه که از قدیم الایام در ایالت حزو بجهت امیر زاده کان معین بود برای ایشان تعیین کردند * و محمد بیک استحقاق خود را باستصواب اعیان اقوام و حکام کردستان و امراء عظام معروض پایه سر بر خلافت معیر سلطان اعظم و خاقان مکرّم سلطان محمد خان نموده * بحسن اهتمام دستور معظم ابراهیم پاشای وزیر اعظم

ایالت حزو بدو عنایت و ارزانی گشته . نشان سلطانی عز اصدار یافته . بنوازشات پادشاهانه و بخلعت کرانمایه خسروانه محسود اقران گشت * و چون مدت سه ماه از ایام حکومت اومتادی نشده که شمس الدین مفسد را آتش در نهاد افتاده شعله بغض و حقداز کانون سینه اش سر بفلک کشید التجا بامیر شرف والی جزیره برده * خواست که در میانه ایشان فسادی بهم رساند . اولاً اراده نمود که امیر شرف کسی بمحمد بیک فرستاده التماس نماید که حسین آقای پسر خود را از قید خلاص سازد * قبل از رسیدن مردم امیر شرف حسین آغا بقتل رسید * امیر شرف ازین قضیه از محمد بیک انحراف مزاج پیدا کرده * ثانیاً معروض داشت که اقوام و عشایر حزو بحکومت محمد بیک راضی نگشته . مکتوب و آدم فرستاده اند که شمس الدین کتخدا هر کدام از امیر زاده کان حزو را بحکومت اختیار کند جمله مطیع و منقاد او بوده فرمان برداریم * امیر شرف از مکر و حیله و تزویر او خالی الذهن ناموازی پنج هزار مرد از بختی و شیروی و زرقی و سایر طوایف اکراد جمع نموده باستدعای آنکه هنوز باسعد نرسیده امیر زاده کان حزو با اقوام و عشایر بقدم اطاعت او را استقبال کرده * آنچه رضای خاطر او باشد بعمل آورند * جماعت عززان (۱) پای ثبات و وقار

(۱) الظاهر هو غرزان الذی هو محرف عن ارزن السابق ذکره

فشرده قدم از جاده متابعت و طریق مطاوعت بیرون نهاده با محمد
 بیک یکدل و یکجهت گشته مستعد جنگ و جدال و آماده حرب
 و قتال شدند * و بعضی از امرا و حکام در میانه افتاده . امیر شرف را
 از رفتن بجانب حزو مانع آمدند بنابراین امیر شرف عنان عزیمت
 از اسمر د بجانب بدایس منعطف گردانیده * اراده چنان نمود که
 شمس الدین را مصحوب بعض اعیان بحزو فرستاده بوکالت محمد
 بیک نصب سازد * بعد از مشاوره و مطارحه خان ابدال برادر
 امیر شرف و خلف بیک برادر فقیر را با بعضی از اعیان بختی و روز کی
 همراه شمس الدین کرده بجانب حزو فرستادند * چون شمس الدین
 کدخدا بحزو رسید بعد از چند روز که طوایف بختی عودت
 کردند باز اراده چنان نمود که بدستور زمان سابق با اعیان حزو
 عمل کند * کفره و اسلامیة آن قصبه جماعه اتفاق کرده بقصد
 قتل او حمله آوردند * و شمس الدین بهزار جر ثقیل بامداد و معاونت
 خلف بیک و بعضی اعیان خود را از آن ورطه خونخوار بساحل
 نجات رسانید * و امیر شرف از استماع این اخبار مأیوس گشته
 بجانب جزیره عودت کرد . دیگر از آن روز که یستم شهر
 ذی القعدة الحرام سنه اربع و الف بود غبار فتنه فرو نشسته بود *
 و این قضیه در عقده تعویق افتاده تا روزی که علی پاشای میر میران
 موصل که با ابراهیم پاشای وزیر اعظم سابقه خدمت قدیمه داشت

و در اوایل که در آستانه توقف داشت و احوال حزو و حکومت
 محمد بيك بعز عرض وزير روشن ضمير صايب تدبير رسیده •
 علی پاشا نیز بقدر امداد کرده از محمد بيك چشم داشت و توقعات
 کلی داشت کیسهای طمع خام دوخته و صررها بخيال تفره خام
 اندوخته از آستانه بحزو آمد باوجود که از جانب محمد بيك رعایت
 کلی یافته هنوز آتش حرص و نایره جوعش تسکین نیافته ولی
 چون کان لعل پراخکر و جانی افروخته همچو کان آذر (نظم)
 زربود در جیب مار و میل او در جان و بال

لعل آتش رنگ بر کف لعل در دل اخگر است
 کیسه خالی باش بهر رفعت يوم الحساب

صفر چون خالی ز ارقام عدد بالاتر است
 رنجیده خاطر از حزو بموصل رفت • بعد از شش ماه معزولا
 بجزیره آمده شمس الدین را بنزد خود آورده در باب حزو
 بایکدیگر مشاوره کرده • قرار چنان دادند که حکم مزور بنام
 احمد بيك پیدا کرده صورت حکم بجانب حزو فرستاده •
 احمد بيك را اضلال کرده • بجزیره آورند • آن مرد ساده لوح
 بصورت یمنی ایشان فریب خورده بامعدودی چند از حزو
 فرار کرده • بجزیره آمد • شمس الدین و علی پاشا او را استقبال
 نموده باعزاز و احترام بخدمت شرف بيك آورده حکم دیگر

بنام علی پاشا و امیر شرف ابراز کردند که امداد احمد بیك نموده
 اورا بحکومت جزو نصب سازند * امیر شرف نیز باحکام بر حیل
 و تزویر ایشان فریب خورده جمع کثیر باعلی پاشا و احمد بیك
 و شمس الدین و شاه علی بیك برادر خود همراه نموده * در اواخر
 ماه شعبان سنه اربع و الف بحزو فرستاد * چون این اخبار در
 جزو شایع شد بعضی از طایفه سوسانی و خالیدی و غیره را
 بخاطر رسید که چون محمد بیك از حکومت موزول شده و احمد
 بیك بوضع منت دیگران در میانه ما حاکم خواهد شد ما بسر
 خود چرا حاکمی در میانه خود نصب نسازیم که بختی بزور بازو
 بحزو تحکم نماید * و یحتمل که چون احمد بیك و شمس الدین باین
 قضیه واقف شده اطلاع یافتند از آمدن مأیوس گشته عودت
 نمایند * بناء علی هذا جماعت نواقض بهاء الدین بیك پسر مراد خان را
 در میانه خود حاکم ساخته * قصد قتل محمد بیك نمودند * اجامه
 و او باش با آلات و ادوات حرب و بمحمد بیك آورده او نیز بمضمون
 (الضرورات تبیح المحظورات) بقدم رضا پیش آمده گفت چون
 عشایر و اقوام از حسن سلوک من راضی نبوده اند بالطوع و الرضا
 از سر حکومت در گذشته * بهاء الدین را بخود حاکم گردانیدم
 دست بیعت در از کرده. احکام و فرامین پادشاهی را بوسیده پیش
 بهاء الدین بیك نهاد * چون این خبر مسموع شمس الدین گشت

مکتوبی مشتمل بر وعده و وعید نوشته باو ارسال داشت که محمد
 بیک قاتل پسر مذست . اگر چنانچه او را گرفته تا آمدن ما نگاه
 داری حکومت جزو بتو تعلق خواهد گرفت * و محمد بیک چون
 بمضمون مکتوب شمس الدین واقف گشت بنزد بهاء الدین فرستاده
 پیغام داد که لایق دولت شما نیست که مرا بخواری بموضع خون
 پسر شمس الدین بدست او دهید * اگر مستوجب قتل و حقارت
 باشم شما بکنید . چرا که همزاده توام و عرض حکومت هست
 غرض که بانواع حیل و جابلوسی خود را از دست آن جاهل بی مآل
 خلاص کرده بمیانۀ عشیرت خالدی انداخت * و بامداد محمد آغای
 خالدی آبی از آنجا بطرف قلعه صاصون توجه نموده باتفاق
 اهالی آنجا خود را بدرون قلعه انداخت * و شمس الدین باعلی پاشا
 واعیان بختی احمد بیک را بحکومت نصب کرده بعظمت و شوکت
 متوجه جزو شد * و بهاء الدین بیک نیز با هواداران و یکجہتان
 قریب هزار سوار و پیاده در جزو جنگ و محاربه را آماده گشته
 جمعی از طایفہ خالدی بطریق فراولی بکنار رود خانہ جزو
 فرستاده * اعتماد بطغیان آب کرده که طایفہ بختی عبور نمیتوانند
 کرد * و خود بر سر پل آمده مانع دخول ایشان شود * علی الصباح
 طایفہ بختی خود را بآب زده اسبهارا بشنا گذرانیدند . چند نفر
 از قراولان خالدی بقتل آورده . چون بقیہ قراولان این خبر را

به بهاء الدین آوردند تاب مجادله و مقابله نیاورده بجانب سوسانی
 فرار کرده و اهل و عیال خود را در میانه سوسانی گذاشته . باراده
 آنکه خود را بمیانۀ قلعه صاصون اندازد . بآن طرف روانه شد چون
 بحوالی قلعه رسید استماع نمود که محمد بیک دوروز قبل از رسیدن
 او با سکنه و متوطنان آنجا یکدل و یکجهت شده * در قلعه را
 استواران نموده * جمله دم از اطاعت و فرمان برداری محمد
 بیک میزنند * بالضرورة پاشاه مراد آغای سوسانی و معبود
 چند در روز دوشنبه بیست و پنجم شهر رمضان المبارک سنه
 مزبور بدلیس آمدند . مدت یازده روز که در آنجا توقف داشته
 روز دوازدهم بی رضای احباب و دوستان بزعم فاسد که اقوام حزو
 بامداد محمد بیک زرقی احمد بیک و شمس الدین را از حزو اخراج
 کرده او را در میانۀ خود حاکم خواهند ساخت * چون از قلعه
 بدلیس برسرپل خاتون رسید از طرف صاصون مسرعی باستعجال
 رسید که در شب جمعه ششم شوال سنه مزبور شمس الدین
 درست محمد آقای یکی در درون قلعه بقتل آمده . احمد بیک
 از امارت خلع نموده عشایر و اقوام بطلب محمد بیک بصاصون
 رفته * مردمان علی پاشا را مردم حزو نهب و غارت کرده خود
 بمردمان عریان و برهنه در خانهای شمس الدین متحصن گشته است
 و محمد بیک بحزو آمده بمسند حکومت نشست * بهاء الدین

بيك ياس تمام حاصل کرده چند روز در درزینی با محمد بيك زرقی
 اوقات گذرانیده براهنمایی او روانه خدمت امیر شرف بخزیه
 رفت و وظیفه از محصول سنجاغ اسعرد که بپیر محمد ولد امیر
 شرف عنایت گشته بود مقرر نمودند * و احمد بيك
 در حزو بقتل رسید و محمد بيك بالفعل باستقلال
 بحکومت حزو مبادرت مینماید *

فصل چهارم

﴿ در ذکر حکام خیزان ﴾

و آن مشتمل است بر سه شعبه * چمن آرای ریاض این بوستان
 و نضارت بخش فضای این گلستان از رشحات سحاب قلم این
 حکایت را بدینسان رقم میکنند که ظهور حا کمان خیزان از ناحیه
 بلیجانست من اعمال خنس * ظاهر را در اوایل که آبا واجداد
 ایشان بلیجان افتاده اند مردم زاده بوده قلعه بلیجان در تصرف
 ایشان بوده * آخر مدتی که در آنجا بسر برده اند از اولاد ایشان
 دل و بل و بلیج سه برادر رشید پیدا گشته بطرف خیزان آمده
 آن ولایت را بزور و غلبه مسخر کرده * در میانه خود سه قسمت
 کرده اند * چنانچه خیزان را برادر بزرگ و ناحیه مکس را برادر
 وسط و ناحیه اسبایرد را برادر کوچک متصرف شده بحکومت

و دارائی آنجا قیام نمودند * و احوال او لاده رسه برادر که در السنه
 وافواه مذکور است که در محال مزبور بحکومت رسیده اند
 بترتیب در شعبه اول و دوم و سیم رقم زده کَلک بیان
 خواهد شد * یعون الله الملك المعبود *

شعبه اول

﴿ در ذکر حکام خیزان و وجه تسمیه آن ﴾

حکایت مشهور است و در السنه وافواه مذکور که اسم خیزان
 در اوائل (سحر خیزان) بوده چرا که مردم آنجا در ما بین
 کردستان بسحر خیزی و تقوی و صلاحیت و امانت و دیانت
 معروفند. صغیر و کبیر ایشان بگذاردن نماز تهجد و چاشت و اشراق
 موصوف * آخر از کثرت استعمال اکراد که ایشان همواره اسم را
 بتصغیر (۱) میخوانند چنانچه شمس الدین را شمو و عز الدین را
 عزو و جمشید را جمو و ابدال را ابدو درین اسم اسقاط لفظ سحر
 کرده خیزان گفته اند * و وجه تسمیه ذکر آنست که اول نام او
 سحر خیزان بود و در هنگامی که بانی قلعه زیارت بیت الله رفته
 چون معاودت کرده مستحفظان در بروی او بسته او را بدرون قلعه
 نکذاشته اند او رنجیده بلفظ فارسی ایشانرا خیزان بی اعتبار

(۱) و فی نسخه آخری بترخیم بدل بتصغیر * و هذا اظهر *

خطاب کرده توقف نکرده و بعد از آن رفته است * اکثر حکام آنجا فی نفس الامر موسوم باین صفت اند * و شهر خیزان از بناهای جدید است که در زمان اسلام واقع شده * در میانه مردم آنجا چنان مشهور است که بانی آن صاحب مرافقه تبریز است * و مسود اوراق هر چند در کتب متداوله تجسس نموده از سلاطین کسی که بانی آنجا بوده باشد بنظر در نیامد. مگر از وزرا و امرا بوده باشد * یحتمل که در زمان هلاکوخان که تجدید عمارت مرافقه کرده آن بلده را دار الملك ساخت : خواجه نصیر که در آن عصر مدار الملك مؤتمن و مشیر بود بنای قلعه و بلده کرده باشد و بایکی از اکابر و وزرای اسلام در آن زمان ساخته باشند و مسجد جامع که در آن بلده است از محدثات بانی قلعه است * و ستونی چند در آنجا نصب کرده اند که مردم آن دیار تشخیص نکرده اند که از چه درخت است * و بعضی میگویند درختیست که توکان ایت بوری و گردان شیلان مینامند * و معتقد مردمان آنجا آنست که قدم بسیاری از اهل الله بد آنجا رسیده مکان استعجابت دعاست و عمارت اندرون قلعه بطرز رصد طرح کرده از آجر و آهک ساخته اند * باغات خوب دارد و اقسام فوا که وانگور و قشمش که در نواحی تبریز و سایر بلاد عجم می باشد در آن بلده موجود است * اگر ازین حیثیات نسبت بنای آن بخواجه نصیر الدین

محمد طوسی دهند دور نیست العلم عند الله * اما آب و هوای
ولایت در غایت زبونیست * و در فصل پانز ا کثر سکنه و متوطنان
آنجا را تب نوبت میکرد و باغات آن ولایت درخت فندقست
و سایر اقسام میوه است * و زبونی هوای آن بلده را از کثرت
اشجار فندق میدانند * و عشیرت آن ولایت بنمیران ملقبست
و وجه تسمیه نمیری آنست که هر کس از عشایر و قبایل ایشان
فوت میشد حکام آن دیار علوفه و وظیفه او را بلا قصور باولاد
او اگر خورد و اگر بزرگ باشد میدادند . چیزی از آن زیاده
و نقصان نمیکردند از این جهت به نمیری لقب یافتند * و حکام ایشان
همیشه با سلاطین عظام و خواقین کرام بهرام انتقام طریق مدارا
و مواسا مرعی داشته انواع رعایت یافته اند * و چند دفعه که
پادشاهان بر ولایت کردستان استیلا یافته ولایت کردستانرا
از حکام آنجا گرفته اند . دیار ایشان از صدمت پادشاهان و سطوت
ایشان سالها مصون مانده * از آنجمله صاحب کتاب مطلع السعدین
مولانا عبد الرزاق سمرقندی آورده که در تاریخ سنه اربع و عشرين
و ثمانمائه که میرزا شاهرخ بن امیر تیمور کورکان بدفع اولاد قرا
یوسف توکمان بحدود آذربایجان آمد * پسر امیر سلیمان خیزانی
در ملازمت امیر شمس الدین بدلیسی استقبال موکب شاهرخی
نموده * بمعنایات پادشاهانه و نوازشات خسروانه مفتخر و سرافراز

گشتند و بعد از امیر سلیمان و پسرش از حکام ایشان آنچه در السنه
وافواه مذکور است امیر ملک است که مدتی بحکومت آن ولایت
مبادرت نموده عاقبت باجل موعود بعالم آخرت رحلت فرمود *

✽ امیر داود بن امیر ملک ✽

مدت سی و نه سال حکومت خیزان بلا مشارکت معاندان
باستقلال کرد و علی الدوام بشرب مدام و مصاحبت جوانان
سرو قد کل اندام مداومت می نمود * مدرسه معروف بدودییه در
خیزان بنا کرده و با تمام رسانیده * علما و فضلا در آنجا پافاده
و استفاده اشتغال دارند * و اورا سه پسر بود * سلطان احمد
و میر سلیمان بیک و حسن بیک *

✽ سلطان احمد بن میر داود ✽

بعد از فوت پدر والی ولایت خیزان شده در حکومت و دارائی
آنجا کما ینبغی جد و جهد کرد . چنانچه عشیرت پیری و رعایا
و متوطنان آن ولایت از و راضی و خوشنود بودند * همراه امرا
و حکام کردستان در هنگام سفر دارالسلام بغداد نسبت بسلیمان
خان خدمات پسندیده از و بظهور آمده . ملک نامه هایون در باب
ایالت خیزان با بعضی قیود مؤکد باعنت نامه گرفت * و از آن
تاریخ در احکام و فرامین ایشانرا القاب جناب نوشته اطلاق لفظ
حاکم کرده بحاکمان خیزان مشهور شدند اما بشرف خان با وجود

محبت و اتحاد که در ما بین سلسله ایشان منعقد بود در هنگامی
 که اولمه بروم آمد بواسطه بعضی مواد که در احوال شرف خان
 بعد ازین مذکور خواهد شد دوستی بدشمنی خصوصیت بعداوت
 مبدل شده * سلطان احمد بیک در قلع وقع خاندان او با اولمه
 هم زبان شده * و شرف خان نیز باراده تسخیر خیزان و بدست
 آوردن سلطان احمد بیک لشکر با آنجا کشیده . در میانه مردمان
 بسیار تلف شده باز مصالحون در میانه افتاده عودت کرده * سلطان
 احمد کسی بدیار بکر فرستاده . اولمه را ترغیب و تحریض بچنگ
 شرف خان کرده * اولمه نیز با عسکر دیار بکر متوجه خیزان
 گشته بر همنوئی او از خیزان بناحیه تاتیک آمده روانه ولایت
 بدلیس شد * در آن معرکه شرف خان بقتل رسیده * بعد از اندک
 زمانی در عقب او سلطان احمد بیک نیز عالم فانی را وداع
 کرده رفت *

﴿ نظم ﴾

یکی از چشم دل بنکر بر آن زندان خاموشان *
 که تا یاقوت کوینرا بتابوت از چه سان بینی *
 سر زلف عروسانرا چو شاخ نسترین یابی *
 رخ کار نک شاهانرا چو رنگ زعفران بینی *
 چه باید نازش و نالش باقبالی وادباری *
 که تا بر هم زنی دیده نه این بینی نه آن بینی *

وازو پنج پسر ماند امیر محمد و یوسف بیك و ملك خليل
و ملك خان و خان محمود *

﴿ میر محمد بن سلطان احمد ﴾

بعد از فوت سلطان احمد حسب فرمان قضا جریان سلطان
سلیمان خان ولایت خیزان دو حصه کشته نصی بمیر محمد و نصی
بملك خليل برادرش مقرر شد * و چون مدت یکسال از ایام
حکومت میر محمد منتهی شد بترك خجاءة ازین عالم رحلت نمود
واز سه پسر ماند سلطان مصطفی و داود بیك و زینل بیك *
و ملك خليل بعد از فوت برادر ولایت خیزان را بدستور اول
یکی کرده از دیوان سلیمانی بنام خود برات کرد * اما سلطان
مصطفی بامداد و معاونت خال خود بهاء الدین بیك حاکم حزو
متوجه آستانه کشته حصه پدر را بخود مقرر گردانیده * چون
مدت شش سال از ایام حکومت او منتهی شد * یکروز او را
در شکار کاه در میانه جنگل و بیشه مرده و بیجان یافتند و هر چند
تفحص کردند سبب قتل و قاتل معلوم نشد * و بعد از فوت او
حکومت برادرش داود بیك انتقال یافت چون یکسال از زمان
دولتش مرور کرد بعالم جاودانی خرامید * و بعد از وفات داود
بیك زینل بیك برادرش باستانه سلطان سلیم خان رفته هر
دو حصه ایالت خیزان را بدستور سابق یکی کرده بخود مقرر

کرد * و هنوز چاشنی از سائر حکومت نچشیده بود که
 کاسه زهر از دست ساقی اجل بنا کامی در کشید
 و در راه استنبول جان بجهان آفرین تسلیم کرد *
 ﴿ ملك خليل بن سلطان احمد ﴾

چنانچه شمه قبل ازین از احوال او مذکور شد و در زمان
 حیات برادر و برادر زادگان نصف ولایت خیزانرا بعضی اوقات
 و گاهی تمامی را متصرف بود بعد از فوت برادر زاده کان در زمان
 سلطان سلیم خان بامداد و معاونت مشیر مفخم محمد پاشای وزیر
 اعظم هر دو حصه خیزان را بخود مقرر نمود * و قریب بیست
 و دو سال بلا مشارکت و نمائنت بحکومت و دارائی آنجا قیام
 و اقدام فرمود * اما در امور حکومت و امارت چندان تقید
 نداشت و زمام مهام آن ولایت را در قبضه اقتدار ابدال آغا نام
 شخصی از عشیرت بلیلان نهاده بود * و خود از حکومت بنامی
 ونائی قانع گشته * چون موفق بتوفیق الهی بود اکثر مهمات او
 موافق تقدیر می آمد * و در سنه اُحدی و تسعین و تسعمایه
 بمرض صرع که مدت ها بآن مبتلا بود روی بعالم آخرت
 نهاد و ازو حسن بیک نام پسری خورد سال ماند *
 ﴿ میر محمود بن سلطان احمد ﴾

بعد از وفات ملك خليل برادرش باتفاق عشایر و قبایل نمیری بموجب

فرمان عالیشان سلطان مراد خان متصدی امارت خیزان شد *
 و نفس الامر در حفظ و حراست ولایت و ضبط و صیانت عشیرت
 بد طولی داشت بنوعی در دارائی آنجا قیام می نمود که فوقش تصور
 نتوان کرد * و در شهر سنه اثنی و تسعین و تسعمایه که همراه عثمان
 پاشای وزیر و عسا کر نصرت ماکثر بفتح و تسخیر تبریز مأمور
 بودند * در روزی که سنان پاشای وزیر در سعد آباد تبریز بایعض
 از امراء قزلباشیه جنک و ستیز نموده چون رفیقانش فرار کردند
 میر محمود در آن معرکه با اعیان خیزان بجز شهادت فائز
 گشت * و از و سلطان احمد و میر محمود نام دو پسر ماند
 و میر محمود در صغر سن توجه بجانب آخرت کرد *

﴿ امیر حسن بن ملک خلیل ﴾

بعد از قتل عمش میر محمود عشایر و اقوام نمیری باتفاق با وجود
 آنکه خورد سال بود او را بامارت قبول نموده بموجب برات سلطان
 مراد خان حاکم خیزان شد * در این اثنا عمش یوسف بیگ بن سلطان
 احمد باراده حکومت خیزان متوجه آستانه اقبال آشیانه سلطان
 مراد خان کشته از مراحم بیدریغ پادشاهانه حکومت خیزان
 بدو مفوض شد * و چون از آستانه عودت کرده بخیزان رسید
 عشایر و قبایل نمیری چندان التفات باحوال او نمکرده مایوس
 شده بخدمت جعفر پاشای وزیر به تبریز رفته از و امداد و استعانت

طلب داشت * جعفر پاشا نیز تقویت او کرده و کسی همراه نموده
 بخیبط خیزان فرستاد این مرتبه باز اهالی ولایت کردن بطاعت
 و انقیاد او نهاده * چون چند دفعه احوال بر این منوال شد مصالح چون
 در ما بین افتاده . ناحیه خیزان را بطریق سنجاق بدو دادند که
 متصرف کشته خیزان مع توابع در تصرف میر حسن باشد . چون
 اندک زمان بر این وتیره گذشت یوسف بیک بتحریر مفسدان
 بلکه بآرزوی جوان مرکی قانع بناحیه خیزان نشده تکرار
 طالب ایالت خیزان شد * و میر حسن نیز تابعان خود را جمع نموده
 بامداد بعضی از احباب و خایفه شیروان بر سر یوسف بیک رفت *
 و او نیز در قریه آذ من اعمال خیزان متحصن گشته مستعد جنگ
 وجدال شد . بعد از محاربه رفقای او متلاشی شده . و یوسف بیک
 در میانه چاه خلا پنهان شده پید نامی تمام در میانه نجاست گشته
 کشته قاتل خود را ظاهر نساخت * و میر حسن از راحه گراهیت
 این تهمت عذاب بسیار کشیده اخراجات بدشمار او را دست داد
 چنانچه چند قطعه مرغوب از قرای ولایت خیزان و اکثر اراضی
 و املاک موردی خود را فروخته قیمت آنها باعیان و ارکان آل
 عثمان صرف کرد و هنوز با وجود آنکه مستغرق دریای دین
 گشته از آن تهمت خلاص نشده * و حاجی بیک عم زاده او (۱)

(۱) وفی نسخته خطین حاجی بیک بن داود بیک عم زاده او

که از دختر حسن بیک محمودی متولد شده بود بامداد طایفه محمودی
چند روز بامیر حسن بواسطه آنکه ناحیه نیران را بطریق
سنجاق بدو باز گذارند منازعه و منافسه نمود آخر الامر قرار بر آن
شد که ناحیه مروانان بطریق وظیفه در وجه معاش او مقرر
گشته در ملازمت میر حسن بوده باتفاق در تمشیت مهمات
ملکی و مالی جدد و جید نموده فیصل دهند * و بالفعل
بایکدیگر طریق اتحاد پیدا کرده احوال و اوضاع
ولایت خیزان بر وجه خوبی گذرانست *

شعبه دوم

﴿ در ذکر امراء مکس ﴾

از رشحات سحاب قلم و حرکات بنان ستوده رقم سابقا
بوضوح پیوست که حکام خیزان و مکس و اسبایرد برادران بوده اند
که از ناحیه بلیجان بدان ولایت آمده در میانه خود ولایت را
قسمت نموده * و پروایت بعضی تعلقه بنی عمان بوده اند که آن
ولایت را بطریق اشتراک از سلاطین سلاجقه گرفته متصرف
شده اند * بهر تقدیر اسم اول کسی از امراء مکس که در افواه
والسنة مشهور است * ﴿ امیر ابدال است ﴾

واو دو پسر داشت احمد بیک و حسن بیک

﴿ أحمد بيك ﴾

بعد از پدر متقلد قلاده امارت شده • بضبط وصیانت آن
ولایت قیام نموده • و حسن بيك برادرش را زینل بيك حاکم
حکاری که ازو تقار خاطر بهم رسانیده بود برداشته همراه خود
باستانه سلطان سلیمان خان غازی برد و ناحیه و قلعه کارکار را
از ایالت میر احمد تفریق کرده بطریق سنجاغ بحسن بيك تعیین
نموده در این باب احکام مطاعه حاصل گردانیده مدة الحیاة بشارکت
برادران بامر حکومت مبادرت نموده • چون مدت سی سال
از ایام حکومتشان منقضی شد احمد بيك فوت کرده
ازو ابدال بيك و میر عماد الدین نام دو پسر ماند *

﴿ ابدال بيك بن امیر احمد ﴾

بعد از فوت پدرش حسب فرمان قنبا جریان سلطان سلیمان خان
تفویض امارت مکس بدو شد • درین اثنا عیش حسن بيك
بجوار رحمت حق پیوست و ابدال بيك دختر زینل بيك حاکم
حکاری را بمحاله نکاح در آورده • بامداد و معاونت او ناحیه
کارکار را بدستور که در تصرف آبا و اجداد او بود الحاق سنجاغ
مکس کرده • در این باب نشان مرحمت عنوان از سلطان سلیم خان
حاصل گردانیده • آخر رستم بيك بن میر حسن بمعاونت طایفه
مهودی ناحیه کارکار را تمکرات تفریق کرده بخود گردانیده در میانه

بنی عمان منازعه و مناقشه بسیار واقع شد * و در اوایل سنه خمس
والف شبی در وقت بین العشائین ابدال بیک باراده تجدید وضو
بکنار گنکره قلعه آمده پایش از سکر (۱) لغزیده مستانه
بزیر افتاده جان بجهان آفرین تسلیم کرد * و از او میر احمد
و محمد نام دو پسر ماند میر احمد بموجب استحقاق
باتفاق قبایل و اقوام بجای پدر نشست

چو رستم بیک بن حسن بیک *

چنانچه مذکور شد علی رغم بنی عمان دختر حسن بیک نمودی را
خواستگاری نموده بامداد عشیرت نمودی و بحسن التفات مصطفی
پاشای سردار ناحیه کارکار بخود مقرر ساخت * چون مدت چند
سال بحکومت آنجا بسر برده فوت کرد و پسرش حسن بیک
قایم مقام او شد * در محلی که ابدال بیک هلاک گشت حسن بیک
باراده ضبط مکس بامداد ستان پاشای میر میران وان تاموازی
سیصد سوار و پیاده همراه او کرده روانه ساخت * و میر احمد
باتفاق اقوام و قبایل بدفع حسن بیک از قلعه بیرون آمده مستعد
جنگ و جدال شده در مابین ایشان محاربه و مجادله واقع شده حسن
بیک در آن معرکه بقتل رسیده * میر احمد استقلالاً بحکومت
مکس مبادرت نموده . حالیا بلاممانعت بامر حکومت قیام می نماید

(۱) وفی نسختین خطیتین پیکر وفی اخری سنکر بدل سکر

شعبه سیم

﴿ در ذکر امراء اسپایرد ﴾

این طبقه نیز بنوعی که سابقا مذکور شده باحکام خیزان بنی
اعمام اند و در زمانی که امراء کردستان اطاعت درگاه عثمانی نمودند

والی اسپایرد محمد بیك بود و چون فوت کردید از او

دو پسر ماند سلطان ابراهیم و میرشرف *

﴿ سلطان ابراهیم بن محمد بیك ﴾

بعد از فوت پدر بر سر بر امارت اسپایرد بموجب حکم سلطان

سلیم خان غازی متمکن شد و مدتی بامر حکومت مبادرت

کرده دو پسر داشت محمد بیك و حسن بیك در هنگامی که قزلباش

بر سر قلعه وان آمده بافرهاد پاشای میرمیران بمحافظت

وان قیام می نمود در دست قزلباش بقتل رسید *

و محمد بیك بعد از وفات پدر قائم مقام او شد *

﴿ محمد بیك بن سلطان ابراهیم ﴾

چون پدرش فوت کرد بموجب نشان سلطانی والی اسپایرد

گشت * و او چهار پسر داشت ایوب بیك و خالد بیك و اوئیس بیك

بعد از وفات پدر ایوب بیك بموجب وصیت پدر واستحقاق شرعی

متصدی امارت آن ولایت شده و حالیا که تاریخ هجری در سنه

خمسة والفست قریب بیست سال است که آن ولایت را درید

تصرف دارد * و در عقل معاش و سامان و جمعیت و دنیا داری
محسود اقرار است

﴿ میر شرف بن محمد بیک ﴾

بعد از آنکه برادرش سلطان ابراهیم جانشین پدر شد بدرگاه
سلیمان رفته ناحیه آغا کیس را از اسکای برادرش تفریق کرده
بموجب نشان سائی مکان سلیمانی بطریق سنجاق گرفته متصرف
شد * چون مدت چند ناحیه مزبور را ضبط و تصرف کرد از عالم
فانی بجهان جاوداتی انتقال کرد * از او بهاء الدین بیک و اورکز بیک
نام دو پسر مانده چون هر دو خورد سال مانده لیاقت ضبط ولایت
نداشتند آغا کیس را از دیوان و ان بامراء عثمانلو تفویض کردند *
و اورکز بیک چون بمحاذ بلوغ و سن تمیز رسید بمرض سرع و جنون
مبتلا گشته * بهاء الدین ترک دیار کرده بعر بستان افتاده .
در بصره و لحسا در سلاک غلامان پادشاه منسلک شد

فصل پنجم

﴿ در ذکر حکام کلیس ﴾

بر ضمایر فطنت مآثر واقفان دودمان هاشمی . و خواطر
حقیقت مدآثر شنا سندگان خاندان قریشی و مستتر نماید که ساسله
نسب حکام کلیس بزعم ایشان یکی از اولاد حضرت عباس رضی

الله عنه منتهی میگردد * و میگویند که بروایت صحیح باحا کان
 حکاری و عمادیه بنی عمانند * و سخن ایشان در این وادی آنست که
 شمس الدین و بهاء الدین و منتشاسه برادر بودند * حکام حکاری
 که از نسل شمس الدین اند و باصطلاح اکراد ایشانرا شمو گویند
 و حکام عمادیه که از نسل بهاء الدین اند ایشانرا بهمدین گویند *
 و حکام کلیس که از نسل منتشا اند ایشانرا مند میخوانند * بهر
 تقدیر مند در مبادی حال گروهی از طایفه اکراد بر سر رایت
 خود مجتمع نموده بجانب مصر و شام رفت * و در آنجا ملازمت
 سلاطین آل ایوب اختیار کرده آن سلاطین معدلت آیین ناحیه
 قصیر را که قریب بولایت انطاکیه واقع شده جهت سنجایع مند
 معین کرده که با تابعان خود در آنجا قشلاق نمایند * و از اکراد
 یزیدی جماعتی که در آن دیار متوطن بودند بر سر رایت مند جمع
 گشته روز بروز آثار قابلیت و سداد و علامت شهامت و رشاد او
 متزاید شده * اکرادی که در جوم و کلیس نیز بودند عموماً توجه
 بجانب او کردند * و از سلاطین ایوبیه عنایت و مرحمت شامل
 حال و کافل آمال مند گشته * او را بامارت اکرادی که در محروسه
 شام و حلب بود مفتخر و سرافراز گردانیده * دست او را در قبض
 و بسط و رتق و فتق حکومت آنجماعت قوی و مستظهر گردانیده
 او را بنایه جلیل المایه ارجند بین الأقران برتبه بلند رسانیده *

در اوایل بعضی از شیخان یزیدی که در میان آنها وصرعش ساکن
 بودند بر سر حکومت اکراد با مندر در مقام منازعه و مناقشه
 در آمده * بعضی اوقات آغاز جنگ و جدال و بنیاد حرب
 و قتال کردند * آخر مندا ایشانرا بقهر و لطف و احسان و عفو
 مطیع و منقاد خود ساخت * عموما اکراد آن دیار کردن بر بقیه
 فرمان برداری او نهادند * چون مدت حیات مندر بسر آمد پسرش
 عرب یک متصدی امر حکومت پدر شد * چون او نیز بدار بقا
 رحلت فرمود خلف صدق او امیر جمال قدم بر مسند پدر نهاد *
 وبعد از امیر جمال پسرش احمد یک قائم مقام او شد در زمان
 حکومت فراش قضا بساط حکومت آل ایوب را در نوردید
 دولت آن طبقه بغلامان چرا که انتقال یافت * و احمد یک
 اطاعت چرا که نکرده چون مدتی از ایام حکومت اوتمادی
 شد عالم فانی را وداع کرده * از او حبیب یک و قاسم یک نام دو
 پسر ماند حبیب یک بجای پدر حاکم اکراد شد : سلاطین چرا که
 او را باستمالت بخدمت خود دعوت کرده در حلب بقتل آوردند
 و قاسم یک بحسب ارث و بزور بازو جانشین برادر گشته اکراد را
 بحوزه ضبط و حیطة تصرف در آورد * و از جانب سلاطین
 چرا که حکومت اکراد بشیخ عز الدین نام شخصی از اولاد

شیخان یزیدی مفوض کشت و بعضی از کرده رده (۱) یزیدی تابع او شدند و شهریار بیک رمضانلو را سردار کرده و همان لحظه بعضی متجنده حلب را همراه او نموده بدفع قاسم بیک فرستادند قاسم بیک نیز با عشایر و قبایل خود در جبل صهیون متحصن گشته و سلطان غوری همشیره زاده خود را با گروه انبوه از متجنده حلب همراه شیخ عز الدین نموده از طرف دیگر بر سر قاسم بیک فرستاده دو میانه ایشان چند مرتبه مقابله و مقاتله صعب روی داده و هر دفعه شکست بر سر لشکر چرا کسه افتاده در تاریخی که سلطان سلیم خان بعزم تسخیر عربستان و ولایت مصر و شام بدفع چرا کسه عنان عزیمت با آنصوب معطوف گردانیده قاسم بیک باتفاق خیری بیک چرکس بقدم اطاعت پیش آمده بعز بساط بوس سلطانی فایز شده و بعد از فتح مصر و شام و حلب قاسم بیک همراه جان فولاد نام پسر خود که در سن دوازده سالگی بود در رکاب ظفر انتساب سلطانی متوجه استنبول شد و شیخ عز الدین یزیدی بخندمت قراجه پاشای میرمیران حلب مبادرت نموده باغوای بعضی مفسدان پاشای مزبور را بسنخان غرض آمیز فریفته گردانیده خیانت و عصیان قاسم بیک را بعرض ملازمان پایه سر و خلافت مصیر

(۱) وفی نسخین خطیتین از گروه رده یزیدی .

رسانید * و بمثابه در آن وادی مبالغه نمود که اگر مرتبه دیگر
 قاسم بیک رخصت انصراف یافته بحلب عودت فرماید باعث فساد
 کلی خواهد شد * چون بدلائل قوی دفع قاسم بیک را خاطر
 نشان جناب سلطانی نمودند فرمان قضا جریان بقتل او نافذ گشته
 فی الفور موکلان عقوبت او را بقتل آوردند * و جان فولاد نام
 پسرش را بسرای عامره برده در سلك غلامان خزینه جا داده
 بتربیت و محافظت او اقدام کردند و امارت اکراد باستدعای قراجہ
 پاشا از دیوان سلطان سلیم خان بشیخ عز الدین مفوض کردند *

﴿ جان فولاد بیک بن قاسم بیک بن احمد بیک ﴾

بعد از قتل پدر او را در سرای عامره سلطان سلیم خان
 محافظت کرده * امارت اکراد بشیخ عز الدین مفوض نمودند
 چون شیخ عز الدین وفات یافت از اولاد و اقربای او کس نماند که
 از عهده حکومت بیرون تواند آمد بنا بر آن خواص او را داخل
 خواص همایون که در انطاکیه بوده کرده : حکومت اکراد را
 در عهده ملک محمد بیک که از اولاد حاکمان حصنکیف بود
 نمودند * و چون زمام مهام سلطنت بکف کفایت سلطان سلیمان
 خان در آمد جان فولاد بیک را از سرای عامره بیرون آورده
 در سلك متفرقه کان درگاه عرش اشتباه منحرف گردانیده *

در غزای باغراد و فتح رودس (۱) و سفر بغداد (۲) در رکاب نصرت
 انتساب سلطانی بوده ازو بالدفعات آثار مردانگی بظهور آمده
 منظور نظر کیمیا اثر خاقانی شده استدعای حکومت آبا و اجداد
 خود نمود * سلطان سلیمان خان جنت مکان بواسطه آنکه از رفتن
 او بیانه اکراد دیونیهاد فتنه و فساد پیدا نشود سنجاق دگر از توابع
 حلب بدو ارزانی داشته * جان فولاد بیک از و ابا نمود * در آن حین
 امارت بحسین خان پاشای خادم مفوض شده * در باب تفحص
 احوال اکراد و تفویض ایالت کلیس * و حکومت ارثی ایشان
 بجان فولاد بیک حکم همایون بنام پاشای مزبور عز اصدار یافت
 که حسین پاشا نیز عرض کرد که مادام حکومت اکراد بجان
 فولاد بیک تفویض نشود کس بضبط و صیانت آن طایفه پر فتنه
 و فساد قادر نیست و اهالی و سکنه و سایر مترددین حلب و بلاد
 عرب از شر ایشان امین نمی مانند * بنابراین سلطان سلیمان خان
 جان فولاد بیک را بعواطف خسر وانه * و عوارف پادشاهانه
 مخصوص گردانیده ایالت کلیس را مع مباحقات بدو ارزانی داشت
 و او نیز از آستانه مقضی المرام متوجه کلیس گشته بنوعی در ضبط
 و ربط اکراد قیام و اقدام نمود که فوقش متصور نبود * منقولست
 که در تاریخی که سلطان سلیمان خان جنت مکان بعزم تسخیر ایران

متوجه قشلاق حلب شد * در آنجا دزدی بسرا برده عظمت
و کریاس سلطنت در آمده * شمشیر مرصع از خلوتخانه خاص
همایون بیرون برد بنه جی که اصلا و قطعا مستحفظان و خدام
ارکان واقف نکرد دیدند * و چون صباح این احوال شایع گشت
بسمع رستم پاشای وزیر اعظم رسیده * بنابر تقار خاطر که بجان
فولاد يك داشت بعرض شهریار دادگر رسانید که این فعل
شنیع از گردان تابع جان فولاد صادر گشته * و سوای ایشان
هیچ احدی مرتکب این امر خطیر نمیتواند شد * بنابر این نایره
غضب پادشاهی اشتعال یافته دود بیداد از کانون دماغ جان فولاد
يك بر آورده * در این اثنا جان فولاد پنج روز مهلت خواست
که اگر دزدان را پیدا نکند بهر عقوبت که پادشاه اشاره
فرماید سزاوار باشد * روز چهارم دزدان را با شمشیر مرصع
سلطانی در دیوان سلیمانی حاضر گردانید * و بعد از آنکه دزدان
بیاسا رسیدند * جان فولاد يك بمرحمت بیدریغ پادشاهانه
و نوازشات خسروانه بین الأقران ممتاز و سرافراز گردید و پایه
اعتبارش بأعلا علین رسید * و مدت عمرش از نود متجاوز
گشته بمحدود صد رسید : گویند هفتاد نفر از اولاد ذکور داشت
که اکثر ایشان بمحد بلوغ و سن تمیز رسیده دو گذشتند * از آنجمله
حبیب يك و عمر يك و احمد يك و عبد الله يك و حسین يك

وجعفر بيك و غصنفر بيك و زینال بيك و حیدر بيك و خضر بيك
 ده پسر بعد از وفاتش در قید حیات بودند * اما حبیب بيك که
 پسر بزرگش بود در اوان جوانی و عنفوان کاصرانی بواسطه افعال
 جاهلان و اوضاع بیخردان که مقتضای طبیعت جوانان است
 و خلاف قیاس پیران پدر از اوضاع او متنفر گشته سلب نسب
 اولاد نمود و در تربیت پسر پنجم خود حسین بيك کوشید * چون
 آثار رشد و سداد و علامت قابلیت و استعداد در جبهه احوال
 و ناصیه آمالش هویدا بود خواست که او را ولی عهد خود سازد
 اتفاقاً در آن اوان سلطان سلیمان خان عازم سفر سکتوار شده
 جان فولاد بيك بواسطه ضعف و سستی تاب و تحمل سفر و سواری
 نداشت * حسین بيك را قایم مقام خود نموده در رکاب نصرت
 انتساب سلطان شهید غازی روانه سکتوار نمود * و ازو
 در آن سفر خدمات پسندیده بمنصبه ظهور آمده . منظور نظر
 کیمیا اثر پادشاهی گشته * بوعده سنجاق او را مستظهر گردانید
 و در شهر سنه اثنی و سبعین و تسعمایه که رایات نصرت شمار
 از آن سفر معاودت نمود . علامت وداع عالم فانی از غایت ضعف
 و ناتوانی بر وجنات زندگانی جان فولاد ظاهر گشته * جعفر بيك
 نام پسر خود را ولی عهد گردانید و ضبط اموال و املاک و اوقاف
 و اولاد را در قبضه اقتدار حسین بيك نهاده وصیت کرد که من

بعد حبیب بیک نام پسر من از حکومت و اموال من بی نصیب
 بوده باشد: و باین مضمون وصیت نامه نوشته بمهر قضات و سادات
 و اهالی آن دیار رسانیده در کیسه مهر در نزد کوتوال قلعه حلب
 گذاشت * و بعد از آن جان عزیز بقایضان ارواح سپرد *

﴿ جعفر بیک بن جان فولاد بیک ﴾

بموجب وصیت نامه پدر بفرمان مکرمت عنوان سلطان
 مراد خان حاکم کلیس شده * بعد از چهار سال در هنگامی که
 مصطفی پاشای الله سردار متوجه تسخیر شیروان شده . جعفر
 بیک در عقب لشکر قیامت اثر عازم دیار بکر شد . چون بقراجه
 طاق (۱) محل رسید از اسب افتاده جان بجهان آفرین تسلیم کرد *

﴿ حبیب بیک بن جان فولاد بیک ﴾

بعد از فوت پدر اهانت و حقارت بسیار از جانب حسین
 بیک و برادران بدو عاید شده * از حسین بیک و برادرانش
 ملاحظه نکرده در مقام انتقام درآمده روانه کلیس شد . بعضی
 اموال و اسباب پدر را متصرف گشته . محبوسان که مدتها در
 حبس پدرش بودند و در ذمت هر یک از ایشان حقوق مسلمانان
 بود از قید اطلاق کرده . بدیوان پادشاهی فرستاد و شکایت بی
 نهایت از برادران بیعروت کرده استحقاق خود را معروض پایه *

(۱) هو جبل قره جه داغ الواقع بین دیار بکر و سیورک .

سریر اعلیٰ سلطانی گردانیده * مشیر مفخم نظام امور العالم محمد
پاشای وزیر اعظم با او در مقام عداوت و خصومت در آمده *
گفت که پدر در زمان حیات خود حبیب بیک را از منصب
و میراث محروم گردانیده و او را استعداد حکومت نیست *
اما برای رفع نزاع سنجاق نابلس شام را بدو ارزانی فرموده *
حبیب بیک بدان راضی نگشته طالب سنجاق بالیس حلب که
در تصرف برادرش حسین بیک بود شد * و از عنایت بی‌غایت
سلطانی آن سنجاق بدو ارزانی گشته * چون حسین بیک بر این
مقدمه واقف شد تکرار کس باستانه فرستاده و سنجاق مزبور را
جهت خود مقرر گردانیده او را معزول ساخت * در این اثنا خبر
فوت برادرش جعفر بیک و تفویض ایالت کلیس از جانب مصطفی
پاشای سردار بحسین بیک مقرر شد * چون این خبر مسموع
حبیب بیک شد فی الفور بر سبیل استعجال روانه آستانه سلطان
مراد خان گشته موازی پنج هزار فلوری بطریق هدایا و پیشکش
بشیخ پادشاه که در آن حین پادشاه عالم پناه را اعتقاد و اخلاص
بسیار بر آن شیخ جاهل بود برده * استدعای حکومت کلیس
نمود که از پادشاه و وزیر التماس نماید حسب التماس شیخ که اعتبار
تمام و تصرف مالا کلام بود سنجاق سلمیه را (۱) بحیب بیک

(۱) وفی نسخه آخری سلمیه وهی بلدة سلمیه الواقعة بایالة حلب

عنایت فرمودند * حبیب یک بدان سنجاق قائل نشده طالب
 اوجاق موردنی گشت اگرچه اراده شیخ موافق شریعت غرا
 و مطابق احکام بیضا نبود بواسطه ابرام و مبالغه و الحاح شیخ
 حکومت کلیس بحیب یک و سنجاق سامیه بحسین یک مقرر
 شد * و در تاریخی که مصطفی پاشای سردار تعمیر قلعه قارص
 مینمود حبیب یک در آن سفر تقصیر و تهاون ورزیده ، در آخر
 سفر بامعدودی چند بخدمت سردار آمده * سردار از او رنجیده
 تکرار تفویض حکومت کلیس بحسین یک نموده . سنجاق
 سامیه بحیب یک ارزانی داشت : حبیب یک باز راضی نشده
 متوجه آستانه پادشاهی شد * اتفاقا در آن حین مصطفی پاشا از
 سرداری معزول گشته سنان پاشا بامر سرداری مأمور شده بود
 و نفس الامر چون حبیب یک شخص حراف و مرد افتاف بود
 در خدمت سردار آن مقدار حرف کذاب گفت که سنان پاشا
 فریفته و شیفته او شده تصور کرد که نصف ولایت اعجام در
 دست او مفتوح خواهد شد * بنابراین حکومت کلیس بدو
 مقرر داشت : چون سه سال بامر حکومت آنجا قیام نمود سنان
 پاشا از سرداری و وزارت عظمی رفع شد * حسین یک حکومت
 کلیس بخود مقرر فرمود و حبیب یک چند سال دیگر معزول
 پریشان و سرگردان می گشت * آخر اجابت حق را لیبیک گفته

روی در عالم عقبی آورد و قطع خصومت برادران بغیر از تبغ
بیدریغ اجل بچیزی دگر تعلق نگرفت (بیت)
کردیم دو حصه تا ییاساید خلق

من روی زمین گرفتم او زیر زمین

﴿ حسین بیک بن جان فولاد بیک ﴾

چون منظور نظر کیمیا اثر سلطان سلیمان خان غازی گذشته
بود و مظهر دعای خیر پدر شده : باوجود آنکه پسر پنجم بود
بعد از فوت برادرش جعفر بیک والی ولایت موردوثی شد و چند
دفعه حبیب بیک برادرش چنانچه قبل از این مذکور شد با او
معارض شده تهمت قتل برادرش جعفر بیک بدو نسبت کرد *
و موازی شخصیت هزار فلوری تقطیش او را در عهده گرفته بمعاونت
سنان پاشای وزیر چند سال حکومت کلیس را ازید تصرف
او بیرون آورد عاقبت کاری نساخته ایالت موردوثی بر او قرار
گرفت :

(نظام)

هر گرا کوشش از برای خداست * همه کارش زایزد آید راست
کارها جز خدای نکشاید * بخدا کر زبنده هیچ آید
القصة حسین بیک چند سال بلا مشارکت و ممانعت بحکومت
و دارایی کلیس مبادرت نمود * آخر آرزوی بیکر بیکی کری
سلسله عثمانی در سر او افتاده * مبلغ خطیر بواسطه میر میران

شدن طرابلس شام در خواص آنجا زیاده کرده در عهده گرفته
التزام نمود که حکومت کلیس نیز الحاق طرابلس بوده باشد
هرگاه معزول باشد کلیس همچنان درید تصرف او بوده تغییر
نشود و شروط چند نیز بر آن اضافه کرد * چون استدعای او را
بمسامع عز و جلال رسانیدند جمله مدعیات او بجز اجابت مقرون
گشته * در شهر سنه احدى و الف نشان مرحمت عنوان پادشاهی
در این مواد شرف نفاذ یافته موسوم بحسین پاشا گشت * و چون
قبل از این از اعیان طرابلس قمیزه نام شخصی از اولاد اعراب
آنجا بابعضی شروط التزام طرابلس و آن ولایت را در عهده
گرفته بود * و خود را از جمله منسوبان قدوة المحققین و عمدة
المدققین مولانا سعد الملة والدین خواجه افندی میدانست .
و علاقه کثیره بخواجه مزبور داشت حتی ده هزار فلوری زرخ
از موی الیه بر سبیل قرض گرفته بود * از استماع اخبار حسین
پاشا سراسیمه گشته روانه آستانه شد : و ده هزار فلوری سرخ
دین خواجه افندی را همراه آورده حسین پاشا نیز مقارن این
حال مرخص گشته روانه طرابلس شد اتفاقا قمیزه در راه ناپدید
گشت * و بعد از چند روز جسد او را باجمعی از همراهانش
مرده در میان کاروان سرای خرابه یافته * نسبت قتل او و رفیقانش را
بحسین پاشا و مردمانش کردند * بنابراین خواجه افندی

باوجود محبتی که باو داشت بحسین پاشا در مقام کم التفاتی درآمده.
 اورا از حکومت طرابلس معزول کردند و حسن آغای قپوچی
 باشی المشهور بيمشچی حسن آغا را تعیین کردند که اورا در
 قلعه حلب محبوس گردانیده تفتیش خون قیزه و رفقای او کرده
 در تحصیل بیت المال که در عهده ایشان بود اقدام نماید حسن
 آغا حسب فرمان قضا جریان حسین پاشا را در قلعه حلب مقید
 گردانیده در امر خون قیزه حسب الشرع چیزی بدو لازم نیامد
 و حالیا که تاریخ هجری در سنه خمس والفست در قید حیات است :
 و همچنان معزولا در ممالك محروسه سلطانی اوقات
 میگذراند و امید که عاقبتش بخیر و خوبی مبدل
 گردد چرا که جوانیست همه حیثیت آراسته
 و بزور قابلیت پیراسته :

فصل ششم

﴿ در ذکر امرای شیروان ﴾

و آن مشتمل بر حکومتی و دوزعامتست : بلبل نغمه سرای گلستان
 امارت : و طوطی قصه پرداز شکرستان حکومت از انساب
 امرای شیروان چنین روایت میکنند که آبا و اجداد ایشان در اوایل
 حال در سلاک وزراء سلاطین آل ایوب منخرط بوده اند و چون

دست قضا بساط حکومت آن طبقه را از سلطنت مصر و شام در شهر سنه اثنی و ستین و ستمایه در نوردید باتفاق یکی از اولاد ایشان که جد ملکان حسنکیف بوده باشد باین دیار آمده اند * و بروایتی نسب ایشان بملوک شیروان میرسد بهر تقدیر عز الدین و بدر الدین و عماد الدین سه برادر بوده اند که بولایت کفرآ آمده در آنجا ساکن گشته: آخر بحسن اهتمام سلاطین ماضی حکومت آن دیار بایشان انتقال یافت * اول کسی که از ایشان در کفرآ بامر امارت مبادرت نمود و در افواه و الاسنه مشهور گشت میر حسین ابن ابواهم است - و او پنج پسر داشته امیر محمد کور و میر شاه محمد و میرزا و میر شمس الدین و میر مجد الدین. چون مدت حکومت میر حسن بنهایت انجامید. ولایت موردی خود را در میانه فرزندان قسمت کرده وصیت نامه موکد باعنت نامه نوشته در میانه فرزندان گذاشت که هر کس بعد از فوت او بخصه خود قناعت کرده * متعرض احوال یکدیگر نشوند * چنانچه قلعه شبستان و باتوابع بمیر محمد کور و قلعه کفرآ مع ملحقات بمیرزا و قلعه ایرون (۱) با مضافات بمیر شمس الدین و قلعه آویل باتوابع بمیر مجد الدین مقرر فرمود و میر شاه محمد را قایم مقام خود نمود *

(۱) وفي نسخة خطية ايروان وهي قلعة ايرونة الواقعة على شرفي اسعد

﴿ میر شاه محمد بن میر حسن ﴾

بعد از فوت پدر بحکومت کفرا اشتغال نمود • اتفاقاً در آن
اثناء میر مجد الدین برادر خوردش هم فوت کرده • چون اولاد
ذکور نداشت قلعه آویل را نیز ضمیمه کفرا نمود و در حکومت
استقلال تمام یافت • بعد از وفات از او میر محمد و میر ابدال و میر
علی و میر عز الدین نام چهار پسر ماند • میر ابدال بجای پدر نشست
﴿ امیر ابدال بن میر شاه محمد ﴾

بعد از وفات پدر بر مسند امارت نشسته • چون چند سال
از زمان امارتش میمادی شد بقیه حیات بتقاضی اجل سپرد
و ولد ارشدش ﴿ امیر شاه محمد بن میر ابدال ﴾

والی ولایت پدر شد • در زمان حکومت او شاه اسمعیل
اراده تسخیر کردستان کرده امرا و حکام اکراد چون از روی
اتحاد بایکدیگر اطاعت شاه مزبور نموده بخدمت او رفتند چنانچه
سابقاً چند دفعه بآن اشاره رفته امراء اکراد را بغیر از میر شاه
محمد و علی بیگ صاصونی جمله را بقید حبس در آورد • و میر شاه
محمد چون خود را بایاس قزلباشان مجلس ساخت در مجلس خاص
و بزم اختصاص شاهي مخصوص گشته خود را از ملازمت ایشان
منفک نمیداشت : و ولایت کفرا بطریق ملکیت بدو عنایت
واردانی داشت • مدتی ایام حکومت او امتداد یافت ، از عمر

تمتع و برخورداری یافته • محمد بیک و ابدال بیک و علی بیک
و عز الدین بیک چهار پسر داشت. خود را برضا و رغبت از امارت
خلع گردانیده پسر بزرگ خود محمد بیک را ولی عهد خود ساخته •
ده سال دیگر معزولا کنج انزوا اختیار کرده آخر باجل موعود
عالم فانی را بدرود کرده •

﴿ محمد بیک بن میر شاه محمد ﴾

بموجب وصیت پدر بامر حکومت کفرآ مع مضافات
اشتغال نمود • چون مدت سی سال از ایام امارت او سرور کرد
برادرش ابدال بیک باراده منازعت برخاسته طالب حکومت
کفرآ شد • و محمد بیک علی رغم برادر که من بعد از دیوان خاقان
سلیمان مکان تفویض ایالت کفرآ بدو نشود مدت یکسال علی
الاتصال بحفظ و حراست قلعه بارگیری که در سرحد قزلباش
واقع شده قیام نماید • بنابراین محافظه قلعه را در عهده او کرده
روانه آنجا شده اتفاقاً در آن حین شاه طهماسب بعزم تسخیر
قلعه عذراواز وارجیش واخلاط وبارگیری آمده • در قلب شتا که
از کثرت برف و وفرت سرما زمین چون اسفندیار روپین تن
جوشن یخ در بر کرده بود • و جبال پوستین قاقم بر دوش گرفته
صرغ را در هوا مجال طیران و ماهی را در آب امکان سیران نبود

(نظم)

بجای آب باید سِنَك خوردن

که آب بسته چون سِنَك رخام است

زره بر قامت خنجر گذاران

زهر صید مرغ روح دام است

اولا بر سر قلعه بارگیری چون بالای آسمانی فرود آمده

شروع در محاصره کرد * چون ایام محاصره سه ماه امتداد یافت

کار بر محصوران مضیق گردید و ذخیره و آذوقه روی در انحطاط

نهاده مردمان را از بی قوتی تاب و توانائی نمانده * مع ذلك مسموع

محمد بیک شد که امارت کفر را از دیوان سلیمانی پیرادرش ابدال

بیک ارزانی گشته بقاء علی هذا یأس تمام محمد بیک را روی داده

قلعه را تسلیم کما شتمکان شاه طهماسب اعنی (۱) معصوم بیک

صفوی امیر دیوان نمود * وجهت عرض احوال متوجه آستانه

سلیمانی شدند * مفسدان در غیبت عرض کردند که ذخیره و آذوقه

قلعه بارگیری در کمال فراوانی بوده محمد بیک از غایت نامردی

قلعه را تسلیم قزلباش نمود * بنابراین فرمان قهرمان زمان بصلب

وسیاست آن ناتوان نافذ گشته . موکلان عقوبت شهر بند

وجودش را از محافظت سلطان روح خالی گردانیدند .

(۱) وفی نسخه‌ن خطیبین ابن بدل اعنی

﴿ ابدال يك بن مير شاه محمد ﴾

بعد از قتل برادرش محمد يك در كفرا حاكم مستقل شده *
 چون سیزده سال از ایام حكومتش منقضی گشت نزاع
 و خصومت در میانه میر محمد و ملك خلیل و برادران و حاكمان
 خیزان افتاده * ملك خلیل امداد و معاونت از ابدال يك طلب
 نموده از آنجا كه تعصب و غیرت كردیتست عشایر و اقوام شیروی را
 جمع نموده بر سر خیزان آمد * باتفاق ملك خلیل شروع در
 محاصره قلعه خیزان کرده * میر محمد باتفاق عشیرت نیران بضبط
 قلعه خیزان قیام نموده . بعزم مقاتله و مجادله بیرون آمده . در
 برابر ایشان صف آرا گشتند * بعد از مقاتله بسیار موازی صد
 نفر از مردم خیزان بقتل آمده قرا و مزارع كه در سر راه بود بیاد
 نهب و غارت رفت و مردم خیزان برسم داد خواهی روی تظلم
 باستان سلطان سلیمان خان آورده حکم همایون بنام اسکندر پاشای
 میرمیران وان حاصل گردانیده * آورده اند كه ابدال يك را
 در دیوان وان حاضر کرده تفتیش قضایای خیزان نمایند * چون
 اهالی طرفین حاضر گشتند تعدی و عدوان كه از ابدال يك
 و مردم شیروان بر اهالی واعیان خیزان شده بود در دیوان وان
 بثبوت رسیده * میرمیران وان همان لحظه او را در قلعه محبوس
 گردانیده حقیقت حال را معروض پایه سریر خلافت مصر

نموده فرمان قضا جریان بقتل او نافذ گشته . او را حسب الحکم در (وان) بقتل رسانیدند . و حکومت کفر را دو حصه کرده . نصفی را بصار و خان جزوی و نصف دیگر را بحسن بیک کرنی عنایت فرمودند * و از ابدال بیک محمود بیک و زینل بیک و میر شاه محمد و حاجی و میر محمد و ذوالفقار شش پسر خورد سال ماند *

﴿ محمود بیک بن ابدال بیک ﴾

بعد از قتل پدرش چند سال کفر را در تصرف مردم بیکانه ماند * و چون محمود بیک بمحمد رشد رسید برای عرض حاجات و استدعای او جاق موردی متوجه آستانه اقبال آشیانه سلطان سلیم خان گشته * سلطان دوست نواز دشمن کداز از مرحمت بیغایت و عنایت بلا نهایت شهر یاری ولایت کفر را بدستوری که در تصرف آبا و اجدادش بوده بدو ارزانی داشت * و او برلیغ بدیع القبلیغ پادشاهی گرفته مقضی المرام بولایت اصلی عودت کرده . بر سر حکومت و مسند امارت متمکن شد و ابواب عدل و احسان بر رخ پیر و جوان متوطنه و مسکنه شیروان گشوده عشیرت و رعایا و برایای آن دیار را با انعام عام خشنود گردانید *

اما علی الدوام بشرب مدام و معاشرت و مخالطت جوانان کل اندام اوقات گذرانیده * بیک لحظه بلکه بیک لمحّه چون لاله و نوکس قدح از دست نمیکذاشت . و یکدم در موسم بهار و دی بی غلغل

صراحی می و بی ناله صدای نای و نی نمی بود * ﴿نظم﴾
 برو یکجرحه می مهر ناک آزر * کرامی تر ز خون صد برادر
 بیخشد کشوری بر بانگ رودی * زملکی دوست تر دارد سرودی
 چون سه سال برین منوال از ایام حکومتش مرور کرد. یکشب
 او را در بستر خواب پهلوی از زخم دشمنه شکافته چون غنچه بخون
 آغشته دیدند * و ولایت کفر را بطریق سنجاق بمیر حسن کرنی
 که از اولاد میر محمد کور بود از دیوان سلطنت سلیم خان عنایت
 گشت * و مدت چند سال آن ولایت درید تصرف او بود *
 ﴿زینل بیک بن ابدال بیک﴾

بنوعی که سابقا مذکور شد چون برادرش را در بستر خواب
 مرده یافتند و نسبت قتل او را بکسی نتوانستند کرد و قاتل معلوم
 نشد برادران در صغر سن ماندند * و چند سال میر حسن حاکم
 شیروان شد * و چون زینل بیک بسن تمیز و تشخیص رسید
 باراده طلب امارت کفر را روانه آستانه پادشاهی کردید * اتفاقا
 در آن اثنا سنان پاشای وزیر سیم و علی پاشای قپودان بعزم تسخیر
 قلعه عقیبند با کشتی و قدرغه بسیار و اشکر و ذخیره بیشمار
 مامور گشته روانه آنصوب بودند * و زینل بیک نیز با بعضی
 امراء معزول اگر اقرار دادند که همراه وزیر مزبور در سفر دریا
 با عسکر نصرت مآثر شوند * و هنگام مراجعت که فتح قلعه

عقلبند شده مقضی المرام عودت میسر شد. حقیقت احوال
 زینل بیک بوسیله سنان پاشای وزیر معروض پایه سر بر اعلی
 نموده. امارت و حکومت کفرا بعنوانی که پیرادرش محمود بیک
 داده بودند بدو عنایت شد. و زینل بیک دوست کام و مقصد رام
 بوطن مألوف و مسکن معروف عودت کرده بر جای آبا و اجداد
 خود متمکن شد. بار عایا و برایا بطریق رفق و مدارا سلوک کرده
 با حکام و امراء اطراف و جوانب خود بر وجه احسن معاش کرده
 همواره خوان احسان گسترده. علما و فضلا را رعایت کرده فقرا
 و ضعیفا را حمایت نموده از خود بتقصیر راضی نمیشد. چون
 قریب سی سال بدین وتیره در حکومت و کامرانی بگذرانید
 رعیت و سپاهی را بخلاق و لطف تسلی ساخت. و در بزرگی بخواندن
 و نوشتن هوس کرده بجد و سعی بهره ور شد. آخر بمرض صعب
 گرفتار گشته مدت شش ماه زحمت بسیار کشید. و در اواخر
 شهر ذی الحجة الحرام سنه خمس و الف بعزم دار القرار ازین
 سرای دودر بعالم جاودانی خرامید. ابدال بیک و ملک خلیل
 و میر محمود و میر محمد و میر سلیمان پنج پسر پاکیزه سیر در صفحه
 روز کار یا دکار گذاشت.

﴿ ابدال بیک بن زینل بیک ﴾

واو جوانیست بصفت جمال پیراسته، و بحسن سیرت آراسته

بعد از فوت پدر بموجب وصیت او و نشان مکرمت عنوان سلطان
محمد خان بحکومت و دارائی شیروان مبادرت نموده . بالفعل حاکم
باستقلال آنجا است . امید که ممتع و برخوردار بوده باشد *

شعبه اول

﴿ در ذکر امراء کرنی ﴾

از اولاد و نیاور و اتباع میر محمد کور ولد میر حسن که پدر
ولایت موردونی را در میانه اولاد تقسیم کرد * قاعه شبستانرا باو
داده بود * بالفعل زینل بیک ولد سلیمان بیک از دیوان پادشاهی
بطریق زعامت قاعه شبستان و مضافات بدو ارزانی گشته متصرف
است * و بعضی اوقات میر حسن بن ملک سلیمان از بنی عمان او
امارت کفرا نموده * چنانچه در قضیه قتل ابدال بیک
مذکور شد * و نفس الامر زینل بیک چون
جوانیست بصفت رشد و رشاد موصوف
زعامت خود را بنام پسرش کرده
سمنجاغ اغا کیس را از دیوان سلطان
محمد خان بنام خود کرده و میر
ابدال نام برادری دارد

شعبه دوم

﴿ در ذکر ایرون ﴾

بالفعل میر ملک بن میر حسن از اولاد میر شمس الدین بن
میر حسن است که قلعه ایرون را پدرش در هنگام قسمت
ولایت موردونی بمیر شمس الدین ارزانی داشته بود. بطریق زعامت
متصرفست * و او جوانیست در مابین کردستان بسمت شجاعت
و سخاوت معروف. و بصفت فرط دینداری و مسامانی موصوف *

فصل هفتم

﴿ در ذکر امراء زرقی ﴾

و آن مشتمل بر چهار شعبه است * بر ضمیر فیض پذیر سخنوران
بلاغت فرجام و خاطر مهر مآثر مؤرخان فصاحت انجام صورت
این قصه در حجاب ظلام نماید که نسب امراء زرقی باعراب شام
می پیوندد * شیخ حسن بن سید عبد الرحمن نام شخصی بحسب
تقدیر از آن دیار فیض اثر جلای وطن کرده. بولایت ماردین
آمده * در آنجا بعبادت و ریاضت مشغول گشته و دایم بلباس
کبود ملبس بوده * بدان واسطه بین الناس بشیخ ازرقی اشتهار

داشت * و یحتمل که چون اعراب ازرق ، کبود چشم را میخوانند
شیخ بدان صفت موصوف بوده باشد * بهر تقدیر همزه برای
کثرت استعمال عوام افتاده بزرق مشهور شده * و از وفور تقوی
و ورع شیخ حسن جمع کثیر از اعیان ولایت ماردین مرید و معتقد
او گشته * پادشاه عصر ازو متوهم گشته . او را در قلعه ماردین
محبوس گردانید * و بعد از چند روز کشف و کرامات از شیخ
بظهور آمده جذبه درویشان پادشاه را مرید و مخلص ساخته . شیخ را
از قید اطلاق داده و زبان استکانت باعتذار کشاده شرایط
تعظیم و تکریم بجا آورده * دختر خود را بعقد نکاح او درآورده
ازینجهت مردمان آن دیار را اعتقاد زائد الوصف بشیخ حسن
ازرق پیدا گشته * بعد از فوت پادشاه قایم مقام او شده اولاد
خود را بامارت اطراف . و جوانب فرستاده و هر یک ناحیه
از نواحی ولایت متصرف گشته حاکم آنجا شدند *

شعبه اول

﴿ در ذکر امراء درزنی ﴾

شخصی که از اولاد شیخ حسن زرق بدرزنی در آمده هایل
نام داشته و نام پسرش قابل . و درزنی قلعه بوده که در میانه کلیسای

عظیم داشته * در محل که آن قلعه در دست کفار بخار بوده آنرا
 دیر زیر (۱) میخوانده اند * آخر که هایل و قایل آنجا را مستخلص
 گردانیده بقبضه تصرف در آوردند . از کثرت استعمال درزینی
 شده و آنچه از امراء ایشان تحقیق گشته بترتیب نوشته میشود *

﴿ امیر حمزه بن امیر خلیل بن امیر غازی ﴾

مدتی بموجب نشان شاه اسمعیل صفوی امارت درزینی بمیر
 حمزه متعلق بود * بعد از وفات او پسرش محمد بیک باتفاق امرا
 و حکام کردستان اطاعت درگاه فلك اشتباه سلطان سلیم خان نموده
 بعنایت عالم آرای خسروانی سر بلند ، و بعواطف علیه سلطانی
 ارجمند شده . امارت درزینی بدو عنایت شده * و چون مدتی
 از ایام حکومت او متمادی شد ازین دیر فانی بمنزلگاه جاودانی
 خرامید * و ازو چهار پسر در صفحه روزگار ماند . علی بیک و شاه
 قلی بیک * و یعقوب بیک * و جهانشاه بیک *

﴿ علی بیک بن محمد بیک ﴾

بعد از فوت پدر برادران با او در مقام عداوت در آمده
 بر سر حکومت خصومت آغاز کردند * آخر الامر بقوت بازو
 ولایت را از منازعان انتزاع کرده * هفت سال حکومت
 باستقلال نموده . بعد از فوت او برادرش *

﴿ شاه قلی بیك بن محمد بیك ﴾

در تاریخ سنهٔ احدى و اربعین و تسعمایه بموجب نشان مكرمت
عنوان سلطان سلیمان خان غازی والی ولایت موردی کشته
بجای برادر متمکن شد * و چون مدت هشت سال امارت نمود
در هنگام معاودت از درگاه سلیمانی در قصبهٔ بولی بدست ناصر
بيك زرقی کردگانی بواسطهٔ عداوتی که در میان ایشان بود با چند
نفر از ملازمان بقتل رسید *

﴿ یعقوب بیك بن محمد بیك ﴾

بعد از قتل برادرش شاه قلی بیك حسب فرمان سلیمانی حاکم
جميع دیوان زرقی شد * و او مردی بود در حد ذات بفضایل نفسانی
آراسته و بسخنان اهل الله و فقر امیل عظیم داشته . صوفی و ش
و موحد روش و نیکو رای بوده و طبع نظم داشته . اشعار محققانه
و بیان موحدانه از او سر زده . اکثر اشعارش بزبان کردیست بلکه
در آن فن دیوانی دارد * در حسن آداب و اسلوب معاشرت و طرز
مملکت داری و حید زمان خود بوده * چون بیست و پنج سال
حکومت نمود خود را بطوع و رغبت از آن شغل خطیر خلع
کرده . دومان بیك پسر خود را بجای خود بامارت زرقی نصب
کرده * چون دو سال ازین قصه گذشت در هنگام سفر شیروان
در چادر نام مکان با اصراء کردستان در دست قزلباش بقتل رسید

ويعقوب بيك بعد از گذشته شدن دومان بيك پسرش بيكسال
بعالم آخرت انتقال كرد * واز دومان محمد بيك وعلی بيك نام
دو پسر ماند *

﴿ محمد بيك بن دومان بيك ﴾

چون پدرش در سنه ست وثمانين و تسعمائه بدرجه شهادت
رسيد و بحسن اهتمام جدش يعقوب بيك در سن پانزده سالگی
جانشين پدر شد * با وجود خورد سالگی در امور رياست
و آداب امارت قيام و اقدام نمود که محسود اقران گذشته پایه قدر
و منزلت از آبا و اجداد خود بگذرانيد * و محمد بيك کردگی
بواسطه عداوت قدیمی و بتحريرک شمس الدين کدخدای حزو که
با او رابطه قرابت داشت بهو اداری او در مقام انتقام در آمده
از وسوسه شیطانی و غرور نفسانی چون آتش سرکشی کرده
بعضی از قرا و مواضع درزینی را نهب و احتراق بالنار کرده
ضرر کلی بدان دیار رسانيد * و محمد بيك نیز بعضی از بنی عمان
و مردمان یکجهت خود را بدفع فساد او مامور گردانیده بحفظ
و حراست سرحد و سنور خود تعیین کرده * اتفاقاً محمد بيك
بطریق معروف قصد حدود کرده . در میانه ایشان مجادله و مقاتله
روی نموده بضرب پیکان آبدار و تیغ خونخوار محمد بيك بخاک
بوار افتاد * چون او را زخمیدار از آن معرکه برداشتند رمقی

از حیات باقی مانده بود که او را بقلعه^۱ گردکان بردند. بعد از یک روز که در آنجا بود جان بقابض ارواح سپرد * و محمد بیک بن دومان بیک بعضی آغایان خود را که محرک سلسله^۲ فساد بودند از میانه برداشته اموال و ارزاق ایشانرا متصرف گشته استقلال تمام پیدا کرد الحال که تاریخ هجری در سنه^۳ خمس و الفست بلا ممانعت و مشارکت کما ینبغی بامارت آنجا مبادرت مینماید * درین مدت بواسطه^۴ قرابت سلسله^۵ حکام حزو خواست که بامداد امیر شرف حاکم جزیره محمد بیک ولد خضر بیک را از حکومت حزو معزول کرده، بهاء الدین بیک ولد مراد خان را در حزو حاکم سازد * و مباشرت باین امر عظیم از حیز امکان بیرون بود. بعضی خجالت و انفعال او را بین الاقران دست داد. چون جوانست امید که حق تعالی او را بعنایت انصاف و مروت و وفا فایز گرداند * (نظم)

دلا مجوی ز ابنای دهر چشم وفا *

که درجبت این هرهان مروت نیست *

شعبه^۶ دوم

﴿ در ذکر امراء گردکان ﴾

سابقا رقرده^۷ کلک بیان کردید که هایل نام شخصی از اولاد شیخ ازرقی بفتح دیر زیر آمد * قابل پسر او با دختر کابلی (۱)

مباشرت و معاشرت کرده ازو پسری بوجود آمد * از شرم و خجالت نخواست که پدر بر آن قضیه مطلع گردد. پسر را بجانب کردگان فرستاد * و امراء کردگان از نسل آن پسراند و با امراء در زینی بنی عمان اند * و میر ناصر کردگانی بواسطه قریه منار که در مابین ولایت در زینی و کردگان واقع است دایم الاوقات با امراء در زینی منازعت مینمود * و هر کدام ازین دو طایفه که قوت قاهره داشته بزور بازو قریه مزبوره را تصرف کرده اند * تادر تاریخی که شاه قلی بیك در زینی باستانه سلطان سلیمان خان رفته * مقرر نامه هایون گرفته که قریه منار داخل ولایت در زینی باشد * از استماع این اخبار ناصر بیك را شعله غضب از کانون سینه زبانه کشیده در صدد انتقام او در آمد فی الفور باجمعی از ملازمان خود بعزم آنکه در راه استنبول در هر محل و مکان که بشاه قلی بیك رسد او را از پای در آورد روانه شد اتفاقا در قصبه بولی بدو رسید که فیصل مهمات خود داده معاودت نموده بود دوچار یکدیگر شده در میانه ایشان مجادله و مقاتله واقع شده * شاه قلی بیك با معدود چند از نوکران که همراه داشت بقتل رسیدند * چون میرلوای بولی باین قضیه مطلع گشت اعیان و اهالی آنجا را جمع ساخته هجوم بر سر ناصر بیك آوردند. و او را باسی نفر از ملازمان اسیر و دستگیر کرده *

حقیقت احوال را معروض پایه سر بر خلافت مصیر گردانید
 و از موقف جلال فرمان قضا جریان بقتل ناصر بیک و نوکران
 نافذ گشته • او را باسی نفر از رفقا از درختانی که در سر راه
 واقع شده صلب کردند تا عبرت سایر متمردان گردد (نظم)
 تانکونی بمعدلت نشوی هرگز از ملک و سلطنت شادان
 راهبها را از دزد ایمن ساز کرتو خواهی ممالک آبادان
 ﴿ محمد بیک بن ناصر بیک ﴾

بعد از قتل پدر تفویض امارت کردگی بدو عنایت شده
 بمضمون حدیث نبوی صلی الله علیه وسلم که (الحب يتوارثون
 والبغض يتوارثون) خود را بشمس الدین کتخدای حزو وزینل
 بیک شیروی مخصوص گردانیده • با محمد بیک در زینی ولد
 دومان بیک در مقام عداوت و خصومت درآمده •
 بنوعی که سابقا مذکور شد در دست مردمان
 محمد بیک ولد دومان بیک بقتل رسید

﴿ ناصر بیک بن محمد بیک ﴾

بعد از قتل پدر بامداد و معاونت شمس الدین کتخدای حزو
 در خورد سالکی قائم مقام پدر شد • و هم قریه منار را از جانب
 محمد بیک در زینی بابعضی اموال و از ذاق بدل خون و دیت پدر
 و نوکران که مدتها منازع فیه بود گرفته بدو داده • مابین ایشان

بوساطت حاکم حزو وزیرل بیک شیروی اصلاح کرده * قرار
 دادند که محمود زرقی که کتخدای محمد بیک در زینی بوده و ماده *
 قتل محمد بیک اوشده از درخانه خود رد سازد * و محمد بیک حسب
 الرضای امرا او را از درخانه خود رد فرمود . چون محمود
 به بدلیس آمده شمس الدین نوکران او را فریب داده * بعد از چند
 روز محمود را کشته بطرف حزو فرار کردند * ازینجهت یکمرتبه
 حرارت ناصر بیک تسکین یافته و صلح قراری گرفت * و چون
 ناصر بیک خورد سال بود چنانچه مقتضای طبیعت اطفال است
 اوقات باهو و لعب و بعیش و طرب میکردانید * و حسن نام
 نوکری داشت مسخره قالب بچنبر مشهور که دایم باو مضحکه
 و ظرافت می نمود * قضا را روزی بتخیلات نشئه اسرار در سر
 شکار خنجری حواله سینه ناصر بیک نموده که سر خنجر چنبر
 از مهره پشت ناصر بیک بدر می رود . فی الحال افتاده جان بقابض
 ارواح می سپارد * و جماعتی از عشایر و اقوام در آنجا حاضر بودند
 چون مشاهده این حال کردند بضرب طبانجه و لکد پوست
 از سر چنبر بیرون کشیده . قانون وجودش را از نغمه حیات خالی
 و طوطی روحش باز اغنمات دمساز کردند * و میرخلیل نام شخصی را
 که بعد از قتل میر ناصر در بولی تفویض امارت کرد کان
 از دیوان سلیمانی بدو مفوض گشته * و بعد از آن که امارت

به پسرش محمد بيك عنايت كشت خليل بيك ترك آن ديار كرده ملازمت امراء اكراد اختيار كرده بود . درين اثنا از ضعف و پيري و ناتواني بوطن مالف آمده بود و با ناصر بيك اوقات ميگذرانيد . در آن روز اوضاع بي اصول چنبر را مخالفان نسبت بخليل بيك كرده . آن پير صادق راست قول را نيز در آن روز بقتل آوردند . و از امير ناصر مير محمد و مير ابوبكر نام دو پسر صغير ماند و حاليا مير محمد بموجب نشان سلطاني بجاي پدر بامارت كردگان اشتغال دارد .

شعبه سيم

(در ذكر امراء عتاق)

از مشاهير كردستان خانواده احمد بيك بن مير محمد زرقست . و او معاصر باشاه اسمعيل صفوي بوده . و در محلي كه شاه مزبور بر ديار بكر و كردستان مستولي شد عتاق را از احمد بيك مستخلص گردانيده بطايفه قاجار سپرد . و عشيرت زرق ترك يار و ديار كرده باطراف و جوانب پراكنده گشتند . و بعد از قتل خان محمد استاجلو و شكست شاه اسمعيل در چالدران طوايف اكراد در صدد گرفتن ملك مورد وثقي شده . اكراد عتاق نيز در آن زمستان قشلاق در ميانه قلعه خرابه كه مشهور است

بقلعہ ملخ اختیار کردند * و طایفه قاجار که در درون قلعہ عتاق
 بودند در صدد منع ایشان شده * آغاز خشونت کردند که باعث
 چیست که در میانه قلعہ خرابه قشلاق اختیار میکنید * ایشان
 زبان معذرت کشاده گفتند که در میانه ما و عشیرت مرداسی
 خصوصیت قدیمست مبادا در عین زمستان و کثرت برف و سرما
 که محال تردد نبوده باشد تاخت بر سرما آورده اهل و عیال مارا
 باسیری ببرند * اگر چنانچه تافصل بهار متعرض این فقیران نشده
 رخصت سکونت این بیچاره کان درین ویرانه جایز دارند عین
 مرحمت خواهد بود * حاکم عتاق را نیز بر عجز و انکسار ایشان
 رحم نموده در مقام مسامحه شد * و عشیرت زرقی را چون خاطر
 از تعرض قزلباش مطمئن گردید در تدارک آن شدند که نردبانی
 از چوب و ریسمان ترتیب داده قلعہ عتاق را در شبهای زمستان
 بحیاه و خدعه بدست آورند * اتفاقا شبی از شبهای زمستان که
 روان گردان سر ریسمانرا در کنسکره قلعہ استوار کرده *
 دلاوران زرقی بنردبان بالا رفته باندرون قلعہ در آمدند *
 و قزلباشان را بالتام بتیغ بیدریغ بکذوانیده، سرهای ایشانرا بردار
 عبرت کردند . و اهل و عیال آنجماعت را از قلعہ اخراج کرده *
 کس بطلب احمد بیگ فرستادند . و او را بمیانہ خود آورده .
 بامارت نصب نموده * مدتی ولایت موروثی را حسب فرمان

سلطان سلیم خان در تصرف داشت * چون باجل موعود عالم
فانی را بدرود کرد ازو شام بیک و یوسف بیک و محمود بیک سه
پسر ماند * و بواسطه امارت عتاق که بامارت و بزرگی یکدیگر
کردن نهادند و کاروبار ایشان بخشونت و خصومت انجامیده .
باتفاق متوجه آستانه دولت آشیانه سلطان سلیم خان غازی شدند *
و قرار بدان دادند که محرر ولایت از دیوان پادشاهی
آورده * ولایت موردی را در میان برادران قسمت
نماید * و بعضی را بخواص پادشاهی ضبط کنند
(شام بیک بن احمد بیک)

چون حکم هایون برادران بنام میرمیران دیار بکر حاصل
کردند که شخصی صاحب وقوف بتحریر ولایت عتاق تعیین
نماید که آنجا را تحریر کرده شصت هزار اچه عثمانی از حاصل
بعضی قرا و مزارع بطریق زعامت بمحمود بیک و یکصد و ده
هزار اچه عثمانی بیوسف بیک زعامت مقرر کرده * ناحیه ربط
و میافارقین و قریه جسته و جزیه کفره بخواص هایون تعیین
گشته * دو یست هزار اچه عثمانی برای سنجاق بشاهم بیک مقرر
ساختند * و بعد از فوت محمود بیک زعامت او بر وجه آرپه لبق
بقباد بیک رمضانلو عنایت گشت * و در زمان وزارت رستم پاشا
بعضی خیانت بشاهم بیک اسناد کرده . او را حسب فرمان

سلیمانی بقتل آوردند * و ناحیه عتاق را قریب بیست سال بامرای
عثمانی داده از تصرف امراء ذرقی بیرون رفته بود *

﴿ یوسف بیک بن احمد بیک ﴾

در قترات القاص میرزا که پادشاه سلیمان مکان بنفسه متوجه
سفر آذربایجان شد * سنجاقل عتاق بشرط آنکه قلعه آنجا را
ویران سازند و زعامت خود را الحاق سنجاقل کرده بدو عنایت
و مروت فرمودند * و چند سال یوسف بیک بدین عنوان
برفاهیت حال حکومت و دارایی عتاق باستقلال کرد * و بعد
از وفات او سنجاقل عتاق بدستور اول باحمد بیک بن حاجی حسین
بیک نام شخصی عثمانی توجیه شد * و از یوسف بیک حسن بیک
نام پسری ماند *

﴿ حسن بیک بن یوسف بیک ﴾

بعد از وفات پدر که سنجاقل عتاق بمردم بیکانه تفویض شده
دو سال در تصرف ایشان بود * چون زمام سلطنت و جهانبانی
و دور حشمت و کیتی ستانی بید سلطان سلیم خان در آمد و حسن
بیک باستدعای او جاق موردوثی احرام کعبه حاجات بسته روانه
آستانه کردون مطاف شد * بامداد واستعانت محمد پاشای وزیر
اعظم سنجاقل عتاق بطریق او جاق از مراحم بیدریغ سلطانی
بدو عنایت شد و بیست سال بامارت عتاق قیام و اقدام نمود * چون

مردی بود بجمع مال معروف و بعقل معاشر و دنیا داری موصوف
 و همگی توجه خاطر بعلاقه دنیوی مصروف بود * آخر هادم
 اللذات دست تصرف او را از ضبط ملک و مالی کوتاه گردانیده
 خزینه وجودش را از گوهر کران بهای روح خالی ساخت * ازو
 یوسف و ولی نام دو پسر ماند و منصب او بموجب نشان مکرمت
 عنوان سلطان مراد خان مرحوم بیوسف بیک ارزانی گشت *
 و ایام حکومتش چون موسم ربیع تندرو و زمان کل بدو هفته کرو
 بود و چون بوی از غنچه دولت نشنیده بخارجفای ثبات مبتلا گشت
 برادرش **ولی بیک** بحسب ارث و استحقاق متصدی امارت شد
 در این اثنا جهانشاه بیک بن سهراب بیک نام شخصی از بنی عمان او
 بعزم منازعت برخاسته بشرط التزام که هر سال بیست هزار
 فلوری بخزینه دیار بکر ادا نماید * سنجاق عتاق از بارگاه پادشاه
 گردون نطق بدستور سنجاق بدو شفقت کردند * ولی بیک
 شرط جهانشاه بیک را متعهد شده. او را دخل نداد * و بعد از آن
 ابراهیم پاشای ظالم درحینی که آغاز تمر دو عصیان و بنیاد جور و عدوان
 در ولایت ربیع و دیار بکر و کردستان نهاد * عتاق را بشرط
 آنکه چهل هزار فلوری بدیوان دیار بکر ادا نماید بذو الفقار بیک
 ولد شام بیک تفویض گردانید * چون ابراهیم پاشا حسب فرمان
 پادشاهی از ایالت دیار بکر معزول گشته در استنبول در (یدی قله)

محبوس شده * چون جلوس سعادت مأنوس پادشاه عالیشان
سلطان محمد خان خلعت خلافت بر تنه بر تخت قیصره و اورنگ اکسره
اتفاق افتاد * آن حجاج ثانی را بجهت عبرت ظالمان بد کردار
در میدان استنبول بردار کردند * ﴿ نظم ﴾

بداندیش مردم سرافکنده به * درخت بد از بیخ برکنده به
وولی یسک بدستور اول امارت عتاق را بی شروط و نزاع
اهل نفاق بخود مقرر گردانیده والی باستحقاق گشته *
وبالفعل حکومت آنجا درید تصرف اوست *

شعبه چهارم

﴿ در ذکر اصراء ترجیل ﴾

اصل منشأ زرقی ترجیل و عتاق است * ترجیل قریب بیله
آمد واقع شده دو قلعه دارد . قلعه ترجیل و قلعه دارعین * درزینی
و کردکان فروع ایشانست * اول حکام زرقی به سید حسن بن
سید عبد الرحمن بن سید احمد بن سفیل بن سید قاسم بن سید علی
ابن سید طاهر بن سید جعفر قتیل بن سید یحیی اقنع بن سید اسمعیل
اکبر بن سید جعفر بن امام محمد باقر بن امام زین العابدین بن امام
حسین بن امام مرتضی علی رضی الله عنه منتهی میشود * و چون
سید حسن از دیار شام بولایت ماردین آمد در ناحیه عتاق متوطن

شده بزهد و تقوی و عبادت حضرت باری مشغول گشته * خلاق
 آن دیار را اعتقاد و اخلاص تمام باو پیدا شده * بروایتی چشم ازرق
 و بقولی دائم ملبس بلباس ازرق بواسطه همین ملقب بشیخ حسن
 ازرقی شده * در آن حین امیر ارتق بن اکسب که از اعظم
 اصراء سلاجقه بود از نیابت ایشان راه حکومت و دارایی آمد
 و واردین و خربوت (۱) و بمنگ کرد و حسنکیفا بدو تعلق داشت
 اتفاقا او را دختری جمیله قابله بود . و ماده سودا بدو غالب گشته
 منجر بچنون شد * هر چند اطبای حاذق بمعالجه کوشیدند فایده
 بر آن مترتب نکشت روز بروز جنونش در تزايد بود * آخر الامر
 شیخ حسن ازرقی را امیر ارتق طلب داشته که دعایی در حق
 دختر او بکند * شیخ ادعیه چند بر آب خوانده بر سر دختر
 ریخت از برکت انفاس متبرکه که شیخ خدای تعالی دختر را شفای
 عاجل کرامت فرمود * امیر ارتق اراده نمود که دختر خود را
 بعقد نکاح شیخ در آورد * شیخ ابا کرد دختر را بعقد نکاح
 پسرش سید حسن در آورده * حکومت ناحیه ترجیل را بدو مرحمت
 فرمود بنوعی که در مقدمه احوال درزینی اشارتی بر آن شده *
 مدتها حکومت ترجیل و عتاق در تصرف او و اولادش احمد بن
 سید حسن و سلیمان بن قاسم و یوسف و حسین بود * و بعد از او

﴿ عمر بيك بن حسن بيك ﴾

قائم مقام او شد * و او معاصر اوزن حسن بایندوری بود *
و حسن بيك او را بغایت اعزاز و احترام نموده دختر او را بحباله
نكاح خود در آورد * و ناحیه مهرانی و نوشادر را بترجیل و عتاق
الحاق نموده و بدو ارزانی فرمود * و چون حسن بيك را از آن
دختر پسری بوجود آمد در هنگامی که بعضی از بلاد كردستان را
مسخر گردانید امارت عتاق و ترجیل بآن پسر ارزانی فرمود
و دارایی و ضبط و صیانت بدایس در عهده اهتمام عمر بيك کرد *

﴿ بوداق بيك بن عمر بيك ﴾

بعد از فوت پدر از نیابت اوزن حسن ایالت بتلیس باو مفوض
شد * چون سر بر سلطنت ایران بیعقوب بیك بن حسن بيك
قرار گرفت * در تاریخ سنه ثمان و ثمانین و ثمانمائه ولایت ترجیل
و عتاق بر قرار سابق به بوداق بیك مرحمت کرد * و چون چند
سال بحکومت آنجا مبادرت نمود روی بعالم آخرت آورد *

﴿ احمد بيك بن بوداق بيك ﴾

بجای پدر قائم مقام شد * در تاریخ سنه ثلاث عشر و تسعمائه که شاه
اسمعیل صفوی بر دیار بکر مستولی شد * بعد از دو سال که امارت
نموده بود در دست لشکر قزلباش بدرجه شهادت رسید *

﴿ علی بیک بن بوداق بیک ﴾

بعد از فوت برادرش متصدی قلاده حکومت شد * چون
بیست سال از ایام امارتش متمادی کشت توجه بعالم عقبی کرد *
﴿ شمسی بیک ﴾

چون امرا و حکام کردستان از اوضاع ناملایم قزلباش دلگیر
گشته روگردان شده اطاعت بدرگاه پادشاه مغفرت پناه سلطان
سلیم خان نمودند * امارت ترجیل بدو عنایت شد * و در تاریخی
که فرمان قضا جریان بر تحریر ولایت دیار بکر نافذ گشته
ترجیل نیز تحریر شد * بعد از وفات او پسرش قائم مقام او شد *
﴿ حیدر بیک بن شمسی بیک ﴾

بموجب نشان عالیشان سلطان غازی سلیمان خان تفویض
امارت پدر بدو شده مدتی مدید متصدی امر حکومت شده *
در محلی که مصطفی پاشای سردار با عسا کر نصرت شعار بتسخیر
ولایت شیروان و کرjestان روان شد * در جادر نام محلی با امرا
واعیان کردستان در دست لشکر قزلباش بقتل رسید * تفویض
امارت از جانب مصطفی پاشا لاله سردار به پسرش بوداق بیک
ارزانی شد * چون پانزده سال از ایام امارت او در گذشت رخت
هستی بعالم نیستی کشید * و بعد از او پسرش حسین بیک بجای
پدر نشست * بعد از هشت ماه لوای حکومت بملک عدم زد *

و بعد از وفات او تقلید قلاده امارت به برادرش اسمعیل بیک مرحمت شد * چون چهار سال امارت کرد وفات یافت و بعد از او امارت برادرش * (عمر بیک بن حیدر بیک) *

از دیوان پادشاه جمجاه سلطان مراد خان حکومت ترجیل بموجب فرمان قضا جریان بدو عنایت شد * و او جوانیست بهمه حسب پیراسته و باوضاع مردی آراسته علی الدوام بطایفه رومی مختلط است * اکثر اوقات در خدمت و ملازمت میرمیران دیار بکر بسر برده * مراجعت امراء اگراد تابع دیار بکر باوست که فیصل مهمات سرانجام قضایای ایشان در دیوان آمد میدهد *

فصل هشتم

(در ذکر امراء سویدی) *

از ریاض روایات گذشته * وکلزار حکایات عنبر سرشته شمام این اخبار بمشام جان راقم این نسخه ابتر رسیده که نسب امراء سویدی بآل برمک منتهی میگردد * و انساب عشایر ایشان باسود نام شخصی که از غلامان صحابه رسول است صلی الله علیه وسلم می پیوندد * و بروایتی مسقط الرأس طایفه سویدی از قریه سوید است که در دو منزلی مدینه منوره است بطرف شام واقع شده الله اعلم * اما آل برمک که نسب خود را بملوک فرس میرسانند

در اوایل در بلخ بعبادت آتش قیام مینموده اند که ناگاه نسیم
عنایت ازلی و اشعه انوار لطف لم یزلی از کریبان جانشان وزیدن
و در خشیدن گرفت * و زلال ایمان از چشمه سار وجود شان
تراویدن آغاز نهاد * ﴿ نظم ﴾

ای خوشا چشمی که آن کریان تست *

وی همایون دل که آن بریان تست *

و جعفر که پدر خالد است در زمان عبد الملك بن مروان و بروایتی
در زمان سلطنت سلیمان بن عبد الملك با اموال و اسباب نا محصور
بدار الملك دمشق آمد * و احوال او چون مسموع پادشاه شد
فرمود که او را در مجلس حاضر سازند * چون او را در مجلس سلیمان
حاضر گردانیدند تغیر در اوضاع پادشاه ظاهر گشته * فرمود
که جعفر را از مجلس بیرون کردند * چون ندمای مجلس از سبب
تغیر مزاج پادشاه نسبت باو سؤال کردند فرمود که بواسطه
آنکه زهر همراه داشت و بازهر نزد ما آمدن او مرا خوش نیامد
بدر کردم * زیرا که دو مهره در بازوی من هست که هرگاه
ادویه مسمومات در مجلس من حاضر میشود مهرها بنیاد حرکت
میکنند * چون سبب زهر برداشتن از جعفر استفسار نمودند
گفت زهر در زیر نکین خود تعبیه کرده ام که اگر احیاناً مرا
شدتی روی نماید برمکم تا از آن شدت خلاص شوم * بنابراین

مردمان او را ملقب پیرمکی کردند * و این سخن با غیرت جعفر
مقبول طبع سلیمان افتاده * روز بروز در مقام تربیت او گشته
تا آنکه وزارت خود را بدو تفویض فرمود * ﴿نظم﴾

چه باید زهر در جای نهادن   ز شیرینی پرو نای نهادن
جهان نیمی ز بهر شاد کامیست   دگر نیمی ز بهر نیکنامیست

بعد از آن مدتی وزارت ابو العباس سفاح و برادرش ابو جعفر
دوانیقی به پسرش خالد و پسر خالد جعفر (؟) نام متعلق بود *
در زمان خلافت هرون الرشید که یحیی بن جعفر وزیر بود عظمت
و شوکت یحیی بمرتبه رسید که فوق آن پایه وزارت و درجه
وکالت متصور نبود * و ترقی باولاد او فضل و جعفر و موسی میسر
شد که در هیچ عصر و زمان بکسی در ایام ظهور سلاطین اسلام
میسر نشد * اما بواسطه افساد مفسدان مزاج هرون الرشید به
یحیی متغیر گشته . جعفر بقتل رسید و یحیی و فضل مدة العمر در
زندان مانده در آنجا هلاک شدند * ﴿نظم﴾

چنین است آفرینش را ولایت * که باشد هر بدایت را نهایت
و اموال و اسباب ایشان که در ایام وزارت فراهم آورده بودند
بالتام بمرکار دیوان ضبط شد * و اگر کسی خواهد که کاینقی
بر احوال آن طبقه اطلاع یابد رجوع بکتاب تواریخ باید کرد *
چون این تذکره تحمل ایراد آن نداشت در اطناب نکوشیده

و مال حال موسی از کتب تواریخ هر چند تجسس نمود معلوم
 نشد * یحتمل که در وقت گرفتن هرون الرشید پدر و برادرانش را
 او خود را بکوهستان کردستان کشیده * در آنجا وطن اختیار
 کرده باشد * چه که حکایت مشهور است و در افواه و السنه
 مذکور که سه نفر از اولاد آل برمک در زمان خلافت بنی عباس
 از بغداد متوجه کردستان گشته * در خان چوک نام محل من
 اعمال کنج در جیل شفتالو ساکن شدند * و برادر بزرگ ایشان
 در آنجا بعبادت و تقوی و طهارت مشغول گشته * در آن وادی
 مراتب عالی یافته مستجاب الدعوه شد * چنانچه روزی برادر
 خوردش بمهم ضروری رفته * خلق آن دیار بعبادت معهود طعام
 یومیه جهت شیخ و رفقاییش آوردند * شیخ و برادر وسط با احبا
 تناول کرده حصه برادر کوچک را نگاه داشتند * چون برادر
 کوچک از خدمت مرجوعه معاودت نمود حصه طعام خود را
 طلب داشت * برادر وسط گفت چون رفتی تو امتداد یافت
 بخاطر رسید که شما طعام تناول کرده باشید حصه طعام ترا من
 خوردم * برادر بزرگ از بی مروتی او در غضب شده او را تفرین
 و بد دعا کرد که حق تعالی شکم ترا پاره کرد اند که بحصه خود
 قانع نمی شوی * فی الفور آن جوان افتاده جان بجهان آفرین تسلیم
 میکند * اعتقاد و اخلاص مردم آن دیار نسبت بشیخ یکی در صد

کشته * شیخ باتفاق برادر کوچک که میر شهاب نام داشت حسب التماس در خان جولا بمیانہ عشیرت و اقوام سویدی درآمدہ آنجا را متصرف شدہ قلعه متین در آنجا بنا کردہ با تمام رسانید * و مدتی بمقتدائی و پیشوائی آن طایفه قیام نموده * و بعد از آن بعالم آخرت نہضت کردہ اولاد ذکور او را نماند * و برادرش میر شهاب متصدی قلادہ ریاست شد * و از اولاد او کہ در آن ولایت حکومت نموده اند بترتیب اسامی ایشان مذکور میگردد بعون اللہ الملک الصمد *

﴿ امیر جلال بن امیر شہاب ﴾

بعد از فوت پدر متکفل مهام امارت شدہ * مدتها بر آن کار قیام نمود * آخر اجابت حق را ایلیک گفته پسرش ﴿ امیر محمد ﴾

قایم مقام پدر شد او نیز بعد از چند سال کہ بدان شغل خطیر مبادرت نموده بعالم جاودانی نہضت فرمودہ * خلف صدق او ﴿ امیر نحر الدین ﴾

جانشین پدر گردید * بحسن عدل و داد آن ولایت را معمور و آبادان گردانید * چون ازین دار غرور بسرای خرامید پسرش ﴿ امیر حسن ﴾

متصدی امور حکومت گردید * و او مرد یدباک و سفاک خونریز

بود * آخر از نور بصر محروم ماند * زمام مهام امارت در قبضه
اقتدار پسر بزرگش میر نخر الدین افتاد * و پسر دگرش که میر محمد
نام داشت بزور حسن و جمال آراسته * بحلیه فضل و کمال پیراسته
در ناصیه احوالش آثار شجاعت و شهامت ظاهر * و در جبهه
آمالش علامت مروت و سخاوت باهر * و بمضمون * ﴿ نظم ﴾
پری رو تاب مستوری ندارد * ببندی در زر وزن سر بر آرد
ترك يار و ديار نموده بعزم ملازمت اوزن حسن متوجه دیار
بگر شد * چون بعز عتبه بوسی آن پادشاه عالیجاه فایز کشت
مشمول عواطف خسروانه * و منظور عوارف پادشاهانه گردید
وامارت خان جوك وجبة جور رابدو ارزانی داشته روانه ولایت
موروثی گردانید * در میانه برادران کار باستمال سیف و سنان
رسیده * بعد از مجادله و محاربه بسیار میر محمد کشته شد * حکومت
بلا منازعت و مشارکت در تصرف میر نخر الدین ماند * و چند
سال که در حکومت بماند عازم سفر آخرت شد * چون اولاد
رشید نداشت برادر زاده اش قائم مقام او شد *

﴿ ابدال بيك بن امير محمد ﴾

بعد از وفات عمش قائم مقام او شد و متقلا قلاده امارت گردید
در آن اثنا طایفه قزلباش بسرداری ایقوت اوغلی حاکم جبقة جور
بعزم تسخیر خان چوك بر سر ابدال بيك آمده هفت شبانه روز

در میانه ایشان محاربه اتفاق افتاده و از جانبین خلق بسیار طعمه تیر و شمشیر شده * عاقبت توفیق الهی و هین احوال و رفیق آمال ابدال بیک شده نسیم فتح و ظفر از مهب اقبال نصرت اثر بر پرچم علم او وزیدن گرفت * ایقوت اوغلی منہزم کمر دیده اموال و اسباب و خیمه و خرگاه اسب و استر او جمله بدست مردمان در آمده * چند سال بعد از این قضیه حکومت نموده عاقبت جان بجهان آفرین تسلیم کرد * و ازو سبجان بیک و سلطان احمد بیک د و پسر ماند *

﴿ سبجان بیک بن ابدال بیک ﴾

بعد از پدر جانشین او شد با اتفاق برادرش سلطان احمد بیک در حفظ و حراست ولایت و دفع اعدا کمر جد و جهد بر میان جان استوار کرد که گفته اند *

﴿ نظم ﴾

دولت همه ز اتفاق خیزد * بیدولتی از نفاق خیزد

حق تعالی از میامن اتفاق برادران فتوحات متکثر روی داد از جمله بعد از فوت خالد بیک پازوکی ناحیه کیخ را (۱) از تابعان چو لاق خالد گرفته متصرف شد * و بعد از فتح چالدران که سلطان سلیم خان بر ولایت دیار بکر مستولی شد قلعه و ناحیه جبقجور را از تصرف ایقوت اوغلی و ناحیه آغچه قلعه را از ید

(۱) فی النسختین الخطبتین کنج بدل کیخ والاول هو الظاهر .

تغلب منصور بیک پازوکی که از نیابت شاه اسمعیل بحکومت آنجا قیام می نمود و ناحیه ذاک و ناحیه منشکورت را از دست قادر بیک قزلباش بقوت قاهره بیرون آورده تصرف نمود * بعد از آن برادران ولایت را در میانه خود قسمت کرده جبهجور مع توابع بسبحان بیک و سایر قلاع و ولایت بسططان احمد بیک مقرر شد * و چون چند سال بدین عنوان گذشت از فساد مفسدان دوستی و مصادقت بمخصوصت و عداوت مبدل گردید و بغمازی برادر سبحان بیک حسب فرمان سلطان سلیمان خان بقتل رسید و جبهجور را یکی از امراء عثمانی مقرر داشتند و ازو مقصود بیک نام پسری ماند *

﴿ سلطان احمد بیک بن ابدال بیک ﴾

چون برادرش سبحان بیک بقتل رسید بعد از آن مدتها بحکومت کرده ایام حکومتش از پنجاه سال تجاوز کرده بود که ازین رباط دودر قدم بیرون نهاد * (نظم)

دنیا که درو ثبات کم می بینم * در هر طرفش هزار غم می بینم
چون کهنه رباطیست که از هر طرفش * راهی به بیابان عدم می بینم
و ازو مراد بیک و محمد بیک دو پسر ماند *

﴿ مقصود بیک بن سبحان بیک ﴾

بعد از قتل پدرش در رکاب ظفر انتساب سلطان سلیمان خان

در سفر پنجوان همراه بود * و در (آریه جای) نام محل که از توابع آنجاست در هنگام قراولی دوچار قزلباش گشته در آن محاربه ازو آثار دلاوری و مردانگی بظهور آمده * چون آثار شجاعت و شهامت او بمسامع عز و جلال سلطانی رسید سنجاق جبهه جور را بدستوری که در تصرف پدرش بود بدو ارزانی داشته . حکم هایون بقید او جاقلق نافذ شده عنایت گشت . درحالی که اسکندر پاشای چرکس میرمیران دیار بکر بود از آنجا که عالم تهور طایفه * اکراد است اعتماد بر خد متکاری و جان سپاری خود که در اغور هایون ازو بظهور آمده بود کرده . طریقه مدار او مواسا با اسکندر پاشا مرعی نداشته * بنا بر این پاشای مزبور ناحیه جبهه جور را یکی از امراء عثمانی عرض کرده از تصرف او بیرون آورد * و مقصود بیک جهت عرض احوال و عداوت اسکندر پاشا روانه آستانه اقبال آشیانه سلیمانی شد * و مدت هفت سال دراستنبول ملازمت نمود وزراء عظام بنا بر رعایت خاطر اسکندر پاشا احوال او را معروض پایه سری و خلافت مصیر پادشاهی نکردانیده * عاقبت بقاعده مستمره مطعون گشته بجوار رحمت از دی پیوست *

﴿ مراد بیک بن سلطان احمد بیک ﴾

اسکندر پاشای میرمیران دیار بکر ولایت سلطان احمد بیک را در میانه پسران او قسمت کرد * چنانچه ناحیه (خان

جوك) و (آغچه قلعه) را به محمد بيك وساير نواحى را بغير
از ناحيه (جيقجور) كه در تصرف امراء عثمانى بود بهرادر بيك
مقرر نمود كه برادران بمشاركت حكومت نموده متعرض احوال
يكديگر نشوند * چون مدت شانزده سال از حكومت ايشان
متمادى گشت مراد بيك امارت خود را بحسن رضا و رغبت بسلطان
بيك نام پسر خود فراغت كرد . بعد از چند سال بجوار رحمت حق
پيوست * و از وسواى سلیمان بيك عليخان بيك والوخان و مصطفى
بيك سه پسر ديگر ماند * مصطفى بيك در هنگام تسخير تبريز همراه
امراء اكراد در سعد آباد تبريز در دست قزلباشان بقتل رسيد *
و عليخان بيك هم در آن معركه در دست ايشان گرفتار گشته
دو سال در قلعه قهقهه بامراد پاشا ميرميران قرامان مقيد بود . آخر
همراه مراد پاشا اطلاق شده بروم آمدند * بيكر بيكي ديار بكر
از عواطف عليه خيروانه سنجاق جيقجور بامداد واستعانت
مراد پاشا بطريق اقطاع تملیكي بعليخان بيك مرحمت شد *
والوخان نام برادرش در سلك عظمای زعمای ديار بكر انتظام
دارد و اوقات بفرغت ميگذراند * اما مير محمد ميرلواى خان
جوك آغچه قلعه را متصرف بود لکن در حفظ و حراست و ضبط
وصيانت ولايت چندان اقدام نمى نمود * بنابرین فرهاد پاشاى
سردار سنجاق اورا الحاق سنجاق سلیمان بيك نموده بدو ارزاني

داشت و چند سال در میانه محمد بیک و سلیمان بیک بر سر این منازعه
و مناقشه بود آخر محمد بیک وفات کرده از قید قیل و قال برست .

﴿ سلیمان بیک بن مراد بیک ﴾

بی شائبه تکلف و غائله تصلف جوانیست بین الاقران
بصفت شجاعت موصوف و وفور سخاوت و فرط شهامت و فتوت
معروف * در او ائیل جوانی ملازمت میر میران آمد و بغداد
نموده . در عربستان جنای غربت و شدت محنت دیده در طرز
سپاهکری و روش سواری بوضع روم در میانه امراء کردستان
امتیاز تمام دارد * و طبع و قاش مرآت صور حقایق معانی . و ذهن
نقاش آینه جمال مدققان نکته دانی ﴿ نظم ﴾

چون او ندیده دیده ایام قرنها * روشن دلی دقیقه شناسی سخنوری
اما بواسطه مباهات کلمات نفسانی اندك غروری و اضاعت
مال و جاه افتخار و سروری دارد ﴿ نظم ﴾

تایکسر موی در تو هستی باقیست * غافل منشین که بت پرستی باقیست
کوئی بت پندار شکستم رستم * آن بت که ز پندار شکستی باقیست
واز قدیم الایام محل سکونت و مکان اقامت آباء و اجداد
ایشان کنج نام و وضعیست که بغایت مستحکم است * در دامن
کوه بکنار آب فرات واقع شده که از انقلاب دوران و فترات
زمان متوطنان و ساکنان آنجا سالم و مصون باشند * وسعت

مشرّب و فسحت همت سلیمان یک بآن مختصر و محقر مکان راضی
 نگشته در (منشکورد) نام صحرای وسیع بنای شهر و عمارت
 کرده جامع رفیع بنا کرده با تمام نرسانیده . چند سال است که جد
 و جهد ما لا کلام دارد * و در هنگام فتح دیار عجم و شیروان
 و آذربایجان خدمات پسندیده از و بظهور آمده بتخصیص در
 محلی که نیاز یک بازوکی باموازی دوسه هزار کس از عسکر
 چقر سعد بتاخت قرایازی و نهب و غارت الوس باولی آمده *
 سلیمان یک بامعدود چند از آغایان و برادران خود در عقب
 آنجماعت کثیر رفته جنگهای مردانه نموده اموال و اسباب
 و مواشی و مراعی الوسات و احشامات را بقوت بازو از ایشان
 گرفته سالم و غانم معاودت فرمود * و از جانب سردار مصطفی پاشا
 بنوازشات ملکانه ممتاز گشته * از زمانی که پدرش در حین

حیات امارت بدو فراغت نموده الی یومنا هذا که تاریخ

هجری در غره شهر ذی القعدة سنه خمس و الفست

بحکومت و دارائی ولایت مبادرت نموده

و مینماید * امید که چون باستعداد

و قابلیت موسوم است

باطوار مستحسنه

موفق باشد *

فصل نهم

و در ذکر امراء سلیمانی *

و آن مشتمل است بر دو شعبه * بر ضمایر مهر مآثر ناصبان
 رایات دانش و انصاف . و خواطر حقیقت مدار ناسخان آیات
 بدعت و اعتساف پوشیده نماید که نسب امراء سلیمانی بمروان الحمار
 که آخر سلاطین بنی امیه است میرسد * و او را چهار بدان جهت
 می گفتند که اعراب سر هر صد سال را سنة الحمار می گویند و از
 زمان استیلاء معاویه بن ابوسفیان بر خلافت در دمشق تا وقتی
 که حکومت مروان رسید صد سال گذشته بود * بر روایتی مروان
 در حین طفولیت روزی از مکتب آمده انگشت خود را در
 زلفین در کرد انگشتش در آنجا مانده بمنابه آماس کرد که بسوهان
 زلفین را بریده انگشت او را بیرون کردند * و مرتبه دیگر
 از مروان این فعل سر زد این دفعه پدرش اعراضی شده گفت
 یا مروان والله لا أنت الحمار * کویند بدین سبب ملقب بدان اسم
 شده * بهر تقدیر نسب او بدین ترتیب بعبد المناف میرسد * مروان
 الحمار بن محمد بن مروان بن حکم بن ابو العاص بن امیه بن عبد
 الشمس بن عبد المناف . و حکم در روز فتح مکه بدولت اسلام مشرف
 شد * و مروان الحمار در اوائل سنه سبع و عشرين و مایه بر مسند
 سلطنت نشست . و چون مدت پنج سال خلافت فرموده ابو

العباس سفاح بر او خروج کرد و او بجانب مصر فرار کرده * در تاریخ یست و هشتم شهر ذی الحجه سنه اثنی و ثلاثین و مایه در قریه بوصیر من اعمال مصر بدست صالح عباسی یا ابو عون که بفرمان سفاح خلیفه او را تعاقب نموده بودند بقتل رسید * و ازو عبد الله و عبید الله نام دو پسر ماند * عبد الله بطرف حبشه افتاد و عبید الله عودت کرده در فلسطین می بود * در زمان خلافت رشید عباسی شحنة فلسطین او را گرفته بدار الخلافه فرستاد خلیفه او را در زندان کرده تا زمان خلافت رشید در قید بود آخر پیرو نایبنا شده از زندان خلاص شد * یحتمل که نسب امراء سلیمانی بدو میرسیده باشد. و بواسطه اطلاق لفظ سلیمانی شاید که نسب ایشان بسلیمان بن عبد الملك بن مروان از سلاطین مروانیه منتهی گردد العلم عند الله * چه بکمال ثقات روایات آن طایفه منضبط است که چون از صدمت قاهره عباسیان هرج و مرج باحوال مروانیان راه یافت سه نفر از اولاد مروان الحمار باجمع کثیر از فلسطین بجانب ولایت قلب آمده * و در دره که آنرا دره خووخ خوانند من اعمال ناحیه غزالی ساکن شده مرتبه مرتبه عشایر و قبایل ایشان که عمده آن قوم بانوکی بود بر سر رایت او مجتمع گشته * بحسن اهتمام آن طایفه قلمه (قلب)

وقلعه (جسقه) (۱) وقلعه (تاش) وقلعه (حصولی) وقلعه (منارقین)
 بامضافات وملحقات ومنسوبات تا کنار آب شط دیار بکروقلعه
 (بیدیان) تا (کاروکان) (۲) و (دلکاوقیا) وقلعه (رباط) وقلعه
 (جریس) وقلعه (ایدنیک) وقلعه (سلیک) وقلعه (کنج) را
 از تصرف کفره گرجستان وارانیه بیرون آورده متصرف
 شدند * واکثر تابعان وهواخواهان مروانیان که درنواحی مصر
 وشام متفرق وپراکنده شده بودند برسر اوجمع آمدند * وآن
 جماعات منشعب بهشت فرقه شدند (بانوکی) (هویدی)
 (دخیران) (بوجیان) (زیلان) (بسیان) (زکمزیان) (برازی)
 وبعضی ازاین طوایف بطریق اهل سنت وجماعت عمل نموده
 بمذهب حضرت امام معظم شافعی رحمه الله علیه مستنداند *
 وبرخی طریق ناصواب یزیدی پیش گرفته متابعت آن قوم
 میکنند * وامراء ایشان درشعائر سنت حضرت خیر الانام علیه
 الصلوة والسلام ومطاولعت سید انام وعلماء اسلام جد وجهد
 مالا کلام دارند * درمیانه آن قوم زهاد وعباد بسیار است *
 اما شعبات ایشان قریب بعد فرقه هستند که اکثر صحرائشین
 وچاروا دارند * وهرسال اول بهار به ییلاقات ولایت بدایس
 وجبل شرف الدین واله طاق ساکن شده * باز فصل پاییز دراول

فروردین ماه بقشلاق خود عودت میکنند و رسم بیلاقات ایشان
 از سیمصد راس اغنام یکراس بخاکان بدایس تعلق دارد * القصه
 چون طوایف سلیمانی (۱) در ظل رایت مروان مجتمع گشتند
 ومدتی بسر داری ایشان و حکومت قلاع که بتحت تصرف در
 آورده بود قیام و اقدام نمود * چون از این دنیای فانی بمنزل جاودانی
 کوچ فرمود میر بهاء الدین نام پسرش در یورت پدر متمکن
 شده * او نیز ترك خیل وحشم کرده و دیعت حیات بکدخدای
 اجل سپرد از او میر عز الدین و میر جلال الدین دو پسر ماند *
 حکومت بامیر عز الدین قرار گرفت چون او نیز فوت کرد از او
 امیر ابراهیم نام پسر خورده سال ماند چون از عهده امور حکومت
 بیرون نمی آمد رؤسای قبائل برادرش امیر جلال الدین را بحکومت
 نصب کردند * و چون او تقد حیات بقابض ارواح سپرد در آن
 وقت امیر ابراهیم ولد عز الدین بسرحد بلوغیت رسید باستصواب
 عشایر و اقوام حاکم شد * و چون مدتها حکومت نمود باجل
 موعود عالم فانی را بدرود کرد * از او میر دیادین و امیر شیخ احمد
 نام دو پسر ماند * بموجب وصیت پدر میر دیادین قائم مقام او
 گشته متصدی امور امارت و متکفل مهام حکومت شد
 و هشتاد سال عمر یافت در امارت کامرانها نمود * و در حینی که

(۱) وفي النسختين الخطيتين طوائف مزبورة بدل سلیمانی

شاه اسماعیل صفوی بر ولایت دیار بکر مستولی شد خان محمد
 استاجلو را از نیابت خود بحفظ و حراست آنجا مامور گردانید
 محمد خان بامیر دیادین طریق مدارا و مواسا مسلوك داشته دختر
 او (بیکیسی) (۱) خانم را بعقد نکاح خود در آورد و بامداد و معاونت
 طایفه سلیمانی و موافقت و مصادقت میر دیادین امور کلی ازو
 متمشی شد * از آنجمله در زمانی که علاء الدوله ذو القدر والی
 صرعش (صارو قیلان) نام برادرزاده خود را باراده تسخیر
 دیار بکر بر سر محمد خان فرستاده . در مابین ایشان محاربه عظیم
 اتفاق افتاده * آوازه دار و کیر از فلک اثر در گذشت * نظم
 كجك بر دهل فتنه انگیز شد   زبانك دهل فتنه گر تیز شد
 قطاس ستوران زرینه زین   همی گرد جاروب میدان کین
 طایفه سلیمانی بلکه دیوان سلیمانی در آن معرکه داد مردانکی
 دادند که جنگ هفتخوان مازندران رستم دستان * و سام نریان
 یجز فسانه نماند * گردان کردان بقوت بازوی کامکار و ضرب
 شمشیر زهر ابدار لشکر صارو قیلان را منہزم گردانیده او را
 در آن معرکه بخاك بوار انداخته سر از تن جدا کردند * و خان
 محمد رعایت کلی در باره میر دیادین و عشیرت سلیمانی فرمود *
 و چون او فوت شد ازو اولاد ذکور نماند * و ازو امیر شیخ احمد

برادرش (شاه ولد بيك) و (بهلول بيك) و (عمر شاه بيك)
و (سوسن) و (وليخان) و (الوند) و (خليل) و (احمد)
و (جهانكير) نه پسر ماند * بدین سبب حكومت
مير دياردين باولاد برادرش انتقال يافت *

شعبه اول

﴿ در ذكر امراء قلب و بطمان ﴾

حاوی اوراق را از ثقات روات بكرات استماع افتاد كه
چون مير دياردين پير و ناتوان گشت و پسری نداشت كه بمصالح
امور و سوانح احوال ولايت پردازد برادر زادهها باتفاق قصد او
كرده در صدر قلع وقع او شدند * مير دياردين در باب دفع برادر
زادهها از محمد خان استاجلو امداد و استعانت طلب نموده محمد خان
نيز لشكر بسيار بمعاونت او فرستاده در ميانه او و برادر زادهها
محاربه عظيم دست داد چنانچه عمر شاه بيك و سوسن و جهانكير
بيك در آن معركه بقتل رسيدند * و شاه ولد بيك كه برادر بزرگ
و خير مائه آن فساد بود از آن معارك بهزار حيله خود را خلاص
كرده * از آن لجه خونخوار خود را بكنار رسانيده بطرف شام
بخدمت سلاطين چرا كسه رفت * و چون استيلاي قزلباش بعد
از وقوع قضيه چالدران از ولايت كردستان روى در انحطاط

و تقصان آورد علی فیری نام شخصی که از طایفهٔ بسیان و عمدهٔ
آغایان اقوام بود قلعهٔ میافارقین را مضبوط گردانیده . کسی
بجانب شاه ولد ییک بطرف شام فرستاد . و این خبر چون مسموع
او شد بر سبیل استعجال متوجه ولایت مورد وثی کشته بسعی علی
فیری و استصواب عشایر و اقوام بر سر پر حکومت متمکن شد
و در فرصتی که ولایت دیار بکر و کردستان بتصرف اولیای
دولت روز افزون عثمانی در آمد حکام صاصون بنابر عداوتی که
از قدیم با امراء سلیمانی داشتند طایفهٔ خالیدی را فرمودند که چند
نفر از چاوشان درگاه پادشاهی را که بطریق الاغ بمهم ضروری
بجانب کردستان آمده بودند ، در اراضی میافارقین بقتل آورند
تا نسبت قتل ایشانرا اعیان و ارکان بشاه ولد ییک داده ازین ممر
ضروری باو و ولایت اورسد * و طایفهٔ خالیدی بامتنال این رأی
مبادرت نموده اسناد این امر شنیع بدو کردند * چون این تدبیر
و تدارک موافق تقدیر شد میرمیران دیار بکر با او در مقام عداوت
و خصومت در آمده . احوال او را معروض پایهٔ سر پر جاه و جلال
سلطانی نمود * فرمان قضا جریان در باب قتل شاه ولد ییک بنفاد
پیوست * میرمیران بجهت بازخواست او را در دیوان حاضر ساخت
شاه ولد ییک ازین مقدمه آگاه شده خود را بجز ثقیل از آن
مهلکه خلاص داده بیرون جست * و ولایت او را داخل خواص

هایون کردند. اُمناء بخت آن تعیین کردند و شاه ولد بیک همان
بقلمه قلب و توابع راضی گشته قانع شد * چو ن سیزده سال
بدین منوال گذرانید رخت هستی ازین تنکنای نیستی بعالم آخرت
کشید * و ازو علی بیک و میر دیادین و ولیخان بیک و جهانگیر بیک
و امیر یوسف و امیر سایمان شش پسر ماند *

﴿ علی بیک بن شاه ولد بیک ﴾

بعد از وفات پدر والی ولایت قلب شده * مدت چهل سال
بامر امارت مبادرت نموده * ازو افعال پسندیده و اعمال ستوده
بظهور آمد و با اعلی و ادنی سلوک بر وفق مدعا کرده * چون بعالم
آخرت ارتحال نمود ازو سلطان حسن بیک و ولیخان بیک نام
دو پسر ماند *

﴿ سلطان حسین بیک بن علی بیک ﴾

بعد از فوت پدر بموجب نشان عالیشان سلطان سلیم خان
در شهر سنه ثمانین و تسعمایه قائم مقام پدر شد * و در حینی که
سلطان مراد خان مغفور عساکر منصور را بسر داری عثمان
پاشای وزیر اعظم بتسخیر آذربایجان مأمور گردانیده سلطان
حسین بیک در تاریخ سنه ثلاث و تسعین و تسعمایه در سعد آباد تبریز
در محاربه قزلباش شربت شهادت چشید * و از و قلیچ بیک و سید
احمد و زینل بیک و زاهد بیک و حمید و قاسم نام شش پسر ماند *

اما سید احمد بیک نام پسرش در هه کام قتل پدر اسیر قید قزلباش
 کشته. قریب دو سال در قلعه قهقهه محبوس بود آخر بامداد
 بعضی از آقایان خلاص شده بولایت خود عودت کرد و از دیوان
 سلطان مراد خان ایالت موردنی بزینل بیک نام پسرش مفوض
 کشته. قلیچ بیک نام پسرش که اسن اولاد بود و بعقل و ادراک
 از همه محقر بمعاونت محمد بیک حاکم حزو امارت پدر بدو مقرر
 شد. و بازینل بیک برادرش بر سر امارت قلب در مقام عداوت
 و خصومت در آمده چند روز نشو و نمای بی بود کرد. و هم در آن
 اوان بواسطه بد حرکتی در دست عشایر و اقوام بقتل رسید.

﴿ سید احمد بیک بن سلطان حسین بیک ﴾

چون از قید قزلباش خلاص شده در ارضروم بمخدمت
 فرهاد پشای سردار رسید. و حقوق خدمات و جان سپاری
 و استحقاق خود را در حکومت در دیوان عالی بثبوت رسانید
 از مرحمت بیغایت پادشاهی سردار ظفر شعار حکومت قلب
 و بطمان بدو ارزانی داشت. درین اثنا خالویش بهلول بیک در دست
 طائفه بسیان بقتل رسیده بلا منازعه حاکم باستقلال انجام شد و چند
 سال چون حکومت نمود بواسطه کم التفاتی میر میران دیار بکر
 امارت قلب از آستانه پادشاهی بشخصی عثمانلو عنایت کردند
 و او معزولا باستدعای حکومت روی توجه بدرگاه سلطانی

نهاد * در اوایل سنه ثلاث والف در استنبول وفات کرد * حکومت
قلب بدستور اول بزینل بیك برادرش مقرر شد و حالا که تاریخ
هجری در سنه خمس والفست بدارایی آنجا متمکن است

شعبه دوم

﴿ در ذکر امراء میافارقین ﴾

نسب امراء میافارقین نیز بامیر شیخ احمد بن امیر عز الدین
میرسد و با امراء قلب بنی عمانند * اول کسی که ازین طبقه بامارت
رسیده بهلول بیك بن الوند بیك بن امیر شیخ احمد است که
فی نفس الامر مرد شجاعت آثار سخاوت دثار بود * در اوایل
حال باتفاق برادرش عمر شاه بیك ملازمت اسکندر پاشای میر
میران دیار بکر اختیار کرده چون اسکندر پاشا بعزم تسخیر
جواز (۱) حسب فرمان قضا جریان مامور شد * قلعه در آنجا
بنا کرده موسوم باسکندریه گردانید * حفظ و حراست و ضبط
وصیانت آنرا در عهده بهلول بیك نموده و بطریق سنجاغ بدو
ارزانی داشت * و در آن وادی چون از خدمات پسندیده
بظهور آمد باستدعای آنکه حصه از ولایت موردی از دیوان
خاقانی بدو عنایت شود از میر میران دیار بکر و امراء کردستان

(۱) فی نسخه آخری جواز والظاهر انها اقلعه الشهيرة الآن بماد لجواز

عرضی چند گرفته روانه آستانه^۱ های آشیانه و بارگاه خسروانه^۲
سلطان سلیم خان شد * و از عواطف پیدریغ پادشاهانه ناحیه^۳
میافارتین مع توابع و لواحق بدستور اقطاع تملیکی از حکومت
قلب تفریق گشته بدو ارزانی شد * و حکم همایون عز اصدار
یافت که مقطوع طایفه^۴ بسیان و بوجیان و زیلان که در زمان
شاه ولد بیسک بخواص همایون مقید شده بود در عهده^۵ بهلول
بیسک نمودند که سال بسال جمع کرده بخزینه^۶ دیار بکر ادا نماید
چون چند سال بدین عنوان گذشت و متعاقب یکدیگر سفر
دیار اعجام واقع شد طوایف سلیمانی از تعدی و عدوان حاکمان ترک
اوطان نموده بولایتی که از قزلباش مفتوح شده بود رفته * بشرط
آنکه بحفظ و حراست آنجا قیام نمایند * مناصب کلی از زعامت
والای بیکی و سنجاق بدیشان مفوض گشته * چون عثمان تالاک
طوایف مزبوره از قبضه^۷ تماسک بهلول بیسک بیرون رفت عشایر
و قبایل آغاز سرکشی کرده در ادای مقطوعات و سایر رسومات
مسامحه و مساهله کردند چنانچه شخصی از بسیان شهسوار نام
میر لوای قلعه^۸ بایزید من اعمال ایروان گشته موازی هزارخانه وار
از طایفه^۹ سلیمانی (۱) و سایر طوایف اکراد در سر رایت
خود جمع ساخته در ادای مال پادشاهی عناد و مخالفت کردند *

(۱) وفی نسخه خطی بتین بسیان بدل سلیمانی

بِهلول ييك حسب الحکم بجهت تحصيل اموال بيت المال
وباز گردانیدن الوسات واحشامات خود بمیافارقین متوجه
آنجا شد و در میانه او و شهسوار ييك محاربه و مجادله واقع شده بهلول
ييك دران معرکه بعز شهادت فائز شد و ازو امیر خان و عمر ييك
و محمود ييك و محمد و عثمان پنج پسر ماند *

﴿ امیر خان ييك بن بهلول ييك ﴾

بعد از قتل پدرش قائم مقام او شد چون چند سال از ایام
حکومت او گذشت بواسطه افعال و اعمال شنیعه که از عشار
و اقوام او در اطراف و جوانب صادر شده * چنانچه مردم عالم
از جور و بیداد ایشان بجان آمده برسم داد خواهی بدرگاه پادشاه
عدالت پناه رفته حکم قتل امیر خان و طایفه بسیار و بوجیان و سایر
مردم اهل شنائت از توابع ایشان بنام محمد پاشای میر میران (آمد)
آوردند * محمد پاشا امیر خان ييك را در دیوان (آمد) حاضر
گردانیده حسب الحکم بقتل آورد

﴿ عمر ييك بن بهلول ييك ﴾

بعد از قتل برادرش امارت میافارقین بدو عنایت گشت
اما از عهده امر ریاست و ضبط و صیانت بیرون نیامده در
تحصيل مال مقطوع و ادای حقوق پادشاهی که هر ساله چهار
خروار زر بخزینه دیار بکر تسلیم می بایست کرد عاجز

آمد * بنابرین از دیوان پادشاه جهاد دولت پناه سلطان محمد خان
امارت طوائف اکراد و میافارقین بپراهمیم بیک آفساق بن
جهانگیر بیک بموجب عرض میر میران آمد و دفتر دار آنجا مفوض
شد * در اوایل التجا بحاکم بدلیس برده در ناحیه موش ساکن شده
حسب الامکان در تحصیل مقطوعات اقدام نموده چندان چیزی
حاصل نکرد و در نواد و او باش بسیار بر سر رایت خود جمع ساخته
دست تطاول بمال رعایای موش و خنس و ملاز کرد دراز کرده آخر
آغاز قطاع الطریق و راهزنی کرده * در میانه حزو و بطمان چند
دفعه از طوائف مترددین و کاروان را نهب و غارت کرده چند نفر
از مسلمانان بقتل آورد. علی بیک میرلوای خنس و محمد بیک حاکم
حزو تاخت بر سر او برده و بعضی از رفیقان و مردمان او را
ببرادر زاده اش بقتل آورده اموال و اسباب ایشانرا نهب و غنا
کردند. خود بهزار فلاکت هر دفعه سر خود را خلاص
کرده اگر چه نام امارت دارد اما وصفش بحرامان
و دزدان دارد و یکجا قرار نمیتواند کرد *

فرقه دوم

﴿ مشتمل بر دوازده (۱) فصل است ﴾

فصل اول

﴿ در ذکر حاکمان سهران ﴾

بر طباع آفتاب شعاع مطالعه کننده کان حقیقت این داستان پوشیده و پنهان نماید که نسب حاکمان سهران بکوس نام شخصی از بزرگ زادگان اعراب بغداد میرسد * و کوس از فترات زمان بقریه هودیان ۲ تابع ناحیه (اوان) من اعمال سهران افتاده * در اوایل حال بامر کله بانی اهالی آن قریه مبادرت مینمود * و کوس در اصطلاح آن قوم بر شخص اطلاق میکنند که دندان پیشین او افتاده باشد. و او عیسی و ابراهیم و شیخ اویس نام سه پسر داشته اما در میانه پسرانش عیسی بغایت مرد بلند همت سخی طبیعت و خوش محاوره بوده * هر چیز که از اجرت کاه بانی حاصل میشد صرف جهل ورنودان قریه میکرد تا جمع کثیر از اجامره و اجلاف رنود و او باش فریفته لطف و احسان او گشته سردر بقیه اطاعت او نهاده * اتفاقا در آن حین حاکم آن دیار را دشمن عظیم پیدا

(۱) وفی نسختین خطیتین ده بدل دوازده ولم یوجد فیهما الفصلین

الاخیرین (۱۱ و ۱۲) (۲) وفی نسختین خطیتین یهودیان

شده بدفع او توجه فرمود * رنود و او باش که تابع عیسی گشته بودند
 بطریق تمسخر و استهزا اطلاق اسم امارت برو کرده * متوجه
 بالکان (۱) شدند * و اهالی آن ناحیه علامت قابلیت و آثار شهامت
 از ناصیه اعمال عیسی مشاهده کرده * همگی اتفاق کرده او را
 بامارت قبول کردند * و در اندک فرصتی خلق بسیار بر سر رایت
 عیسی مجتمع گشته بعزم تسخیر قلعه اوان روان شدند * چون
 اطراف آن قلعه سنک سرخ است اول عیسی و تابعان او بر بالای
 آن سنکها برآمدند و شروع در محاربه و مجادله کردند * و جماعت
 متحصنان از جرأت و جسارت آن فرقه متوهم گشته ایشانرا ملقب
 بسنک سرخی کردند . آخر از کثرت استعمال طایفه اگراد که
 سرخ را سهر میگویند بسهران اشتها دارند * القصه بعد
 از مجادله و مقاتله قلعه مفتوح شده کوب طالع عیسی چون
 عیسی بن مریم قرین نیرین گشته ستاره بختش از قلعه کیوان
 برتری گرفت و روز بروز درجه دولتش مرتفع شده * آفتاب
 حشمتش از اوج افلاک بالاتری گرفت . و بتدبیر صایب و فکر
 ثاقب ولایت سهران را بید تصرف در آورده * چون مدتی در آن
 دیار کامرانی نمود بجوار رحمت الهی پیوسته پسرش *

(۱) فی بعض النسخ مالکان

﴿ شاه علی بیك ﴾

بجای پدر بر سریر حکومت متمکن شده * چون او نیز باجل موعود بعالم آخرت رحلت نمود ازو عیسی و میر بوداق و میر حسین و میر سیدی نام چهار پسر ماند * در ایام حیات خود ولایت موردوثی رادر میانه پسران قسمت کرد که هر کس بخصه خود قانع گشته متعرض احوال یکدیگر نشوند * از آنجمله ناحیه حریر که مقر دولت او بود پسر بزرگش میر عیسی ارزانی داشت * و مدتی که از ایام حکومت امیر عیسی متمادی شد در معرکه قتال وجدال که اورا با پیر بوداق حاکم بابان اتفاق افتاد بقتل رسید *

﴿ پیر بوداق (۱) بن شاه علی بیك ﴾

بعد از فوت پدر متصدی امر حکومت شده ناحیه سوم اقلق را نیز از طایفه نیلخاص تابع قزلباش مستخلص ساخته متصرف شد * و چند سال که بحکومت و دارایی آنجا قیام نموده فوت شد * و ازو امیر سیف الدین و امیر حسین نام دو پسر ماند *

﴿ میر سیف الدین ﴾

قایم مقام پدر شده چندان در امارت استقراری نگرفت و بعد از فوت او برادرش *

(۱) فی النسختین الخطیتین میر بوداق .

﴿ میر حسین ﴾

جانشین او گذشته او نیز بزودی اجابت حق را لبیک گفت
 و ازو هفت پسر در صفحه روزگار یادگار ماند * پسر بزرگش امیر
 سیف الدین جاکیر پدر شده سنجاق سوم اقلق را (۱) بدستوری که
 در تصرف آبا و اجداد او بود ضبط کرد *

﴿ میر سیدی بن شاه علی بیگ ﴾

او پسر کوچک شاه علی بیگ است در ما بین حکام کردستان
 بصفت سخاوت موصوف و بسمت شجاعت معروف بود * بعد
 از فوت پدر در شقباد نام محل ساکن گشته باراده باز خواست
 خون برادرش امیر عیسی با پیربوداق بابان در مقام مجادله و محاربه
 در آمده * پیربوداق را بقتل رسانید و ولایت برادرش را نیز
 ضمیمه حکومت خود کرد * سنجاق اریمل و موصل و کرکوک
 را از تصرف کماشکان قزلباشیه جبراً و قهراً بیرون آورده داخل
 حکومت خود ساخته متصرف شد * ومدتی باستقلال حاکم
 ولایت سهران مع توابع وملحقات گشته * آخر الامر جان از
 چنگ کرک ابل خلاص نکرده اسیر پنجه شیر تقدیر شد * ازو
 امیر سیف الدین و میر عز الدین شیر و سلیمان نام سه پسر ماند *
 امیر سیف الدین در ریعان جوانی و عنفوان زنده گانی از اسب

(۱) وفي النسختين الخطيتين سوم اقلو .

افتاده روی در جهان جاودانی آورد * و عز الدین شیر سنجاق
 اریل را متصرف بود * تا در تاریخ سنه احدى و اربعین و تسعمایه
 که سلطان سلیمان خان فتح دار السلام بغداد کرده قشلاق
 در آنجا نمود * از عز الدین شیر در آن ایام بعضی اوضاع ناملایم
 نسبت بمخدم آستانه علیه^۱ سلطانی بظهور آمده * حسب فرمان
 واجب الاذعان بقتل رسید * و سنجاق اریل بحسین بیك داسنی
 که از امیر زاده کان طایفه^۲ یزید یست ارزانی شد * و بعد از قتل
 عز الدین شیر برادرش سلیمان بیك نیز اندك زمانی رخت حیات
 و نشاط ازین کهنه دیر بر بسته روی در دیار عدم نهاد * و از و قلی
 بیك و امیر عیسی و امیر سیف الدین سه پسر ماند * سلطان سلیمان
 خان عموما ولایت سهران را ضمیمه^۳ سنجاق اریل کرده بحسین
 بیك داسنی عنایت فرمود * و حکومت سهران بالکلیه از ید
 تصرف و ارثانش رفته بدست مردم بیکانه در آمد *

﴿ میر سیف الدین بن میر حسین بن پیر بوداق ﴾

سابقا رقصده^۴ کلک بلاغت انما شد * که امیر سیف الدین
 سنجاق سوم اقلق را بدستوری که در تصرف آبا و اجداد او
 بود ضبط نمود * و چون عموما ولایت سهران از جانب خاقان
 غازی مجاهد بحسین بیك داسنی عنایت و مفوض شد چند دفعه
 میانه^۵ امیر سیف الدین و حسین بیك محاربه و مجادله واقع شده *

عاقبت الامر امیر سیف الدین تاب مقاومت طایفه داسنی نیاورده
عروس ملک را سه طلاق گفته التجا بیکه بیک حاکم اردلان
بود * و بیکه بیک از یم قهر و سخط سلیمانی در امداد و اسعاد او
تساهل و تغافل ورزیده * امیر سیف الدین از و مأیوس گشته از آنجا
مراجعت نمود و چون بسهران رسید جمعی از سکنه و متوطنان
آنجا بر سر خود جمع ساخته قلعه اریل را بتصرف در آورده
از امداد بخت و طالع مسعود چون این مقدار فتوحات او را روی
نمود اکثر عشیرت و اقوام سهران بدو یکدل و یکجهت و متفق
گشته * امیر سیف الدین چون ابو مسلم روزی بدفع مروانیان
شعار عباسیان پیش گرفته همگی همت بدفع یزیدیان گماشت *
چون حسین بیک باین قضیه مطلع شد بدفع او متوجه اریل شد
و در مابین ایشان محاربه عظیم دست داد * درین دفعه شکست
بحسین بیک و یزیدیان افتاده موازی پا نصد نفر از متعینان داسنی
بقتل رسید * حسینیان غالب آمده * اموال و اسباب فراوان
بدست امیر سیف الدین و تابعان او افتاده * عموما ملک موردونی
خود را متصرف شد * امیر سیف الدین از روی استقلال بر
سریر ولایت متمکن شد * و چند دفعه حسین یزیدیان را کننده را
جمع نموده حرکت مذبحی نموده بعزم مقاتله و مجادله امیر سیف
الدین متوجه گشت - اما هر مرتبه فتح و نصرت شامل حال و کافل

آمال سیف الدین کشته * حسین بیک مغلوب و منکوب باز کشت
و چون اخبار هزیمت و تکسر حسین بیک در آستانه سلطانی
شایع گشت او را در استنبول حاضر گردانیده فرمان قضا جریان
بقتل او نافذ گشته بعقوبت هر چه تمامتر او را بقتل آوردند *

﴿ نظم ﴾

کسی کو با کسی بد ساز گردد بد و روزی همان بد باز گردد
بچشم خویش دیدم بر گذرگاه که ز در جان موری مرغی راه
هنوز از صید منقارش نپرداخت که مرغی دگر آمد کار او ساخت
و حسب فرمان سلطان غازی سلطان حسین بیک حاکم
عمادیه با سایر امراء کردستان بدفع امیر سیف الدین و تسخیر
ولایت سهران مأمور شد * هر چند جد و جهد نمودند اثری
بر آن مترتب نگشته بی نیل مقصود عود کردند * و امیر سیف
الدین بعد از آن بی خار ممانعت در کلستان ولایت بکامرانی
اوقات میگذرانید * عاقبت الامر بمقتضای (اذا جاء الفضا عی البصر)
بانوای یوسف بیک برادوست المشهور بغازی قران متوجه
درگاه سلطان غازی شد * باراده آنکه چون بد آنجا رسید
از مرحمت بیکرانه پادشاهانه رقم عفو و اغماض بر جریده جرایم
او کشیده مملکت مورد وثی از عواطف سلطانی بدو ارزانی
شود اتفاق رسیدن بد آنجا همان بود و جان بموکلان عقوبت سپردن

﴿ قلی بیك بن سلیمان بیك بن میر سیدی ﴾

در محلی که طایفه طاسنی (۱) بر ولایت سهران استیلا یافت قلی
بیك بدفعات باطایفه طاسنی محاربه و مجادله نموده هر مرتبه
ایشان غالب می آمدند * بالضروره ترك یار و دیار کرده . روانه
درگاه شاه طهماسب گشته ملتجی بدو شد * و عشیرت طاسنی
بمقتضای عداوت قدیمه که در میانه حسینی و یزیدی مستمر است
بنیاد ظلم و ییداد کرده کرد از نهاد مسلمانان و مظلومان سهران
بر آوردند بنوعی که مردم از ظلم حجاج یوسف و ییداد سعد
این زیاد فراموش کردند * بنابراین جمعی از عشیرت سهران
متفق گشته کسی بطلب قلی بیك بدیار عجم فرستادند او را
بدلات و استمالت از آنجا بمیان خود آورده * بواسطه عرض
تظلم متوجه آستانه اقبال آشیانه سلیمانی شده * استدعای ولایت
موردی کردند * سلطان غازی سلیمان خان اعتماد بر قلی بیك
نکرده سنجاق سماوات من اعمال بصره بدو عنایت فرمودند *
بعد از قتل امیر سیف الدین و حسین بیك طاسنی و قضایای که قبل
ازین مذکور شد باستدعای سلطان حسین بیك حاکم عمادیه
او را از سماوات بصره آورده از اراضی سهران ناحیه حریر بدو
ارزانی داشتند * و قریب بیست سال در آنجا بامر حکومت

اشتغال نموده آخر باجل موعود بعالم عقبی نهضت فرمود * وازو
بوداق بیک و سلیمان بیک دو پسر ماند *

﴿ بوداق بیک بن قلی بیک بن سلیمان بیک ﴾

بعد از فوت پدر علم ریاست در ناحیه شقاباد برافراشت *
و از افساد مفسدان در میانه برادران دوستی و اتحاد بدشمنی
و عداوت مبدل شده * از طعن لسان کار باستعمال سیف و سنان
رسید * عاقبت الامر بوداق بیک را تاب مقاومت برادر ننماد
ندای الفرار در داده التجا بساطان حسین بیک حاکم عمادیه برده
چند روز منتظر آن بود که بامداد و معاونت او بولایت خود
عودت نماید * اما روز کار غدار و سپهر ناپایدار امان نداد در بلده
عقره من اعمال عمادیه بجوار رحمت ایزدی پیوست *

﴿ سلیمان بیک بن قلی بیک بن سلیمان بیک ﴾

بغایت مرد عدالت کستر * ورعیت پرور بود در ما بین
حکام کردستان بوفور رشد و رشاد معروف و بکثرت عقل و رأی
و فراست موصوف * بعد از فوت پدر و برادرش حاکم باستقلال
ولایت سهران کشته * بواسطه خصومت که با عشیرت زرزا
به هم رسانید بمضمون (و حشر سلیمان جنوده) موازی سیزده
هزار پیاده و سوار از اکراد دیوسار جمع نموده تاخت بولایت
زرزا برده * آنجا را نهب و غارت کرد میرلوای آنجا را با سیصد

و پنجاه نفر از آغایان و متعینان عشیرت و اقوام زرزا بقتل آورده
 اهل و عیال ایشانرا اسیر و دستگیر کرده بولایت سهران آورد *
 و بقیة السیف زرزا برای عرض تعظیم و دادخواهی روانه درگاه
 سلطان مراد خان گشته * پادشاه مرحوم در صدد آن درآمد که
 سلیمان را کوشمال دهد که سایر متمردان از آن عبرت گیرند *
 اتفاقا در آن اثنا سلیمان بیک بعضی از ولایت قزلباش رانهب
 و غارت کرده قزلباش بسیار اسیر و دستگیر کرد. جمعی از قزلباشان
 اسیر را با اموال کثیر بدرگاه سلطان مغفور فرستاده * منظور
 نظر عاطفت اثر گشته مخالفتی که از و صدور یافته بود بعفو
 و اغماض پادشاهانه مقرون شد * از بنی عمایش قباد بیک نام شخصی
 که سنجاق ترك را متصرف بود بعضی اوضاع نامالایم از و صادر
 شده بلکه آرزوی حکومت سهران و عداوت سلیمان بیک
 در خاطر او خلجان میگرد * تا در شهرور سنه اربع و تسعین
 و تسعمایه سلیمان بیک تاخت بر سر او برده باموازی چهارده نفر
 از اقربا و متعلقان او را بقتل آورد * و بعد از آن حاکم ذی شوکت
 و والی صاحب قدرت گشته خورد و بزرگ دور و نزدیک از سخط
 قهر او ایمن نبودند * و امرا و حکام که بدو قرب جوار داشتند
 همواره اطاعتش مینمودند * و نفس الامر اگر چه مرد ای بود
 چیزی ننخوانده اما دست انابت بمشایخ آن دیار داده * در طاعت

و عبادت اوقات میگذرانید و اکثر زمان بنماز و نیاز مشغول بود
تا عاقبت مرغ روح قدسی آشیانش با جمعه جذبات حضرت
لا یزال از قفس بدن پرواز کرده * بفضای ساحات لاهوتی
قرار گرفت *

﴿ علی بیک بن سلیمان بیک ﴾

بعد از فوت پدرش امیر سلیمان بموجب نشان مکرمت
عنوان سلطان مغفور جنت مکان حکومت و دارایی سهران بدو
مفوض گشت * و حالا که تاریخ هجری در سنه خمس و الفست
من حیث الاستقلال بحکومت ولایت موردی مبادرت مینماید *

فصل دوم

﴿ در ذکر حکام بابان ﴾

بر ضمیر منیر مهر تاثیر مؤرخان سخفندان و خاطر عاطر
راویان نکته سنجان پوشیده و نهان نماید که حاکمان بابان در میانه
حکام کردستان بکثرت خیل و حشم و جمعیت انصار و خدم اشهار
تمام داشتند * اما چون ایام حکومت آن سلسله چنانچه مذکور
خواهد شد به پیر بوداق بیئی که تعبیر از بابانست و پیرادرش
رسید منقطع النسل شده * حکومت آن دودمان بنو کران
ایشان انتقال یافت * و کسی که لیاقت و استعداد امر حکومت

وریاست داشته باشد در آن خاندان نماید *

﴿ میر بوداق بن میر ابدال ﴾

در سخاوت حاتم * و در شجاعت رستم بود * همواره بچوکان
جلادت کوی تفوق و روحان از امثال و اقران ر بوده آخر کارش
بجائی رسید که داعیه عروج و آرزوی خروج کرده * ولایت
لاریجان را از عشیرت زرزا و سیوی از سهران مستثنا کرده و از
ولایت قزلباش سالدوز را گرفته * قلعه ماران را تعمیر کرده بحکم
خود میرلوا نصب کرد و عشیرت مگری و عشیرت بانه را بلطف
و عنف مطیع و منقاد خود ساخته * ولایت شهر بازار را از حاکم
اردلان گرفته ضمیمه ولایت خود گردانیده * چند نفر میرسنجاغ
در اطراف وجوانب خود تعیین نموده * طبیل و علم دادرا زده
و ناحیه کرکوک من اعمال بغداد را تصرف نموده دارایی آنجا را
بیکى از ملازمان خود مفوض گردانید * و در حکومت
بعضی اختراعات کرد که هیچکس را از حکام گردستان آن دولت
میسر نگشته * از آنجمله دختر امرا و آغایان خود را در اوایل
نامزد خود کرده و لوازم و مراسم و ما محتاج عروسی را چنانچه
لایق و مناسب امرا و اعیان باشد ترتیب داده * در روز وعده
عقد و زفاف دختر را باجهاز و اموال بی آنکه کسی را برین احوال
مطلع سازد بیکى از آغایان خود عقد میکرده است * و رستم نام

برادرش را بمخاطر رسید که قصد او کند . یکی از محرمان این قصه را
 در خفیه بعرض او رسانیده * در هنگام سفر زرزا دستم را
 با مفسدان که درین معامله با او همزیان و هم‌دستان بودند گرفته
 بقتل آورد * و باراده تسخیر ولایت سهران لشکر بر سر امیر
 سیدی بن شاه علی کشیده * امیر سیدی تاب مقاومت او
 نیاورده . مقر حکومت خود را خالی گذاشته * بمیان جنگل
 و کوهستان رفته منتظر فرصت می بود * پیر بوداق را از صدور
 این واقعه عجب و غرور پیدا گشته با معدودی چند از مخصوصان
 بطریق سیر و شکار بطریق حزو بیان نام محل شد * اتفاقا میر
 سیدی در آنجا حاضر بود * چون بلای ناگهان از کمینگاه بیرون
 آمده پیر بوداق را با همراهان بقتل رسانیدند * چنانچه متنفسی
 از آن ورطه خونخوار خلاص نگشت * ﴿ نظم ﴾

گرفتم که از یمن اقبال و بخت * شدی در جهان صاحب تاج و تخت
 بکشور کشائی فریدون شدی * بکنج وزرافزون زقارون شدی
 چو خورشید در اوج نیک اختری * برا فراختی دایت سروری
 سخن مختصر جمله عالم تراست * سلیمانی و افسرت عرش ساست
 هم این اعتبارات بی اعتبار * همه نیست کردد سرانجام کار
 شعرای اکراد قضایای احوال او را از شجاعت و کرم بملک
 نظم کشیده داستانها ساخته در مجالس و محافل حکام صوتها و قولها

و سرثیه ها مطربان بطرز آن قوم بسته میخوانند * چون از او
 اولاد ذکور نماید حکومت پیرادر زاده اش بوداق بن رستم قرار
 گرفت * و چون دو سال حکومت ناقص کرد نو کران و آغایان
 کما ینبغی اطاعت او نمی کردند ازین غصه فوت کرده دولت آن
 طبقه منقرض گردید و بنو کران ایشان انتقال یافت * اول کسی که
 بعد از انهدام آن خاندان حاکم بابان شده و بر سریر حکومت
 نشسته پیر نظر بن پیرام است * و او مردی بود بزور سخاوت
 آراسته و بحلیه شجاعت پیراسته . از حسن خلق او رعیت و سپاهی
 راضی و شاکر بودند و از وفور عدالت او رعایا و برایا در مهاده امن
 و امان بکمال فراغت غنودند * و بقوت بازو ناحیه کفری من
 اعمال دار السلام بغداد بید تصرف در آورده داخل ولایت بابان
 گردانیده * و بعد از ولایت منقسم بدو حصه شد ﴿ سلیمان ﴾
 نام شخصی بعد از فوت پیر نظر بن پیرام ولایت بابانرا باستصواب
 میر ابراهیم که هر دو از تربیت یافته کان پیر بوداق بودند در زمان
 خود ایشانرا میر سنجاق کرده بود ولایت بابانرا در میانه خود
 قسمت کرده متصرف شدند * و چند مدت با یکدیگر بطریق
 محبت و مصادقت سلوک کرده آخر الامر با فساد مفسدان در میانه
 ایشان محبت و مودت بدشمنی و عدوات مبدل شد * اما عاقبت
 سلیمان ابراهیم را بقتل آورده حصه ولایت که باو تعیین شده

بود ضمیمه حکومت خود گردانیده * و چون پانزده سال
 از ایام حکومت او متمادی شد عالم فانی را وداع کرده
 بجهان جاودانی خرامید * و ازو حسین و رستم * و محمد و سلیمان
 چهار پسر ماند * (ابراهیم) بعد از فوت پیر نظر نه سال
 بطریق اشتراك نصف ولایت بابان را متصرف بود و چون در
 دست سلیمان هلاک شد ازو حاجی شیخ و امیره و میر سلیمان سه
 پسر ماند * حاجی شیخ بن ابراهیم بعد از قتل پدرش ترك او طان
 و مصاحبت خلان نموده بخدمت شاه طهماسب بدیار عجم رفت
 و از شاه مزبور نسبت باو امداد و معاونت واقع نشده مایوس
 و منكوب بولایت خود معاودت کرده * در ناحیه تلین و دباله
 و كلاء میر عزالدین نام برادر میر سلیمان را بقتل رسانیده * نواحی
 مذکور را بتصرف در آورد * و بعد از فوت میر سلیمان بر عموم
 ولایت بابان استیلا یافته حاکم مستقل شد * و نسبت بشاه
 طهماسب ازو اوضاع نالایق سرمیزد تا آنکه شاه طهماسب سه
 مرتبه لشکر بر سر او فرستاده * هر سه مرتبه شکست بر قزلباش
 افتاده حاجی شیخ غالب آمد * باوجود آنکه از امر او حکام
 کردستان سوای چند نفر از طلاب و دانشمندان که به نیت
 غزا و جهاد تیر و کمان برداشته بدو ملحق شدند * کسی دیگر بدو
 معاونت نمود * در تاریخ سنه احدى و اربعین و تسعمایه که سلطان

سلیمان خان غازی فتح دار السلام بغداد نموده قشلاق در آنجا
 فرمود * حاجی شیخ بعزم سده بوسی سلطانی روانه کشته * چون
 بناحیه * مرکه رسید اهالی آن ناحیه در دفع اوائفاق کرده در
 هنگام شکار بخصوص در محلی که با معدود چند بادای نماز فریضه
 مشغول بود اگراد دیونهاد مانند باد صرصر باتیغهای ابدار بر سر
 او تاخت آورده شعله آتش حیاتش را فرو نشانیده بخاک تیره
 برابرساختند * و امیره نام برادرش را هم در آن معرکه بقتل آوردند
 و ازو بوداق و صارم نام دو پسر ماند و برادر دیگرش سلیمان نیز باجل
 موعود عالم فانی را بدرود کرد * بوداق بن حاجی شیخ چون پدرش
 در دست اجلاف ناحیه * مرکه بقتل رسید و این قصه در بغداد بمسامع
 عز و جلال سلطانی رسید از عنایت بیغایت پادشاهی ایالت بابان
 بدو ارزانی کشته * و مدت شانزده سال بارعایا و برایا بطریق رفق
 و مدارا سلوک نموده * آخر الامر بتحریرك بعضی اعزه که شرح
 آن در ضمن قضایای آینده مذکور خواهد شد حسین بیک ولد میر
 سلیمان طالب حکومت بابان کشته از دیوان پادشاه سلیمان مکان
 بدو مقرر شد و با مداد و معاونت سلطان حسین حاکم عمادیه بضبط
 ولایت موردی متوجه شده * بوداق بیک تاب مقاومت ایشان
 نیاورده فرار کرده التجا باستانه شاه طهماسب برد * و چون
 مدت شش ماه در آن ولایت تردد نمود رستم پاشای وزیر اعظم

بامید نوید ایالت بابان اورا از ولایت عجم باستنبول آورده حکومت
 بابان از عواطف علیہ سلطانی بدو مرحمت شد * و بنواز شات
 بیکرانه خسروانه بین الاقران مفتخر و سرافراز گشته بجانب
 اوجاق موردنی شرف عودت نمود * چون بموضع (رایبه بولاق)
 رسید حسین بیک ولد میر سلیمان باموازی هشت هزار پیاده
 و سوار باراده محاربه و کارزار اورا استقبال نمود * هنوز در
 معرکه جدال و قتال ده کس برخاک بوار نیفتاده بود که حسین بیک
 سالک طریق فرار گشته روانه آستانه سلیمانی شد * و چون
 بوساطت عظماء امرا بجز عتبه بوسی مشرف گردید فرمان واجب
 الاذعان سلطانی بنفاد پیوست که بطریق مشارکت در حکومت
 بابوداق بیک عمل نموده هیچکدام از امتثال امر سلطانی تجاوز
 نفرمایند * حسین بیک برسبیل استعجال متوجه الکای بابان
 گشته کار در میانه محاربه و مجادله انجامید و حسین بیک در آن معرکه
 بابرادرش رستم بیک عازم سفر آخرت شد * چون این اخبار در
 درگاه سلطانی شایع شد نایره غضب سلیمانی شعله کشیده امراء
 اکراد که بجوار بابانست بدفع بوداق مأمور گردانید و بوداق را
 قوت مقاومت آنجماعت نبود فرار کرده التجا بسلطان حسین بیک
 حاکم عمادیه برده سلطان حسین بیک حقیقت احوال اورا معروض
 پایه سر بر گردون مصیر گردانید * و استدعا نمود که جرایم اورا

بعضو واغماض پادشاهی مقرون سازند * وایالت موروئی را بدو
 مرحمت فرمایند * سلطان خطا پوش حسب الالتماس حاکم عمادیه
 از کناهان او در گذشته * سنجاق عینتاب را در عوض ایالت بابان
 بدو عنایت فرمود و حصه بوداق بیك را بطریق سنجاق بولی بیك
 نام شخصی مقرر داشتند * و در هنگامی که منازعه و مناقشه
 در میانه شاهزاده کان عظام سلطان سلیم و سلطان بایزید در قونیه
 اتفاق افتاد بوداق بیك جانب سلطان بایزید گرفته روانه
 کوتاهیه شد و فرمان قضا جریان بنفاد پیوست که سلطان بایزید
 بوداق بیك بابان را که از جمله بد آموزان اوست بقتل آورده * سر
 او را بدرگاه معلی فرستد که جرایم او را بذیل عفو پوشیده کناهان
 او را باغماض پادشاهانه مقرون سازیم * سلطان بایزید بامتنال امر
 خاقانی مبادرت نموده بوداق بیك را در کوتاهیه بقتل آورده سر
 او را باستانه پدر سلیمان مکان ارسال داشت * و از وحاجی شیخ
 و حسین بیك و محمد بیك و میر سیف الدین چهار پسر ماند * حاجی
 شیخ همراه سلطان بایزید بدیار عجم رفته در محل گرفتاری سلطان
 بایزید حسب الحکم شاه طهماسب با آغایان و امراء او بقتل رسید
 و امیر سیف الدین باجل موعود عالم فانی را بدرود کرد * و بمحمد
 بیك سنجاق گستانه عنایت شده و بالفعل متصرفست *

﴿ میر حسین بن سلیمان ﴾

بعد از فوت پدرش چون ایالت بابان پید تصرف حاجبی
 شیخ بن ابراهیم درآمد اورا تاب مقاومت نمانده فرار کرده
 باستانه شاه طهماسب رفته از او امداد و معاونت طلب داشت
 یکدفعه چراغ سلطان استاجلوی والی دینور را همراه او کرده بدان
 حدود فرستاد کاری ساخت * دفعه دوم کو کجه سلطان قاجار
 والی ولایت همدان را مامور گردانید او نیز چندان تقید فرموده
 بدان طرف رفته بی نیل مقصود مراجعت کرد * و ثالثا عبد الله
 خان استاجلورا امیر الامرا و سردار فرموده بالشکر بسیار
 چون سیل فراوان بتسخیر الکای بابان ارسال نمود * میر حسین
 لشکر قزلباش را بکالاه نام کوهی که از کثرت اشجار ماردا در
 آنجا راهگذار نبوده برده بحاجبی شیخ مقابل شدند * و والد
 فقیر نیز در آن دارو گیر همراه بوده * موازی سی نفر از ملازمان
 اعتباری پدر در آنجا بقتل رسیده * و موازی دوسه هزار کس
 از طوایف قزلباش در معرض تلف درآمدند و آنچه از امرا
 و اعیان زنده مانده پیاده و عریان عودت کردند * شاه طهماسب
 از سوء تدبیر میر حسین رنجیده خاطر گشته اورا با محمد ورستم نام
 برادرش در یکی از قلاع بلاد عجم محبوس گردانید * و بعد از مدتی
 ایشانرا از حبس اطلاق داده * بمجرد خلاص شدن هر سه برادر

از دیار عجم فرار کرده باستانه اقبال آشیانه سلطان سلیمان خان آمدند * از مرآحم پیدریغ خسروانه در فراخور حال ایشان در ولایت روم ایلی مدد معاش تعیین شده بدان طرف فرستادند * وبعد از شش سال که در آن دیار بسر بردند بالتماس سلطان حسین بیک حاکم عمادیه ایشانرا از روم ایلی آورده بمنصب ایالت بابان سراقراز ساختند * وبعد از اتقضای قضایای که قبل ازین بتفصیل رقم زده کُلك بیان شد میر حسین بن سامان در دست بوداق بیک بن حاجی شیخ کشته گشت * و ازو خضر بیک نام پسری ماند * ناحیه مرکه من اعمال بابان را مدتها متصرف بود آخر در زمان سلطان مراد خان مغفور که امیره بیک مکرری از قزلباش روگردان شده اطاعت سده سنیّه عثمانی کرد * ناحیه مرکه را نیز از خضر بیک بن میر حسین گرفته بطریق سنجاق یکی از اولاد او مقرر کردند بواسطه این مدتی میانه امیره بیک و خضر بیک منازعه و مناقشه بود * در خلال این احوال خضر بیک بر حمت خدا رفته قطع رشته منازعت و مخاصمت نمود * بالفعل عشیرت بابان بی حاکم مانده * اما موازی چهار هزار مرد تازی سوار مکمل مسلح در میانه آن قوم موجود است و اطاعت کسی نمیکند * و بروایتی عشیرت روزکی و حکاری از بابان برآمده اند * و مردمانش بسیار بطاعت و عبادت و شرایع اسلام

مایل و راغب اند * مردم عابد و متدین و اهل فضل از آن قوم پیدا
 میشود * و هر آگاهی از آغایان قبایل ناحیه از نواحی آن دیار را
 صاحبی کرده * هر سال چهار خروار زر در میانه خود تقبل کرده
 که بخزانة شهره زول ادا می نمایند * و ولایت بابان داخل خواص
 همانون باشد اکثر امناء و عمال بطریق مدارا و مواسا با ایشان سلوک
 می نمایند * هر سال مبلغی نقد و جنس بایشان عاید میگردد و الا
 بزور و تعدی يك فلس احمر بمیر میران و دقتداران و سایر امناء
 و عمال نمیدهند * و تاحال که تاریخ هجری در سینه خمس و الفست
 احوال آن ولایت باین منوال است *

فصل سیم

﴿ در ذکر حکام مکاری ﴾

از فحوای کلام غرایب انجام فضالای فضیلت فرجام و مودای
 بنان کثیر البیان فقهای شریعت انتظام مستفاد میگردد که
 نسب حکام مکاری بقبیله مکریه که در نواحی شهره زول توطن
 دارند میرسد * و پروایت بعض از ثقات از حاکمان بابان مشتق
 است. چه درالسنه و افواه مشهور است که سیف الدین نام شخصی
 حیه کارمکار از آن سلسله پیدا شده * و از کثرت استعمال بمکاری
 اشتهار یافت و مکروه می تواند بود. العلم عند الله * بهر تقدیر

سیف الدین بمتانت رای و فطانت ذهن مشهور . بحیله و تزویر در
 زبانها مذکور بود * در مبادی حال و اواخر احوال سلاطین ترا که
 جمع کثیر از عشیرت بابان و سایر عشایر کردستان بر سر خود جمع
 آورده * ناحیه دریاس را از طایفه چاقلو مستخلص گردانیده
 متصرف شد * و بعد از آن بتدریج ناحیه دول باریک . و ناحیه
 اختاجی و ایلتمود و سالدوز را نیز ضمیمه دریاس کرده بقوت
 قاهره و زور بازو کسی را در آن نواحی مجال تصرف و تعرض ننماید
 و طوایفی که بر سر او مجتمع گشته بودند موسوم بمکری شدند
 و مدت‌ها بحکومت آن دیار مبادرت نمود * (چون امیر سیف الدین)
 بعالم آخره شتافت از وصارم و بابا عمر دو پسر ماند *

صارم بن سیف الدین مگری

چون قائم مقام پدر شد شاه اسمعیل صفوی بعزم تسخیر
 ولایت مگری و قلع و قمع ایشان چند دفعه لشکر بر سر
 او فرستاده * در میانه او و قزلباش بکرات محاربات واقع شد
 هر مرتبه صارم مظفر و منصور شده شکست بر قزلباش
 افتاد * و تادرشهور سینه اثی عشر و تسعمایه که شاه اسمعیل قشلاق
 در خوی فرمود طایفه شاملورا برداری عیدی یک والد
 دورمیش خان و صارو علی مهر دار را یچنک صارم فرستاد * هر دو

سردار بالشکر پیشمار بر سر صارم رفته * محاربه * عظیم دست
 داد و هر دو سردار باخلق بسیار از اعیان شاملو بقتل آمده
 صارم برایشان غالب و مظفر شد * آخر الامر باتفاق امرا
 و حکام کردستان اطاعت آستانه * سلطان عالیشان کمری نشان
 سلطان سلیم خان نموده از محکم قزلباش خلاص گشته * در تاریخی
 که سلطان معذلت نشان سلطان سلیمان خان بر سر بر واورنگ
 قیصره روم جلوس همایون فرمود صارم بمنزعتبه بوسی روانه
 درگاه کیتی پناه شده بنوازشات شاهانه عز اختصاص یافته
 ولایت و نواحی که از پدر بدو انتقال یافته بود بطریق اقطاع
 تمامی بدو ارزانی فرموده * نشان مکرمت عنوان سلطانی
 بشرف نفاذ پیوست و اجازه انصراف حاصل کرده * چون بوطن
 مألوف و مسکن معروف عودت نمود هادم اللذات بفرمان رب
 العزت تاخت بسروقت او آورده * دست او را از شهرستان بدن
 کوتاه گردانیده * قدم بعالم جاودانی نهاد * و از وقاصم و ابراهیم
 و حاجی عمر سه پسر ماند * اما هیچکدام از عمر و دولت متمتع
 و بهر مند نشده * در ریعان جوانی و عین زنده گانی جهان فانی را
 وداع کردند * و از بنی عمان اورستم بن بابا عمر بن سیف الدین را
 شیخ حیدر و میر نظر و میر خضر سه پسر مانده بود بعد از فوت
 پسران صارم ولایت موردی را در میان خود سه قسمت نمودند

چنانچه ناحیه دریاس و دول باریک و سالدوز و اختاجی به برادر
 بزرگ شیخ حیدر قرار گرفت و ناحیه ایلمتور بمیر نظر و ناحیه
 محمد شاه بمیر خضر مقرر شد * هر سه برادر باتفاق یکدیگر
 اطاعت شاه طهماسب کرده سر از ربنقه متابعت سلسله عثمانی
 کشیدند * و در شهر سنه ثمان و اربعین و تسع ماهه که فترات القاص
 میرزا روی داد حسب الفرمان سلطان سلیمان خان از حکام
 کردستان ساطان حسین بیک حاکم عمادیه و زینل بیک حاکم
 حکاری و امراء برادوست بر سر حکام مکاری رفته * در میان
 ایشان جنک عظیم واقع شده هر سه برادر در آن محاربه خونخوار
 و معرکه کیر و دار بقتل رسیدند * و از شیخ حیدر امیره و حسین
 دو پسر ماند و از میر نظر بیرام نام پسر می ماند و از امیر خضر الغ
 بیک و میر حسن دو پسر ماند * اما همه خورد و نابالغ که هیچکدام را
 لیاقت حکومت و استعداد امارت نبود *

﴿ امیره بیک بن حاجی عمر بن صارم بن سیف الدین ﴾
 چون خبر قتل شیخ حیدر بمسامع جلال سلطان سلیمان خان
 رسید حسب الاستدعای امراء کردستان از دیوان سلطان
 سلیمان مکان امارت مکاری بامیره ارزانی شد * و قریب سی سال
 بحفظ و حراست و ضبط و صیانت دریاس و عشیرت مکاری قیام
 و اقدام نموده در اطاعت و فرمان برداری راسخ دم و در طریق

نیکو بندگی و خدمت کاری ثابت قدم بود * آخر باجل موعود
لیک اجابت حی و دود گفته به عالم آخرت نهضت فرمود *
و ازو مصطفی بک نام پسر ی ماند *

✽ امیره بیک بن شیخ حیدر ✽

بعد از فوت عمش اطاعت شاه طهماسب نموده * ایالت
ولایت مکرری از دیوان شاهی بدو مفوض گشت و استقلالاً بامر
حکومت مبادرت نموده * چون شاه طهماسب فوت کرد امیره
در قزوین بخدمت شاه اسمعیل آمده بعد بساط بوسی سرافراز شد
و نواب شاهی باقصی الغایت در اعزاز و احترام او کوشیده
رخصت انصراف ارزانی فرمود * و چون زمام سلطنت صفویه
در قبضه شاه سلطان محمد افتاد و عنان اختیار آن سلسله بالکلیه
بکف کفایت اصراء قزلباش در آمده هرج و مرج در دیار عجم
بظهور رسید * امیره بیک را در آن ولایت مجال قرار و استقرار
نمانده بالضرورة با سایر اصراء و حکام کردستان و لرستان و اردلان
در شهر سنه احدی و تسعین و تسعمایه بوسیله محمد پاشای میر
میران و ان باطاعت آستانه دولت آشیانه سلطان مراد خان
مشرف شد * و از عنایت بیغایت سلطانی ایالت ولایت بابان
الحاق اوجاق قدیمی او شده * سنجاغ موصل نیز ضمیمه ایالت او
گشت و سنجاغ اربیل و بعضی از توابع مراغه تبریز به پسران

او عنایت شد * و باتفاق محمد پاشای میرمیران وان در قلب زمستان
از طرف ارومی تاخت بر سر بکتابش قوی بیک استاجلوی
حاکم مراغه برده * او تاب مقاومت نیاورده فرار نمود و اموال
و اسباب او مع اموال سکنه و متوطنان آنجا بیاد نهب و غارت
رفته * از ایلخی شاه طهماسب که مدتها در ناحیه قراجیق بود
اسبان تازی نژاد و باد پایان دیوزاد که در هیچ عصر و زمان
پادشاهان ذی شان مالک نشده اند انتخاب کرده بوان آوردند *

﴿ نظم ﴾

هزار اسب نکوشکل خوش اندام * بکاه پویه تند و وقت زین رام
اگر سایه فکندی تازیانه بیرون جستی زمیدان زمانه
چو وحشی کور در صحرا تکاور چو آبی مرغ در دریا شناور
و چون محمد پاشای میرمیران وان از سفر مراغه کامران
عودت نمود پسر امیره بیک را برداشته متوجه خدمت سردار
ظفر شمار فرهاد پاشا روانه ارضروم شد که باتفاق سردار نیکو
بندکی و حسن اخلاص امیره بیک را معروض پایه سرپرست خلافت
مصیر گرداند * بمجرد رسیدن ایشان حسب المدعا یکرنگی
و یکجبهتی او را معروض سده علیه گردانیده * چون حقیقت
احوال او بمسامع جلال سلطانی رسید از مراحم بیدریغ خسروانه
ولایت مراغه بطریق یکاریکی بشرط آنکه از تصرف

کما شتکان قزلباش بیرون آورد بدو ارزانی شد و اسم او را در احکام
 و فرامین امیره پاشا نوشته در سلاک پاشایان سلسله عثمانی منخرط
 گردید * و ناحیه دریاس را بعم زاده اش حسن بن خضر که قبل
 از اطاعت مومی الیه بمدتی بتقبیل عتبه علیه سلطانی مستعد
 گشته بود ارزانی داشته بودند * و چون امیره پاشا بن ناحیه دریاس
 رسید حسن بیک در تسلیم نمودن ناحیه * مرزبوره بامیره تهاون
 ورزیده در قلعه آنجا متحصن شده * و امیره قلعه را مرکزوار
 در میان گرفته کار را بد آنجا رسانید که او را بیرون آورده بقتل
 رساند که ناگاه بیک برادر حسن بیک بتحریک بعضی از احباب
 از قلعه فرار کرده بخدمت فرهاد پشای سردار بارضروم رفت
 و در آنجا نیز از واهمه امیره بیک توقف ننموده بملازمت شاه
 سلطان محمد توجه کرد و نواب شاهی در اعزاز و احترام او کوشیده
 ناحیه دهخوارقان من اعمال مراغه را بدو عنایت فرمود * و امیره
 پاشا بمظنه آنکه برادرش حسین نام در مخالفت بابی عمان هم زبان
 و همدستانست او را بقتل آورد و دشمنان را از بزرگ و کوچک مغلوب
 و منکوب گردانیده در حکومت استقلال تمام و تسلط مالا کلام
 پیدا کرد * و چون چند سال ازین مقدمه گذشته دار السلطنه
 تبریز بتصرف اولیای دوات عثمانی درآمد و جعفر پشای وزیر
 بحفظ و حراست آنجا مامور گشت * خواست که چون از قدیم

الایام ولایت مراغه از توابع تبریزست امیره پاشا نیز سردر بقیه
 اطاعت او نهید * و امیره بواسطه آنکه اطلاق اسم میر میرانی
 بر او شده بود چندان کردن باطاعت در نداد * بناء علی هذا پاشای
 مزبور مرتبه مرتبه احوال امیره را معروض پایه سر بر اعلی نمود
 حکومت ولایت بابان و سنجاغ موصل و اربیل را از و رفع گردانید
 و کار را بجای رسانید و فرمود که مراغه از توابع تبریز است و اگر
 داخل خواص همایون نبوده باشد حاصلات نواحی تبریز بمصرف
 آنجا و فائز کند و هر سال پانزده خروار زر از حاصل و محصول آنجا
 داخل خزینه عاصره میشود آنرا من بعد امیره بخزینه تبریز ادا
 نماید تا در وجه معاش عسکر آنجا صرف شود * امیره بالضروره
 هر ساله مبلغ خطیر بطریق تقبل در عهده گرفت که واصل
 خزینه تبریز نماید * و جعفر پاشا برین منوال دوسه سال از و مقطوع
 گرفته آخر الامر بدان نیز قانع نکشت * و در هنگامی که ولایت
 تبریز تحریر و باز دید شد مراغه را داخل خواص همایون تبریز
 گردانید و بواسطه پانزده خروار زر بالتزام داده شخصی را بطریق
 سنجاغ در آنجا نصب کرد * و بعد از یکسال رعایای مراغه
 را گنده کشته بنوعی خراب گردید که فلس احمر بمیر سنجاغ
 عاید نشد و بغیر از یک خروار زر داخل خزینه و بیت المال چیزی
 دیگر نکشت * و امیره پاشا بالکلیه از لباس عاریتی عریان

گردیده باوجاق قدیمی و امارت ارثی قانع شد * و در محلی که مراغه
 و توابع درید تصرف امیره پاشا و اولاد عظام او بود شیخ حیدر
 نام پسر بزرگ او قلعه * صادر و قورغان من اعمال مراغه را که
 از صدمت غضب امیر تیمور کورکان سمت عالیها سافلها پذیرفته
 توده * خاک شده بود * حسب فرمان قضا جریان سلطان مراد
 خان تعمیر فرموده بود * و در تاریخ سنه اثنی و الف که ایالت
 تبریز بخضر پاشای میر میران بغداد مفوض شد امنای مراغه
 بعرض اورسانیدند که خرابی مراغه از قلعه ایست که شیخ حیدر
 عمارت کرده * خضر پاشا نیز باغواهی مفسدان نواحی مذکوره را
 بطریق سنجاق بطایفه محمودی داده روکش سر شیخ حیدر
 نمودند در میانه ایشان منازعه و مناقشه واقع شده * برادر زادهای
 منصور بیک حمزه و قباد نام شخصی از اولاد زینل بیک که پیشوا
 و مقتدای الوس محمودی بود باجمع کثیر از رفیقان در دست مکرری بقتل
 رسید * و در سنه ثلاث و الف خضر پاشا بتحریر بیک طایفه محمودی
 و عوض بیک میرلوای مکو ولد حسن بیک باراده * انتقام و تخریب
 قلعه * شیخ حیدر بر سر قلعه * اورفت * اوّل شیخ حیدر بقدم عجز
 و انسکسار پیش آمده راضی شد که دیت و خون مقتولان محمودی
 داده در استرضای خاطر پاشا کوشد * محرکان راضی نکشته
 پاشا را ترغیب کردند که بر سر قلعه رفته شروع در محاصره نماید *

آخر شیخ حیدر از عذر خواهی و تضرع مایوس گشته بالضرورة دست شجاعت از استین جلادت بیرون آورده مستعد جنگ وجدال و آمادۀ حرب و قتال شد * باجمعی از دلیران اکراد در مقابل عسکر پاشا صف آرا گشته دست در قبضه شمشیر و کمان آورد *

﴿ نظم ﴾

ز قبضه فشردن شد از دست مشت

سپر شد ز تیر یلالت خار پشت

خدا نك فدایی نا اعتمید ز خون دایران شده سرخ بید
شد از تیر گردان چنان سر دمه که برف آرد از باد صرصر دمه
چنان نیزه را در زره رفت نیش که افمی در آید بسوارخ خویش
القصة عوض يك در آن معرکه بقتل آمده امیره پاشا خود را
در میان انداخته پسر را از محاربات منع نموده * خضر پاشا نیز
حرکت بر سکون ترجیح داده همان روز از سر قلعه برخاست *
وامیره پاشا را بوداق يك وقاسم و شیخ حیدر و حسین چهار پسر
بود که در هنگام اطاعت بدرگاه سلطان مراد خان هر يك بمنصب
سنجاق رسیدند * و بوداق نام پسرش باجل موعود برفت و حسین
نام پسر دیگرش قاسم يك برادر بزرگ خود را بقتل آورد و شیخ
حیدر بقصاص برادر حسین يك را از پای در آورد * بالفعل اولاد
امیره منحصر بشیخ حیدر است و از نواحی و قلاعی که بغیر

از اوجاق موردوثی در تصرف پدر و پسر مانده ناحیه ترقه و ناحیه
اجری و ناحیه صار و قورغان و ناحیه دواب و ناحیه لیلان و قلعه
ترقه و قلعه صار و قورغانست * و کما هی احوال ایشان
در حین تحریر این نسخه ییسامان بدین عنوان بود که
رقم شد و بر آینده عالم السرو الخفیات آگاهست

﴿ فصل چهارم ﴾

(در ذکر حکام برادوست)

که منحصر بر دو شعبه است * پوشیده نماید که اصل حکام
برادوست از طایفه کورانست و بروایتی اصح از اولاد هلال بن
بدر بن حسنویه است که حاکم دینور و شهره زول بوده اند *
هلال در جنگ شمس الدوله دیلمی والی همدان بقتل رسید اولادش
باین دیار افتاد سه برادر بوده اند * یکی بجای پدر والی شهره زول
شد و برادر دیگر حاکم عشیرت اکو گشته و برادر دیگر در بدو
حال در ناحیه خان الماس من اعمال اوری آمده انجارا بطریق
ملکیت متصرف شده * مرتبه بمرتبه ترقی در احوال ایشان
پیدا شد تا بمرتبه امارت رسیده اند * واعتقاد مردم برادوست
آنست که حاکمان ایشان از اولاد بلال است اما غلط است
هلال است و ارشد آن دودمان و خلاصه آن خاندان غازی قران

ولد سلطان احمد است که قبل از اطاعت امراء کردستانه باستانه
 شاه اسمعیل خلق بسیار از جماعت قزلباشان که در اورمی بوده
 تا موازی هزار نفر یک دفعه در جنگ بقتل آورد . و چون باتفاق
 امراء و حکام کردستان بعز بساط بوسی شاه اسمعیل رسید شاه
 اسمعیل او را اعزاز و احترام کرده نام او را موسوم بغازی قران
 ساخت و ناحیه تر کور و ناحیه صومای و ناحیه دول مع مضافات
 و قلاع و ملحقات بدو ارزانی داشته منشور ایالت داد . آخر همراه حکام
 و امرای کردستان بعتبه علیه سلطان سلیم خان در آمده در تاریخی که
 سلطان سلیمان خان غازی بعزم تسخیر ولایت عجم عنان عزیمت
 بطرف تبریز و آذربایجان معطوف داشت ، غازی قران بشرف
 همزبانی و مشاوره سفر نصرت اثر عز تقرب سلطانی یافته ، کلمات
 او در باب رای و تدبیر عجم موافق رای پادشاهی آمده در اعزاز
 و احترام او کوشیده مبلغی از ولایت آریل و بغداد و دیار
 بکر افراد سنجاق او فرموده بنوازشات پادشاهی
 ممتاز و مفتخر شد و مدت ها در امارت و حکومت
 کامرانی و حکمرانی کرده * عمر طویل یافت
 و بعد از وفات در صفحه روزگار شاه
 محمد بیك و علی بیك نام
 دو پسر گذاشت

شعبه اول

﴿ در ذکر امراء صومای ﴾

شاه محمد بيك بن غازي قران بعد از فوت پدرش متصدی امارت
گشت و چون چند سال بامر حكومت قیام و اقدام نمود بجوار
رحمت حق پیوسته * ازو بوداق بيك . و حسن و اسكندر وزینل
چهار پسر ماند . امارت و حكومت به پسر بزرگش مقرر شد *
﴿ بوداق بيك بن شاه محمد بيك ﴾

بعد از فوت پدر بموجب نشان دولت همعنان سلطان سلیم
خان متصدی قلاده امارت شد * او نیز ازین دار فنا بعالم بقا
رحلت کرد * ازو اولیا بيك و شاه محمد بيك و شهپاه قلی بيك
وسیدی نام چهار پسر ماند * و چون پسران خورد سال مانده
لیاقت و استعداد امارت نداشتند حكومت برادوست به برادرش
حسن بيك قرار گرفت *

﴿ حسن بيك بن شاه محمد بيك ﴾

بعد از برادرش بموجب حکم سلطانی منصب امارت برادوست
بدو عنایت و ارزانی شد * چون بعشایر و اقوام سلوک پسندیده
تمیگرد و امراء همجوار ازو ناخشنود بودند اقوام ازو متشکی گشته
بموجب عرض زینل بيك متوجه آستانه شد حکمهایون بنام حسین

پاشای میرمیران وان عز اصدار یافت که تفحص احوال حسن
 بیک نماید * حسب فرمان قضا جریان حسن بیک را در دیوان
 وان حاضر گردانیده * بعد از تفتیش و تفحص او را از درختی که
 در میانه سرای واقع شده از گردن آویختند بعد از صلب
 و سیاست او امارت برادوست بغلی بیک مقرر فرمودند *

﴿ علی بیک بن غازی قران ﴾

بعد از قتل حسن بیک بموجب عرض و صوابدید حسین
 پاشا از سده سنیه سلطان سلیم خان حکومت بغلی بیک مفوض
 شد * چون چند سال از ایام حکومت او منمادی کشت
 عشیرت برادوست بمحکومت اولیا بیک مایل و راغب گشته
 از علی بیک روگردان شده * باستدعای حکومت اولیا بیک
 روانه آستانه سلطان مغفور شده امارت اورمی از اسکندر بیک
 ابن شاه محمد بیک که هنگام تسخیر خسرو پاشا بدو مقرر کرده
 بود تغییر داده بغلی بیک مرحمت شده * اسکندر بیک

بعد از عزل از سنجاق اورمی از حکومت استغنا نموده

کنج انزو اختیار کرده بعبادت مشغول شد *

و علی بیک نیز چون یکسال بامر امارت

اورمی مبادرت کرده بجوار رحمت حق

پیوست و از اولاد ذکور نماند *

﴿ اولیا ییک بن بوداق ییک بن شاه محمد ییک ﴾

چون از پدر خورد سال ماند حکومت موروثی چند سال
بدست بنی عمان افتاد * چون آثار رشد و سداد در جهه * آمالش
فروزان و نور دوات و استعداد از ناصیه اقبالش در خشان بود
عشیرت و اقوام برادوست بجهت امارت اولیا ییک بدرگاه فلک
اشتباه سلطان مغفور رفته استدعای امارت او نموده التماس ایشان
بعز اجابت مقرون گشته * در تاریخ سنه خمس و ثمانین و تسعمایه
امارت از علی ییک تغیر گشته باولیا ییک ارزانی شد * و حالیا که
تاریخ هجری در سنه خمس و الفست امارت صومای
بلا منازعت و ممانعت در ید تصرف اوست *

شعبه دوم

﴿ در ذکر امراء ترکور و قلعه داود ﴾

﴿ ناصر ییک بن شیر ییک بن شیخ حسن ییک ﴾

ناحیه ترکور را شخصی از آبا واجداد ایشان سلطان احمد
نام از ولایت برادوست تفریق کرده بطریق سنجاق متصرف
شد * در محل تحریر این نسخه ابر در تصرف ناصر ییک بود
و بالفعل در تصرف اوست * و او مرد شجاع و متهور است
و عمرش از هشتاد متجاوز بود بواسطه دعوی سنور و ثغور

باعشیرت دیری تابع زینل بیك حکاری منازعه و مجادله کرده قریب
 صد نفر در میانه ایشان ضایع شد * و ناصر بیك بعضی اوقات
 ترك دیار کرده بخدمت شاه طهماسب رفت * و زینل بیك
 حکاری بوغم او شیر بیك نام پسر او را تربیت کرده ناحیه
 صومای که ازو افراز کرده بطریق سنجاق بدو تفویض نمودند *
 و شیر بیك بجهت یزادی آزار خاطر پدر از عمر دولت برخوردار
 ندیده بمرض طاعون فوت شد * و بعد از فوت شیر بیك ناحیه
 توکور بزن الدین بیك نام از بنی عثمان او مقرر گشت *
 و زین الدین بیك در هنگام فتح تبریز با امراء کردستان در سعد
 آباد نام محل در محاربه قزلباش بقتل رسید * و ناصر بیك تکرار
 ناحیه توکور را الحاق سنجاق خود کرد * باز خضر بیك نام
 شخصی آن ناحیه را بطریق سنجاق از آستانه سلطان مغفور
 گرفت * و ناصر بیك او را بقتل آورد و بعد ازو بیوسف بیك
 عنایت کردند و بعد ازو بشاه محمد بیك دادند * و بعد ازو بحسینی
 بیك بن شیخ حسن بیك مقرر کردند و بالفعل در تصرف اوست
 و ناصر بیك شیر بیك و بیوسف بیك ، و قره خان ، و صارو خان
 و شاه محمد ، و تیمور خان ، و حسینی ، و حیدر نام هشت پسر
 داشت و شیر بیك بنوعی که مذکور شد مطعون گشته فوت
 کرد * و بیوسف بیك و تیمور خان نام پسرانش در دست الخضر

بيك بقتل رسيدند • وصارو خان نام پسرش در دست
حسينى بيك نام برادرش بقتل آمد •

فصل بنجر

﴿ در ذكر امراء محمودى ﴾

بر طبع سليم و ذهن مستقيم سخنوران حقيقت انما و مؤرخان
طريقت نما پوشيده نماند كه نسب امراء محمودى بسلاطين مروانیه
ميرسد • و بروایتى با حاكمان جزيره بنى عمان اند شيخ محمود نام
بقولى از ولايت شام و بنقلی از جزيره عمريه در زمان ترا كه
قرا قوينلو با اقوام و عشائر بطرف آذربيجان آمد . قرا يوسف
بجهت سكونت قلعه آشوت را بدیشان داده شيخ محمود را در
سلك خدام و ملازمان خود در آورد . چون ازو بالدفعات آثار
شجاعت و دلاورى مشاهده کرده در مقام تربيت شده . ناحیه
اشوت را و ناحیه خوشاب را بدستور امارت بدو مقرر کرده آن
طايفه را ملقب بمحمودى گردانید • و بعد ازو

﴿ امير حسين بيك بن شيخ محمود ﴾

بعد از پدر متصدى امر حكومت شد و در زمان سلاطين
آق قوينلو درجه طالعش مرتفع گشته ، ناحیه الباق نیز از حكام
حكارتى مستخلص شده علاوه حكومت مير حسين شد . بامداد

معاونت ترا که چند دفعه لشکر عز الدین شیردشت داده
 بر ولایت شنبو استیلا یافت . و عز الدین شیر کسی بنزد حاکم
 بدلیس فرستاده ازو در باب طایفه محمودی امداد و معاونت
 طلب نمود حاکم بدلیس شیخ امیر بلباسی را سردار کرده جمع
 کثیر همراه او نموده بمعاونت عز الدین شیر فرستاد و در حینی که
 میر حسین بعظمت و استقلال هر چه تمامتر در کنار رودخانه
 خوشاب که مشهور است بچم میر احمد نشسته بود شیخ امیر
 باتفاق لشکر عز الدین شیر بر سر او ریخته از جانبین آتش قتال
 اشتعال یافت های وهوی گردان و گردان بفلک اثير رسید میر
 حسین بضرب تیر تقدیر از پای درآمد و ازو میر حامد نام پسر ی ماند

﴿ میر حامد بن میر حسین ﴾

بعد از قتل پدر بجای او نشسته همچنان مدت ها در سلاک امراء
 قزلباش منخرط بود چون ودیعت حیات بمقتضای ممات تسلیم
 کرد ازو میر شمس الدین و عوض یک و امیره یک سه پسر
 یادگار ماند

﴿ عوض یک بن میر حامد ﴾

بعد از فوت پدرش میر لوای خوشاب و متصدی ضبط عشیرت
 محمودی کشت با (اورکز سلطان) حاکم وان و وسطان که از نیابت
 شاه اسمعیل بحفظ و حراست آنجا مبادرت مینمود در آن مقام

منازعه و مناقشه در آمد اتفاقا (اورکز سلطان) عوض بیک را
 گرفته در قلعه و آن محبوس گردانید و در حین حبس و قید
 کسی نزد شرف خان حاکم بدلیس فرستاده از او استدعای استعانت
 کرد . شرف خان یکمرتبه نامه و رسول باورکز سلطان فرستاده
 التماس استخلاص عوض بیک نمود درجه قبول نیافت و شرف
 خان بنفسه متوجه و آن کشته در سر رود خانه خرکوم نشسته
 اورکز سلطان در اطلاق عوض بیک مساهله نموده قدم در طریق
 مخالفت نهاد . شرف خان نیز ملازمان را در نهب و غارت الکای
 و آن و وسطان اشارت فرمود . اورکز سلطان از روی اضطراب
 بالضروره عوض بیک را از قید اطلاق کرده بخدمت شرف
 خان فرستاد . و بعد از آن عوض بیک مدتی در سلك امراء شاه
 طهماسب انتظام یافته ناحیه الباقی راضیمه خوشاب گردانیده
 از نیابت قزلباش چند سال متصرف بود . و چون فوت کرد
 ازو حسین قلی بیک و شاه علی بیک و حمزه و حسن و بوداق پنج
 پسر ماند . حسین قلی بیک مدتی در زمان سلطان سلیمان خان
 غازی بعد از تسخیر ولایت بدلیس ناحیه کارجیکان بطریق
 سنجاق بدو عنایت فرموده . آخر ممزول کشته بدیار بکر رفته
 در آنجا فوت شد . و ازو بایندور بیک نام پسر مانده که قلعه
 توان من اعمال خوی از روزی که فتح شد بموجب نشان سلطان

مغفور بطریق سنجاق در تصرف دارد . و شاه علی بیك از نیابت شاه طهماسب مدتی بامر امارت محمودی مبادرت کرد . آخر در دست حسین بیك بن امیره بیك میرلوای الباق بقتل رسید . از و خالد بیك نام پسری مانده که بالفعل ناحیه جورس بطریق سنجاق در ید تصرف دارد . و حمزه بیك نام پسری بعد از برادرش باطایفه محمودی حسب الحکم شاه طهماسب بدلو پیری نام شخصی از امراء قزلباش که امارت محمودی بد و مفوض شده بود ملازم شد . عاقبت الامر محمودی دلو پیری را بقتل آورده حمزه بیك را بحکومت نصب کردند . و شاه طهماسب او را جبراً و قهراً بدست آورده محبوس گردانیده . بعد از مدتی او را از حبس اطلاق کرده باجمعی از آغایان محمودی بلامت حاجی بیك دنبلی مأمور ساخت . آخر الامر در دست حاجی بیك در خوی با آغایان محمودی بقتل رسید و حکومت محمودی از دیوان شاهی بخان محمد بن شمس الدین بن میرحامد تفویض شده بعد از چند روز شاه علی سلطان حسینی حاکم وان خان محمد را گرفته در قلعه وان مقید ساخت الکای و ولایت محمودی از دیوان شاهی بطایفه دنبلی مرحمت شد و طایفه دنبلی بعد از عشرت مام رشان که معدودی چند در آنچه قلعه و چند دیگر در قلعه خوشاب متحصن شده بودند جمله بقدم اطاعت بلامت حاجی

بیک در آمدند و خان محمد بنحوی خود را از قید وان خلاص کرده
 خود را بجماعت مام رشی که در آغچه قلعه بودند رسانید . و از
 استماع این خبر جمعی از طایفه محمودی بتلازمتش مبادرت نموده .
 شبی بغفلت بطریق شبیخون با جوانان جلد تاخت بر سر حاجی
 بیک دنبلی که بر سر قلعه اشوت نشسته بود پرده او را شکست دادند
 و حاجی بیک زخمدار کشته خود را بهزار فلاکت بمیانہ قلعه اشوت
 انداخت خلق بسیار از طایفه دنبلی در آن معرکه بقتل رسید .
 و خان محمد کسی بدیار بکر بمخدمت رستم پاشای میر میران آنجا
 فرستاده اظهار اطاعت و اتقیاد بدوگاه سلطان سلیمان خان غازی
 کرد . چون این خبر بسمع شاه طهماسب رسید منشور امارت
 محمودی بنام خان محمد نوشته فرستاد . و در آخر که حکومت محمودی
 بحسن بیک ازدیوان شاه طهماسب قرار گرفت خان محمد بحسن رضا
 و رغبت از امارت محمودی فراغت کرده بآغچه قلعه نام محل
 قناعت نمود . و هر روز صد افسر دیگر از دیوان عثمانی از خزینہ
 دیار بکر بوظیفه او تعیین شده در سلاک متفرقه کان (وان) منتظم
 بود عمر طویل یافت از و در سرحد قزلباشیه در اغور عثمانی آثار
 مردانکی بسیار بظهور رسید . و سه پسر داشت ملک خلیل
 و میر شمس الدین و سید محمد بعد از وفات پدر در سر آغچه قلعه در
 میانہ اولاد نزاع شد . ملک خلیل در دست برادرش بقتل رسید .

وسید محمد نام پسرش در زمان حیات پدر وفات کرد و بالفعل میر
شمس الدین نام پسرش که جوانیست بحلیه قابلیت و زیور شجاعت
آراسته در آغچه قلعه قائم مقام پدر شده است *

﴿امیره بیک بن میر حامد﴾

بعد از فوت عوض بیک حکومت محمودی از دیوان قزلباش
بدو مفوض گشته * در تاریخی که در ما بین اوله تسکاو و شرف
خان حاکم بدایس محاربه و مجادله اتفاق افتاده امیره بیک در روز
مضاف از صف شرف خان رو گردان شده بعسکر اوله ملحق
گردید * و در آنجا نیز چندان صداقت ازو بظهور نیامده عنان
عزیمت بملازمت شاه طهماسب معطوف گردانید * چون این
احوال بمسامع سلطان غازی سلیمان خان رسید در حینی که
از قشلاق بغداد متوجه تسخیر تبریز گشت در ییلاق او جان
که امیره بیک تکرار باطاعت درگاه سلطانی درآمد و پادشاه ربع
مسکون چاوشی از چاوشان درگاه بطلب او فرستادند: او بمقتضای
الطایف خایف چاوش پادشاه را گردان در میانه ضایع کرده مستعد
جنگ وجدال شدند این آوازه در میانه خاق اوردوی هایون شایع
گشته از هر طرف هجوم بر سر او آورده ملازمان او را بقتل
آورده امیره را دستگیر کرده با چند نفر از وفیقان بدیوان حاضر
ساختند. همان لحظه شهنه غیرت سلطنت او را در دیوان ییسا

رسانید * وازو منصور بیک وزینل بیک دو پسر خورد سال ماند
 چون پسران بسر حد رشد و تمیز رسیدند در سالی که سلطان
 سلیمان خان غازی سفر نخجوان اختیار فرمود برادران باتفاق
 یکدیگر بدرگاه شاه طهماسب رفته ناحیه (سکمن آباد) من
 احوال خوی بطریق سنجاق منصور بیک بقید حیات مرحمت
 کرده * برادرش زینل بیک را در سلاک قورچیان عظام منخرط
 گردانید * چون شاه اسمعیل ثانی بر تخت سلطنت جلوس فرمود
 منصور بیک بملازمتش رفته منظور نظر عاطفت اثر پادشاهی
 کشته در اعزاز و احترام او کوشید * و بعد از فوت شاه اسمعیل
 که دوستی و محبت در ما بین پادشاهان بعداوت و خصومت
 انجامید منصور بیک بوسیله خسرو پاشای میرمیران وان
 بوعده سنجاق بارگیری که از دیوان عثمانی بطریق اوجاق
 و ملکیت بدو عنایت فرمایند بقدم اطاعت بوان آمده ناحیه
 موش نیز بدستور آریه لبق بدو ارزانی گشت * و بزینل بیک
 زعامت دادند و چون زینل بیک فوت شد ازو حمزه بیک و قباد
 بیک نام دو پسر ماند * و در تاریخ سنه اثنی و الف ناحیه سالدوز
 من اعمال مراغه بطریق سنجاق بموجب عرض جمفر پاشا بحمزه
 بیک نام پسر او عنایت شد * چون جمعی از الوسات واحشامات
 محمودی متوجه سالدوز شد بنوعی که در احوال مکاری مسطور

است با شیخ حیدر خصومت کرده در مابین ایشان منازعه و مجادله واقع شده * جزء بیک با برادرش قباد بیک با موازی صد نفر از عشیرت محمودی و متابعان او بقتل آمدند اموال و اسباب ایشان در دست طایفه مکاری بیاد نهب و غارت رفت *

﴿ حسن بیک بن عوض بیک بن میر حامد ﴾

کسی که در میانه عشیرت محمودی طریق بدعیه یزیدی رفع کرده بآداء صوم و صلاوة و حج و زکوة قیام نموده و فرزندان خود را بخواندن کلام قدیم و آموختن فرایض و سنن ترغیب فرموده * مساجد و مدارس بنا کرد اوست * چنانچه قبل ازین مذکور شد در حینی که امارت محمودی بخان محمد بن میر شمس الدین قرار گرفت حسن بیک فرار کرده متوجه درگاه شاه طهماسب شد * و شاه او را منظور نظر عاطفت اثر گردانیده حکومت محمودی و قلعه خوشاب را بدو ارزانی داشته رخصت انصراف داد * خان محمد چون اقبال استقبال او کرده بحسن ارادت از امارت محمودی فراغت کرد و با آنچه قلعه نام محلی که از قدیم الایام در تصرف آبا و اجداد او بود قناعت کرده حسن بیک نیز متمرض احوال او نشده * و در تاریخی که سلطان غازی سلیمان خان باراده تسخیر ایران متوجه آذربایجان شد حسن بیک از روی عجز و اضطراب روانه آستانه سلیمانی گشته * همچنان

امارت خوشاب و محمودی بدو ارزانی گشت و از آن زمان از سر
 اخلاص و یکجبهتی در خدمات پادشاهی اقدام نموده در هنگامی
 که اسکندر پاشای میرمیران وان بر سر حاجی بیك دنبلی رفته
 اورا در خوی بقتل آورد از حسن بیك در آن معرکه آثار شهامت
 و مردانگی و علامت شجاعت و فرازنگی بظهور آمده .
 اسکندر پاشا حقیقت احوال اورا معروض پایه سرپر خلافت
 مصر سلیمانی گردانید . سلطان دوست نواز و دشمن کداز اورا این
 الأقران بخلعت فاخره و شمشیر طلا سرافراز ساخته ، تاموازی
 دویست هزار آقچه از قرایا و مزارع خواص همایون دیار بکر
 بطریق آریه لبق و افراز بدو ارزانی داشته . حکم همایون بدو
 عنایت فرمود تا موازی سی هزار اغنام که از الوسات محمودی
 بقشلاق و بیلاق روند از یشان رسم بیلاق و کد نکیرند . وفی
 الحقیقه در وظیفه صداقت و طریقه دلاوری و شجاعت دقیقه
 از دقایق خدمتکاری و جانپاری نافرعی نکذاشت . علی
 الخصوص در وقتی که سلطان مغفور مراد خان بقصد تسخیر
 ایران لشکر بولایت قزلباشیه مأمور ساخت * و در آن فترات
 و انقلاب ترقی که بحال حسن بیك و عشیرت محمودی راه یافت
 در هیچ عصر و زمان باصراء کردستان واقع نشده * در زمان
 اسکندر پاشا در دیوان وان در سر تقدیم و تاخیر و نشستن

باسلطان احمد بيك حاكم خيزان نزاع کرده حکم هايون از سلطان
 سليمان خان حاصل کرد که کس بغير از زينل بيك حاكم حکاری
 برو تصدیر نکند * و چون مدت پنجاه سال امارت بالاستقلال
 نمود در تاريخ سنه ثلاث و تسعين و تسعمایه در هنگام فتح تبریز
 در محاربه قزلباش در سعد آباد در دست قزلباش بقتل رسید *
 و بعد از یکسال که عسکر نصرت فال سرداری فرهاد پاشای
 وزیر بمعاونت جعفر پاشای میرمیران تبریز رفتند استخوانهای
 جسد او را جمع کرده آورده در خوشاب در مدرسه که خود بنا
 کرده بود دفن ساختند * و از عوض و شیر بيك و شیخی بيك نام سه
 پسر بود و عوض بيك در حین حیات در ناحیه ما کو من اعمال
 نخبوان را بشرط آنکه از تصرف قزلباش بیرون آورده قلعه
 در آنجا تعمیر نماید بطریق اوجاقلق و باقطاع تملیکی متصرف
 شود * چون بیست سال در آنجا بود در آخر شهرور سنه اثنی
 و الف که باراده انتقام خون بنی اعمام خود حمزه بيك و قباد بيك
 باتفاق خضر پاشای میرمیران تبریز بر سر شیخ حیدر رفته بنوعی
 که مذکور شد در سر قلعه بامعدودی چند در دست شیخ حیدر
 بقتل رسید و سنجاق ما کو بدستوری که در تصرف عوض بيك بود
 بمصطفی بيك نام پسرش از عواطف یدریغ پادشاه کیتیستان
 سلطان محمد خان عنایت و مرحمت گشت و بالفعل در ید تصرف

اوست * والکاء اردو باد نخجوان مدتی بطریق سنجاق درید
 تصرف علی بیک نام پسر او بود * و اکثر بنی اعمام و آقایان
 محمودی از حسن اقدام و بمن اتمام حسن بیک بمراتب عالی رسیده
 قریای خوب و مزارع مرغوب از ولایت آذربایجان و ارمن که
 از تصرف قزلباشیه بیرون آورده بطریق تبار و زعامت بدستور
 اقطاع متصرف شدند * و بی شایبه تکلف حسن بیک بغایت
 مرد دنیا دار و عشیرت پرور و عدالت گستر بود * چنانچه از
 زمان اطاعت بدرگاه عثمانی تا محل ممات هر نوع خدمت
 و شهامت و هر قسم دلاوری و شجاعت که از او و اولاد او
 عشیرت محمودی در اغور پادشاهان آل عثمان بمنصه ظهور
 آمده بود جمله مواد را دفتری مجلد ساخته هر ماده را از ابتدا تا
 انتها در آنجا درج کرده بخط و مهر بیکار بیکبان و دفتر داران
 و قضات و ان و سایر امراء اکراد رسانیده * آخر آن
 دفتر را بمهر سرداران عالیشان رسانیده بعد از آن بدرگاه سلطان
 مغفور سلطان مراد خان فرستاده بطغرای غرای سلطانی مزین
 گردانید * و هر وقت که او را مطالب و مقاصدی از کریبان جان
 سر میزد دفتر مزبور را بدست گرفته بدیوان عالیشان همایون رفته
 مرادات و مقصودات خود را حاصل میکرد و همواره در معارک
 و مجالس مدعی الزام داده خصم را با و تاب مقاومت نبود شیر بیک

بن حسن يك در زمان حیات پدر كه سنجاق ماكو پسر بزرگ
خود عوض يك گرفت سنجاق خوشاب و اوقات محمودی به پسر
دوم شیريك فراغت كرد و او مردیست ابدال و شصت و فی منش
اکثر اوقات بمصاحبت علما و فضلا و خدمت مشایخ صوفیه مصروف
میدارد و زیارت بیت الله الحرام رفته * از و خیرات و مبرات
بزهاد و عباد و درویشان میرسد و عشیرت و اقوام نیز از حسن سلوك
او راضی و متسلی اند * و حالیا دو از ده سال است كه با مارت خوشاب
و پیشوایی امرا و احشامات اعیان محمودی مبادرت مینماید *

﴿ فصل ششم ﴾

﴿ در ذكر امراء دنبلی ﴾

از تقریر دلیلی ثقات روایات چنان مستفاد میگردد كه نسب امراء
دنبلی بعیسی نام شخصی از اعراب شامی پیوندد و بروایتی از
جزیره صریه بوده بنواحی آذربایجان افتاده * سلاطین ماضی ناحیه
سکمن آباد خوی را بطریق اوجاقلق بدو ارزانی داشتند . مدتها
در آنجا ساکن گشته روز بروز عشایر و قبایل بر سر او جمع شدند
در اوایل امرا و عشایر دنبلی بقاعده ناپسندیدگی عمل می نموده اند
و ثانی الحال امراء ایشان كه بعیسی یکی اشتهار دارند . و بعضی
از عشایر از آن بدعت رجعت کرده طریقه اهل سنت و جماعت

پیش گرفته اند . و برخی همچنان در عقیده فاسده خود مصرند
و بروایتی اصح عشایر دنبلی از ولایت بختی آمده در مابین اکراد
ایشانرا (دنبلی بخت) میخوانند . و شیخ احمد بیک نام از اولاد
عیسی بیک در زمان تراکه آق قوینلو بمراتب عالی رسید قلعه بای
و بعضی از ولایت حکاری را مسخر گردانیده بدو تفویض
کرده . مدتها حکومت و دارائی قلعه بای در عهده اهتمام طایفه
دنبلی بود . چون شیخ احمد بیک وفات یافت ازو شیخ ابراهیم
و شیخ بهلول نام دو پسر ماند . شیخ بهلول بموجب وصیت پدر
قائم مقام او شد . چون مدتی حکومت کرد آخر الامر لوای
امارت بعالم آخرت زد و ازو جمشید بیک و محمد بیک و خالق و پردی
بیک و حاجی بیک و احمد بیک و اسمعیل بیک و جعفر بیک نام هفت
پسر ماند (حاجی بیک بن شیخ بهلول بیک) سوا بق اخلاص بالواحق
اختصاص بملازمت آستانه شاه طهماسب داشت . و شاه مزبور
نیز اورا تربیت کرده الکای خوی راضیمه سکمن آباد نموده
بدستور آیالت بدو ارزانی داشته اورا ملقب بحاجی سلطان
گردانیده ضبط و صیانت سرحد وان و محافظه سنور و ثغور در
عهده اهتمام او کرده چون صحرا نشینان اکراد و دیوساران بدنهاده
که هرگز در خواب و بیداری روی آبادانی ندیده بودند . داخل
قصبه خوی شدند هر یک خود را بمشابه (کوردز) و (کیو)

و (سام نریمان) تصور کرده شاه طهماسب مارا در مقابل عسکر روم نهاده است . می گفتند چنانچه استاد میگوید نظم

کردی خرکی بکعبه کم کرد * در کعبه دوید و اشتلم کرد
 کین بادیه را چه ره دراز است * کم کردن خر زمن چه راز است
 این گفت چو گرد باز پس دید * خریدید و چو دید خر بخندید
 گفتا خرم از میانه کم بود * و ایافتنش داشتلم بود
 کراشتمی نمی زدی کرد * خر میشد و بار نیز میبرد
 محصل کلام چنان عجب و غرور پیدا کردند که بالاتر از آن تصور
 نتوان کرد * مشهور است که چند نفر از متعینان بدکان حلوانی
 رفته حلوانی بسیار تناول کردند * در محل رفتن چون استاد حلوانی
 از ایشان قیمت حلوان طلب نمود گفتند که شاه این شهر را با حلوان
 بما عنایت کرده است . این مثل در میانه خلق بترکی مشهور شد
 که (شهر بزم حاوا بزم) و هم از آنجماعت نقل میکنند که جمعی
 از مسلمانان دنبیلی روز جمعه از جمعات باراده شنیدن خطبه
 بجامع خوی در آمدند . چون خطیب چنانچه عادت مذهب
 امامیه است اسم الله اثنی عشر رضی الله عنهم مذکور ساخت .
 ایشان اعراضی گشته یکدیگر گفتند که این چه نوع خطیب است
 که نام حاجی بیک و برادرانش مذکور نکرده * نام جعفر بیک
 که برادر خورد است مذکور ساخت و ما دای که خطیب

نام حاجی بیک و برادرانش را داخل خطبه نسازد بنماز جمعه حاضر
نمیشویم. و ازین گونه لطایف از آن جماعت بسیار منقول است
که از ایراد آن احتراز اولی است * القصه چون حاجی بیک
اندک زمانی بحکومت خوی مبادرت نمود چند مرتبه بقصد
انتقام عشیرت محمودی که عداوت قدیمی در مابین ایشان بود
حرکت کرد. اما چنانچه در احوال طایفه محمودی سابقا مذکور
شد هر دفعه کاری نساخته. آخر الامر اسکندر پاشای میرمیران
وان بتحریر بیک حسن بیک و خان محمد محمودی علی الغفله ایلغار
و تاخت بر سر او در خوی برده * حاجی بیک را با جمع کثیر از طایفه
دنبلی بقتل رسانید * و ازو حاجی بیک نام پسر خورده سال ماند
(احمد بیک بن بهلول بیک)

در اوایل از دیوان شاه طهماسب ناحیه سکمن آباد بدو
مفوض گشت چون عشیرت دنبلی بعد از قتل حاجی بیک
مذبذبین بین ذلک شده گاه رومی و گاه قزلباش می بودند * و از طریق
استقامت و جاده مصادقت انحراف جسته برخلاف رضای شاه
طهماسب عمل می نمودند. تا در محلی که سلطان سلیمان خان غازی
از سفر نخجوان عودت کرد احمد بیک و اسمعیل بیک و جعفر
بیک هر سه برادر را بابعضی از امراء قزلباشیه شاه طهماسب
بطرف اردهان فرستاده. با امرا در خفیه قرار داد که در فلان

روز شما امرا و عشایر دنبلی را بقتل رسانیده . من نیز قورچیان
ایشانرا که در درگاه معلی اند طعمه شمشیر آبدار خواهم ساخت
در روز موعود امراء قزلباشیه در اردهان هر سه برادر را
باچهار صد نفر مرد جرار از طایفه دنبلی بقتل آوردند . و شاه
طهماسب نیز تاموازی بیست و سی نفر از قورچیان آن طایفه
پیاپی رسانید . و منصور بیک بن محمد بیک از اردهان فرار
کرده باستانه سلطان غازی آمده مشمول عواطف خسروانه
و منظور عوارف بیکرانه پادشاهانه گشت .

﴿منصور بیک بن محمد بیک بن بهلول بیک﴾

از عنایت بیغایت سلطانی ناحیه قنوردوره سی و بارگیری
بطریق سنجاق بدو ارزانی شد . بقیة السیف دنبلی بر سر رایت
اوجع شدند . و مدة الحیات بحکومت آنجا قیام نموده بعد از فوت
ازو ولی بیک و قلیچ بیک نام دو پسر ماند .

﴿ولی بیک بن منصور بیک﴾

بعد از وفات پدر منصب او را بدو مرحمت کردند .
بی تکلف او مردیست در وادی شجاعت و شهامت بر همکنان
فایق و بمناسب جلیل المراتب امارت و حکومت سزاوار و لایق
و حالیا که تاریخ هجری در سنه خمس و الفست ناحیه قنوردوره ای
و ناحیه ابقای بطریق اوجاق در تصرف اوست و ناحیه اوجوق

در هنگام تسخیر نخبوان بطریق سنجاق به برادرش قلیج بیك
عنایت گشته بغایت بلا مشارکت و منازعت در تصرف اوست
﴿ حاجی بیك بن حاجی بیك ﴾

دوماه بود که متولد شده بود که پدرش بقتل آمد بقاعده
طایفه اگر او را موسوم بنام پدر کردند شاه طهماسب وظیفه
بجهت او از خزینه تعیین کرده چون بسن رشد و تمیز رسید در
سلاک قورجیان عظام منخرط گردانیده و در فترات سلطان بایزید
ناحیه ابقا بطریق امارت بدو ارزانی داشته جمعی از طایفه دنبلی
بر سر رأیت او جمع شد قریب بیست سال در آنجا بامر حکومت
مبادرت نمود و بعد از فوت شاه اسمعیل ثانی در زمان شاه
سلطان محمد که مصطفی پاشای سردار در کنار رود خانه (قنق)
فرود آمده . امیرخان عزم شیخون عسکر اسلام نموده حاجی
بك در آن معرکه با بعضی از امراء قزلباشیه در آب (گر) غریق
بحر ممات شد و بالفعل سکمن آباد که از عتبه سلطان مغفرت
پناه در هنگام اطاعت نظر بیك و اولاد حاجی بیك عنایت
شده بود . بتصرف اولاد حاجی بیك است و همچنان نام پسر
بزرگش حاجی بیك است

﴿ سلطانعلی بیك بن جمشید بیك بن بهلول بیك ﴾

در زمانی که شاه طهماسب را نسبت بطایفه دنبلی تغیر

مزاج پیدا شده حکم قتل آنجماعت فرمود سلطانعلی بیك در سلك
قورچیان عظام شاه منخرط بود و بجهت اخذ مالوجہات اصفہان
مامور گشته چون مبلغ صد تومان از وجوہی کہ در عہدہ او بود
تحصیل کرد اخبار قتل برادران واعمام وعشیرت دنبلی استماع
نمود صد تومان تقد را برداشته بجانب وان فرار کرده مدتی در
میانه عشیرت دنبلی مخفی اوقات میگذرانید. و چون شاه
طہماسب باطایفہ دنبلی بر سر مرگمت آمده جرایم ایشانرا بر طاق
نسیان نہاد سلطانعلی بیك صد تومان تقدیہ را برداشته متوجہ
درگاہ شاهی شد و اظهار اعتقاد و اخلاص خود نموده بتوازشات
پادشاہانہ و انعامات خسروانہ سرافراز گشته بدستور سابق در سلك
قورچیان عظام منتظم ساخت و چون قضیہ فوت حاجی بیك
مسموع شاه سلطان محمد شد امارت دنبلی را بسطانعلی بیك
مفوض گردانیدہ ناحیہ سلیمان سرای و نصف ابقای راییکدیگر
ضم کرده بدو ارزانی فرمود. و چون چند سال باسم امارت اوقات
گذرانید چون نواحی مذکورہ بواسطہ فقرات زمان خراب گشته
چیزی حاصل نمیشد در (شروور) اوقات بفلاکت میگذرانید. ہر
سال مبلغی از مالوجہات درہ الکیس (وشروور) من اعمال
نخجوان بتددمعاش او مقرر بود می گرفت. در آنجا باجل موعود
بعالم آخرت رحلت نموده و ازو نظریک و قلیج بیك و حسن بیك

سه پسر ماند •

﴿ نظر بيك بن سلطانعلی ﴾

بعد از فوت پدر امارت دنبلی از دیوان شاه سلطان محمد باو
مقرر شد . و در محلی که ابروان بقبضه تسخیر اولیاء دولت آل
عثمان در آمد و سنان پاشای وزیر بمحافظت آنجا تعیین گشت
نظر بيك با بعضی از امراء قزلباشیه از طایفه روملو و الباوت
و چمشكزك و سعد لو که از قدیم ساکن چخر سعد بودند احرام
درگاه فلك اشتباه عثمانی بسته . بوساطت سنان پاشای چيغال اوغلی
در ارض روم بمخدمت فرهاد پاشای سردار مشرف شده الكای
(چالدران) و (سلیمان سرای) و (سکمن آباد) بدستور قدیم
از عواطف علیه خسروانه بنظر بيك و برادرش قلیچ بيك ارزانی
شد . و چون سکمن آباد مدتی از دیوان شاه طهماسب و بعد از
آن بموجب برلیغ سلطان مغفور علاوه سنجاق بارگیری گشته
بطریق اقطاع تملیکی در قبضه اقتدار منصور بيك محمودی بود
در تسلیم آن ناحیه بنظر بيك تغافل و تساهل نموده . تکرار از
جانب فرهاد پاشای سردار بموجب نشان مکرمت عنوان سلطانی
امضاء حکم گرفت . و چون نظر بيك در وقت اطاعت باستانه
پادشاهی تصرف ناحیه سکمن آباد که از قدیم الایام او جاق
مورونی طایفه دنبلی بود ، با سنان پاشا قرار داده و مشروط کرده

در آن باب حکم هایون بتا کید تمام در دست داشت بزور و غلبه خواست که تصرف در سکمن آباد نماید. از طرفین مواد فتنه و فساد در هیجان آمده عداوت قدیمی بحرکت در آمده کار باستعمال سیف و سنان رسید و هر دو طایفه عشایر و قبایل و هواخواهان خود را جمع ساخته در برابر یکدیگر صف آرا گشته. نظریک بابوادرش حسین یک و هشتاد نفر از مردم متعین دنبلی در آن معرکه بمخاک بوار افتادند

﴿ قلیچ یک بن سلطانعلی یک ﴾

بعد از قتل برادرانش بامید غوررسی با اصرا و اقوام دنبلی در اوضروم بمخدمت فرهاد پاشای سردار آمدند که بازخواست عظیم خواهد شد. و سردار نیز باحضر منصور یک و سایر اعیان محمودی که در محاربه بوده اند حکم فرمود. مسوّد اوراق نیز در آن مجلس حاضر شده چون شروع در مقدمه غوررسی شد باعث فساد جانبین اوامر تقضین بود که سردار بدست مدعی و مدعی علیه داده بود * نظم

بقناعت کسی که شاد بود * تا بود محتشم نهاد بود

آنکه با آرزو کند خویشی * عاقبت او فقد بدرویشی

عاقبت کار سردار معذات شعار مهر سکوت در دهان نهاد از اجرای حکم عدالت بلباس اغماص ملبس گشته بمقتضای رسید

الاحكام صلح) سالک طريق مصالحه شده . چون از طرفين مقصود
 سردار بمحصول پيوست قرار چنان داد که منصور يک از سر ناحيه
 سکمن آباد در گذشته بحاجی يک پسر زاده حاجی يک ماضی
 وا گذارد و ناحيه چالدران بطريق سنجاق بقلیج يک عنایت
 شد که از سر دعوی و خصومت در گذرند . بالضرورة طايفه
 دنبل از روی اکراه باین صلح کرک آشتی نموده عودت کردند

فصل دهم

﴿ در ذکر امراء و حکام کلهر ﴾

وایشان منحصراً بر سه شعبه * و نسب خود را بکودرز
 بن کیو میرسانند . و کیو در زمان سلاطین کیان والی شهر بابل
 بود که بکوفه اشتهار دارد . و ازو رهام نام پسرى بوجود آمد
 که حسب الحکم بهمن کیانی لشکر به شام و بیت المقدس و مصر
 کشیده خرابی و قتل بسیار نمود * چندان از قوم بنی اسرائیل بقتل
 آورد که از خون ایشان آسیاب بگردش آمده . مورخان بخت
 النصر ازو تعبیر کرده اند آخر بخت النصر قدم بر سر سلطنت
 نهاد از آن تاریخ حکومت آن دیار در دست اولاد ایشان
 است و عشیرت ایشانرا کوردان میخوانند

شعبه اول

﴿ در ذکر حکام پلنکان ﴾

از آن طبقه چهار کس در افواه والسئمه مشهور بودند * اول غیب
الله بیک که او مرد بسیار صالح و عابد و فاضل است * از قلاع
و نواحی که در تصرف آنجا عتست قلعه (دیودز) و (نودز)
و (دزمان) و (کواه کور) و (مور) و (کلانه) و (نشور) و (مراوید
یمن) است . در اول اطاعت شاه اسمعیل نموده چون او وفات
یافته پسرش ﴿ محمد بن غیب الله بیک ﴾

قایم مقام پدر شد * ولایت موروثی از دیوان شاه طهماسب
بدو ارزانی گشت . او مردی بود بفتون فضایل آراسته
و بصفت عدل و انصاف پیراسته . علما و فضلا را رعایت بسیار
کردی . در پلنکان مدرسه و جامع ساخت شاه طهماسب دختر
اورا بمقد نکاح در آورد بسمت قرابت موسوم شد * چند سال
حکومت باستقلال نمود . میر اسکندر و میر سلیمان و سلطان
مظفر و جشید بیک نام چهار پسر داشت در زمان حیات ولایت
موروثی خود را چهار حصه کرده به پسران قسمت نمود . امیر
اسکندر را قایم مقام ساخته ولی عهد گردانید

﴿ امیر اسکندر ﴾

بعد از فوت پدر در قزوین بمخدمت شاه طهماسب آمده

تجدید منشور ایالت کرده. در زمان شاه اسماعیل بمخدمت او رسیده
اعزاز و احترام بسیار یافته همچنان از مرحمت بیکران شاهی
تفویض حکومت پلنکان بدو رجوع گشته مقضی المرام عودت
فرمود. چون مدت بیست سال از ایام حکومتش منمادی شد
وجودش طعمه پلنکان و شیران اجل شده جان بجهان آفرین تسلیم
کرد ﴿ انظم ﴾

مباش ایمن که این دریای پر جوش نکرده است آدمی خوردن فراموش
و سولاغ حسین تکلو که از نیابت شاه اسماعیل حاکم
دینور بود بعد از فوت میر اسکندر بر سر قلعه پلنکان رفته
آن حصن حصین را که تسخیر او از حیروم و کمان بیرون بود
بزور و غلبه مسخر ساخت و بحیطة ضبط در آورد. و سلطان
حسین نام برادرش از سولاغ متوهم و هر اسان کشته در شهره
زول بمخدمت محمود پاشا ولد شمسی پاشا میر میران آنجا رفت چون
بعد از فوت شاه اسماعیل که هرج و مرج باحوال قزلباش راه
یافت در هر سری هوایی و در هر دماغی سودایی پیدا شد
ولایتان تکلو حاکم همدان سولاغ حسین را که از قدیم نوکر
زاده ایشان آخر باو در این فترات آغاز سرکشی کرده
مطاوعت او ننمود او را بدست آورده ضایع گردانید و عسکر
شهره زول فرصت یافته قلعه پلنکان را از ید تصرف تکلویان

بیرون آورد و کسی از وارثان ملك ننماید . و بالفعل پلنکان بطریق
سنجاق از دیوان آل عثمان بمردمان اجنبی میدهند

شعبه دوم

﴿ در ذکر امراء در تنك ﴾

که در اوایل (۱) بولایت حلوان اشتهار داشت و شخصی
از حکام آنجا که مسموع مسود اوراق شده سهراب يك است
که مرد شجاع و سخنی و متهور بوده . نواحی و قلاعی که در تصرف
اوست (پاوه) و (باسکه) و (آلانی) و (قلعه زنجیر) و (روانسر)
و (دوان) و (زرمانیکی) است و بعد از فوت او پسرش

﴿ عمر بيك ﴾

قایم مقام پدر شد در اوایل مرد بی باك و سفاك و خمار بود . آخر
توفیق رفیق حال او شده از جمیع مناهی توبه نصوح کرده . در
هنگامی که سلطان غازی سلیمان خان فتح دار السلام بغداد فرمود
بقدم اطاعة پیش آمده . تفویض ایالت موردی از دیوان سلطانی
بدو گشت و مشمول عواطف بیکرانه خسروانه شده . از تاریخی
که در ملك بنده کان سده سنیه پادشاهی در آمد در جاده عبودیت
ثابت قدم و در طریق چاکری راسخ دم بود عمر طویل یافت آخر

غرق بحر فنا شد *

﴿ نظم ﴾

انکار که هفت سبعه خواندی   با هفت هزار سال ماندی
چون قامت ما برای غرقست   کوتاه و دراز را چه فرقست
بعد از وفات او پسرش

﴿ قباد بيك ﴾

مقصودی امر حکومت شد در شجاعت و سخاوت و وجاهت
و صباحت سر آمد جوانان عصر و یکانه دهر بود ولایت مووئی
و مکتسبی مع الشیء الزاید از حدود دینورتا دارالسلام بغداد درید
تصرف اوست . در کثرت مواشی و مراعی و جمعیت
خزینہ اموال و بسیاری اعوان و انصار ثانی ندارد

﴿ شعبه سیم ﴾

(در ذکر امراء ماهی دشت)

چون در حین تحریر این نسخه پیدامان کسی که از ولایت
ایشان خبر دار باشد حاضر نبود اما از افواه چنان استماع رفت که
او جاق قدیمی ایشان ماهی دشت است و تیلاور و اکثر
عشایر و قبایل ایشان احشامات و الوسات است و قبل ازین حکومت
ایشان در میانه شهباز و منصور نام برادران بروجہ اشتراك ضبط

میشد و در تاریخ سنه اثنی و ألف منصور نام شهباز را بقتل آورده
 جمله احشامات والوسات اگر ادر را بید تصرف در آورد * و بالفعل
 حکومت باستقلال آن قوم بدو تعلق دارد * و از شهباز القاس نام
 پسری مانده کاهی با عیش بمقام خصوصیت می آید * و هر سال ناموازی
 چهل هزار اغنام تعهد کرده که بدیوان دارالسلام بغداد ادا نماید
 با کماشتکان آل عثمان و میرمیران بغداد در کمال اطاعت انقیاد
 است مرد متهور و شجاع است بکثرت اموال و خزینه در آن
 حدود از اقران و امثال ممتاز و یگانه است *

فصل یازدهم

در ذکر امراء بانه *

از تقریر دلپذیر ثقات روات و از ادای کلمات خجسته
 آیات ناقلان حکایات چنان بوضوح می انجامد که (بانه) نام
 ولایتست که امراء عشیرت آنجا بدو منسوب کرده اند. و آن
 ولایت منحصر بدو قلعه و ناحیه است * یکی را قلعه بیروز و ناحیه
 بانه * و یکی را قلعه شیوه میخوانند در مابین ولایت اردلان
 و بابان و مکرری واقع شده. و امراء ایشان ملقب باختیارالدینست
 و وجه تسمیه آنست که باختیار خود از کفر باسلام در آمده اند
 بی آنکه اطاعت یکی از سلاطین اسلام کرده باشند * العلم

عند الله . واسم اول کسی که از امراء ایشان در افواه والسنه مشهور و مذکور است میرزا ییک بن میر محمد است . و او مدتی حکومت بانه نموده دختر ییکه ییک حاکم اردلان را بعقد نکاح خود در آورد * و در امارت استقلال تمام پیدا کرده . آخر باسلطانعلی ییک غلیج در سر خواستکاری دختر ییکه ییک مخاصمت و منازعت نموده . و سلطانعلی ییک قاتنش ییک برادرش را در بانه بحکومت نصب نموده * میرزا ییک را از ولایت اخراج کرده . و میرزا ییک التجا بییکه ییک برده بامداد و معاونت مومی الیه قاتنش ییک را از ولایت بیرون کرده و در حکومت قرار گرفت . چون باجل طبیعی این عالم فانی را وداع کرد ازو بوداق ییک و سلیمان ییک و غازی خان و میر محمد و اغورلو نام پنج پسر یادگار ماند

﴿ بوداق ییک بن میرزا ییک ﴾

بعد از وفات پدر متصدی امور امارت گشت * و چون چند سال از ایام حکومت او متمادی شد میر محمد و اغورلو نام برادرانش که از مادر دیگر متولد شده بودند بر او خروج کرده * او را از ولایت بیرون کردند . و بوداق ییک التجا باستانه شاه طهماسب بود که ازو امداد و معاونت یافته بولایت موردوثی معاودت نماید هادم اللذات دواسبه تاخت بر سر او آورده * در بلده قزوین

متاع جانش را بغارت برد *

﴿سایمان بیک بن میرزا بیک﴾

بعد از وفات برادرش بوداق بیک امارت بانه را از دیوان
 شاه طهماسب بدو عنایت نمودند و بولقی بیک ولد آیدین آقای
 ذو القدر والی مراغه را مامور ساختند که امداد سلیمان بیک
 نموده او را بامارت بانه نصب سازد. حسب فرمان سلیمان
 بیک بمعاونت مشارالیه متصدی حکومت بانه شد * و قریب
 بیست سال امارت آنجا کرده. چون مرد صالح متدین بود از
 امور خطیر امارت و مهمام عسیر حکومت استغنا کرده دختر
 خود را بعقد نکاح برادر زاده اش بدر بیک درآورده *
 امارت را بدو فراغت کرد. و دو نوبت بزیارت حرمین
 الشریفین زادهما الله تعظیما و تکریمما رفته * در
 کوه آخر در سر مرقد مطهر و مشهد منور
 حضرت خیر البشر صلوات الله علیه
 وآله الاطهار مجاور گشته *
 در مدینه منوره
 سکونت اختیار
 نمود

فصل یازدهم (۱)

﴿در ذکر امراء کلباغی﴾

از تقریر دلپذیر ثقات روایات چنان مستفاد میگردد که لفظ کلباغی بدین قرار است که در ایام که بیکه بیک بمسند حکومت نشست و متمکن بود شخصی عباس آقا نام از بزرگان ایل استعجلو بجهت قضیه که از حوادث روزگار باو روی داده بود بخدمت او آمده و چون عباس آقای مزبور مردی شجاع و دلیر بود و اکثر اوقات در میان مبارزان ایل آردلان مردانگیها می نمود بیکه بیک از قبیله عشایر خود دختر الیاس آقای ریش سفید ایل وجوقه رنگه رث بقصد نکاح او در آورد و چشمه در ولایت مهره بان بجهت سکنای او قرار داد و مشار الیه چون مرد ترکی

(۱) هذا الفصل مأخوذ من الفهرست المحتوی علی اختلاف النسخ الموجود فی آخر النسخة المطبوعة بروسيا أدرجناه هنا منما للفائدة بالرغم عن كونه ليس من المؤلف بدلیل عدم الإشارة الیه فی أول الكتاب أثناء ذكره أبوابه وفصوله بالتفصيل * راجع المقدمة التي كتبها المرحوم العلامة ث . ثه ایامینون زرنوف . صاحب الفضل الاكبر فی طبع و نشر هذا الكتاب القيم لأول مرة فی روسيا بنابر سنة ۱۸۶۰ حیث عزمنا علی اثبات ترجمة هذه المقدمة القيمة فی المقدمة التي سنثبتها فی أول الكتاب عند ختام طبعه از شاء الله وذلك تنویرها بفضلہ و إشارة بذکره

بود طرح یکقطعه باغ در آن ولایت انداخت و بسخاوت نیز
 مشهور * هر کس از مردم مترددین که بدان مقام تردد مینمود او
 بزبان ترکی تکلیف نموده که (کل یانه) و مردم اگر از زبان ترکی را
 عجایب میدانسته بدین جهت اسم او را ملقب به عباس آقای
 کلباغی قرار دادند * القصه مومی الیه در خدمت بیکه یک
 شهره زول که نشیمن او قلعه ظلم بود و صاحب دوازده هزار سوار
 يدك دار بود مردانکی بسیار نموده بنوازشات متواتر مرافراز
 کشت و منصب مہرداری باو ارزانی داشت * و مشار الیه کس
 فرستاده از میان ایل استجاو یکدو نفر همشیره که بجا مانده
 بود حاضر گردانیدند * و او نیز همشیرها را بقبیله مزبور که با
 ایشان پیوندی نموده بود داده و چند کس از ایشان بهم رسید
 القصه بعد از آن حاسدانی که اراده شراره حسد میبردند از روی
 کینه او را بتهمت قتل بیکه یک متهم ساختند * و او ازین واقعه
 آگاه شده * در نصف نہار بایار الله نام خواهر زاده خود که
 از ایل رنکه رز بود اطفال را برداشته از میان شهر ظلم بیرون
 آمده * مردم بعرض بیکه یک رسانیدند که عباس آقای کلباغی
 و یار الله آقای رنکه رز فراری شدند * بیکه یک از شجاعتی که
 در شان ایشان مکرر مشاهده نموده بود احدی بعقب ایشان
 روانه نمود * و ایشان بولایت ییلاور آمده سکنا نموده *

باعشار لك و سلیمانی و مادی و كلهر پیوندی نموده * در ایامی که شاه
 طهماسب بعزم ولایت اوزبك باور کنج نزول نموده ایشان
 هر دو در آن سفر بوده * و در معسکر سپاه نصرت مآثر داد
 مردی و مردانگی داده * پادشاه اوزبك برسم ویل مع چند
 سر سایه سر بر خلافت مصیر حاضر ساختند بتوجیهات شاهانه
 سرافراز گشته * محال بیلاور و دارغکی دوازده اویماق منشور
 بجهت ایشان نوشته شد * و بعد از آن مدت چند سال در آن
 ولا حکومت بیلاور و اویماقها نموده تا اینکه از ایل سلیمانی
 و بادکی و كلهر و رمزیار بر سر ایشان جمع شده * ملقب به ایل
 کلباغی شدند * القصه چند مرتبه میان ایشان و میان محمد بیك
 گوران منازعه و مناقشه بهم رسید . آخر الامر دختر محمد بیك را
 بجهت ولد ارشد یار الله آقای که محمد قلی اسم داشت بعقد
 نکاح آوردند * بعد از آن عباس آقای داعی حق را لبیک اجابت
 نمود بعالم آخرت شتافت *

(نظم)

جهان جام و فلک ساقی اجل می * خلائق باده نوش از مجلس وی
 خلاصی نیست اصلا هیچکس را * ازین جام و ازین ساقی ازین می
 و بعد از فوت عباس آقا چون یار الله آقا دارغکی قرا الوس بود
 تکلیف منصب امارت را به پسر علی آقای ولد مرحوم عباس
 آقا نمود و از سخنان مشار الیه است که من اهل و عیال بسیار

دارم و قرض دارم هستم توانایی حکومت ندارم و او مردی بود
 بکثرت اموال و اهل و عیال مشهور بود و از جمله مینمایند که
 سیمصد استرطور در رومه داشت * و بعد از آن یار الله آقا عریضه
 مع پیشکشهای بسیار بخدمت بیکه بیک فرستاد * و اظهار فوت
 عباس آقا و علی بیک که بمنصب مہر داری بیکه بیک بعد از فراری
 شدن عباس آقا سرافراز کشته بود بجهت حکومت امارت طلبید *
 و بیکه بیک مرحوم از علو شان خود این ملتمس را مبدول داشته علی
 بیک را با اساسه امارت روانه آنولا نمود و او در یکی از منصوبان
 خود میسرورد و بعد از آن که علی بیک منصب امارت و حکومت
 ایل کلباغی قرار یافت (۱)

عشیرت در آنولا بسر

مبرد در آن آوان سنان باشا حسب فرمان قضا جریان بحال
 نیاوند بحیطه ضبط و تصرف در آورد و علی بیک

کلباغی که ملقب به عالی کلباغی شده بود اظهار سنان

باشا او را روانه محال کردند و شیخان نمود و عریضه در آن باب

بدرگاه سلطان سلیمان عز ارسال داشت * و یار الله آقا عریضه

مزبور را بدرگاه سلطانی برده * از دیوان سلطانی محال کردند

و شیخان و چکران و قلعه تف آب و خرخره و تیره زند و قلعه

تپه و غیره به سنجاق یکی در وجه علی بیک مقرر شد و تیمار ارکله

(۱) هذه البیاضات والی ثانی کما طبق الأصل المنقول منه ۱

ورنکه وژان و سہبانان بہ یار اللہ آقا مفوض و مرجوع کشت
(ذکر حکومت علی کلباغی)

راویان اخبار * و مہندسان بلاغت آثار * بر لوح بیان چنین رقم
نمودہ اند کہ علی کلباغی بکثرت قوم و عشیرت و ملک و املاک
و دواب و راہوار و یدک مشہور و معروف بود و ہر سالہ یک مرتبہ
کس خود را با تحف و ہدایا بمخدمت بیکہ یک روانہ مینمود و با
قباد یک حاکم درنہ و در تنک و صدان و ذہاب طریق بدسلوکی
بجہت آنکہ علی یک ہر سالہ در وقت اوایل بہار بولایت
کرنند میرفت و محل عبور الوسات و احشامات او از ناحیہ ذہاب
میکدشت * و چون ذہاب داخل ولایت قباد یک بود و قباد
یک مزبور رفع آبخورد و علفخورد و پشکس ازیشان داشت .
و ایشان بنابر امر سلطانی کہ در دست داشتند کہ احدی از
بیکار بیکیان بعلت رعیتی و آبخورد و علفخورد و قشلاق باشی
و غیرہ مزاحم ایل کلباغی نشوند * وزین باب اطاعت قباد یک
نمینمودند پیش گرفته نمود . و اکثر اوقات در ہر سالی دو مرتبہ
منازعہ و مناقشہ در ما بین ایشان بہم میرسید . و بعد از آن علی
بیک نیز جام از دست ساقی اجل نوش نمود و بعالم آخرت
شتافت . و دوپسر بموجب یادکار گذاشت حیدر یک و کح یک .
حیدر یک قائم مقام ملک موروثی والد بزرگوار شد . و ہم درین

سال یار الله آقای که مدت یکصد سال است عمر طبیعی گذرانیده
 بود و از ایشان علیحده بیمار داشت داعی حق را لیک اجابت
 گفت * و سه پسر و پانصد خانه وار ایل بیادکار گذاشت
 ﴿ محمد قلی آسند و شاهویس ﴾

القصه چون علی بیک و یار الله آقا هر دو فوت شدند محمد
 قلی ولد یار الله آقا بقای رفته امر سنجاق مزبور بجهت حیدر بیک ولد
 علی بیک و بیمار فوق بجهت خود گذرانیده و بنوازشات خندکاری
 سرافراز گشته بنوعی که سه مرتبه او را بخزانة عامره فرستاده
 بود مراجعت نمود . و آن طریق بدسلوکی در میان ایشان (۱)
 بعقد نکاح در آورد و یک نفر فرزند رشید که سرخاب
 بک اسم داشت با محب الدین نامی هر یکی از خالوهای
 سرخاب بیک ولد حیدر بیک کلباغی از اسطنبول استدعای
 و هر چند حیدر بیک کسی خود را فرستاده که شاید محب الدین
 مزبور بمیان ایل کلباغی بیاید او نصیحت

نخندمت او فرستاده * از روی خواهر زاده کی که با هم
 داشتند چند وقتی در میان ایشان مانده آورد
 قسم داده که بمیان ایل مزبور نیاید * و بعد از مراجعت سرخاب
 بیک او مدت سه یوم کفارت قسم دوزه گرفته . بعد از آن متوجه

ایل مزبور شد حیدر بیك رسید . سرخاب را

طالبید فرمود که این نادرست تقض قسم نموده . خود متوجه
 او شده او را بقتل آورد . سرخاب مزبور باستقبال او سوار شده
 در عرض راه ملاقات واقع گشته به تیری که اولاً پولادش بسم
 گذاشته بود بر سینه او زده از مهره پشت او گذشت . از دار
 الفنا بدار البوار پیوست * و حال آن صحیفه به (محب الدین کش)
 در میان ایل مزبور مشهور است * و بعد از فوت مشارالیه در
 میان این دو ایل بمخصومت منجر گشت * از قضای ربانی حیدر
 بیك و سغاب بیك قشون خود را بر سر ایل کج برده و بضرب
 شصت سغاب بیك هفت نفر از خالوهای خود کشت . آخر
 الامر چند نفر از تفنگچیان ایل مزبور در غایبانه هر دورا
 بتفنگ زده بقرب جوار رحمت ایزدی پیوستند بنابر آن قشون
 ایشان آن ایل را تاخت و تاراج نموده * و بعد از فوت ایشان
 حسین بیك سنجاق مزبور را از دیوان خندکاری گذرانیده
 و حاکم بالاسقلال شد . اما مراد خان نامی برادر داشت در
 حکومت با او شرکت می نمود . و حسین بیك صبیح عیل بیك
 کلهر او بعقد نکاح آورده . و بکم اسم داشت . و آن زن
 بدستوری که در میان کلهر مشهور است خود حکومت
 مینمود و حسین بیك را در امر حکومت بی دخل نموده بود

وچند کس را ترغیب داده مراد خان ییک را بقتل آورد
 و حسین ییک و سبجانو پردی ییک ولدان مرحوم مراد خان ییک
 بدستیاری چند کس از اقربای خود به بغداد رفته به ییکار بیکی
 آنجا شکوه نموده بعهده قباد ییک حاکم درنه مقرر گشت که دیت
 والد ایشان بازیافت نماید * و قباد ییک مزبور فرصت را
 غنیمت دانسته شبیخون بر سر ایل مزبور آورده
 و حسین ییک با ایل از رودخانه سپروان گذشته
 ولایت شهره زولی بمخدمت هلوخان
 اردلان آمده تا حال سنه ۱۰۹۲
 در آن ولایت در خدمت
 حکامان اردلان میباشند
 العلم عند الله

فرقه نسیم

﴿ در ذکر امراء اکراد ایران ﴾

و آن مشتمل بر چهار شعبه است * راویان اخبار بخامه در دربار
 کوهر نثار بر لوح بیان رقم نموده اند که عهده اکراد ایران سه
 طبقه اند سیاه منصور و چکنی و زن کنه . حکایت مشهور است
 و در السنه وافواه مذکور که در اصل ایشان سه برادر بوده اند

که از ولایت لرستان و بروایتی از کوردان وارد لان بعزم ملازمت
 سلاطین ایران از وطن بیرون آمده . ایشانرا ترقیات کلی روداده *
 هر سه برادر به رتبه امارت رسیده . و مردمانی که از اطراف وجوانب
 بر سر دایت او نهاجمع شده ملقب باسم ایشان گشته اند * و اسامی
 سایر طوایف اکراد ایران که ملازمت امرا و سلاطین میکنند
 برین موجبست . لك وزند و روزبهان ، و متیلج ، و حصیری ،
 و شهره زولی ، و مزیار ، و کلانی ، و امینلو ، و مملوی ، و کج ،
 و کرانی ، و زکئی ، و کله کیر ، و یازوکی ، و هی ، و جشکزک ،
 و عربکیرلو ، و غیره اند * از یئجمله چهار فرقه که یازوکی
 و جشکزک ، و عربکیرلو ، و هی اند * از قدیم الایام در میانه
 ایشان میر و میرزاده هست که امارت و حکومت بارت میکنند
 و بدست و چهار گروه دیگر از اکراد در قرا باغ ایران متوطن اند
 با « یکریمی دوت » اشتهار دارند . در زمان شاه طهماسب احمد
 بیک پرتال اوغلی نام شخص را در میانه آنجاغت بامارت نصب
 کردند که تاموازی سی هزار سوار در سفر و حضر در جاور و یساق
 همراه داشته باشد * و طایفه دکر از اکراد در خراسان هست
 که ایشانرا کیل میخوانند و در زمان شاه طهماسب امارت ایشان
 بشمس الدین بیک نام شخصی مفوض بود . و طایفه اکراد غیر
 مشهور در ایران بسیار است که ایراد آن سبب اطناب میشود

و بالضرورة از آن اجتناب نموده الحمد لله الملك المعبود

شعبه اول

در ذکر امراء سیاه منصور

در تاریخ سنه ستین و تسعمایه شاه طهماسب خلیل بیک نام شخصی
از میرزاده های این جماعت تربیت کرده موسوم بخلیل خان
گردانید * و امیرالامرائی جمله اکراد در ایران باو تفویض نمود
و بیست و چهار فرقه از طایفه اکراد بغیر از عشیرت سیاه منصور
و اکرادی که علیحده در میانه ایشان امیری بود بملازمت او مقرر
کرد و الکای سلطانیه، و زنجان، و ابهر، و زرین کمر، و نواحی چند
که در مابین آذربایجان و عراق واقع است بدو ارزانی داشته *
امر فرمود که موازی سه هزار سوار از طایفه اکراد بر سر
رایت خود جمع ساخته در مابین قزوین و تبریز ساکن شده
بمحافظت طریق و شوارع و رعایت حدود قیام و اقدام نماید *
چون دو سه سال بر این منوال گذشت جماعت بسیار از اکراد
دیوسار بر سر خود جمع نمود * خلیل خان کما ینبغی از عهده ضبط
ایشان بیرون نیامد بلکه بر عکس تصور شاهی عمل نموده
آینده و رونده تجار و مستردین از اوضاع ناموار اکراد منزجر
گشته جمعیت ایشان باعث تفرقگی خلق شد * بنابراین

شاه طهماسب انحراف مزاج پیدا کرده الکای خوار عراق را بخیل خان
 ارزانی داشته او را بمرحد خراسان فرستاد که آنجا باشد
 چون عزیزی او بخواری مبدل شد و سایر طوایف اکراد که بر
 سر دایت او جمع شده بودند پراکنده و متلاشی شده خود
 بعشیرت سیاه منصور متوجه شده و مدّة الحیات در حدود
 خراسان بامر حکومت مبادرت می نمود و بعد از فوت او
 دولتیار نام پسر خورشیدش بموجب حکم شاه سلطان محمد متصدی
 امارت پدر شده و موسوم بدولتیار خان شد در این اثنا ولایت
 آذربایجان بید تصرف کاشمکان آل عثمان در آمده دولتیار خان را
 بجهت حفظ و حراست بمرحد و سامان حدود آذربایجان تعیین
 کردند و ناحیه کرشب، وزرین کمر، و سبجاس، و زنجان،
 و صوراق، و قیدار، و شبستان، و انکوران، و قانجوقة علیا
 و سفلا که از فترات و انقلاب در زیر سم عساکر قزلباش و اکراد
 روی بخرابی و ویرانی نهاده بود جمله از دیوان شاه سلطان محمد
 بدو مرحمت شد که نواحی مزبور را معمور و آبادان سازد.
 و او رفته ناحیه کرشب را دارالملک نموده قلعه متین ساخته
 قصبه بنا کرد و دیو غرور در کاخ دماغ او متحصن شده سراز
 ربقه اطاعت شاهی کشید. و سلطان محمد در صدد کوشمال
 او در آمد و چون دولتیار خان ازین مقدمه واقف شد

در عصیان و تمرد مصر گشته در الکای انکوران و شبستان قلعه^{*}
 عظیم طرح انداخت . و شاه محمد مرشد قلی خان شاملو ولد
 ونی خلیفه را باموازی شش هزار سوار بدفع دولتیار و بدست
 آوردن او مامور کرده بر سر او فرستادند . چون مرشد
 قلی خان بدانجا رسید فی الفور شروع بمحاصره^{*} قلعه کرده دولتیار
 باجمعی از دلیران نامدار در درون قلعه متحصن شده دولتیار یک
 روز بعزم شبیخون دست جلادت از آستین شهامت بیرون آورده
 جنگهای مردانه و جملهای دلیرانه نموده آخر الامر مرشد قلی تاب
 مقاومت نیاورده سالک طریق فرار گشت . و دولتیار او را تعاقب
 کرده خلق بسیار از ایشان طعمه^{*} شمشیر آبدار شده . خیمه و خرگاه
 اموال و اسباب ایشان جمله بنهب و غارت رفت . و مشهور است
 که مادر پیر دولتیار در آن معرکه^{*} کیر و دار بر اسب بی زین
 سوار گشته در عقب کریمختگان افتاده فریاد میکرد هی بنقاره هی
 بنقاره • یعنی اول تقارهای اینجماعت را بستانید عموما طوق
 و تقاره^{*} هفت میرلوارا گرفته بقلعه آوردند . دیگر آنجماعت را
 روی آن غانده که بدیار عجم روند • از شاه عباس و هم وهراس
 پیدا کرده • از روی اضطراب بجانب کیلان فرار کردند . و بمخدمت
 خان احمد والی آنجا رفته خان احمد ایشانرا رعایت کرده بعد از
 چند روز آنجماعت را از خان احمد طلب داشته در قزوین بابعضی

از مردمان مجرم بقتل آوردند . دولتیار خان ازین فتوحات غرور
و نخوت تمام پیدا کرده بتخیلات نفسانی و تسویلات شیطانی
عصابه عصیان بر پیشانی بیعیایی بسته دخل در ولایت عراق
کرده خواست که سلطانی و ابهر را بمراقت خود ضبط نماید .
شاه عباس برین قضیه اطلاع یافت طایفه شاملو را بسر داری مهدی
قلی سلطان پسر زاده اغزی و ارخان بر سبیل ایلغار بر سر دولتیار
فرستاد . و از آنجا که عالم بیدولتی او بود الوسات و احشامات
خود را پراکنده نموده بامعدودی چند در درون قلعه ناتمام که
کنکره و شرفه نداشت متحصن شد و طایفه شاملو شروع در
محاصره آن کرده بعد از آن خبر بشاه عباس فرستادند . شاه عباس
بر جناح استعجال متوجه آن صوب گشت و دولتیار از وصول
مرکب شاهی سراسیمه شده بقدم اطاعت پیش آمده بعز عتبه
بوسی از روی عجز و انکسار خود را بخاک بوار انداخت .

و حسب فرمان پاد شاهی تا موازی سیصد نفر از

آغا یان و متعینان خود بقید و بند و زنجیر گرفتار

شد اهل و عیال مال و منال او بنهب و غارت

رفته • دولتیار بعد از چند روز بردار

شده • ازین دار غرور

بعالم سرور رفت

شعبه دویم

﴿ در ذکر امراء چکنی ﴾

این طایفه در شجاعت و شهامت و دلاوری از سایر اکراد ایران ممتاز است. و چون کسی که متکفل مهام امارت این طایفه بوده باشد از امرا و امیر زادگان ایشان نمانده در ولایت عراق و آذربایجان متفرق گشت * دست تطاول بمال مردم دراز کرده قطع طرق و شوارع کرده. تجار و سوداگران از افعال و عداوت ایشان بجان آمده از اطراف و جوانب ممالك محروسه برسم داد خواهی بدرگاه شاه طهماسب آمدند و قظلم کردند. شاه طهماسب بعد از تفحص و تجسس که ظلم و عدوان بسرحد توان و یقین رسیده بود حکم فرمود که هر کجا از طایفه چکنی بینند قتل و غارت کرده جبراً و قهراً ایشانرا از ممالك محروسه شاهی اخراج نمایند بهرجا که خواهند روند * و اگر توقف نمایند در هر محل که ایشانرا بینند بقتل آورند و اموال و اسباب ایشانرا نهب و غارت نمایند. بنابراین موازی پانصد نفر از اعیان ایشان بعزم سفر هندوستان متوجه خراسان شدند در آن حین قزاق خان تکلو حاکم هرات که از قهر و سخط شاه طهماسب و هم و هراس در ضمیر داشت طایفه مزبوره را بملازمت خود دعوت نموده کما ینبغی

در رعایت آن جماعت سعی و اقدام نموده . و چون مهم قوزاق
 خان در دست معصوم بيك صفوی بانجام رسید جماعت چکنی
 بطرف غرجستان رفته جمعیت نمودند . و چون حقیقت احوال
 ایشان بمسامع علیه شاهی رسید و آثار شجاعت و شهامت ایشان
 زبان زده مردم شد بداغ بيك نام شخصی که از امیر زاده کان
 آن طایفه بودند و در سلك قورچیان عظام انتظام داشت او را به
 بلند پایه امارت سرافراز گردانیده بمیان آن قوم فرستاد و یکی
 از محال خراسانرا بدیشان ارزانی داشته ترقیات کلی باحوال
 ایشان راه یافت . و در شهر سینه احدی والی که عبد المؤمن
 خان ولد عبد الله خان اوزبك بمزم تسخیر قلعه قوجان باموازی
 سی هزار لشکر جرار بر سر بداغ خان آمده او را محاصره کرد
 شاه عباس بمعاونت او رفته عبد المؤمن خان از سر قلعه برخاست
 و شاه مزبور بداغ خان را بنوازشات خسروانه مفتخر
 و سرافراز گردانیده پنج بزرگ او را بمنصب امارت
 رسانید و حکومت و دارایی آنجا را بطریق
 امیر الامرایی بدو تفویض کرد بمراق
 عودت نمود . و بالفعل در سلك
 امراء عظام عباسی
 منخرطست

شعبه سیم

﴿ در ذکر امراء زنکنه ﴾

این طایفه نیز در زمان شاه اسمعیل صفوی ماضی بمراتب عالی رسیده محسود اقران بودند * چون از امراء ایشان کسی نماند فرقه فرقه بمخدمت امراء قزلباشیه مبادرت نموده در عراق و خراسان استیخدا م کردند * و بعضی در زمره قورچیان عظام منخرط گشتند *

شعبه چهارم

﴿ در ذکر امراء بازوکی ﴾

بروایت اشهر و باتفاق اهل خبر اصل امراء بازوکی از میانه عشیرت سویدی بر آمده است * و برخی از ثقله متقدمین ایشانرا از جمله اکراد ایران عدد میکنند * بهر تقدیر در زمان سلاطین تراکه و قزلباشیه بحکومت کیفی و ارجیش و عدل و ازوالشکرد مبادرت نموده اند * و عشایر بازوکی اکثر چاروا دارند اما مذهب معین ندارند و در امر معروف و نهی منکر چند ان تقید نمی نمایند و امراء ایشان دو فرقه اند خالد بیکو * اول کسی که از ایشان امارت نموده و بین الناس مشهور است حسین علی بیگ است

ودو پسر داشت شهسوار يك وشكر يك *

﴿ شهسوار يك بن حسين على يك ﴾

بعد از انهدام سلسله آق قوینلو ملازمت امیر شرف حاکم بدلیس اختیار کرده * پسرش خالد يك بملازمت شاه اسمعیل صفوی مبادرت نمود * در یکی از معارك ازو آثار مردانگی و علامت فرزانیکی بظهور آمده حتی يك دست او از مفاصل جدا گشته * شاه اسمعیل دستی از طلا ساخته بجای دشتش نصب کرده موسوم بچولاق خالد گردانید و از آن روز در صدد تربیت او شده الکای خنس و ملاذک کرد و ناحیه اوچکان موش را بطریق افراز الحاق کرده بدستور امارت بخالد يك و برادرانش ارزانی داشت و بی شایبه تکلف خالد يك مرد متهور قهار بود بواسطه کثرت جاه غرور یکگاه پیدا کرده در يك روز نه نفر از امراء اکراد و تراکه که به نزد او آمده بودند بقتل آورد * و دعوی سلطنت کرده خطبه و سکه بنام خود کرد * آخر الامر از قزلباش روگردان شده اطاعت آستانه سلطان سلیم خان نمود و در آن محل نیز پای از جاده ادب بیرون نهاده در هنگام مراجعت از فتح چالدران حسب فرمان قضا حریان ییسا رسید * و ازو اويس يك و ولد يك پسر و سه برادر رستم يك و قباد يك و محمد

بيك ماند . و در محلی كه ناحیه اوجكان موش بطریق امارت
در تصرف دستم بيك برادر خالد بيك بود در محاربه شرف خان
حاکم بدلیس و عشیرت روزکی در اوجكان با جمعی از مردم بازوکی
بقتل رسید * چنانچه تفصیل او در ذکر امیر شرف بعد ازین
ایراد خواهد یافت * و از قباد بيك نام برادرش اولاد ذکور
نماند و از محمد نام برادرش امیر اصلان بيك نام پسری مانده بود
در زمان شاه طهماسب در سلك قورچیان عظام منخرط بود *

﴿ اویس بيك بن خالد بيك ﴾

بعد از قتل پدرش پشت بر ولایت روم کرده * بملازمت شاه
طهماسب آمده * شاه طهماسب امارت عبدجواز را بدو ارزانی
داشت و چون سه سال بدین وتیره گذشت بواسطه نزاعی که
بموسی سلطان والی تبریز پیدا کرد موسی سلطان قصد او کرده
فرار نموده بجانب روم رفته در کیفی توطن کرد * چون این
خبر در استنبول بمسامع جلال سلطان سلیمان خان رسید فرمان
قضا جریان امضا بنفاذ پیوست که درزی داود با اولاد و اتباع
اورا بقتل آورده سرهای ایشانرا با آستانه اقبال آشیانه فرستد *

حسب فرمان درزی دادود در کیفی اویسی بيك را با برادرش
ولد بيك نام و پسرانش خالد بيك والوند بيك بقتل آورد * و دو
پسر خورد سال او قلیچ بيك و ذوالفقار بيك مانده التجا

باحمد بيك زرقى حاكم عتاق بردند * واحمد بيك ايشانرا در ظل حمايت
خود جا داده احوال ايشانرا بسده سنیه سعادت مدار پادشاهی
عرض کرده وظيفه بجهت ايشان معين نموده * چون بحد بلوغ
و تمیز رسیدند با اقربا و اقوام خود فرار کرده بخدمت شاه
طهماسب رفتند *

﴿ قليج بيك بن اويس بيك ﴾

چون بملازمت شاه طهماسب رسید الکای زکم من اعمال
کنجه اران و امارت پازوکی بدو مفوض فرمود * چون مدت نه
سال از ایام امارت او متمادی شد در هنکام مراجعت رایت
شاهی از سفر کرجستان باجل موعود فوت شد * وازو اويس
بيك نام پسر خورد سال ماند *

﴿ ذو الفقار بيك بن اويس بيك ﴾

بعد از فوت برادرش امارت پازوکی بدو مفوض گشته
شاه طهماسب در مقام تربیت او شد * اما زمان حیاتش چون
موسم کل و لاله چندان بقایي نداشت و بزودی اوراق نخل حیاتش
از تند باد اجل بختاك تا مرادی ریخت *

﴿ نظم ﴾

مرد آن به که دیر یابد کام   کز تمامیت کار عمر تمام
لعل دیر آمدست دیر بقاست   لاله زود آمد و سبک برخاست
چون اولاد ذکور نداشت امارت پازوکی به برادر زاده اش

اویس بیک مفوض شد * و لّٰه کی اورا بیادکار بیک مقرر داشتند
والده اویس بیک از یادکار بیک توهمی پیدا کرد که مبادا قصد
پسرش کنند ترك امارت نموده پسر خود را برداشته در قزوین
بدرگاه شاه طهماسب آمد *

﴿ یادکار بیک بن منصور بن زینل بن شکر بن حسین علی بیک ﴾
چون والده اویس بیک پسر خود را از امارت پازوکی خلع
کرد جماعت ایشان باستصواب اعیان امارت پازوکی بالکای الشکر
بموجب منشور شاهی بیادکار بیک عنایت گشت * چون او مرد
ابدال و ش قلندر منش بود اکثر اوقات اختلاط با طایفه ابدالان
و بی قیدان می نمود . در امور شرعیه چندان تقید نمی فرمود *
از ینجهت در نظر اهل بیزش مطرود و مردود بود * و فی نفس
الامر مرد شجاعت شعار سخاوت آثار بود در زمان او عشیرت
پازوکی غنی و مالدار گشته قریب دو هزار خانه وار از طوایف
اکراد بر سر او جمع شده قرا و مزارع الشکر را عمارت و آبادان
ساخته جمله دعوی پازوکیگری کردند * چون مدت پانزده سال
از ایام امارتش منمادی شد بدان جهان انتقال فرمود *

﴿ نیاز بیک بن یادکار بیک ﴾

بعد از فوت پدر بموجب حکم شاه طهماسب امارت پازوکی
والشکر بدو عنایت شد * او نیز در بدعت سنت پدر را موعی

داشته بلکه اضعاف مضاعف او عمل نمود * آخر بواسطه تشنیه
 و سر زدن امرای و حکام سرحد روم بشاه طهماسب بطریق
 کینه پیغام فرستادند که اگر سلوک و آداب قزلباش بدین
 عنوانست که طوایف پازوکی و خنسلو و چمشکزک و غیره بفعل
 می آورند اطلاق اسم مسلمانی برایشان روانیست * شاه طهماسب
 مقصود بیک خنسلو و سایر امراء آن سرحد را معزول نمود
 بلکه جمعی خنسلو را بقتل آورده مقصود بیک را در قلعه الموت
 محبوس کرد و نیاز بیک را از امارت معزول ساخته امارت را
 باویس بیک الملقب بقلیج بیک ارزانی داشت * و تا زمانی که
 شاه طهماسب در قید حیات بود نیاز بیک همچنان معزول می گشت
 و بعد از فوت شاه طهماسب پازوکی را شاه سلطان محمد دو فرقه
 کرد آنچه شکر بیکیان بود بنیاز بیک داده . مابقی به نزد قلیج
 بیک رفتند نیاز بیک تابع امیر خان شد * و آنچه خالد بیکیان
 بودند بر سر قلیج بیک جمع شده تابع تقماق گشته اسکای الشکر در
 دو حصه کردند * و از نیاز بیک درین سرحد آثار مردانگی
 بظهور آمده آخر در هنگام توجه امیر خان بعزم محاربه کلاه پاشا
 و شکست لشکر امیر خان در شیروان در کنار رودخانه قنق
 در آب گر غریق بحرفنا شد اویس بیک المشهور بقلیج بیک سابقا
 اشعاری بدان رفت که اویس بیک را والده اش ازیم آنکه یادگار

بیک بواسطه طمع امارت پازو کی قصد حیات او کند از امارت
 خلع کرده بقزوین آورد * شاه طهماسب قریب بیست سال او را
 در سلك قورچیان عظام منخرط گردانیده در قزوین نشو و نما
 یافت بقدر بکسب قابلیت و زبان دانی و ادراک سخن کوشیده بین
 الاقران ممتاز شد * و چون نیاز بیک بواسطه قباحات از امارت
 معزول شد امارت پازو کی و الکای الشکر دبدو ارزانی شده *
 چند سال در الشکر د کما ینبغی از عهده امارت و ضبط و صیانت
 پازو کی بیرون آمده قاعده رفض و الحاد که در میانه آن قوم
 راسخ گشته بود بر طرف ساخته شعار اسلام ظاهر گردانید
 حسب الامکان در رواج شریعت غرا و رونق ملت بیضا سعی
 بلیغ نمود بعد از شاه طهماسب که تقض در عهد و میثاق پادشاهان
 شده الشکر د حکم اول پیدا کرده از بایرات قدیم چون دیار لوط
 و عاد شد احشامات والوسات آنجا بمضمون (کلهم حمر مستنفره
 فرت من قسورة) باطراف و جوانب پراکنده شده آثار خرابی
 بظهور آمد * امارت پازو کی بحسن تدبیر امیر خان دو حصه شده
 مواجب قلیج بیک را از حوالی نخجوان تعیین کرده باتقماق خان
 در جخر سعد بسری برد * وازو در آن حدود انواع خدمات
 مبروره بحیز ظهور رسید * و در تاریخ سنه ثلاث و تسعین و تسعمایه
 که عثمان پاشا متوجه تسخیر تبریز شد در روزی که اوردوی

کیهان پوی اسلام ددر (حرامی بلاغی) نزول اجلال فرمود
 تقیاق خان و علی قلی خان قلیج اوغلی واسمی خان شاملو و سایر
 اعیان قزلباشیه درآینه نام محل باسنان پاشا جیفال اوغلی که قراول
 و پیشرو عسا کر نصرت مآثر بود دوچار یکدیگر گشته
 از طرفین تلاطم امواج بحر فناسر بمیوق کشیده در آن معارك
 قلیج بیك غریق دریای بلا شده قوچی بیك ولد شاه قلی بلیلان
 پنیانشی سر از تن او جدا کرده بنظر عثمان پاشا آورده بتواضعات
 خسروانه سرافراز شده و ازو امام قلی بیك نام پسر میمانده
 در اوایل ملازمت امراء قزلباشیه خصوصاً ذو الفقار خان
 قرامانلوی حاکم اردبیل نموده آخر شاه عباس اورا بمنصب
 قورچیگری سرافراز گردانید و فرقه ازیشان باتفاق
 امراء دنبلی از نخجوان باطاعت آستانه پادشاهی آمده
 امارت آن طایفه بابراهیم بیك اوقچی اوغلی
 نام شخصی باناحیه از نواحی الشکرد
 از طرف فرهاد پاشای سردار
 تفویض گشته بعد از
 دو سال معزول
 شد

صحیفه چهارم

﴿ در ذکر حکام بدلیس ﴾

که آبا و اجداد مسود این او را قند * و آن مشتمل است
بر فاتحه و چهار سطر و ذیلی *

فاتحه

﴿ در بیان شهر و قلعه بدلیس که بانی او کیست ﴾

و باعث عمارت آن چیست * (نظم)

بکوای سخن کیمیای تو چیست   عیار ترا کیمیا ساز کیست
که چندین نیکار از تو بر ساختند   هنوز از تو حرفی نپر داختند
اگر خانه سوزی قرارت کجاست   و راز درد رآیی دیارت کجاست
زما سر بر آری و با مانه   نمای بما نقش و پیدانه
ندانم چه مرغی باین نیکوئی   زما یاد کاری که مانی تو
بر رای جهان آرای معماران بلاد و امصار و ضمیر منیر مشکل
کشای مهندسان قلاع و حصار در پرده اختفا و استتار نماید که
چون استنباط غرایب حالات معموره عالم و استخراج نوادر
اتفاقات معظم بتی آدم که فی الجمله از تدوین فن سیر و عالت اصحاب
خبرت و ارباب خبر آنهاست همه کس را بسهولت میسر نه چه

بعد از طی کتب متداوله این قضیه ملحوظ میگردد که بدلیس از آثار اسکندر رومیست . و حمد الله مستوفی القزوینی مؤلف زینة القلوب می آورد که منبع رودخانه دجله از حصن اسکندر ذو القرنین است که از میافارقین سایر آبهای جبال کردستان بدو ملحق میگردد . و در بعضی نسخ ترکی و فارسی املائی آنجا را بتا هم نوشته اند اما غلط است چرا که بقول ارباب خبر و بروایت شهر بدلیس نام یکی از غلامان اسکندر است که بانی قلعه و بلده بود . و مع هذا صاحب لغت قاموس آورده که بدلیس جایی را گویند که آب و هوای خوب داشته باشد . و بعضی بلده بدلیس را داخل اذریعجان و بعضی تابع ولایت ارمن میدانند . اما باتفاق اکابر آفاق داخل اقلیم رابع است محصل کلام غرابت انجام آنکه نقله اخبار و جمله آثار مرقوم کلك بلاغت شعار گردانیده اند که در محل وزمانی که اسکندر از بابل و عراق عرب بجانب روم نهضت فرمود گذرش بر ساحل رودخانه شط العرب افتاده در صدد آن شد که هر آبی که از اطراف وجوانب داخل رودخانه میشد آنرا باستصواب حکما امتحان نمایند که کدام يك درخت و ثقلت و خورش و کوارش بر دیگری فایق می آید بدین طریق عبور و مرور نموده بآن محل میرسند که رودخانه بدلیس داخل میشود . چون بسنك امتحان می آزمایند سبکتر می آید * و کافی

از آن چون برداشته می آشامند بمذاق ایشان خوشکوار تر مینماید
 بدین دستور کنار رود خانه که شارع عام است گرفته می آید
 تا بمقامی میرسد که آب رود خانه کسور و رباط بیکدیگر ملحق
 میگردد. چون این هر دو آب را موازنه مینمایند آب رود خانه
 کسور بهتر از آب رودخانه رباط بمذاق ایشان خوشکوار می آید
 همچنان کنار رودخانه کسور را گرفته بالا میروند تا بر چشمه که
 منبع رود خانه کسور است میرسند

نظم

مصفا چون دل خلوت نشینان * منور همچو چشم پاک بینان
 رسیده قمر او تا کاو ماهی * نموده همچو عینک از سیاهی
 گیاهی کاندرو ونشو و نما کرد * بجای برک بیرون عینک آورد
 زبیداد تموز و گرمی وی * پناه آورده سویش جله دی
 بحدی سرد از بیم فسردهن * نیارد عکس در وی غوطه خوردن
 کند کرزنکی آنجا کذاری * که شوید در وی از عارض غباری
 شود از کرد ظلمت آنچنان پاک * که بتوان دید در وی عکس ادراک
 آن کوه و چشمه سار و آن سبزه و کوه سار در نظر اسکندر
 در غایت لطافت و صفا در می آید. و مکانی ملاحظه میفرماید
 که در قرون واد وار دیده دوز کار چون آن محل ندیده بلکه
 کوش زمانه از افواه و السنه مثل آن ترانه نشنیده. در اطرافش
 سبزه های نو خاسته، و صحنش بانواع ریاحین و سنبل پراسته جبالش

مانند خضر سبز پوش، درختانش خلعت کونا کون بر دوش ﴿نظم﴾
 هوایش اعتدال از جان گرفته * نم از سر چشمه حیوان گرفته
 زمینهایش ز آب ابر شسته * در و کلهای رنگارنگ رسته
 بساطش در نقاب گل نهفته * کل و لاله است کاندرم شکفته
 کفش چون کارخان پرورده ناز * نوای بلبلاش عشق پرداز *
 رسیده سبزه های تا کمرگاه * درختانش زده بر سبزه خرگاه
 اگر مرغی بشاخش آرمیدی * کشادی سایه اش بال و پریدی
 القصة آب و هوای آن دیار موافق مزاج اسکندر افتاده چند
 روز بواسطه استراحت در حال اقامت بر سر چشمه مذکوره انداخت
 و بساط عیش و خرمی بکسترانید و از کف ساقیان سیمن ساق
 زهره جبین جامهای بلورین نوشید. آوازه عیش و عشرت و نوای
 سرور و بهجت بدایره چرخ چنبری رسانیده * و همانا که اندک
 عارضه داشته که در مابین عوام الناس مشهور است و در السنه
 وافواه مذکور است که استخوانی بدستور شاخ کاو در سر او
 پیدا شده که هر چند اطبای حاذق و حکمای مدقق در ازاله آن
 سعی مشکور و جهد موفور نموده اند اثری بر آن مترتب نگشته
 و چند روز که در آن سر چشمه اقامت داشته آن مرض بکلی
 منقطع شده چنانچه او را هیچ عارضه دیگر نمانده و الحال مکانی
 منقطع در سر چشمه مزبوره هست که آنرا چشمه اسکندر

می نامند و در میانهٔ مردمان بدان مشهور است * بنابر موافقت
 آب و هوای آنجا بخاطر اسکندر میرسد که شهر و قلعه بنا کند که
 قرنا بعد قرن و بطننا بعد بطن از آن باز گویند بدلیس نام
 غلام خود میفرمایند که در اینجا قلعه و شهری بنا نماید و در متانت
 و حصانت بنوعی اقدام می باید کرد که اگر مثل من پادشاهی
 اراده تسخیر آن کند کند مقصود بکنکرة کاخش نرسد *
 بدلیس حسب فرمان قضا جریان بتعمیر قلعه و عمارت حصار
 مبادرت نموده * قریب بدو فرسخی چشمه در مابین رود خانه
 کسور و رباط در موضع که الحال جای قلعه و قصبه بدلیس است
 بنا کرده باندك فرصتی باتمام میرساند * و در محلی که اسکندر
 از سفر ایران عودت کرده بد آنجا میرسد بدلیس در قلعه و حصار را
 استوار کرده آماده جنگ و جدال و مستعد حرب و قتال شده
 کردن از طوق اطاعت و فرمان برداری در کشیده * اسکندر
 هر چند قاصد و پیغام فرستاده کوشش او را بکوه نصاب و در
 مواعظ کران بار کردانید اثری بر آن مترتب نگشته همچنان
 حلقه بر در نمرود و عصیان زده اسکندر نیز مقید بمحاصره قلعه
 بدلیس نشده بمغزو و اغماض در گذشت چون يك منزل در میانه
 مسافت واقع شد بدلیس شمشیر و کفن در کردن انداخته کلید
 قلعه و مفتاح حصار برداشته توجه بآستانه اسکندری نمود *

و زبان عجز و انکسار و لسان استکانت و اعتذار برین مقال کشود
 که پادشاه عالم تمرد و عصیان بنده با اشاره^{*} عالی^{*} شهریاری صادر
 شد^{*} چرا که در محلی که بنده^{*} بی مقدار را بهمارت قلعه و حصار
 مامور گردانیدند. بلفظ کهر بار فرمودند که درممانت و استحکام
 قلعه بنوعی قیام باید نمود که مثل من پادشاهی را بسعی و اقدام
 تسخیر آن میسر نشود بلکه کمند تسخیر خواقین گردون سر بر
 و سلاطین جهانگیر بر کنکره^{*} کاخش نرسد. و طایر عقل دور بین
 روشن دلان صافی ضمیر بشهر احساس پیرامون شرفات اساسش
 نتواند کردید بنا برین فرمان واجب الاطاعه بکستاختی جرات
 نموده ام و کمیت قباحت در میدان وقاحت دوانیده اکنون بهر
 عقوبت که پادشاه عالم پناه روا دارد مستوجبیم^{*} اسکندر را ادای
 بدلیس خوش آمده نام بلده و قلعه را بنام او موسوم ساخت
 حکومت و دارایی آنجا را بطریق تملیک بدو ارزانی داشته کلاه
 گوشه^{*} قدر و منزلتش را باوج آفتاب رسانید^{*} و چون هیأت
 مجموعی قلعه^{*} بدلیس مثلث افتاده بواسطه^{*} آن دایم الاوقات
 از اضطراب و انقلاب خالی نیست^{*} و از ثقات روات مرویست
 که در ازمنه^{*} سابقه مار بسیار در قلعه پیدا شده سکان و متوطنان
 آنجا را از کثرت حیه تعیش بدشواری بوده^{*} آخر الامر حکما
 در درگاه قلعه طلسمی تعبیه نموده اند که مار کمتر گشته مزاحم

مردمان نمیشود * والحال بشکل آدمی که مار در دست دارد
از سنك تراشیده در روی دیوار نمایانست و بطلمسم درگاه اشتهار
دارد * وقصبة بدلیس در بندلیست در مابین آذربایجان و دیار بکر
و ربیعه و ارمن که اگر حاجیان ترکستان و هندوستان از ایران
و عراق و خراسان زیارت حرمین الشرفین زادهما الله تعالی تشریفا
و تعظیما توجه فرمایند * و اگر سیاحان جده و زنکبار و تاجران
خطا و ختن و روس و سقلاّب و بلغار و سوداگران عرب و عجم
و روندگان اکثر عالم تردد نمایند مادامی که از سنك سوراخ
بدلیس مرور و عبور نکنند میسر نیست * و این سنك سوراخ
در یکفرسخی بدلیس بطرف جنوبی واقع شده * و نفس الامر
آیدست که چون از زمین بر می آید برور دهور سنك میگردد
که مرتبه مرتبه بمثابه سدی شده که مترددین از آنجا بدشواری
عبوری نموده اند * خاتون خیره که در آن عصر بوده مسجدی
ویک طاق پل عظیم در نفس بدلیس ساخته که به پل و مسجد خاتون
مشهور است آن سنك را سوراخ کرده بالفعل کاروان و مردمان
بسہولت میگذرند مکان شریفست. و قد مکاه رجال الله مردمان
خوب از مشایخ و اهل الله بدانجامیرسند * و واعدی از نوفل بن
عبد الله روایت میکند که در زمان خلافت عمر رضی الله عنه
عیاض بن غنم بتاریخ سنه سبع و عشرين من الهجرة بفتح دیار

بکر وادمن مامور گشته • در آن حین حاکم اخلاط یسطفینوس
 نام کافری و حاکم بدلیس سروند بن یونس بطارقه و ملک موش
 و صاصوت سناسر نام کافری بود پیشوا و مقتصدای ایشان
 یوسفینوس حاکم اخلاط بود • طارون نام دختر خود را ولی عهد
 خود ساخته بود • در فتوح البلاد می آورد که پدر را اراده چنان
 بود که دختر را بعقد نکاح ابن عم خود بغوز بن سروند حاکم
 بدلیس در آورد • دختر بجانب موش بن سناسر که او جوانی بود
 بحلیه حسن و جمال پیراسته و زیور ملاحه و سماحت آراسته میل
 تمام داشت • و در محلی که حکام کفار فرزندان خود را بمعاونت
 مریم بن داراب والی آمد فرستادند طارون نیز از نیابت پدر بدان
 سفر مامور شد • چون بموش بن سناسر ملاقات اتفاق افتاد
 بیکبار کی عنان اختیار از قبضه اقتدار او بیرون رفته در خفیه
 بموش سخن یکی کرده از لشکرگاه فرار نمود و بمخدمت عیاض
 ابن غنم رفته بشرف اسلام در آمده • طارون را بعقد نکاح
 موش در آوردند آخر طارون با اصحاب عیاض مقدمه ساخته فرار
 کرده بنزد پدر آمد که موش مرا بزور مسلمان ساخته بود باز
 بدین خود مراجعت کردم تا فرصت یافته پدر را بقتل آورده
 اخلاط را بصلح تسلیم لشکر اسلام کرد و سروند حاکم بدلیس
 نیز بوسیله یوقنا صد هزار دینار و هزار طوب اقمشه و دیبای

افرنج و پانصد اسب تازی و صد شهری تقبل نموده بعیاض صلح کرد * و متوطنان بلده اکثر ارامنه اند و اسلامیه آنجا بمذهب حضرت امام شافعی رضی الله عنه عمل میکنند مگر معدودی چند که در ایام تسلط اترک آبا و اجداد ایشان متابعت آن قوم کرده مذهب امام اعظم ابوحنیفه دارند * و مردم ولایت عموما شافعی مذهب اند بالتمام بطاعات و عبادات راغب و مایل اند * و جمله مردم شجاع و کریم و سخی طبعند مسافر دوست و مهمان پرست واقع شده اند و در هر قریه از قرای اسلامیه که دوسه خانه باشند مسجدی ساخته امام و مؤذن نگاه داشته نماز بجماعت میکنند * در ادای فرایض و سنن همواره شعار اسلام مرعی داشته همیشه مردمان قابل و فاضل در آن بلده طیبه نشو و نما یافته اند از آنجمله مولای اعظم قدوه نحاری عالم حاوی کمالات نفسانی مولانا عبدالرحیم بدلیسی که مرد دانشمند بوده حاشیه در کمال لطافت و دقت بر مطالع نوشته در منطق و معانی ازو مصنفات مشهور بین الفضلا معروف است و مولانا محمد برقلعی که در علم فقه و حدیث سرآمد فضلا و علما و مقبول فقها است در علم نحو بر خبیعی و بر هندی حاشیه بنام امیر شرف حاکم بدلیس نوشته منظور خاص و عام است در بدلیس نشو و نما کرده * و حضرت قطب المحققین و برهان المدققین حافظ اوصاع الشریعه قدوه

ارباب الطریقه شیخ عمار یاسر که مرید شیخ ابو نجیب الدین
 سهروردیست و پیر شیخ نجم الدین کبرا قدس الله تعالی ارواحهم
 از بدلیس است • وجناب فضایل مآبی عرفان شعاری مولانا
 حسام الدین بدلیسی نیز عالم عامل بوده و انتساب وی در تصوف
 بحضرت شیخ عمار یاسر میرسد و بعد از ریاضت و مجاهدات که
 بمرتبه کمال رسیده تفسیری در تصوف نوشته • و مولانا ادریس
 حکیم ولد مولانا حسام الدین است که مدتها منصب انشاء سلاطین
 آق قوینلو بدو متعلق بوده و آخر بندهی مجلس سلطان سلیم خان
 سرافراز گشته در فتح مصر در رکاب نصرت انتساب سلطانی
 بوده در آنجا قصاید غرا در مدح سلطان گفته و این ایات را
 در یکی از قصاید خود درج کرده اظهار شکایت میکند • (نظم)

کساد تقدمن از جهل تابکی رایج

چو صاف و ناسره فضل را تویی معیار

زمصر جامع فضلم نشد جوی حاصل

کهر کشیده بخروار جاهلان خروار

مکر که مصر شده بر فقیر ارض حرام

که يك حلال نشایم که برکنم ز اشجار

گرفتم آنکه ندارم رت حق خدمت

ز بهر تو بود این هجرتم زیار و دیار

بروم و شام و بکرد و دیار بکر مراست
 چو بنده زار و پریشان گروه اهل تبار
 باهل جاه اگر عرضه دم بر شاه
 بخود به پیچد و فی الحال طی کند طومار
 چو هست در کت ای شاه مصر بجمع فضل
 سزد که جامع علمی کنی باشتهار
 به بین ز عقلی و تقلی و باقنون ادب
 ز فقه و طب و ریاضی ریاض هر اشجار
 بر آسمان علوم آنکه هست معراجش
 چگونه رفعت ادریس را کند انکار
 و تاریخ فارسی در آثار و احوال سلاطین عثمانی نوشته و قانون ایشانرا
 در آنجا درج کرده * و الحق که در آن نسخه داد فصاحت و بلاغت
 داده توان گفت که در سلاست و روانی او را نظیری نیست * چون
 مبنی بر احوال هشت نفر از سلاطین است موسوم بهشت بهشت
 کرد انیده و قریب بهشتاد هزار بیت است * و در محلی که شاه
 اسمعیل خروج کرده مذهب روافض را رواج داد مولانا ادریس
 تاریخ آنرا مذهب ناهق یافت * و چون این قصه مسموع شاه شد
 مولانا کمال الدین طیب شیرازی را که مصاحب و ندیم مجلس
 خاص بود فرمود که بمولانا مکتوب بنویس * و سؤال نمای که

این تاریخ را او گفته است یانه مولانا بامثال امر مبادرت نموده
 مکتوبی مشتمل بر انواع لطایف و ظرایف بمولانا ادریس نوشته
 ارسال نموده * مولانا چون بر مضمون مکتوب اطلاع می یابد
 انکار نکرده میگوید که بلی من یافته ام اما ترکیب عربیست
 مذهبنا حق گفته ام * شاه اسمعیل را اداء مولانا خوش آمده
 حکم همایون بجهت طلب مولانا و ترغیب ملازمت خود کرده *
 مولانا از آن ابا کرده و این قصیده که چند بیت از و ایراد میشود
 در معذرت گفته بخدمت شاه فرستاده * ﴿ نظم ﴾
 مرا میدان ابا عن جد غلام خاندان خود

که جدم خادم جدت براه قدس چا کر شد
 ز تلمیذان جد ثانی شاه است والد هم
 که علم ظاهر از وی دید و باطن زو منور شد
 طریق بندگی خاص من با شاه حیدر هم
 ز حسن اختلاط بنده همچون شیر و شکر شد
 ز حسن اتفاق است این که در آیات فرقانی

بهر جا نام اسمعیل بنام بنده مبر شد
 و (ابو الفضل افندی) ولد او که بزور فضیلت آراسته بود
 در زمان سلطان سلیمان جنت مکان بدقترداری روم ایلی سرافراز
 گشته . مدتی در آن مهم اوقات صرف کرده * اتفاقا دو پسر قابل

داشت بنوعی که هرگز ازین قضیه واقع نشده از غلطه در کشتی
 نشسته بجانب استنبول میرفته که یکبار باد نومییدی برخاسته
 و تلاطم دریای محنت قرین حال فرزندان آن دولتند کشته سفینه
 عمر آن شوربختان در آرداب بلا غریق گردید و فلک امید آن
 نامرادان را بساحل کمال نرسیده زورق حیات ایشان در بحر
 ممات ناپدید شده در شکم نهنگ فنا چنان ناچیز و مستهلاک گشتند
 که هرگز از ایشان خبری و اثری بناحیت بقا نرسید • نظم
 کشتی هرکس که شد غرق بطوفان او

پنجه عکس اندر آب دست شناور شکست

و (ابو الفضل افندی) بعد از سوزش آتش فراق فرزندان
 رشته طول حساب در دفتر امل پیچیده مستوفی دیوان (کل
 شی هالك الا وجهه) برات حیاتش را بر شهرستان (له الحكم
 والیه ترجعون) نوشت و قایض ارواح طومار روزنا مچه عمرش را
 در نور دید • و از مولانا ابو الفضل افندی اولاد ذکور نمانده
 منقطع النسل شد و (شیخ ابو طاهر الکردی) که مولانا نور
 الملة والدین مولانا (عبید الرحمن جامی) ذکر او در تفحات کرده
 از بدلیس است و مزار قایض الانوارش در جانب غربی بدلیس
 در محله کسور واقع شده و (شکری شاعر) که مدتی خدمت
 امراء ترکمان و ملازمت شرف خان حاکم آنجا مینموده • و آخر

در سلك ندمای مجلس سلطان سلیم خان منخرط گشته * لطیفی
 دومی اسم او را در تذکرة الشعراء ترکی می آورد * و وقایع زمان
 او را بنظم آورده سلیم نامه نام نهاده * الحق داد شاعری داده
 از قصبه بدلیس است * غرض که همواره بلده بدلیس مجمع فضلا
 و علما و مقرر دانشمندان و مستعدان بوده و جناب فضیلت شعاری
 (مولانا موسی) که الحال تدریس مدرسه شکریه بدو متعلق
 است از مولانا شاه حسین جد خود که عمر طبیعی یافته صد
 و بیست مرحله از مراحل زندگانی طی کرده بود * بمسود اوراق
 نقل نمود که بهرام بیك ذو القدر را که از نیابت شاه اسمعیل
 بحفظ و حراست عدلجواز و ارجیش و بارگیری مامور گردانیده
 بودند با کاشکان شرف خان که در اخلاط و انحود میبودند
 منازعه و مجادله اتفاق افتاد * شرف خان شیخ امیر بلباسی را بدفع
 او فرستاده * موازی پانصد نفر از طلبه و دانشمندان بدلیس
 به نیت غزا و جهاد تیر و کمان برداشته * همراه شیخ امیر متوجه
 ارجیش شدند * و آب و هوای آن بلده باتفاق جمهور از حیز و صف
 بیرونست و لطافت و نزاهت باغات و عماراتش از نهایت تعریف
 افزون چنانچه شیخ الاسلام افضل الانام مولانا عبدالحلاق
 که ولد شیخ حسن خیرانیست و او خلیفه شیخ عبدالله البدخشانی
 است مزار پر انوار ایشان در قرب كوك میدانست و مکان

استجابت دعاست و سلسله ایشان در تصوف بشیخ رکن الدین
علاء الدوله سمنانی قدس الله سره العزیز منتهی میشود و این چند
بیت در تعریف آب وهوا و لطافت بلده بدلیس از نتایج طبع
کهر بار و افکار در ربار اوست *

﴿ نظم ﴾

وہ چه بدلیس کہ شرمندہ و خجلت زدہ اند

آب خضر و نفس عیسی اش از آب وهوا

چہ مقامیست کہ از زہمت و پا کیزہ کیش

شدہ از روی زمین باغ ارم تا پیدا

چہ دیار یست کہ از طیب وی آہو چو شنید

خواست صحرای ختن را کند آن لحظہ رہا

نادر آن گوی کند نافہ مشکین را عرض

گفت باد سحرش کین چہ خیالیست خطا

مشک چین آمدہ خاک سر آن گویکسر

مرو آنجا کہ متاع تو بود خاک بہا

چہ زمین است کہ از صفوت خاک خوش او

از گلستان جنان آمدہ عمر یست صبا

تاغباری برد از ساحت پاکش سوی خالد

کہ کند غالیہ انکیزی جعد حورا

ليك هر چند كه سر كشته در آن كو كرديد

بغباري نشدش دست رس از عين صفا

در زمستان اگر چه از كثرت برف واشتداد سرما و دمه

چند ماه در آنجا مردمان عذاب دارند اما با وجود اين هوايش

چند ان برودت ندارد كه مردم متاذي شوند * و اهالي آنجا از

مفلس و غني غريب و شهري همه چوب ميسوزانند و حمل

استري همه خشك بپيكدوم نقره كه دوازده اقچه عثمانيست

ميفروشند در حمامات آنجا نيز همه چوب ميسوزانند و بعضي

اوقات در عين زمستان از كثرت برف طريق عبور و مرور بر

آينده و درونده منسد ميكردد * از قديم الايام سلاطين معدات

كزين و خواقين حشمت آيين بواسطه محافظه طرق كفره

و اسلاميه آن بلده را از جميع تكاليف عرفيه و شرعيه معاف

و مسلم داشته اند * امثله و احكام شرعيه و اوامر و فرامين مطاعه

موكد باعنت نامه داده * حكام آنجا بقاء خير از مساجد و مدارس

و خوانق و حظاير و حمامات و قنطرات بسيار ساخته اند * چنانچه

بيست و يك پل از سنك تراشيده در ميانه شهر موجود است

مردمان بر آنجا تردد ميكنند * و شانزده محله و هشت حمام (۱)

دارد و چهار جامع بزرگ است يكي از قديم الايام كليساي ارامنه

بوده ، در حینی که لشکر اسلام را فتح شهر میسر شد آنرا مسجد
 نموده اند و بقزل مسجد مشهور است • و یکی دیگر از بناهای
 سلاجقه است که تاریخ آنرا بخط کوفی نوشته اند و بجامع کهنه
 اشتهاار دارد • و جامع دیگر امیر شمس الدین والی آنجامع
 زاویه در جنب کوک میدان بنا کرده که مسمی بشمسیه است •
 و چهارم جامع شرفیه است که شرف خان جد فقیر با مدرسه
 و زاویه در محله مار دین بنا کرده بشرفیه موسوم گردانیده •
 درین جوامع امامان و مؤذنان منصوبند • و هر کدام بمبلغ خطیر
 موظف اند • و معلوم نیست که از زمان ظهور اسلام تا این
 وقت هرگز جمعه و جماعت در آنجا فوت شده باشد • و پنج باب
 مدرسه که خطیبیه و حاجی بکیه و شکریه و ادرسیه
 و اخلاصیه که از احداث فقیر است که در تاریخ سنه ۷۸۵ و تسعین
 و تسعمایه در جنب زوایه شمسیه با تمام رسیده بالفعل مملو از طلاب
 است • تدریس مدارس بمدرسان فضیلت شعار بلاغت دثار
 مفوض • از آنجمله تدریس مدرسه شرفیه بمولانا خضر بی (۱)
 که در اصول و فروع فقه شافعی و علم تفسیر و حدیث بی نظیر
 است • و مقرر است که هر کس نزد او چیزی خوانده بمرتبه کمال
 رسیده • و مدرسه اخلاصیه بمجناب شمس الدین مولانا محمد شرانشی

متعلق است که در مابین علمای کردستان بعلوم فطرت و سمو
 منزلت مشهور است * و در علم تفسیر و هیات و منطق و کلام
 مهارت تمام دارد * و تدریس مدرسه حاجی بکیه بمولانا محمد
 زرقی صوفی مفوض است که در فقاہت و تقوی و دیانت و راستی
 و درستی او کم است * و مدرسه ادریسیه را مولانا عبداللہ المشہور
 بر شک یعنی ملای سیاه متصرف است * و بیک طریق از آستانہ
 مشروط بخود کرده برات تأیید در دست دارد * او نیز در فنون
 فضایل سرآمد فن خود است * دگر مردمان فاضل و قابل از اہل
 صنایع و محترفہ قریب بہشتصد دکان ہست * و بقاع خیر در آن
 بلکہ بسیار است * علی الخصوص معمار معدلت موفق الخیرات
 والمبرات مستجمع الحسنات والصدقات ملاذ ارباب الطاہل والعلم
 ومعاذ اصحاب الفضل والعلم مؤئن الدولة السلطانی ومعتمد الحضرة
 الخاقانی خسرو پاشای میر میران وان علیہ الرحمہ والغفران یک جفت
 حمام از سنگ رخام و دو درب خان و موازی صد باب دکان دورویہ
 و دو دباغ خانہ وغیرہ مستغلات دیگر ساخته کہ انتفاع کلی از آن
 متصور است جمیع آنہارا وقف زاویہ رھوانمودہ و از آثار عمارات
 اوصفای بسیار در بلکہ بدلیس پیدا شدہ • و فضیلت شعاری
 بلاغت دثاری حاوی کمالات نفسانی محمد جان افندی کہ در اصل از
 قضات و اکابر زادہ کان آنجاست و ابا عن جد متعدد مناصب بلند

و متقلد سمراتب از چند بوده تاریخ بنای عمارت اورا بنای خسروانه یافته * و قطع نظر از احداث عمارت خیرات مرتکب دو امر عظیم شده و باندک فرصتی با تمام رسانید چنانچه عالمیان را مقبول و مستحسن افتاده * اول بنای عمارت رهوا که در مابین قریه تاتوان و شهر بدلیس واقع شده * و آن مشتمل است بر دو باب کاروان سرای وسیع و یک درب زوایه رفیع و یک باب حمام با صفا و یک مسجد روح افزا و ده باب دکانین محترفه و تخمینا از دوازده هزار ذراع مسافت چشمه آب بدانجا آورده و آثار آبادانی و علامات معموری ظاهر گردانیده * و موازی سی خانه وار از کفره و اسلامیة در آنجا آورده و آن محال و اراضی که از رحمت پادشاه مغفور سلطان مراد خان بطریق ملکیت بخسرو پاشا عنایت شده وقف آنجا کرده بجهت آینده و رونده شوربا و نان و چراغ تعیین کرده * از امرا و اعیان ترك و تاجیک عرب و عجم بنده و آزاد شهری و غریب هر کس که شب در آنجا مهمان میگردد فراخور حال اورعایت میکنند * و نفس الامر محلیست که باوجود آنکه در مابین شهر و تاتوان قریای چند و کاروان سراهای متعدد هست اما بواسطه کثرت برف و شدت سرما که اعیان بدلیس یکسال هر دفعه که برف باریده اندازه نموده اند تمامی زمستان شصت و خب بوده است * غرض که هر زمستان تا موازی چند نفر از تجار و متردین

در معرض تلف می آمد و سلاطین و حکام کرام بتخصیص آبا و اجداد
عظام این مستهام چند دفعه اراده عمارت آنجا کرده بلکه اساس
متعدد نهاده اند که بالفعل دیوار و جدار او زیاده از قدم نمایان
و پیدا است اما بواسطه انقلاب زمان و آشوب دوران ناتمام مانده
(ع) تا که را بخت تا که را روزی * و الحال از بیست سال متجاوز است
که از برکت آثار پاشای مغفور متنفسی در رهوا ضایع نشده آینده
و رونده از حجاج و زوار و تجار بر فاهیت و سلامت تردد می کنند *
و ثانیاً در بلده * و آن جامع رفیع و مدرسه و مکان مدفن و زاویه
در غایت صفا بنا کرده با تمام رسانیده * و حافظان خوش الحان و خطیب
و مؤذن متقی و قراءت دان شیرین لهجه نغمه سرا و مجاوران مؤدب
نفر ادا در آنجا نصب کرده بجهت هر یکی فراخور استعداد و وظیفه
تعیین کرده * بعد از ادای صلوٰه خمسہ از برای ترویج روح پرفتوحش
قیام و اقدام نموده بقراءت فاتحه فایحه مشغولند * و در لیالی جمعه
و دوشنبه ختمات کلام قدیم می کنند بلا دغدغه ثواب آن بروج
پرفتوح آن بزرگوار و اصل میگردند * و ثالثاً هادی و دلیل راه مسرود
اوراق کشته باجمی کثیر از عشرت روز کی که مدتی سر کشته تیه
ضلالت و غریق بحر ندامت شده بودند و قریب چهل و چهار سال
از جفای اغیار ترک یار و دیار و ملک و عقار کرده بدیار قزلباشیه افتاده
و بشنیدن سخنان هرزه ادانی و لیام ایشان گرفتار کشته * بجد

و جهد تمام از خارستان اغیار بکازار ییخار اسلام و وطن مألوف
و مسکن معروف آبا و اجداد کرام این مستهام رسانید *

محصل کلام غرایب انجام آنکه در محلی که پادشاه مرحوم مغفور
فقیر را از حکومت نخب جوان دلالت دیار اسلام و وعده ایالت اوجاق
موردی کرد بواسطه خسر و پاشا بود * در آن وادی آن مقدار سعی
و اهتمام که ازو بظهور آمد فوقش بیتی تصور تا موازی هزار نفس از مرد
وزن پیر و برنا که سالها از حضرت باری عز اسمه دیار اسلام را
طلب و آرزو مینمودند همراه فقیر بدان دولت عظمی و سعادت
کبری مشرف شدند و الحمد لله علی ذلک * و دیگر شهر بدلیس را
بغایت اطراف و نواحی خوب هست * از آنجمله ناحیه اخلاط
است که نفس شهر آن قدیم البناست * و در بعضی اوقات دار الملک
پادشاهان ارمن بوده * در زمان نوشیروان ایالت آنجا بعمش
جاماسب تعلق میداشت و هواوی اخلاط در غایت لطافت است
و باغستان بسیار و میوه های آبدار از هر قسم دارد * و بتخصیص
قبسی و سیب در کمال نراکت میشود * و یحتمل که یکدانه سیب
در وزن صد درم بیشتر باشد * و اقسام سیب و آمرود دارد و سیب
اخلاط در ولایت ارمن و آذربایجان مشهور است * و آثار بقاع
خیر در آنجا از مساجد و مدارس و حظائر و خوانق موفور
و همواره ظهور اولیا و علما و مشایخست * از آن جمله (سید حسین

اخلاطی) که در علوم ظاهری و باطنی سرآمد علمای عصر بوده
 در جفر جامع از مشاهیر دهر است * بواسطه انقلاب دوران
 و فترات لشکر قیامت اثر چنگیز خان که در ایران و توران واقع
 شد از روی علم جفر دانسته * قبل از ظهور فتن و آشوب محن با
 موازی دوازده هزار خانه و ارا از سریدان و معتقدان از اقوام
 و محبان خود ترك اوطان کرده بجانب مصر رفت * و تا هنگام
 رحلت از عالم سیادت پناهی در آنجا بسر می برد و مزار فایض
 الانوارش در آنجا است * و الحال در مصر محله ایست که
 موسوم است بمحله اخلاطیان * و دیگر از جمله فضایل آنجا
 (مولانا شیخ الدین اخلاطیست) که در علم ریاضی و هیات
 ذوقنون زمان خود بوده * و چون (نصیر الدین محمد طوسی) حسب
 الاشاره (هلاکو خان) در مراغه تبریز شروع در بستن رصد
 و نوشتن زیج کرد مولانا را از اخلاط آورده باتفاق او (و موید
 الدین عروضی) و (نجم الدین دبیران قزوینی) آن کار را باتمام
 رسانیدند * اما شهر اخلاط بواسطه بعضی فترات که در زمان
 ظهور اسلام در آنجا واقع شد منهدم گشت اولاً در شهر سنه
 ست و عشرین و ستمایه سلطان جلال الدین خوارزمشاه بد آنجا
 آمده بقر و غلبه از سلاجقه گرفته قتل بسیار کرد * و بعد از آن
 لشکر مغول آمده ازو گرفته خرابی از حد بیرون نمودند * و در

سنه اربع و اربعين و ستمایه زلزله عظیم واقع شده • اکثر عمارات آنجا خراب گشت • و در سنه خمس و خمسين و تسمایه شاه طهماسب در قلب زمستان قلعه اخلاط • را محاصره کرده از کاشتهکان سلطان سلیمان خان مستخلص گردانیده بتخریب قلعه فرمان داده در يك ساعت بخاك تیره برابر ساختند • و بعد از آن سلطان سلیمان خان غازی قلعه و شهر قدیمی را بر طرف نمود قلعه و حصار جدید در کنار دریاچه بنا کرد بدین سبب بالکایه شهر قدیم ویران گشته قصبه جدید نیز چندان معمور نشد • نظم جهان رباط خرابست در گذر که سیل

کمان مبرکه بیک مشت کل شود معمور

و بالفعل هر محل که از اراضی شهر قدیم میکاوند آثار عمارت از سرای و خان و حمام باسنگهای تراشیده و رخام مصنع بیرون می آید • و ناحیه دیگر بدیس موش است و آن بلده قدیم البناست و اثر قلعه و حصار قدیم او پیدااست • و در زمان تصرف آبا و اجداد فقیر مستهام قلعه موش را مقدار يك فرسخ بطرف جنوبی شهر بر بالای کوه ساخته مدتها معمور بود • در ثانی الحال سلطان غازی آن قلعه را ویران کرده نصف قلعه قدیمی که در جانب غربی بلده در بالای تلی واقع شده عمارت کرده است و تا موازی پنجاه نفر از مستحفظان با کتوال و توپچی و سایر

مایحتاج قلعه تعیین فرمودند • و موش در اصطلاح ارامنه دمان را
 میگویند و از کثرت دمان اشجار منمره در آنجا کمتر است
 اما در اطراف بلده باغات انکور دارد • در بالای کوه پشته
 نشانده اند که رزرا از سر زمین بر نی دارند اگر رزرا بر صوب
 اندازند و یا در جای همواری نشانند بار نمیدهد • و غلات بسیار
 و ارزن بیشمار در آنجا حاصل میشود • صحرای خوب و علف زار
 مرغوب دارد • رعایای آنجا کاو و کاومیش و کوسفند بسیار
 نگاه می دارند چنانچه • هر جفت کاو که عبارت از کوتانست
 یست و چهار کاو و کاومیش می بندند و صحرای موش بین الاتراک
 بموش اوامی اشتهار دارد تخمینا ده دوازده فرسخ در طول چهار
 و پنج فرسخ در عرض زمین مسطح • و هموار بر کل و ریاحین
 و اطراف آن کوهستان پر بیشه سبز و خرم همیشه ییلاقات پر برف
 و چشمه سارهای سرد و رودخانه های فراوان در آنجا میباشد •
 چنانچه آب فرات از جانب شمالی آن صحرا آمده ثلث آنرا قطع
 میکند و بطرف جنوبی میرود رودخانه معروف بقره صو از جبل
 نمرود از جانب شرقی می آید و از حدود وسط صحرا جریان کرده
 داخل آب فرات میشود • در کوهستان او بازهای سفید اعلی بی
 نظیر میگیرند و اقسام شکار مرغ و ماهی در آن صحرای بهشت
 آیین و مرغزار فردوس قرین پیدا می شود • ﴿نظم﴾

بهشتی شده ییشه پیرامنش * دیگر کوثری بسته در دامنش
 کراینده بویش باسودکی * فرو شسته از خاکش آلودگی
 همه ساله دیمخان آن سبز شاخ * همیشه درو ناز و نعمت فراخ
 علف گاه مرغان این کشور اوست * اگر شیر مرغت بیاید دروست
 زمینش بآب زر آغشته اند * تو کوپی درو زعفران گشته اند
 قرایای ارامنه قریب بصد خانه وار در آن مرغزار پهلوی
 یکدیگر افتاده دامنه کوه از اطراف صحرا قرایای اسلامیة واقع
 شده * و حقوق دیوانیش بقول حمد الله مستوفی در زمان سلاطین
 چنگیزیہ شصت و نه هزار و پانصد دینار بوده * در زمان سلطان
 غازى سلطان سلیمان خان که ولایت بدایس را تحریر و بازدید کردند
 بغیر از قرایای اوقاف و املاک مع جزیه و خراج چهار هزار نفر کفره
 باسلوب جزیه قدیم که هر نفر از قرار هفتاد آقچه باشد یک هزار
 و پانصد هزار و سی و سه هزار و سیصد و بیست و چهار آقچه
 عثمانی میشود که هر دوازده عثمانی يك مثقال نقره خالص است
 و روایتست که قبل از ظهور اسلام در زمان حکام ارامنه شخصی
 که حاکم موش بود یکروز عرض لشکر خود را دید ششصد
 راس اسب الاجه در عسکر او موجود بوده * و هنوز تاسف
 میخورد که موش حاکم و صاحب با تدبیر ندارد * و ناحیه مشهور
 دکر بدلیس خنس است که ییلاقات وسیع دارد * از آنجمله یکی

صو شهری ، و یك كول و دیگری جبل شرف الدین است که
الوسات اگراد در زمان آباواجداد محرر اوراق در آنجا بیلامیشی
کرده منافع بسیار از آن ممر حاصل میشد و دو چشمه آب دیگر
است در آنجا که از یکی ملح سفید و از دیگری نمک احمر پیدا
میشود و هر سال چهار صد هزار آقچه عثمانی از آنجا پیدا میکرد
و در حقوق دیوانی امثال موش است * اگر چه رعایای ارامنه
آنجا کمتر شده اند اما اکثر قریه و مزرعه آنجا را باقطاع
و صاحب تیمار داده اند و بالفعل موازی چهار صد صاحب اقطاع
در آنجا هست * اسبان تازی نژاد در ناحیه خنس پیدا میشود
و سوای غله چیزی دیگر در اراضی آنجا حاصل نمیکردند *
و از غرایبات آنجا دریاچه ایست مشهور بیولانق که اطراف
آن بر وجه تخمین يك فرسخ بوده باشد * و علی الدوام آبش کل
آلود است مایل بسرخ و رود خانه هم که از آن دریاچه بیرون
می آید بنوعی کل آلوده است که امکان صاف شدن ندارد *
و دریاچه دیگر در میانه بولانق و اخلاط واقع شده که آنرا
دریاچه نازک میخوانند آبش در غایت صافی و خوشکواری
شفافست و در زمستان چنان یخ می بندد که کاروان چهار ماه
بر بالای او تردد میکنند و قریب بتحویل حمل که یخ او میشکند

صدای او نزدیک بسه فرسخ راه میرود و چون پنج بر طرف
کشته در هوا اعتدال پیدا میشود • ماهی بسیار از آن کول
برودخانه‌های کوچک که از سیلاب داخل آنجا میشود بیرون می آیند
اهالی ولایت آمده هر کس قریب یکماه چند انکه مطلب ایشان
است صید ماهی میکنند چنانچه شخص واحد در یک شبانه روز
چند خروار ماهی که اراده داشته باشد بسهولت میگیرد گوشت
بغایت لذیذ دارد و در بزرگی از نیمزراع زیاده است طرفه آنست
که بیضه ماهی در شکم اوست هر کس از انسان و حیوان بخورد
حکم سم دارد • چند نفر از مردمان در حضور فقیر اندکی از و تناول
کرده یک شبانه روز بیخود افتاده آخر تریاقات خورده بکثرت
استفراغ خلاص شدند • و چند عمالداران دیوانی اراده کردند که
ماهی آنرا اجاره و التزام نمایند بلکه در زمان فقیر اجاره کردند که
مبلغی بدیوان عاید سازند • اتفاقا در آن سنوات چیزی حاصل
نشد و ماهی بیرون نیامد • و کوهی عظیم در میان موش و اخلاط
در شمال بدلیس واقع شده که بکوه نمروود اشتهار دارد • و زبان
زده مردم چنان است که زمستان نمروود قشلاق در او جا میکرده
و تابستان بیلا قاش در این کوه می بوده و در سر کوه قلعه و عمارت
و سرائی پادشاهانه بنا کرده • اکثر اوقات را آنجا بسر می برده • چون
غضب الهی متوجه نمروود شد سر کوه سر نگون کشته بنوعی

زمین فرو رفته که بجای قلعه و عمارت آب بر آمده است با وجود
 آنکه کوه از زمین دو هزار ذراع مرتفع است و تخمینا هزار
 و پانصد ذراع میان کوه زمین فرو رفته کول آب عظیم پیدا شده
 که قطر آن پنج هزار ذراع شرعی مسافه بلکه زیاده دارد و
 و از کثرت سنگلاخ و بسیاری بیشه و درخت بغیر از دو سه راه
 مردمان تردد نمیتوانند کرد و راه چاروا منحصر بدو راهست و
 آب حوض بغایت صاف و سرد است و اگر کنار حوض را
 کاویدن میسر شود آب گرم بیرون می آید خاک کمتر دارد جمله
 سنگلاخ است که پهلو به پهلو داده و جمله سنگهایش سنگ
 سوداست و بعضی را سنگ سیاه که ترکاں او را دوه کوزی
 میخوانند مانند شان عسل سوراخهای او را پر کرده صلابت
 پیدا کرده و بعضی مانند سنگ سودا خفیف است و از جانب
 شمالی در پشت کوه مجاری آب جرم سیاه گتیف مانند جرم آهن
 که از کوره حدادان پیدا میشود در وزن و صلابت از آهن
 سختتر و کراتر است که از زمین جوشیده میل بجانب نشیب
 کرده ظاهرا باعتقاد فقیر هر سال طریقه نزاید و تضاعف می پذیرد
 در ارتفاع زیاده از سی از و در طول تخمینا پانصد و ششصد ذراع
 از چند محل متعدد بیرون آمده و اگر کسی اراده نماید که پارچها
 که بر وزن یکمن بوده باشد از هم جدا سازد مشقت بسیار

می باید کشید • القدرة لله تعالی •

سطر اول

﴿ در بیان احوال عشیرت روزکی و سبب وجه تسمیه ایشان ﴾
 بر ضمایر مهر ماثر فارسان میدان فصاحت و خواطر حقیقت
 مدائر شهسواران عرصه بلاغت مخفی و پوشیده نماید که روزکی
 لفظ در یست و بعضی املاء آنرا بحیم (۱) و شین هم نوشته اند اما
 روزکی در اصل عبارت از یکروز است و کی که در آخر لفظ
 روز واقع شده کاف ویای وحدت است مثل خواجگی و پردگی
 و امثال آن • و بعض از فصیحای بلاغت انما برانند که کاف و یا
 در فارسی برای تصغیر هم آمده است و میتواند بود که املاى بحیم
 قاعده فصیحای عرب باشد که هرگاه ژا در لفظی درى باشد بحیم
 درج میکنند • و شین بمقتضای طبع بلغای کردی باشد • چه
 از ثقات روایات منضبط است و در سلاک صحاح اخبار و آثار منخرط
 که عشیرت روزکی در یکروز از بیست و چهار قبیله اگراد در
 موضع طاب من اعمال ناحیه خویت جمع گشته و منقسم بدو فرقه
 شده • دوازده فرق او را بلباسی و دوازده گروه ایشانرا قوالیسی
 خوانده اند • و بلبیس و قوالیس دو قریه ایست از قریای ولایت

(۱) فی نسخه آخری بحیم عجمی یعنی بثلاث نقط

حکاری • و بروایتی نام دو عشیرتست از طوایف بابان • محصل
 کلام چون اول در طاب جمع شده اند و اراضی آنجا را در میانه خود
 قطعه قطعه قسمت نموده یکدل و یکجهت و یکزبان گشته از برای
 خود حاکمی نصب کرده شروع در تسخیر ولایت کرده اند و مشهور
 است که هر کس در قریه طاب حصه از آن مقسومه ندارد روزی
 الاصل نیست • بعد از آنکه سر در ربه اطاعت حاکم خود نهاده
 اند شروع در مملکت گیری نموده اند • منقول است که در آن عصر
 حاکم بدایس و حزو و تاوایت نام شخصی از حکام کرjestان بود • روزی
 ولایت بدایس و حزو را ازو مستخلص گردانیده و بروایتی بدایس را
 از عشیرت کردکی و حزو را از کرچی گرفته اند • و بقول بعضی
 بدایس را از عشیرت ذوقیسی (۱) انزعاع نموده اند العهده علی
 الراوی • القصه چون ولایت بدایس و حزو را بید تصرف و قبضه
 تسخیر در آوردند و مدتی از ایام حکومت متمادی شد شخصی که
 متصدی امر حکومت و متکفل مهام امارت روزی بود فوت
 شده منقطع النسل گشت • و عشیرت روژکی از انجا یکی
 در یکدیگر افتاده کردن باطاعت هم نهادند و مضمون این آیات
 مولانا هاتنی بظهور رسید • ﴿نظم﴾

بران مملکت زار باید کریست • که فریاد رس را ندانند کیست

کند قعبهٔ مست در کعبهٔ قی * اگر چوب حاکم نباشد ز پی
 چون مدتی احوال ایشان بدین وتیره گذشت روساء عشایر
 و قبایل درین باب بایکدیگر مشاوره نموده * رایها بر آن قرار
 گرفت که عز الدین و ضیاء الدین نام دو برادر که از نسل سلاطین
 اکسره در شهر اخلاط وطن دارند ایشانرا از آنجا بمیانۂ خود
 آورده هر کدام که لیاقت و استعداد حکومت داشته باشد
 بامارت و دارایی نصب کرده عنان اختیار در قبضهٔ اقتدار
 او بگذاریم ناگارو بار مملکت و مهام ولایت رواج و رونق پیدا
 کرده متمر دین را بحال نمرود و عصیان نباشد * صغیر و کبیر عشیرت
 باین معامله راضی گشته . سرموی تخلف نکنند چند نفر از اعیان
 عشیرت بشهر اخلاط رفته شهزادگان را باعزاز و اکرام تمام از
 اخلاط برداشته بیدلیس آورده * جماعتی عز الدین را در بدایس
 و فرقهٔ ضیاء الدین را در حزو بمحکومت برداشته سر در رقبهٔ
 اطاعت ایشان نهاده رتق و فتق مهمات ملکی و مالی خود را در کف
 کفایت ایشان گذاشته عنان اختیار مملکت را در قبضهٔ اقتدار او
 نهاده * میر عز الدین نیز کما ینبغی از عهدهٔ دارایی بیرون آمده
 عشایر و قبایل و اقوام را امیدوار و مستمال گردانید * و نفس
 الامر عشیرت روزگی در مابین عشایر و قبایل کردستان
 بکثرت سخاوت و شجاعت و فرط مردانگی و غیرت معروفند

و بوفور نك و ناموس و بصفت راستی و درستی و دیانت و امانت
 موصوف هرگاه عقوبت و صعوبت بر سر حاکمان ایشان آمده
 دقیقه از دقائق خدمتکاری و وظیفه از وظایف همراهی
 و جانسپاری نامری نکنداشته هر وقت که ولایت بدلیس از
 تصرف ایشان بیرون رفته و حاکمان آنجماعت بر طرف گشته
 بحسن تدبیر و رای خود بی امداد و معاونت دیگران متوکل
 و متوسل بعون الله گشته ولایت خود را بتصرف در آورده اند
 و در میانه اگر اد مشهور است که بعدد هر سنکی که در دیوار
 قلعه بدلیس نهاده اند سر عشرت روزگی بیاد رفته است و هرگاه
 پادشاهان ذی شوکت را که اراده تسخیر کردستان شود مقرر
 است که اول با حاکمان بدلیس و عشرت روزگی مخاصمت نمایند
 و تا مادامی که عشرت روزگی مطیع و منقاد نکرد سایر عشایر
 کردستان باطاعت و انقیاد کردن نمی نهند و لهذا در حینی که
 سلطان غازی (۱) ولایت بدلیس را از شمس الدین خان حاکم
 آنجا گرفت او از بیم غضب سلطانی بولایت عجم رفت طایفه
 بایکی و مودکی وزیدانی و بلباسی سه سال کردن باطاعت کماشتگان
 آل عثمان نهادند حتی جمیع امراء اگر اد حسب الاشاره سلیمانی چون
 دیوان کوه قاف هجوم بر سر این جماعت آورده ایشانرا رام نتوانستند

(۱) الظاهر هو السلطان سلیمان القانونی اکبر سلاطین آل عثمان

کرد تا هنگامی که سلطان سلیمان مکان مردم دره^{*} کیفندور و طوایف
 یایکی را بوساطت بهاء الدین بیک^{*} حاکم حزو معاف و مسلم نمود
 و اولاد شیخ امیر بلباسی ابراهیم بیک^{*} و قاسم بیک^{*} را امیدوار
 و مستمال نساخت بزور و غلبه تسخیر ولایت بدلیس میسر
 نکشت^{*} و اکثر اوقات امیر زادگان کردستان بدلیس
 می آیند و اوقات بفراموشی میگذرانند و میرزادگان و آغازادگان
 روزکی بدرخانه امراء کردستان میروند^{*} و عشیرت روزکی در
 بلاد غربت بجفا و محنت کربت پای ثبات و وقار افشوده مردانه
 و استوار کرده صبر و تحمل شعار خود ساخته بمراتب اعلی میروند
 از جمله درویش محمود کله چیری که ریش سفید و بزرگترین عشیرت
 ایشانست از ولایت موروئی خود بدرگاه عرش اشتباه سلطان
 سلیمان مکان توجه نموده بنابر وفور حیثیت و قابلیت که از جبهه^{*}
 آمال او ظاهر و هویدا بود و بکمال حسب و نسب آراسته و زیور
 عقل و فهم پیراسته^{*} بنوعی بود که او را جامع الحیثیات میگویند
 و مکر را و مجددا سلطان سلیمان در مجلس خاص و بزم اختصاص
 خود طلبیده با او صحبتهای متواتر میداشته^{*} و از ابیات فارسی
 و ترکی بسیار بنظم در می آورده^{*} شاعر بی نظیر بوده^{*} و از جمله
 ابیات او که راقم الحروف بخاطر داشت این است (بیت)

سبزہ میدر ایلرک دور نده یاخط غبار

یاایاغی شہدہ باتمش خستہ آرولر میدر
و بنوعی تلاوت کلام قدیم الہی میکرده کہ اورا ادریس ثانی میکرده
اند * مخصوص بزم پادشاہی کر دیدہ منصب کتاب داری خود را
بدو ارزانی فرمود * و دیگر حیدر اقای برادر زادہ مشار الیہ است
کہ آثار رشد و مردانگی او بر تمامی اہل خیرت روشن بود *
از دیوان سایمانی منصب سنجاق باعشیرت جہان بلکو و بعضی
محال بالو بطریق اقطاع تلمیکی بدو مفوض شد * و دیگر از عشیرت
بلباسی ابراہیم بیگ ولد قلندر آقا است کہ از واسطہ رنجش خاطر
کہ از بعضی اقوام داشته بدیار سیستان افتاد * و در آنجا بخدمت
محمد خان ترکان کہ حاکم و فرمان روای آن ولایت بود رفته چون
آثار مردانگی و شہامت از ناصیہ او همچو آفتاب تابان و نمایان بود
اورا بسر داری سرحد بلوچ مامور کرادنید * و چون شجاعت
و دایری کہ آفریدہ * اگر ادیونہا داشت چند مرتبہ متعددہ میانہ
او و عشیرت بلوچ جنال و قتال واقع شدہ مکررا شکست بر
لشکر عشیرت بلوچ افتادہ * چنانکہ بسیاری از مردمان کاری
از جانب بلوچیان ہدف تیر بلا کشتہ در عرصہ تلف برآمدند
و عاقبت الامر آن ولایت را مسخر نمودہ * مردم آندیار بالتام
والکمال مطیع و منقاد او گشتہ * علی الدوام اوقات ب فراغت

میگذرانید • و دیگر بستم آغا که او نیز بطرف قندهار بملازمت
 سلطان حسین میرزا رفته در اندک فرصتی مراتب عالی بهم
 رسانید و داخل مجلس نواب میرزایی آشته همه وقت مصاحبان
 اوقات بابستم آقای مشار الیه مصروف میداشت • و دیگر قاسم
 بیگ ولد شاه حسین آقای مهر دار است که بعد از مراجعت
 طایفه روزی وراقم حروف از الکای نخب جوان بجانب بدایس
 ولایت موردی خود بود • و قاسم بیگ مذکور بنا بر اعتقاد
 و اخلاص و یکجبهی که نسبت بدرگاه ملایک سپاه اقدس
 ارفع همایونی داشت پای ثبات و وقار در دامن صبر و شکیبائی
 پیچید و انحراف نوردید • و چون در سلك قورجیان عظام
 منخرط بود پای از دایره اطاعت بیرون نهاده • بعضی از اکراد
 عراق را تقارت خاطری بود در میان طایفه روزی بواسطه
 منصب یوزباشی کری که اراده داشتند بنوعی در مخالفت او
 کوشیدند که فوقش متصور نبود تا آنکه الکای موردی او را
 ازو بریده انواع بدیها از ایشان صادر کردید • و قاسم بیگ مزبور
 بمضمون (الصبر مفتاح الفرح) عمل نموده تا آنکه حقوق نمک
 خواری و جان سپاری او بر نواب همایون ظاهر گردیده منصب
 یوزباشی کری که موردی روزی بود و از تصرف بیرون رفته
 بود باز بدو عنایت فرمود • و حالا که تاریخ هجری در سنه خمس

والف است بامر مزبور مبادرت مینماید * والحق جوانی است
 بزبور قابلیت و انسانیت پیراسته و بحایه سخاوت و شجاعت
 آراسته امید که موفق باشد *

و باین اطوار بر سایر عشایر کردستان امتیاز دارند * و این طایفه
 منقسم به بیست و چهار شعبه اند ازین جمله پنج شعبه که قیسائی
 و بایکی و مودکی و ذوقیسی و زیدانی بوده باشد عشیرت قدیمی
 ولایت بدلیس اند. و پانزده دیگر (۱) بلبای و قوالیسی است
 (بلبای) که چیری ، و خریلی ، و بالکی ، و خیاری ، و کوردی
 و بریشی ، و سکری ، و کرسی ، و بیدوری ، و بلاگردی (قوالیسی)
 زردوزی ، و انداکی ، و یرتانی ، و کردی کی ، و سهرودی ،
 و کاشاخی ، و خالیدی ، و واستودی و عزیزان *

سطر دوم

در بیان نسب حاکمان بدلیس که بکجا منتهی می شود *
 بتواتر بصحت رسیده و در بعضی نسخ تواریخ بنظر آمده که
 نسب حکام بدلیس بملوک اکاسره میرسد * و بین الناس از اولاد
 انوشیروان اشتهار دارند * اما اصح آنست که در زمان انوشیروان
 جاماسب بن فیروز که پنجم (?) سلاطین کسریست بنیابت

(۱) الظاهر آنه نوزده لا پانزده

قباد بحکومت و دارائی ولایت ارمن و شیروان قیام مینمود *
 و چون وفات یافت از و نرسی و سرخات و بهواطسه پسر ماند *
 نرسی قائم مقام پدر گشته نوشیروان نیز در تربیت او کما ینبغی
 کوشیده و مافیوم مراتب او طریق نژاد پذیرفته تا آنکه
 لشکر بکیلان کشید و آنجارا بقهر و غلبه مسخر گردانید و دختری
 از ملوک کیلان گرفته از و پسری در وجود آمده موسوم بخیلان شاه
 گردانید (?) و ملوک رستم دار از اولاد او یفتد * و سرخاب بحکومت
 شیروان مبادرت کرده ساسله نسب حاکمان شیروان بدو میرسد *
 و بهواط در اخلاط توطن اختیار کرده باندک دخل قناعت نمود
 و بدستور آباء و اجداد خود در اتساع ملک نکوشید * و نسب حکام
 بدایس بدو منتهی میگردد و باملوک رستم دار و شیروان حکام بدایس
 بنی عمانند * و بروایت صحیح امروز که تاریخ هجری در سلخ شهر
 ذی الحجه سنه خمس و الفست هفت صد و شصت سال است که
 حکومت و دارائی بدایس مع توابع و لواحق و مضافات و ملحقات
 در تصرف حاکمان آنجاست مگر قریب یک صد و ده سال که
 از دست ایشان بیرون رفته بتصرف مردم بیکانه در آمد *
 و چهار طبقه از سلاطین که ید تصرف در ولایت ایشان دراز
 کرده اند احوال هر کدام بعد ازین بتفصیل در محل خود مذکور
 خواهد شد * القصه چنانچه سابقا مرقوم دقم کلاک غمزدا گردید

که عز الدین را در بدلیس و ضیاء الدین را در حزو و عشرت روز کی
 بحکومت برداشتند • و چند وقت از حکومت ایشان مرور
 کرد میل مردم بدلیس آنّا فآنّا بجانب ضیاء الدین زیاده میشد
 و بعض الدین چند آن محبت نمی نمودند • چون ضیاء الدین ازین
 مقدمه واقف گردید و میل مردم بدلیس را نسبت بخود درجه
 اعلی و مرتبه قصوی مشاهده فرمود روزی از حزو باراده
 ملاقات برادر بجانب بدلیس آمد بعد از شرف ملاقات برادران
 بساط عیش و عشرت گسترده داد نشاط دادند • ضیاء الدین
 آب و هوای بدلیس را موافق مزاج یافت مع هذا توجه خاطر
 و ضیع و شریف بلده بدلیس را بخود مایل و راغب دید • میل
 حکومت آنجا در دلش راسخ و جایگیر شد • در خفیه زبان
 با مردم قلعه یکی ساخته مقدمه کرد که در هنگام رفتن برادر
 بمشایعت من از قلعه بیرون خواهد آمد و من تقریبی کرده باز
 بقلعه مراجعت خواهم کرد • چون ضیاء الدین از برادر رخصت
 انصراف حاصل کرده متوجه حزو شد • عز الدین تشییع موکب
 برادر نمود چون اندک مسافت از شهر واقع شد ضیاء الدین به برادر
 گفت انکشتی من در قلعه مانده است و بغیر از من کسی
 بر آن اطلاع ندارد که در کجاست اگر چنانچه لحظه توقف
 فرمایند تا من باستعجال بقلعه رفته خاتم خود را بدست آورم •

دور از اشفاق برادری نیست * عز الدین در همان مکان توقف نموده
 خود را بصید و شکار مشغول گردانید * ضیاء الدین فرصت
 غنیمت دانسته خود را بقلعه داخل نموده در را استوار کرده
 برادر پیغام فرستاد که توقع از مکارم اخلاق اخوی آنست که
 چند روز ایشان در حزو ساکن شوند و بنده در بدلیس که آب
 و هوای اینجا موافق مزاج فقیر افتاده توقف نماید * عز الدین چون
 از این مقدمه واقف گردید بر در قاعه آمده هر چند با برادر بی
 صروت مبالغه و الحاح کرده اثری بر آن مترتب نشده بالضروره
 راه حزو و صاصون پیش گرفته حکومت آن ولایت بدو قرار
 گرفت و حالا حکام خزو از نبار و اولاد اویند که بعززان اشتهار
 دارند * و حاکمان بدلیس از نتایج ضیاء الدین اند که بدیادین
 مشهورند * و اسامی حکام بدلیس که در کتب تواریخ مسطور
 است و بنظر فقیر در آمده هجده نفر است و مدت حکومتشان
 از چهار صد و پنجاه سال متجاوز است و در آن دیار حکومت
 کرده ترك علاقه نکرده اند * و اسم آن شخص که اتابك عماد
 الدین بن اتابك آقسنقر بدلیس را ازو گرفته معلوم نشد در وقت
 تسوید این ارواق از کتب تواریخ که در نظر بود ظاهر نشد *
 و اصح روایت آنست که بدلیس را قزل ارسلان در زمانی که
 با ذریبجان و ارمن استیلا یافته مسخر کرد * و بعد از سلجوقیان

در اواخر زمان خوارزمیان که سلطان جلال الدین بن سلطان محمد خوارزمشاه بدایس آمده حاکم وقت (ملک اشرف) بود * و بعد از او برادرش (ملک مجد الدین) حکومت نمود و بعد از او (عز الدین) و بعد از او (میر ابو بکر) و بعد از او (امیر شیخ شرف) و بعد از او (امیر ضیاء الدین) که معاصر امیر تیمور کورکان بود و با او ملاقات واقع شد و از زمان او تا حال که حکومت بحسب ارث بمسود اوراق انتقال کرده احوال حکام بدایس مربوط است * و سوانح قضایای ایام حکومت هر يك از ایشان در محل خود بتفصیل مذکور خواهد شد * و بعضی از حاکمان بدایس که از تأثیر نظر کیمیا اثر سلاطین بلند همت و بیمن پرتو مرحمت خواقین سعادت مند ذی شوکت پایه قدر و منزلت باوج رفعت رسانیده اند * و برخی که از صرصر سموم قهر و شعله آتش غضب پادشاهان عالی مقدار و خواقین گردون اقتدار سوخته دود بیداد از دودمان ایشان بر آمده بتقریب مذکور خواهد کردید بعون الله الملك المجید * این قصه چنانست که در زمان سابق اول کسی که متعرض ولایت حکام گردستان شده سلاجقه آذربایجانست * حقیقت آنست که در زمان سلطان محمود بن سلطان محمد بن سلطان مسک شاه سلجوقی شهنکی بعضی از ولایت عراق عرب بعماد الدین اتابک بن آقسنقر * و شهنکی آذربایجان و ارمن باتابک ایلاکز که جد قزل

ارسال آن است مفوض شد * و هر دو در آن امر بواجبی دخل
 کرده در حفظ و حراست و ضبط و صیانت ولایت کما ینبغی قیام
 و اقدام نمودند * و در سنه^۱ احدى عشر و خمسایه صاحب موصل فوت
 گشته حکومت آنجا را علاوه^۲ منصب عماد الدین زنکی
 گردانیدند * یوما فیوما درجه^۳ دولت او ارتفاع گرفته تا آنکه
 لشکر بطرف شام و حلب کشیده باندک فرصتی آن ولایت را
 بتحت تصرف در آورد * و در سنه^۴ اربع و ثلاثین و خمسایه حرکت
 بصوب کردستان و دیار بکر کرده * بدلیس و جزیره و آشوت
 و عقره و سایر بلاد را بحیطه تسخیر آورد * و قلعه^۵ آشوت را
 خراب کرده بجای آن قلعه^۶ بنا کرده موسوم بنام خود بهمادیه
 گردانید. و الحال دارالملک آن ولایت همادیه شده * و زیاده از چهل
 سال ولایت کردستان بتخصیص قصبه و قلعه بدلیس در تصرف
 اتابکان سلاجقه بود تا در شهر سنه^۷ ست و سبعین و خمسایه سلطان
 صالح الدین بن نور الدین بن (؟) سیف الدین غازی اتابکی در
 محاربه مصریان شکسته منهزم گشت * و بعد از آن آثار کسوف
 در چهره آفتاب دولتشان ظاهر و علامت خسوف در جبین ماه
 مملکتشان باهر شد * و عشرت روزی که سالها در پس سحاب
 غم متواری شده بودند چون جانوران وحشی در کوه و جنگل
 آرمیده همواره منتظر فرصت و زمان و مترصد وقت چنان

بودند مانند پیر بیان و شیر زیان از قله کوه برآمده بیاز ماندگان
 اما بکان حمله آوردند و ساحت دشت و کوه را از غبار اغیار
 بصیقل شمشیر آبدار پاک گردانیده * و شخصی که از نیابت ایشان
 بضبط بدلیس و حکومت آنجا مبادرت کرده (۱) که
 آثار بقاع خیرایشان از جامع و رباطات و قنطرات در شهر بدلیس
 و شهر اخلاط بسیار است * و بروایتی بلده بدلیس در تصرف
 قزل ارسلان اتابکی بوده بهر تقدیر تاریخ شهنشکی عراق عرب
 با قسنقر (?) و شهنشکی آذر بایجان بایدگز موافق است
 و ایام حکومتشان با هم مطابق (۲) و جماعت سراجیان
 که در ولایت بدلیس اند از بقیه ایشان است
 و سراجیان غایط سلجوقیان است اولاد
 تاج احمد و قرا کوه و قلی اوز بکان
 و غیره از آن طایفه اند .

(۱) هکذا بیاض بالاصل فی بعض النسخ

(۲) وفی بعض النسخ زیرا در هنگامی که شهنشکی عراق عرب با قسنقر
 اتابکی مفوض شد شهنشکی اران و آذربایجان نیز بایدگز اتابکی که جد قزل
 ارسلان است مقرر گردید . زمان حکومتشان موافق و تاریخ ایا ایشان
 مطابق است .

سطر سیم

﴿ در بیان اعزاز و احترام که از سلاطین ماضی نسبت

بجا گمان بدلیس نموده اند ﴾

(و آن مشتمل بر چهار فصل است)

فصل اول

﴿ در ذکر ملك اشرف ﴾

بر مرآت طباع فلك ارتقاع سخنوردان شیرین گفتار و ضمائر
خورشید شعاع راویان فصاحت شعار صورت این معنی عکس
پذیر خواهد بود که در اوایل حال ملك اشرف که قدم بر سر پر
حکومت ولایت بدلیس نهاده از نیابت سلاطین مصر و شام
می نموده بلکه معاصر ملك اشرف بود و آن پادشاهان در رعایت
او کما ینبغی می کوشیده اند تا در تاریخ سنه ۵۸۵ و عشرين و ستمایه که
سلطان جلال الدین بن سلطان محمد خوارزمشاه از خدمت
عسکر قیامت اثر چنگیز خان ترك سلطنت ایران کرده
بیلا د هند افتاد * و چون خبر فوت چنگیز خان در اقصای
هندوستان مسموع او شد از راه کیج و مکران بعزم تسخیر ایران
بدار الملك اصفهان آمد چنانچه خلاق المعانی کمال اسمعیل اصفهانی
درین معنی گوید

نظم

بسپط روی زمین باز کشت آبادان * ییمن سایه چتر خدایکان جهان
کنند تهنیت یکدیگر بر رسم حیات * بقیه که ز انسان بماند و ز حیوان
پدید میشود آثار حرث و نسل وجود

از آن سپس که بزور و صواعق خذلان
برای بندگی در کت دگر باره * زیر گرفت تولد طبیعت انسان
تو عمر نوح ییابی از آنکه در عالم * عمارات از تو پدید آمد از پس طوفان
تو داد منبر اسلام بستندی ز صلیب * تو بر گرفتی ناقوس راز جای اذان
حجاب ظلم تو برداشتی ز چهره عدل * نقاب کفر تو بکشادی از رخ ایمان
و بی شایبه ریا باندك زمانی آن دیار را از خبث وجود ناپاکان
کفر پاک گردانید * اما بعد از دو سال که او کتای قاآن از قضایای
ایران واقف گردید سوتای بهادر و جرماغون نویان را باسی هزار
مغول خونخوار بدفع سلطان جلال الدین روانه ایران ساخت .
سلطانرا مجال توقف نمانده بطرف اران وارمن در حرکت آمده
تفلیس را بحیطة تصرف در آورد که کمال اسمعیل میگوید نظم
که بود جز تو ز شاهان روزگار که داد * قضیم اسب ز تفلیس و آب از عمان
و صاحب تاریخ روضه الصفا آورده که سلطان اول از عراق
متوجه اخلاط شده . در آن حین حاکم بدایس ملک اشرف بود
برادرش ملک (محمدالدین) از نیابت او بحفظ و حراست اخلاط
مبادرت مینمود . و دماغ آنجماعت از بخار اخلاط بنوعی فاسد

کشته بود و بمتانت حصار و کثرت ذخیره و گروه اعوان و انصار
 مغرور شده که اصلاً التفات بحال سلطان نکردند بلکه زبان بدشنام
 و فحش کشادند . و سلطان نیز با حصار لشکر فرمان داده بمحاصره
 قلعه اشاره فرمود و از جانبین شعله آتش قتال و ناپره جنگ
 وجدال بالا گرفت و چون ایام محاصره امتداد یافت مردم شهر از
 قلت قوت بی قوت کشته لشکریان سلطان ذخیره کشته
 شهر بند را بزور و غلبه گرفتند و ملک (مجدالدین) خود را بقلعه
 وسط شهر که کوتوال او (عزالدین) مملوک ملک اشرف بود انداخت
 و چون احوال محصوران مضیق گشته بود و طاقت مردمان از بی
 قوتی طاق شده با سلطان قرعه صلح در میان انداختند همان روز
 ملک (مجدالدین) رضا بقضا داده بخدمت سلطان آمد و سلطان
 از سر جرایم او در گذشته او را بنوازشات خسروانه مفتخر و سر
 افراز گردانید . اما چون داخل مجلس سلطان شد پیا برخاسته
 و در خواست خون (عزالدین) کرد سلطان در جواب فرمود که
 باوجود دعوی سلطنت و حکومت رسالت غلام مملوک خود
 کردن مناسب حال نیست . و عزالدین نیز بعد از دو روز بقدم
 اطاعت بیرون آمده چند نفر از رفقای خود را زره و جوشن در
 زیر قفتان پوشانید باراده آنکه چون بمجلس سلطان در آید او را
 بزخمکاری از پا بر آورد . مهربان سلطان از مقدمه کید او واقف

شده او را بی سلاح بحضور سلطان در آوردند سلطان اشاره بقید
 او کرد ملك (مجدالدین) را نیز همراه او محبوس گردانیدند .
 و ملك اشرف در هنگام محاصره اخلاط رسل و رسایل بجانب
 ملوك شام فرستاده از و امداد و استعانت طلب نموده بود . درین
 اثنا لشکر مصر و شام بمعاونت او رسید . ملك اشرف نیز
 بعسکر کردستان که تابع او بود باستقبال ایشان رفته در صحرای
 موش بایشان ملحق گشته باتفاق بعزم رزم سلطان (جلالالدین)
 روان شدند . قضا را سلطانرا عارضه مرضی طاری شده در محفه
 نشسته صفوف راست کرد و در صحرای موش تلاحق فریقین دست
 داده سه شبانه روز جنگ عظیم واقع شده * عاقبت شکست
 بلشکر سلطان افتاد . اما مهابت و صلابت او بمثابة در ضمائر
 ایشان جاگیر شده بود که لشکر او را تعاقب ننموده عودت کردند
 و سلطان نیز بجانب اخلاط معاودت کرده . اتفاقا همان روز صیت
 و صدای لشکر مغول باران رسید و اخبار آمدن سوتای بهادر
 و جرماغون نویانرا بتواتر از جانب تبریز بمسامع علیه سلطانی
 رسانیدند از استماع این خبر فلاکت اثر احوال سلطانی دیگرگون
 شده * ملك مجدالدین و عزالدین را از قید خلاص کرده با ملك
 اشرف طرح صلح و صلاح بمیان انداخت و در مقام محبت و دوستی
 و اتحاد دو آمد و دختر ملك را خواستگاری نموده بعقد نکاح

خود در آورد. و سلطان نیز خیل و حشم خود را متفرق و پراکنده ساخته در بدلیس متواری گردید. و مدتی بدین وتیره اوقات در آنجا بلبو و لعب و عیش و طرب بگذرانید * و ملك اشرف در هر چند روز بر سبیل نصیحت بعرض سلطان میرسائید که این قسم اوقات گذرانیدن شما در بدلیس لایق دولت نیست بطرفی از اطراف می باید رفت چه مبادا مغولان بین احوال اطلاع یافته باین حدود آیند و آسیبی بولایت مخلصان و کزندی بوجود شریف سلطان رسانند * هر چند ملك اشرف درین وادی مبالغه میفرمود سلطان حمل بر غرض مینمود که ملك از اخراجات ما بتلك آمده میخواند ما را از ولایت خود بیرون کند ناشی سلطان مست خفته بود که لشکر مغول بسرداری ایماس بهادر بطلب سلطان بدر حصار بدلیس رسیدند * هر چند سلطان را از خواب بیدار میکردند بنوعی از سکر شراب خراب شده بود که اصلا بحال خود نمی آمد جهت دفع یخودی مطهره آب سرد بر سر او ریخته بیدار ساختند و از آمدن لشکر مغول آگاه گردانیده اسبی چند بازین حاضر کردند * سلطان بادختر ملك گفت که درین وادی هر چند پدرت نصیحت مامینمود حمل بر غرض میکردیم و حالا همراهی ما میکنی یانه. دختر بطوع و رغبت همراهی سلطان اختیار کرده در جوف لیل از شهر بیرون رفتند * و بعد از آن دیگر خاتمت

احوال سلطان در نزد مؤرخان محقق نیست. اما از (؟) حضرت شیخ رکن الدین علاء الدوله سمنانی قدس سره العزیز در رساله اقبالیه از پیر خود شیخ نورالدین عبدالرحمن کسرفی نقل میکند که سلطان در سلاک رجال الله در آمده مدتی در یکی از دهات بغداد بحرفه پینه دوزی اوقات میگذرانید تا بجوار رحمت الهی پیوست * و بروایت صاحب (تاریخ کزبله) کردی برادرش در جنگ اخلاط بقتل آمده بود و چهار سلطان کشته او را بقصاص برادر از پادر آورد * و بروایت صاحب تذکره دولتشاه گردان طمع باسب و جامه * او کرده او را ضایع کردند العلم عند الله * بهر تقدیر ملک اشرف بعد از آن بی آنکه اطاعت یکی از سلاطین نماید مدتها بامر حکومت مبادرت نموده بعالم جاودانی انتقال فرمود * و بعد از فوت او چنانچه سابقا مذکور شد برادرش ملک محمد الدین بر مسند حکومت نشست. و بعد از او اولاد و احفاد ایشان بترتیب حکومت آن ولایت نموده اند که کسی متعرض احوال ایشان نشد تا ایام جهانبانی حضرت صاحبقران امیر تیمور کورکان علیه الرحمة والغفران

فصل دوم

﴿ در ذکر حاجی شرف بن ضیاء الدین ﴾

بر ضمیر منیر اکسیر تاثیر فیض پذیر فضلالی روشن ضمیر پوشیده

نمائده که از مصنفات ارباب اخبار ومؤلفات اصحاب اخبار رحمهم
 الله تعالى مستفاد میگردد که در شهر سنه ست و تسعين و سبعه ماه
 موافق فروردین ماه جلالی و موافق (ایت ثیل) صاحبقران زمان
 امیر تیمور کورگان بعد از تسخیر دار السلام بغداد، و جزیره عمریه
 و موصل، و تکریت، و ماردین، و آمد از راه سیواسر متوجه
 بیلاقات اله طاق کشت * و در روز شنبه پانزدهم شهر رجب سنه
 مزبور چون نزول اجلال در صحرای موش واقع شد حاجی شرف
 که بقول صاحب ظفر نامه برستی و دوستی و نیکمردی او در
 تمام بلاد کردستان کسی نبود * و نسبت با بندگان صاحب قران
 پیوسته در مقام عبودیت و اخلاص میبود * مفتاح قلعه بدایس
 و اخلاط و موش و سایر قلاع ولایت خود را که در تصرف داشت
 برداشته با تحفه های خوب و هدایای مرغوب و اسبان تازی و استران
 رکابی راهوار بتقبیل انامل فیاض آثار مستسعد و مشرف شده *
 از آنجمله یکسر اسب کیت غزال رفتار غزاله دیدار سهیل چشم
 فلک حشم . ماه جبین . مشتری چین . بهرام کین . عطارد فطنت
 قمر سرعت آفتاب انبساط . زهره نشاط . عقیق سم ایریشم دم
 کهرندان بازو سندان بود که با جمیع اسبان نامی که سرداران
 و کردنکشان اطراف و جوانب بطریق پیشکش آورده بودند
 در صحرای موش دوانیدند بر همه سبقت گرفت * و هیچ بادپای

بگرد او نرسید   نظم

تکاور ابلق چون جرخ فیروزه زشب بسته هزاران وصله بر روز
 گره بر خوشه چرخ از دم او * شکن در کاسه بدر از سم او
 اگر نعلش بدیدی در تک و دو * بچرخ اندر نشستی چون مه نو
 کرش میدان شدی از غرب تا شرق * بیک جستن پریدی گرم چون برق
 اگر کردش بیازویش کشیدی * بگردش باد صحر صحر کی رسیدی
 صاحب قران کیتی ستان حاجی شرف را مشمول عواطف
 خسروانه و منظور عوارف بیکرانه گردانیده بسی نوازش فرمود
 و بخلعت زردوزی و کمر شمشیر زرین او را بین الاقران ممتاز و سرافراز
 ساخت الکا و ولایت او را باضمایم دیگر مثل پاسبان و اونیك
 و ملاذ کرد ضمیمه گردانیده بدو ارزانی داشت * و باین مضمون
 برلیخ همایون مؤکد بلعننت نامه عنایت فرمود * و آیق صوفی
 که یکی از پادشاه زاده کان اوزبک بود و با بندکان صاحب قران
 غدرو مکر در خاطر داشت بدو سپرد که در قلعه بدلیس محبوس
 کرداند * و آن نشان مکرمت عنوان تاشهور سنه اربعین
 و تسعماه درین خانواده موجود بود * در فترات که شرف خان
 فوت شد و شمس الدین خان ولد او با اعیان روزکی بدیار اعجام افتاد
 نشان تیموری با سایر احکام سلاطین ماضی ضایع شد * القصه بعد از
 وفات حاجی شرف خان خلف صدق او امیر شمس الدین المشهور

بولی متصدی امور حکومت و متکفل مهام امارت گشت

فصل سیم

در ذکر امیر شمس الدین بن امیر حاجی شرف خان
از رشحات سحاب قام و حرکات بنان ستوده رقم فضلالی
فضیلت کسیر بوضوح می انجامد که در حینی که قرا یوسف بن
قرا محمد توکمان که از تصادم عسا کر گردون مآثر امیر تیمور فرار
کرده پناه ییلام بایزید خان والی روم برد * امیر تیمور ایلچی
بقیصر فرستاده قرا یوسف را طلب داشت و این ایات را در
مکتوب درج کرده مصحوب ایلچی بدو فرستاد ﴿نظام﴾

نخواهم که دارالسلامی چو روم	بهم در رود از من آن مرز و بوم
بخدام ماده کلید کاخ	مکن تفک بر خود جهان فراخ
قرا یوسف آن دهن ناپسند	که بر حاجیان راه حج کرده بند
ندارد ازو ایمنی هیچ راه	بدرکاهت آورده روی پناه
به تیغ سیاست سزایش بده	با آنست درخور جزایش بده
چون ایلچی صاحب قران بروم رسید و مضمون آمدنش معلوم	
رای عالم آرای سلطان روم گردید جواب نامه تیموری داده	
قرا یوسف را مرخص گردانید که بنزد سلطان فرخ والی مصر (۱)	

رود * چون در آن زمان والی مصر با صاحبقران بلند مرتبت
 دم از محبت و مودت میزد * قرا یوسف را با سلطان احمد جلایر
 حاکم بغداد که ملتجی بدو شده بود گرفته هر یک را در برجی
 از بروج قلعه مصر مقید گردانید * و بعد از استماع وفات امیر
 تیمور هر دو را از قید اطلاق داده مقرر داشت که هر یک
 پانصد نوکر نگاه داشته مؤنات ایشانرا از خزینة مصر میداده
 در سلك امرا منخرط بوده بخدمات پادشاهی قیام نمایند مایحتاج
 ایشان از اسب و سلاح بایشان تسلیم نمایند * اما از ملازمان
 سلطان احمد جز خربندگان و شاکر پدشکان بغداد در مصر
 حاضر نشدند * و از توابع قرا یوسف جمع کثیر از مردمان کار
 آمدنی در آن دیار از تراکه قرا قوینلو بر سر رایت او مجتمع
 گشتند * و مصریان را از جمعیت و کثرت تراکه توهم عظیم پیدا شده
 بعرض سلطان فرخ رسانیدند و اگر قصد دفع قرا یوسف و تراکه
 قرا قوینلو نشود عیاذ بالله درین دیار فتنه و فساد بظهور خواهد
 رسید * بعد از مشاوره رای امرای مصریان بر آن قرار گرفت
 که در روز چوکان بازی سلطان فرخ بقرا یوسف اشاره فرماید
 که با ملازمان خود پیاده کشته سنک درین میدان را بر چینند در آن
 وقت متجندة میاصره بتیغ بیدریغ آن گروه بیگناهارا دمار
 از روز کار بر آورند * قرا یوسف ازین مقدمه واقف گشته ملازمان

خود را مسلح و مکمل گردانیده بیدان آورد * چون سلطان
 بقرار موعود امر فرمود که قرا یوسف باملازمان خود پیاده
 شده میدان را از سنك ریزه پاك سازد * قرا یوسف همچنان سواره
 در برابر سلطان در آمده گفت ای سلطان عالم تا غایت که سلطان را
 بایندگان اطف و مرحمت بود از جمله چا کران و خدمتکاران بودیم
 و حالا که سلطان بسخن ارباب حقد و غرض قصد خون و غرض
 مابندگان دارد من بعد درین دیار نمیتوانیم بود * در سراسر
 پادشاه را اکر ام نموده پهلوی خالی کرده اسب را همیز داده نوکران را
 نهیب زده از معرکه بیرون رفت * و منقول است که تا دیار
 بکر صد و هشتاد نوبت عسا کر سر راه برو گرفته . هر نوبت
 بزور بازو و قوت تدبیر و تدارك که جنگهای مردانه نموده بر
 اعدا غالب آمده از دیار بکر بیدلیس آمده ملتجی بملك شمس الدین
 حاکم آنجا شد و دختر خود در املك مزبور داده اسکای پاسین و قلعه
 اونيك را بدو ارزانی داشته قرا یوسف در آنجا قشلاق کرده * در
 تابستان سنه تسع و ثمانمیه بامداد و معاونت ملك شمس الدین در
 موضع جنخ سعد بامیرزا ابو بکر بن میرزا میرانشاه بن امیر
 تیمور مصاف داده او را منهزم کرد و جنخ سعد و مرند و نخجوان
 و سرور و ما کورا بید تصرف در آورده * زمستان آن سال در
 مرند قشلاق کرده * در سنه عشر و ثمانمیه میرزا ابو بکر با پدر

خود میرزا میرانشاه از عراق و خراسان بالشکر بیکران بدفع
 قرا یوسف توکمان متوجه آذربایجان شد و در شیب غازان تبریز تلافی
 فریقین دست داده شکست بر لشکر چغتای افتاده. میرزا
 میرانشاه بقتل رسید و آذربایجان بالکلیه بید تصرف قرا یوسف
 در آمده روز بروز درجه طالعش ارتفاع گرفت * و طریق اتحاد
 و خصوصیت همچنان در مابین قرا یوسف و امیر شمس الدین
 مسالوک می بود اورا بفرزندی خطاب میکرد ولایت بدلیس
 و مضافات و منسوبیات بطریق ملکیت بعد از آنکه بمسند
 سلطنت متمکن شد بدو ارزانی داشته نشانی که بامیر شمس
 الدین در آن باب داده بهمان عبارت نقل کرده میشود

✽ صورت نشان ✽

فرزندان اعزان ابقام الله تعالی و امراء الوسات و تومانات
 و هزارجات و صدقات و سرداران و حکام و عمال و ارباب و کلا
 نتران و اهالی و اعیان و کدخدایان و ملککان کردستان و موما و اصول
 و معارف و مشاهیر و متوطنان و ساکنان بدلیس و اخلاط و موش
 و خنوس مع توابع و لواحق بدانند که چون کمال اخلاص
 و یکجبهتی و نهایت اختصاص و جان سپاری جناب امارت پناه
 فرزندی اعزی امیر اعظم عادل اعقل اکرم امیر الامراء الاعجم
 امیر شمس الدین ابوالمعالی شان الله تعالی ایام دولته و نصرت و عزه

واقباله الی یوم الدین وثوق واعتقاد تمام حاصل شد بر ذمت همت
 خسروانه مال لازم و متحتم کشت که بر قرار سابق امیر مشار الیه را
 بانواع عواطف و سیور غالات بین الاقربان ممتاز و مستثنی
 گردانیم * بنابرین آثار مراحم و اشفاق پادشاهانه بر صفحات
 احوال اولایح و واضح شده * حالی عجالة الوقت راه حکومت
 و امارت و ایالت و متصرفی مال و جهات و حقوق دیوانی بدلیس
 و اخلاط و خنوس و موش و دیگر قلاع و توابع مع لواحق و مضافات
 و منسوبیات که قبل ازین در تصرف امیر مشار الیه بوده بتجدید
 بدو ارزانی داشته بی مداخلت و مشارکت غیری بدو ارزانی داشته
 بدان سبب این امر و حکم سعاده الله فی جمیع الاقطار سمت
 اصدار یافت که بر قرار امیر مومی الیه را امیر و حاکم و متصرف
 بلوکات و مواضع و قشلاق و مزارع که پیشتر ازین بامیر مومی
 الیه متعلق بوده مدخل نسازند و پیرامون نسازند و مزارع
 رعایا و مردمان و کسان او نشوند و هر کس خلاف فرمان نماید در
 محل خطاب و معرض جواب و بازخواست عظیم خواهد بود
 وظیفه امرا و سرداران و اصول و اعیان و ساکنان و متوطنان
 بدلیس و اخلاط و موش و خنوس و مواضع و مزارع و کوتوالان
 و مقیمان قلاع آنکه پیوسته کماشتکان جناب امارت پناه فرزندی
 را امیر و حاکم خود دانسته از سخن و صلاح و صوابدید ایشان

انفراد نمایند * و طریق اطاعت و انقیاد و جانب‌داری بتقدیم رسانند
 و جمیع قضایا و مهمات و معاملات خود را بکاشتگان امیر مومی
 الیه مفوض و منوط دانند بهرچه رجوع کنند مطیع و منقاد باشند
 و از جوانب براینجمله روند و چون بتوقیع رفیع اشرف موشح
 و مزین گردد اعتماد نمایند تحریراتی عاشر شهر ربیع الاول سنه
 عشرین و ثمانیایه * و صاحب مطامع السعدین آورده که بعد از فوت
 قرا یوسف بچهل روز امیر شمس الدین در روز هجدهم شهر ذی
 الحجة الحرام سنه ثلاث و عشرین و ثمانیایه عرضه داشت مشتمل
 بر اظهار دولت خواهی مصحوب یکی از نوکران معتمد خود در قرا باغ
 اران بدرگاه میرزا شاهرخ فرستاده * و در اول فصل بهار که
 میرزا از قشاق قرا باغ بعزم رزم اولاد قرا یوسف ترکمان بحدود
 اوزبجان نهضت فرمود * در غره جمادی الاول سنه اربع و عشرین
 و ثمانیایه در موضع کتله غیائی قاضی محمد از پیش امیر شمس الدین
 والی بدلیس آمده بسی تحف و هدایا بموقف عرض رسانید در
 دیوان همایون رخصت جاوس یافته مقضی المرام عودت فرمود *
 و چون در نواحی اخلاط منزل (مرکوا) که مرغزار سبز و خرم
 بود مضرب خیم عسا کر نصرت فرجام شاهرخی گشت * امیر
 شمس الدین با بعضی از امراء کردستان استقبال موکب همایون
 نموده در غره جمادی الثانی سنه مزبور بتقبیل انامل فیاض سرافراز

کشته منظور نظر کیمیا اثر کردید • و بنوازشات خسروانه
 و انعامات پادشاهانه اختصاص یافته تجدید امضای مناشیر ایالت
 بدلیس کرد • و در روز شانزدهم ماه مزبور رخصت انصراف
 یافته بولایت خود عودت کرد • و بی شایبه تکلف و سخنوری
 و غایله تصلف و مدح کستری امیر شمس الدین مردی بغایت موحد
 و دانا بر امور حکومت قادر و توانا بود مردمان آن دیار را اعتقاد
 زاید الوصف نسبت باو بوده و هست همانا که مراتب سبعه را
 طی کرده از مقام انس بدو چیزی حاصل شده چه حکایت مشهور
 است که در بعض رسائل صوفیه مسطور که وحوش و طیور
 را باو موانست تمام بوده در هنگام وضو ساختن جانوران
 وحشی اب از کف مبارك آنحضرت میخورده اند • و دیگر
 کرامات و خارق عادات از آن حضرت بسیار منقول است که
 ایراد آن درین محل محل بر نوع دیگر میگردد اما اوقات شریف
 ایشان همواره بمجالست و مصاحبت سعادت نشان و طایفه عالمقدار
 علما و فضلا و جماعت عالیشان صوفیه مصروف بوده بین الناس
 بامیر شمس الدین الکبیر اشتہار داده و همیشه مردمان این دیار
 استدعای دعا و همت از ارواح طیبه آنحضرت میکنند • در زمان
 فترات ترا که سکه و خطبه بنام خود کرده در بلاد کرستان الیوم
 زرفضی یکمتهالی معروف بشمس الدینی معروف هست که مردمان

کردستان خاص برای تبرک و تیمن نگاه داشته اند و بنظر فقیر رسیده
 و سه قسم درم مضروبه مسکو که باسم سه کس از حکام بدلیس
 یکی بنام محمد بن شرف و یکی بنام شرف بن محمد و دیگری بنام شمس
 الدین بن ضیاء الدین مشاهده کرد و زاویه و دار الشفا و دار الضیافه
 و جامع در کوك میدان که در شهر سنه عشر و ثمانمائه بنا کرده
 که بشمسیه معروف است از محدثات آنحضرت است و قریه ترمیت
 من اعمال موش و قریه کفو تابع ناحیه کرجیکان و قریه کازوخ
 که در ما بین ارجیش و عدجواز واقع است مع چهار مزرعه
 و هفت باب دکان و یک مدرج کاروان سرای و بیست خانه وار
 ارامنه در نفس بدلیس و حوالی از موقوفات آنجناب باقی مانده
 و ما عدا از فترت زمان ضایع شده * و بالعقل زاویه معمور است
 نان و آتش بفقرا و مساکین میدهند * و قریه کازوخ نیز وقف عام
 و خاص است با آینده و رونده طعام و نان میدهند * و عاقبت الامر
 امیر شمس الدین دو دست میرزا اسکندر ولد قرا یوسف ترکان
 که بغایت مرد جاهل نادان بود در بلده اخلاط بعز شهادت فائز
 کشت * و بر اویتی نعلش آن بزرگوار از اخلاط بدلیس نقل کرده
 در جانب شرقی کوك میدان در محاذی زاویه خود دفن کرده
 اند * و بر اویتی در اخلاط است در مدفن او اختلاف است * در
 زبان باعث قتل او را چنان نقل میکنند که منکوحه او که

همشیره اسکندر است چون او دختر ترا که بود و طبیعتش با سب
 ناخن و چوکان باختن و تیر انداختن التذاذ تمام داشته و میخواست
 که در بدلیس گاه گاه اوقات خود را بدستور معهود با آن شغل
 صرف نماید . هر چند امیر کبیر او را از آن شغل خطیر منع
 میکرد که ما طایفه اکبرادیم وقاعده ترا که در نزد مردمان ما
 مستحسن و مقبول نیست ترك آن اولی است ممنوع نمیشد . نظم
 بلطافت چو بر نیاید کار * سر به بیحرمتی کشد ناچار
 بالضرورة کار بسر حد نزع و خشونت رسیده * امیر (شمس
 الدین) از غایت زبان آوری و بیحیایی دختر مشتی بدهان او زده
 یکدندان او شکسته و دختر دندان خود را در میانه کاغذ پیچیده
 مکتوبی مشتمل بر شکوه و شکایت نزد برادر خود بارجیش
 فرستاد . آن ظالم بیباک که بدلو اسکندر موصوف بود چون امیر
 (شمس الدین) برادره ملاقات او با خلط رفت بدین واسطه او را
 بقتل آورد . اما باعتقاد راقم حروف این قول بغایت مستبعد می نماید
 ظاهرا باعث قتل امیر کبیر اظهار اخلاص و یکجبهتی اوست که
 باستانه میرزا شاه رخ کرده بود . بهر تقدیر بعد از شهادت آن
 امیر کبیر خلف صدق او امیر شرف والی ولایت و متصدی امر
 قلاده حکومت گشت . و او مردی مجذوب شوریده حال بود
 شبها در کلخن حمامات خفتی و قفسی از آهن ساخته روزها در

آنجا نشستی و زبانرا بدین کلمات مترنم ساختی که (جای کبک نر
در قفس است) از اینجهت ایام او چون زمان کل خندان بقای
نداشته و ازو آثاری در صفحه روزگار نماند * نظم

اگر شادی اگر غمکین درین دیر   نه ایمن ازین دیر کهن سیر
چومی باید شدن زین دیر ناچار   نشاط از غم به و شادی ز تیمار
و از ثقات روات مرویست که شام خاتون زوجه امیر شرف
که از دختران ملکان حسنکیف بود در زمان حیات شوهر از
علما فتوی گرفته بحباله نکاح میر سیدی احمد ناصر الدین درآمد
بعد از آنکه امیر شرف بریاض رضوان خرامید و ازو
شمس الدین نام پسری خورد سال ماند که هنوز لیاقت حکومت
و دارائی نداشت بنابراین زمام مهام ملکن و مالی ولایت بدلیس
بکف کافی میر سیدی احمد و شام خاتون درآمد. و از صدور
این واقعه آقایان روزکی آغاز عناد و سرکشی کرده هر کس ناحیه
از نواحی بدلیس بصرافت خود متصرف گشت. چنانچه میر محمد
ناصر الدین اخلاط را. و عبد الرحمن آغای قوالیسی ناحیه چقور
و موش را ضبط کرده * هرج و مرج در میانه طوایف روزکی
افتاده هر کس بزعم خود دعوی حکومت و اراده امارت
نموده * نظم

ولایت ز سلطان چو خالی شود * رئیس بهر قریه والی شود

چند وقت احوال ولایت بدایس باین منوال بوده تا آنکه
 روزی امیر شمس الدین بعزم شکار از قصبه بدایس بیرون آمده
 عمر یادکاران نام شخصی از عشیرت بایکی خرا لاغ چند از همیشه
 بار کرده از ناحیه کیفندور بطریق معهود بعزم فروختن نیت
 شهر کرده در سرپال عرب یکدیگر دوچار گشته عمر رعایت
 ادب مرعی نکرده الاغان خود را از راه بیرون نیاورد و چنان
 راند که همیشه چوب بز انوی او خورده. امیر شمس الدین گفت
 ای ابله خر مکر چشم نداری که الاغان خود را نگاه داری
 تا مردمان بگذرند. عمر نیز بی محابا در جواب مبادرت نموده
 بر سبیل خشونت گفت آنکس چشم ندارد که بعیب خود
 بینان نیست امیر شمس الدین از سخن او بغایت خشمناک گشته
 در مقام آزار و اهانت او در آمد باز از روی مرحمت و اشفاق
 صبر و تحمل شعار خود کرده بعفو و اغماض در گذرانید

(نظم)

گر صبر کنی ز صبر بی شک دولت بتو آید اندک اندک
 بعد از آنکه از عارضه غضب و استیلاي خشم فارغ گشت
 بخود تأمل کرده. گفت مبادا جرأت این مرد عامی بنا بر مدعایی
 بود چون از شکار مراجعت فرمود عمر یادکاران را دید که همیشه
 خود فروخته بخانه عودت کرده او را بنزد خود طلب داشته.

گفت ای کرد نادان این سخنان یاوه و هذیان بود که بروی
من کفتی و پای از جادهٔ ادب بیرون نهادی و بدشت بخیائی شتافتی .
و عمر زبان استکانت بصنوف اعتذار کشاده گفت ای مخدوم
زادهٔ حقیقی وای نور دیدهٔ صمیمی بنده ترک ادب نکرده بلکه از
محض دولت خواهی و خیر اندیشی کلمهٔ چند بوضع صادقانه بموقف
عرض رسانیده اگر چنانچه کوشش استماع داشته باشی بنده را در
خلوت بنزد خود طلبیده مشروحاً بعرض رسانیم . چون امیر
ازو مفصل این مجمل را استفسار نمود عمر قضیهٔ والدهٔ او با امیر
سیدی احمد ناصر الدین که در حین حیات پدرش از علما فتوی
گرفته بنکاح او در آمده بود و امور مهمات حکومت را که پیش
گرفته اند من اوله الی آخره بلا زیاده و نقصان خاطر نشان او
کرد . امیر شمس الدین بر حسن رای صوابنمای او آفرین کرده
فرمود که جبر این خذلان و علاج این نقصان را بچه عنوان توان
کرد . عمر عرضه داشت که فلان و فلان از جوانان کار آمدنی
روز کیان را يك يك بنزد خود آورده ایشانرا بوعده و وعید
خوش دل کرد انیده بخود متفق باید ساخت بعد از آن بنده
بگویم که چه می باید کرد . امیر شمس الدین حسب الصلاح
شروع در آن مهم نموده هر روز يك دوتن از جوانان روزی
بنزد خود طلب داشته از ایشان بیعت می گرفت بیکبار

میرسید احمد ازین مقدمه خبر دار گشته سالک طریق فرار شده
 التجا بمیر ابدال حاکم بختی برد . فی الفور امیر شمس الدین والده
 خود را بقتل آورده از عقب میرسید احمد برسدیل استعجال
 متوجه ولایت بختی شد . چون توجه امیر شمس الدین بسمع
 امیر ابدال بختی رسید لشکر خود را جمع ساخته بکنار رودخانه
 ظلم آمده مستعد جنگ وجدال و آماده حرب و قتال شد . امیر
 شمس الدین را استقبال نموده چون تلاحی فریقین نزدیک رسید
 امیر شمس الدین قاصدی بنزد امیر ابدال فرستاده از او میرسید
 احمد را طلب داشت . امیر ابدال در جواب فرمود که در محلی
 این اراده معامله از قوت بفعل می آید که ایشان میرحسن شیروی را
 که قبل ازین یکی از امیر زادگان بختی را بقتل آورده فرار
 کرده پناه بدرگاه شما آورده او را بناسپارید ما نیز میرسید احمد را
 تسلیم شما نمائیم . القصه بعد از ارسال رسل و رسایل قرار
 بدان شد که امیر شمس الدین چند نفر از آقایان روزکی بطریق
 رهن بعوض میرحسن شیروی نزد امیر ابدال فرستاده او میرسید
 احمد را بفرستد بعد از آن امیر شمس الدین میرحسن را نزد او
 ارسال دارد و آقایان را بیاورد . بنا بر این امیر شمس الدین چند نفر از
 مردمان جلد که در شناوری مهارت و در مردانگی جسارت
 داشتند انتخاب کرده برهن میرسید احمد فرستاد و با ایشان چنان قرار

داد که می باید که شما در کنار رود خانه جا کرده هرگاه در
 آوردوی ما غوغا پیدا گشته آثار شبیخون پیدا شود شما باید که
 ترك اسب و سلاح و اسباب خود کرده برهنه خود را بآب انداخته
 بشناوری از آب عبور نموده باشکر ما ملحق شوید که من بهیچ
 وجه میر حسن را بدست طایفه بختی نخواهم داد. آقایان روز کی
 حسب اشاره متوجه ملازمت میر ابدال گشته او نیز میرسید
 احمد را باستدعای آنکه میر حسن را در عوض خواهد فرستاد
 و در مابین صلح و صلاح شده هر دو خلاص خواهند شد میرسید
 احمد را روانه ساخت. چون سلطان ابوان چهارم کلاه زراندود
 از سر نهاده شب لباس عباسی پوشیده و سپهر بیهر دیده انتظار
 سر هفکان شب باز کرد. امیر شمس الدین بتبع انتقام سر رشته
 حیات میر سید احمد ملك حرام را قطع کرده. پر دلان روز کی را
 بقصد شبیخون بکنار رود خانه ظلم فرستاد قراولان اشکر بختی
 از هجوم ایشان سر اسیمه گشته غوغا در میانه ایشان انداخت.
 در خلال این احوال آقایان روجکی واقف شده خود را بآب
 انداخته بشناوری گذشته بعسکر خود ملحق شدند. علی الصباح
 که خسرو خاور جنود انجم از کنار دریای مغرب بعزم مراجعت
 چرخ چهارم اعلام روزگار اضاعت آثار برافراخت و دفع ظلام را
 پیشنهاد همت عالی نهمت ساخت. هر دو گروه بعزم رزم پای

جلادت بمیدان شهامت در آورده * در کنار رودخانه مستعد
جدال شدند . امیر شمس الدین اسب خود را مهین زده پیش
آمده گفت ای میر ابدال من نوکر خود را که بمن دشمنی و خیانت
کرده بود بقتل آوردم من بعد مرا باشما عدوات و خصومت
نیست اگر چنانچه میل منازعه و مناقشه دارید اینک میدان و مرد
میدان . چون این سخن مسموع طایفه بختی شد میر ابدال نیز
اسب خود را پیش رانده . گفت که ای امیر شمس الدین آبا
واجداد عظام شما از قدیم الایام بزرگ و سفید ریش اجداد ما
بودند و همواره در میانه ایشان ابواب مصادقت و محبت مفتوح
و طریقه مخالفت و مودت مسلول بوده (ع) * معاذ الله که کاری
پیشه سازم * که خلاف عادت قدیمه در نظر خلائق و خالق
مطرود و مردود باشد و نزد همکنان در دنیا و عقبی شرمساری
کشم . اگر چنانچه میر سید احمد حد خود را فراموش کرده
پای از دایره ادب بیرون نهاد بجزای خود رسید . اکنون توقع از
مکارم اخلاق و حسن اشفاق چنانست که بساط مجادله را در
نور دیده طرح اتحاد و دوستی اندازید * چون امیر شمس الدین دید
که امیر ابدال زبان بصنوف اعتذار گشاده از روی رفق و اصلاح
سخن میگوید از طرفین تاکید بنای دوستی و انبساط مرعی
داشته . از آنجا شرف مراجعت ارزانی داشت * و از آن روز موسوم

بامیر شمس الدین دشوار شد . و سلطان احمد * و سلطان محمود *
 و ضیاء الدین * و امیر شرف * و ابراهیم پنج پسر داشت . سلطان
 احمد * و سلطان محمود * و ضیاء الدین در تاریخ سنه خمس و ثلاثین
 و ثمانمائه برض طاعون فوت شدند . و امیر شرف نیز بأجل موعود
 در ربیعان جوانی و عنفوان زندگانی عالم فانی را وداع نمود . امیر
 ابراهیم بعد از فوت پدر ولی عهد شد مدتی حکومت کرد چون
 بعالم جاودانی خرامید خلف صدق او (امیر حاجی محمد) قائم
 مقام پدر گردید . و در تاریخ سنه سبع و اربعین و ثمانمائه
 شهر بدلیس در کنار رود خانه رباط مدرسه و مسجد بنا کرده
 بعد از یکسال بانجام رسانید . و در سنه خمس و ستین و ثمانمائه
 بجوار رحمت حق پیوسته * در جنب مسجد مدفونست . و ازو
 ابراهیم * و امیر شمس الدین نام دو پسر سعادت اثر در صفحه
 روزگار یادگار ماند . امیر ابراهیم بموجب وصیت پدر متصدی
 امر حکومت گشت و احوال او مشروح و مذکور خواهد شد

فصل چهارم

در ذکر امیر ابراهیم بن امیر حاجی محمد *

سابقا کلك سخن آرا بر لوح بیان ثبت نمود که همواره
 مبانة حکام بدلیس و قرا یوسف قرا قوینلو عقد پدر فرزندی

و خویشی منعقد بود . و چون اوزون حسن بيك آق قوینلو جهان شاه
 ولد قرا يوسف را بمقتضای عداوت قدیمه که در میان این دو طایفه
 موجود است بقتل آورد و بر تمام ولایت دیار بکر و ارمن
 و آذربایجان استیلا یافت * همگی همت و تمامی نیت بر استیصال
 خاندان قرا قوینلو و انهدام دودمان اقربا و احبابی ایشان گماشت .
 اولاً سلیمان بيك بیژن اوغلی را که از جمله عظماء و امراء او بود
 بالشکری از حد و حصر بیرون بتسخیر ولایت بدایس و گرفتن
 حکام آنجا مامور گردانید . و سلیمان بيك بالشکری بی پایان توجه
 بجانب کردستان نمود . و چون ظاهر قلعه بدایس مضرب خیم
 عسکر ترا که کشت امیر ابراهیم بن امیر حاجی محمد که در آن عصر
 حاکم بود دروب قلاع و حصون را استوار کرده تحصن اختیار
 نمود . و سلیمان بيك فی الفور بمحاصره قلعه بدایس شروع کرده
 آلات و ادوات قلعه گیری مهیا ساخت سه سال متوالی بر سر
 قلعه بدایس نشسته . هر سال که آفتاب عالم تاب از اذات نقطه
 اعتدال خریفی تجاوز کرده جمشید فلك از یم سرما و برودت هوا
 سر در سنجاب سحاب میکشید و چمن از زینت انوار گلزار از
 زیور ازهار خالی می ماند و اشجار از حلیه اثمار و پیرایه برك و بار
 بی بهره می شد و گلشن از لباس مستعار و جامه زرنگار برهنه می
 گشت سلیمان بيك دیو غضب را بو ثوق تسخیر مطلب مطمئن

گردانیده روی توجه بفشلاق واردین و بشیری میکرد . و باز
 در اول بهار که نسیم اعتدال از شکفتن ریاحین و ازهار ساحت
 ریاض عالم خك را رشك مرغزار افلاك میساخت . بیژن اوغلی
 از قعر چاه ضلالت آثار بعزم رزم پردلان سپاه و دلیران رستم
 شعار متوجه بدلیس گشته . بفتح حصار مبادرت میکردند
 و قلعه را مرکز وار در میان گرفته از جانبین صدای رعد منجنیق بر
 آمده از فراز و نشیب سنك و خدك مغز از سر پردلان و جان
 از تن پهلوانان بیرون میبرد (نظم)

چومژکان خوبان دو صف رزم ساز * یکی در نشیب و یکی در فراز
 زبالا چوسنکی بزیر آمدی * ز کاو زمین بانك شیر آمدی
 ز پایان جوتیری بیالا شدی * مشبك در این چرخ والاشدی
 باهنك کین کرده چرخ بلند * زمه حلقه و زمهر تابان کند
 تفنك همچو سنکین دلان زمان * زده رخنه در کار امن و امان
 زخون یلان برجهای حصار * شده لاله کون همچو کلهای نار
 چون مدت مدید محاصره امتداد یافت کرسنکی و قلت
 ماکولات و کثرت امراض کار بر محصوران مضیق گشته بنوعی
 متحصنان از استیلای طاعون و وبا فنا شدند که زیاده از هفت
 نفر آدم با امیر ابراهیم متنفسی در قید حیات نماند * در این اثنا
 محمود اوغلی شاعر که مداح سلیمان یك بود در غزلی ترکی این بیت را

در ملك نظم آورده بنزد حسن بيك فرستاد * (نظم)
شها اول بدليسك كردى مطيع اولمز سليمان

از لدن قالمه عادتد رچالشور لر اوجاغ اوسته

القصة بعد از ان كه كار و بار از طرفين بسر حده شقت و تمار

ورياضت رسيد * و از جانبين زحمت و آزار بنهايت انجاميد كچه

(الصلح خير) بر زبان راندد مصالحون در ميان افتاده * قرار

بدان دادند كه سليمان بيك قصد حيات و عرض امير ابراهيم نكند

و او نيز دست از تصرف قلعه و ولايت کوتاه نموده تسليم وى

نمايد * چون هر دو بدین معامله راضى شده احوال بعرض حسن بيك

رسانيده از و انكشتري زينهار آورده عهد و پيمان شرف انعقاد

پذيرفت * امير ابراهيم از قلعه بيرون آمده متوجه خدمت

حسن بيك روانه تبرىز شده * و سليمان بيك قلاع و ولايت بدليس را

بقبضه تصرف در آورده * روايت ميكند كه امير ابراهيم را

بادوازده خانه و از از عشيرت روزكى كه يكي از انجمله خانه شمس

عاقلان بود بدوب آذربايجان فرستادند * بعد از وصول او بتبرىز

حسن بيك وظيفه جهت او در شهر قم تعيين كرده او را بجانب

عراق روانه ساخت * تا زمانى كه حسن بيك در قيد حيات بود

رعايت و حمايت امير ابراهيم كما ينبغى مرعى ميداشت * چون

مدت حياتش بسر آمد و شربت مرك از دست ساقى اجل نوش

کرده سر رشته امور سلطنت در کف کفایت پسرش یعقوب
 بیک افتاد بواسطه سرکشی طایفه روزکی وفترات ولایت بدلیس
 حکم بقتل امیر ابراهیم فرمود اورا حسب الحکم در شهر قم بقتل
 آوردند * از ضعیفه که امیر ابراهیم از اکابر قم بعقد نکاح خود
 در آورده بود حسن علی ، و حسین علی ، و شاه محمد سه پسر ماند
 مدت بیست و نه سال ولایت بدلیس در ید تصرف آق قوینلو
 مانده هرج و مرج باحوال طایفه روزکی راه یافت و مردمان متعین
 ایشان هر یک بطرفی از اطراف رفته * بعضی در کنج انزوا
 منزوی گشته و پای انقطاع را در دامن صبر و شکیبانی کشیده
 ابواب دخول و خروج بر رخ خود بستند و کزیده خیر اندیشان
 خاندان ضیاء الدین محمد آغای کلپوکی که عمده عشایر و قبایل روزکی
 بود بالضروره ملازمت امراء ترا که آق قوینلو اختیار کرده در
 عراق بسر می برد * و اکثر اوقات بملازمت ولی نعمت زاد کان
 خود ببلده قم رفته طریقه خدمتکاری و وظیفه چانسپاری و اظهار
 محبت و اخلاص حسب الامکان بجای می آورد * چون او مرد
 جهان دیده کار آزموده و کرم و سرد روز کار چشیده بود گاهی
 بتقریبات از کثرت اعوان و انصار عشیرت روزکی و بزرگی
 و قدمت خانواده ایشان در بلاد کردستان بر جمیع اوجاقات
 و دودمانهای حکام عالی شان مذکور می ساخت * و لحظه بلحظه تعریف

لطافت آب و هوا و نراहत باغ و راغ ولایت بدلیس را بوجه احسن
 ادا مینمود * و ساعت بساعت تسخیر قلاع و ولایت آنجا و دفع
 معاندان و مخالفان را با سهل وجه در نظر ایشان جلوه میداد * تا
 آهسته آهسته سخن را با آن مرتبه رسانید که اگر چنانچه یکی از
 امیرزادگان را اراده رفتن ببلاد کردستان در خاطر خطور
 کند بمجرد رسیدن بدان حدود چندان اعوان و انصار از عشایر
 و قبایل اگر ادجمع آیند که بعون الله تعالی فتح قلاع ولایت بسهولت
 میسر شود و احیای خانواده قدیمه بخوبترین صورتی فیصل یابد
 آخر الامر این را از را با والده اش در میان نهاده سخن را بدین
 گونه رواج داد که اگر یکی از فرزندان خود را به بنده دولت
 خواه همراه کرده روانه کردستان سازند عسیرت روزگی را
 بر سر او جمع ساخته قلاع و نواحی بدلیس را از تصرف کماشتگان
 ترا که آق قویونلو قهرا و قسرا بیرون آوریم * و باز حق عمرکز خود
 قرار گرفته جمله عشایر و قبایل روزگی که عمریست که در بدر
 شده اند بوطن مألوف آمده سر در ربه اطاعت وی می آورند
 القصه سخنان خود را بدلائل قطعی خاطر نشان خاتون کرده بنوعی
 درین وادی مبالغه نمود که والده بیچاره چار و ناچار دل بر مفارقت
 فرزندان نهاده حسن علی و حسن بن علی را بمحمد آغا سپرده *
 و امیرزاده کانا را برداشته ولایت حکاری آورده * ایشانرا در میانه

عشیرت آسوری که در اصطلاح آن قوم سبدبافان را میگویند
 گذاشته بر دمان معتمد سپرد که اینها فرزندان منند باید که در
 محافظت ایشان احوال و مساو له لازم ندارند * و خود متوجه ولایت
 بدایس گشت که هواداران و دولتخواهان و یکجہتان خانواده *
 ضیاءالدین را از آمدن ولی نعمت زادگان خبردار گردانیده از ایشان
 امداد و معاونت طلب داشته بتسخیر ولایت قیام و اقدام نماید *
 اتفاقاً در آن اثنا طایفه آسوری با عز الدین شیر حاکم حزو مخالفت
 نموده در مقام منازعت آمدند و قدم از جاده اطاعت و فرمان
 برداری و پای از شاه راه متابعت و خدمتکاری بیرون نهاده طریق
 معاندت پیش گرفتند * و عز الدین شیر در صدد تادیب و گوشمال
 ایشان در آمده لشکر بر سر آن طایفه متمرّد کشید و آن فرقه
 نا اهل نیز بمقتضای (نظم)

وقت ضرورت چو نماید کریز * دست بگیرد سر شمشیر تیز
 مستعد جنگ و جدال و آماده حرب و قتال گشته داد مردی
 و مردانکی دادند * حسن علی و برادرش در آن معرکه در میانه
 طایفه اسوری ضایع شدند * و در حینی که محمد آغا بنوید قدوم
 امیر زاده کان عشیرت روزکی امیدوار و مستمال گردانیده بود
 و با امرای عظام کردستان تمهید مقدمات کرده که بیکبار خبر
 واقعه هائله جان سوز و قصه پر غصه محنت اندوز جگر دوز

امیر زاده کان بر کشته روز کار تیره بخت بدو رسید * دود حیرت
از کانون دماغ پیر وجوان آن طایفه پریشان روز کار بفلک دوار
بر آمده فریاد و فغان باوج آسمان رسانیدند و سیلاب خون از
فواره عیون روان ساخت * از غایت بی طاقتی در خاک و خون
غلطیدند . و غده های سیاه در گردن انداخته پلاسهای سو کواری
بر دوش انداختند * بجای کریبان جامه جان چاک کردند نظم
نمانده دیده گزان واقعه نشد خونبار

نماند سینه گزان حادثه فکر نکشت

آری از افق حدوث اختر دولتی طلوع نکرد که برحد
افول نرسید و در عرصه ظهور کاخ حشمتی سربگردون نکشید
که از زلزله فنا اختلال پذیر نکشت (نظم)

بکازار کیتی درختی نرست * که ماند از جفای تبرزین درست
وزین باغ رنگین چو پرتدرو * نه کل در چمن ماند خواهد نه سرو
القصه بعد از صدور این واقعه محمد آقا در بحر اضطراب
افتاده تسلطم دریای محنت قرین حال آن شور بخت گردید .
و طوفان غم و امواج الم لملک صبر و شکیمیایی او را در روده کشتی
تحمّل او در گرداب بلا و محن لقمه نهنگ فنا شد و از غایت اندوه
سراسیمه گشته بادیان خسارت فرو انداخته گفت . افسوس از
آن دو غنچه پوستان حکومت که در گلستان امارت نشو و نما

یافته بودند هنوز از نسیم عنبر شمیم ایالت بونی بمشام ایشان
 رسیده که بسموم بادیه اجل پشمرده شدند. و درین از آن دو
 سرو آزاد که در جویبار ملک سر کشیده بودند از انهار ولایت
 آبی نخورده التهاب ناثره نوایب از پا در افتادند. مقارن این حال
 وحشت مآل یکی از احبا بسمع محمد آقا رسانید که امیر شمس
 الدین برادر امیر ابراهیم در ناحیه اروخ است و در آن حین که
 امیر ابراهیم را سلیمان بیک بیژن اوغلی در قلعه بدلیس محاصره
 داشته او بنحوی از قلعه بدلیس فرار کرده بمیانۀ عشیرت بختی
 رفت و در آنجا دختر امیر محمد اروخی را بمحاله نکاح خود
 درآورده و از آن دختر شرف بیک نام پسر دارد و حالا پدر و پسر
 هر دو در میانۀ عشیرت بختی اند. محمد آقا از استماع این خبر
 بهجت اثر مبهج و مسرور گشته روی توجه بدان صوب آورده
 بملازمت امیر شمس الدین مستعد گشت. چون باو ملاقی شد
 در ناصیه احوالش آثار بزرگی و در جبهه آمالش علامت زیوی
 مشاهده نموده اوضاع و اطوار مستحسنه اش مقبول طبع و قاد
 محمد آقا افتاده. قصه پر غصه خود را از مبادی حال تا بآن وقت
 بر نهجی تقریر کرد که امیر شمس الدین را دقت شده گفت
 حالا مطلب و مقصد شما چیست او بعرض رسانید که استدعای
 بنده از ملازمان آنست که دست همت از آستین جرات

بر آورده پای سعادت در رکاب جلادت نهاده • بتسخیر ولایت
 بدلیس توجه فرماید • امیر شمس الدین ملتحمس او را مبدول اجابت
 داشته باتفاق روانه ولایت بدلیس شدند • و بمجرد رسیدن بدان
 حدود یک هزار و پانصد مرد کار آمدنی از عشیرت روزکی بر سر
 او جمع شده فی الفور شروع در محاصره قلعه نمودند • در آن محل
 راه حکومت بارگیری و ارجیش و عذجو از تعلق بعشیرت محمد
 شالوی ترکان داشت چون از آمدن امیر شمس الدین بر سر قلعه
 بدلیس واقف شدند بالشکرات نبوه متوجه گشته • امیر شمس الدین
 نیز استقبال عسکر ترا که کرده در موضع راهوا تلاق فریقین
 دست داده از هر دو جانب کشتش و کوشش بسیار کرده • کردان
 کرد داد مردی و مردانگی دادند اما فایده نکرد نظم
 چو دولت نبخشد سپهر گهن • نیاید بزور آوری در گهن
 عاقبت شکست بر لشکر روز کی افتاده • امیر شمس الدین
 قبل از آنکه قبض و بسط ولایت نماید قابض ارواح نامش را از
 صفحه هستی حاک کرد و هنوز کلی از بوسقان حکومت نچیده
 بود که سر مر اجل خار نومیدی در دلش شکست • و محمد آقا
 بصدهزار محنت و مشقت جان از آن مهملکه بیرون برده بیکبارگی
 دل از جان و جهان برادشته سر در گریبان و پای در دامان کشیده
 گفت نظم

چه طالعست من نامراد را یارب که هیچگونه مرادی نمیدهد دستم
 درین حالت که سر در جیب مراقبت کشیده گنج عزلت
 آزریده آرزوی هوس بزرگی از دل بدر کرده . در پس زانوی
 نومیدی نشسته که ناگاه ندای غیبی و سرود لاریبی بکوش هوش
 آورسیده که نظم
 بیا ای سست همت این چه سستی است

طریق رهروان کرمی و چستی است
 در اوّل دانه زیر کل برآید * چو همت دارد آخر سر برآرد
 ز همت کهربا را جذبۀ هست * که کهرامی کشدنی جنبش دست
 چه جای کهربا و جنبش گاه * که همت کوهر را بردارد از راه
 برخیز واسب همت را بتازیانه غیرت حرکت ده و آهنک
 عراق ساز * و امیر شاه محمد بن میر ابراهیم یک را که در قم مانده
 است بمیانۀ عشیرت روزکی آور که این ماده نصیب اوست *
 بامید این نوید که از شایبۀ کذب و ریا مصون بود و بزور صدق
 و صفا مشحون محمد آغا برخاسته متوجه عراق گردید * و بعد از
 وصول بدانجا قصه پر غصه حسن و حسین که فی الواقع یاد از
 قضیه کر بلا میداد * و گذشته شدن امیر شمس الدین و استدعای
 خدمت امیر شاه محمد بطرف کردستان و انتظار عشیرت روزکی را
 بلا زیاده و نقصان خاطر نشان والده فرزندان نمود * والده

عاجزه نوحه و زاری در پیوسته * هر چند عذر و بهانه پیش آورد
 فایده نکرد از اراده جدید محمد آغا بغایت مضطرب شده . آخر
 بعضی کلمات خشونت آمیز نسبت بمحمد آغا گفته . او ابرام
 و مبالغه نموده بزبان ملائمت او را تسلی گردانیده * میفرمود که
 عشیرت روزکی روی نیاز بر زمین و دست دعا بر آسمان وضع
 کرده . از حضرت و اهب منان جل جلاله و عم نواله مسالت مینمایند
 که دیده رمد دیده ایشان از غبار موکب امیر شاه محمد مکحل
 گردد * والده بیچاره بالضروره فرزند دلبنده یکدانه خود را
 تسلیم محمد آغا نموده روانه گردستان گردانید * و بروایت بعضی
 امیر شاه محمد رابی رضای والده فریب داده گریزانیده بدایس
 آوردند اصح اینست * بهر تقدیر امیر شاه محمد در شهر سمنه
 تسمایه بدایس را بعز قدوم شریف معزز گردانیده * جمع کثیر
 بر سر رایت او مجتمع گشتند و طبل شادی و بشارت کوفته بالتام
 عشیرت روزکی شکر و سپاس حضرت باری عز اسمه بجای آورده
 باریاب حاجات و مستحقان صدقه و نذورات دادند * و همان لحظه
 در باب فتح قلعه بدایس و تسخیر ولایت بمقتضای آیه کریمه
 (و شاورهم فی الامر) قرعه مشورت در میان انداخته رایها بر آن
 قرار گرفت که چون چند دفعه علانیا بر سر قلعه بدایس رفته
 امیر شمس الدین و آغاز اذکان روزکی بقتل رسیدند و الحال صلاح

دولت بمقتضای وقت چنانست که بعضی از مردمان گرد و پیدا کرده نماز شام که گردون لباس سو کواری پوشیده بهرام خون اشام بعزم تسخیر قلعه^۱ مینا فام کنند بر کنکر این نیکگون حصار افکنند که روان بیالا رفته^۲ سر رشته مقصود در کنکر قلعه بند سازند والا بوجه دیگر تسخیر میسر نیست * چون ارادت ازلی بنیک بختی شخصی شامل گردد هر آینه بمضمون (اذا اراد الله شیاً هیأ اسبابه) آنچه در ضمیر اوست از ممکن غیب بمنصه^۳ ظهور آید * پس برین تقدیر چند کس از عشیرت بایکی و مودکی جهت تمشیت این مهم پیدا کرده بحضور امیر شاه محمد آورده اودا بوعدهای قوی خوش دل گردانیده * آنجماعت نیز تعهد کردند که یا کنند مراد بر کنکره^۴ حصار انداخته پای مقصود بر افراز مراد نهند یا جان شیرین بمستحفظان محنت و الم داده وجود خود را طمعه^۵ کلب و کلاغ سازند * چون رایها باین امور قرار گرفت شروع در ترتیب آلات و ادوات نردبان و کنند نمودند اتفاقاً ابو بکر آغای بایکی که مرد روزگار دیده کار آزموده پاک اعتقاد نیک و نهاده دور بینش و عاقبت اندیش بود بمخدمت امیر شاه محمد مبادرت نموده * عرضه داشت که درین مدت که بدلیس در تصرف ترا که بود کار و بار بنده ساختن نردبان بود که شاید روزی وارث ملک پیدا شود و من خدمت بجای آورده باشم و الحال آنمقدار نردبان

که شمارا احتیاج است از چوب و کتف ترتیب داده در میانه
 آنها گذاشته * در زیر کل و خاک دفن گردانیده منتظر همین روز
 بوده ام * المنة لله که کار و بار حسب المدعای بندگان باشد (نظم)
 شکر خدا که هر چه طلب کردم از خدا

بر منتهای همت خود کامران شدم
 در همان لحظه ابو بکر آغا نودبانها را حاضر ساخت * چون
 اخلاص و یکجبهتی و اعتقاد و نیکو خدمتی او مقبول طبع امیر
 شاه محمد افتاد قریه خزو و نکین من أعمال تاون و قریه ایکسود را
 در مقابل این خدمت بطریق ملکیت بدو ارزانی داشت *
 القصه که روان در شب تار که مهر و ماه راه آمدن را کم کرده بود
 و فلک با هزاران دیده متحیر مانده مانند باد صبا از برج سیاه که
 در جانب شمالی قلعه واقع است بیالا رفتند و سر ریسمان نودبان را
 در دریچه خانه که از آدم خالی بود مستحکم کرده زیر آمدند
 (نظم)

بر آورد سراژدهای کند * که شیر فلک را رساند کزنند
 گرفتند گردان سپرها بجنک * زهر سو آشادند درهای جنک
 زهر سوییکی قامت افراخته * زدوش و کتف نردبان ساخته
 بدین دستور گردان پر خاشه جوی و دلیران تندخوی دل از
 جان و جهان برداشته و نیست در حبل المتین (لاتیاسوا من روح

الله (زده بیالا رفتند * و در وقتی که پاسبانان در بستر غفلت خفته
 بودند و مستحقفظان در مهد استراحت بخواب باز رفته بودند
 بر سر ایشان ریختند * و بعضی را همچنان خوابالود از اوج علیین
 باسفل سافلین فرستادند * و در خانه بعضی را از بیرون مضبوط
 گردانیده جماعت بهیبت هر چه تمامتر بدر خانه حاکم قلعه دویدند
 او را از خانه بیرون کشیدند و بعد از آن عمله و فعله او را يك يك
 از خانها دست و گردن بسته بدر آورده جزای اعمال آنجماعت را
 در کنار ایشان نهادند * و اهل و عیال ایشانرا از قلعه و ولایت
 اخراج کرده کلاستان و وطن را از خار اغیار و بوستان مسکن را از خشک
 آزار پاک گردانیدند * و امیر شاه محمد را بدستور آبا و اجداد کرام
 عظام خود بر سر بر حکومت موردونی نصب کردند * او نیز
 بساط عدل و مروت بگسترانید و أبواب لطف و احسان بر رخ
 پیر و جوان مفتوح گردانید * اما زمان دولتش چون عنفوان جوانی
 زود در گذشت و ایام حکومتش چون فصل گل خندان بقای
 نیکرفت سه سال تمام در مسند حکومت متمکن شده بعالم
 آخرت رفت * و الحق جوانی بود بصفت سخاوت و شجاعت
 موصوف و بسمت جلالت و شهامت معروف در تاریخ سنه ثلاث
 و تسعمایه بجوار رحمت ایزدی پیوسته او را در موضع كوك میدان
 در جوار مزار فایض الانوار امیر شمس الدین ولی علیه الرحمة

والغفران مدفون کردند * وازوأمیر ابراهیم نام پسر خورد سال
در صفحه روز کارماند *

سطر چهارم

﴿ در بیان رفتن حکومت بدلیس از دست حاکمان آنجا ﴾
(وآن مشتمل بر چهار وجه است)

(وجه اول)

﴿ در ذکر امیر ابراهیم و منازعت او با امیر شرف عالیہ الرحمة ﴾
(نظم)

چو از انوار لطف حی اکبر * ضمیر سروری گردد منور
بهر کاری صواب اندیش باشد * زهر فرزانه درپیش باشد
بعقل کامل و تدبیر صایب * شود فتح و ظفر اورا مصاحب
عدویش گردد از فهم و خرد دور * بچشمش جهره بهبود مستور
فتد در وقت رزم و گاه جولان * زاوج جاه اندر چاه خذلان
مشاطه نوعروس سخن چمن و دلالة جمیله این کلشن بدین گونه
ارایش بکفر فکر و زیب این داستان کهن مینماید که چون امیر
ابراهیم بعد از فوت پدر در صغر سن متصدی امور حکومت
و متکفل مهام ایالت شد رتق و فتق قبض و بسط مهمات ملکی

ومالی در کف کفایت عبد الرحمن آغای قوالیسی و آقایان آن
 عشیرت افتاد. و امیر شرف الدین را که در زمان حکومت امیر
 شاه محمد از اروخ من اعمال بختی آورده باستصواب اعیان ووزکی
 در ناحیه موش نایب خود گردانیده چون اندک زمانی بان وتیره
 گذشت شیخ امیر بلباسی باعشیرت خود برغم عبد الرحمن آغا
 و جماعت قوالیسی بخدمت امیر شرف مبادرت نمود. آخر از
 افساد مفسدان و تحریک غمازان طریقہ محبت و مودت در میان
 بنی عمان بعداوت و کدورت منجر شد. امیر ابراهیم و عبد الرحمن
 آغا اراده نمودند که امیر شرف را از موش پیدایس آورده حقه
 جهان بین او را از نور بصر عاقل سازند. سیدی آغای خزینہ دار
 قوالیسی المشهور بسید خزینہ دار ازین مقدمہ خبردار گشته
 بسرعت هرچه تمامتر نزد امیر شرف زفته او را از مکر و غدر
 امیر ابراهیم واقف گردانید. و امیر ابراهیم مکتوبی مشتمل بر
 محبت و اتحاد در قلم آورده مصحوب یکی از نوکران معتمد خود
 نزد امیر شرف بموش ارسال نمود که فقیر را آوزوی دیدار بهجت
 آثار شما عنان گیر گشته. مترصد چنانست که چند روز پیدایس
 آمده اوقات بعیش و عشرت و ساز و صحبت معرووف گشته کلال
 و ملال که برود دهور بخاطر هاراه یافته از برکت صحبت شریف
 زایل گردد. امیر شرف چون برین مقدمہ مستحضر بود در رفتن

تکاهل و تساهل ورزیده عذر گفت . چون مکاتبات و مراسلات
 متعاقب بسر حد تو اثر انجامید و مصادقات از جانبین بمخاطبات
 و مضاربات و معاتبات تبدیل یافت امیر ابراهیم احضار لشکر
 نموده باتفاق بعضی از امراء کردستان بر سر امیر شرف رفته
 قطع ماده خصومت بتیغ نیز تعلق گرفت . و امیر شرف نیز
 یکجہتان خود را مثل سوار یک بازو کی کہ در آن حین لہ امیر
 بلباسی باتفاق متابعان خود سیدی علی آغای پرتابی و سید خزینہ
 دار و جلال آغای برادرش و شیخی آغای جلکی و جماعت دیگر را
 بر سر رایت خود جمع ساختہ قلعه موش را مستحکم کردانید
 و مستعد جنگ و جدال کشتہ . ہر دو کرویہ در برابر یکدیگر
 چون کویہ صف آرا کشتند

(نظم)

دو دریای آہن سر اسر نہنک	قبا آہنان تیغ ہندی بچنک
بخون یکی بستہ ہریک کر	کمرہای کلکون یلان سر بسر
اجل را دم نای آواز کرد	دہل نغمہ مرک را ساز کرد
زہر کوشہ فتنہ بالا گرفت	خدنک از کان راہ یغما گرفت
فتادند درہم چوشیر و پلنک	نبرد آزمایان بصد فروہنک

و چون مردم امیر ابراهیم جمع کثیر و متابعان امیر شرف
 کرویہ قلیل بودند در روز اول نسیم فتح و ظفر بر پرچم رایت امیر
 ابراهیم وزید . اما چون اکثر اعیان و متعینان روز کی رامیل بجانب

امیر شرف بود در خفیه مکاتبات بقلعه فرستاده اظهار خلوص
 طویت و صدق نیت کردند. و پسر سوار بیک پازوکی چو لاق
 خالد بر خلاف پدر ملازمت امیر ابراهیم میکرد * روزی خالد او
 شیخ امیر بلباسی باتفاق پدرش سوار بیک بدو پیغام فرستاد که
 ماهر دو بامیر شرف اتفاق داریم و اکثر اعیان روزگی را نیز میل
 بجانب امیر شرف است ترا با امیر ابراهیم بودن و در راه او
 کوشش نمودن چه حاصل دارد * وظیفه پدر فرزندی آنست که
 ترك ملازمت امیر ابراهیم نموده باطاعت و انقیاد امیر شرف
 در آمده. غاشیه بندگی او بر دوش و حلقه فرمان برداریش
 در کوش کشی * خالد بیک نیز قبول این معنی نموده کس نزد پدر
 و خالد خود فرستاده که فردا عسکر امیر ابراهیم بقلعه بورش
 و هجوم خواهند آورد شما در قلعه را بکشایید تا من با عسکر
 و متعلقان خود بدرون در آیم * و روز دیگر که خسرو سیارکان
 باتیغ کیتی ستان برین قلعه فیروزه حصار بر آمده رایت فیروزی
 بر افراخت و بامعان اسیاف خارا شکاف جنود نامعدود انجم را
 پراکنده و پریشان ساخت * امیر ابراهیم با گردان خون خوار
 خنجر گذار روی توجه بتسخیر قلعه و حصار آورد * و در اثنای
 گیر و دار خالد بیک بمقتضای وعده و قرار از امیر ابراهیم روگردان
 شده بمسکر امیر شرف ملحق گشت * امیر ابراهیم را از صدور

این واقعه و هم وهراس بنی حد و قیاس بر ضمیر مستولی گشته ترك
 محاصره و محاذله نموده بیدلیس معاودت نمود * امیر شرف باتفاق
 یاران و موافقان خود او را تعاقب نموده قلعه بدلیس را محاصره
 کرده یوما فیوما آقاییان روز کی فرقه فرقه و جوق جوق از امیر
 ابراهیم رو گردان شده بخدمتش مبادرت می جستند و آنا فانا آثار
 ضعیف و فتور و علامت عجز و قصور در ناصیه احوال و جبهه آمال
 متحصنان قلعه ظاهر و باهر میکشت * تا کار بجای رسید که امیر
 ابراهیم و عبد الرحمن آقا مردمان مصالح در میان انداخته اظهار
 عجز و انکسار نموده * پیمان دادند که چون این ولایت بحسب
 ارث به بنی اعمام میرسد بدلیس که مطلع سعادت و منشای دولت این
 دو دمان است بالخلاط از امیر شرف بوده باشد * و موش و خنوس
 از امیر ابراهیم بوده بمشارکت بحکومت ولایت مورد وثی قیام
 و اقدام نموده برای عمر و دولت دو روزه فانی قصد حیات و زندگانی
 یکدیگر کردن از عقل و فراست و فهم و درایت بعید است *
 امیر شرف و متابعان او این رو براه بازی را فوز عظیم دانسته باقوال
 مصلحین راضی شدند * و مقرر کردند که امیر ابراهیم اسباب
 ضیافت و جشن مرتب ساخته امیر شرف را بطریق مهمانی
 بدرون قلعه برد و در میانه بنی همان عهد و میثاق بغلاظ و شداد موکد
 کرد و چند آنکه در قید حیات باشند هر کس بحضه خود راضی

کشته متعرض ولایت یکدیگر نشوند * امیر ابراهیم فی الفور
 تهیه اسباب ضیافت نموده کس بطلب امیر شرف فرستاد و امیر
 شرف باجمعی از مخصوصان و یکچنان بدرون قلعه بدلیس رفته
 بنی عمان یکدیگر در آغوش کشیده بیدار بهجت آثار هم اظهار
 فرح و سرور کرده بساط عیش و عشرت گستر دهند * ساقیان سیمین
 ساق زهره جبین در لباسهای کونا کون و حور عین کامثال اللؤلؤ
 المکنون جامهای زرین بگردش در آورده مصدوقه (یشاف علیهم
 بکاس من معین یبضاء لذة للشاربین) بعین الیقین مشاهده افتاد
 و معنیان نغمه پرداز و مطربان شیرین زبان خوش آواز
 و رامشگران دلکش الحان سازنواز بیوسون اکراد و قاعده اعراب
 و طریقه فرس و قانون عجم در مقام خوانندگی و سازندگی در آمده
 آواز نشاط و ندای انبساط بدایره فلك زحل رسانیدند (نظم)
 در آمد بمجلس می لاله رنگ * زهر تو اضع دوتا گشت چنگ
 نشستند صف صف در آن انجمن * غزل خوان زگوینده و ساز زن
 غزل خوان نه تنها خوش آوز بود * که صد دل بیک غمزه هم می ربود
 بخدمت بتان قامت آراسته * بلای زهر گوشه برخاسته
 در آن جشن دلکشا چون قامت آرزوی هر کام جو بخدمت
 هر گونه مطالب و مقاصد آرایش پذیرفت . و در حجله خواطر
 و ضمایر اکابر و اصاغر داماد هر امید را عروس مقصود در کنار

آمد * امیر زادگان امر فرمودند که آقایان روزکی هر کس بایار
خود گوشه و کناری گرفته از بزم عشرت بمهد استراحت روند
و خود در درون اوتاق با و شاق چند تنها مانده * درین وقت شیخ
امیر بلباسی باجماعت عامی بدرون اوتاق درآمد امیر ابراهیم را
از مسند بزیور کشیده گفت

(نظم)

تسکینه بر جای بزرگان نتوان زد بکراف

مکر اسباب بزرگی همه آماده شود

و دست امیر شرف را گرفته بیالای مسند برد و زبانرا بدین

(نظم)

مقال گردان ساخت

خوش بجای خویشان بود این نشست خسروی

نانشیند هر کسی اکنون بجای خویشان

منشیان دیوان (و توثی الملك من تشاء) منشور ایالت و فرمان

حکومت بنام این سعادت مند نوشتند * و فراشان کارخانه (و تنزع

الملك من تشاء) بساط حکومت آن مستمند را در نور دیده

موکلان عقوبت دست و پایش را بسلاسل و اغلال کران

(نظم)

بار گردانیده * در قمر چاه محبوس کردند

مرا و را رسد کبریا و منی * که ذاتش قدیمست و ملکش غنی

یکی را بر برنهد تاج بخت * یکی را بخاک اندر آرد ز بخت

و هنوز کار بضرب شمشیر و طعن سنان نرسیده بود که

عبد الرحمن آغای قوالیسی و جماعت دیگر از تابعان امیر ابراهیم که چون عقد ثریا فراهم آمده بودند مانند بنات النعش متفرق و پراکنده گشتند و هفت سال تمام در قید حبس مانده * چون آوازه قید امیر شرف که عنقریب تفصیل این اجمال و مآل حال او سمت تحریر خواهد یافت و پرتو اهتمام بر ذکر ارتقاع دولت و انحفاض لواء حشمت او خواهد یافت در گردستان شایع شد امیر ابراهیم بسعی عشیرت روزی از قید بیرون آمده مرتکب امر حکومت گردید خزاین و دقاین امیر شرف را بیاد یغما و تاراج داد * قصد قتل امیر شمس الدین ولد او که در آن حین در سن دوسالگی بود و مادرش دختر علی بیگ صاصونی بود عماد آغای بایکی پسر و مادر را از دست امیر ابراهیم گرفته حیلۀ انکیخت که امیر شرف زین الدین آغای عم صراخلاف شرع شریف بناحق بقتل نموده * الحال حسب الشرع بمن سپارید تا کار او را با تمام رسانم بلکه بدست ورثه خور دسال او داده بمقتضای شریعت غرا قصاص نمایم * بدین حیلۀ و بهانه امیر شمس الدین را از چنگ امیر ابراهیم رها کرده بامادر و متعلقان بقلعه کیندور برده کما ینبغی در محافظت ایشان کوشیده خلاصه کلام آنکه چون امیر شرف را در تبریز مقید گردانیدند چاپان سلطان استاجلو حسب فرمان شاه اسمعیل صفوی بتسخیر ولایت بدایس مأمور شد * محاصره قلعه کرده

علی التوالی در سال با امیر ابراهیم مجادله و مقاتله نمود. آخر الامر
 تاب مقاومت قزلباش نیاورده عروس ملک راسه طلاق بر گوشه
 چادر بسته بجانب اسعد رفت * و در آنجا رخت فناء عالم بقا کشید
 و ازو سلطان مراد نام پسری که در حین حبس از جاریه متولد
 شده بود دماند * و چون امیر شرف بر سر بر حکومت متمکن شد
 سلطان مراد بخدمت او مبادرت نموده * امیر شرف او را گرفته
 محبوس ساخت * مدة الحیات همچنان در قلعه بدایس اوقات
 میگذرانید عاقبت باجل موعود عالم فانی را وداع نموده * عشیرت
 روزی بعد از فرار امیر ابراهیم شش ماه قلعه را نگاه داشته چون
 از آمدن امیر شرف مایوس شدند بالضرورة قلعه و ولایت را
 در تاریخ سنه ثلاث عشر و تسعمایه تسلیم چاپان سلطان
 نمودند و کرد یک شرقلوی استاجلورا بمحافظت
 قلعه بدایس مأمور گردانیده بتبریز معاودت کرد

وجه دوم

* در بیان متمکن شدن (امیر شرف)

بجای امیر ابراهیم در حکومت بدایس *

بر ضمایر اگیر مآثر خوردشید شعاع و خواطر حقیقت

مدائر فلك ارتفاع اصحاب دانش و ارباب ینش بسان لمعان صبح

صادق بارق و شارق است که هر صاحب سعادتى که از سر صدق
نیت و خلوص طویت روی نیاز بدرگاه کار ساز بنده نواز آورد
بفتحوای (والله یهدى من یشاء الى صراط مستقیم) از پرتو اشعه
عنایت الهی نهال آمالش در گلشن اقبال سایه گسترد و غنچه تنمایش
در چمن مراد بنسیم سرافرازی شکفتن گیرد * و هر ذی شوکتی
که بکثرت اسباب و حشمت مغرور گشته رقبه رقیبت در حلقه
مطاوعت او نهد باندک زمانی دودمان عظمتش از صرصر ادبار
انقطاع یافته ریاض دولتش صفت (وادغیر ذی زرع) پذیرد
(نظم)

سری گز تو کرد بلند کرای * مافکندن کس نیفتد ز پای
کسی را که قهر تو در سرفکند * پیامری کس نکردد بلند
اگر پای پیل است اگر پر مور * بهریک تو دادی ضعیفی و زرد
دلی را فروزان کنی چون چراغ * نهی بردل دیگر از درد داغ
غرض از تبیین این مقال و توضیح این احوال شرح حال
خیر مآل امیر شرف است * چه او پسر یتیم خورد سال در
میانه عشیرت بختی در اروخ مانده بود چنانچه از لمعات نیرات
کلمات سابق و در شحات منشآت حکایات متناسق مشروح بوضوح
می پیوندد که اورا امیر شاه محمد از آنجا آورده در صدد تربیت
اوشد * و چون امیر مذکور رخ در نقاب تراب تیره کشید بنیابت

امیر ابراهیم چند روز حکومت بعضی نواحی بدلیس نموده
 بعد از آن بامداد و معاونت عشیرت روزی حاکم بدلیس گشت
 و چون اندک زمانی از ایام حکومتش متبادی شد شاه اسمعیل صفوی
 بعزم تسخیر سرعش متوجه گشته حاکم آنجا علاء الدوله ذوالقدر
 در برابر او صف آرا گشته شکست یافت * و بعد از انهزام
 طایفه ذوالقدر عنان عزیمت بصوب دیار بکر معطوف داشت
 والی آنجا که امیر بیک موصول پدر والده حاوی اوراق است
 بقدم اطاعت و انقیاد پیش آمده هدایای خوب و تحفهای مرغوب
 بر سبیل پیشکش آورده * از آنجمله یک قطعه لعل بو کرک بود
 که هیأت کرده کوسفند داشت که از خزاین سلاطین سلف
 بخزینة پادشاهان بایندوریه انتقال یافته بود و از ایشان بدو رسیده
 که تا کوه ختلان از زلزله در زمان خلفای عباسیه شکافته شده
 و مدتی مدید که وعا بخون جگر پرورش لعل نموده دیده صیرفیان
 دهر و چشم جوهریان عصر بآن حجم و طراوت و رنگ و لطافت
 از اقسام لعل مشاهده نشده بود بموقف عرض رسانیده منظور
 نظر کیمیا اثر پادشاهی گشته موسوم بامیر خان گردیده و منصب
 مهر داری بالاله کی شاهزاده طهماسب و ایالت هرات و خراسان
 بدو عنایت شده * پایه قدر و منزلتش باوج ذروه و ثقی رسید
 و ایالت و دارائی ولایت دیار بکر بمحمد خان استاجلو ولد میرزا

بیک مفوض شد بعضی از مردمان ذو القدر که در قلعه خربرت
 تحصن بسته بودند اطاعت نمی کردند • شاه اسمعیل تسخیر آن
 قلعه کرده در عرض یک هفته بزور و غلبه مسخر ساخته از آنجا
 عنان عزیمت بصوب اخلاط منعطف گردانیده • چون ظاهر
 اخلاط مضرب خیمام عسا کر گشت امیر شرف بمخدمت شاهی
 مستعد شده • در صد تهیه اسباب جشن و ضیافت در آمده
 خیمهای منقش گردون اساس • و سایبانهای ابریشم طناب فلک
 مماس چون ابر نیسان در هم رفته طناب در طناب بافته مانند درج
 پر کوهر و برج پر اختر و تیب داده ساقیان سیمین ساق بلورین
 ساعد زهره جبین و و شاقان زر بفت پوش شیرین حرکت با تمکین
 شراب صافی چون ماء معین بر کف گرفته صالای عیش و ندای
 نوشانوش در دادند و مغنیان خوش الحان نغمه پرداز و رامشگران
 شیرین لهجه ساز نواز بنغمه زیر و بم راه عشاق زده بناله عود
 و چنک عقل و هوش از سر بزرگ و کوچک در ربودند • (نظم)
 زهر جانی ساقی نیم مست • چو شاخ کلی جام کلکون بدست
 همه همچو خورشید زر بفت پوش • همه آفت عقل و آشوب هوش
 غزل خوان غزالان تازی زبان • بنغمه شکر ریخته از دهان
 باهنک توکی بتات چو کل • ربوده دل از نغمه معتدل
 چو زلف بتان پری چهره چنک • زده راه عشاق را بی درنگ

وخوانسالاران انواع اطعمه کونا کون ازهرچه در حوصله
 خیال کنجد افزون مهیا و حاضر و آماده کرده کشیدند * بعد
 از مراسم مهمانداری و ضیافت اسب راهوار بطویل و اغنام بکاه
 و شتر و استر بقطار پیشکش کرده منظور عوارف خسروانه
 و مشمول عواطف بیکرانه پادشاهانه کشته بمنشور ایالت
 بدلیس مع خلعتهای فاخره کران بها سرافراز شده * در دفعه
 ثانی که شاه اسمعیل در خوی قشلاق نمود امیر شرف باتفاق امرا
 و حکام کردستان بتخصیص ملک خلیل حاکم حصنکیفا و شاه علی
 بیک بختی والی جزیره و میر داود خیزانی و علی بیک صاصونی
 و سایر امرای دیگر یازده نفر بعزم عتبه بوسی شاهی روانه
 خوی شدند * و چون بشرف رسیده بوسی فایز کشتند در اوایل
 اعزاز و احترام تمام یافته بالاخر که محمد خان والی دیار بکر را از
 امراء اکراد نسبت باو آزار و اهانت بسیار واقع شده بود از جمله
 منقواست که در وقتی که محمد خان متوجه دیار بکر بود در قریه
 پانشین من اعمال بدلیس نزول فرمود شیخ امیر بلباسی که وکیل
 امیر شرف بود بدیدن او رفته در وقت برخاستن کوپال خود را
 بر سر قالیچه او مکرر بر زمین زده بر سبیل خشونت بدو گفت
 ای محمد بیک وای بر تو و لشکریان تو که در محل عبور از ولایت
 بدلیس طمع در بیک بزغاله عشیرت روزی کرده بزور و تعدی

بستانند • و همچنان شاه قلی سلطان استاجلوی جاوشلو که آخر
 والی هرات شده بود براقم حروف نقل نمود که پدرم نوکر محمد
 خان بود همراه او متوجه دیار بکر بود در راه خصوصاً در ولایت
 بدلیس از قلت مأکولات کار بمرتبه رسید که هر کس اسب
 و سلاح خود را فروخته بمأکولات دادند پدرم در دره کیفندور
 اسب خود را بچهار نان جاوردس داده یارای آن نداشته اند که يك
 من جو و يك ته نان بی زر از رعایای آنجا توانست گرفت • دگر
 از این قسم اوضاع نامالیم از امراء اکراد نسبت باو بسیار صدور
 یافته بود که ابراد آن باعث اطناب میشود • و غرض که در این
 وقت که امراء اکراد بالتمام متوجه آستانه شاهی شدند خان محمد
 از دیار بکر عرض نمود که اکر چنانچه فرمان قضا جریان بقید
 و حبس امراء کردستان نافذ گردد بنده تعهد میکند که اکثر بلاد
 کردستان را که از قدیم الایام کنند تسخیر سلاطین از تصرف
 او عاجز است باندك توجه شاهانه بحیطه تسخیر توانم آورد •
 چون عرضه داشت او بمطالعه شاهی رسید بسخن آن نامقید
 کافر امراء حاضر را بغیر از امیر شاه محمد شیروی و علی بيك
 صاصونی را در قید و زنجیر کشیده هر يك از امراء اکراد را یکی
 از امراء قزلباشیه سپرد • امیر شرف را بامیر خان موصلو داد
 و چاپان سلطان را بتسخیر ولایت بدلیس و دیو سلطان روملورا

بفتح ولایت حکاری و یکان یك قورچی باشی تگاورا بگرفتند
 دیار جزیره بالشکر چون قطرات امطار بیشمار مأمور گردانید
 و گرفتند امرا و خلاص شدن بعضی از ایشان بعون الله در محله
 مذکور خواهد شد * القصه چون مدتی از ایام قید امراء مرور
 یافت یکبار خبر از خراسان رسید که شیبک خان اوز بک
 بالشکری از حد و حصر بیرون از آب جیحون عبور کرده اراده
 تسخیر مملکت خراسان دارد * از استماع این خبر شاه اسمعیل
 از حبس امراء کردستان نادم و پشیمان گشته بعضی را از قید
 اطلاق داده از آن جماعت سؤال کرد که پیشوا و مقتدای شما
 کیست جمله متفق اللفظ والمعنی گفتند که امیر شرف و ملک خلیل
 است . هر دورا در قید حبس نگاه داشته دیگران را اطلاق
 دادند و ایشانرا محبوسا همراه برداشته بجانب خراسان توجه
 فرمودند و یار محمد آغای کلهرکی و درویش محمود کاهچیری که بزعم
 حاوی اوراق مثل ایشان مردی در دوات خواهی و خیر اندیشی
 در میانه عشیرت روزکی بلکه در تمام بلاد کردستان شخصی
 برنخاسته باشد همراه اردوی شاهی بعنوانی که هیچکس
 بر احوال ایشان مطلع نبوده بطرف عراق میروند. و در هر چند
 روز میوه و طعام برداشته بخیمه ترکمانان رفته تفقد احوال
 امیر شرف میکنند و با ایشان در وادی فرار کردن قرار و مدار

میسازند تا وقتی از اوقات که اردوی شاهي نزول در موضع چالی کولی
 من اعمال ولایت رازی کند محمد آغا و درویش محمود فرصت یافته
 اسب چند با زین در کنار اردو حاضر ساخته محمد ادیر آخور پرتابی را
 که درزی قلندران خدمت امیر شرف می نموده در جامه
 خواب او خوابانیده امیر شرف را از خیمه محبس بیرون آورده
 سوار ساخته با چند نفر از مردان کاری روی بجانب کردستان
 می آورند و فردا محل نیمروز ترکمانان بر این قصه آگاه میشوند
 بر جرأت و جسارت محمد امیر آخور تحسین کرده مزاحمت بحال او
 نمیرسانند و محمد آغا و درویش محمود و امیر شرف اولاً بولایت حکاری
 آمده در قریه نزول میکنند که شیخ امیر بابایی از فترات قزلباش
 جلاء وطن کرده در آنجا افتاده خود را مخفی ساخته اوقات خود را
 بزراعت جاووس مشغول میکرده * در هنگامی که بیلی بدست
 گرفته جاووس را آب میداده محمد آغا و درویش محمود کله چیری
 سواره بکنار زمین جاووس آمده او را طلب میدارند و مژده
 آمدن امیر شرف میدهند * او قبول این معنی نمیکند میگویند
 چرا سخنی که محالست میگویند ایشان میگویند که حق تعالی
 عنایت نموده فرصت داده او را از قید خلاص داده آورده ایم *
 فی الحال سجدهات شکر بجای آورده بیل آبیاری را از دست
 انداخته خود را پاپوس ولی نعمت حقیقی رسانیده دیده که چون

يعقوب در يات الاحزان غربت صفت (وایبضت عیناه من
الحزن) گرفته بود از خاك پای او منور گردانیده و قطرات چند
از بشاشت و شادمانی از فواره عیون نثار مقدم شریف او کرده
خدای را حمد و سپاس کرده گفت * ﴿ انظم ﴾

بمحمد الله که دولت یاریم کرد * زمانه ترك جان ازاریم کرد
شبنم را صبح فیروزی بر آمد * غم ورنج شبانروزی سر آمد
چون آن روز و شب در اینجا توقف کرده علی الصبح که
سلطان ابوان چهارم با هزار فر و شکوه سر از قلعه کوه برزد
روانه گشته خود را بپایانه عشیرت اسبایرد و سنانیدند * شرف
بيك اسبایردی شرف قدوم ایشانرا تلقی نموده چند روز بواسطه
استراحت در آنجا رحل اقامت انداختند و شیخ امیر با معدود
چند متوجه ولایت بدلیس شد که عشیرت روزی را مستظهر
و مستیال ساخته تا آمدن امیر شرف جمعی را بنحود متفق گردانیده
بمجرد رسیدن او بد آنجا خالق بسیار بر سر او جمع شده شروع
در گرفتن قلعه بدلیس نمودند و کرد بيك شرفلو که از نیابت شاه
اسمعیل بمحافظت بدلیس و عدلجواز وارجیش قیام و اقدام مینمود
چون از آمدن شیخ امیر واقف گردید که باموازی دو هزار
مرد محاصره قلعه نموده باتفاق امرای قزلباش که در بارگیری
وارجیش بودند ایلغار بر سر شیخ امیر آورده * او نیز با جماعت

حاضر در مقابل او در موضع کولک میدان بدایس صف ارا شد
و نزدیک بدان رسیده بود که نسیم فتح و ظفر در لشکر نصرت
اثر روزی جلوه گر شود که یکبار محمد یک پازوکی بر سبیل
حمله و خدعه باستدعای آنکه از امرای قزلباشیه رو گردان
شده بمناسبت قرابت بامداد و معاونت شیخ امیر می آیم اورا
فریب داده در اثنائی که شعله آتش قتال سر بفلک دوار کشیده
بود از راه اسکندر بولاغی با موازی پانصد نفر پازوکی در آمد
و شمشیر دورویه از عقب طایفه روزی آخته صف ایشانرا که مانند
عقد ثریا منعقد شده بود مانند نبات النعش پراکنده و پریشان
ساخت و اختر بخت کرد یک بمثابه زحل بلندی گرفته بادی پای
قر سیر را بجانب لشکر روز کی دوانید * و شیخ امیر بلباسی
پای ثبات و وقار قطب وار فشرده از معركة جهاد دوی بوادی
فرار نهاد تا با فرزندش علی آغا شربت شهادت چشید و طایفه
قزلباش که شیخ امیر را موسوم بقرا یزید گردانیده بودند جسد
اورا بپسرش در کولک میدان احراق بالنار کردند * و از صدور این
واقعه و سنوح این حادثه مهم امیر شرف چند روز در عقده تعمیق
افتداد . و چهره مقصود او در پس پرده ناامیدی مخفی مانده *
بی دستیاری مصور کارخانه فاحسن صور کم رخ نکشاد *

وجه سیم

(در بیان گرفتن امیر شرف بدلیس را از طایفه قزلباش و مال حال او)
 جهانگیری که هست از بخت سر آمد * بماند در خد او ندی مؤبد
 ظفر پیوسته باشد در رکابش * شرف در موکب نصرت یابش
 هر کشور خرامد شاد و خرم * شود ملک از قدوم او مکرّم
 چون امیر شرف را تسخیر ولایت بدلیس و اخراج طایفه
 قزلباش چند روز میسر نشد و از مافی الضمیر سلطان کیتیستان
 سلطان سلیم خان آگاه گشت که اراده تسخیر بلاد ایران دارد
 باتفاق و تدایر شهبسوار مضمار تحقیق ، و قافله سالار طریق
 توفیق * مقنن قوانین اصول و فروع * و مدون دواوین معقول
 و مسموع * مدرس مدرسه تقدیس سلاله عارف بدلیس * اعنی
 حکیم ادریس * و کزیده خیر اندیشان خاندان رفعت آیین *
 و ستوده دولت خواهان دودمان ضیاء الدین * محمد آغای کلهوکی
 اظهار اخلاص و اعتقاد باستانه دولت نهاد عثمانی نمود * در این
 مواد یدست نفر از امراء و حکام کردستان را بخود همداستان
 کرده عبودیت نامه مباحث مولانا حکیم ادریس و محمد آغا
 روانه آستانه اقبال آشیانه سلطانی گردانید * و ساطقان دوست
 نواز عدو کداز حسب الاستدعای امرای کردستان بعزم تسخیر
 ولایت عجمستان متوجه ارمن و آذربایجان گشته در صحرای

چالدران پاشاه اسمعیل مصاف داده مظفر گشت * و امیر شرف
 بابعضی از حکام کردستان در آن سفر در رکاب نصرت قرین
 سلطان ظفر رهین بود * چون خان محمد والی دیار بکر در آن
 معرکه شربت فنا چشید و ایالت او پیرادرش قراخان و حکومت
 بدایس بهوض بیک برادر او و جزیره باولاش بیک برادرش از دیوان
 شاهى مفوض شد * و چون موکب رایت سلطانی از موضع تبریز
 بجانب روم معطوف شد حکیم ادیس بهر عرض جلال
 سلطانی رسانید که امراء کردستان از الطاف و احسان شاه جهان
 استدعا دارند که ولایت موردی ایشان را بایشان ارزانی داشته
 شخصی را در میانه ایشان بزرگ و بیکار یکی نصب سازند که
 باتفاق بر سر قراخان رفته او را از دیار بکر اخراج نمایند *
 سلطان کیتی ستان در جواب ایشان فرمودند که هر کدام از
 امرا و حکام کردستان که لیاقت امیر الامرای دارند در میانه
 ایشان نصب کرده شود که سایر امراء اکراد کردن باطاعت
 و انقیاد او نهاده بدفع و دفع قزلباش قیام و اقدام نمایند * حکیم
 ادیس عرضه داشت که در اینها کثرت وحدت ذاتیه موجود
 است و هیچ کدام بیکدیگر سر فرود نمی آرند اگر چنانچه مطمح
 نظر سعی بر تفریق جمع و تمزیق شمل طایفه قزلباش است یکی
 از بندگان درگاه عالم پناه را بدین مهم نصب باید کرد تا امراء اکراد

مطیع و منقاد او گشته بزودی این مهم فیصل پذیرد * بناء علی
 هذا محمد آغای چاوش باشی المعروف بیغلو محمد را میر میران دیار
 بکر کراد نیده و سر دار عسکر کر دستان ساخته بعزم تسخیر آنجا
 روانه فرموده * دو لشکر مانند ابر صاعقه بار و دو گروه همچو
 بحر زخار در حوالی نصیبین در قوج حصاری در برابر یکدیگر
 صف آرا شدند * و در آن معرکه اول کسی که شعله آتش حرب
 و قتال و نائرة جنگ و جدال برافروخت طایفه روز کی بود * چنانچه
 تاج احمد و قاسم انداکی و میر شاه حسین کیسانی و میر سیف
 الدین و عمر جاندار که شجاعان روز کار و پهلوانان آن عصر بودند
 در آن روز شربت شهادت چشیدند * و اکثر آغایان روز کی
 بتخصیص میر محمد ناصر الدینی و قوا یادگار و سید سلیمانان قوالیسی
 و جمعی دیگر مجروح و زخمی شده در آن معارك خونخوار داد
 مردی و مردانگی دادند * و قراخان بقتل آمده شکست
 بر لشکر قزلباش افتاده خیلی مردم اسیر و دستگیر شدند (نظم)
 باقبال سلطان توسل کنان * گرفتند ملک خود از دشمنان
 بدفع عدو تیغ کین آختند * بنای ضلالت برانداختند
 بعد از آنکه از امراء اکراد هر یک بتسخیر ولایت خود
 توجه نمودند امیر شرف نیز بطرف بدلیس معاودت کرده
 شروع در محاصره کردند. محمد یک حزوی و میر داود خیزانی

و میر شاه محمد شیروی و امراء مکس و اسبایرد در این وادی با او
 رفاقت کرده * چون ایام محاصره چند روز امتداد یافت کار بر
 محصوران مضیق شد طایفه قزلباش بر آن راضی شدند که محمدیك
 غرزانی و میر شاه محمد شیروی کفیل خون و مال و منال ایشان
 شوند که کسی متعرض حال ایشان نکردد و قلعه تسلیم امیر
 شرف نمایند * امرای مذکوره در میان افتاده قلعه و ولایت را برضا
 و رغبت تسلیم و ارث حقیقی نموده امیر شرف نیز مردمان قزلباش را
 بامر اسپرد که ایشانرا بسرحد ارجیش و وان رسانیده روانه
 اوطان شدند * و مدتها حفظ و حراست و ضبط و صیانت سنور
 و سرحد از دیوان سلطانی و بعد از آن از جانب سلطان سلیمان خان
 در عهده اهتمام امیر شرف میبود و کما ینبغی بدان امر اشتغال
 نموده رعایت طرفین و حمایت جانبین مرعی داشت * تا در زمان
 شاه طهماسب که اوله تکاور میر میران آذربایجان گشته اکثر
 اوقات در وان و وسطان بسر برده بمحافظت سرحد مبادرت
 مینمود و در تق و فتق سلطنت شاه طهماسب در قبضه اقتدار
 چوها سلطان تکاور بود * و چون حسین خان شاملو در بیلاق
 کندمان اصفهان باتفاق سایر طوایف قزلباش چوها سلطان را
 بقتل آورده امراء تکاور پراکنده گشتند اوله در تبریز رایت
 مخالفت بر افراشته خزاین و دفاین شاه طهماسب را متصرف شده

متمولان تبریز را مصادره کرده * بتغلب اسباب و اموال بسیار جمع کرده بطرف وان رفته اظهار عبودیت باستانه سلطان سلیمان خان کرده عرضه داشتی مشتمل بر انواع تعهدات مصحوب ملازم معتمد خود بدرگاه سلطانی فرستاده * چون این اخبار بمسامع جلال خداوند کاری رسید فرمان قضا جریان بنفاد پیوست که امیر شرف بجانب وان رفته اوله سلطان را با اهل و عیال و متابعان روانه آستانه پادشاهی نماید * حسب فرمان امیر شرف عسکر و قشون خود را جمع نموده بجانب وان نهضت فرموده اوله نیز با موازی دویست نفر از آغایان و اعیان تکلو با استقبال تا موضع خرکوم آمده در سر رودخانه خرکوم بایکدیگر ملاقی شده * اوله او را تکلیف بقلمه وان نمود که چند روز در آنجا بوقف نماید بعد از تقدیم شرایط ضیافت و رعایت قطع علاقه نموده روانه بدایس شویم * درین اثنا بعضی مردمان وان و وسطان خاطر نشان امیر شرف نمودند که اوله منکوحه خود را که دایه شاه طهماسب است بابرادر خود بدکاره شاه طهماسب فرستاده که در مابین ایشان تمهید مقدمه صلح و صلاح نماید * چون اوله مرد محیل است مبادا که شمارا بدرون قلعه برده با آغایان خدعه و حيله و غدر و مکاری بیندیشد و وسیله تقرب و سبب توسل و تلافی ماسبق کند * امیر شرف را از استماع این سخنان وحشت آمیز و هم وهراس پیدا

کرده اولمه هر چند در رفتن بطرف وان تا کید می نمود امیر شرف
 در مقابل آغاز معذرت کرده سکون بر حرکت ترجیح میداد *
 آخر الأمر قرار بر آن شد که اولمه سلطان و امیر شرف در قریه
 خرکوم توقف کرده امیره بیک محمودی را با چند نفر از آغایان
 معتبر اولمه بجانب وان فرستند که اهل و عیال و متعلقان او و آغایان را
 از قلعه وان بیرون کرده باتفاق متوجه بدایس شوند * چون
 امیره بیک و آغایان شب هنگام بوان رسیدند برادر اولمه بایعضی آغایان
 او طریق تمر و عصیان پیش گرفته در وب قلعه استوار گردانیده
 رخصت دخول امیره بیک و آغایان اولمه بدرون قلعه و خروج خانه
 و آوج و متعلقان به بیرون ندادند * چون این خبر مسموع امیر
 شرف شد دانست که بر سر قلعه رفتن و محاصره نمودن صرفه
 ندارد و بلکه امراء قزلباشیه از اطراف وجوانب جمع گشته
 کاری سازند که اولمه نیز از دست رود * بالضروره اولمه را باموازی
 دو یست نفر از آغایان که همراه او باستقبال آمده بودند برداشته
 متوجه بدایس شده . آنجماعت ترك اسباب و اموال و قطع نظر از
 اهل و عیال کرده بایک دست اسباب که در سر و بر داشتند
 با اسبان برهنه و عریان در فصل پائیز و دیدهای کریان و دلهای بریان
 همراهی نمودند * و محمد شحنه مان قوالیسی که بامسود اوراق
 علاقه لاله کی داشت از او استماع رفت که چون اولمه و امیر شرف

بناحیه کرجیکان نزول فرمودند فقیر باچند نفر از مردم چقور
 شب در پاسبانی امیر شرف مبادرت میکردیم * چون نصف
 الیل شد وکیل اوله بادوسه نفر از آغایان معتبر او باستدعای
 ملاقات امیر شرف بدرخیمه آمدند که اوله سلطان پیغامی چند
 ضروری فرستاده که بعرض رسانیم * چون امیر شرف را از این
 مقدمه آگاه ساختند ایشانرا اجازت دخول داد چون از پیغام اوله
 سؤال کردند بعرض رسانیدند اوله سلطان دعا میرساند و میگوید
 که چون برادران و اقوام در این حالت بافقیر طریق بیوفائی و عصیان
 پیش گرفته اهل و عیال اسباب و اموال ما را تصرف نموده و باین
 عنوان رفتن مخلصان بدرگاه پادشاهی مناسب احوال ما و لایق دولت
 شما نیست یا سر مرا و رفیقانرا بریده باستانه خداوند کاری
 ارسال نمائید یا رخصت انصراف ارزانی دارید که بوان عودت
 کرده کوشمال آن جماعت متمردان که باماباین وضع ساوک کرده اند
 داده * بعد از آن عیال و اموال خود را متصرف گشته از روی
 اطمینان خاطر متوجه آستانه پادشاهی شویم که سبب درجه
 اعتبار و باعث رعایت صفار و کبار رفیقان ما گردد و امیر شرف
 بعد از تأمل و تفکر بسیار متصدی جواب شده فرمود که بموجب
 اشاره بهترین موجودات علیه افضل الصلوات و خوای آیه کریمه
 (و شاوهم فی الأمر) ما نیز با امرا و اعیان در این باب مشوره

نموده جوانی که موافق حال و مطابق مآل باشد بخدمت سلطان
 ارسال داریم * آغایان معاودت کرده میر شرف هم در آن شب
 بعضی آغایان معتمد خود را طلب داشته هر کس در این وادی
 سخنی که بخاطر میرسیدی گفت * آخر الامر امیر شرف
 فرمود که حقیقت آنست که این مرد را باین طور و وضع بدرگاه
 سلطانی فرستادن باعث عداوت و دشمنی ما میشود صلاح
 در آنست که موازی سیصد نفر مرد جلد جزار و جوانان کار دیده
 مقدم بر سر راه فرستاده بعد از آن اوله را رخصت داده چون
 اندک مسافتی طی کنند آوازه در آید ازیم که اوله فرار نمود و بعضی
 مرد مانوا از عقب ایشان فرستاده تا اوله را با چند نفر از متعینان
 بقتل آورند سر او را با سوانح احوال بعتبه^۱ علیاء سلطانی فرستاده
 عالم را از شر این مفسدان خلاص سازیم والا این قسم فرستادن
 اوله بدرگاه شاهی نتیجه^۲ نیکو نخواهد داد و بجز ندامت و پشیمانی
 حاصل ندارد * بعضی این را مستحسن داشته رضا دادند و برخی
 انکار کرده گفتند که مردم بیکانه از امر او چاوشان درگاه عالی
 در میانه^۳ عسکر ماهست مبادا فردا افشای این راز گشته باز
 خواست عظیم گردد و زبان استکانت از بیان معذرت عاجز آید
 بجملا نه اراده^۴ اوله و نه تدبیر امیر شرف بعمل نیامد اوله را همچنان
 بخواری بیدلیس آوردند و تهیه^۵ اسباب سفر او نموده با عزاز

واکرام تمام روانه درگاه سلطان غازی کردند و چون اوامه از سنک
 سوراخ بدلیس بیرون رفت بمثابه ازدهای بود که از غار بیرون آمده
 باشد و یادبوی بود که از شیشه گریخته باشد. محصل کینه امیر شرف
 در سینه گرفته روز اول که بنده بوسی سلطانی مستعد کشت
 آغاز شکوه و شکایت از امیر شرف کرد که بواسطه رعایت
 جانب قزلباش در مقام حقارت بنده در آمده بلکه بواسطه
 رعایت خاطر شاه طهماسب در صدد قتل من در آمده ملتمس
 از عواطف یدریغ پادشاهانه و مراحم بیکرانه خسروانه چنانست
 که دفع امیر شرف نموده ولایت او را بدستور ایالت به بنده عنایت
 فرمایند که بعون الله دیار اعجاز و ملک آذر بایجان بوجه احسن
 مسخر گشته بقبضه اقتدار کماشکان آل عثمان می آید و تمشیت
 این مهم کما ینبغی از بنده صورت پذیر خواهد شد و هم معروض
 داشت که اگر امیر شرف را باستانه پادشاهی طلب نمایند آمدنش
 صورت عقلی ندارد و اتفاقا علی سیدان نام شخصی که از عشیرت
 قوالیسی همراه اوامه روانه آستانه نموده بودند حاضر بود. او را
 در دیوان عالی آورده ازو سوال کردند که اگر امیر شرف شما را
 باستانه سلطانی طلب فرمایند می آید یا نه آن کرد صافی صادق
 در جواب گفت که درین ولا آمدن ایشان بدوگاه معلی نوعی از
 بمنتهاست و زرا و ارکان دوات قول او را مصداق سخن اوامه

دانسته بانواع قباحات خاطر نشان سلطان عالیشان ساختند • و این سخن را حمل بر تمرد و عصیان کردند که او جانب قزلباش را ازین جانب توجیح میدارد • بنا برین در همان روز حکومت بدلیس باولمه ارزانی داشته • جمعی کثیر از طائفه یکپجری و غلامان جدید برای تسخیر و ضبط بدلیس تعیین نموده • وفیل یعقوب پاشای میرمیران دیار بکر را سردار نصب کرده • باموازی سی هزار مرد بدفع امیر شرف از دیار بکر و مرعش و حلب و کردستان مأمور گردانیدند که همراه فیل یعقوب بتسخیر ولایت بدلیس قیام و اقدام نمایند • امیر شرف از استماع این اخبار بی قرار گشته • هر چند تحف و هدایا بدرگاه معالی فرستاده اظهار اخلاص و یکجبهتی نمود • چون وزیر عصر بواسطه^۱ اسبی که در غارت طایفه^۲ بازوکی بدست امیر شرف در آمده بود و وزیر اعظم چند دفعه آن اسب را ازو طلب داشته در دادن تعلل و تهاون ورزیده نداده بود اعتذار او را قبول ننموده بسختنان او التفات نفرموده • او نیز چون مایوس شد بالضرورة قلاع ولایت بدلیس را مستحکم نموده بعهده^۳ اهتمام جوانان شجاعت آثار و مردان شهامت دثار کرده • آلات و ادوات قلعه داری و لوازم ذخیره و مآکولات اوقات گذاری مرتب ساخته • حفظ و حراست قلعه^۴ بدلیس در عهده^۵ ابراهیم آغای بلباسی ، و میر محمد ناصر الدینی کرده • موازی سیصد

نفر مرد از مردان نامدار روزی همراه ایشان بمحافظت تعیین
 کرده * امیر شمس الدین پسر خود را با اهل و عیال بقلعه اختیار
 فرستاده و همچنان قلعه موش و اخلاط و کیفندور و امورک و کلهورک
 و قلعه فیروز و سلم و کلخار و قلعه تاتیک و سوی که در آن زمان
 معمور و آبادان بود با غایان عمده روزی سپرده * بمضمون گفتار
 حکما (آخر الدواء الکی) با معدود چند التجا با ستانه شاه طهماسب
 که در آن اثنا در تبریز بود برده از و امداد و استعانت طلب داشت
 شاه طهماسب اعزاز و احترام او نموده او را دقیقه نامرعی
 نکذاشت * فیل یعقوب و او را در تاریخ ستمه ثمان و ثلاثین و تسعمایه
 بالشکر انبوه در ظاهر قلعه بدایس فرود آمده * فی الفور شروع
 در محاصره کرده * شعله آتش جنگ و جدال و نایره حرب و قتال
 از فلک دوار در گذشته دایران شجاعت شعار و هر بران کارزار
 هر روز که خسرو جنود انجم بعزم تسخیر قلعه چهارم کند
 زرنکار بر کنکر این نیلگون حصار می افکند * از جانبین آتش
 حرب التیام می گرفت * و باز چون ماه جهان کرد جهت
 پاسبانی قله قلعه * لاجوردی سراز دریاچه خاور بر میزد * دلیران
 جنگجو و بهادران پلنگ خودست از محاربه و قتال باز داشته پای
 دو دامن حزم و احتیاط می کشیدند * تا مدت ستمه ماه که بدین
 و تیره گذشت * و برج و باره حصار را بضرب طوب قلعه کوبید

و منجنیق کردن و کوب بخاک تیره برابر ساخته بودند * و کار
 بجای رسیده بود که قلعه مسخر شود که شاه طهماسب در
 استرضای خاطر امیر شرف کوشیده * از دار السلطنه تبریز متوجه
 بدلیس شد * چون آوازه توجه شاهی در اخلاط و عدلجواز شایع
 گشت فیل یعقوب و اوله مهم محاصره را معطل گذاشته روی
 بوادی فرار نهادند. و بنوعی سراسیمه شدند که اکثر اغرق و خیمه
 و دو عدد توب عظیم الجثه که در طرف شرقی در مقابل طلسم
 درگاه نصب کرده بلکه در آنجا ریخته بودند و از ضرب توپها
 دیوار و جدار قلعه را با خاک برابر کرده بودند بجا گذاشته برخاستند
 و روایت میکنند که قرا یادگار که آخر ملقب بدورک شد باسب از
 قلعه بفرار آمده این اخبار مسرت آثار و برخاستن لشکر در اخلاط
 بعرض مقیمان بارگاه شاهی رسانید و بتوازشات پادشاهانه و انعامات
 خسروانه بین الاقران ممتاز گشت * و امیر شرف پنج یک اموال
 و وجهات مواشی و مراعی کفره و اسلامیة الوسات و احشامات
 ولایت بدلیس و مضافات بطریق پیشکش شاهی و جایزه ارکان
 دولت پادشاهی توزیع کرده * محصلان غلاظ و شنداد بتحصیل
 آن مامور گردانید در عرض سه روز مال فراوان جمع نمودند *
 و در اخلاط بساط ضیافت پادشاهانه و جشن ملوکانه ترتیب داده که
 هدایت اورا سامعان عالم بالا شنیدند و آوازه اش با طرف ربع مسکون

رسید ماه که سیار اقطار سموات و سیاج منازل و مقامات است
 طبل بشارت این ضیافت بر بام آسمان فرو گرفت * و عطار د که
 مستنبط علوم و مستخرج احکام نجوم است ارتقاع قوس النهار
 بدرجه و دقائق حاصل کرده * طالع وقت مشتمل بر صعود دولت
 و سهم سعادت اختیار نمود * و ناهید که پرده سرای سپهر است
 زمزمه چنک بخرچنک رسانیده * نغمه عود از سعود بگذرانید
 و آفتاب عالمتاب چون ابر نیرسان کوهر افشان و شاخ خزان درم
 ریزان شده عقیق بخرمن و یاقوت بدامن آورده * لعل از خاور در
 از دریا نثار گرد و بهرام که سپهدار انجم و سالار کشور پنجم است
 چون چاوشان بخند متکاری برخاست * و صفها از چپ و راست
 بیاراست * و سعد اکبر بر افرازشش پایه منبر جهت دفع عین
 الکمل و ان یکاد بکوش هوش مستمعان ملک ملکوت رسانید
 و کیوان که پیر دراک و صومعه نشین قلعه افلا کست عود قاری
 بر بحر خورشید نهاده * طلسم دولت بر صفحه ماه کشید و خرکاههای
 صد سری و هشتاد سری و خیمه های سقرلات و سایبانهای ابریشمین
 طناب سر بعیوق افراخت * و تختهای زر و نقره بخوشهای لعل
 و مروارید ترصیع و تزیین یافت * و بساط نشاط از بخار عود و عنبر
 غایه سای شد * و ساقیان سیمین ساق زهره جبین ساغر زرین در
 کف بلورین نهاده بلعل شکر فروش از هر طرف صالای عیش

و سرور در دادند • و مغنیان خوش الحان آراز دود و بانك سرود
 بدایره چرخ کبود رسانید • و امشکران زهره طبع بناله زیر
 و بم چنك و عود هوش و خرد از دل و دماغ می ربود • (نظم)
 چه جشنی بزمگاه خسروانه • هزارش ناز و نعمت در میانه
 ز شر بتهای رنگارنگ صافی • چون نور از عکس در ظلمت شکافی
 بلورین جامها لبریز کرده • بماء الورد عطر آمیز کرده
 ز زرین خوان زمیانش مطرح خور • ز سیمین گلسها برجی پر اختر
 درواز خورد نیها هر چه خواهی • ز مرغ آورده حاضر تا بماه
 پی حلواش داده نیکوان وام • ز لب شکرزدندان مغز بادام
 ز تخته تخته حلواهای رنگین • بنای قصر حسنش بود شیرین
 برای فروش در صحن وی افکند • هزاران خشت از پالوده قند
 ز تازه میوه های تر و نایاب • سبدها باغبان پر کرده از آب
 نکرده هیچ نادر بین تصور • کز آب آید بیرون زینسان سبد پر
 چون سه روز بدین وتیره اندشت و قامت هر دولتمند بخلعت
 از چند هر گونه مطالب و مقاصد زینت پذیرفت، امیر شرف بمراسم
 پیشکش و لوازم تحف و هدایا مبادرت نموده چیزی چند بموقف
 عرض رسانید که در قرون و ادوار دیده روزگار مثل آن ندیده
 و گوش زمانه از افواه و الاسنه چون آن ترانه نشنیده • از آنجمله
 جانوران شکاری باز و شاهین و اسبان تازی زرین زین و از پوستین

نافهای و شقات دورنك و دیا و زربفت هفت رنك و مخملهای فرنك
 بگذرانید مشمول عواطف پادشاهانه و منظور عوارف یکرانه
 خسروانه گشته * بکمر شمشیر مرصع و قفتان چهارقاب طلادوز
 سرفراز شد و اسم او را موسوم بشرف خان گردانیده * منصب
 جلیل القدر قواچی باشی کری عسکر و امیر الامرایی کردستان
 بدو ارزانی داشت * و نشان مکرمت عنوان درین باب عنایت
 فرموده بدین موجبست که نقل کرده میشود *

(صورت نشان) چون مقصد اصلی و مطلب کلی شرف
 عروج بر معارج اقتدار سلاطین عالمقدار و عز صعود بر مصاعد
 اختیار خواقین کامکار رعایت و تربیت جمعیتست که باقدام جد
 و اجتهاد در معارك ارادت و اعتقاد کوی تفوق و رجحان از امثال
 و اقران ربوده اند * و بقدمت خدمت از اعیان خود سبقت چسته
 رایت خد متکاری و جان سپاری برافراشته تقد و جود خود را نثار
 درگاه فلك اشتباه و سرمایه ایتار درگاه عالم پناه ساخته باشند *
 در بقولا ایالت پناه حکومت دستکاه رفعت قباب نصفت مآب
 صمد الامرء الکرام تقاوة الحکام العظام کما لا للایالة والامارة
 والسعادة والدنيا والدين شرف خان از راه اخلاص و وثوق تمام
 پناه بدین خاندان ولایت آشیان آورده و تبراً از معاندان جسته
 تشبث باذیال طافت و عنایت ماشده زبان حال بدین مقال مترنم (نظم)

ما بدین در نه پی حشمت و جاه آمده ایم *

وزیدی حادثه اینجا به پناه آمده ایم *

بشرف مجلس سامی مشرف شد لاجرم مروت و مرحمت

بیغایت شاهی باعث تقویت و تربیت او شده * بمضمون بلاغت

مشحون * (نظم)

هر آن کز غم جان و از بیم چاه * بزهار این خانه آرد پناه

اگر سر رود در سرکار او * ندارم روا رنج و آزار او

آن ایالت پناه را در ظل ظلیل امنیت التطلیل جای داده

بر تبه خانی سرافراز نموده . اسم او را بشرف خان موسوم کردیم

و تقدم توأجیان دیوان اعلی را بدو تفویض فرموده * در سلك

خانان و امرای ذی شان درگاه معلی منخرط گردانیدیم و منصب

امیر الامرایی و فرمان روایی جمیع امراء کردستان بدو رجوع

نموده ایالت بدلیس و اخلاط و موش و خنوس مع توابع و لواحق

و سایر محال که تا غایت در تصرف امیر مومی الیه باشد و از ممالك

محرومه نواب همایون ماست دانسته * بدان ایالت پناه ارزانی

داشتیم و زمام حل و عقد و قبض و بسط مهام ملکی و مالی آنجا را

بقبضه اقتدار او نهادیم * تا همواره مکنون (الانسان عبید

الاحسان) منظور دیده اعتبار داشته در شاه راه خد متکاری

و جان سپاری ثابت قدم و در محافل حق شناسی و دولت خواهی

راسخ دم بوده • بنوعی در استحکام بنیان یکجہتی و نیکو بندگی
 کوشد کہ حکام و ولایت اطراف و اکناف را نصب العین کشتہ
 روز بروز درجہ اعتبارش مرتبہ اعلی یابد • سبیل امراء کرام
 و کلا تتران و قایدان کردستان آنکہ خان مزبور را امیرالامرای
 خود دانستہ • مراسم متابعت و موافقت بجای آورند اصلا دقیقہ
 از دقایق اطاعت مشار الیہ فوت و فرو گذاشتہ نکنند و بحار
 و احضار مومی الیہ حاضر شدہ اظہار لوازم دولت خواہی نسبت
 بدولت روز افزون بہ اہم وجوہ نمایند • کلا تتران و ملکان و کد
 خدایان و رعایا و مقیمان و عموم ساکنان ولایت مذکورہ و تو شمالان
 الوسات و احشامات متعلقہ بدان محال باید کہ ایالت پناہ مشار
 الیہ را حاکم و صاحب تیول آن محال دانستہ • او امر او را مطیع
 و منقاد باشند و از سخن و صلاح او بیرون نروند و وظیفہ ایالت
 پناہ مومی الیہ آنکہ با رعایا و متوطنان آنجا بنوعی سلوک نماید
 کہ از قوی بضعیف حیف و میل و واقع نشود و از جوانب برین جملہ
 روند • و چون بتوقع رفیع منیع اشرف اعلی موشح و مزین
 گردد اعتماد نمایند • کتب بالامر العالی اعلی اللہ تعالی و خلد بقائہ لا
 یزال مطاعا و منیعا مبلغا فی عشرین شہر صفر ختم بالخیر والظفر
 سنہ تسع و ثلاثین و تسعمایہ •

بعد از ترشح زلال الطاف و سلسال اعطاف شاہی شرف خان

فرزند دل‌بند خود امیر شمس الدین را از قلعه اختیار آورده ملازم
 رکاب نواب شاهی گردانیده * رایت موکب پادشاهی بصوب
 آذربایجان معاودت فرموده بمقر سلطنت قرار یافت * درین اثنا
 خبر استیلاء عبید خان اوزبک بر خراسان و محاصره نمودن بهرام
 میرزا در شهر هرات قریب یکسال بمسامع شاهی رسید * و چنان
 تقریر کردند که بحیثیتی آذوقه بر محصوران مضیق شده که چند
 روز مردمان بهرام میرزا اوقات خود را بچرم جوشیده گذرانیده‌اند
 از استماع این خبر وحشت اثر شاه طهماسب امیر شمس الدین را
 رخصت انصراف داده * پروانجات استمالت بشرف خان نوشته
 رتق وفتق مهمات آذربایجان را بدو مفوض گردانیده * بعضی از
 امراء قزلباشیه مثل هلمل سلطان عربک‌لو و اوئیس سلطان
 پازوکی * و اجل سلطان قاجار * و امیره بیک محمودی * و موسی
 سلطان حاکم تبریز را بمدد و معاون او کرده که هر وقت او را
 احتیاج بمدد و کومک شود امرای مزبوره را بمعاونت طلب
 دارد بر سبیل استعجال حاضر باشند * و خود بنفسه عنان عزیمت
 بدفع عبید خان بجانب خراسان منحرف داشت * و فقیر را از
 والد خود استماع رفت که میفرمود در وقتی که از شاه طهماسب
 رخصت انصراف بدلیس حاصل نمودم فرمود که پدر خود را
 بکوی که تا هنگام مراجعت ما از خراسان بهر نوع که بوده

باشد باطایفه عثمانلو بطریق مدارا و مواسا سلوک دارد که اوله
 خصم او گشته * امثال او مفسد و مفتن در ربع مسکون پیدا
 نمی شود * و یقین میدانم که طایفه عثمانی را بحال خود نکذاشته
 محرك سلسله فتنه و فساد خواهد شد * و شرف خان بوصیت شاه
 عمل نکرده * با امرای کردستان که همجوار بودند و در هنگام
 محاصره قلعه بدلیس بافیل یعقوب پاشا و اوله همزبان و همداستان
 شده بودند در مقام گوشمال ایشان در آمده * اولاً لشکر بر سر
 میر داود خیزانی کشیده * بعضی از ولایت اورا نهب و غارت
 کرده * سه شبانه روز میر داود را در قلعه خیزان محاصره نمود *
 چون چند نفر آدم از طرفین گشته و زخم دار گشتند خبر آمدن
 اوله بدلیس شایع گشته * شرف خان از سر قلعه خیزان
 برخاسته عودت نمود . ازینجهت امراء خائن بیکبارگی از شرف
 خان متنفذ گشته با اوله بکجهت شدند * و همچنان از عشیرت
 روزکی میر بوداق کیسانی و ابراهیم آغای بلباسی ولد شیخ امیر
 و قلندر آغا ولد محمد آغای کلپوکی و درویش محمود کله چیری از
 شرف خان رنجیده نزد اوله رفتند * القصه بار دوم اوله باموازی
 ده هزار پیاده و سوار نیزه گذار تفنگچی و کماندار بامداد فیل
 یعقوب پاشا و بتحریر حضرت در فصل پانزدهم و تسعیم
 از راه خیزان متوجه ناحیه تاتیک شدند * و در آن حین زیاده

از پنج هزار مرد در سر رایت شرف خان موجود نبود * و مع
هذا وصیت شاه طهماسب بخاطرش رسیده اراده کرد که بجانب
آله طاق والشکر در حرکت آمده کس بطلب موسی سلطان
وامرا به تبریز فرستاده احضار لشکرها کند * و بمحاربه و مدافعه
اوله مبادرت نماید که آغایان روز کی بآن رای راضی نگشته
علی الخصوص سیدی علی آغای پرتابی که در آن عصر وکیل و جمله
الملك شرف خان و مقتدا و سفید ریش روز کیان بود از کثرت
حمایت و نادانی در حضور و دیوان خانی گفت که اگر عشیرت
روزی در مقاتله و محاربه اوله مساهله و مسامحه می نمایند من کفره
و ارامنه * ولایت بدلیس را جمع نموده بدفع او اقدام خواهم کرد *
باوجود آنکه شرف خان را از علوم رمل و نجوم بهره تمام بوده
گفت که بحسب رمل درجه طالع اوله درین دفعه در اوج و طالع
مادر حضیض و هبوط است درین وقت باو بهیچ وجه من الوجوه
مقابله و مقاتله جایز و روا نیست * اما بواسطه سخنان بهوده
ولاف کزاف طایفه اگراد ضبط خود نتوانست کرد بآن گروه
قلیل بالشکر کثیر اوله مجادله بخود قرار داد * و وقتی که اوله
بسرحد ناحیه تاتیک من اعمال بدلیس رسیده استقبال او کرده
در طرف جنوبی قلعه تاتیک تلاق فریقین دست داد * و اوله
پشت لشکر خود را بکوه داده پیشگاه لشکر خود را که زمین

زراعتگاه ارزن بود شب آب بسته کل عظیم شده و خود صفوف
خود را استوار کرده چند صف از طایفه یکی چری و کما ندار در
قلب و جناح لشکر خود ترتیب داد * و شرف خان نیز در برابر
دشمن صف آرا شده عشیرت روزکی با نخوت و غرور اصلا کثرت
دشمن و مخالفت مکان جنگ در نظر نیاورده شروع در محاربه و مقاتله
کردند * و از جانبین جوانان پر خاشج و یکه تازان پلنگ خو چون
شیران مست و هزیران زبردست درم آویخته * غبار فتنه جدال
و شعله آتش قتال سر بفلک کشید (نظم)

زهر دو طرف یکه تازان کرد * نمودند باهم بسی دستبرد
ز سم ستور آتش ان کیختند * بخون خاک میدان بر آمیختند
ز تیغ و سپر شرزه شیران مست * هلالی بسر آفتابی بدست
نهنگ کمان اژدهای دمان * قرار از زمین بر دوهوش از زمان
هوا شد زدود تفک پر زمین * درو ابر رخشان درخشنده تیغ
در آن دودناک ابر دریا ستیز * تفک مهرها هر طرف ژاله ریز
در خلال این احوال که ناپره * حرب و قتال و شعله جنگ
و جدال سر بعیوق کشیده بود امیره بیک محمودی که عین لشکر
شرف خان در عهده اهتمام او بود با ملازمان عصابه بیوفایی
بر پیشانی بیحیایی بسته (نظم)

دلا مجوی ز ایناء دهر چشم وفا * که در جبلت این همراهان مروت نیست

روکردان شده بمسکر اوله ملحق گشت • و اتفاقا مهره
 تفنگ درین اثنا بر دوش چپ خانی در آمده از پشت بدر رفت
 عنان تماسك فرس از قبضه تمالك او بیرون رفت • و لشکریان
 چون این حال مشاهده نمودند روی در وادی انهرام نهاده • در
 آن روز موازی هفتصد نفر از جوانان خنجر گذار و دلیران عدو
 شکار در معرض تلف در آمده • از آنجمله پانصد نفر از امیر
 زاده و آغایان عشیرت روزکی بود که با سیدی علی آغای وکیل
 بقتل رسید • و سکر یک ولد او با بعضی اسیر و دستگیر شدند •
 اوله از صدور این واقعه از آنجاء عنان عزیمت بصوب وان و وسطان
 معطوف داشته قدم در ولایت بدلیس نهاد • خورد و بزرگ
 روزکی از حدوث این واقعه هایلہ سیدی علی آغا را بدعا کردند
 از آن سبب منقطع النسل گشته از اولاد و اتباع و بنی عمان او دیار
 نماند • و سن شرف خان شهید مرحوم از سرحد اربعین گذشته
 مشرف بمحدود خمسین شده که این واقعه صدور یافت و ایلم حکومتش
 زیاده از سی سال بود حاکم باستقلال بود • و اولادش منحصر بامیر
 شمس الدین بود که از دختر علی یک صاصونی متولد شده • دختر
 محمد یک حزوی را برای پسر خود خواستکاری کرده • هفت
 شبانه روز طوی عظیم ترتیب داده • در کوك میدان فرموده که
 اسباب مناهی و ملاهی را چون مهرهای نرد از روی بساط دهر

در چیدند و مجلس شرع شریف آراسته مهد عصمت پناه را با آیین
 دین نبوی و قوانین شرع مصطفوی بمقدار دواج فرزند دلبنده در
 آورد * و مجلس شادمانی را چنان آراست که سپهر جهان گشته
 با هزاران دیده چشم حیرت بنظاره آن ککشاد و زواهر جواهر
 انجم که سالها در جیب و دامن پرورده بود برسم تهنیت و نثار
 بر طبق عرض نهاد * و چون مجلس بزم و حضور در خیمه و خرگاه
 بانواع بهجت و سرور زیب و زینت یافت امراء ذی شان کردستان
 مثل سید محمد حکاری و شاه علی بیك بختی و ملك خلیل ایوبی
 و حسن بیك پالوهی در آن جشن دلکشا حاضر گشته داد عیش
 و خرمی دادند * و در آن ایام علی الدوام جوانان کردستان بچوگان
 باختن و قبق انداختن اشتغال نموده * طبقهای زر و طلا ایشار و نثار
 میکردند * و بعد از تقدیم مراسم جشن و سور امراء عظام و حکام
 کرام را پیشکشهای لایقه و خلعتهای فاخره داده رخصت انصراف
 فرمودند * و از طوائف مختلفه هر کس که حیف و غندری با آبا
 واجداد عظام او کرده بودند در مقام انتقام ایشان در آمده آرزو
 در دل نکذاشت * از آنجمله عشیرت بازوکی از تاریخی که شاه
 اسمعیل چو لاق خالد را بحسب تقدیر امیر الامراء کردستان
 گردانیده ناحیه او حکان من اعمال موش را تصرف نموده داخل
 الکاء خنوس کرده پیرادرش رستم بیك داده بود * و او آنچاره را

متصرف شده از او تعدی بسیار بعشیرت روزکی رسیده قشلاق
در او حکان می نمود • در تاریخ سنه اثنی و عشرين و تسعمایه شرف خان
در قلب شتا و زمستان که در ناحیه موش از شدت سرما و کثرت
برودت هوا دریای زخار و بحر خواخوار شده بود و پرنده و چرنده را
در فضای آن مجال طیران و امکان سیران نبود • باموازی یک هزار
و پانصد نفر از جوانان روزکی لا کان در پایهای خود بسته ایلغار
بر سر دستم بیک برد و او را با دو پسرش و چهار صد نفر از جوانان
کار آمدنی یازوکی را بقتل آورده تیغ بیدریغ در ذکور و آنات
خورد و بزرگ ایشان نهاده • بعضی از آن جماعت از معرکه فرار
کرده در غاری که در قرب قلعه او حکانست متحصن شدند بدود
آتش دود از دودمان ایشان بر آوردند و مسودا و راق را از بعضی
اعزّه استماع رفت که عجزه انبانی بر سر کشیده خود را از آن
بلیه که یاد از صرعاد میداد خلاص کرده متنفسی در قید حیات
نماید • و جزای اعمال ناصواب ایشانرا در کنار ایشان نهاده اهل
و عیال ایشانرا اسیر و دستگیر کرده سالما و غانما عود نمودند •
و در تاریخ سنه تسع و ثلاثین بقصد تسخیر قلعه اختار که در میانه
دریاچه وان و ارجیش است و از قدیم الایام داخل ولایت روزکیه
بود آخر بتصرف حکام شنبو درآمده بود رفته • کشتی چند تعبیه
کرد بزور و غلبه قلعه را مسخر گردانیده حاکم قلعه که دستم بیک

ابن ملك ييك حکاری بود در آن غوغا بضرب تفنگ بقتل رسید
 والکای اسر در آن که حاکم بختی بزور و غصب تصرف کرده بودند
 انتزاع کرده باز بتصرف ملك خليل حاکم حسنکیفا داد
 چنانچه در ضمن حکایات سابق و روایات متناسق مستفاد میگردد
 و در وقت گرفتن ناحیه ارزن از ملك خليل بتصرف محمد ييك
 صاصونی داد و شیخ امیر بلباسی را بمعاونت عز الدین شیرحکاری
 فرستاده دست تسلط طایفه محمودی را که بامداد قزلباش بولایت
 ایشان دراز کرده بودند کوتاه گردانید * و عوض ييك محمودی را
 که اورکز سلطان قزلباش در قلعه وان حبس کرده بود جبرا
 و قهرا اطلاق داد بنوعی که قبل از این مذکور شد * و از خیرات
 و مبرات جامع شریف و مدرسه منیف و زاویه لطیف در نفس
 بدلیس ساخته موسوم بشرفیه گردانید و قیصریه و خان دو طبقه
 عظیم بنا کرده قرایای خوب و مزارع و دکانین و طاحونه معمور
 بر حاصل وقف ساخت و تولیت جمیع موقوفات و مزارع مشروط
 باولاد ذکور خود بطنا بعد بطن الی الانقراض گردانید * و در
 جنب مسجد جامع شرفیه محل مدفن خود تعیین کرد * و شاه یکی
 خاتون بنت علی ييك صاصونی که زوجه وی بود کنبدی بر سر
 مقبره او بنا کرده با تمام رسانید * بعضی اوقاف بجهت حافظان
 جزء خوان مقرر کردند که در صبح و شام در سر مرقده شریف

ایشان بتلاوت قرآن مشغول باشند *

﴿ وجه چهارم ﴾

﴿ در بیان احوال امیر شمس الدین بن شرف خان ﴾

بر اهل دانش و بینش و واقفان کارخانه آفرینش چون فروغ آفتاب جهان تاب روشن و بسان لعلان صبح صادق مبرهن است که چون قادر مختار عز شانه هرگاه که خواهد که دولتمندی را بعلو شان و رفعت مکان در مستقر دولت، متمکن سازد و بتاج و هاج حکومت فرق فرقد سای او را برافرازد در تباشیر صبح دولت و مبادی ایام حشمت او را بنظر موهبت پرورش دهد تا آن دولتمند بصفت جلال و جمال و اقبال و انتقال و انعام و انتقام و لطف و عنف و مهر و کین و سرعت و تمکین تربیت یابد و نیز عالم افروز (خمرت طینه آدم پیدی اربعین صباحا) از افق این معنی می تابد و وطنه (وما اوسلناك الا رحمة للعالمین) را دغدغه (ایس لك من الامرشی) مقابل است و ماه چهارده جهان افروز بدور واقعه جگر سوز احد مماثل و سریر حکومت و مسند حشمت که بقرار دوام و افتخار احتشام ثبات و نظام خواهد یافت چاره ندارد و انقلابات غریبه و انتقالات عجیبه برهان واضح و تبیان لایح بر صدق این مقالات و بیان این حالات احوال شمس الدین خانست

چه در اول بجای پدر بر مستند حکومت بدلیس متمکن گشت
 و در اواخر از اثر کم عنایتی سلطان غازی و بی معاونتی و ناسازی
 بخت مهاجرت اوطان اختیار نمود * و شرح این سخن آنست که
 چون امیر شرف در تانیک شربت شهادت چشید عشیرت
 روزی او را از قلعه^۱ اختیار آورده در بدلیس بمحکومت نصب
 کردند و سر ارادت در ربه^۲ اطاعت او نهادند و رتق و فتق قبض
 و بسط امور ایالت را بکف کفایت حاجی شرف بن محمد آغای
 کلهر کی گذاشتند * چون يك سال و شش ماه از ایام حکومت
 او منمادی شد در تاریخ او آخر سنه^۳ احدی و اربعین و تسعمایه
 سلطان سلیمان خان بتحریرك اوله ابراهیم پاشای وزیر اعظم را
 سردار لشکر ظفر اثر نموده روانه^۴ آذربایجان گردانید * چون
 اعلام نصرت فرجام سپاه خجسته انجام بظاهر دیار بکر پرتو
 التفات انداخت شمس الدین يك تحف و هدایای مرغوب برداشته
 استقبال پاشای مزبور ~~کرد~~ * و بعد از وصول بمسکر ظفر
 قرین ابراهیم پاشای وزیر باعزاز و احترام او مبادرت نموده منشور
 ایالت بدلیس را از نیابت سلطانی بدو ارزانی فرموده * همراه
 لشکر فیروزی اثر متوجه تبریز شد * شاه طهاسب از اجتماع این
 اخبار مهمات خراسان را معطل گذاشته روی توجه بجانب آذربایجان
 آورده * چون توجه موکب شاهی از خراسان در تبریز مسموع

ابراهیم پاشای وزیر شد مصری باستقبال همراه صبا و شمال باستانه
 ملك آشيانہ سلطانى ارسال نموده • اشعار توجه شاه طهماسب
 بجانب آذربایجان واستدعای وصول چتر فلک فرسایدیار عجم کرد
 سلطان غازی تهیه اسباب سفر نموده بالشکری که عدد نجوم
 افلاک در تعداد آن ناچیز بود و سپاهی که محاسب عقل دراک از
 شرح احصای آن عاجز و حیران بود از دار السلطنه قسطنطنیة
 المحمیه بیرون آمده بجانب تبریز مضت فرمود • و وصول موکب
 هر دو پادشاه در عرض يك ماه با آذربایجان اتفاق افتاد و سلطان
 غازی بقانون و آداب عثمانی آوازه آهنگ عراق از دایره چرخ
 چنبری گذرانید و ندای ساز جنگ و صدای مجادله و قتال بکوش
 هوش خورد و بزرگ رسانید • و بقول عظمای امرأ عمل نموده
 کسانی که بارها در معارك مقاتله و صفوف محاربه آثار جلالت
 و علامت شہامت از ایشان بظهور آمده پیشرو سپاه نصرت پناه
 ساخت تا بقوت بازوی کامکاری و بضرب شمشیر صاعقه کردار
 مخالفانرا مغلوب سازند • و قلب و جناحین لشکر را مانند سد
 اسکندر استوار کرده بدین ترتیب آهنگ عراق کرد و شاه
 طهماسب نیز تا سلطانیہ باستقبال آمد • اما چون در آن ولادر
 میانه عسکر قزلباش عداوت و خصومت بدرجہ اعلی و مرتبہ
 قصوی رسیده بود و زیاده از هشت هزار سوار در سر دایت

او موجود نبود بدین واسطه تاب مقاومت عسا کر دریا مقاطر
 سلیمانی نیاورده بجانب در جزین و همدان حرکت نمود • با وجود
 آنکه شائزده درجه از درجات تحویل میزان گذشته بود لشکر
 قیامت اثر برف و سرما بعزم تسخیر ممالك عراق از هوا بزمین
 نزول فرمود • و بنوعی اشتداد کرد که طریق عبور و مرور
 بر عسا کر منصوره منسد گردانید و بسی نفس از مردم روم واسب
 و اشتر و الاغ و چاروا از اردوی همایون سلطانی از شدت برودت
 و کثرت برف و قلت آذوقه در معرض تلف در آمد • بناء علی
 هذا این چشم زخمی بود که بعسکر اسلام رسید اوله را با ان غرق
 و یکجوری در تبریز گذاشته بجانب دارالسلام بغداد نهضت نمود
 و محمد خان شرف الدین اوغلی تکلو که ایالت بغداد بدو مفوض بود
 از آوازه موکب سلیمانی چون غل ضعیف و مور نحیف سراسیمه
 گشته اهل و عیال خود را در کشتیها نهاده بجانب شوشتر
 و دزفول فرار کرد و بلا مجادله و مناقشه فتح بغداد سلطان غازی را
 میسر شد زمستان در آنجا قشلاق فرموده • شمس الدین بیک
 در آن سفر ملازم رکاب ظفر انتساب سلطانی بود و از بغداد رخصت
 انصراف حاصل کرده متوجه بدلیس شد • در اول فصل بهار که
 سلطان غازی از راه التون کوپری متوجه آذر بایجان شده آوازه
 معاودت بمستقر جلال در طاس ککبند بوقلمون انداخت و در

ظاهر اخلاط کریاس گردون اساس وشادروان فلك مماس سر
 باوج ذروه مهر و ماء برافراخت * شمس الدین بیک را وزراء عظام
 بتحریرك اوله * نافر جام در دیوان سلیمان احتشام حاضر ساخته بدو
 گفتند که پادشاه ولایت بدایس را از شما میخواهد که در عوض
 ولایت ملاطیه و مرعش را بطریق ملکیت بشما ارزانی دارد *
 شمس الدین بیک در جواب مبادرت نموده گفت که سر و مال
 و ملک ما جماعه پادشاه تعلق دارد از طائفه بایکی محمود عمادان شخصی
 که از یکنه و عمده * آغایان روزکی بود در دیوان حاضر بود بلفظ
 کردی توجه بطرف شمس الدین بیک کرده گفت بعد از آنکه
 ولایت موردی و او جاق روزکی از ید تصرف ما برود زندگانی ما
 بچه کاری آید * اگر اشاره فرمائی ابراهیم پاشای وزیر اعظم را
 بضرب خنجر سوراخ کرده . موازی یکصد و پنجاه کس
 از عشرت روزکی امروز در دیوان موجود است همه در او غر او جاق
 کشته کشته نای در صفحه روز کار یاد کار میکذاریم * شمس الدین
 بیک در جواب فرمود که از جانب پادشاه و وزیر نسبت بتاکم
 التفاتی نیست همه تحریرك اوله است که گفته اند * (نظم)
 بلند اقبالی دشمن بلا نیست * و گرنه کوه کن مردانکی کرد
 و بکر بیک روز بهانی که آغای غلمان آمد بود در آن حین
 سنجاق، عدل جواز بدو مفوض شده بود از مقدمات روزکی واقف

شده بزبان کردی گفت که زنهار بقول جهلای اکراد عمل نمائی
 اکر ولایت بدلیس چند روز از دست برود هرگاه سر بسلامت
 است باز اوجاق بدست می آید * چون سخن اخلاص نهاد شمس
 الدین بیک بعرض پادشاه رسید خلعت شاهانه واسب بازین وجام
 وزنجیر و تپوز طلا و منشور ایالت ملاطیه بیرون آمده . منشور
 ایالت بدلیس باوله عنایت کشت * و شمس الدین بیک قلاع
 ولایت بدلیس را خالی کرده تسلیم کجاشکان سلطانی کرد و موازی
 پاژده نقر از اعیان روزکی بضبط ملاطیه فرستادند * و بعد
 از کوچ نمودن موکب همایون سلطانی شمس الدین بیک باراده
 رفتن ملاطیه از راه صاصون با اهل و عیال متوجه آن صوب
 شدند * چون در آن عصر حاکم صاصون سلیمان بیک عززانی بود
 چون باو ملاقی شد او را از رفتن ملاطیه منع کرده گفت که
 در خانواده شما بغیر از تو کسی که وارث اوجاق موردوثی باشد
 نمانده و طایفه روی بغایت تا اعتمادند اکر ترا ضایع سازند قطع
 نسل حکام بدلیس خواهد شد * بنا براین و هم و هراس بر ضمیر
 او مستولی گشته در رفتن ملاطیه تردد شد اتفاقا در آن حین
 شاه طهماسب در ارجیش توقف داشت و عبد الله خان و بدرخان
 استاجلو و منشا سلطانرا بجهت نهب و غارت ناحیه اخلاط و موش
 مأمور ساخته بود * و بیم آن داشت که ضرری از لشکر قزلباش

بمردم عشایر و قبایل روزی برسد بالضرورة فسخ عزیمت ملاطیه
 نموده عنان یکران بطرف قزلباش معطوف داشته اظهار اطاعت
 کرد باخانه و کوچ متوجه تبریز شد • و شش نفر از آغایان روزکی را
 فرصت آن شد که با او رفاقت و موافقت کردند و اوله نیز
 متوهم گشته بدلیس را خالی گذاشته • در عقب سلطان غازی
 بجانب دیار بکر رفت چنانچه چند روز قلعه بدلیس بی صاحب
 و حافظ ماند بعد از آن ناحیه امورک و خویت و پو غناد و کرج
 چهار ناحیه از ایالت بدلیس تفریق کرده بدستور سنجاق حسب
 الالتماس اوله بابراهیم بیگ ولد شیخ امیر بلباسی ارزانی داشتند
 ابراهیم بیگ قلعه امورک و کلهوگ و پو غناد را بید تصرف درآورده
 و قلندر آغا را چنانچه توقع او بود رعایت نکردده باتفاق دده بیگ
 قوالبسی و میر محمد ناصر الدینی با موازی چهار صد نفر از متعینان
 روزکی بمیرلوای بدلیس عصیان نموده • با اهل و عیال جلای وطن
 اختیار نموده متوجه آذر بایجان شدند • بعد از آمدن ایشان شاه
 طهماسب در مقام رعایت شمس الدین درآمده • اسم او را
 بشمس الدین خان موسوم گردانیده در سلاک امراء عظام منخرط
 گردانید • و الکلی سراب را با بعضی محال دیگر بدو ارزانی
 داشت و بعضی اوقات الکلی مراغه و توابع و کاهی الکلی دماوند
 و دارالمرز و کاهی کرهرود و جهرود و فراهان عراق را بدو مرحمت

کردند و اکثر اوقات در بیلاق و قشلاق در رکاب پاشا دهی بسر
 می برد و تا موازی صد و پنجاه نفر از متعینان روزکی را در سلك
 قورچیان عظام و یساولان کرام انتظار داده * از آنجمله شیخ امیر
 بلباسی و دده بیک قوالیسی را بمنصب جلیل القدر یوزباشی کری
 سرافراز ساختند * بعد از آنکه دده بیک و میر محمد و قلندر آغا
 جلای وطن کردند خسرو پاشای میرمیران آمد را از جانب ابراهیم
 بیک دغدغه بخاطر رسیده کس فرستاده او را بدیار بکر طلب
 کرد * ابراهیم بیک نیز متوهم گشته قلاع خود را مستحکم ساخته
 در رفتن مسامحه و مساهله نمود * چون حقیقت این احوال را پایه
 سر و سعادت مصیر عرض کردند فرمان واجب الاذعان نافذ
 گردید که امرای کردستان باتفاق بر سر ابراهیم بیک رفته او را
 بدست آورند * امرای مزبوره بامثال امر مبادرت نموده ابراهیم
 بیک را در قلعه کاهوک مرکز وار در میان گرفتند و کار بر
 محصوران مضیق گردید ابراهیم بیک در صلح و آشتی زده برادر
 خود قاسم آغا را نزد خسرو پاشا فرستاد که از سر جرایم او درگذرد
 پاشا بشرط آمدن ابراهیم بیک کناهان او را عفو کرده اما ابراهیم بیک
 و هم کرده قرار بر رفتن داد برادر دیگرش شیخ امیر را بنزد امرای
 که او را محاصره داشتند فرستاده التماس نمود که شیخ امیر را بخدمت
 پاشا فرستاده مهلت طلب دارند که او بعد از چند روز دیگر که

امرا از سر قلعه برخیزند بمخدمت پاشا رفته عذرتقصیرات بخوانند
 چون امرا این اخبار را بعرض پاشا رسانیدند قایل نگشته قاسم
 آغای برادرش را بعقوبت تمام در آمد بقتل آورده بامرا حکم
 فرستاد که شیخ امیر نام برادرش را نیز بقتل آورده در محاصره
 قلعه اقدام نمایند * شیخ امیر را از این قضیه بعضی احبا مطلع
 ساخته محل نماز شام بعزم وضو ساختن از نزد امرا بیرون رفته
 خود را بمیان بیشه وجنگل انداخته فرار کرد و خود را بمیان
 عشیرت حکاری انداخت و بجانب قزلباش رفت * ابراهیم بیك
 چون بر قتل برادرش قاسم آغا و فرار کردن برادرش شیخ امیر
 واقف شد خود را بقلعه امورك انداخت در آنجا نیز استقراری
 نگرفته بجانب قزلباش فرار کرد * محصوران قلعه امان طلبیده
 امراء بوسیله بهاء الدین بیك حاکم حزو از کناهان طایفه محصور
 در گذشته ایشانرا سالما بیرون کردند * هر سه قلاع را ویران
 ساختند * و ابراهیم بیك از شاه طهماسب و شمس الدین خان
 رعایت نیافته * بعد از دو سال باز بروم عودت کرده شمشیر
 و کفن در کردن انداخته بعتبه علیه سلطان غازی سلیمان ثانی
 رفت کناهان او از میان پرتو الطاف سلطانی عفو شد سنجاقی
 از ولایت روم ایللی بدو عنایت گشته * مدة الحیاة در آنجا بسر
 برد * آخر در دست غلامان مملوك خود بقتل رسید * و شیخ

امیر در اوایل منظور نظر عواطف و مشمول الطاف عوارف شاهانه گشته منصب یوزباشی کری قورچیان اکراد که قبل از این ابراد یافت بدو مفوض شد * آخر بواسطه کثرت استعمال افیون در آن کیفیت نماید * در نظر پادشاه و خیل و سپاه مطرود و در چشم خلایق مردود گشت تا در شهرور سنه خمس و ستین و تسعمایه که در شیروان بوکالت فقیر نصب شده بود فوت شد * و دده ییک نیز از منصب یوزباشی کری قورچیان طهران معزول شده باچهل نفر از قورچیان روزکی بوکالت ابوی مخدومی مامور گردید و در تاریخ سنه ست و خمسین و تسعمایه در کردستان شربت شهادت چشید * و شمس الدین خان یکبارگی از ملازمت متنفر گشته کنج انزوا و انقطاع اختیار کرد و موازی صد تومان که دویست هزار اقچه عثمانی میشود از مالوجهاات بلده اصفهان جهت مدد معاش او تعیین فرمودند * و حکم ترخانی دادند که بحار و یساق نرود * و در بلده مزبور ساکن شود و چون ده سال بر این وتیره گذشت شاه اسمعیل ثانی از قلعه قهقه بیرون آمده در قزوین بر تخت سلطنت جلوس کرد کس بطلب ابوی مخدومی فرستاده او را بقزوین آورد * و چون شصت و هفت مرحله از مراحل زنده کانی طی کرده بود و اکثر اوقات شریف ایشان بغصه و غم و اندوه و الم میگذرانید مع هذا از کثرت استعمال

ترا کب و مکيفات افیون دماغ خشکی پیدا کرده پروای ملازمت
خواقین و میل اختلاط کسی نداشت به تنهایی خوی کرده بود
(نظم)

مجردان تو از یاد غیر خاموش اند به بخاطری که تویی دیگران فراموش اند
و درین مدت مفارقت اولاد ذکور و اناث و عموم عشیرت
روز کی بدو تاثیر کرده بود بحسب اتفاق در آن حین که بقزوین
تشریف آوردند جمله فرزندان اعلی و ادنی و اعیان روز کی حاضر بود
بدیدار ایشان مبهج و مسرور گشته هم در آن اوقات مزاج شریفش
از نهج استقامت منحرف گشته به عارضه مرض ندای (ارجعی الی
ربک راضیه مرضیه) و صدای (فهو فی عبثه راضیه فی جنة عالیة)
را بسمع رضا اصغافرموده در قزوین بجوار رحمت الهی پیوست

﴿ مثنوی ﴾

او رفت و گذشت از این گذرگاه • و آن کیست که نکذرد از این راه
راهیست عدم که هر که هستند • از آفت تیغ او نرسند
جاوید بهشت جای یادش • جا در حرم خدای بادش
واز و مسود اوراق شرف، و خلف دو پسر ماند خلف یک بعض
اوقات در سلك قورچیان شاه طهماسب و چند سال بمنصب یوزباشی
گری منخرط و مفتخر بود آخر در زمان شاه سلطان محمد بمنصب
امارت رسیده و از زمره مقربان حمزه میرزا شده بعد از قتل میرزا

اطاعت سده سنیه پادشاه مرحوم مغفور سلطان مراد خان نموده
بمنصب سنجاق الشکر د و ملاذ کرد مفتخر شدند *

ذیل

در بیان احوال فقیر حقیر شکسته بال از زمان تولد تا حال
که تاریخ هجری در سنه خمس والفسه (نظم)
منم چو کوی بمیدان فسحت مه و سال
ز صولجانات قضا منقلب ز حال بحال
نخست باز فنادم به پشت یکچندی • بدان مثابه که باشد طبیعت اطفال
نکرده هیچ کنه لیک چون کنه کاران
بمهد تربیتم بسته دست و پا بدوال
قدم ز رفتن لنگ و کف از گرفتن شل
دهان ز خوردن بند و زبان ز گفتن لال
زنوک هر مژه خوت جگر یفشانده
نیامده بدهان شیر صافیم چو زلال
وزان پسم نرسیده هنوز قوت عقل • پیایه که عین راجدا کنم ز شمال
ز حجر مرحمت مادرم کشید بحیز • عنایت پدر مشفق حمیده خصال
بدست صنع معلم سپرد دست مرا • پیای طبع من از عقل او نهاده عقال
فشانده جان مرا در زمین استعداد • ز حرفهای هجائیم علم و فضل و کمال

کشاده با صره را از نقوش خطیشان • ره نظر برعروسان عنبرین پروبال
 رساند ناطقه را در وجود لفظیشان • بمنتهای بیان در مجاری اقوال
 ز حرف حرف کلامم هجاکنان گذراند

چو ره روی که بیایش نهاده اند شکل
 در آن سبق چو زبانه شکل را برداشت

شدم روانه بقصد بکام استعجال
 زبای بسمله تا ختم سین ناس مرا • عبور داد برین منهج و برین منوال
 در آمدم پس از آن در مقام کسب علوم • ممارسان فنون را افتاده در دنبال
 ز نحویان طلبیدم قواعد اعراب • ز صرفیان شنویدم ضوابط اعلال
 ز علم فقه و اصولش تمام دانستم

که چیست مستند حکم هر حرام و حلال
 شد از روایت حدیث و اثر مرا روشن

ره پیمر و آیین صحب و سیرت آل
 نشد ز علم مجرد چو کام من حاصل • بر آن شدم که کنم آن علوم را اعمال
 صفیر ذکر زدم بالعشی و الاشراق • ندیم فکر شدم بالغدو و الاصال
 ز ذکر و فکر رسیدم بمشهدی که گرفت

حجاب کون زوجه حقیقت اضمه حلال
 وجود واحد و نور بسیطر ادیدم • عیان بصورت اضواء و هیات اظلال
 نمود کثرت ظاهر ز وحدت باطن • بسان ذروه آتش ز شعله جوال

هر چند بر او باب فضل و کمال و اصحاب دانش و افضال روشن
 است که مقصود از تمهید و غرض از تشییب این مقال شرح حال فقیر
 شکسته بال و کیفیت حال خیر مآل خود را بر سبیل اجمال از زمان
 تولد تا حال بر این منوال است که چون والد بزرگوار فقیر بحسب
 تقدیر از وطن مآلوف و مسکن معروف هجرت دوری و مفارقت
 ضروری نموده بدیار اعجام افتاده والده مستهام که صبیحه امیر خان
 موصلو بود بعقد نکاح در آورد * امیر خان ولد کلابی بیک
 ابن امیر بیک المشهور بتوقات بایند و ریست که در زمان سلطنت
 حسن بیک بایندوری از جمله امرا و حکام عمده آن سلسله بود *
 و در محاربه حسن بیک با سلطان ابو سعید کورکان در قرا باغ
 و مقاتله که با سلطان محمد خان غازی در صحرای بایبورت اتفاق
 افتاد از و آثار شجاعت و علامت شهامت بظهور آمده حکومت
 ارزنجان و آن حدود بدو تعلق داشت * و بالفعل آثار خیرات
 و مبرات او در قصبه ارزنجان از مساجد و مدارس موجود است
 غرض که چون مدت هفت سال از ارنحال ایشان بآن دیار گذشت این
 فقیر خاکسار بی مقدار ساقط از درجه اعتبار از صبیحه امیر خان
 در قصبه کرهرود من اعمال قم عراق در تاریخ یستم شهر ذی
 القعدة سنه تسع و اربعین و تسعمایه موافق توشقان ییل تولد یافت *
 و مسقط الرأس فقیر در منازل قضات کرهرود که نسب عالی

تبار ایشان بقاضی شریح کوفی که در میانهٔ علما و فضلا بعلو شان
و سمو مکان معروفست میرسد اتفاق افتاد • از تادیبی که از کوفه
بآن دیار افتاده اند همیشه مردمان فاضل دانشمند در آن سلسله
موجود بوده • و از برکت دعای آن طبقهٔ عالیه از زمان صبی
الی یومنا هذا که سنین عمر از سرحد خمین در گذشته و مشرف
بر حدود ستین گشته اوقات بمصاحبت علمای دانشور و مجالست
فضلای فضیلت گستر صرف شده. هرگز خود را یک لحظه
از ملازمت آن طایفهٔ علیه منفک ندیده • (نظم)

جای از آ لایش تن پاک شو • در قدم پاک روان خاک شو
شاید از آن خاک بگردی رسی • کرد شکافی و بمردی رسی
و چون عادت پادشاه مغفور شاه طهماسب چنان بود که اولاد
امرا و اعیان خود را در صغر سن بحرم خاص خود برده در
سلک شاه زاده کان اختصاص داده بامخادیم ذوی الاحترام انتظام
میداد • در تربیت و رعایت دقیقه نامرعی نمیکذاشت بتعلیم
قرآن و خواندن احکام شرعیه و تقوی و طهارت تحریش کرده
بمصاحبت مردمان دین دار و کسان بامانت اختیار ترغیب میفرمود
و دایم ایشانرا از اختلاط مردم مفسد کج طبع شریر بد نفس
فاسق مانع آمده خدمت علما و فضلا بدیشان تفویض مینمود •
و چون بمحد رشد و تمیز میرسیدند بفتون سپاهکری و تیر انداختن

و چو کان باختن واسب تاختن و قوانین سلاح شوری و قاعده
 انسانیت و آدم‌گری می‌آموخت می‌گفت گاهی بصنعت نقاشی
 نیز مقید باشید که سلیقه را سر راست میکند نظم
 هر که زدوات اثری یافته • از دل صاحب نظری یافته
 هر نظری گزیر صدق و صفاست • چون بحقیقت نگری کیهیاست
 همت پا کان چو در آید بکار • برك كل تازه بر آید زخار
 بنابر قاعده معهوده چون سن فقیر بنه سال کی رسید در شهرد
 سنه ثمان و خمسين و تسعمائة بحرم خاص و محفل اختصاص خود
 برده سه سال در سلسله آن پادشاه پا کیزه اطوار و در سلك خدام
 آن سلطان نیکو کردار منخرط بود • تا در تاریخ سنه احدی
 وستین و تسعمائة که ابوی مخدومی از ملازمت پادشاهی استعفا
 کرده کنج انزوا اختیار کرد • عشرت روز کی باتفاق از شاه
 طهماسب استدعا کردند که حکومت را بفقر عنایت فرماید حسب
 الالتماس ایشان فقیر را در سن دوازده سالگی بمنصب امارت
 سرافراز ساخته الکای سالیان و محمود آباد من أعمال شیروان
 مرحمت فرموده • چون مدت سه سال در آنجا بامر حکومت
 مبادرت نمود و شیخ امیر بلباسی که لاله و وکیل فقیر بود فوت شد
 الکای سالیان را تغیر دادند • فقیر در بیلاق حرقان بملازمت
 شاهی رسید. فقیر را بخالوی پدر منزات محمدی بیک حاکم همدان

سپردند * آنجناب این مستهام را در سلك فرزندان خود انتظام
 داده دختر خود را بعقد نکاح فقیر در آورد * و شاه طهماسب وجه
 معیشت فقیر و واجب عشیرت روزکی از حوالی همدان تعیین
 کردند و مدت سه سال دیگر اوقات در همدان گذرانیده * چون
 غوغای سلطان بایزید و آمدن او بملازمت شاهی و گرفتار شدن
 او و تردد ایالچیان از جانب روم واقع شد والد مرحوم را تکرار
 بدلاست و استمالت بقزوین آورده تفویض امارت روزکی بدو نموده
 السکای کرهرود من اعمال قم بدو ارزانی داشته روانه آن صوب
 گردانیدند * و بعد از چند سال باز پدر مرحوم از غوغای امارت
 که نه بر وفق مدعای او بود دلگیر گشته * شاه جنت مکان
 امارت روزکی را بار دیگر بفقیر بمقدار رجوع کردند * وجه
 مواجب و علوفه ملازمان را از مالوجبات اصفهان مقرر گردانیده
 و فقیر در قزوین بامر ملازمت اشتغال نموده دو سال علی الانصال
 از ملازمت منفک نشد * بعد از آن تقدیر ربانی بر گرفتاری خان
 احمد کیلانی والی بیه پیش تعلق گرفت * و اراده شاه مرحوم
 بتسخیر ولایت او جزم شد * فقیر را با چند نفر از امراء قزلباشیه
 بحفظ و حراست آنجا مامور گردانیده * سایر امراء قزلباشیه
 بنوعی که مرضی طبع پادشاه مرحوم بوده باشد از عهده بیرون
 نیامده بلکه بنیاد جور و اذیت نموده بر عیای آنجا ظلم و تعدی

کردند بغیر از فقیر که رضای خالق و خالق منظور نظر داشتیم
(نظم)

صاحب نظران انیس شاهان باشند • مقبول دل جهان پناهان باشند
هم بر جگر ستمگران نیش زنند • هم مرهم زخم دادخواهان باشند
صنوف رعایت و حمایت بارعایا و متوطنان آنجا نموده در
استرضای خاطر شاهی کوشیده بنوعی سلوک کرد که مرضی گشت
چنانچه چند دفعه نواب شاهی او امر شریفه فرستاده • اظهار این
معنی نمود که کمال عدالت و رعیت پروری و نهایت شجاعت
و مردانگی شما بر ضمیر منیر نواب همایون ما واضح و لایح گشت
سفید روی دارین باشی • محصل کلام از برکت دعای آن پادشاه
عدالت گستر کار بجایی رسید که فقیر با چهار صد و پنجاه سوار
و پیاده با سلطان هاشم نام شخصی که مردمان کیلان از اولاد
سلاطین آنجا بسلطنت نصب کرده بودند با هجده هزار سوار
و پیاده برخاسته بعزم محاربه و مجادله بر سر فقیر آمده • اتفاق
جنگ افتاد بتوفیق حضرت رب جلیل شکست بآن ذلیل افتاده
موازی يك هزار و هشت صد نفر از کیلانیان در آن معرکه بقتل
رسید و از سرهای ایشان سه مناره نصب گشت • و قطع نظر
ازین کرده دیگر در آنجا فتوحات غیبی و نصرت لاریبی روی نمود
که رواج و رونق بسیار از آن بروزگار خجسته آثار این شکسته

خا کسار راجع وعاید کردید * و چون از عفونت هوای کیلان
 و کثرت امراض مزمنه که اکثر مردم کار آمدنی روزی ضایع
 شدند طبیعت نفرت نموده فقیر را اراده بیرون آمدن از کیلان
 بخاطر رسیدد حقیقت آنرا معروض حضرت شاهی گردانید *
 و بعد از هفت سال که در آنجا بسر برده رخصت خروج یافته
 در قزوین بملازمت شاهی رسید و اراده نمود که فقیر را ملازم
 رکاب همایون سازد * چون معامله قزلباش بهم برآمده وضع دگر
 پیدا کرده و عشایر و اویماقات قزلباشیه دو طرفه شده * و شاه
 طهماسب نیز بواسطه ضعف پیری از ضبط ایشان عاجز
 گشته و عنقریب احتمال بیکدیگر افتادن و گمان فساد کلی داشت
 که بمنصه ظهور آید * فقیر صلاح در توقف ندید و التماس نمود که
 فقیر را بطرفی از اطراف ممالک محروسه ارسال دارند شاه طهماسب
 بعضی از محال شیروان را بفقیر ارزانی داشته وجه واجب عشیرت
 روزی را از وجوهات خواص شیروان که تراکات وارش واق داش
 و قباله و باکو و کنار آبست تعیین نموده فقیر را روانه شیروان
 ساخت * چون مدت هشت ماه در آنجا توقف کرد خبر فوت
 شاه مرحوم و فترات قزوین و قتل سلطان حیدر میرزا و خروج
 اسمعیل میرزا از قلعه و توجه بدارالملک قزوین رسید * در این اثنا
 حکم شریف بنام فقیر فرستاده از شیروان بمخدمت خود دلالت

کرده بمنصب امیر الامراء اکراد سرافراز ساخت • ومقرر
 فرمود که علی الدوام در رکاب سعادت فرجام بوده • هرگاه امرا
 وحکام کردستان ولرستان وکوران وسایر طوایف اکراد را
 مهمی که در درگاه پادشاهی باشد مراجعت بحقیق کرده جمله امور
 ومهمات ایشان در دست فقیر فیصل پذیر گردد • بنوعی در
 اعزاز واحترام فقیر مبالغه نمود که محسود اقران کشته بلکه
 رشک اعیان قزلباش شد • آخر الامر مفسدان در خفیه بعرض
 ایشان رسانیدند که یعنی فقیر باتفاق بعضی امراء قزلباشیه
 اراده نموده که سلطان حسین میرزا برادر زاده اش را بسطنت
 نصب سازد • دراصل متلون المزاج بود در آخر در قلعه بواسطه
 تناول افیون یکبارگی تلون پیدا کرده بود که یکماه باشخصی اختلاط
 وزنده کافی نمیتوانست کرد • بنابراین سخنان کذب ارباب حقد
 وحسد در حق فقیر در طبیعتش جایگیر شده • بعضی از ایشانرا
 صلب وسیاست و برخی را معزول ومقید کرده • فقیر را بوعده
 حکومت نخجوان اخراج بلد گردانید • وحواله در سر نهاده
 بجانب آذربایجان ارسال نمود • واین خود بشارتی یارمز و اشارتی
 بود از عطیه الهی وفیض فضل نامتناهی یارخصت مراجعت بود
 بوطن مالوف ومسکن معروف • وچون مدت یکسال وچهار
 ماه بحکومت ودارایی نخجوان مبادرت نمود از درگاه پادشاه

فریدون حشمت • کسری معدلات • سلطان جم اقتدار
 اسکندر مدار • مرحوم مغفور سلطان مراد خان علیه الرحمة
 والغفران بوسیله خسر و پاشای میر میران وان وزینل بیک حاکم
 حکاری و حسن بیک محمودی مرزده منشور ایالت بدایس رسید
 که از عواطف بیکرانه خسر وانه و عوارف پینهایت ملوکانه و جاق
 موردی بشما عنایت گشته • از روی اطمینان مستمال و امیدوار
 گشته بوطن اصلی معاودت نمایند بمضمون (کل شیء يرجع
 الی اصله) در روز سیم ماه شوال سنه ست و ثمانین و تسمایه از
 مخجوات باه وازی چهار صد نفر ملازم که از آنجمله دویست
 نفر از عشیرت روزسکی بود • در عرض سه روز بمعاونت
 عسکر وان و امراء کردستان نزول در وان شده بخسر و پاشای
 مرحوم ملاقی گشت • فقیر را باعزاز و اکرام استقبال نموده
 بشهر در آورد حقیقت احوال را معروض پایه سریر اعلای سلطان
 گردانید بتجدید منشور ایالت باخلعت پادشاهانه و شمشیر طلا
 که از خزینه سلطان قدوان چرکس والی مصر بخزانۀ عامره
 پادشاهی انتقال یافته بود مصحوب مصطفی چاوش مع مکاتبات
 وزرای عظام بتخصیص محمد پاشای وزیر اعظم عز اصدار یافت •
 همچنان خلعت فاخره و شمشیر طلا از جانب مصطفی پاشای
 سردار عسکر نصرت مآثر علیحده رسید بین الاقران فقیر را

مفتخر و سرافراز ساخته دوستکام و مقضی المرام بمقر دولت آبا
واجداد عظام شرف معاودت میسر شد   نظم

و گر خدا که هر چه طلب کردم از خدا به بر منتهای همت خود کامران شدم
و از تاریخی که پادشاه جمجاه کوا کب سپاه عسا کر منصوره را
بفتح و تسخیر دیار شیروان و کرجستان و آذر بایجان مامور
گردانید ده سال علی التوالی در اکثر معارك و یورش همراه عسکر
نصرت اثر چون ظفر و اقبال همعان بود * در خدمات مرجوعه
دقیقه از دقائق خدمتکاری و جانپاری فوت و فر و کذا شت
نی نمود چنانچه چهار دفعه پادشاه فردوس مکان جنت آشیان که
در خط همایون سعادت مقرون بتقریر خطابا بقلم کهربار درر نثار
در آورده بودند * بحسب صادق شرف خان * خطاب کرده نوشته
بودند که کمال اخلاص و یکجبهتی و نهایت اختصاص و نیکو خدمتی
شما بر ضمیر منیر مهر تنویر همایون ما واضح و لایح کشته شفقت
و عنایت خسروانه در باره خود بر تبه اعلی و درجه قصوی تصور
فرمایند * و در شهر سسنة احدی و تسعین و تسعمایه که فرهاد
پاشای سردار ایروان را ماسخر کرده * قلعه در آنجا بنا کرد فقیر را
بجهت ایصال خزینه و ذخیره همراه حسن پاشای میر میران شام
بجانب قفلیس و کرجستان روانه فرمودند * و در آن سفر بعضی
خدمات از فقیر صدور یافت * ناحیه موش را باد ویست هزار

اقیقه باقرای خاص ترقی و الحاق ایالت بدلیس فرمودند که مجموع
 خواص فقیر چهار صد و ده بار هزار اقیقه عثمانی شد * و در زمان
 سلاطین آل عثمان و خواقین عالیشان این دودمان بهیچکس از
 حکام و امرای ذی شان این مرحمت و التفات نشده * و امر و زک
 تاریخ هجری در سلخ شهر ذی الحجه سنه خمس و الفست بیمن
 دوات خاقان عالیشان ابو المظفر سلطان محمد خان حفظه الله تعالی
 عن الآفات حکومت موروثی در تصرف فقیر است * اگرچه
 بالطبع از این امر خطیر اجتناب نموده اشغال آنرا در عهده ولد
 ارشد و فرزند امجد موفق باخلاق نیک ابو المعالی شمس الدین بیک
 طول الله تعالی عمره و ضاعف جلال قدره کرده بنابر شفقت پدر
 فرزندی چنانچه دأب مؤلفانست چند بیت در نصیحت فرزند
 از خرد نامه مولانا جامی علیه الرحمه درین مقام ثبت افتاده (مثنوی)
 بیا ای جگر گوشه فرزند من * بنه گوش بر کوهر پند من
 صدف وار بنشیند می لب خموش * چو کوهر فشام من دار گوش
 شنو پند و دانش بآن یار کن * چو دانستی آنکه بدان کار کن
 بزرگان که تعلیم دین کرده اند * بخردان نصیحت چنین کرده اند
 که ای همجو خورشید روشن ضمیر * چو صبح از صفا شیوه صدق گیر
 بهر کار دل با خدا راست دار * که از رستکاری شوی رستگار
 اگر واکنداری بدو کار خویش * نیاید تو هیچ دشوار پیش

ز کار تودشمن هراسان شود * همه کارها بر تو آسان شود
 و اگر جز بدو افکنی کار را * نشانه شوی تیر ابدار را
 چو غالب شود خوی بد در مزاج * نباشد بجز خوی نیکش علاج
 بزنی شیشه خشم را سنگ حلم * بشو ظلمت جهل از آب علم
 مزنی پشت پا بخت فیروز را * بقسمت سه کن هر شبانروز را
 یکی را بتحصیل دانش گذار * که بدانشی نیست جز عیب و عار
 بدانش شواندر دوم کارگر * سیم را پی دانشان بر بسر
 بخوان دفتر گمشکان و توان * بهر کشوری بین که چون خسروان
 بمیدان شاهی فرس تاختند * در آن عرصه نرد هوس باختند
 مکن هم نشینی بهر بدسرشت * که دزد ازو طبع تو خوی زشت
 شوی از بدی پر ز نیکی نهی * وزو نبودت ذره آگهی
 چه خوش گفت دهقان صافی زرنک * که انکور گیرد ز انکوررنک
 بهر کس ره آشنایی مپوی * همه زهر آشنا روشنایی مجوی
 جفایی که بر تو ز عالم رسد * جز از جانب آشنا کم رسد
 هر آن جور کز دور این آسیاست * همه ز آشنا رفته بر آشناست
 بود داوریها دو همخانه را * که هرگز نباشد دو ییکانه را
 چو روز سیاست دهی بار عام * میفکن نظر بر حریفان خام
 مبادا کز آن دو کستاخ کن * رود باتو کستاخ در سخن
 چو بر رشته کارت افتد کره * شکیبایی از جهل بیهودیه به

همه کارها از فرو بستگی * کشاید ولیکن بآهستگی
 مکن تربیت بد کهر زاده را * بید مست هند و مده باده را
 بد از نخوت جاه بدتر شود * چو گردد قوی مار از در شود
 میفکن بکار رعیت کره * خدای هر چه دادت بایشان بده
 سخن ناتوانی با زرم کوی * که نامستمع گردد از رم خوی
 سخن گفتن زرم فرزندان کیست * درشتی نمودن ز دیوان کیست
 تواضع کن آنرا که دانشور است * ز دانش ز تو قدر او برتر است
 همی باش روشن دل و صاف رای * بانصاف بایند کان خدای
 زبان سوده شد زین سخن خامه را * ورق شد سیاه زین رقم نامه را
 چه خوش گفت دانا که در خانه کس * چو باشد ز کو بنده یک حرف بس
 همان به که در کوی دل رده کنیم * زبان را بدین حرف کوتاه کنیم
 چون بمرافقت رفیق توفیق قلم صاحب تحقیق جواهر اخبار غرایب
 آثار اصرا و حکام کردستان را تا این زمان فرخنده نشان در سلاک
 تحریر و تقریر کشید اولی و انسب آنست که بموجب اشارتی که در
 دیباچه کتاب شده عنان تیز کام خامه واسطی و خوش خرام و زمام
 بیان خوش کلام بشرح و بیان وقایع ایام دولت ابدی الاتصال
 سلاطین آل عثمان و پادشاهان ایران و توران معطوف دارد (نظم)
 منت ایندرا که بروفق مراد * کرد کلکم از سر دانش سواد
 قصه حکام کردستان تمام * بیش از این گفتن نیارم والسلام

(ملاحظه)

چون قصد مهم ما از طبع و نشر کتاب (شرفنامه) آن بود که تاریخ طوائف اکراد را بمعرض مطالعه عموم برسانیم . و مرد مرابا حوال تاریخیه این عنصر مهم آسیا مطلع سازیم . لهذا عجله بطبع و نشر این قسم عظیم مبادرت کرده . و نظر بمقتضیات وقت و ظروف از طبع خانه که در تاریخ دولت ابد مدت ایران . و شرح حالات سلاطین آل عثمانست صرف نظر نموده تا وقتی دیگر لدی الغرضه بعون خداوند متعال آنرا هم بمعرض مطالعه عشاق علم تاریخ آوریم (ملاحظه دیگر)

اشعار ذیل بزبان کردی که نظم فاضل جلیل و شاعر نبیل حاجی قادر کوئی میباشد . چون فی الحقیقه خریطه جغرافی اجمالی حدود و ثغور بلاد مسکونه امت نجیبه اکراد و مشعر بر شماره نفوس قاطنین ممالک کردستان است لهذا در خاتمه طبع و ثبت گردید

سرحدان کوردستان

کورده ده زانی له کوسا کینه خزان تو * کو کره بو تو بلیم مسکن قومان تو
کیوی طوروس و عمق حوضه اسکندرون

غریبه تابحرش سرحد میدان تو
بحررش و اردهان آوی اراسه بزانه حد شماله آمه کو چونی جولان تو
آلوند و کول اورمیه تامری آوی اراس * سرحد روز هلاته جو که و کیوان تو
آهواز و کیوی جهرین رنگاروری نصیبین * بو جنوب روضه رضوان تو
داخل ام حد وده دوازده ولایت هییه

دلین دوازده ملیونه نفوس کوردان تو

حاجی درویه اصلا نفوسیان نه نوسرا

دکاته بیست ملیون بنوسری قومان تو

و خلاصه ترجمه ایات مسطورہ از قرار ذیل است . حد غربی کردستان ممتد از حوضه اسکندرون و همق و جبال طوروس تا بحر سیاه است . وحد شمالی آن از بحر سیاه و اردھان تا نهر ارس میباشد . و اما حد شرقی آن از جبال الوند گرفته تا نهر ارس میرسد . و اما حد جنوبی آن از اھواز گرفته تا منتهی نهر فرات میشود . و این حدود اخیرہ مشتمل بر جبال حرین و جبل سنجار و طریق اصبین است . و داخل حدود کردستان دوازده ولایتست . و میگویند کہ این حدود مشتمل بر دوازده ملیونست و لکن فی الحقیقہ نفوس اکراد تحریر نشده *
 اگر تحریر شود بیست ملیون میرسد (فرج اللہ زکی)

فہرست ابواب و فصول شرف نامہ

صفحه

۱۰	مقدمہ * کتاب کہ در بیان ابواب و فصول است
۱۸	مقدمہ در بیان اُنساب طوایف اکراد و شرح اطوار ایشان
۳۶	(صحیفہ اول) در ذکر ولات کردستان کہ علم سلطنت برافراشته اند و مؤرخان ایشانرا داخل سلاطین نموده اند * و آن پنج فصل است
۳۶	(فصل اول) در ذکر حکام دیار بکر و جزیرہ
۳۸	(فصل دوم) در ذکر حکام دینور و شہرہ زول کہ اشتهار دارند بحسنوبہ
۴۳	(فصل سیم) در ذکر حکام فضلوبہ کہ اشتهار دارند بلربزرگ
۵۷	(فصل چهارم) در ذکر ولات لر کوچک
۸۳	(فصل پنجم) در ذکر سلاطین مصر و شام کہ مشہور اند بآل ایوب
۱۱۲	(صحیفہ دوم) در ذکر عظمای حکام کردستان کہ اگرچہ

استقلالاً دعوی سلطنت نکرده اند اما در بعضی اوقات خطبه
وسکه بنام خود نموده اند و آن مشتمل بر پنج فصل است

۱۱۷ (فصل اول) در ذکر حاکمان اردلان

۱۲۶ (فصل دوم) در ذکر حکام حکاری که اشتهار دارند بشعبه

۱۴۵ (فصل سیم) در ذکر حکام عمادیه که اشتهار دارند بیهادینان

۱۵۶ (فصل چهارم) در ذکر حکام جزیره و آن منشعب است بر سه شعبه

۱۶۱ (شعبه اول) در ذکر حاکمان جزیره که اشتهار دارند بعزیزان

۱۹۱ (شعبه دوم) در ذکر امراء کورکیل

۱۹۶ (شعبه سیم) در ذکر امراء فنیک

۱۹۷ (فصل پنجم) در ذکر حکام حصنکیف که اشتهار دارند بملکان

۲۱۳ (صحیفه سیم) در ذکر سائر امراء و حکام کردستان و آن مبنی

بر سه فرقه است

۲۱۳ (فرقه اول) مشتمل بر نه فصل است

۲۱۳ (فصل اول) در ذکر حکام چمشکزک که مشتمل بر سه شعبه است

۲۲۲ (شعبه اول) در ذکر امراء مجنکورد

۲۲۴ (شعبه دوم) در ذکر حکام برنک

۲۲۶ (شعبه سیم) در ذکر حکام سقمان

۲۳۰ (فصل دوم) در ذکر حکام مردامی که مشتمل است بر سه شعبه

۲۳۳ (شعبه اول) در ذکر حکام اکیل که ملقب اند بیلدوقانی

۲۴۰ (شعبه دوم) در ذکر حاکمان بالو

۲۴۹ (شعبه سیم) در ذکر امراء چرموک

۲۵۰ (فصل سیم) در ذکر حکام صاصون که بحاکمان جزو اشتهار دارند

۲۷۲ (فصل چهارم) در ذکر حکام خیزان و آن مشتمل است بر سه شعبه

- ۲۷۳ (شعبه اول) در ذکر حکام خیزان و وجه تسمیه آن
- ۲۸۲ (شعبه دوم) در ذکر امراء مکس
- ۲۸۵ (شعبه سیم) در ذکر امراء اسبایرد
- ۲۸۶ (فصل پنجم) در ذکر حکام کایس
- ۲۹۹ (فصل ششم) در ذکر امرای شیروان و آن مشتمل بر حکومتی و دو زعامتست
- ۳۰۸ (شعبه اول) در ذکر امراء کرنی
- ۳۰۹ (شعبه دوم) در ذکر ایرون
- ۳۰۹ (فصل هفتم) در ذکر امراء زرقی که مشتمل بر چهار شعبه است
- ۳۱۰ (شعبه اول) در ذکر امراء درزینی
- ۳۱۴ (شعبه دوم) در ذکر امراء کردکان
- ۳۱۸ (شعبه سیم) در ذکر امراء عتاق
- ۳۲۳ (شعبه چهارم) در ذکر امراء ترجیل
- ۳۲۷ (فصل هشتم) در ذکر امراء سویدی
- ۳۳۹ (فصل نهم) در ذکر امراء سلیمانی و آن مشتمل است بر دو شعبه
- ۳۴۴ (شعبه اول) در ذکر امراء قلب و بطمان
- ۳۴۸ (شعبه دوم) در ذکر امراء میافارقین
- ... (فرقه دوم) مشتمل بر دوازده فصل است
- ۳۵۲ (فصل اول) در ذکر حاکمان سهران
- ۳۶۲ (فصل دوم) در ذکر حکام بابان
- ۳۷۲ (فصل سیم) در ذکر حکام مگری
- ۳۸۲ (فصل چهارم) در ذکر حکام برادوست که منحصر بر دو شعبه است
- ۳۸۴ (شعبه اول) در ذکر امراء صومای

- ۳۸۶ (شعبه^۱ دوم) در ذکر امراء ترکور و قلعه داود
- ۳۸۸ (فصل پنجم) در ذکر امراء محمودی
- ۳۹۹ (فصل ششم) در ذکر امراء دنبلی
- ۴۰۸ (فصل دهم) در ذکر حکام کلهر و ایشان منحصرند بر سه شعبه
- ۴۰۹ (شعبه^۱ اول) در ذکر حکام پلانسان
- ۴۱۱ (شعبه^۱ دوم) در ذکر امراء در تنک
- ۴۱۲ (شعبه^۱ سیم) در ذکر امراء ماهی دشت
- ۴۱۳ (فصل یازدهم) در ذکر امراء بانه و کلباغی
- ۴۲۳ (فرقه^۱ سیم) در ذکر امراء اکراد ایران که مشتمل بر چهار شعبه اند
- ۴۲۵ (شعبه^۱ اول) در ذکر امراء سیاه منصور
- ۴۲۹ شعبه^۱ دوم در ذکر امراء چکنی
- ۴۳۱ (شعبه^۱ سیم) در ذکر امراء زنسکنه
- ۴۳۱ (شعبه^۱ چهارم) در ذکر امراء بازوکی
- ۴۳۱ (صحیفه چهارم) در ذکر حکام بدلیس که آبا و اجداد مسود
این اوراقند و آن مشتمل است بر فاتحه و چهار سطر و ذیلی
- ۴۳۹ (فاتحه) در بیان شهر و قلعه بدلیس که بانی او کیست و باعث عمارت
آن چیست
- ۴۶۷ (سطر اول) در بیان احوال عشیرت روزکی و سبب وجه تسمیه ایشان
- ۴۷۴ (سطر دوم) در بیان نسب حاکمان بدلیس که بکجا منتهی میشود
- ۴۸۱ (سطر سیم) در بیان اعزاز و احترام که از سلاطین ماضی نسبت
بهاکمان بدلیس نموده اند و آن مشتمل بر چهار فصل است
- ۴۸۱ (فصل اول) در ذکر ملک اشرف
- ۴۸۶ (فصل دوم) در ذکر حاجی شرف بن ضیاء الدین •

- ۴۸۹ (فصل سیم) در ذکر امیر شمس الدین بن امیر حاجی شرف
- ۵۰۴ (فصل چهارم) در ذکر امیر ابراهیم بن امیر حاجی محمد
- ۵۱۹ (سطر چهارم) در بیان رفتن حکومت بدلیس از دست حاکمان آنجا و آن مشتمل بر چهار وجه است
- ۵۱۹ (وجه اول) در ذکر امیر ابراهیم و منازعت او با امیر شرف
- ۵۲۷ (وجه دوم) در بیان متمکن شدن امیر شرف بجای امیر ابراهیم در حکومت بدلیس
- ۵۳۷ (وجه سیم) در بیان گرفتن امیر شرف بدلیس را از طایفه قزلباش و مال حال او
- ۵۶۲ (وجه چهارم) در بیان احوال امیر شمس الدین بن شرف خان
- ۵۷۳ (ذیل) در بیان احوال فقیر حقیر شکسته بال از زمان تولد قاجار که تاریخ هجری در سنه ۱۲۰۵ خس و الفست (تم الفهرست)